Fylgiskjal 2
LM-038/2025

Udskriftsdato: 25. november 2024

2014/1 LSF 117 (Gældende)

Forslag til Lov om ændring af årsregnskabsloven og forskellige andre love (Reduktion af administrative byrder, tilpasning til de internationale regnskabsstandarder, gennemførelse af det nye regnskabsdirektiv, ændringer til gennemsigtighedsdirektivet m.v.)

Ministerium: Erhvervs- og Vækstministeriet	Journalnummer: Erhvervs- og Vækstmin., Erhvervsstyrelsen, j.nr. 2014-7025

Fremsat den 28. januar 2015 af erhvervs- og vækstministeren (Henrik Sass Larsen)

Forslag

til

Lov om ændring af årsregnskabsloven og forskellige andre love[1)]

(Reduktion af administrative byrder, tilpasning til de internationale regnskabsstandarder, gennemførelse af det nye regnskabsdirektiv, ændringer til gennemsigtighedsdirektivet m.v.)

§ 1

I årsregnskabsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1253 af 1. november 2013, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 1367 af 10. december 2013 og senest ved § 46 i lov nr. 1284 af 9. december 2014, foretages følgende ændringer:

1. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 1982/891/EØF af 17. december 1982 om spaltning af aktieselskaber, EF-Tidende 1982, nr. L 378, side 47, dele af Rådets direktiv 1989/666/EØF af 21. december 1989 om offentlighed vedrørende filialer oprettet i en medlemsstat af visse former for selskaber henhørende under en anden stats retsregler, EF-Tidende 1989, nr. L 395, side 36, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF af 21. april 2004 om overtagelsestilbud, EU-Tidende 2004, nr. L 142, side 12, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og om ændring af direktiv 2001/34/EF, EU-Tidende 2004, nr. L 390, side 38, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF af 17. maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, om ændring af Rådets direktiv 1978/660/EØF og om ophævelse af Rådets direktiv 1984/253/EØF, EU-Tidende 2006, nr. L 157, side 87, dele af Rådets direktiv 2006/99/EF af 20. november 2006, om tilpasning af visse direktiver vedrørende selskabsret på grund af Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse, EU-Tidende 2006, nr. L 363, side 137, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/35/EU af 5. april 2011, om fusioner af aktieselskaber, EU-Tidende 2011, nr. L 110, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/30/EU af 25. oktober 2012, om samordning af de garantier, der kræves i medlemsstaterne af de i artikel 54, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser, for så vidt angår stiftelsen af aktieselskabet samt bevarelse af og ændringer i dets kapital, med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde, EU-Tidende 2012, nr. L 315, side 74, dele af Rådets direktiv 2013/24/EU af 13. maj 2013, om tilpasning af visse direktiver vedrørende selskabsret på grund af Republikken Kroatiens tiltrædelse, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 365, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013, om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF, EU-Tidende 2013, nr. L 182, side 19, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/95/EU af 22. oktober 2014, om ændring af direktiv 2013/34/EU for så vidt angår offentliggørelse af ikke-finansielle oplysninger og oplysninger om mangfoldighed for visse store virksomheder og koncerner, EU-Tidende 2014, nr. L 330, side 1, og som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/102/EU af 7. november 2014, om tilpasning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer på grund af Republikken Kroatiens tiltrædelse,

EU-Tidende 2014, nr. L 334, side 86, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/50/EU af 22. oktober 2013, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og Kommissionens direktiv 2007/14/EF om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i direktiv 2004/109/EF, EU-Tidende 2013, nr. L 294, side 13.«

2. I *§ 2, stk. 1, 2. pkt.,* indsættes efter »§§«: »9 a,«.

3. I *§ 4, stk. 1,* ændres »stk. 4-6« til: »stk. 4-7«.

4. I *§ 4, stk. 2,* indsættes efter »§ 7, stk. 3«: »og 4«.

5. I *§ 4, stk. 4,* ændres »§ 7, stk. 4« til: »§ 7, stk. 5«.

6. I § 4 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»*Stk. 5.* Stk. 1 finder ikke anvendelse for virksomheder, som har kapitalandele, gældsinstrumenter eller andre værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land.«

Stk. 5 og 6 bliver herefter stk. 6 og 7.

7. I *§ 4, stk. 6, 1. pkt.,* der bliver stk. 7, 1. pkt., ændres »stk. 5« til: »stk. 6«.

8. I *§ 5, stk. 1, nr. 3,* og *§ 6, stk. 1, nr. 3,* ændres »Rådets direktiv 83/349/EØF« til: »Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU«.

9. I *§ 5* indsættes som *stk. 5:*

»*Stk. 5.* Stk. 1-3 finder ikke anvendelse for interessent- og kommanditselskaber, som har kapitalandele, gældsinstrumenter eller andre værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land.«

10. *§ 6, stk. 1, nr. 1,* affattes således:

»1) dattervirksomhedens regnskab indgår ved fuld konsolidering i et koncernregnskab, der er aflagt af en modervirksomhed,«.

11. I *§ 6, stk. 1, nr. 2,* udgår »eller den højere modervirksomhed«.

12. I *§ 6, stk. 1, nr. 5,* ændres »forpligtelser« til: »eksisterende forpligtelser samt forpligtelser, som opstår i perioden«.

13. *§ 7, stk. 2, nr. 1, litra a* og *b,* affattes således:

»a) En balancesum på 44 mio. kr.,

b) en nettoomsætning på 89 mio. kr. og«.

14. *§ 7, stk. 2, nr. 2, litra a* og *b,* affattes således:

»a) En balancesum på 156 mio. kr.,

b) en nettoomsætning på 313 mio. kr. og«.

15. I *§ 7, stk. 3, nr. 2, 1. pkt.,* ændres »nr. 11« til: »nr. 13«.

16. I § 7 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»*Stk. 4.* Virksomheder, hvis finansielle indtægter eller indtægter fra investeringsvirksomhed mindst svarer til nettoomsætningen, jf. bilag 1, C, nr. 13, skal ved beregningen af størrelsesgrænserne i stk. 2 anvende nettoomsætningen med tillæg af finansielle indtægter og indtægter fra investeringsvirksom-

hed. Som indtægter af investeringsvirksomhed anses positive værdireguleringer omfattet af § 38, stk. 1, samt realiserede gevinster ved salg af investeringsejendomme.«

Stk. 4 og 5 bliver herefter stk. 5 og 6.

17. I *§ 7, stk. 5,* der bliver stk. 6, ændres »stk. 1 og 4« til: »stk. 1 og 5«.

18. I *§ 8, stk. 1,* ændres »nr. 5« til: »nr. 6«.

19. I *§ 9, stk. 1, 2. pkt.,* indsættes efter »ledelsespåtegning,«: »jf. dog § 9 a,«.

20. I *§ 9* indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Underskrives årsrapporten digitalt, jf. § 153 c, bortfalder kravet i stk. 1 om, at underskriften og underskriftens datering skal gives i tilknytning til ledelsespåtegningen. Underskriverens navn skal dog fremgå tydeligt i tilknytning til ledelsespåtegningen.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

21. I *§ 9, stk. 3,* der bliver stk. 4, ændres »stk. 2« til: »stk. 3«.

22. I *§ 9, stk. 3,* der bliver stk. 4, ændres to steder »50.000 euro« til: »100.000 euro«.

23. I *§ 9, stk. 3,* der bliver stk. 4, indsættes efter »en anden valuta end euro«: », jf. dog stk. 5«.

24. I *§ 9* indsættes efter stk. 3, der bliver stk. 4, som nyt stykke:

»Stk. 5. Stk. 3 gælder ikke for virksomheder, som alene udsteder gældsinstrumenter, der er optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land inden den 31. januar 2010, hvis den pålydende værdi pr. enhed er mindst 50.000 euro, eller hvis den pålydende værdi pr. enhed på udstedelsesdagen svarer til mindst 50.000 euro, når gældsinstrumenterne er udstedt i en anden valuta end euro. 1. pkt. finder anvendelse i hele gældsinstrumenternes løbetid.«

Stk. 4 og 5, der bliver stk. 5 og 6, bliver herefter stk. 6 og 7.

25. Efter § 9 indsættes:

»§ 9 a. Består virksomhedens ansvarlige ledelsesorgan kun af ét medlem på tidspunktet for årsrapportens godkendelse, kan virksomheden undlade at medtage en ledelsespåtegning i årsrapporten, medmindre virksomheden er omfattet af regnskabsklasse D. Virksomhedens indberetning af årsrapporten til Erhvervsstyrelsen i styrelsens digitale indberetningsløsning anses da som dokumentation for, at ledelsesmedlemmet har godkendt årsrapporten.

Stk. 2. Indeholder virksomhedens årsrapport ikke en ledelsespåtegning, jf. stk. 1, skal de i § 9, stk. 6 og 7, omhandlede erklæringer gives i ledelsesberetningen.«

26. I *§ 10 a* indsættes som *stk. 2:*

»Stk. 2. Indeholder virksomhedens årsrapport ikke en ledelsespåtegning, jf. § 9 a, stk. 1, skal de i stk. 1 omhandlede oplysninger gives i ledelsesberetningen.«

27. I *§ 11, stk. 3, 1. pkt.,* ændres »denne lovs §§ 19-21, 23-76, 79-101, 103-107 og 115-134« til: »denne lov«.

28. I *§ 13, stk. 2,* indsættes som *3. pkt.:* »§ 11, stk. 3, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse.«

29. *§ 13, stk. 3,* ophæves.

30. I *§ 18, 2. pkt.,* ændres »statsautoriseret eller registreret« til: »godkendt«.

31. I *§ 19* indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Aktiver og forpligtelser i åbningsbalancen skal måles efter enten overtagelsesmetoden eller sammenlægningsmetoden, jf. §§ 122 og 123. Den valgte metode skal anvendes systematisk og konsekvent for alle aktiver og forpligtelser.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

32. *§ 19, stk. 3,* der bliver stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Indregner en virksomhed, der ejes personligt af en eller flere indehavere, aktiver og forpligtelser samt indtægter og omkostninger, der ikke vedrører de erhvervsmæssige aktiviteter, skal disse klassificeres således, at de tydeligt fremstår adskilt fra de erhvervsmæssige aktiviteter i balance og resultatopgørelse.«

33. I *§ 20, stk. 2,* indsættes efter »forpligtelser«: »samt indtægter og omkostninger«.

34. *§ 22, stk. 1,* affattes således:

»En virksomhed, der er omfattet af regnskabsklasse B, skal udarbejde en årsrapport, der i det mindste består af en ledelsespåtegning, jf. dog § 9 a, stk. 1, balance, resultatopgørelse, noter, jf. dog § 22 b, stk. 1, og en ledelsesberetning. Har en godkendt revisor afgivet en revisionspåtegning eller anden erklæring til årsrapporten, jf. §§ 135 og 135 a, skal revisionspåtegningen eller erklæringen indgå i årsrapporten. §§ 11-17, § 19, stk. 1, 2 og 4, § 20, stk. 2, §§ 22 a, 22 b og 23-77 finder anvendelse, jf. dog § 137.«

35. I *§ 22* indsættes som *stk. 4:*

»Stk. 4. Første gang en virksomhed ikke længere anvender en eller flere af undtagelserne i § 22 b, kan virksomheden for de poster i resultatopgørelsen, som påvirkes af, at § 37 finder anvendelse, opgøre sammenligningstal for resultatopgørelsen efter § 24 for perioder, der ligger før regnskabsåret, efter den hidtil anvendte metode.«

36. Efter § 22 indsættes før overskriften før § 23:

»Undtagelse for mikrovirksomheder

§ 22 a. Mikrovirksomheder kan anvende undtagelserne i § 22 b, jf. dog stk. 3. Ved mikrovirksomheder forstås meget små virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, der i to på hinanden følgende regnskabsår på balancetidspunktet ikke overskrider to af følgende størrelser:

1) En balancesum på 2.700.000 kr.
2) En nettoomsætning på 5.400.000 kr.
3) Et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede i løbet af regnskabsåret på 10.

Stk. 2. Ved beregning af størrelsesgrænserne i stk. 1 finder § 7, stk. 3 og 4, tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Uanset at størrelsesgrænserne i stk. 1 er opfyldt, kan undtagelserne i § 22 b ikke anvendes af følgende virksomheder:

1) Virksomheder, der besidder kapitalandele i andre virksomheder, og som udøver betydelig indflydelse på en eller flere af disse virksomheders driftsmæssige eller finansielle ledelse.
2) Virksomheder, som udelukkende beskæftiger sig med at anbringe deres midler i værdipapirer og fast ejendom eller i andre aktiver alene med det formål at fordele investeringsrisikoen og lade deres selskabsdeltagere drage økonomisk fordel af resultaterne af forvaltningen af deres aktiver.
3) Virksomheder, der er forbundet med virksomheder omfattet af nr. 2, som har fast kapital, såfremt de forbundne virksomheder alene har til formål at erhverve fuldt indbetalte kapitalandele, der er udstedt af disse investeringsvirksomheder.
4) Virksomheder, der på balancetidspunktet har rettigheder eller forpligtelser som følge af indgåede aftaler om afledte finansielle instrumenter.

§ 22 b. Mikrovirksomheder, jf. § 22 a, er ved udarbejdelsen af årsregnskabet undtaget fra at give følgende oplysninger i noterne:

1) Oplysninger om anvendt regnskabspraksis, jf. § 53.
2) Oplysninger om gæld, der forfalder til betaling mere end 5 år efter balancetidspunktet, jf. § 63.
3) Oplysninger om visse særlige poster, jf. § 67 a, nr. 1 og 2.
4) Oplysninger om det gennemsnitlige antal heltidsbeskæftigede i regnskabsåret, jf. § 68.

Stk. 2. En virksomhed, som anvender en eller flere af undtagelserne i stk. 1, skal oplyse dette i noterne.

Stk. 3. § 11, stk. 2 og 3, finder ikke anvendelse på årsregnskaber, hvor en eller flere af undtagelsesmulighederne i stk. 1 er anvendt.

Stk. 4. §§ 37-38 finder ikke anvendelse for virksomheder, der anvender en eller flere af undtagelserne i stk. 1.«

37. I *§ 23, stk. 2, 3. pkt.,* indsættes efter »post«: », jf. dog stk. 6«.

38. I *§ 23, stk. 3,* indsættes efter »overskueligheden«: », jf. dog stk. 6«.

39. I *§ 23, stk. 4,* indsættes efter »påkrævet«: », jf. dog stk. 6«.

40. I *§ 23* indsættes som *stk. 6:*

»Stk. 6. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler, der begrænser mulighederne for at fravige skemaerne for balance og resultatopgørelse i henhold til stk. 2, 2. og 3. pkt., samt stk. 3 og 4, i det omfang dette er nødvendigt for, at årsrapporter m.v. kan indberettes digitalt.«

41. *§ 26, stk. 2,* ophæves.

Stk. 3 bliver herefter stk. 2.

42. *§ 30* ophæves.

43. *§ 31* affattes således:

»§ 31. Ledelsens forslag til beslutning om anvendelse af virksomhedens overskud eller dækning af underskud skal placeres i tilknytning til resultatopgørelsen. Ledelsens forslag til udbytte skal fremgå som en særlig post i egenkapitalen under "Overført overskud eller underskud", jf. bilag 2, skema 1 eller 2.

Stk. 2. Er der foretaget udlodning af ekstraordinært udbytte i regnskabsåret, skal dette fremgå særskilt af resultatdisponeringen. Er der foretaget udlodning af ekstraordinært udbytte efter regnskabsårets udløb, skal dette fremgå i tilknytning til resultatdisponeringen.«

44. *§ 33, stk. 1, 3. pkt.,* affattes således:

»Virksomheden kan endvidere undlade at indregne internt oparbejdede udviklingsprojekter og heraf følgende immaterielle rettigheder såsom patenter og lignende rettigheder.«

45. I *§ 33* indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Uanset stk. 1 kan eventualaktiver først indregnes, når det er overvejende sandsynligt, at de vil resultere i, at fremtidige økonomiske fordele vil tilflyde virksomheden.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

46. *§ 34* ophæves.

47. I *§ 36* indsættes som *stk. 2:*

»Stk. 2. Ved overtagelse af en bestående virksomhed finder §§ 121-123 tilsvarende anvendelse.«

48. I *§ 37, stk. 1, 2.* og *4. pkt.,* ændres »velfungerende« til: »aktivt«.

49. I *§ 37, stk. 3, nr. 3,* ændres »kapitalandele og« til: »kapitalandele,«.

50. *§ 37, stk. 3, nr. 4,* ophæves, og i stedet indsættes:
»4) egenkapitalinstrumenter udstedt af virksomheden,
5) kontrakter om betinget vederlag for erhvervelse af virksomhed i forbindelse med en virksomhedssammenslutning,
6) råvarebaserede kontrakter, som giver parterne ret til at afregne kontant eller i andre finansielle instrumenter, og som derfor anses som afledte finansielle instrumenter, og som
   a) er indgået for at sikre og fortsat sikrer virksomhedens forventede krav med hensyn til køb, salg eller anvendelse,
   b) fra første færd blev indgået med henblik herpå, og
   c) forventes at blive afregnet ved levering af råvaren, og
7) andre finansielle instrumenter med sådanne særlige egenskaber, at instrumenterne i overensstemmelse med, hvad der er almindeligt accepteret, indregnes og måles anderledes end andre finansielle instrumenter.«

51. I *§ 37* indsættes som *stk. 4* og *5:*
»Stk. 4. Uanset stk. 1-3 kan virksomheden undlade at måle kapitalandele, som ikke er optaget til handel på et aktivt marked, til dagsværdi.
Stk. 5. Uanset stk. 1-4 kan virksomheden indregne og måle finansielle aktiver og forpligtelser i overensstemmelse med de internationale regnskabsstandarder, der er vedtaget af Kommissionen i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) Nr. 1606/2002 af 19. juli 2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder, samt efterfølgende ændringer, som vedtages af Kommissionen i overensstemmelse med den nævnte forordning. Anvender virksomheden denne mulighed, skal der gives de oplysninger om finansielle aktiver og forpligtelser, som er krævet i de nævnte standarder.«

52. Efter § 37 indsættes:

»§ 37 a. Finansielle aktiver og forpligtelser eller bestanddele heraf kan uanset § 37, stk. 2, måles til dagsværdi, når de er effektivt sikret af et sikringsinstrument, der i henhold til § 37, stk. 1, skal måles til dagsværdi.«

53. *§ 38, stk. 1,* affattes således:
»Efter første indregning kan investeringsejendomme løbende reguleres til dagsværdi.«

54. *§ 38, stk. 2,* ophæves.
Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 2 og 3.

55. I *§ 38, stk. 3,* der bliver stk. 2, udgår »som hovedaktivitet«.

56. *§ 38, stk. 4,* der bliver stk. 3, affattes således:
»Stk. 3. § 37, stk. 1, 2.-5. pkt., finder tilsvarende anvendelse på stk. 1 og 2.«

57. I *§ 40* indsættes efter 1. pkt.:
»Kostprisen for anlægsaktiver kan desuden indeholde de omkostninger, der indirekte kan henføres til det pågældende anlægsaktiv, hvis omkostningerne vedrører fremstillingsperioden.«

58. *§ 41, stk. 1,* affattes således:
»Virksomheden kan opskrive immaterielle og materielle anlægsaktiver og kapitalandele i dattervirksomheder og associerede virksomheder til dagsværdi. Immaterielle anlægsaktiver kan dog alene opskrives, hvis de handles på et aktivt marked.«

59. I *§ 41, stk. 2,* og *§ 43 a, stk. 6, 3. pkt.,* ændres »§ 37, stk. 1, 2.-4. pkt.,« til: »§ 37, stk. 1, 2.-5. pkt.,«

60. I *§ 41, stk. 3, nr. 3,* udgår »eller«.

61. I *§ 41, stk. 3, nr. 4,* ændres »§ 52.« til: »§ 52, eller«.

62. I *§ 41, stk. 3, 3. pkt.,* indsættes som *nr. 5:*
»5) reduceres i værdi som følge af afskrivninger.«

63. I *§ 42, stk. 1,* ændres »§§ 37 eller 38« til: »§§ 37, 37 a eller 38«.

64. I *§ 42* indsættes som *stk. 3:*
»Stk. 3. Den i stk. 1 nævnte lavere værdi kan ikke opretholdes, når begrundelsen for nedskrivningen ikke længere består. Nedskrivning på goodwill kan dog ikke tilbageføres.«

65. I *§ 43, stk. 2,* udgår »målt til værdien på tidspunktet for brugstidens begyndelse«.

66. *§ 43, stk. 3,* affattes således:
»Stk. 3. I særlige tilfælde, hvor en virksomhed ikke er i stand til pålideligt at skønne over brugstiden for goodwill og udviklingsomkostninger, skal denne antages at være 10 år.«

67. *§ 44* affattes således:

»§ 44. Kostprisen for omsætningsaktiver skal indeholde de omkostninger, der er foranlediget af anskaffelsen, eller som direkte kan henføres til det fremstillede aktiv.
Stk. 2. Kostprisen for omsætningsaktiver kan desuden indeholde de omkostninger, der indirekte kan henføres til det pågældende omsætningsaktiv, hvis omkostningerne vedrører fremstillingsperioden. Herudover kan renter af kapital, der er lånt til at finansiere fremstilling af varer, og som vedrører fremstillingsperioden, indregnes i kostprisen.
Stk. 3. Distributionsomkostninger må ikke indregnes i kostprisen, jf. stk. 1 og 2.«

68. *§ 46* affattes således:

»§ 46. Omsætningsaktiver, der ikke løbende reguleres til dagsværdi efter §§ 37, 37 a eller 38, skal nedskrives til en lavere nettorealisationsværdi.
Stk. 2. Den i stk. 1 nævnte lavere værdi kan ikke opretholdes, når begrundelsen for nedskrivningen ikke længere består.«

69. I *§ 47, stk. 1,* indsættes som *3. pkt.:*
»Hensatte forpligtelser til omstrukturering skal indregnes, når der er truffet beslutning om omstrukturering, og processen med at gennemføre omstruktureringen er påbegyndt.«

70. *§ 47, stk. 2,* affattes således:
»Stk. 2. Hensatte forpligtelser, som ikke vedrører indkomstskatter, kan måles til kapitalværdi.«

71. *Overskriften* før § 48 og *§ 48* ophæves.

72. I *§ 49, stk. 1, 3. pkt.,* ændres »§ 38, stk. 1 og 3,« til: »§ 38, stk. 1 og 2,«.

73. I *§ 49, stk. 2, nr. 1,* ændres »§§ 41 og 46« til: »§ 41«.

74. I *§ 49, stk. 2, nr. 2,* udgår », i det omfang kapitalandelene ikke indregnes i balancen«.

75. I *§ 49, stk. 2, nr. 5,* ændres »jf. § 13, stk. 2, og« til: »jf. § 13, stk. 2,«.

76. I *§ 49, stk. 2, nr. 6,* ændres »fundamentale« til: »væsentlige«.

77. I *§ 49, stk. 2, nr. 6,* ændres »jf. § 52, stk. 2,« til: »jf. § 52, stk. 2, og«.

78. I *§ 49, stk. 2,* indsættes som *nr. 7:*
»7) aktuarmæssige gevinster og tab, som indgår i opgørelsen af pensionsforpligtelsen.«

79. I *§ 50* indsættes som *stk. 2:*
»Stk. 2. Bruttoværdien af de modregnede beløb skal oplyses i noterne.«

80. *§ 51, stk. 1* og *2,* affattes således:
»Ændrer virksomheden regnskabspraksis, skal de poster i årsregnskabet, der berøres heraf, ændres i overensstemmelse med den nye praksis ved indregning af effekten af ændringen direkte på egenkapitalen primo regnskabsåret. Sammenligningstal skal ændres i overensstemmelse med den nye praksis.
Stk. 2. Ændrer virksomheden regnskabspraksis for at kunne opskrive aktiver efter § 41, stk. 1, skal der ske indregning direkte på egenkapitalen. Opskrivninger skal behandles efter § 41, stk. 3. Sammenligningstal skal ikke tilpasses.«

81. *§ 52, stk. 2,* affattes således:
»Stk. 2. Indeholder årsregnskabet vedrørende tidligere regnskabsår væsentlige fejl, skal den beløbsmæssige effekt af korrektionen indregnes direkte på egenkapitalen primo regnskabsåret, og sammenligningstallene for tidligere år skal tilpasses.«

82. Efter § 52 indsættes i *kapitel 7:*

»§ 52 a. Noter til årsregnskabet skal præsenteres i samme rækkefølge som de poster i resultatopgørelsen og balancen, de vedrører.«

83. *§ 53, stk. 2, nr. 1, litra a-c,* ophæves, og i stedet indsættes:
»a) De værdiansættelsesmodeller og -teknikker, som er anvendt ved opgørelsen af dagsværdien, når aktiver eller forpligtelser måles til dagsværdi, jf. §§ 37-38, og dagsværdien ikke måles på grundlag af observationer på et aktivt marked.
b) Afskrivningsmetode, skøn over restværdi og brugstid i forbindelse med afskrivning af anlægsaktiver. Afskrivningsperioden for goodwill skal begrundes.«
Litra d bliver herefter litra c.

84. *§ 53, stk. 2, nr. 4,* affattes således:
»4) Indregningsmetoderne og målegrundlag anvendt ved virksomhedssammenslutninger.«

85. I *§ 54, 2. pkt.,* ændres »fejl, herunder fundamentale fejl« til: »væsentlige fejl«.

86. *Overskriften* før § 56 og *§ 56* ophæves.

87. *§ 58* affattes således:

»§ 58. Opskriver virksomheden anlægsaktiver, som ikke løbende reguleres til dagsværdi efter §§ 37-38, skal følgende oplyses:
1) Den regnskabsmæssige værdi i balancen, som ville have været indregnet, hvis opskrivning efter § 41, stk. 1, ikke havde været foretaget.
2) Om posten »Reserve for opskrivning« under egenkapitalen:
   a) Størrelsen primo regnskabsåret,
   b) tilgang i løbet af regnskabsåret,
   c) årets tilbageførsler af tidligere års opskrivninger,

d) årets afskrivninger,
d) afgang i løbet af regnskabsåret og
f) størrelsen ultimo regnskabsåret.«

88. Efter § 58 indsættes:

»**§ 58 a.** Måles aktiver eller forpligtelser til dagsværdi, jf. §§ 37-38, og måles dagsværdien ikke på grundlag af observationer på et aktivt marked, skal der oplyses om de centrale forudsætninger, som er anvendt ved beregningen.

Stk. 2. Oplysningerne i stk. 1 kan gives samlet for en kategori eller en gruppe af aktiver, hvis de centrale forudsætninger for dagsværdiberegningen i kategorien henholdsvis gruppen af aktiver ikke afviger væsentligt indbyrdes.

§ 58 b. For afledte finansielle instrumenter, som løbende måles til dagsværdi, jf. § 37, stk. 1, skal der oplyses om omfanget og karakteren af instrumenterne, samt væsentlige betingelser, som kan få betydning for beløbet, tidspunktet og sikkerheden for fremtidige pengestrømme.

Stk. 2. Oplysningerne i stk. 1 kan gives samlet for ensartede afledte finansielle instrumenter.

§ 58 c. Virksomheden skal oplyse om de positive og negative forskelsbeløb, som konstateres ved første indregning af kapitalandele efter § 43 a. Forskelsbeløbene beregnes efter § 121, jf. §§ 122 og 123.«

89. *§ 64* affattes således:

»**§ 64.** Virksomheden skal oplyse om den samlede størrelse af sine eventualforpligtelser, herunder leasing-, kautions- og garantiforpligtelser samt andre eventualforpligtelser, som ikke er indregnet i balancen.

Stk. 2. Har virksomheden stillet pant eller anden sikkerhed i aktiver, skal den oplyse dette og angive det samlede omfang af pantsætninger og sikkerhedsstillelser samt angive den regnskabsmæssige værdi af de pantsatte aktiver henholdsvis de aktiver, der er stillet sikkerhed i.

Stk. 3. Forpligtelser, som nævnt i stk. 1, samt pantsætninger og sikkerhedsstillelser, som nævnt i stk. 2, over for tilknyttede henholdsvis associerede virksomheder skal oplyses særskilt.«

90. Efter § 67 indsættes før overskriften før § 68:

»Resultatopgørelsen

§ 67 a. Virksomheden skal oplyse om størrelsen og arten af indtægts- eller omkostningsposter, som er særlige på grund af deres størrelse eller art. Der skal herunder gives oplysning om årets

1) tilbageførsler af nedskrivninger på omsætningsaktiver,
2) nedskrivninger på omsætningsaktiver, som overstiger normale nedskrivninger,
3) nedskrivninger på anlægsaktiver og
4) tilbageførsler af nedskrivninger på anlægsaktiver.«

91. Efter overskriften efter § 67 indsættes:

»**§ 68.** Virksomheden skal angive det gennemsnitlige antal beskæftigede i regnskabsåret.«

92. *§ 71* affattes således:

»**§ 71.** Virksomheden skal oplyse navn og hjemsted for den modervirksomhed, der udarbejder koncernregnskab for den mindste koncern, hvori virksomheden indgår som dattervirksomhed.«

93. *§ 72* ophæves.

94. I *§ 73, stk. 1, 1. pkt.,* ændres »et aktieselskab, et anpartsselskab, et partnerselskab (kommanditaktieselskab) eller en erhvervsdrivende fond« til: »en virksomhed«.

95. I *§ 73, stk. 1,* indsættes efter 2. pkt.:

»Herudover skal for hver kategori oplyses om nedskrivninger på indregnede beløb, og om der er givet afkald, herunder delvist afkald, på indregnede beløb.«

96. *§ 73, stk. 3* og *4,* ophæves.

97. *Overskriften* før § 75 og *§§ 75* og *76* ophæves.

98. *Overskriften* før § 76 a, *§ 76 a, overskriften* før § 77 og *§ 77* ophæves, og i stedet indsættes:

»Ledelsesberetningen

§ 76 a. Ledelsesberetningen skal

1) beskrive virksomhedens væsentligste aktiviteter og
2) redegøre for eventuelle væsentlige ændringer i virksomhedens aktiviteter og økonomiske forhold.

§ 77. Ejer en virksomhed egne kapitalandele, skal den oplyse

1) antal og pålydende værdi eller, ved kapitalandele uden pålydende værdi, den bogførte pariværdi med angivelse af, hvilken procentdel virksomhedens beholdning af egne kapitalandele udgør af virksomhedskapitalen,
2) antal og pålydende værdi eller, ved kapitalandele uden pålydende værdi, den bogførte pariværdi med angivelse af, hvilken procentdel virksomhedens beholdning af egne kapitalandele udgør af virksomhedskapitalen, der er erhvervet henholdsvis afhændet i regnskabsåret, samt størrelsen af den samlede købesum henholdsvis salgssum og
3) årsager til erhvervelser af egne kapitalandele i regnskabsåret.

Stk. 2. Stk. 1 gælder tilsvarende for egne kapitalandele, virksomheden har erhvervet til sikkerhed.«

99. *§ 78, stk. 1,* ophæves, og i stedet indsættes:

»En virksomhed, der er omfattet af regnskabsklasse C, skal udarbejde en årsrapport, der i det mindste består af en ledelsespåtegning, jf. dog § 9 a, stk. 1, balance, resultatopgørelse, egenkapitalopgørelse, pengestrømsopgørelse, noter og en ledelsesberetning.

Stk. 2. Når et årsregnskab og et eventuelt koncernregnskab er revideret, indgår revisionspåtegningen m.v. i årsrapporten, jf. § 135, stk. 1 og 5.

Stk. 3. §§ 11-17, § 19, stk. 1, 2 og 4, § 20, stk. 2, §§ 23-30, 32-39, § 40, 1. og 3. pkt., §§ 41-43, § 44, stk. 1 og 3, §§ 45-64, 66-70, 73, 74, 77-77 b, 78 a og 80-101 finder anvendelse.

Stk. 4. Kommer regler i §§ 23-30, 32-39, § 40, 1. og 3. pkt., §§ 41-43, § 44, stk. 1 og 3, §§ 45-64, 66-70, 73, 74, 77-77 b og 78 a i strid med regler i §§ 80-101, har reglerne i §§ 80-101 forrang.

Stk. 5. Ønsker en virksomhed at aflægge årsrapport efter de internationale regnskabsstandarder, finder § 137 anvendelse.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 6 og 7.

100. I *§ 78, stk. 3,* der bliver stk. 7, indsættes efter »regnskabsklasse A eller B,«: »eller som er ophørt med at anvende § 78 a,«.

101. Efter § 78 indsættes:

»Undtagelse for mellemstore dattervirksomheder

§ 78 a. Dattervirksomheder, der i henhold til § 7 er mellemstore virksomheder, kan uanset § 7, stk. 1, nr. 3, vælge at aflægge årsrapport efter bestemmelserne for regnskabsklasse B, jf. afsnit III, bortset fra bestemmelserne i §§ 22 a og 22 b, hvis

1) dattervirksomhedens regnskab indgår ved fuld konsolidering i et koncernregnskab, der er aflagt af en modervirksomhed,

2) modervirksomheden henhører under lovgivningen i et EU/EØS-land,
3) koncernregnskabet er udarbejdet efter reglerne i denne lov eller, hvis den pågældende modervirksomhed er udenlandsk, efter reglerne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU med senere ændringer, og det er revideret og offentliggjort efter de nævnte regler,
4) alle dattervirksomhedens virksomhedsdeltagere har erklæret sig indforstået med fremgangsmåden for det pågældende regnskabsår,
5) modervirksomheden har erklæret, at den indestår for dattervirksomhedens eksisterende forpligtelser samt forpligtelser, som opstår i perioden, indtil dattervirksomheden har indsendt årsrapport, for et senere regnskabsår, hvor undtagelsen ikke er anvendt, og denne årsrapport er modtaget og offentliggjort efter reglerne i kapitel 19 og 20, og
6) det oplyses i såvel dattervirksomhedens årsrapport som i det omhandlede koncernregnskab, at dattervirksomheden har aflagt årsrapport under henvisning til denne paragraf.

Stk. 2. Dattervirksomheder, der anvender undtagelsen i stk. 1, kan lade revisionen af årsregnskabet og et eventuelt koncernregnskab udføre efter Erhvervsstyrelsens erklæringsstandard for små virksomheder, jf. § 135, stk. 1, 2. pkt.

Stk. 3. Dattervirksomheder, der anvender undtagelsen i stk. 1, skal indsende deres årsrapport sammen med de i § 146 a nævnte dokumenter.«

102. *§ 79* ophæves.

103. *§ 80* affattes således:

»**§ 80.** Virksomheden skal i en linje i henholdsvis resultatopgørelsen og balancen særskilt præsentere de aktiviteter, der i henhold til en samlet plan skal afhændes, lukkes eller opgives, medmindre de ikke kan udskilles fra de øvrige aktiviteter.

Stk. 2. De poster, som er sammendraget i en linje i henholdsvis resultatopgørelsen og balancen efter stk. 1, skal specificeres i noterne.«

104. I *§ 81, 2. pkt.,* og *§ 103* ændres »skema 5« til: »skema 3«.

105. I *§ 81, 2. pkt.,* og *§ 103* ændres »skema 6« til: »skema 4«.

106. *§ 82* affattes således:

»**§ 82.** Virksomheden skal i kostprisen for de varebeholdninger, den har fremstillet, indregne de omkostninger, der indirekte kan henføres til varebeholdninger, hvis omkostningerne vedrører fremstillingsperioden.«

107. I *§ 83, 2. pkt.,* udgår », koncessioner«.

108. I *§ 83* indsættes som *stk. 2:*

»*Stk. 2.* Indregnes udviklingsprojekter, jf. stk. 1, skal et beløb svarende til de indregnede udviklingsomkostninger indregnes direkte i posten »Reserve for udviklingsomkostninger« under egenkapitalen. § 41, stk. 3, 2. og 3. pkt., finder tilsvarende anvendelse på denne reserve.«

109. Efter § 86 indsættes i *kapitel 10:*

»Egenkapitalopgørelsen

§ 86 a. Egenkapitalopgørelsen skal for hver post oplyse
1) størrelsen primo regnskabsåret,
2) tilgang i løbet af regnskabsåret,
3) afgang i løbet af regnskabsåret og

4) størrelsen ultimo regnskabsåret.

Stk. 2. Indholdet af årets bevægelser på egenkapitalopgørelsen skal fremgå af benævnelsen eller af noterne.

Stk. 3. I opgørelsen efter stk. 1 skal særskilt fremgå til- og afgange i posterne »Reserve for opskrivninger« og »Reserve for udviklingsomkostninger« samt beløb, som indregnes direkte på egenkapitalen i henhold til § 49, stk. 2, nr. 3 og 4.

Stk. 4. Ledelsens forslag til beslutning om anvendelse af overskud eller dækning af underskud skal fremgå af opgørelsen.«

110. *§ 87* affattes således:

»**§ 87.** Ud over de i § 53 krævede oplysninger skal redegørelsen for anvendt regnskabspraksis indeholde oplysning om indregningsmetoder og målegrundlag for pengestrømsopgørelsen, herunder oplysning om, hvad virksomheden henregner til likvider. Det skal særskilt oplyses, hvis virksomheden har undladt at udarbejde pengestrømsopgørelse i medfør af § 86, stk. 4.

Stk. 2. Virksomheden skal i ledelsesberetningen oplyse om de anvendte metoder til opgørelse af de nøgletal, der indgår i ledelsesberetningen.«

111. *Overskriften* før § 87 a affattes således:

»Virksomhedskapitalen«.

112. *§ 87 a* affattes således:

»**§ 87 a.** Består virksomhedskapitalen i et kapitalselskab af flere klasser, skal disse specificeres, jf. stk. 2 og 3.

Stk. 2. Antallet af aktier eller anparter og deres pålydende værdi skal angives for hver klasse. Ved kapitalandele uden pålydende værdi skal den bogførte pariværdi angives for hver klasse.

Stk. 3. For aktieselskaber skal angives antal og pålydende værdi eller, ved kapitalandele uden pålydende værdi, den bogførte pariværdi.

Stk. 4. Er der i et aktieselskab, anpartsselskab eller et partnerselskab tegnet nye kapitalandele i regnskabsåret, skal antallet og den pålydende værdi eller, ved kapitalandele uden pålydende værdi, den bogførte pariværdi, oplyses.«

113. Efter § 88 indsættes:

»**§ 88 a.** Virksomheden skal oplyse om de særlige forudsætninger, som ligger til grund for indregning og måling af udviklingsprojekter og skatteaktiver.

§ 88 b. Har virksomheden finansielle anlægsaktiver, der måles til kostpris, hvor de pågældende aktiver er indregnet til en højere værdi end dagsværdien, skal virksomheden give oplysning om aktivernes dagsværdi, den indregnede værdi og årsagen til, at der ikke er foretaget nedskrivninger.
Der skal endvidere gives oplysning om, hvilken dokumentation der ligger til grund for antagelsen om, at den bogførte værdi vil blive genindvundet.

Stk. 2. Oplysningerne kan gives samlet for ensartede grupper af anlægsaktiver.«

114. I *§ 93, stk. 1, 1. pkt.,* ændres »og den fastsatte frist for ombytning til kapitalandele.« til: », den fastsatte frist for ombytning til kapitalandele og eventuelle øvrige rettigheder, som er knyttet hertil.«

115. I *§ 93* indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Stk. 1, 1. pkt., finder tilsvarende anvendelse på øvrige rettigheder udstedt af virksomheden, som vil kunne medføre afgang af eksisterende eller udstedelse af nye kapitalandele i virksomheden. Oplysningerne skal gives for hver rettighed.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

116. Efter § 93 indsættes før overskriften før § 94:

»Hensatte forpligtelser

§ 93 a. For udskudt skat, jf. § 47, skal i det mindste oplyses om beløbet
1) ved foregående regnskabsårs slutning,
2) indregnet i resultatopgørelsen i regnskabsåret,
3) indregnet direkte på egenkapitalen i regnskabsåret og
4) på balancetidspunktet.«

117. I *§ 94 a, stk. 2, 2. pkt.,* ændres »Store virksomheder« til: »Virksomheden«.

118. Efter § 94 a indsættes før overskriften før § 95:

»**§ 94 b.** Oplysningerne om eventualforpligtelser, jf. § 64, stk. 1, skal gives særskilt for kautions- og garantiforpligtelser samt andre eventualforpligtelser, som ikke er indregnet i balancen.

Stk. 2. For leasingaftaler, der oplyses i overensstemmelse med § 64, stk. 1, skal forpligtelserne i henhold til aftalerne oplyses særskilt, medmindre forpligtelserne er indregnet i balancen.«

119. *§ 95* affattes således:

»**§ 95.** Virksomheden skal redegøre for indtægter og omkostninger, der hidrører fra ændring af regnskabsmæssigt skøn, jf. § 52.«

120. Efter § 95 indsættes:

»**§ 95 a.** Virksomheden skal oplyse om ledelsens forslag til beslutning om anvendelse af virksomhedens overskud eller dækning af underskud. Ledelsens forslag til udbytte skal fremgå som en særlig post i egenkapitalen under »Overført overskud eller underskud«, jf. bilag 2, skema 1 eller 2.

Stk. 2. Er der foretaget udlodning af ekstraordinært udbytte i regnskabsåret, skal dette oplyses. Er der foretaget udlodning af ekstraordinært udbytte efter regnskabsårets udløb, skal dette ligeledes oplyses.

Stk. 3. Afgivelsen af oplysningerne efter stk. 1 og 2 fritager virksomheden for at give de i § 31 krævede oplysninger.«

121. *§ 96, stk. 1, 1. pkt.,* affattes således:

»Store virksomheder skal oplyse nettoomsætningens fordeling på aktiviteter samt på geografiske markeder, hvis disse aktiviteter henholdsvis markeder afviger betydeligt indbyrdes med hensyn til tilrettelæggelsen af salget af varer og tjenesteydelser.«

122. Efter § 97 indsættes:

»**§ 97 a.** Virksomheden skal oplyse navn, hjemsted og retsform for hver dattervirksomhed, associeret virksomhed og for hvert interessent- eller kommanditselskab, i hvilket virksomheden er interessent eller komplementar.

Stk. 2. Virksomheden skal endvidere for hver dattervirksomhed og associeret virksomhed oplyse,
1) hvor stor en andel virksomheden ejer og
2) størrelsen af egenkapital og resultat ifølge den senest godkendte årsrapport.

Stk. 3. Oplysningerne i stk. 2, nr. 2, kan undlades, hvis den pågældende dattervirksomhed eller associerede virksomhed ikke er forpligtet til at offentliggøre årsrapport og virksomheden ejer mindre end 50 pct. af egenkapitalen.

Stk. 4. Oplysningerne i stk. 1 kan udelades, hvis de kan volde betydelig skade for virksomheden selv eller de i stk. 1 omhandlede virksomheder. Anvendelse af 1. pkt. skal oplyses.

§ 97 b. Virksomheden skal oplyse navn og hjemsted for de modervirksomheder, der udarbejder koncernregnskab for den største henholdsvis mindste koncern, hvori virksomheden indgår som dattervirksomhed. Det skal endvidere oplyses, hvor de pågældende udenlandske modervirksomheders koncernregnskaber kan rekvireres.«

123. I *§ 98* ændres »§ 76« til: »§ 77«.

124. *§ 98 a* affattes således:

»§ 98 a. Virksomhedens personaleomkostninger skal specificeres i lønninger, pensioner og andre omkostninger til social sikring, medmindre dette fremgår af resultatopgørelsen.«

125. *§ 98 c, stk. 1,* affattes således:

»Har der fundet transaktioner sted mellem virksomheden og dens nærtstående parter, jf. stk. 2, skal virksomheden oplyse om arten af forholdet mellem virksomheden og de nærtstående parter og give de oplysninger om transaktioner og mellemværender, der er nødvendige for en forståelse af forholdets mulige påvirkning af årsregnskabet. Oplysningerne skal som minimum omfatte

1) transaktionernes art og beløbsmæssige størrelse,
2) den beløbsmæssige størrelse af mellemværender samt betingelser for disse,
3) årets nedskrivninger af tilgodehavender fra nærtstående parter og
4) den akkumulerede nedskrivning på eksisterende tilgodehavender.«

126. I *§ 98 c* indsættes som *stk. 7:*

»Stk. 7. Oplysningerne efter stk. 1 kan begrænses til at omfatte transaktioner, som ikke er gennemført på normale markedsvilkår. Anvendelse af 1. pkt. skal oplyses.«

127. Efter § 98 c indsættes før overskriften før § 99:

»§ 98 d. Der skal gives en beskrivelse af arten af betydningsfulde hændelser, som er indtruffet efter regnskabsårets udløb, og den finansielle virkning heraf.«

128. I *§ 99, stk. 1, nr. 1,* ændres »hovedaktiviteter« til: »væsentligste aktiviteter«.

129. *§ 99, stk. 1, nr. 5,* ophæves.

Nr. 6-11 bliver herefter nr. 5-10.

130. *§ 99 a* affattes således:

»§ 99 a. Store virksomheder skal supplere ledelsesberetningen med en redegørelse for samfundsansvar, jf. stk. 2-9. Ved virksomheders samfundsansvar forstås, at virksomheder integrerer hensyn til blandt andet menneskerettigheder, sociale forhold, miljø- og klimamæssige forhold samt bekæmpelse af korruption i deres forretningsstrategi og forretningsaktiviteter.

Stk. 2. Redegørelsen skal som minimum indeholde følgende, jf. dog stk. 3, 6 og 7:

1) Der skal gives en kort beskrivelse af virksomhedens forretningsmodel.
2) Der skal gives oplysning om virksomhedens politikker for samfundsansvar, herunder om eventuelle standarder, retningslinjer eller principper for samfundsansvar, som virksomheden anvender. Der skal som minimum oplyses om politikker for miljø, herunder for at reducere klimapåvirkningen ved virksomhedens aktiviteter, sociale forhold samt medarbejderforhold, respekt for menneskerettigheder, anti-korruption og bestikkelse. For hvert politikområde skal det oplyses, om virksomheden har en politik på det pågældende område, og hvad politikken i givet fald går ud på.
3) For hvert politikområde, jf. nr. 2, skal det oplyses, hvordan virksomheden omsætter sin politik for samfundsansvar til handling, og der skal oplyses om eventuelle systemer eller procedurer herfor. Der

skal endvidere gives oplysning om anvendte processer for nødvendig omhu ("due diligence"), hvis virksomheden anvender sådanne processer.

4) Der skal gives oplysning om de væsentligste risici i relation til virksomhedens forretningsaktiviteter, herunder, hvor det er relevant og proportionalt, i relation til virksomhedens forretningsforbindelser, produkter og tjenesteydelser, som indebærer en særlig risiko for negativ påvirkning af de i nr. 2 nævnte områder. Der skal herunder gives oplysning om, hvordan virksomheden håndterer de pågældende risici. Oplysningerne skal gives for hvert enkelt politikområde.
5) Der skal gives oplysning om virksomhedens anvendelse af eventuelle ikke-finansielle nøglepræstationsindikatorer, som er relevante for specifikke forretningsaktiviteter.
6) Der skal gives oplysning om virksomhedens vurdering af, hvilke resultater der er opnået som følge af virksomhedens arbejde med samfundsansvar i regnskabsåret, samt virksomhedens eventuelle forventninger til arbejdet fremover. Oplysningerne skal gives for hvert enkelt politikområde, jf. nr. 2.

Stk. 3. Har virksomheden ikke politikker for samfundsansvar på de i stk. 2, nr. 2, anførte områder, skal dette oplyses i ledelsesberetningen med angivelse af grundene hertil for hvert enkelt af de anførte områder.

Stk. 4. Redegørelsen skal gives i tilknytning til ledelsesberetningen. Virksomheden kan dog i stedet vælge at give redegørelsen

1) i en supplerende beretning til årsrapporten, jf. § 14, hvortil der henvises i ledelsesberetningen, i henhold til regler udstedt i medfør af stk. 8, 1. pkt., eller
2) på virksomhedens hjemmeside, hvortil der henvises i ledelsesberetningen, i henhold til regler udstedt i medfør af stk. 8, 2. pkt.

Stk. 5. For virksomheder, som udarbejder koncernregnskab, er det tilstrækkeligt, at oplysningerne efter stk. 1-3 gives for koncernen som helhed.

Stk. 6. En dattervirksomhed, som indgår i en koncern, kan undlade at medtage oplysningerne i sin ledelsesberetning, hvis en modervirksomhed opfylder oplysningskravene efter stk. 1-3.

Stk. 7. En virksomhed kan undlade at udarbejde en redegørelse om samfundsansvar efter stk. 2, hvis virksomheden oplyser om sine politikker for samfundsansvar efter internationale retningslinjer eller standarder, der indeholder de i stk. 2 anførte oplysninger. Stk. 3 finder tilsvarende anvendelse, hvis oplysningerne ikke dækker de i stk. 2 anførte politikområder.

Stk. 8. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om offentliggørelse af redegørelsen for samfundsansvar i en supplerende beretning til årsrapporten og revisors pligter i forhold til de oplysninger, som offentliggøres heri, jf. stk. 4, nr. 1. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om offentliggørelse af redegørelsen for samfundsansvar på virksomhedens hjemmeside, herunder regler om virksomhedens opdatering af oplysningerne på hjemmesiden og revisors pligter i forbindelse med de oplysninger, som offentliggøres på hjemmesiden, jf. stk. 4, nr. 2.

Stk. 9. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om, på hvilke betingelser en virksomhed kan oplyse om samfundsansvar efter internationale retningslinjer eller standarder.«

131. I *§ 99 b, stk. 1, 2. pkt.,* ændres »§ 99 a, stk. 4-8,« til: »§ 99 a, stk. 4-9,«.

132. I *§ 99 b, stk. 2, 2. pkt.,* ændres »§ 99 a, stk. 2-8,« til: »§ 99 a, stk. 2-9,«.

133. Efter § 99 b indsættes:

»§ 99 c. Store virksomheder med aktivitet inden for efterforskning, prospektering, opdagelse, udvikling og udvinding af mineral-, olie- og naturgasforekomster m.v. eller skovning af primærskove, skal supplere ledelsesberetningen med en beretning om betalinger til myndigheder, jf. dog stk. 4. Med myndigheder forstås i denne forbindelse enhver national, regional eller lokal myndighed i Danmark eller i udlandet, herunder en tjenestegren, et organ eller en virksomhed, der er kontrolleret af den pågældende myndighed på samme måde, som en dattervirksomhed er kontrolleret af en modervirksomhed.

Stk. 2. Beretningen skal indeholde følgende oplysninger vedrørende betalinger, som er foretaget i regnskabsåret, jf. dog stk. 4, 6 og 7:

1) De samlede betalinger foretaget til hver myndighed.
2) De samlede beløb pr. type af betaling til hver myndighed vedrørende
   a) produktionsrettigheder,
   b) skatter og afgifter på virksomhedens indtægt, produktion eller overskud, bortset fra skatter og afgifter på forbrug,
   c) royalties,
   d) udbytte,
   e) underskrifts-, opdagelses- og produktionsbonusser,
   f) licensafgifter, lejeafgifter, adgangsgebyrer og andre vederlag for licenser eller koncessioner og
   g) betalinger for forbedringer af infrastruktur.

Stk. 3. Når betalingerne er henført til et bestemt projekt, skal der tillige gives oplysninger om de samlede beløb pr. type af betaling som nævnt i stk. 2, nr. 2, der er foretaget til hvert enkelt projekt. Endvidere skal de samlede betalinger til hvert enkelt projekt oplyses.

Stk. 4. Virksomheden kan undlade at medtage en betaling på under 750.000 kr. i beretningen. Det gælder uanset, om betalingen er foretaget som en enkeltstående betaling eller som en række med hinanden forbundne betalinger, når den samlede række af betalinger ikke udgør over 750.000 kr. i regnskabsåret.

Stk. 5. Beretningen om betalinger til myndigheder skal gives i tilknytning til ledelsesberetningen. Virksomheden kan dog i stedet vælge at give beretningen om betalinger til myndigheder

1) i en supplerende beretning til årsrapporten, jf. § 14, hvortil der henvises i ledelsesberetningen, i henhold til regler udstedt i medfør af stk. 9 eller
2) på virksomhedens hjemmeside, hvortil der henvises i ledelsesberetningen, i henhold til regler udstedt i medfør af stk. 9.

Stk. 6. For virksomheder, som udarbejder koncernregnskab, er det tilstrækkeligt, at oplysningerne efter stk. 1-3 gives for koncernen som helhed.

Stk. 7. En virksomhed, som er omfattet af stk. 1, og som er en dattervirksomhed af en modervirksomhed, der henhører under lovgivningen i et EU/EØS-land, kan undlade selv at udarbejde en beretning om betalinger til myndigheder i det omfang, de efter stk. 1-3 krævede oplysninger indgår i modervirksomhedens beretning om betalinger til myndigheder.

Stk. 8. Erhvervsstyrelsen fastsætter regler om, at virksomheder, der er omfattet af stk. 1 eller § 128, stk. 1, og som udarbejder og offentliggør en beretning om betalinger til myndigheder, som vurderes at svare til kravene i denne lov, fritages for kravene i stk. 1-7. Fritagelsen omfatter dog ikke forpligtelsen til at offentliggøre den pågældende beretning.

Stk. 9. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om offentliggørelse af beretningen om betalinger til myndigheder i en supplerende beretning til årsrapporten og revisors pligter i forhold til de oplysninger, som offentliggøres heri, jf. stk. 5, nr. 1. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om offentliggørelse af beretningen om betalinger til myndigheder på virksomhedens hjemmeside, herunder regler om virksomhedens opdatering af oplysningerne på hjemmesiden og om revisors pligter i forbindelse hermed, jf. stk. 5, nr. 2.«

134. I *§ 101, stk. 1, nr. 1,* udgår »resultat af ekstraordinære poster,«.

135. I *§ 101, stk. 3, 1. pkt.,* ændres »en mellemstor virksomhed« til: »virksomheden«.

136. *§ 102, stk. 1,* ophæves, og i stedet indsættes:

»En virksomhed, der er omfattet af regnskabsklasse D, skal udarbejde en årsrapport, der i det mindste består af en ledelsespåtegning, balance, resultatopgørelse, egenkapitalopgørelse, pengestrømsopgørelse, noter og en ledelsesberetning.

Stk. 2. Når et årsregnskab og et eventuelt koncernregnskab er revideret, indgår revisionspåtegningen m.v. i årsrapporten, jf. § 135, stk. 1 og 5.

Stk. 3. §§ 11-17, § 19, stk. 1, 2 og 4, § 20, stk. 2, §§ 23-30, 32-39, § 40, 1. og 3. pkt., §§ 41-43, § 44, stk. 1 og 3, §§ 45-64, 66-70, 73, 74, 77-77 b, 80-95 a, § 96, stk. 1 og 2, §§ 97-101 og 103-108 finder anvendelse, jf. dog § 137.

Stk. 4. Kommer regler i §§ 23-30, 32-39, § 40, 1. og 3. pkt., §§ 41-43, § 44, stk. 1 og 3, §§ 45-64, 66-70, 73, 74 og 77-77 b i strid med reglerne i §§ 80-95 a, § 96, stk. 1 og 2, og §§ 97-101, har reglerne i §§ 80-95 a, § 96, stk. 1 og 2, og §§ 97-101 forrang.

Stk. 5. Kommer regler i §§ 23-30, 32-39, § 40, 1. og 3. pkt., §§ 41-43, § 44, stk. 1 og 3, §§ 45-64, 66-70, 73, 74, 77-77 b, 80-95 a, § 96, stk. 1 og 2, og §§ 97-101 i strid med reglerne i §§ 103-108, har reglerne i §§ 103-108 forrang.

Stk. 6. Hvor reglerne i §§ 80-95 a, § 96, stk. 1 og 2, og §§ 97-101 indeholder forskelle i kravene til mellemstore og store virksomheder, skal en virksomhed, der er omfattet af regnskabsklasse D, uanset virksomhedens egen størrelse følge reglerne for store virksomheder.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 7 og 8.

137. *§ 106 a* ophæves.

138. I *§ 107 a, stk. 1, nr. 1, litra c,* ændres »§ 75, stk. 1,« til: »§ 87 a,«.

139. I *§ 107 a, stk. 2,* ændres »§ 75, stk. 1, og § 104« til: »§§ 87 a og 104«.

140. *§ 109, stk. 2,* ophæves, og i stedet indsættes:

»*Stk. 2.* § 110 finder ikke anvendelse på modervirksomheder, der er omfattet af regnskabsklasse D, eller hvis en dattervirksomhed af den pågældende modervirksomhed er

1) omfattet af regnskabsklasse D,
2) et kreditinstitut som defineret i artikel 4, nr. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF, og som ikke er omhandlet i direktivets artikel 2, eller
3) et forsikringsselskab som defineret i artikel 2, stk. 1, i Rådets direktiv 91/674/EØF.

Stk. 3. Endvidere finder § 112 ikke anvendelse på modervirksomheder, der har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land.«

141. *§ 110, stk. 1, nr. 1* og *2,* affattes således:

»1) En balancesum på 44 mio. kr.,
2) en nettoomsætning på 89 mio. kr. og«.

142. *§ 110, stk. 2,* ophæves, og i stedet indsættes:

»*Stk. 2.* § 7, stk. 3 og 4, finder tilsvarende anvendelse på den samlede koncern. Balancesum og nettoomsætning skal dog opgøres efter §§ 119 og 120.

Stk. 3. I stedet for at anvende den i stk. 2, 2. pkt., anførte beregningsmåde kan modervirksomheden beregne balancesum, nettoomsætning og gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede i regnskabsåret som summen af alle koncernvirksomhedernes balancesummer, nettoomsætninger og heltidsbeskæftigede. Ved beregning af balancesum og nettoomsætning forhøjes beløbsstørrelserne i stk. 1, nr. 1 og 2, med 20 pct.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

143. I *§ 111, stk. 3, nr. 2,* ændres »Rådets direktiv 1983/349/EØF« til: »Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU«.

144. I *§ 112, stk. 1, nr. 2,* indsættes efter »koncernregnskab«: »og konsolideret ledelsesberetning«.

145. I *§ 112, stk. 2, nr. 1,* ændres »koncernregnskab, og« til: »koncernregnskab,«.

146. *§ 112, stk. 2, nr. 2,* ophæves, og i stedet indsættes:
»2) den højere modervirksomhed udarbejder koncernregnskab og konsolideret ledelsesberetning i overensstemmelse med
   a) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU med senere ændringer,
   b) efter regler, der i det mindste er ligeværdige med reglerne for konsoliderede årsregnskaber i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU med senere ændringer,
   c) de internationale regnskabsstandarder, der er vedtaget af Kommissionen i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarder, samt efterfølgende ændringer, som vedtages af Kommissionen i overensstemmelse med den nævnte forordning, eller
   d) regler, der af Kommissionen er vurderet at være ligeværdige med reglerne for konsoliderede årsregnskaber i de internationale regnskabsstandarder, og
3) koncernregnskabet er revideret af personer, der er godkendt i medfør af den nationale lovgivning, hvorunder den højere modervirksomhed henhører.«

147. *§ 112, stk. 3, nr. 1,* affattes således:
»1) den lavere modervirksomheds eget regnskab og dens dattervirksomheders regnskaber indgår ved fuld konsolidering i koncernregnskabet for den højere modervirksomhed, jf. dog § 114,«.

148. *§ 112, stk. 3, nr. 3,* affattes således:
»3) den lavere modervirksomhed til Erhvervsstyrelsen sammen med sin egen årsrapport indsender det i stk. 1 eller 2 nævnte koncernregnskab, ledelsesberetning og tilhørende revisionspåtegning samt de oplysninger, styrelsen måtte kræve, jf. § 147.«

149. *§ 113* affattes således:

»§ 113. For koncerner, som efter eliminering, jf. § 120, opfylder størrelsesgrænserne for mellemstore virksomheder, jf. § 7, stk. 2-4, skal koncernregnskabet i det mindste udarbejdes efter reglerne for mellemstore virksomheder i regnskabsklasse C.

Stk. 2. For koncerner, som efter eliminering, jf. § 120, opfylder størrelsesgrænserne for store virksomheder, jf. § 7, stk. 2-4, skal koncernregnskabet i det mindste udarbejdes efter reglerne for store virksomheder i regnskabsklasse C. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse for koncerner, som efter eliminering, jf. § 120, opfylder størrelsesgrænserne for små virksomheder, jf. § 7, stk. 2-4, men som ikke kan undlade at udarbejde koncernregnskab i henhold til § 110.

Stk. 3. Er modervirksomheden omfattet af regnskabsklasse D, skal koncernregnskabet udarbejdes efter reglerne i regnskabsklasse D uanset koncernens størrelse.

Stk. 4. Aflægger en modervirksomhed, som kan undlade at aflægge koncernregnskab, alligevel et koncernregnskab, der ikke udelukkende anvendes til virksomhedens eget brug, finder bestemmelserne om koncernregnskaber i kapitel 14 anvendelse. Modervirksomheden kan dog anvende reglerne for årsregnskaber i regnskabsklasse B på koncernregnskabet, hvis modervirksomheden kunne undlade at aflægge koncernregnskab efter § 110. Kapitalandele i associerede virksomheder skal dog i koncernregnskabet indregnes og måles til disse virksomheders indre værdi ved anvendelse af bestemmelserne i § 43 a, stk. 2-6.«

150. I *§ 116, stk. 2,* indsættes to steder efter »forud for«: »eller efter«.

151. I *§ 118, stk. 1, 1. pkt.,* indsættes efter »resultatopgørelse«: », egenkapitalopgørelse«.

152. *§ 118, stk. 4,* affattes således:
»Stk. 4. Minoritetsinteressernes forholdsmæssige andel af dattervirksomhedernes egenkapital opføres som en særskilt hovedpost under »Egenkapital«. Minoritetsinteressernes forholdsmæssige andel af dat-

tervirksomhedernes resultat skal opføres som en særskilt post i ledelsens forslag til beslutning om anvendelse af virksomhedens overskud eller dækning af underskud.«

153. *§ 120, stk. 2, § 121, stk. 3,* og *§ 122, stk. 1, 2. pkt.,* ophæves.

154. I *§ 122* indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Ved vurderingen af, hvilken virksomhed der er den erhvervende virksomhed, tages der udgangspunkt i de faktiske forhold. Hvor det ikke er åbenbart, hvem der er den reelle erhverver, kan den formelt erhvervende virksomhed anses for erhverver.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

155. *§ 122, stk. 3,* der bliver stk. 4, affattes således:

»*Stk. 4.* Et efter stk. 3 fremkommet positivt forskelsbeløb behandles som goodwill, jf. § 43. Et efter stk. 3 fremkommet negativt forskelsbeløb indtægtsføres i resultatopgørelsen.«

156. *§ 123* affattes således:

»§ 123. Efter sammenlægningsmetoden aflægges koncernregnskabet for den periode, hvori sammenlægningen er sket, som om virksomhederne havde været sammenlagt fra den tidligste regnskabsperiode, der indgår i regnskabet.

Stk. 2. Virksomheden kan dog i stedet vælge at anse sammenlægningen som sket på erhvervelsestidspunktet.

Stk. 3. Forskellen mellem det beløb, der vederlægges som virksomhedskapital, samt eventuel overkurs med tillæg af et eventuelt kontant vederlag og den regnskabsmæssige indre værdi i dattervirksomheden tillægges henholdsvis fratrækkes på tydelig vis i de reserver, der kan anvendes til at dække underskud.«

157. *§ 125, stk. 2, nr. 4,* ophæves.

158. *§ 126, stk. 1,* affattes således:

»Følgende krav finder tilsvarende anvendelse på koncernregnskabet:

1) Oplysning om opdeling af nettoomsætningen på aktiviteter og geografiske segmenter, jf. § 96, stk. 1.
2) Oplysning om revisionshonorar, jf. § 96, stk. 2.
3) Oplysning om særlige indtægts- eller omkostningsposter, jf. § 67 a.
4) Oplysning om ledelsens forslag til beslutning om anvendelse af virksomhedens overskud eller dækning af underskud, jf. § 95 a.
5) Oplysning om anlægsaktiver, jf. §§ 58-58 c og 88-88 b.
6) Oplysning om eventualaktiver, jf. § 90 b.
7) Oplysning om virksomhedskapitalen, jf. § 87 a.
8) Oplysning om forpligtelser, jf. §§ 92-93 a.
9) Oplysning om eventualforpligtelser m.v., jf. §§ 64 og 94-94 b.
10) Oplysning om nærtstående parter m.v., jf. § 68, § 69, stk. 3 og 4, §§ 73, 97 b og 98 a og § 98 c, stk. 1, 2, 4 og 6.
11) Oplysning om betydningsfulde hændelser, som er indtruffet efter regnskabsårets udløb, jf. § 98 d.«

159. *§ 126, stk. 3, 2. pkt.,* ophæves.

160. I *§ 126* indsættes som *stk. 5-7:*

»*Stk. 5.* Oplysningerne, jf. stk. 1, skal præsenteres i samme rækkefølge som de poster i resultatopgørelsen og balancen, de vedrører.

Stk. 6. Det gennemsnitlige antal beskæftigede i pro rata-konsoliderede virksomheder skal oplyses særskilt.

Stk. 7. Der skal gives oplysninger om de ændringer i reserverne, som følger af anvendelsen af § 123, samt navn og hjemsted for de virksomheder, der i årets løb er indregnet og målt efter § 123.«

161. *§ 128, stk. 2,* ophæves, og i stedet indsættes:

»*Stk. 2.* §§ 76 a, 77, 99-99 b, 100 og 101 finder tilsvarende anvendelse. Oplysninger efter § 99, stk. 1, nr. 10, kan dog undlades.

Stk. 3. Er modervirksomheden omfattet af reglerne i regnskabsklasse D, finder § 107 og § 107 b, stk. 1, nr. 6, og stk. 3 og 4, tilsvarende anvendelse på koncernregnskabet, jf. dog stk. 5.«

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 4 og 5.

162. I *§ 128, stk. 4, 1. pkt.,* der bliver stk. 5, 1. pkt., ændres »§ 22, stk. 2, § 78, stk. 2, og § 102, stk. 3« til: »§ 22, stk. 4, § 78, stk. 6, og § 102, stk. 8«.

163. Efter § 128 indsættes i *kapitel 14:*

»§ 128 a. Store modervirksomheder, som er omfattet af § 7, stk. 2, nr. 3, og modervirksomheder omfattet af regnskabsklasse D skal udarbejde beretning om betalinger til myndigheder, jf. § 99 c, stk. 2, hvis virksomheden selv eller en dattervirksomhed har aktiviteter, som er omfattet af § 99 c, stk. 1. Beretningen skal gives, som om de konsoliderede virksomheder tilsammen var én virksomhed.

Stk. 2. I det omfang modervirksomheden indregner deltagelse i fælles ledede virksomheder pro rata, jf. § 124, skal betalinger, som er omfattet af stk. 1, i disse virksomheder tilsvarende indgå i beretningen pro rata.

Stk. 3. For beretningen om betalinger til myndigheder efter stk. 1 finder § 114, stk. 2, tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. En modervirksomhed, der har aktiviteter omfattet af § 99 c, stk. 1, kan undlade at udarbejde beretning efter stk. 1, hvis den selv er en dattervirksomhed af en højere modervirksomhed, der henhører under lovgivningen i et EU/EØS-land.

Stk. 5. En modervirksomhed, der er omfattet af stk. 1, og som ikke udarbejder koncernregnskab, skal give beretningen i sin egen årsrapport.«

164. *§ 129, stk. 1, 2. pkt.,* affattes således:

»Reglerne for modervirksomheden finder anvendelse på den erhvervende virksomhed, og reglerne for dattervirksomheder finder anvendelse på den virksomhed, som erhverves.«

165. I *§ 134 a, stk. 3,* ændres to steder »50.000 euro« til: »100.000 euro«.

166. I *§ 134 a, stk. 3,* indsættes efter »en anden valuta end euro«: », jf. dog stk. 4«.

167. I *§ 134 a* indsættes som *stk. 4:*

»*Stk. 4.* Stk. 1 og 2 gælder ikke for virksomheder, som alene udsteder gældsinstrumenter, der er optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land inden den 31. januar 2010, hvis den pålydende værdi pr. enhed er på mindst 50.000 euro, eller hvis den pålydende værdi pr. enhed på udstedelsesdagen svarer til mindst 50.000 euro, når gældsinstrumenterne er udstedt i en anden valuta end euro. 1. pkt. finder anvendelse i hele gældsinstrumenternes løbetid.«

168. I *§ 135, stk. 4,* indsættes efter »§ 7, stk. 3«: »og 4«.

169. I *§ 135 a, stk. 1, 1. pkt.,* ændres »Kun statsautoriserede eller registrerede revisorer« til: »Kun revisorer, som er godkendt hertil i henhold til revisorloven«.

170. I *§ 136, stk. 1, 2. pkt.,* ændres »Rådets direktiver 78/660/EØF og 83/349/EØF« til: »Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU«.

171. Efter § 137 indsættes i *afsnit IX:*

»§ 137 a. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om, at visse bestemmelser i denne lov kan fraviges, når dette er nødvendigt for at anvende internationale regnskabsstandarder, som er specielt tilpasset små og mellemstore virksomheders behov.«

172. I *§ 138, stk. 4,* ændres »§ 4, stk. 6, 1. pkt.,« til: »§ 4, stk. 7, 1. pkt.,«.

173. I *§ 141, stk. 2, 4. pkt.,* ændres »§ 9, stk. 4,« til: »§ 9, stk. 6,«.

174. I *§ 144, stk. 1, nr. 2,* ændres »Rådets direktiv 83/349/EØF med senere ændringer om konsoliderede regnskaber« til: »Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU med senere ændringer«.

175. *Overskriften* før § 145 affattes således:

»Indsendelse af undtagelseserklæring og supplerende dokumenter m.v. for virksomheder, som anvender undtagelserne i §§ 4-6, 78 a, 112 og 144«.

176. Efter § 146 indsættes:

»§ 146 a. Dattervirksomheder, der anvender undtagelsen i § 78 a, stk. 1, skal indsende årsrapporten til Erhvervsstyrelsen i henhold til § 138 suppleret med

1) det i § 78 a, stk. 1, nævnte koncernregnskab eller
2) en henvisning til koncernregnskabet, der er indeholdt i en årsrapport, som styrelsen har modtaget til offentliggørelse.

Stk. 2. Der skal indsendes de erklæringer, der er nævnt i § 78 a, stk. 1, nr. 4 og 5.

Stk. 3. Erklæringerne i henhold til stk. 2 skal kun indsendes for det første regnskabsår, for hvilket erklæringerne afgives.«

177. I *§ 148, stk. 1,* ændres »2 måneder« til: »3 måneder«.

178. I *bilag 1, A,* indsættes før nr. 1 som nyt nummer:

»1. Aktivt marked:

Et marked, hvor transaktioner med aktivet eller forpligtelsen finder sted med tilstrækkelig hyppighed og i et tilstrækkeligt omfang til løbende at give prisfastsættelsesoplysninger.«

Nr. 1-7 bliver herefter nr. 2-8.

179. I *bilag 1, B, nr. 5, 1. pkt.,* indsættes efter »dennes dattervirksomheder«: »besidder kapitalandele og«.

180. I *bilag 1, C,* indsættes efter nr. 3 som nye numre:

»4. Kortfristede aktiver:

Et aktiv skal i bilag 2, skema 2, klassificeres som kortfristet, hvis det opfylder et af følgende kriterier:

a) Det forventes realiseret, eller det besiddes med salg eller forbrug for øje, som led i virksomhedens normale driftscyklus.
b) Det besiddes primært med handel for øje.
c) Det forventes realiseret inden for 12 måneder efter balancedagen.
d) Det er i form af likvider, medmindre det er underlagt en begrænsning, som gør, at det ikke kan omsættes eller anvendes til at indfri en forpligtelse i mindst 12 måneder efter balancedagen.

5. Langfristede aktiver:

Aktiver, som ikke anses for kortfristede aktiver, jf. nr. 4, anses som langfristede aktiver.«

Nr. 4-12 bliver herefter nr. 6-14.

181. *Bilag 2* affattes som bilag 1 til denne lov.

§ 2

I selskabsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 322 af 11. april 2011, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 616 af 12. juni 2013 og senest ved § 47 i lov nr. 1284 af 9. december 2014, foretages følgende ændringer:

1. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 1968/151/EØF af 9. marts 1968, for så vidt angår offentlighed vedrørende visse selskabsformer, EF-Tidende 1968, nr. L 065, side 8, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/58/EF af 15. juli 2003, EU-Tidende 2003, nr. L 221, side 13, dele af Rådets direktiv 1982/891/EØF af 17. december 1982 om spaltning af aktieselskaber, EF-Tidende 1982, nr. L 378, side 47, dele af Rådets direktiv 1989/666/EØF af 21. december 1989 om offentlighed vedrørende filialer oprettet i en medlemsstat af visse former for selskaber henhørende under en anden stats retsregler, EF-Tidende 1989, nr. L 395, side 36, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF af 21. april 2004 om overtagelsestilbud, EU-Tidende 2004, nr. L 142, side 12, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/56/EF af 26. oktober 2005, om grænseoverskridende fusioner af selskaber med begrænset ansvar, EU-Tidende 2005, nr. L 310, side 1, dele af Rådets direktiv 2006/99/EF af 20. november 2006, om tilpasning af visse direktiver vedrørende selskabsret på grund af Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse, EU-Tidende 2006, nr. L 363, side 137, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/36/EF af 11. juli 2007, om udøvelse af visse aktionærrettigheder i børsnoterede selskaber, EU-Tidende 2007, nr. L 184, side 17, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/63/EF af 13. november 2007, om ændring af Rådets direktiv 78/855/EØF og 82/891/EØF for så vidt angår kravet om udarbejdelse ved en uafhængig sagkyndig af en beretning i forbindelse med en fusion eller spaltning af aktieselskaber, EU-Tidende 2007, nr. L 300, side 48, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/102/EF af 16. september 2009, på selskabsrettens område om enkeltmandsselskaber med begrænset ansvar, EU-Tidende 2009, nr. 258, side 20, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/109/EF af 16. september 2009, om ændring af Rådets direktiv 77/91/EØF, 78/855/EØF og 82/891/EØF samt direktiv 2005/56/EF for så vidt angår rapporterings- og dokumentationskrav i forbindelse med fusioner og spaltninger, EU-Tidende 2009, nr. L 259, side 14, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/35/EU af 5. april 2011, om fusioner af aktieselskaber, EU-Tidende 2011, nr. L 110, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/30/EU af 25. oktober 2012, om samordning af de garantier, der kræves i medlemsstaterne af de i artikel 54, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser, for så vidt angår stiftelsen af aktieselskabet samt bevarelse af og ændringer i dets kapital, med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde, EU-Tidende 2012, nr. L 315, side 74, dele af Rådets direktiv 2013/24/EU af 13. maj 2013, om tilpasning af visse direktiver vedrørende selskabsret på grund af Republikken Kroatiens tiltrædelse, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 365, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013, om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF, EU-Tidende 2013, nr. L 182, side 19, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/50/EU af 22. oktober 2013, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og Kommissionens direktiv 2007/14/EF om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i direktiv 2004/109/EF, EU-Tidende 2013, nr. L 294, side 13.«

2. I *§ 38, stk. 1, nr. 1, 2. pkt.,* ændres »Rådets fjerde direktiv af 25. juli 1978 (78/660/EØF) med senere ændringer eller i Rådets syvende direktiv af 13. juni 1983 (83/349/EØF)« til: »Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU«.

3. I *§ 139 a, stk. 1, nr. 2,* ændres »stk. 3-6« til: »stk. 4-7«.

4. *§ 139 a, stk. 2, nr. 1* og *2,* affattes således:
»1) En balancesum på 156 mio. kr.,
2) en nettoomsætning på 313 mio. kr. og«.

5. I *§ 139 a* indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:
»*Stk. 3.* Ved beregning af størrelserne i stk. 2 finder årsregnskabslovens § 7, stk. 3 og 4, anvendelse.«
Stk. 3-6 bliver herefter stk. 4-7.

§ 3

I lov nr. 712 af 25. juni 2014 om erhvervsdrivende fonde foretages følgende ændringer:

1. I *§ 34, stk. 1, nr. 1,* ændres »Rådets fjerde direktiv af 25. juli 1978 (78/660/EØF) om årsregnskaber for visse selskabsformer med senere ændringer eller i Rådets syvende direktiv af 13. juni 1983 (83/349/EØF) om konsoliderede regnskaber« til: »Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU«.

2. I *§ 41, stk. 1, nr. 2,* ændres »stk. 4 og 5« til: »stk. 5 og 6«.

3. *§ 41, stk. 2, nr. 1* og *2,* affattes således:
»1) En balancesum på 156 mio. kr.,
2) en nettoomsætning på 313 mio. kr. og«.

4. I *§ 41* indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:
»*Stk. 3.* Ved beregning af størrelserne i stk. 2 finder årsregnskabslovens § 7, stk. 3 og 4, anvendelse.«
Stk. 3-5 bliver herefter stk. 4-6.

§ 4

I lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, jf. lovbekendtgørelse nr. 1295 af 15. november 2013, som ændret ved § 2 i lov nr. 616 af 12. juni 2013, foretages følgende ændringer:

1. I *§ 18 a, stk. 1, nr. 2,* ændres »stk. 3-5« til: »stk. 4-6«.

2. *§ 18 a, stk. 2, nr. 1* og *2,* affattes således:
»1) En balancesum på 156 mio. kr.,
2) en nettoomsætning på 313 mio. kr. og«.

3. I *§ 18 a* indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:
»*Stk. 3.* Ved beregning af størrelserne i stk. 2 finder årsregnskabslovens § 7, stk. 3 og 4, anvendelse.«
Stk. 3-5 bliver herefter stk. 4-6.

§ 5

I lov om værdipapirhandel m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 831 af 12. juni 2014, som ændret ved § 2 i lov nr. 1490 af 23. december 2014, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel ændres », og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/73/EU af 24. november 2010 (ændring af prospektdirektivet), EU-Tidende 2010, nr. L 327, side 1.« til: », dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/73/EU af 24. november 2010 (ændring af prospektdirektivet), EU-Tidende 2010, nr. L 327, side 1, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/50/EU af 22. oktober 2013 (ændring af gennemsigtighedsdirektivet), EU-Tidende 2013, nr. L 294, side 13.«

2. I *§ 27* indsættes som *stk. 13* og *14:*

»Stk. 13. En udsteder, som nævnt i stk. 7, med aktivitet inden for udvindingsindustrien eller skovning af primærskove, skal senest 6 måneder efter udgangen af hvert regnskabsår offentliggøre en af det øverste ledelsesorgan godkendt beretning om betalinger til myndigheder. Betalinger til myndigheder opgøres på koncernniveau. Udstederen skal sikre, at beretninger er tilgængelige for offentligheden i mindst 10 år. §§ 99 c og 128 a i årsregnskabsloven finder anvendelse på beretninger fra udstedere med registreret hjemsted her i landet. Beretninger for udstedere med registreret hjemsted i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, skal være udarbejdet i overensstemmelse med lovgivningen, som gennemfører kapitel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer i det land, hvor udstederen har sit registrerede hjemsted.

Stk. 14. Finanstilsynet kan fastsætte regler om, hvilke krav beretninger for udstedere med registreret hjemsted i et andet land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, skal opfylde.«

3. I *§ 84 d, stk. 6, 2. pkt.,* ændres »§ 27, stk. 1, 7 og 8,« til: »§ 27, stk. 1, 7, 8 og 13,«.

4. Efter § 84 k indsættes:

»§ 84 l. Finanstilsynet offentliggør på sin hjemmeside i de sager, der er nævnt i stk. 2, påtaler, påbud, politianmeldelser, administrative bødeforelæg og tvangsbøder meddelt i henhold til § 83, stk. 1, § 93, stk. 3, og § 95 samt navnet på virksomheden eller personen. 1. pkt. gælder tilsvarende for påtaler, påbud, politianmeldelser, administrative bødeforelæg og tvangsbøder truffet af Finanstilsynets bestyrelse i de i stk. 2 nævnte sager.

Stk. 2. Offentliggørelse, jf. stk. 1, skal ske i sager om overtrædelse af reglerne om offentliggørelse af beretninger om betalinger til myndigheder, jf. § 27, stk. 13, og regler udstedt i medfør af § 27, stk. 14, og § 30.

Stk. 3. Offentliggørelse efter stk. 1 skal udskydes eller ske i anonymiseret form, hvis offentliggørelsen vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden eller personen, hvis efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse, hvis offentliggørelse vil true den finansielle stabilitet, eller hvis samfundsmæssige hensyn til offentliggørelse af en persons navn må vurderes ikke at være proportionale med hensynet til personen.

Stk. 4. Indbringes påtalen, påbuddet eller tvangsbøden nævnt i stk. 1, jf. stk. 2, for Erhvervsankenævnet eller domstolene, skal dette fremgå af offentliggørelsen. Status og det efterfølgende resultat af Erhvervsankenævnets eller domstolens afgørelse skal ligeledes offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside hurtigst muligt. Er en sag som nævnt i stk. 1, jf. stk. 2, overgivet til politimæssig efterforskning, og er der faldet helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, skal dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside hurtigst muligt.

Stk. 5. Offentliggørelse efter stk. 1-4 skal ske hurtigst muligt efter, at virksomheden eller personen er underrettet om påtalen, påbuddet, politianmeldelsen, det administrative bødeforelæg eller tvangsbøden og skal fremgå af Finanstilsynets hjemmeside i mindst 5 år fra offentliggørelsen. Offentliggørelse, som vedrører personer, skal dog kun fremgå af Finanstilsynets hjemmeside, så længe oplysningerne anses for nødvendige i forhold til de samfundsmæssige hensyn bag offentliggørelsen.«

5. I *§ 93, stk. 1, 1. pkt.,* ændres »§ 27, stk. 1, stk. 2, 1.-3. pkt., og stk. 7 og 8,« til: »§ 27, stk. 1, stk. 2, 1.-3. pkt., og stk. 7, 8 og 13,«.

§ 6

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2015, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 5 træder i kraft den 26. november 2015.

Stk. 3. § 1 har virkning for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2016 eller senere, jf. dog stk. 4-6.

Stk. 4. Uanset stk. 3 kan virksomhederne anvende § 1 for et regnskabsår, der slutter den 31. december 2015 eller senere, når dette sker systematisk og konsekvent.

Stk. 5. Uanset stk. 3 har § 1, nr. 130, først virkning for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2018 eller senere, for store virksomheder omfattet af regnskabsklasse C samt for virksomheder omfattet af regnskabsklasse D, som på balancetidspunktet har haft et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede i løbet af regnskabsåret på mindre end 500. Indtil da finder den hidtil gældende § 99 a anvendelse for disse virksomheder, idet redegørelsen i henhold til § 99 a, stk. 3, for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2016 eller senere, dog tillige skal suppleres med oplysninger om politikker for miljøforhold, hvis virksomheden har politikker for miljøforhold. Har virksomheden ikke sådanne politikker, skal dette oplyses i ledelsesberetningen. For virksomheder omfattet af regnskabsklasse D, som på balancetidspunktet har haft et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede på 500 eller derover, har § 1, nr. 130, dog virkning for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2016, jf. stk. 3.

Stk. 6. Stk. 5 finder tilsvarende anvendelse på modervirksomheder, som aflægger koncernregnskab, idet antallet af heltidsbeskæftigede medarbejdere skal forstås som antallet af medarbejdere i koncernen som helhed.

Stk. 7. § 5, nr. 2, har virkning for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2016 eller senere.

§ 7

Stk. 1. Ændringer af metoder for indregning og måling af aktiver og forpligtelser, som følger af § 19, stk. 2, § 36, stk. 2, §§ 121-123 og § 129, stk. 1, som affattet ved § 1, nr. 31, 47, 153-156 og 164, kan uanset årsregnskabslovens § 51, stk. 1, som affattet ved § 1, nr. 80, ske således, at alene forhold, der indtræffer fra det første regnskabsår, som begynder den 1. januar 2016 eller senere, indregnes efter de nye regler.

Stk. 2. Indregning af beløb i posten "Reserve for udviklingsomkostninger" under egenkapitalen i henhold til § 1, nr. 108, kan uanset årsregnskabslovens § 51, stk. 1, som affattet ved § 1, nr. 80, ske således, at der alene for de udviklingsomkostninger, der indregnes første gang i balancen i regnskabsår, der begynder den 1. januar 2016 eller senere, skal ske en tilsvarende indregning i posten "Reserve for udviklingsomkostninger".

Stk. 3. Virksomheder, der har anvendt den hidtil gældende § 38 i årsregnskabsloven for andre investeringsaktiver end investeringsejendomme, kan uanset årsregnskabslovens § 51, stk. 1, som affattet ved § 1, nr. 80, anse den indregnede dagsværdi i årsrapporten for det sidste regnskabsår, som begynder før den 1. januar 2016, som ny kostpris for aktiver i årsrapporten for det efterfølgende regnskabsår. Der skal i sådanne tilfælde ikke ske ændring af sammenligningstal i resultatopgørelsen.

Stk. 4. Virksomheder, der har udskudt indregning af visse pensionsforpligtelser m.v. efter korridormetoden, som beskrevet i den tidligere internationale regnskabsstandard IAS 19, kan uanset § 1 anvende den hidtidige praksis for indregning og måling af pensionsforpligtelser m.v. for regnskabsår, der begynder før den 1. januar 2021.

Stk. 5. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om yderligere overgangsbestemmelser ud over de i stk. 1-4 nævnte i det omfang, det er nødvendigt for at lette overgangen til at anvende bestemmelserne i § 1.

§ 8

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Loven kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Stk. 3. § 5 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

[1)] Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/50/EU af 22. oktober 2013 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og Kommissionens direktiv 2007/14/EF om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i direktiv 2004/109/EF, EU-Tidende 2013, nr. L 294, side 13, dele af Rådets direktiv 2013/24/EU af 13. maj 2013, om tilpasning af visse direktiver vedrørende selskabsret på grund af Republikken Kroatiens tiltrædelse, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 365, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013, om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF, EU-Tidende 2013, nr. L 182, side 19, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/95/EU af 22. oktober 2014, om ændring af direktiv 2013/34/EU for så vidt angår offentliggørelse af ikke-finansielle oplysninger og oplysninger om mangfoldighed for visse store virksomheder og koncerner, EU-Tidende 2014, nr. L 330, side 1, og som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/102/EU af 7. november 2014, om tilpasning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer på grund af Republikken Kroatiens tiltrædelse, EU-Tidende 2014, nr. L 334, side 86.

Bilag 1

»Bilag 2

Skemaer for balancer og resultatopgørelser

1. Skema for balance i kontoform (regnskabsklasse B, C og D)

AKTIVER

ANLÆGSAKTIVER

I. Immaterielle anlægsaktiver
1. Færdiggjorte udviklingsprojekter, herunder patenter og lignende rettigheder, der stammer fra udviklingsprojekter
2. Erhvervede koncessioner, patenter, licenser, varemærker samt lignende rettigheder
3. Goodwill
4. Udviklingsprojekter under udførelse og forudbetalinger for immaterielle anlægsaktiver

II. Materielle anlægsaktiver
1. Grunde og bygninger
2. Produktionsanlæg og maskiner
3. Andre anlæg, driftsmateriel og inventar
4. Materielle anlægsaktiver under udførelse og forudbetalinger for materielle anlægsaktiver

III. Finansielle anlægsaktiver
1. Kapitalandele i tilknyttede virksomheder
2. Tilgodehavender hos tilknyttede virksomheder
3. Kapitalandele i associerede virksomheder
4. Tilgodehavender hos associerede virksomheder
5. Andre værdipapirer og kapitalandele
6. Andre tilgodehavender
7. Tilgodehavender hos virksomhedsdeltagere og ledelse

OMSÆTNINGSAKTIVER

I. Varebeholdninger
1. Råvarer og hjælpematerialer
2. Varer under fremstilling
3. Fremstillede varer og handelsvarer
4. Forudbetalinger for varer

II. Tilgodehavender
1. Tilgodehavender fra salg og tjenesteydelser
2. Tilgodehavender hos tilknyttede virksomheder
3. Tilgodehavender hos associerede virksomheder
4. Andre tilgodehavender
5. Krav på indbetaling af virksomhedskapital og overkurs
6. Tilgodehavender hos virksomhedsdeltagere og ledelse
7. Periodeafgrænsningsposter

III. Værdipapirer og kapitalandele

1. Kapitalandele i tilknyttede virksomheder
2. Andre værdipapirer og kapitalandele

IV. Likvide beholdninger

PASSIVER

EGENKAPITAL

I. Virksomhedskapital

II. Overkurs ved emission

III. Reserve for opskrivninger

IV. Andre reserver
1. Reserve for nettoopskrivning efter den indre værdis metode
2. Reserve for udlån og sikkerhedsstillelse
3. Reserve for ikke indbetalt virksomhedskapital og overkurs
4. Reserve for iværksætterselskaber
5. Reserve for udviklingsomkostninger
6. Øvrige lovpligtige reserver
7. Vedtægtsmæssige reserver
8. Øvrige reserver

V. Overført overskud eller underskud

HENSATTE FORPLIGTELSER
1. Hensættelser til pensioner og lignende forpligtelser
2. Hensættelser til udskudt skat
3. Andre hensatte forpligtelser

LANGFRISTEDE GÆLDSFORPLIGTELSER
1. Gæld, der er optaget ved udstedelse af obligationer
2. Konvertible og udbyttegivende gældsbreve
3. Gæld til kreditinstitutter
4. Modtagne forudbetalinger fra kunder
5. Leverandører af varer og tjenesteydelser
6. Vekselgæld
7. Gæld til tilknyttede virksomheder
8. Gæld til associerede virksomheder
9. Anden gæld, herunder skyldige skatter og skyldige bidrag til social sikring
10. Periodeafgrænsningsposter

KORTFRISTEDE GÆLDSFORPLIGTELSER
1. Gæld, der er optaget ved udstedelse af obligationer
2. Konvertible og udbyttegivende gældsbreve
3. Gæld til kreditinstitutter
4. Modtagne forudbetalinger fra kunder
5. Leverandører af varer og tjenesteydelser
6. Vekselgæld
7. Gæld til tilknyttede virksomheder

8. Gæld til associerede virksomheder
9. Anden gæld, herunder skyldige skatter og skyldige bidrag til social sikring
10. Periodeafgrænsningsposter

2. Skema for balance i kontoform – opdeling i lang- og kortfristede aktiver og passiver (regnskabsklasse B, C og D)

AKTIVER

LANGFRISTEDE AKTIVER

I. Immaterielle aktiver
1. Færdiggjorte udviklingsprojekter, herunder patenter og lignende rettigheder, der stammer fra udviklingsprojekter
2. Erhvervede koncessioner, patenter, licenser, varemærker samt lignende rettigheder
3. Goodwill
4. Udviklingsprojekter under udførelse og forudbetalinger for immaterielle aktiver

II. Materielle aktiver
1. Grunde og bygninger
2. Produktionsanlæg og maskiner
3. Andre anlæg, driftsmateriel og inventar
4. Materielle anlægsaktiver under udførelse og forudbetalinger for materielle aktiver

III. Finansielle aktiver
1. Kapitalandele i tilknyttede virksomheder
2. Tilgodehavender hos tilknyttede virksomheder
3. Kapitalandele i associerede virksomheder
4. Tilgodehavender hos associerede virksomheder
5. Andre værdipapirer og kapitalandele
6. Andre tilgodehavender
7. Tilgodehavender hos virksomhedsdeltagere og ledelse

KORTFRISTEDE AKTIVER

I. Varebeholdninger
1. Råvarer og hjælpematerialer
2. Varer under fremstilling
3. Fremstillede varer og handelsvarer
4. Forudbetalinger for varer

II. Tilgodehavender
1. Tilgodehavender fra salg og tjenesteydelser
2. Tilgodehavender hos tilknyttede virksomheder
3. Tilgodehavender hos associerede virksomheder
4. Andre tilgodehavender
5. Krav på indbetaling af virksomhedskapital og overkurs
6. Tilgodehavender hos virksomhedsdeltagere og ledelse
7. Periodeafgrænsningsposter

III. Værdipapirer og kapitalandele
1. Kapitalandele i tilknyttede virksomheder

2. Andre værdipapirer og kapitalandele

IV. Likvide beholdninger

PASSIVER

EGENKAPITAL

I. Virksomhedskapital

II. Overkurs ved emission

III. Reserve for opskrivninger

IV. Andre reserver
1. Reserve for nettoopskrivning efter den indre værdis metode
2. Reserve for udlån og sikkerhedsstillelse
3. Reserve for ikke indbetalt virksomhedskapital og overkurs
4. Reserve for iværksætterselskaber
5. Reserve for udviklingsomkostninger
6. Øvrige lovpligtige reserver
7. Vedtægtsmæssige reserver
8. Øvrige reserver

V. Overført overskud eller underskud

LANGFRISTEDE FORPLIGTELSER
1. Pensioner og lignende forpligtelser
2. Udskudt skat
3. Andre hensatte forpligtelser
4. Gæld der er optaget ved udstedelse af obligationer
5. Konvertible og udbyttegivende gældsbreve
6. Gæld til kreditinstitutter
7. Modtagne forudbetalinger fra kunder
8. Leverandører af varer og tjenesteydelser
9. Vekselgæld
10. Gæld til tilknyttede virksomheder
11. Gæld til associerede virksomheder
12. Anden gæld, herunder skyldige skatter og skyldige bidrag til social sikring
13. Periodeafgrænsningsposter

KORTFRISTEDE FORPLIGTELSER
1. Pensioner og lignende forpligtelser
2. Andre hensatte forpligtelser
3. Gæld der er optaget ved udstedelse af obligationer
4. Konvertible og udbyttegivende gældsbreve
5. Gæld til kreditinstitutter
6. Modtagne forudbetalinger fra kunder
7. Leverandører af varer og tjenesteydelser
8. Vekselgæld
9. Gæld til tilknyttede virksomheder
10. Gæld til associerede virksomheder

11. Anden gæld, herunder skyldige skatter og skyldige bidrag til social sikring
12. Periodeafgrænsningsposter

3. Skema for resultatopgørelse i beretningsform, artsopdelt (regnskabsklasse B, C og D)

(* ud for posten indikerer, at små og mellemstore virksomheder kan sammendrage posten, jf. §§ 32 og 81. Bruttofortjeneste/Bruttotab i parentesen skal i så fald placeres i stedet)

1. Nettoomsætning *
2. Ændring i lagre af færdigvarer og varer under fremstilling *
3. Arbejde udført for egen regning og opført under aktiver *
4. Andre driftsindtægter *
5. Eksterne omkostninger *
   a) Omkostninger til råvarer og hjælpematerialer *
   b) Andre eksterne omkostninger *
   (Bruttofortjeneste/Bruttotab)
6. Personaleomkostninger
   a) Lønninger
   b) Pensioner
   c) Andre omkostninger til social sikring
7. Af- og nedskrivninger af materielle og immaterielle anlægsaktiver
8. Nedskrivninger af omsætningsaktiver, som overstiger normale nedskrivninger
9. Andre driftsomkostninger
10. Indtægter af kapitalandele i tilknyttede og associerede virksomheder
    a) Indtægter af kapitalandele i tilknyttede virksomheder
    b) Indtægter af kapitalandele i associerede virksomheder
11. Indtægter af andre kapitalandele, værdipapirer og tilgodehavender, der er anlægsaktiver
12. Andre finansielle indtægter fra tilknyttede virksomheder
13. Andre finansielle indtægter
14. Nedskrivning af finansielle aktiver
15. Øvrige finansielle omkostninger
    a) Finansielle omkostninger, der hidrører fra tilknyttede virksomheder
    b) Andre finansielle omkostninger
16. Skat af årets resultat
17. Andre skatter
18. Årets resultat

4. Skema for resultatopgørelse i beretningsform, funktionsopdelt (regnskabsklasse B, C og D)

(* ud for posten indikerer, at små og mellemstore virksomheder kan sammendrage posten, jf. §§ 32 og 81. Bruttofortjeneste/Bruttotab i parentesen skal i så fald placeres i stedet)

1. Nettoomsætning *
2. Produktionsomkostninger *
3. Bruttoresultat *
   (Bruttofortjeneste/Bruttotab)
4. Distributionsomkostninger
5. Administrationsomkostninger
6. Andre driftsindtægter *
7. Indtægter af kapitalandele i tilknyttede og associerede virksomheder
   a) Indtægter af kapitalandele i tilknyttede virksomheder

b) Indtægter af kapitalandele i associerede virksomheder
8. Indtægter af andre kapitalandele, værdipapirer og tilgodehavender, der er anlægsaktiver
9. Andre finansielle indtægter fra tilknyttede virksomheder
10. Andre finansielle indtægter
11. Nedskrivning af finansielle aktiver
12. Øvrige finansielle omkostninger
    a) Finansielle omkostninger, der hidrører fra tilknyttede virksomheder
    b) Andre finansielle omkostninger
13. Skat af årets resultat
14. Andre skatter
15. Årets resultat«.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets baggrund og formål
3. Hovedpunkter i lovforslaget
   - 3.1. Ændring af årsregnskabsloven
     - 3.1.1. Gældende ret i hovedtræk
     - 3.1.2. Lovforslagets indhold
       - 3.1.2.1. Størrelsesgrænser for virksomhederne
         - 3.1.2.1.1. Gældende ret
         - 3.1.2.1.2. Forslagets indhold
       - 3.1.2.2. Beregning af nettoomsætningen ved opgørelse af størrelsesgrænserne
         - 3.1.2.2.1. Gældende ret
         - 3.1.2.2.2. Forslagets indhold
       - 3.1.2.3. Undtagelser for mikrovirksomheder
         - 3.1.2.3.1. Gældende ret
         - 3.1.2.3.2. Forslagets indhold
       - 3.1.2.4. Ledelsespåtegning
         - 3.1.2.4.1. Gældende ret
         - 3.1.2.4.2. Forslagets indhold
       - 3.1.2.5. Reducerede regnskabskrav til visse dattervirksomheder
         - 3.1.2.5.1. Gældende ret
         - 3.1.2.5.2. Forslagets indhold
       - 3.1.2.6. Indregning og måling (værdiansættelse)
         - 3.1.2.6.1. Gældende ret
         - 3.1.2.6.2. Forslagets indhold
       - 3.1.2.7. Oplysningskrav generelt
         - 3.1.2.7.1. Gældende ret
         - 3.1.2.7.2. Forslagets indhold
       - 3.1.2.8. Beretning om betalinger til myndigheder
         - 3.1.2.8.1. Gældende ret
         - 3.1.2.8.2. Forslagets indhold
       - 3.1.2.9. Redegørelse for samfundsansvar (Corporate Social Responsibility (CSR))
         - 3.1.2.9.1. Gældende ret
         - 3.1.2.9.2. Forslagets indhold
       - 3.1.2.10. Koncernregnskaber
         - 3.1.2.10.1. Gældende ret
         - 3.1.2.10.2. Forslagets indhold
     - 3.1.3. Følgeændringer i anden lovgivning
   - 3.2. Ændring af lov om værdipapirhandel m.v.
     - 3.2.1. Pligt for visse udstedere til at offentliggøre beretning om betaling til myndigheder
       - 3.2.1.1. Gældende ret
       - 3.2.1.2. Forslagets indhold
     - 3.2.2. Offentliggørelse af sanktioner og foranstaltninger pålagt juridiske og fysiske personer

3.2.2.1. Gældende ret
3.2.2.2. Forslagets indhold
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Miljømæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Indholdet i lovforslaget kan inddeles i tre hovedområder. For det første foreslås der gennemført en række lempelser i regnskabsreglerne, som Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU med senere ændringer giver mulighed for.

For det andet gennemfører lovforslaget de regler i direktivet, som medlemsstaterne har pligt til at gennemføre.

For det tredje indeholder lovforslaget en tilpasning af årsregnskabslovens bestemmelser til de internationale regnskabsstandarder, International Financial Reporting Standards, IFRS.

Herudover foreslås visse ændringer i lov om værdipapirhandel m.v., selskabsloven, lov om erhvervsdrivende fonde og lov om visse erhvervsdrivende virksomheder.

De væsentligste lempelser, som regeringen foreslår gennemført, er følgende:

- Forhøjelse af størrelsesgrænserne for små virksomheder omfattet af regnskabsklasse B og mellemstore virksomheder omfattet af regnskabsklasse C,
- lempeligere regnskabsregler for de mindste virksomheder, de såkaldte mikrovirksomheder,
- reducerede regnskabskrav til visse dattervirksomheder og
- delvis ophævelse af kravet om ledelsespåtegning.

For en nærmere beskrivelse af lempelserne henvises til afsnit 3.1.2 nedenfor.

De faktisk forventede besparelser som følge af lovforslaget vurderes på sigt at ville udgøre ca. 300 mio. kr. årligt.

En række af de ændringer, der herudover foreslås gennemført, er en direkte følge af bestemmelser i det nye regnskabsdirektiv, der er pligt til at gennemføre i dansk ret. Direktivet indeholder en nyskabelse for så vidt angår reguleringen af små virksomheder, idet der for små virksomheder er indført såkaldt maksimumharmonisering. Det betyder, at direktivet begrænser medlemsstaternes muligheder for at kræve oplysninger i årsregnskaber for små virksomheder udover de krav, der enten følger direkte af direktivet, eller som direktivet tillader. Der er således dels krav i den eksisterende årsregnskabslov, der er pligt til at fjerne, dels nye krav i direktivet, der er pligt til at indføre i loven. Eksempelvis skal kravet om udarbejdelse af en egenkapitalopgørelse for små virksomheder ophæves. Omvendt skal kravet om oplysning om antal ansatte for små virksomheder genindføres. Herudover er der en række pligtige, mindre ændringer i blandt andet notekravene.

Som noget helt nyt indeholder det nye regnskabsdirektiv regler om, at store og/eller børsnoterede virksomheder skal give oplysninger om betalinger til myndigheder i forbindelse med aktiviteter inden for udvinding af olie, gas og mineraler m.v. samt i forbindelse med skovning af primære skove. Disse direktivbestemmelser skal gennemføres i dansk ret. Med lovforslaget foreslås en direktivnær gennemførelse, for så vidt angår kravene om oplysninger om betalinger til myndigheder i forbindelse med aktiviteter

inden for udvinding af olie, gas, mineraler osv., hvor kravene kun gennemføres for de virksomheder, som er omfattet af direktivet.

Da finansielle virksomheder ikke er omfattet af årsregnskabsloven, vil reglerne om beretninger om betalinger til myndigheder for pengeinstitutters, realkreditinstitutters og forsikringsselskabers vedkommende blive gennemført i de regnskabsbekendtgørelser, som Finanstilsynet har hjemmel til at udstede i medfør af lov om finansiel virksomhed.

Samtidig stilles der i det nye regnskabsdirektiv krav om rapportering om samfundsansvar for børsnoterede virksomheder med over 500 medarbejdere. Kravene bygger på de samme principper som de gældende danske lovkrav. Virksomhederne skal specifikt forholde sig til miljø (herunder klima), sociale og medarbejderrelaterede forhold, menneskerettigheder, anti-korruption og bestikkelse. Der skal rapporteres efter et følg-eller-forklar princip, hvorefter virksomhederne skal angive deres politikker inden for de nævnte emner, eller forklare hvorfor de ikke har en politik herfor, hvis dette er tilfældet. Der er tale om regler, der udvider de eksisterende, rent nationale, krav til oplysninger om samfundsansvar i årsregnskabsloven.

For så vidt angår kravene om rapportering om samfundsansvar, foreslås det, at de nye EU-krav om redegørelse for samfundsansvar gennemføres for alle store virksomheder, som i dag er omfattet af årsregnskabslovens krav om rapportering om samfundsansvar, frem for alene de allerstørste børsnoterede virksomheder, som EU-reglerne som minimum kræver omfattet. Derved vil man opnå, at alle store virksomheder fortsat rapporterer efter samme krav, og at Danmark fortsat vil være internationalt førende på dette område. De nye EU-krav bygger på den fleksible danske model. For så vidt angår kravene om rapportering om samfundsansvar, foreslås det, at de nye EU-krav om redegørelse for samfundsansvar gennemføres for alle store virksomheder, som i dag er omfattet af årsregnskabslovens krav om rapportering om samfundsansvar, frem for alene de allerstørste børsnoterede virksomheder, som EU-reglerne som minimum kræver omfattet. Derved vil man opnå, at alle store virksomheder fortsat rapporterer efter samme krav, og at Danmark fortsat vil være internationalt førende på dette område. De nye EU-krav bygger på den fleksible danske model. Da EU-reglerne dog stiller krav om lidt flere oplysninger end de gældende danske regler, foreslås det, at de virksomheder, der ikke er omfattet af direktivets minimumskrav, som udgangspunkt får en overgangsperiode på to år, inden de skal anvende de nye regler. Dermed får de god tid til at forberede sig på de nye krav.

Endelig indeholder forslaget en international tilpasning af årsregnskabsloven. Tilpasningen foreslås gennemført således, at årsregnskabsloven, som udgangspunkt, alene kræver IFRS-løsninger, hvor dette ikke medfører yderligere byrder i forhold til andre alternativer. Dette skal ses i forhold til, at det ofte anses som mere byrdefuldt at opfylde kravene i IFRS end at opfylde kravene i årsregnskabsloven.

Den største forskel mellem årsregnskabsloven og IFRS er i forhold til oplysningskravene, som kan være krav om specifikation af poster i resultatopgørelsen eller balancen. Her har årsregnskabsloven betydeligt færre og mindre komplicerede oplysningskrav.

Små virksomheder, der ikke er internationalt orienterede, og dermed ikke har behov for at følge mere byrdefulde internationale regler, vil ikke blive mødt med krav herom. Derimod får internationalt orienterede virksomheder i vid udstrækning mulighed for at følge mere internationalt orienterede principper.

2. Lovforslagets baggrund og formål

Et af formålene med lovforslaget er at gøre det nemmere at drive virksomhed i Danmark ved at lette de administrative byrder for danske virksomheder i forbindelse med udarbejdelse af regnskaber samtidig med, at der tages hensyn til regnskabsbrugernes behov for væsentlige oplysninger. Det er samlet set vurderingen, at forslaget vil lette virksomhedernes byrder væsentligt, samtidig med at forslaget vil øge virksomhedernes konkurrenceevne. Forslaget bidrager således til at opfylde målsætningen fra aftale om en vækstpakke fra juni 2014 om at reducere byrder på erhvervslivet med mindst 2 mia. kr. i 2020.

Tillid til de danske virksomheder er afgørende for et godt erhvervsklima – ikke mindst i kølvandet på den finansielle krise. Reglerne om regnskabers indhold og offentliggørelse er med til at skabe tillid til danske virksomheder, idet regnskabsbrugerne har adgang til centrale oplysninger om virksomhedernes finansielle forhold og udviklingen heri. For at bevare denne tillid skal der fortsat være en høj standard for regnskaber fra danske virksomheder.

Kravene i årsregnskabsloven om udarbejdelse og offentliggørelse af regnskaber skal dog samtidig ses i forhold til, at de indebærer store administrative byrder for de danske virksomheder. En sænkelse af byrderne for virksomhederne ved reducerede krav til deres regnskaber vil kunne frigive ressourcer i virksomhederne – ressourcer som virksomhederne i stedet kan anvende på at skabe vækst og nye arbejdspladser. Det øger danske virksomheders konkurrenceevne.

Det er vurderingen, at kravene til virksomhedernes regnskaber kan reduceres uden væsentlige ulemper for regnskabsbrugerne for derved at lette byrderne for virksomhederne. Vurderingen har blandt andet taget udgangspunkt i en undersøgelse, foretaget for Erhvervsstyrelsen, om omfanget af regnskabsbrugernes brug af årsrapporter samt nytteværdien af informationer i årsrapporter for små henholdsvis mellemstore virksomheder.

Med dette forslag foreslår regeringen på en afbalanceret måde at forbedre rammevilkårene for danske virksomheder, idet der stilles forslag om at udnytte en række lempelsesmuligheder i det nye regnskabsdirektiv. Der er tale om lempelser, som potentielt indebærer væsentlige administrative besparelser for virksomhederne, men som samtidig vurderes ikke at medføre tab af væsentlig regnskabsinformation. Samtidig foreslår regeringen, at en række lempelsesmuligheder ikke udnyttes, da det er vurderingen, at en udnyttelse heraf modsat vil medføre for stort et tab af regnskabsinformation set i forhold til den besparelse, der kan opnås for virksomhederne.

Som eksempler på denne balance kan nævnes, at direktivet giver mulighed for at indføre et særligt lempeligt regnskabsregime for helt små virksomheder, de såkaldte mikrovirksomheder. Der er ifølge direktivet mulighed for at tillade, at der udarbejdes en resultatopgørelse og en balance, som begge kun indeholder meget få poster. Det foreslås af hensyn til regnskabsbrugerne ikke at udnytte denne mulighed i forhold til selve regnskabsopstillingerne. Regnskabsopstillingerne er de grundlæggende og centrale oplysninger i årsrapporten, hvorfor en væsentlig forkortet balance og resultatopgørelse vil medføre et væsentligt tab af regnskabsinformation. Det foreslås derimod at fjerne en række notekrav, som knytter sig til regnskabsposterne, hvorved mikrovirksomheder kan opnå en væsentlig lettelse. Noteoplysninger er oplysninger, der forklarer eller supplerer regnskabsopstillingerne.

Direktivet giver også mulighed for – under en række betingelser – at fritage dattervirksomheder fra regnskabspligt. Her er det af hensyn til regnskabsbrugerne foreslået at fastholde regnskabspligten for dattervirksomheder, men at lempe kravene til regnskabernes omfang for mellemstore dattervirksomheder, hvis direktivets betingelser er opfyldt. Herved kan koncerner opnå en væsentlig lettelse, hvilket bl.a. kan gøre det mere attraktivt for udenlandske virksomheder at etablere dattervirksomheder i Danmark.

Det nye regnskabsdirektiv indeholder herudover mulighed for at fritage virksomhederne fra en række øvrige regnskabskrav samt fra krav om revision. Nogle af mulighederne er videreført fra 4. og 7. selskabsdirektiv, mens andre muligheder først er indført med det nye regnskabsdirektiv.

Det nye regnskabsdirektiv indeholder som hidtil en mulighed for at fritage alle små virksomheder for lovpligtig revision. Spørgsmålet om en eventuel yderligere lempelse af revisionspligten har ikke været behandlet i forbindelse med tilblivelsen af lovforslaget. Baggrunden herfor er aftale om en vækstpakke fra juni 2014, hvori en analyse af mulighederne for og konsekvenserne ved en lempelse af revisionspligten for mindre virksomheder indgår. Først når resultaterne af den planlagte analyse foreligger, vil det blive vurderet, om der skal foreslås ændringer i de gældende bestemmelser om revisionspligt, hvorfor en lempelse af revisionspligten ikke indgår i lovforslaget.

I forbindelse med tilblivelsen af lovforslaget har der imidlertid været vurderet en række yderligere lempelsesmuligheder, som ikke indgår i nærværende forslag.

Det nye regnskabsdirektiv giver blandt andet mulighed for at fritage mellemstore koncerner for koncernregnskabspligt samt mulighed for at fritage mellemstore og store virksomheder for pligten til at udarbejde en pengestrømsopgørelse og en egenkapitalopgørelse.

Det er imidlertid vurderingen, at den administrative lettelse ved at ophæve ovennævnte krav ikke vil stå mål med det relativt store informationstab, regnskabsbrugerne vil opleve herved. Direktivets mulighed for at fritage virksomheder fra regnskabskrav er således ikke udnyttet fuldt ud. På enkelte områder indeholder årsregnskabsloven dermed strengere krav end kravet af det nye regnskabsdirektiv.

Formålet med lovforslaget er endvidere at gennemføre Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF (4. selskabsdirektiv) og 83/349/EØF (7. selskabsdirektiv), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/95/EU af 22. oktober 2014 om ændring af direktiv 2013/34/EU for så vidt angår offentliggørelse af ikke-finansielle oplysninger og oplysninger om mangfoldighed for visse store virksomheder og koncerner (ændringsdirektiv vedrørende CSR-rapportering). Direktiv 2013/34/EU er i det følgende benævnt det nye regnskabsdirektiv. Gennemførelsesfristen for det nye regnskabsdirektiv er den 20. juli 2015, mens gennemførelsesfristen for ændringsdirektivet vedrørende CSR-rapportering er 6. december 2016.

Ovenstående direktiver er optaget som bilag 2 og 3 til lovforslaget.

Med det nye regnskabsdirektiv er de tidligere regnskabsdirektiver, kaldet 4. og 7. selskabsdirektiv, sammenskrevet i ét direktiv, ligesom det nye regnskabsdirektiv indeholder en række ændringer i forhold til tidligere.

Udviklingen i såvel det nye regnskabsdirektiv som i lovforslaget er i tråd med den internationale udvikling på regnskabsområdet, hvor der generelt stilles færre og enklere krav til de mindste virksomheder, mens der stilles større krav til de største virksomheder – også om åbenhed på helt nye områder, som eksempelvis reglerne om betalinger til myndigheder.

Endvidere gennemfører lovforslaget dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/50/EU af 22. oktober 2013 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, jf. EU-Tidende 2013, L 294, side 13 (herefter direktiv 2013/50/EU) i lov om værdipapirhandel m.v.

Ovenstående direktiv er optaget som bilag 4 til lovforslaget.

Som følge af direktiv 2013/50/EU indføres en forpligtelse for udstedere inden for udvindingsindustrien og skovning af primærskove til årligt at offentliggøre en beretning om betalinger til myndigheder. Formålet med denne nye pligt er at skabe gennemsigtighed om betalinger til myndigheder i lande med naturressourcer, således at oplysningerne er til rådighed for civilsamfundet og investorer, med henblik på at de kan holde myndighederne ansvarlige for deres indtægter fra udnyttelsen af disse ressourcer.

Endelig er det formålet at tilpasse lovgivningen til den internationale udvikling, således at de internationalt orienterede virksomheder får mulighed for i højere grad at anvende internationalt anerkendte regnskabsprincipper. På den måde får de virksomheder, der opererer på de internationale markeder, nemmere adgang hertil, ligesom regnskabsaflæggelsen smidiggøres for de virksomheder, der indgår i koncerner, der anvender IFRS.

En international tilpasning af loven har af mange interessenter været efterlyst i flere år, idet de internationale regnskabsstandarder har undergået en udvikling, som ikke er afspejlet i årsregnskabsloven.

De internationale regnskabsstandarder, International Financial Reporting Standards, forkortet IFRS,

udstedes af den private standardudstedende organisation International Accounting Standards Board, forkortet IASB. Standarder udstedt før 2002 blev benævnt International Accounting Standards, forkortet IAS. I det følgende benævnes standarderne som helhed blot IFRS. Børsnoterede virksomheder inden for EU/EØS har siden 2005 – via Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) Nr. 1606/2002 af 19. juli 2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder – haft pligt til at anvende IFRS i deres koncernregnskaber.

Alle virksomheder omfattet af årsregnskabsloven kan vælge at udarbejde års- og koncernregnskab efter IFRS i stedet for efter årsregnskabslovens almindelige regler. Tilvalg af IFRS medfører dog, at alle de meget omfattende krav i IFRS skal opfyldes. Dette betyder, at kun få virksomheder frivilligt vælger at anvende IFRS i stedet for årsregnskabslovens bestemmelser.

Den nuværende årsregnskabslov er fra 2001. Der er dog foretaget en del ændringer i årsregnskabsloven over årene. Ved lovens tilblivelse i 2001 var det tilsigtet, at danske virksomheder skulle være omfattet af en rammelov, som ikke hindrede brug af bestemmelserne om indregning og måling (værdiansættelse) i IFRS. Dette mål blev på langt de fleste punkter opnået i 2001 inden for de rammer, som var mulige i forhold til de dagældende direktiver.

Over årene er der sket en række ændringer af IFRS, ligesom visse forskelle, der var i 2001 mellem direktiverne og IFRS, er fjernet. På visse områder indebærer det nye regnskabsdirektiv, at der foretages en tilpasning af årsregnskabsloven til IFRS, mens det på andre områder er en mulighed at foretage en sådan tilpasning, uden at dette er i strid med direktivet. Det vil give en internationalt tilpasset lov, som giver regnskaber af høj kvalitet og ikke mindst vil gavne de internationalt orienterede virksomheder.

Regnskabsrådet, der er et rådgivende organ for Erhvervsstyrelsen på regnskabsområdet, og som består af en bred kreds af interessenter, har løbende været inddraget i drøftelserne om indholdet af lovforslaget.

Der har i Regnskabsrådet været forskellige synspunkter på de foreslåede lempelsesmuligheder, mens der har været bred opbakning til tilpasningen til de internationale regnskabsstandarder.

3. Hovedpunkter i lovforslaget

3.1. Ændring af årsregnskabsloven

3.1.1. Gældende ret i hovedtræk

Den nuværende årsregnskabslov er fra 2001, men har været ændret en række gange siden.

Loven regulerer regnskabsaflæggelsen for de ca. 240.000 regnskabspligtige virksomheder, der primært omfatter aktie- og anpartsselskaber, erhvervsdrivende fonde og visse interessentskaber og kommanditselskaber. Loven regulerer desuden regnskabsaflæggelsen for enkeltmandsvirksomheder m.v., der frivilligt vælger at aflægge en årsrapport. Finansielle virksomheder, som er underlagt den finansielle lovgivnings krav til regnskaber, er ikke omfattet af loven.

Loven er opbygget efter den såkaldte byggeklodsmodel, hvorefter det regelsæt, den enkelte virksomhed er forpligtet til at følge ved udarbejdelsen af sin årsrapport (årsregnskab, evt. koncernregnskab m.v.), primært afhænger af virksomhedens størrelse. Princippet i modellen er, at små virksomheder skal følge relativt få, generelle krav, mens store virksomheder skal følge flere og mere detaljerede krav. Baggrunden for dette er, at små virksomheder sædvanligvis har få regnskabsbrugere, hvorimod store virksomheder – og ikke mindst børsnoterede virksomheder – har en bred kreds af regnskabsbrugere med forskelligartede behov, og desuden har en stor offentlig bevågenhed.

Byggeklodsmodellen består af fire regnskabsklasser: A, B, C og D. Regnskabsklasse A gælder for enkeltmandsvirksomheder m.v., som ikke er forpligtet til at aflægge årsrapport, men som frivilligt vælger at aflægge en sådan. Regnskabsklasse B gælder for små aktie- og anpartsselskaber, erhvervsdrivende fonde m.v. Disse virksomheder udgør ca. 95 % af alle de virksomheder, som har pligt til at aflægge årsrapport efter loven. De yderligere krav i regnskabsklasse C gælder for mellemstore og store aktie-

og anpartsselskaber, erhvervsdrivende fonde m.v. Regnskabsklasse C består således i realiteten af to regnskabsklasser med lettere differentierede krav til de mellemstore og de store virksomheder. Virksomheder, som har kapitalandele, gældsinstrumenter eller andre værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land (børsnoterede virksomheder) og statslige aktieselskaber er omfattede af de strengere regler i regnskabsklasse D. Børsnoterede virksomheder er desuden – via EU-forordning – forpligtede til at benytte de internationale regnskabsstandarder, IFRS, i deres koncernregnskab (og i henhold til årsregnskabsloven i deres årsregnskab, hvis der ikke aflægges koncernregnskab). For disse regnskaber er årsregnskabslovens bestemmelser således som hovedregel alene relevante i det omfang, forholdet ikke er reguleret i IFRS.

Årsregnskabsloven regulerer indholdet af virksomhedens årsrapport, som består af et årsregnskab og et eventuelt koncernregnskab. Herudover skal årsrapporten bestå af en ledelsespåtegning og for nogle virksomheder en ledelsesberetning. Endelig kan en årsrapport indeholde en eller flere supplerende beretninger.

Den gældende årsregnskabslov er baseret på 4. og 7. selskabsdirektiv. Direktiverne indeholder en række pligtige bestemmelser, som er gennemført i den gældende årsregnskabslov, samt en række lempelsesmuligheder, som i et vist omfang er udnyttet i loven.

Loven har siden 2001 været ændret en række gange, bl.a. som følge af ændringer i 4. og 7. selskabsdirektiv eller beslutning om udnyttelse af allerede eksisterende lempelsesmuligheder heri. Således er der bl.a. i 2004 og 2008 foretaget en forhøjelse af lovens størrelsesgrænser, således at flere virksomheder rykkede ned i en lavere regnskabsklasse og dermed skulle opfylde færre krav. Desuden blev der i 2006 indført mulighed for at undtage de allermindste virksomheder fra revisionspligt. Størrelsesgrænserne herfor blev i 2010 forhøjet, således at flere virksomheder nu kan undlade revision. I 2012 fik virksomheder omfattet af regnskabsklasse B mulighed for at få foretaget revision efter den særlige erklæringsstandard.

Der er også siden 2001 foretaget en række stramninger i kravene til ikke mindst de større virksomheder. Således er der bl.a. i 2008 indført krav om, at alle store virksomheder i regnskabsklasse C samt virksomheder i regnskabsklasse D skal redegøre for deres politikker for samfundsansvar. Med EU-forordningen om børsnoterede virksomheders anvendelse af IFRS i koncernregnskabet har disse også siden 2005 været underlagt et væsentligt strammere og mere omfattende regnskabsregime end tidligere.

Årsregnskabsloven blev – i det omfang 4. og 7. selskabsdirektiv tillod det – i stor udstrækning tilpasset principperne i IFRS i 2001. Det betyder, at virksomheder, der aflægger årsrapport efter årsregnskabsloven, i vidt omfang bruger de samme indregnings- og målingsmetoder (værdiansættelsesprincipper) som i IFRS. De skal dog ikke følge de meget omfattende oplysningskrav som kræves i IFRS, og som er rettet mod de børsnoterede virksomheder.

3.1.2. Lovforslagets indhold

3.1.2.1. Størrelsesgrænser for virksomhederne

3.1.2.1.1. Gældende ret

Små virksomheder omfattet af regnskabsklasse B er ifølge årsregnskabslovens § 7, stk. 2, nr. 1, virksomheder, som i to på hinanden følgende regnskabsår på balancetidspunktet ikke overskrider to af følgende størrelser: en balancesum på 36 mio. kr., en nettoomsætning på 72 mio. kr. og et antal heltidsbeskæftigede i løbet af regnskabsåret på 50.

Mellemstore virksomheder omfattet af regnskabsklasse C er ifølge årsregnskabslovens § 7, stk. 2, nr. 2, virksomheder, der ikke er små, og som i to på hinanden følgende regnskabsår på balancetidspunktet ikke overskrider to af følgende størrelser: en balancesum på 143 mio. kr., en nettoomsætning på 286 mio. kr. og et antal heltidsbeskæftigede i løbet af regnskabsåret på 250.

Størrelsesgrænserne har betydning for hvilke krav, virksomheden skal leve op til i loven.

Lovens størrelsesgrænser blev sidst forhøjet i 2004 og 2008.

3.1.2.1.2. Forslagets indhold

Danmark har generelt haft tradition for at udnytte direktivets størrelsesgrænser for små, mellemstore og store virksomheder, fuldt ud. Det nye regnskabsdirektiv giver mulighed for at hæve størrelsesgrænserne for små virksomheder med op til ca. 25 % i forhold til de nuværende beløbsgrænser.

Det foreslås at ændre § 7, stk. 2, således, at muligheden for at forhøje beløbsgrænserne for små virksomheder udnyttes fuldt ud. Dette medfører, at balancesummen forhøjes fra de nuværende 36 mio. kr. til 44 mio. kr. Beløbsgrænsen for nettoomsætningen foreslås forhøjet fra de nuværende 72 mio. kr. til 89 mio. kr.

Som konsekvens af den foreslåede forhøjelse af størrelsesgrænserne for små virksomheder, foreslås samtidig en forhøjelse af størrelsesgrænserne for små koncerner. Den foreslåede ændring vil medføre, at flere koncerner vil blive små koncerner, og flere modervirksomheder vil dermed blive fritaget for pligten til at aflægge koncernregnskab.

Det nye regnskabsdirektiv giver endvidere mulighed for at forhøje beløbsgrænserne for mellemstore virksomheder med knap 10 %, hvilket er et udtryk for en inflationsregulering af de hidtidige grænser. Det foreslås at udnytte muligheden for at forhøje beløbsgrænserne for mellemstore virksomheder fuldt ud. Dette betyder, at beløbsgrænserne foreslås forhøjet for balancesummen fra de nuværende 143 mio. kr. til 156 mio. kr., og for nettoomsætningen fra 286 mio. kr. til 313 mio. kr.

Størrelsesgrænserne, der omfatter balancesum, nettoomsætning og antal ansatte, er afgørende for, hvilke krav der stilles til virksomhedens regnskabsaflæggelse – jo større virksomhed, jo flere krav. Der er alene tale om en forhøjelse af beløbsgrænserne, ikke af grænserne for antal ansatte.

De foreslåede ændringer vil betyde, at en række virksomheder vil blive omfattet af færre regnskabskrav som følge af, at godt 1.000 virksomhederne rykker fra regnskabsklasse C (mellemstor) til regnskabsklasse B, mens ca. 350 virksomheder rykker fra at være store virksomheder til at være mellemstore virksomheder, som begge hører til i regnskabsklasse C. Disse virksomheder vil dermed kunne opnå en administrativ lettelse ved at aflægge regnskab efter enklere krav. Virksomhederne kan dog altid, som i dag, give flere oplysninger i årsrapporten end krævet efter årsregnskabsloven.

3.1.2.2. Beregning af nettoomsætningen ved opgørelse af størrelsesgrænserne

3.1.2.2.1. Gældende ret

Nettoomsætningen er et af de elementer, der indgår i afgrænsningen af, hvilken regnskabsklasse en virksomhed skal følge. Nettoomsætningen er defineret i årsregnskabsloven bilag 1, C, som salgsværdien af produkter og tjenesteydelser m.v., der henhører under selskabets ordinære aktiviteter med fradrag af prisnedslag, merværdiafgift og anden skat, der er direkte forbundet med salgsbeløbet, og det medfører, at eksempelvis resultat af investeringsvirksomhed i form af udbytter, avancer og positive værdireguleringer ikke anses for nettoomsætning i lovens forstand.

3.1.2.2.2. Forslagets indhold

Efter forslaget til ny § 7, stk. 4, skal virksomheder, der har finansielle indtægter og indtægter fra investeringsvirksomhed, der til sammen mindst svarer til nettoomsætningen, anvende summen af nettoomsætningen samt de finansielle indtægter og indtægter fra investeringsvirksomhed i stedet for blot nettoomsætningen ved opgørelsen af, om virksomheden er lille, mellemstor eller stor.

Baggrunden herfor er, at visse virksomheder med meget store balancesummer – eksempelvis investerings- og holdingvirksomheder – efter de gældende regler kan aflægge årsrapport efter regler for små virksomheder i regnskabsklasse B. Det skyldes en kombination af få ansatte og den omstændighed, at virksomhedens primære indtægter ikke omfattes af definitionen af nettoomsætning.

Med forslaget udnyttes muligheden i det nye regnskabsdirektiv for at kræve medregning af andre indtægter i nettoomsætningen ved opgørelsen af, hvilken regnskabsklasse virksomheden skal følge. Forslaget medfører således, at en række virksomheder med store balancesummer og store finansielle indtægter og/eller indtægter fra investeringsvirksomhed omfattes af en højere regnskabsklasse end efter de gældende regler.

3.1.2.3. Undtagelser for mikrovirksomheder

3.1.2.3.1. Gældende ret

De af årsregnskabsloven omfattede virksomheder er inddelt i regnskabsklasser. De mindste virksomheder, som har pligt til at aflægge årsrapport efter årsregnskabsloven, benævnes små virksomheder (regnskabsklasse B). De gældende regler i loven indeholder således ikke særlige regler for mikrovirksomheder, som defineret i det nye regnskabsdirektiv.

3.1.2.3.2. Forslagets indhold

Det nye regnskabsdirektivs regler om mikrovirksomheder giver medlemsstaterne mulighed for at fritage mikrovirksomheder fra en række krav. Det er op til den enkelte medlemsstat, om muligheden udnyttes, og i givet fald om den udnyttes fuldt ud eller alene delvist.

Mikrovirksomheder er virksomheder, der på balancedagen i to på hinanden følgende regnskabsår ikke overskrider to af de tre følgende grænser: balancesum på 2,7 mio. kr., nettoomsætning på 5,4 mio. kr. og et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede på 10.

Det foreslås, at begrebet mikrovirksomheder indføres i årsregnskabsloven, idet mikrovirksomheder alene defineres som en delmængde af regnskabsklasse B og ikke som en ny regnskabsklasse. Forslaget omfatter de ca. 80.000 mindste virksomheder i regnskabsklasse B. Der foreslås således indsat en ny § 22 a i loven.

Ifølge det nye regnskabsdirektiv kan medlemsstaterne tillade, at mikrovirksomheder alene udarbejder en forkortet balance og resultatopgørelse, og at ingen af disse opgørelser offentliggøres, men at balancen indsendes til den nationale kompetente myndighed, hvorfra den skal kunne rekvireres på anmodning. Herudover kan mikrovirksomheder fritages fra en række notekrav samt fra kravet om periodisering af visse omkostninger m.v.

Der foreslås, at kun en mindre del af de mulige lempelser, som det nye regnskabsdirektiv giver mulighed for at indføre for mikrovirksomheder, udnyttes i årsregnskabsloven. Der er således tale om en gennemførelse af muligheden for at fritage mikrovirksomheder fra en række notekrav. Dog er muligheden for at tillade, at oplysninger om finansielle forpligtelser, garantier og eventualforpligtelser samt oplysninger om forskud og kreditter, alene kræves i en fodnote, ikke udnyttet. Dette skyldes, at fodnoter ikke er et velkendt begreb i dansk regnskabsregulering, ligesom der ikke vurderes at være tale om en reel lettelse for virksomhederne ved at kunne give en oplysning i en fodnote fremfor i en note. Mikrovirksomheder gives i forslaget til ny § 22 b mulighed for at undlade følgende notekrav:

1) oplysninger om anvendt regnskabspraksis,
2) oplysninger om gæld, der forfalder til betaling mere end 5 år efter balancetidspunktet,
3) oplysninger om visse særlige poster, og
4) oplysninger om det gennemsnitlige antal heltidsbeskæftigede i regnskabsåret.

De foreslåede regler for mikrovirksomheder finder ikke anvendelse på holdingvirksomheder, investeringsvirksomheder samt virksomheder, der på balancedagen har rettigheder eller forpligtelser som et resultat af indgåede aftaler om afledte finansielle instrumenter. Dette gælder uanset virksomhedernes størrelse. Mikrovirksomheder, der anvender en eller flere af de foreslåede undtagelser, kan ikke anvende reglerne om løbende regulering til dagsværdi med indregning i resultatopgørelsen.

Baggrunden for forslaget om alene at indføre direktivets mikrobestemmelser i begrænset omfang er,

at regnskabsbrugerne fortsat vurderes at have behov for regnskabsmæssige oplysninger fra de mindste virksomheder, og at dette behov i særlig grad er rettet mod de talmæssige opgørelser i resultatopgørelse og balance. Det vurderes derimod, at de oplysningskrav, der foreslås ophævet, vil være mindre væsentlige for regnskabsbrugerne, da der alene er tale om specifikationer i noterne.

3.1.2.4. Ledelsespåtegning

3.1.2.4.1. Gældende ret

Det er et krav i årsregnskabslovens § 9, at årsrapporten skal indeholde en ledelsespåtegning, hvori virksomhedens ledelse erklærer, hvorvidt årsrapporten er aflagt i overensstemmelse med årsregnskabslovens krav, og hvorvidt årsregnskabet giver et retvisende billede af virksomhedens økonomiske forhold. Kravet gælder uanset virksomhedens juridiske form og størrelse. Når årsrapporten er udarbejdet, skal alle medlemmerne af virksomhedens ansvarlige ledelsesorganer underskrive årsrapporten og datere underskriften. Underskriften gives i tilknytning til ledelsespåtegningen.

Der er efter gældende regler en række oplysninger blandt andet om fravalg af revision, som skal gives i tilknytning til ledelsespåtegningen.

Ledelsespåtegningen er alene et direktivkrav for børsnoterede virksomheder, idet gennemsigtighedsdirektivet stiller krav herom, jf. direktiv 2004/109/EF med senere ændringer.

3.1.2.4.2. Forslagets indhold

Det foreslås, at kravet om en ledelsespåtegning ophæves for virksomheder, hvor der kun er ét medlem af ledelsen, når årsrapporten godkendes, jf. forslaget til ny § 9 a.

Såfremt der er mere end et medlem af ledelsen på tidspunktet for godkendelsen af årsrapporten, foreslås det, at der fortsat skal udarbejdes en ledelsespåtegning, hvori ledelsen blandt andet erklærer sig om, hvorvidt årsrapporten er udarbejdet i overensstemmelse med lovgivningen og giver et retvisende billede. Her foreslås således ingen ændring i forhold til den nuværende regulering. Underskriftskravet vil ligesom i dag kunne opfyldes ved anvendelse af digital signatur, således at det praktiske arbejde med indhentelse af ledelsesmedlemmernes underskrifter ikke er så byrdefuldt.

De oplysninger, der efter gældende regler skal gives i tilknytning til ledelsespåtegningen om blandt andet fravalg af revision, foreslås som konsekvens af den delvise ophævelse af kravet om ledelsespåtegning flyttet til ledelsesberetningen, når årsrapporten ikke indeholder en ledelsespåtegning.

Det følger direkte af årsregnskabsloven, at ledelsen er ansvarlig for virksomhedens regnskab, og kravet om ledelsens påtegning på regnskabet har derfor ingen selvstændig juridisk betydning. En delvis ophævelse af kravet vil således ikke ændre på, at virksomhedens ledelse til enhver tid har det juridiske ansvar for, at årsrapporten blandt andet er udarbejdet i overensstemmelse med lovgivningen, og at årsrapporten er retvisende.

I de tilfælde, hvor der er flere ledelsesmedlemmer i en virksomhed, eksempelvis en direktion og en bestyrelse, har ledelsespåtegningen dog den funktion, at de ledelsesmedlemmer, der ikke er involveret direkte i regnskabsaflæggelsen, får skærpet opmærksomheden på ledelsesansvaret. Herved understreges også bestyrelsens rolle i forhold til direktionen, når det gælder regnskabsaflæggelsen. Samtidig vurderes ledelsens underskrift i virksomheder med mere end ét ledelsesmedlem at have en vis dokumentationsværdi ved eventuel uenighed om årsrapportens godkendelse. I virksomheder, hvor der kun er ét ledelsesmedlem, synes der derimod ikke at være væsentlige argumenter, der taler for at bevare kravet.

3.1.2.5. Reducerede regnskabskrav til visse dattervirksomheder

3.1.2.5.1. Gældende ret

4. og 7. selskabsdirektiv gav ligesom det nye regnskabsdirektiv mulighed for, at medlemsstaterne

under iagttagelse af en række betingelser kan fritage alle dattervirksomheder for at udarbejde en årsrapport. Denne mulighed er alene udnyttet i meget begrænset omfang i årsregnskabslovens § 6 i dag.

Dattervirksomheder, der i regnskabsåret ikke har haft aktivitet, kan i henhold til årsregnskabsloven således undlade at aflægge årsrapport for regnskabsåret og i stedet indsende en undtagelseserklæring.

Der stilles dog en række betingelser for, at dattervirksomheden kan udnytte undtagelsen. De vigtigste betingelser er, at modervirksomheden indestår for alle dattervirksomhedens forpligtelser, ligesom dattervirksomhedens regnskab skal indgå i et koncernregnskab, som er aflagt af en modervirksomhed beliggende i et EU/EØS-land. Herudover skal der blandt andet indsendes en erklæring til Erhvervsstyrelsen om, at dattervirksomheden benytter undtagelsen, og om at samtlige selskabsdeltagere i dattervirksomheden er indforstået hermed. Koncernregnskabet, hvori dattervirksomheden indgår, skal desuden indsendes til Erhvervsstyrelsen.

3.1.2.5.2. Forslagets indhold

Der foreslås en yderligere – men fortsat delvis – udnyttelse af dattervirksomhedsundtagelsen i forslaget til ny § 78 a.

Konkret foreslås det, at dattervirksomheder, der er mellemstore virksomheder omfattet af regnskabsklasse C, får mulighed for at udarbejde en årsrapport efter de lempeligere regler i regnskabsklasse B.

Efter forslaget vil dattervirksomhedernes regnskaber fortsat skulle revideres, men det foreslås, at de dattervirksomheder, der benytter undtagelsen, vil kunne anvende Erhvervsstyrelsens erklæringsstandard for små virksomheder.

Der er knyttet de samme betingelser til den foreslåede delvise udnyttelse af undtagelsen, som for dattervirksomheder uden aktivitet, jf. ovenfor.

Muligheden for, at dattervirksomheder, der ikke har haft aktivitet i regnskabsåret, kan undlade at udarbejde årsrapport, bibeholdes.

Forslaget indebærer ikke ændringer for små og store dattervirksomheder. Dattervirksomheder, som er omfattet af regnskabsklasse D, kan heller ikke udnytte de lempeligere muligheder, uanset virksomhedens størrelse.

Forslaget sigter således på den ene side mod at tilgodese regnskabsbrugernes behov for fortsat at få regnskabsinformation om disse dattervirksomheder, mens forslaget på den anden side varetager hensynet til at opnå administrative lettelser for de dattervirksomheder, der vælger at udnytte muligheden for at aflægge regnskab efter enklere regler. Dattervirksomheder kan kun benytte undtagelsen, hvis der offentliggøres et koncernregnskab, der bidrager med væsentlig information om økonomien i koncernvirksomhederne, det vil sige for den samlede økonomiske enhed. Hertil kommer, at modervirksomheden stiller garanti for de eksisterende forpligtelser i dattervirksomheden samt for alle forpligtelser, som opstår, så længe undtagelsen benyttes.

Virksomhedsforum for enklere regler har foreslået enten en fuld udnyttelse af direktivets mulighed eller en reduktion af regnskabskravene for mellemstore og store dattervirksomheder, således at disse svarer til kravene i en lavere regnskabsklasse. Med lovforslaget foreslås det at gennemføre forslaget fra Virksomhedsforum, for så vidt angår mellemstore dattervirksomheder.

Det er hensigten, at der vil blive foretaget en evaluering af erfaringerne med anvendelsen af bestemmelsen for mellemstore dattervirksomheder for på den baggrund at kunne vurdere, hvorvidt der er grundlag for at ændre bestemmelsen, herunder udvide muligheden til store dattervirksomheder.

Forslaget er bl.a. inspireret af udnyttelsen af undtagelsesmuligheden i Tyskland, hvor der stilles krav til de omfattede dattervirksomheder om udarbejdelse af en resultatopgørelse og en balance. Disse omfattes dog af lempeligere regler end de ovenfor foreslåede, ligesom regnskaberne ikke skal offentliggøres, men skal tilgå skattemyndighederne.

3.1.2.6. Indregning og måling (værdiansættelse)

3.1.2.6.1. Gældende ret

Blandt de helt centrale kapitler i loven er kapitlerne i de enkelte regnskabsklasser om indregning og måling (værdiansættelse) af posterne i regnskabet. De gældende bestemmelser er baseret på de tidligere regnskabsdirektiver samt IFRS, som disse var udformet i 2001.

Dette betyder blandt andet, at materielle og finansielle anlægsaktiver kan opskrives til dagsværdi, mens immaterielle anlægsaktiver derimod ikke kan opskrives til dagsværdi.

Materielle anlægsaktiver som bygninger, maskiner m.v. skal afskrives over brugstiden. Immaterielle anlægsaktiver, herunder goodwill, skal også afskrives over brugstiden, men må dog ikke afskrives over en periode, der overstiger 20 år.

Virksomheder, der har investeringsvirksomhed som hovedaktivitet, kan løbende måle deres investeringsaktiver til dagsværdi og medtage op- og nedreguleringer i resultatopgørelsen. Investeringsaktiviteten kan bl.a. omfatte investeringsejendomme, finansielle aktiver eller råstoffer og lignende materielle aktiver. Virksomheder, som har landbrugsvirksomhed som hovedaktivitet, kan ligeledes løbende regulere deres biologiske aktiver til dagsværdi.

Varebeholdninger kan opskrives til genanskaffelsesværdi.

Forslag til årets udbytte kan, uanset definitionen på forpligtelser, indregnes som en forpligtelse. Muligheden er en undtagelse til hovedreglen om, at forslaget til udbytte indregnes om en post under egenkapitalen.

3.1.2.6.2. Forslagets indhold

Som følge af såvel det nye regnskabsdirektiv som af tilpasningen til de internationale regnskabsstandarder, foreslås der en række ændringer i lovens kapitler om indregning og måling. En stor del af disse er af meget teknisk karakter.

Immaterielle anlægsaktiver kan ifølge forslaget opskrives til dagsværdi, hvis de handles på et aktivt marked. Det kan f.eks. dreje sig om CO2-kvoter.

Kravet om en maksimal afskrivningsperiode på immaterielle anlægsaktiver på 20 år foreslås ophævet, da opretholdelse heraf ikke er muligt efter det nye regnskabsdirektiv. Herefter skal alle immaterielle anlægsaktiver, herunder goodwill, afskrives over brugstiden. For så vidt angår goodwill og udviklingsprojekter, hvor det undtagelsesvist ikke er muligt at foretage et pålidelig estimat af brugstiden, foreslås denne fastsat til 10 år.

Det foreslås at ændre bestemmelsen om, at virksomheder, der har investeringsvirksomhed som hovedaktivitet, løbende kan opgøre deres investeringsaktiver til dagsværdi, således, at det ikke længere er et krav, at virksomheden har investering som hovedaktivitet. Herefter vil alle virksomheder kunne anvende bestemmelsen for deres investeringsaktiver. Det foreslås endvidere at begrænse bestemmelsen til at angå investeringsejendomme. Baggrunden for forslaget er, at der ikke ønskes mere udstrakt brug af dagsværdi end i IFRS. Desuden tillader det nye regnskabsdirektiv ikke, at bestemmelsen anvendes for finansielle aktiver, som f.eks. pantebreve, aktier i dattervirksomheder m.v. Endvidere vil bestemmelsen efter forslaget ikke kunne anvendes på den gæld, som hører til investeringsvirksomheden, da dette ikke er tilladt ifølge direktivet.

Virksomheder, som driver landbrug, foreslås også at få mulighed for at opgøre deres biologiske aktiver til dagsværdi, selv om landbrugsvirksomhed ikke er virksomhedens hovedaktivitet.

Det foreslås, at varebeholdninger ikke længere skal kunne opskrives. Denne ændring følger direkte af det nye regnskabsdirektiv.

Forslag til årets udbytte kan efter forslaget ikke længere indregnes som en forpligtelse under posten ”Forslag til udbytte for regnskabsåret”. Bestemmelsen blev ved vedtagelsen af årsregnskabsloven i 2001

betragtet som en overgangsbestemmelse som følge af dansk tradition for at indregne forslaget til årets udbytte som en forpligtelse. Det vil i henhold til det nye regnskabsdirektiv fortsat være muligt at opretholde undtagelsen, men i lyset af den internationale udvikling, og af at bestemmelsen i 2001 blev anset for en overgangsbestemmelse, foreslås bestemmelsen ikke videreført.

3.1.2.7. Oplysningskrav generelt

3.1.2.7.1. Gældende ret

Årsregnskabsloven indeholder krav om, at virksomhederne skal give en række oplysninger som supplement til de talmæssige opstillinger i form af resultatopgørelse og balance. En række af disse oplysninger skal gives som noteoplysninger, mens andre oplysninger som udgangspunkt skal gives i ledelsesberetningen – eller i tilknytning hertil. Oplysninger kan dog alternativt altid gives i noterne fremfor i ledelsesberetningen, medmindre dette vil medføre, at oplysningerne derved ikke vil kunne præsenteres på en klar og overskuelig måde.

Nogle af de gældende oplysningskrav stammer fra 4. henholdsvis 7. selskabsdirektiv, mens andre oplysningskrav er rent nationale krav. For små virksomheder i regnskabsklasse B indeholder årsregnskabsloven ganske få oplysningskrav, mens der for virksomheder i regnskabsklasse C og D stilles en række yderligere, eller mere detaljerede, krav. Ifølge 4. henholdsvis 7. selskabsdirektiv kunne medlemsstaterne stille krav om, at virksomhederne skulle give flere oplysninger end de af direktiverne krævede. Dette gjaldt for såvel små som for mellemstore og store virksomheder.

Efter den gældende § 56 i årsregnskabsloven skal små virksomheder udarbejde en egenkapitalopgørelse, idet denne dog kan gives i summarisk form.

Små virksomheder skal endvidere efter de gældende regler i §§ 71 og 72 give en række oplysninger om blandt andet dattervirksomheder, associerede virksomheder og modervirksomheder.

Herudover skal små virksomheder i dag give en række oplysninger om tilgodehavender hos og sikkerhedsstillelser for medlemmer af virksomhedens ledelse, ledelsesmedlemmer i modervirksomheder samt for personer, der står de omhandlede ledelsesmedlemmer særligt nær, jf. lovens § 73.

Desuden skal små virksomheder i noterne give en række oplysninger om virksomhedskapitalen. Yderligere skal små virksomheder give en række oplysninger om egne kapitalandele. Dette følger af lovens §§ 75 og 76.

Små virksomheder skal oplyse om deres væsentligste aktiviteter, ligesom det skal oplyses, hvis der i løbet af året er sket væsentlige ændringer i virksomhedens aktiviteter og økonomiske forhold, jf. lovens § 76 a.

Kravet om oplysning om gennemsnitligt antal ansatte blev i 2008 ophævet for små virksomheder.

3.1.2.7.2. Forslagets indhold

Det nye regnskabsdirektiv stiller en række krav til, hvilke oplysninger små virksomheder skal give i noterne til årsregnskabet. Samtidig giver direktivet mulighed for, at medlemsstaterne kan kræve op til fem yderligere noteoplysninger for små virksomheder. Disse fem noteoplysninger er noteoplysninger, som ifølge direktivet kræves af mellemstore og store virksomheder. Udover de noteoplysninger, som medlemsstaterne skal kræve for små virksomheder, og de noteoplysninger, som medlemsstaterne kan kræve for små virksomheder, må der ikke stilles krav om yderligere oplysninger fra små virksomheder grundet maksimumharmoniseringen.

For så vidt angår kravene til mellemstore og store virksomheder, er der fortsat alene tale om minimumskrav, hvorfor medlemsstaterne kan stille yderligere oplysningskrav til disse virksomheder. Det nye regnskabsdirektiv medfører ændringer i flere notekrav for virksomheder i regnskabsklasse C og D.

Det nye regnskabsdirektiv giver ikke mulighed for at opretholde kravet om, at små virksomheder skal udarbejde en egenkapitalopgørelse. Det gældende krav herom foreslås derfor ophævet.

På grund af maksimumharmoniseringen foreslås en række oplysninger om dattervirksomheder, associerede virksomheder og modervirksomheder ophævet for små virksomheder. Dette gælder blandt andet oplysning om den modervirksomhed, der udarbejder koncernregnskab for den største koncern, hvori virksomheden indgår som dattervirksomhed.

Ifølge det nye regnskabsdirektiv kan der for små virksomheder alene kræves oplysninger om tilgodehavender hos og sikkerhedsstillelser for medlemmer af virksomhedens ledelse, men derimod ikke oplysninger om udlån til ledelsen i modervirksomheden eller personer, der står disse ledelsesmedlemmer særligt nær. Samtidig kræver det nye regnskabsdirektiv imidlertid, at der gives flere oplysninger om disse udlån og sikkerhedsstillelser. Der skal således, udover de allerede krævede oplysninger, tillige oplyses om beløb, der er afskrevet eller nedskrevet. Den gældende bestemmelse om tilgodehavender hos ledelsesmedlemmer m.v. foreslås ændret i overensstemmelse hermed.

Ifølge det nye regnskabsdirektiv kan der for små virksomheder ikke stilles krav om, at disse i en note skal give oplysninger om antal og pålydende værdi af kapitalandelene for hver klasse, når virksomhedskapitalen består af flere klasser. Den gældende bestemmelse herom foreslås derfor ophævet.

Ifølge forslaget har små virksomheder pligt til at udarbejde en ledelsesberetning. Det foreslås, at ledelsesberetningen skal indeholde oplysninger om egne kapitalandele samt oplysninger om virksomhedens væsentligste aktiviteter.

Som noget nyt stiller det nye regnskabsdirektiv krav om, at der gives oplysninger om størrelsen og arten af særlige poster. Kravet foreslås indført som en ny § 67 a, og vil være gældende for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D.

Ifølge det nye regnskabsdirektiv skal små virksomheder give oplysninger om det gennemsnitlige antal ansatte i regnskabsåret. Kravet foreslås således genindført for små virksomheder i årsregnskabslovens § 68.

Virksomheder i regnskabsklasse C og D skal ifølge det nye regnskabsdirektiv oplyse særskilt om det gennemsnitlige antal ansatte, som har været beskæftiget i virksomheder, der er pro-rata konsoliderede i koncernregnskabet. Kravet foreslås derfor indsat i årsregnskabslovens § 126, stk. 6.

Det nye regnskabsdirektiv stiller krav om, at noterne skal præsenteres i den rækkefølge, som de fremgår af resultatopgørelsen og balancen. Kravet foreslås indført for virksomheder i regnskabsklasse B, C og D i lovens §§ 52 a og 126, stk. 5.

Begrebet ekstraordinære poster er fjernet i det nye regnskabsdirektiv. Dette medfører, at oplysningskravet om ekstraordinære poster og forklaringen heraf i den gældende lovs § 95 foreslås ophævet.

3.1.2.8. Beretning om betalinger til myndigheder

3.1.2.8.1. Gældende ret

Der er efter de gældende regler i årsregnskabsloven ikke krav om, at der skal gives oplysninger om betalinger til myndigheder.

3.1.2.8.2. Forslagets indhold

Det nye regnskabsdirektiv indeholder som noget nyt krav om, at visse virksomheder skal offentliggøre oplysninger om betalinger til myndigheder.

Direktivets krav indebærer, at store og/eller børsnoterede virksomheder, skal give oplysninger om betalinger til myndigheder i forbindelse med aktiviteter inden for udvinding af olie, gas og mineraler m.v. samt i forbindelse med skovning af primære skove. Kravene gælder tilsvarende for virksomheder af interesse for offentligheden, hvilket i relation til årsregnskabsloven betyder, at statslige aktieselskaber med aktiviteter inden for de pågældende områder ifølge forslaget vil være omfattet af de nye regler.

Formålet med reglerne er at skabe øget åbenhed om betalinger for udnyttelse af ikke-fornybare ressour-

cer. Formålet med oplysningskravet er således primært åbenhed om modtagerne af betalingerne, og ikke i så høj grad åbenhed om de omfattede virksomheders finansielle forhold. Åbenhed om, hvilke myndigheder der har modtaget betalinger, er særligt relevant, for så vidt angår betalinger til myndigheder i lande, der har en svag offentlig administration samt høj risiko for korruption og misbrug af offentlige midler.

Efter forslaget skal bestemmelsen gælde for store virksomheder omfattet af regnskabsklasse C, jf. forslaget til ny § 99 c. Herved omfattes i praksis også børsnoterede virksomheder og statslige aktieselskaber, omfattet af regnskabsklasse D.

Ifølge forslaget skal de omfattede virksomheder oplyse om blandt andet betalinger vedrørende følgende: produktionsrettigheder, udbytter, forbedringer af infrastruktur samt visse skatter og afgifter. De krævede oplysninger skal i henhold til forslaget gives årligt pr. type betaling for hver myndighed. Hvis betalingerne er henført til bestemte projekter, skal der ifølge forslaget oplyses om de samlede betalinger til hvert projekt. I henhold til forslaget har virksomhederne dog ikke pligt til at medtage betalinger på under 750.000 kr. i beretningen om betaling til myndigheder.

Desuden foreslås det, at beretningen som udgangspunkt skal gives i ledelsesberetningen, men at virksomheden i stedet kan give oplysningerne i en supplerende beretning i årsrapporten eller på virksomhedens hjemmeside, ligesom det i dag gør sig gældende for redegørelsen om samfundsansvar.

Det foreslås, at der ikke på nuværende tidspunkt indføres strengere krav i dansk lovgivning end kravet efter direktivet for at fremme lige konkurrenceforhold. Denne tilgang er i overensstemmelse med tankegangen i præamblens betragtning 53, hvorefter Kommissionen bør opfordre alle internationale samarbejdspartnere til at indføre tilsvarende krav for derved at fremme lige konkurrencevilkår på internationalt plan.

3.1.2.9. Redegørelse for samfundsansvar (Corporate Social Responsibility (CSR))

3.1.2.9.1. Gældende ret

Årsregnskabsloven indeholder i dag rent danske regler om redegørelse for samfundsansvar, jf. § 99 a, omfattende i alt ca. 1.100 virksomheder. Årsregnskabslovens krav gælder for store virksomheder omfattet af kravene i regnskabsklasse C samt for alle virksomheder omfattet af kravene i regnskabsklasse D (dvs. for børsnoterede virksomheder og statslige aktieselskaber uanset størrelse). Samme oplysningskrav gælder for institutionelle investorer, investeringsforeninger og børsnoterede finansielle virksomheder i øvrigt (pengeinstitutter og forsikringsselskaber m.v.), som ikke er omfattet af årsregnskabsloven. Oplysningskravene for disse virksomheder er fastsat i Finanstilsynets bekendtgørelser, jf. bekendtgørelse nr. 1043 af 5. november 2009 om finansielle rapporter for investeringsforeninger og specialforeninger m.v., bekendtgørelse nr. 281 af 26. marts 2014 om finansielle rapporter for kreditinstitutter og fondsmæglerselskaber m.fl., bekendtgørelse nr. 112 af 7. februar 2013 om finansielle rapporter for forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser, og bekendtgørelse nr. 91 af 27. januar 2014 om finansielle rapporter for Arbejdsmarkedets Tillægspension.

De gældende regler indebærer, at store virksomheder skal rapportere om

1) deres politikker for samfundsansvar,
2) hvordan politikkerne omsættes til handling og
3) virksomhedens vurdering af, hvad der er opnået i løbet af året som følge af arbejdet med samfundsansvar (resultater) og eventuelle forventninger til fremtiden.

Såfremt virksomheden vælger ikke at have en politik, skal dette oplyses. Siden regnskabsåret 2013 har virksomhederne tilmed specifikt skullet forholde sig til klima og menneskerettigheder. Hvis virksomheden ikke har politikker for klima og menneskerettigheder, skal dette oplyses.

3.1.2.9.2. Forslagets indhold

Der er vedtaget en ændring af det nye regnskabsdirektiv, som forpligter medlemsstaterne til at stille nærmere krav til virksomhedernes redegørelse for samfundsansvar. EU-reglerne bygger på de samme principper, som i de danske lovkrav. Fælles for begge regelsæt er den grundlæggende fleksibilitet, hvilket bl.a. indebærer, at de omfattede virksomheder frivilligt bestemmer, om de vil have en politik for samfundsansvar, men alene har pligt til at være åbne om deres valg.

Direktivet forpligter medlemsstaterne til som minimum at omfatte gruppen af "virksomheder af interesse for offentligheden" med 500 medarbejdere eller derover. I årsregnskabsloven har man hidtil ikke anvendt begrebet "virksomheder af interesse for offentligheden", men efter årsregnskabsloven anses virksomheder, som er omfattet af regnskabsklasse D - dvs. statslige aktieselskaber og børsnoterede virksomheder - for at være af interesse for offentligheden. Der er ca. 50 statslige aktieselskaber og børsnoterede virksomheder med 500 medarbejdere eller derover ud af de i alt ca. 1.100 virksomheder, der i dag er omfattet af gældende regler om redegørelse for samfundsansvar, jf. årsregnskabslovens § 99 a. Direktivet omfatter endvidere virksomheder under tilsyn af Finanstilsynet, og som er underlagt ovenfor nævnte størrelsesgrænse.

De nye direktivkrav bygger grundlæggende på samme fleksible model som de nuværende danske regler. Derfor kan selskaberne også efter de nye EU-regler undlade at oplyse om forhold, som ikke er relevante for den pågældende virksomhed. De nye EU-krav går dog på visse områder videre end de nuværende danske krav med hensyn til de oplysninger, der skal gives. Som noget nyt skal de omfattede virksomheder ifølge direktivet forholde sig til miljø, sociale og medarbejderrelaterede forhold, antikorruption og bestikkelse. Dertil skal virksomhederne også kort beskrive virksomhedens forretningsmodel, primære risici, eventuelle implementerede "due diligence" processer (dvs. processer for nødvendig omhu) og eventuelle nøglepræstationsindikatorer. Derudover kan de omfattede virksomheder ikke nøjes med, som det er tilladt efter de gældende danske regler, blot at oplyse, at de ikke har en politik for samfundsansvar. Virksomhederne skal ifølge forslaget begrunde deres fravalg, jf. det såkaldte følg-eller-forklar-princip.

Idet der er tale om fleksible EU-regler, der grundlæggende er på linje med gældende danske regler i årsregnskabslovens § 99 a, foreslås det, at direktivets krav indføres for alle store virksomheder, der i dag er omfattet af årsregnskabslovens § 99 a. Bestemmelsen foreslås således justeret i overensstemmelse med direktivets krav. Dette vurderes at skabe meget begrænsede administrative byrder samtidig med, at gennemsigtigheden om danske virksomheders arbejde med bæredygtighed og samfundsansvar styrkes. Det foreslås, at reglerne for de allerstørste virksomheder træder i kraft på samme tidspunkt som lovforslaget i øvrigt, men at de resterende store virksomheder får en to-årig overgangsperiode til at omstille sig til de nye krav. Det betyder, at de nye skærpede EU-krav til redegørelse for samfundsansvar foreslås at omfatte ca. 50 virksomheder med virkning for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2016 eller senere. For de øvrige ca. 1.050 virksomheder, som i dag er omfattet af årsregnskabslovens regler om rapportering om samfundsansvar, foreslås kravene først at træde i kraft med virkning for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2018 eller senere. Det foreslås dog, at alle ca. 1.100 store virksomheder pr. 1. januar 2016 ikke alene skal forholde sig specifikt til menneskerettighederne og klimaforhold, men også specifikt til miljøforhold, hvis virksomheden har politikker herfor.

Baggrunden for sidstnævnte forslag er, at det påtænkes at afskaffe den grønne regnskabspligt, jf. bekendtgørelse nr. 210 af 3. marts 2010 om visse virksomheders afgivelse af miljøoplysninger. Forslaget skal således ses som led i en samlet regulering af virksomhedernes oplysninger om deres miljøforhold, som har til formål at opnå mere miljøeffekt for færre administrative byrder.

Miljøministeriet har oplyst, at en evaluering peger på, at de grønne regnskaber i dag ikke længere giver en merværdi, der står i fornuftigt forhold til den administrative byrde for virksomhederne. Ca. en fjerdedel af de virksomheder, der i dag indberetter deres grønne regnskaber, vil fortsat årligt skulle

indberette til EU's forureningsregister Pollutant Release and Transfer Register (PRTR) om de vigtigste udledninger og overførsler af problematiske stoffer fra virksomheden.

For de virksomheder, der slipper for at aflægge grønt regnskab, vil der være en direkte administrativ lettelse, som vil være mærkbar i praksis. For de virksomheder, som ikke aflægger grønt regnskab i dag, men som er omfattet af kravet om redegørelse for samfundsansvar efter årsregnskabslovens § 99 a, vil der være tale om et nyt krav. Det er vurderingen, at den administrative byrde ved at skulle forholde sig særskilt til miljø i deres redegørelse for samfundsansvar vil være meget begrænset for de omkring 1.100 virksomheder, som er omfattet af § 99 a. Endvidere viser en undersøgelse foretaget for Erhvervsstyrelsen i 2014, at langt størstedelen af virksomhederne omfattet af § 99 a, som har en politik for samfundsansvar, allerede rapporterer om miljø i dag (96 %).

For en nærmere beskrivelse af de foreslåede ændringer til § 99 a henvises til de specielle bemærkninger til forslagets § 1, nr. 130.

3.1.2.10. Koncernregnskaber

3.1.2.10.1. Gældende ret

Årsregnskabsloven indeholder i afsnit VI særlige regler om koncernregnskaber samt om regnskaber for fusion m.v. Pligten til at udarbejde koncernregnskab gælder for mellemstore og store koncerner samt for børsnoterede virksomheder og statslige aktieselskaber, som er modervirksomheder. Afsnittet indeholder bestemmelser om koncernregnskabets indhold. En række af disse er af meget teknisk karakter.

Virksomhedsovertagelser skal som hovedregel behandles efter den såkaldte overtagelsesmetode, hvor aktiver og forpligtelser i den erhvervede virksomhed omvurderes til dagsværdi på erhvervelsestidspunktet. Der skal endvidere beregnes goodwill for den erhvervede virksomhed. Årsregnskabsloven indeholder to undtagelser hertil, hvor sammenlægningsmetoden i stedet kan anvendes. Ved sammenlægningsmetoden indregnes aktiver og forpligtelser til bogførte værdier. Den ene af undtagelserne vedrører de situationer, hvor to ligeværdige parter etablerer en koncern eller indgår i en fusion. Den anden og mest anvendte undtagelse vedrører den situation, hvor alle de involverede virksomheder er underlagt kontrol af den samme part både før og efter transaktionen.

Når det skal afgøres, hvilken virksomhed som er den erhvervende, og hvilken som er den erhvervede, ses der alene på de formelle forhold. Det vil sige, hvilken virksomhed der står som køber i kontrakten.

Når der sker en koncernetablering efter overtagelsesmetoden, skal der beregnes goodwill. Hvis goodwill er negativ, skal den indtægtsføres over en periode, dog højst 20 år.

I en koncern kan der være minoritetsejere i de enkelte dattervirksomheder. Minoritetens andel af koncernens resultat skal præsenteres som en omkostning i resultatopgørelsen. Tilsvarende skal minoritetens andel af egenkapitalen præsenteres som en forpligtelse i koncernregnskabet.

Årsregnskabsloven indeholder en række notekrav til koncernregnskabet.

3.1.2.10.2. Forslagets indhold

Reguleringen af, hvilke virksomheder der har pligt til at udarbejde koncernregnskab, videreføres i stor udstrækning uændret. Mellemstore koncerner, der efter direktivet vil kunne fritages fra koncernregnskabspligt, vil således efter forslaget fortsat være koncernregnskabspligtige. Forhøjelsen af størrelsesgrænserne for små virksomheder foreslås ligeledes at gælde for koncerner, således at flere koncerner bliver små koncerner og dermed kan undlade at aflægge koncernregnskab, jf. forslaget til ændring af § 110.

I overensstemmelse med det nye regnskabsdirektiv foreslås der endvidere en ændring i metoden til beregning af, hvorvidt størrelsesgrænserne overskrides, idet det foreslås, at andre typer af indkomster i visse tilfælde skal medregnes ved opgørelsen af nettoomsætningen ved beregning af størrelsesgrænserne, jf. forslaget til ny § 7, stk. 4. Se nærmere ovenfor i afsnit 3.1.2.2.

Muligheden i lovens § 121, stk. 3, for at behandle virksomhedssammenslutninger, hvor to ligeværdige parter etablerer en koncern eller indgår i en fusion, efter sammenlægningsmetoden, foreslås ophævet. Ophævelsen er i overensstemmelse med det nye regnskabsdirektiv og med den internationale regnskabsstandard på området.

I forhold til vurderingen af, hvilken virksomhed som er henholdsvis den erhvervende og den erhvervede i en virksomhedssammenslutning, foreslås det, at der skal tages udgangspunkt i de reelle forhold, når det er åbenlyst, hvem der er den reelle erhverver. Hvis der er stor usikkerhed om, hvem der er den erhvervende, skal den formelle erhverver også anses for den reelle. Dette foreslås indsat i ny § 122, stk. 2.

Hvis der i forbindelse med koncernetableringen konstateres negativ goodwill, skal denne indtægtsføres.

I en koncern kan der være minoritetsejere i de enkelte dattervirksomheder. Minoritetens andel af koncernens resultat skal anses som en egenkapitaldisponering. Tilsvarende skal minoritetens andel af egenkapitalen præsenteres som et element i egenkapitalen i koncernregnskabet.

Som følge af krav i det nye regnskabsdirektiv foreslås der er række yderligere notekrav til koncernregnskabet. Det foreslås blandt andet, at koncernregnskabet skal indeholde oplysning om særlige poster, oplysning om betydningsfulde hændelser, som er indtruffet efter regnskabsårets udløb, samt oplysning om ledelsens forslag til beslutning om anvendelse af virksomhedens overskud eller dækning af underskud. Dette fremgår af forslaget til ny § 126, stk. 1.

3.1.3. Følgeændringer i anden lovgivning

Forslaget indeholder ændringer i selskabsloven, lov om erhvervsdrivende fonde og lov om visse erhvervsdrivende virksomheder. Der er alene tale om konsekvensændringer, således at henvisninger i selskabsloven og lov om erhvervsdrivende fonde til de nu ophævede 4. og 7. selskabsdirektiv foreslås erstattet af henvisninger til det nye regnskabsdirektiv. Herudover er der i selskabsloven, lov om erhvervsdrivende fonde samt lov om visse erhvervsdrivende virksomheder foretaget konsekvensændringer af størrelsesgrænserne for mellemstore virksomheder, for så vidt angår bestemmelserne om måltal og politikker for det underrepræsenterede køn.

3.2. Ændring af lov om værdipapirhandel m.v.

3.2.1. Pligt for visse udstedere til at offentliggøre beretning om betaling til myndigheder

3.2.1.1. Gældende ret

Der eksisterer ikke i dag lovgivning, som forpligter virksomheder med aktivitet inden for udvindingsindustrien eller skovning af primærskove til at offentliggøre beretninger om betalinger til myndigheder.

3.2.1.2. Forslagets indhold

Som en helt ny forpligtelse skal udstedere af værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked med aktivitet inden for udvindingsindustrien eller skovning af primærskove, årligt offentliggøre en beretning om betalinger til myndigheder.

Baggrunden for den nye beretningstype er et ønske om at sikre gennemsigtighed om de betalinger, som de berørte udstedere med aktivitet inden for udvindingsindustrien eller skovning af primærskove, har foretaget til myndighederne i de lande, hvor de driver virksomhed. Formålet med offentliggørelse af beretninger om betalinger til myndigheder er at stille oplysningerne til rådighed for civilsamfundet og investorer med henblik på at holde myndigheder i lande med naturressourcer ansvarlige for deres indtægter fra udnyttelsen af disse ressourcer.

De nærmere regler for udarbejdelse af beretninger om betalinger til myndigheder er fastsat i det nye regnskabsdirektiv. Når pligten til at offentliggøre disse beretninger er taget med i direktiv 2013/50/EU, som gennemføres i lov om værdipapirhandel m.v., skyldes det et ønske om konkurrencemæssigt at ligestille udstedere fra EU/EØS-området med udstedere fra tredjelande, når de har værdipapirer optaget

til handel på et reguleret marked i EU/EØS-området. Udstedere fra tredjelande er ikke omfattet af reglerne i regnskabsdirektivet, men hvis de har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i EU/EØS-området, skal de overholde kravene i gennemsigtighedsdirektivet, herunder de ændringer af direktivet som gennemføres med direktiv 2013/50/EU. Derved skal udstedere fra tredjelande også offentliggøre beretninger om betalinger til myndigheder, selv om de ikke er forpligtet til det efter den nationale lovgivning i det land, de har hjemsted.

3.2.2. Offentliggørelse af sanktioner og foranstaltninger pålagt juridiske og fysiske personer

3.2.2.1. Gældende ret

§ 84 c i lov om værdipapirhandel m.v. indeholder i dag en pligt for Finanstilsynet og virksomheder under tilsyn til at offentliggøre reaktioner i sager af principiel karakter og sager, der har videregående betydelige følger givet til en virksomhed og en pligt for Finanstilsynet til at offentliggøre beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning. I henhold til § 84 c er det kun reaktioner og beslutninger vedtaget af Finanstilsynets bestyrelse og reaktioner og beslutninger givet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse, som skal offentliggøres. Bestemmelsen giver ikke mulighed for offentliggørelse af reaktioner og beslutninger givet til fysiske personer.

§ 84 d i lov om værdipapirhandel m.v. indeholder i dag en mulighed for Finanstilsynet til at offentliggøre navnet på en virksomhed eller en fysisk person, som meddeles en påtale for overtrædelse af specifikt opnævnte bestemmelser i loven eller regler fastsat i medfør heraf, hvis det skønnes at være af interesse for investorerne, f.eks. til brug for vurdering af kursdannelsen i en aktie, at kende navnet på virksomheden eller den fysiske person. Det kan f.eks. være påtale af udsteders overtrædelse af en af oplysningsforpligtelserne i § 27.

Persondataloven regulerer behandling af personoplysninger, som foretages af offentlige myndigheder og private, når behandlingen helt eller delvist foretages ved hjælp af elektronisk databehandling. Den omfatter ligeledes ikke-elektronisk behandling af personoplysninger, der er eller vil blive indeholdt i et register, jf. § 1, stk. 1, i persondataloven. Persondatalovens regler gælder endvidere for anden ikke-elektronisk systematisk behandling af personoplysninger, som udføres for private, og som omfatter oplysninger om personers private eller økonomiske forhold eller i øvrigt oplysninger om personlige forhold, som med rimelighed kan forlanges unddraget offentligheden, jf. § 1, stk. 2, i persondataloven. Af bemærkningerne til § 2, stk. 1, i persondataloven, jf. lov nr. 429 af 31. maj 2000 (lovforslag nr. L 147 af 9. december 1999) fremgår det, at bestemmelsen indebærer, at persondataloven finder anvendelse, hvis regler om behandling af personoplysninger i anden lovgivning giver den registrerede en dårligere retsstilling. Det fremgår imidlertid også, at dette ikke gælder, hvis den dårligere retsstilling har været tilsigtet og i øvrigt ikke strider mod databeskyttelsesdirektivet (Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger). Persondataloven er ikke fraveget i forhold til de gældende regler om offentliggørelse efter § 84 c i lov om værdipapirhandel m.v.

3.2.2.2. Forslagets indhold

Forslaget gennemfører artikel 29 i gennemsigtighedsdirektivet, således som bestemmelsen er affattet ved direktiv 2013/50/EU. Et af formålene med direktiv 2013/50/EU er at sikre en styrkelse og indbyrdes tilnærmelse af medlemslandenes lovgivning vedrørende sanktioner og foranstaltninger for overtrædelse af vigtige bestemmelser i direktivet. Hermed øges de nationale sanktioners og foranstaltningers effektivitet og præventive virkning ved at indføre krav om, at der skal kunne ske offentliggørelse af disse givet ikke kun til juridiske personer men også til fysiske personer, som er ansvarlige for overtrædelse af nærmere angivne bestemmelser. Det vurderes, at gennemførelsen af artikel 29 i direktivet, som sker ved den foreslåede § 84 l i lov om værdipapirhandel m.v., nødvendiggør en fravigelse af persondataloven i forhold

til offentliggørelse af oplysninger om, at fysiske personer har overtrådt lovgivningen og modtaget påbud og påtaler.

Lovforslaget om offentliggørelse af sanktioner og foranstaltninger, som ovenfor beskrevet, er udarbejdet med baggrund i de anbefalinger, som fremgår af Justitsministeriets betænkning nr. 1516/2010 om offentlige myndigheders offentliggørelse af kontrolresultater, afgørelser m.v. I betænkningen anbefales det, at der inden indførelse af ordninger med systematisk offentliggørelse af oplysning om kontrolresultater, afgørelser m.v. på internettet i ikke-anonymiseret form foretages en vurdering af det konkrete behov for offentliggørelse, om offentliggørelse kan forventes konkret at være særligt indgribende for personen, om der er tungtvejende samfundsmæssige hensyn bag offentliggørelsesordningen, om offentliggørelse strider mod persondataloven og de almindelige regler om tavshedspligt, og om der af retssikkerhedsmæssige grunde er opstillet administrative regler for forvaltningsmyndighedens behandling af de enkelte sager.

Med lovforslaget foreslås det med indsættelse af § 84 l i lov om værdipapirhandel m.v., at Finanstilsynet på sin hjemmeside skal offentliggøre påtaler, påbud, politianmeldelser, administrative bødeforelæg, og tvangsbøder givet til både juridiske og fysiske personer, som er ansvarlige for overtrædelse af § 27, stk. 13, om offentliggørelse af beretning om betalinger til myndigheder og regler herom udstedt i medfør af § 27, stk. 14, og § 30.

Ved offentliggørelsen indføres der en pligt for Finanstilsynet til, såfremt afgørelsen m.v. indbringes for Erhvervsankenævnet eller domstolene, at offentliggøre status samt det efterfølgende resultat af anken. I de tilfælde, hvor en sag er overgivet til politimæssig efterforskning, og der er faldet helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, skal Finanstilsynet offentliggøre resultatet.

I tilfælde hvor en offentliggørelse med navns nævnelse vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden, efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse, eller offentliggørelse vil true den finansielle stabilitet, skal Finanstilsynet kunne udskyde offentliggørelsen eller offentliggøre i anonymiseret form. Dette gælder også, hvis der er tale om fysiske personer. Desuden skal offentliggørelse med navns nævnelse af fysiske personer udskydes eller anonymiseres, hvis de samfundsmæssige hensyn til offentliggørelse med navns nævnelse vurderes ikke at være proportionale i forhold til hensynet til personen.

Det bemærkes, at oplysninger, om at fysiske personer har overtrådt strafsanktioneret lovgivning og modtaget f.eks. påbud og påtaler, vil kunne være oplysninger om andre rent private forhold i henhold til § 8 i persondataloven, og offentliggørelse, som forudsat i artikel 29, findes ikke i alle tilfælde at kunne ske inden for persondatalovens rammer. Den foreslåede bestemmelse om offentliggørelse af sanktioner og foranstaltninger indebærer således i forhold til spørgsmålet om, hvorvidt offentliggørelse kan ske, en fravigelse af persondatalovens regler. Persondatalovens regler finder i øvrigt anvendelse, herunder eksempelvis regler om behandlingssikkerhed, indsigt m.v. Der henvises i den forbindelse også til præambelbetragtning 27 i direktiv 2013/50/EU, hvoraf det fremgår, at Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger i alle enkeltheder finder anvendelse på behandlingen af personoplysninger i forbindelse med gennemsigtighedsdirektivet.

Det er muligt at fravige persondatalovens regler ved lov under forudsætning af, at det ikke strider mod databeskyttelsesdirektivet. Af artikel 8, stk. 5, i databeskyttelsesdirektivet følger, at behandling af oplysninger om lovovertrædelser, straffedomme eller sikkerhedsforanstaltninger kun må foretages under kontrol af en offentlig myndighed. Der er ikke i artikel 8, stk. 5, fastsat materielle behandlingskriterier for, hvornår der kan ske behandling af oplysninger om strafbare forhold. Dette spørgsmål må derfor skulle vurderes efter artikel 7 i databeskyttelsesdirektivet, hvorefter behandling af personoplysninger kan

finde sted, hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelsen af en opgave i samfundets interesse eller henhørende under offentlig myndighedsudøvelse, som den registeransvarlige eller en tredjemand, til hvem oplysningerne videregives, har fået pålagt.

Det er vurderingen, at den foreslåede fravigelse af persondataloven er nødvendig for at gennemføre artikel 29 i gennemsigtighedsdirektivet, og at den foreslåede § 84 l ligger indenfor rammerne af databeskyttelsesdirektivet. Der er i den forbindelse lagt vægt på, at det fremgår af præambelbetragtning 39 i gennemsigtighedsdirektivet, at direktivet er i overensstemmelse med databeskyttelsesdirektivet. Der er endvidere lagt vægt på, at persondatalovens regler, som anført i de specielle bemærkninger til § 84 l, stk. 5, i lov om værdipapirhandel m.v., i øvrigt finder anvendelse, herunder eksempelvis reglerne om behandlingssikkerhed, indsigt m.v., hvorfor reglerne er omfattet af de specifikke garantier, som databeskyttelsesdirektivet sætter. Endelig er der lagt vægt på, at det foreslåede stk. 3 i § 84 l foreskriver, at offentliggørelse under visse omstændigheder skal udskydes eller ske i anonymiseret form.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget vil medføre, at der skal foretages en systemtilpasning af Erhvervsstyrelsens digitale system til modtagelse af årsrapporter, Regnskab 2.0, således at årsrapporterne fortsat kan indberettes digitalt i både Regnskab Basis og Regnskab Special, selvom der er foretaget ændringer i reglerne i årsregnskabsloven. Disse udgifter, der forventes at udgøre under 1 mio. kr., afholdes inden for eksisterende økonomiske rammer.

Ændringerne i Regnskab 2.0 relaterer sig blandt andet til indførelse af et nyt skema, indførelse af reducerede notekrav for mikrovirksomheder og mulighed for, at mellemstore dattervirksomheder under visse betingelser kan aflægge årsrapport efter lempeligere regler.

Forslaget medfører ingen økonomiske og administrative konsekvenser for kommuner og regioner.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Forslaget indeholder såvel ændringer, der medfører administrative lettelser, som ændringer, der medfører administrative byrder for virksomhederne. Forslaget vil dog samlet set medføre administrative lettelser. Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER) har estimeret, at der ved en fuld udnyttelse af de foreslåede lempelser kan opnås væsentlige administrative lettelser for de omfattede virksomheder på ca. 835 mio. kr. årligt. Den samlede potentielle besparelse er nedenfor opdelt på lovforslagets delelementer:

Delelement	**AMVAB-måling (mio. kr.)**
Forhøjelse af størrelsesgrænser	-109,5
Reducerede regnskabskrav for mikrovirksomheder	-85,1
Reducerede regnskabskrav til visse dattervirksomheder	-467,9
Delvis ophævelse af kravet om ledelsespåtegning	-192,9
International tilpasning	-46,2
Pligtige ændringer (ekskl. CSR og beretning om betalinger til myndigheder)	63,2
Beretninger om betalinger til myndigheder	1,1
Rapportering om samfundsansvar (CSR)[1)]	2,9
Øvrige bestemmelser og afrunding	-1,4
I alt	-835,8

[1)] Beløbet er beregnet på baggrund af, at samtlige virksomheder, der i dag er omfattet af årsregnskabslovens § 99 a, omfattes af de ændrede CSR-regler. For størstedelen af virksomhederne vil dette dog først være tilfældet fra regnskabsår, der begynder den 1. januar 2018 eller senere.

Den reelle besparelse for virksomhederne som følge af lovforslaget forventes imidlertid at være mindre.

Dette skyldes først og fremmest, at den reelle besparelse ved udnyttelse af lempelsesmuligheden for dattervirksomheder forventes at blive væsentligt mindre, end den beregnede besparelse ved en fuld udnyttelse af muligheden. Dette skyldes dels, at ikke alle dattervirksomheder forventes at udnytte muligheden, dels at besparelsen ved at udnytte lempelsesmuligheden reduceres på grund af de krav, som virksomhederne skal leve op til, hvis de benytter dattervirksomhedsundtagelsen. Se nærmere om den forventede udnyttelsesgrad for lempelsesmuligheden for dattervirksomheder nedenfor. Den forholdsvis lave forventede udnyttelsesgrad af dattervirksomhedslempelsen samt de tilknyttede betingelser ved udnyttelsen heraf er hovedforklaringen på, at de faktisk forventede besparelser som følge af lovforslaget på sigt vurderes at ville udgøre ca. 300 mio. kr. årligt.

For de øvrige foreslåede lempelsesmuligheder er det forventningen, at hovedparten af virksomhederne vil udnytte mulighederne. Dette forventes dog ikke at gælde for muligheden for at anvende erklæringsstandarden, idet det er forventningen, at op mod 50 pct. af virksomhederne omfattet af regnskabsklasse B vil benytte denne.

Der kan være flere grunde til, at ikke alle virksomheder vil vælge at udnytte de foreslåede lempelsesmuligheder. Der kan f.eks. være tale om, at en virksomhed af brandingmæssige årsager ønsker at give sine regnskabsbrugere en årsrapport med flere oplysninger, end loven kræver. Vurderingen af den faktisk forventede udnyttelse af de foreslåede lempelsesmuligheder indeholder et stort element af skøn, idet det er vanskeligt at forudsige virksomhedernes fremtidige adfærd, og det forventeligt tager tid at omstille sig, når det handler om at udnytte de nye muligheder.

Erhvervsstyrelsen har foretaget en vurdering af den faktisk forventede udnyttelse af de væsentligste foreslåede lempelser. De foreslåede lempelsesmuligheder, der ikke forventes udnyttet fuldt ud, er gennemgået nedenfor.

For så vidt angår den foreslåede ændring, hvorefter dattervirksomheder under en række betingelser kan udarbejde en årsrapport efter reglerne for en lavere regnskabsklasse, er det forventningen, at ca. 30 pct. af dattervirksomhederne i regnskabsklasse C (mellemstore) vil udnytte muligheden. Det er hensigten at følge udviklingen i, hvor mange dattervirksomheder, der anvender den nye mulighed.

For så vidt angår de foreslåede lempelsesmuligheder for mikrovirksomheder, er det vurderingen, at ca. 70 pct. af virksomhederne vil udnytte mulighederne. Baggrunden er, at det forventes, at nogle virksomheder fortsat ønsker at give flere end de krævede oplysninger.

For så vidt angår de foreslåede forhøjelser af størrelsesgrænserne, er det vurderingen, at alle eller næsten alle af de omfattede virksomheder vil udnytte de foreslåede lempelsesmuligheder. Vurderingen er begrundet i en forventning om, at stort set alle virksomheder blot følger reglerne i den regnskabsklasse, de er omfattet af. Dog forventes det, at enkelte muligheder i den lavere regnskabsklasse ikke vil blive udnyttet fuldt ud. For virksomheder der rykker fra regnskabsklasse C (mellemstor) til regnskabsklasse B gælder dette særligt muligheden for at anvende Erhvervsstyrelsens erklæringsstandard for små virksomheder fremfor almindelig revision, idet kun ca. 50 pct. af virksomhederne forventes at ville anvende erklæringsstandarden.

For så vidt angår den foreslåede ophævelse af kravet om ledelsespåtegning for virksomheder, der kun har ét ledelsesmedlem, er det vurderingen, at ca. 70 pct. af de omfattede virksomheder vil udnytte muligheden. Det er vurderingen, at en stor del af virksomhederne ikke anser ledelsespåtegningen for at bidrage med væsentlig information til regnskabsbrugerne. Omvendt vil nogle virksomheder formentlig vælge fortsat at udarbejde en ledelsespåtegning med den begrundelse, at dette er en naturlig måde at dokumentere ledelsens ansvar for årsrapporten på.

For så vidt angår den foreslåede ophævelse af kravet om egenkapitalopgørelsen for små virksomheder, vurderes det, at en meget stor andel – op mod 90 pct. – vil undlade at udarbejde en egenkapitalopgørel-

se. Det er således vurderingen, at en række virksomheder vil undlade at udarbejde en egenkapitalopgørelse, da en række af de oplysninger, der indgår i egenkapitalopgørelsen, allerede fremgår af balancen.

I relation til vurderingen af de forventede faktiske besparelser er der ligeledes foretaget en vurdering af, om nogle virksomheder allerede i dag frivilligt følger nogle af de regnskabskrav, som det ifølge forslaget bliver pligtigt at følge. Det er dog ikke vurderingen, at dette i væsentlig grad er tilfældet. Der er af den grund ved beregningen af de faktisk forventede besparelser ikke foretaget en reduktion af de beregnede potentielle administrative byrder.

Den samlede forventede faktiske besparelse er som nævnt ovenfor estimeret til at udgøre op mod 300 mio. kr. årligt.

For så vidt angår direkte efterlevelseskonsekvenser er det vurderingen, at forslaget vil medføre omkostninger til tilpasning af de indberetningssystemer, der anvendes af virksomheder og revisorer i forbindelse med digital indberetning af årsrapporter. Da langt hovedparten af indberetningerne foretages af revisorer/revisionsvirksomheder, er det forventningen, at omkostningerne i første omgang vil blive afholdt af revisorerne og i sidste ende af virksomhederne.

Forslaget vil herudover kunne medføre visse indirekte efterlevelseskonsekvenser i form af yderligere krav fra virksomhedens interessenter. Det kan således tænkes, at enkelte af de virksomheder, der vælger at udnytte de foreslåede lempelser, vil blive mødt med krav om at give nogle af de oplysninger, som ikke længere kræves ifølge årsregnskabsloven. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvor en virksomhed har brug for finansiering, og hvor virksomhedens bank stiller krav om en række oplysninger til brug for en kreditvurdering af virksomheden. Tilsvarende vil virksomhederne kunne blive mødt med krav om flere oplysninger fra leverandører, kunder eller andre af virksomhedens interessenter. Det må imidlertid forventes, at virksomheder, der vil blive mødt med væsentlige modkrav, f.eks. fra banken, slet ikke vil udnytte lempelsesmulighederne.

Samlet set er det vurderingen, at forslaget bidrager til en forbedring af danske virksomheders konkurrenceevne. Det er således vurderingen, at virksomhederne med forslaget vil kunne opnå besparelser i forbindelse med regnskabsudarbejdelsen samtidig med, at regnskabsinformationen og dermed regnskabsbrugernes beslutningsgrundlag ikke forringes væsentligt. Den foreslåede tilpasning af årsregnskabsloven til de internationale regnskabsstandarder giver ligeledes internationalt orienterede virksomheder mulighed for i højere grad at aflægge regnskab efter internationale regler. Dette kan være attraktivt for virksomheder, der opererer på udenlandske markeder, eller virksomheder, som indgår i en koncern, der anvender de internationale regnskabsstandarder.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

7. Miljømæssige konsekvenser

Ved at indsætte krav om redegørelse for miljøpolitikker i § 99 a tilskyndes virksomhederne til at arbejde med miljørapportering og kontinuerlige miljøforbedringer. Det er således vurderingen, at forslaget har positive miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EU-Tidende 2013, nr. L 182, side 19), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/95/EU af 22. oktober 2014 om ændring af direktiv 2013/34/EU for så vidt angår offentliggørelse af ikke-finansielle oplysninger og oplysninger om mangfoldighed for visse store virksomheder og koncerner (EU-Tidende 2014, nr. L 330, side 1). Det nye regnskabsdirektiv er, som de

hidtidige direktiver, et minimumsdirektiv. For små virksomheder indebærer direktivet dog, som noget nyt, samtidig maksimumharmonisering, for så vidt angår oplysningskrav. Medlemsstaterne må således ikke for små virksomheder stille krav om oplysninger udover de krav, der følger af direktivet.

Lovforslaget gennemfører tillige dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/50/EU af 22. oktober 2013 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og Kommissionens direktiv 2007/14/EF om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i direktiv 2004/109/EF (EU-Tidende 2013, L 294, side 13).

Ovennævnte tre direktiver er indsat som bilag 2-4 til lovforslaget.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 7. november 2014 til den 5. december 2014 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

92-gruppen – forum for bæredygtig udvikling, Advokatrådet, Amnesty, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Akademikernes Centralorganisation, Arbejdsmarkedets Tillægs Pension (ATP), Bryggeriforeningen, Børsmæglerforeningen, Centralorganisationens Fællesudvalg, CEPOS, Concord Danmark, Copenhagen Business School, CSR Forum, Danish Venture Capital and Private Equity Association, Danmarks Nationalbank, Danmarks Rederiforening, Danmarks Skibskredit A/S, Danske Regioner, Danske Råstoffer, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Erhverv, DI, Dansk Initiativ for Etisk Handel, Dansk Investor Relations Forening - DIRF, Dansk Standard, Den Danske Finansanalytikerforening, Den Danske Fondsmæglerforening, Dansk Iværksætterforening, Dansk Landbrugsrådgivning – Videncenteret for Landbrug, Danske Advokater, Danske Forsikringsfunktionærers Landsforening, Danske Maritime, Datatilsynet, De Samvirkende Købmænd (DSK), Den Danske Aktuarforening, Det Kooperative Fællesforbund, Det Nationale Netværk af Virksomhedsledere, Det Økonomiske Råds Sekretariat, Den Danske Dommerforening, Domstolsstyrelsen, Finansforbundet, Finansrådet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, First North, Forbrugerrådet, Foreningen af J. A. K. Pengeinstitutter, Foreningen Freelance Bogholdere, FSR – Danske Revisorer, Foreningen Danske Revisorer, Forsikring & Pension, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd, Garantifonden for indskydere og investorer, Grønlands Selvstyre, GXG Markets A/S, HK, Håndværksrådet, IBIS, Ingeniørforeningen i Danmark, Investeringsforeningsrådet, IT-branchen, Komiteen for god Selskabsledelse, Kommunale Tjenestemænd og Overenskomstansatte, Kommunekredit, KL, Kristelig Arbejdsgiverforening, Kristelig Fagbevægelse, Kuratorforeningen, Københavns Universitet, Landbrug og Fødevarer, Landbrugets Rådgivningscenter, Landscentret, Landsorganisationen i Danmark, Ledernes Hovedorganisation, Liberale Erhvervs Råd, Lokale Pengeinstitutter, Lønmodtagernes Dyrtidsfond, Mellemfolkeligt Samvirke, Nasdaq Copenhagen A/S, Realkreditforeningen, Realkreditrådet, Regionale Bankers Forening, Revifora – foreningen for revision, økonomi og ledelse, Revisortilsynet, Rigsombuddet på Færøerne, Rigsrevisionen, Roskilde Universitetscenter, Rådet for Bæredygtig Erhvervsudvikling, Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforeninger, Statsadvokaturen for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet, Syddansk Universitet, Telekommunikationsindustrien i Danmark, Verdens Skove, Virksomhedsforum for Socialt Ansvar, Værdipapircentralen, WWF, XBRL Danmark, Aalborg Universitet, Aarhus Universitet.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen.	Forslaget vil medføre udgifter til ændringer af Erhvervsstyrelsens digitale system til modtagelse af årsrapporter, Regnskab 2.0, så dette bliver opdateret på baggrund af de foreslåede ændringer i årsregnskabsloven. Omkostningerne afholdes inden for eksisterende økonomiske rammer.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen.	Ingen.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen.	Forslaget forventes at indebære omkostninger for erhvervslivet i form af omkostninger til tilpasning af indberetningssystemer, der anvendes ved digital indberetning af årsrapporter.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Det er vurderingen, at der ved en fuld udnyttelse af de foreslåede lempelser netto kan opnås administrative lettelser på ca. 835 mio. kr. årligt. Den reelle besparelse for virksomhederne forventes at udgøre ca. 300 mio. kr. årligt.	Forslaget indeholder en række ændringer, der isoleret set medfører øgede byrder for virksomhederne. Der er primært tale om ændringer, som følger af det nye regnskabsdirektiv, og som det derfor er pligtigt at gennemføre i dansk ret.
Miljømæssige konsekvenser	Ved at indsætte krav om redegørelse for miljøpolitikker i § 99 a tilskyndes virksomhederne til at arbejde med miljørapportering og kontinuerlige miljøforbedringer. Det er således vurderingen, at forslaget har positive miljømæssige konsekvenser.	Ingen.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen.	Ingen.
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EU-Tidende 2013, nr. L 182, side 19), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/95/EU af 22. oktober 2014 om ændring af	

	direktiv 2013/34/EU for så vidt angår offentliggørelse af ikke-finansielle oplysninger og oplysninger om mangfoldighed for visse store virksomheder og koncerner (EU-Tidende 2014, nr. L 330, side 1). Lovforslaget gennemfører tillige dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/50/EU af 22. oktober 2013 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og Kommissionens direktiv 2007/14/EF om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i direktiv 2004/109/EF (EU-Tidende 2013, L 294, side 13).

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 (fodnoten til årsregnskabslovens titel)

Det foreslås, at fodnoten til årsregnskabslovens titel affattes på ny, således at noten indeholder en opdateret oversigt over alle de gældende EU-forskrifter, som udgør årsregnskabslovens EU-retlige baggrund.

Behovet for den nye affattelse af fodnoten er primært begrundet i vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013, om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF med senere ændringer. De senere ændringer følger af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/95/EU af 22. oktober 2014, om ændring af direktiv 2013/34/EU for så vidt angår offentliggørelse af ikke-finansielle oplysninger og oplysninger om mangfoldighed for visse store virksomheder og koncerner, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/102/EU af 7. november 2014, om tilpasning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer på grund af Republikken Kroatiens tiltrædelse.

Til nr. 2 (§ 2, stk. 1, 2. pkt., i årsregnskabsloven)

Den foreslåede ændring af årsregnskabslovens § 2, stk. 1, 2. pkt., er en konsekvens af den foreslåede nye § 9 a, stk. 1, jf. forslagets § 1, nr. 25, som indebærer, at visse virksomheder fritages for at medtage en ledelsespåtegning i årsrapporten.

Til nr. 3-7 (§ 4 i årsregnskabsloven)

Efter den gældende § 4, stk. 1, i årsregnskabsloven kan virksomheder omfattet af §§ 3 og 4 i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder undlade at aflægge årsrapport og i stedet indsende en undtagelseserklæring, hvis de ikke overskrider de størrelsesgrænser, der fremgår af bestemmelsen.

Regnskabsaflæggelsen for disse virksomhedsformer var ikke reguleret af de tidligere regnskabsdirektiver og er heller ikke reguleret af det nye regnskabsdirektiv.

Efter det gældende stk. 2 finder de generelle regler i årsregnskabslovens § 7, stk. 3, anvendelse ved beregningen af størrelsesgrænserne.

Det foreslås, at der i *§ 4, stk. 2,* også indsættes en henvisning til det foreslåede nye stk. 4 i § 7, jf. forslagets § 1, nr. 16. Uanset at regnskabsaflæggelsen for de i stk. 1 opregnede virksomhedsformer ikke er reguleret af det nye regnskabsdirektiv, gør de samme hensyn sig gældende, som er baggrunden for det foreslåede § 7, stk. 4. Det følger af henvisningen, at virksomheder, der har finansielle indtægter og/eller indtægter fra investeringsvirksomhed, der tilsammen mindst svarer til nettoomsætningen, skal anvende summen af nettoomsætningen og de finansielle indtægter og andre indtægter fra investeringsvirksomhed i stedet for blot nettoomsætningen ved opgørelsen af, om virksomheden er lille, mellemstor eller stor. Der henvises til bemærkningerne til forslagets § 1, nr. 16.

Desuden foreslås det, at henvisningen i *§ 4, stk. 4,* til § 7, stk. 4, ændres til § 7, stk. 5. Der er alene tale om en redaktionel konsekvensændring som følge af forslagets § 1, nr. 16, der indebærer, at det gældende stk. 4 i § 7 videreføres uden ændringer som stk. 5.

Det foreslås endvidere at indsætte en ny bestemmelse i § 4 som *stk. 5*, der indebærer, at børsnoterede virksomheder ikke kan benytte undtagelsen i stk. 1. Baggrunden herfor er, at børsnoterede virksomheder har en sådan interesse for offentligheden, at det ikke er hensigtsmæssigt, at de kan undlade at aflægge årsrapport efter årsregnskabsloven. De gældende bestemmelser i stk. 5 og 6 videreføres herefter uændret som stk. 6 og 7.

Som en konsekvens heraf foreslås det, at henvisningen i *§ 4, stk. 1,* til stk. 4-6 ændres til stk. 4-7.

Desuden foreslås det, at henvisningen til stk. 5 i *§ 4, stk. 6,* der bliver *stk. 7,* ændres til stk. 6. De hidtil gældende bemærkninger til § 4, jf. specielle bemærkninger til § 4: Folketingstidende 2000-01, A, L 138 som fremsat, side 3266-3267, Folketingstidende 2003-04, A, L 71 som fremsat, side 2317, og Folketingstidende 2007-08, A, L 100 som fremsat, side 3593, vil fortsat være gældende med ovenstående ændringer og tilføjelser.

Til nr. 8 (§ 5, stk. 1, nr. 3, og § 6, stk. 1, nr. 3, i årsregnskabsloven)

Det foreslås, at direktivhenvisningen i årsregnskabslovens § 5, stk. 1, nr. 3, og § 6, stk. 1, nr. 3, ændres til det nye regnskabsdirektiv, som fremover er gældende på området.

Til nr. 9 (§ 5, stk. 5, i årsregnskabsloven)

Interessent- og kommanditselskaber kan efter de gældende bestemmelser i årsregnskabslovens § 5, stk. 1-3, under visse forudsætninger undlade at aflægge årsrapport og i stedet indsende en undtagelseserklæring til Erhvervsstyrelsen.

Det foreslås, at der i *§ 5* indsættes en ny bestemmelse som *stk. 5*, der indebærer, at interessent- og kommanditselskaber, der er børsnoterede virksomheder, ikke kan anvende undtagelserne i stk. 1-3.

Det følger af det nye regnskabsdirektivs artikel 40, at medmindre det er udtrykkeligt fastsat i direktivets enkeltbestemmelser, skal medlemsstaterne ikke lade direktivets forenklinger og undtagelsesbestemmelser gælde for virksomheder af interesse for offentligheden. Herunder hører børsnoterede virksomheder, jf. det nye regnskabsdirektivs artikel 2, nr. 1, litra a.

Forslaget gennemfører således direktivets artikel 40.

Til nr. 10-12 (§ 6, stk. 1, i årsregnskabsloven)

Den gældende § 6 i årsregnskabsloven indeholder en undtagelse for dattervirksomheder uden aktivitet, hvorefter de kan undlade at aflægge årsrapport, når visse betingelser herfor er opfyldt. Bestemmelsen gennemfører undtagelsesmuligheden i det tidligere 4. selskabsdirektivs artikel 57, der med sproglige tilpasninger er videreført i det nye regnskabsdirektivs artikel 37.

Den gældende § 6, stk. 1, opregner seks betingelser, der skal være opfyldt, for at undtagelsen kan anvendes. Det følger af den første betingelse (stk. 1, nr. 1), at dattervirksomhedens regnskab skal indgå ved fuld konsolidering eller ved indregning og måling til regnskabsmæssig indre værdi i det af modervirksomheden aflagte koncernregnskab.

Det følger af betingelsen i det nye regnskabsdirektivs artikel 37, nr. 5, at dattervirksomheden skal indgå i modervirksomhedens koncernregnskab, som skal være udarbejdet i overensstemmelse med direktivet. Direktivets kapitel 6, "Konsoliderede regnskaber og beretninger", forudsætter, at dattervirksomheden skal indgå i koncernregnskabet ved fuld konsolidering.

Der foreslås derfor en ny affattelse af *§ 6, stk. 1, nr. 1*, således at muligheden for at anvende undtagelsen, hvis virksomheden indregnes til indre værdi i et koncernregnskab for en modervirksomhed, udgår. Herefter skal dattervirksomhedens regnskab indgå i koncernregnskabet for en modervirksomhed ved fuld konsolidering, for at undtagelsen kan anvendes.

Der foreslås endvidere i det nye *stk. 1, nr. 1*, og i ændringen til *stk. 1, nr. 2*, at der ikke længere både refereres til en modervirksomhed/modervirksomheden og en højere liggende modervirksomhed/den højere liggende modervirksomhed, men alene til en modervirksomhed/modervirksomheden. Forslaget er begrundet i, at en højere liggende modervirksomhed også er omfattet af definitionen på en modervirksomhed, hvorfor det er overflødigt at nævne en højere liggende modervirksomhed/den højere liggende modervirksomhed.

Forslaget ændrer således ikke ved, at betingelserne i stk. 1 og 2 fortsat kan opfyldes ved, at dattervirksomheden indgår i en højere liggende modervirksomheds koncernregnskab.

I forslagets § 1, nr. 8, foreslås der herudover i *§ 6, stk. 1, nr. 3*, en konsekvensændring som følge af det nye direktiv, således at henvisningen til det tidligere 7. selskabsdirektiv ændres til det nye regnskabsdirektiv.

Det følger af betingelsen i det gældende stk. 1, nr. 5, at modervirksomheden skal erklære sig om, at den indestår for dattervirksomhedens forpligtelser, indtil dattervirksomheden har indsendt årsrapport for et senere regnskabsår. Der foreslås en præcisering af betingelsen i *stk. 1, nr. 5*, således at det tydeligt fremgår, at garantien omfatter alle eksisterende forpligtelser samt forpligtelser, der opstår, indtil dattervirksomheden er ophørt med at benytte undtagelsen og har indsendt en årsrapport.

Det skal bemærkes, at der desuden i forslagets § 1, nr. 101, foreslås en udvidelse af anvendelsen af direktivets undtagelsesmulighed, idet der foreslås indsat en ny § 78 a, der giver mellemstore dattervirksomheder med aktivitet mulighed for at aflægge årsrapport efter enklere regler, når betingelserne for at benytte undtagelsen er opfyldt, jf. bemærkningerne hertil.

De hidtil gældende bemærkninger til § 6, stk. 1, jf. specielle bemærkninger til § 6: Folketingstidende 2000-01, A, L 138 som fremsat, side 3268, og Folketingstidende 2005-06, A, L 50 som fremsat, side 1735, vil fortsat være gældende med ovenstående ændringer og tilføjelser.

Til nr. 13 og 14 (§ 7, stk. 2, i årsregnskabsloven)

Efter den gældende bestemmelse i årsregnskabslovens § 7, stk. 2, er regnskabsklasse B (små virksomheder) og regnskabsklasse C (mellemstore og store virksomheder) afgrænset af beløbsgrænser for nettoomsætning henholdsvis balancesum samt af en størrelsesgrænse for det gennemsnitlige antal heltidsbeskæftigede i regnskabsåret.

Beløbsgrænserne i § 7, stk. 2, for små og mellemstore virksomheder blev sidst forhøjet ved lov nr. 516 af 17. juni 2008.

Det foreslås, at beløbsgrænserne for små virksomheder i *§ 7, stk. 2, nr. 1,* forhøjes således:

Beløbsgrænsen for balancesummen forhøjes fra de nuværende 36 mio. kr. til 44 mio. kr., jf. *litra a,* og

beløbsgrænsen for nettoomsætningen forhøjes fra de nuværende 72 mio. kr. til 89 mio. kr., jf. *litra b.* Ved balancesummen forstås summen af alle virksomhedens aktiver, der er opført i balancen.

Baggrunden for forslaget er det nye regnskabsdirektivs artikel 3, stk. 2, jf. artikel 3, stk. 10, hvorefter små virksomheder er virksomheder, der i to på hinanden følgende regnskabsår på balancetidspunktet ikke overskrider to af følgende størrelsesgrænser: balancesum på 4 mio. euro, nettoomsætning på 8 mio. euro og et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede i regnskabsåret på 50. Ifølge artikel 3, stk. 2, kan medlemsstaterne fastsætte højere beløbsgrænser, idet disse dog ikke må overskride 6 mio. euro, for så vidt angår balancesummen, og 12 mio. euro, for så vidt angår nettoomsætningen.

Det foreslås, at muligheden for at forhøje beløbsgrænserne for små virksomheder udnyttes fuldt ud, idet det dog foreslås, at beløbsgrænserne som hidtil angives i hele millionbeløb. Omregning af de i euro angivne beløb skal ifølge det nye regnskabsdirektivs artikel 3, stk. 9, ske ved anvendelse af den valutakurs, der blev offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende på ikrafttrædelsesdatoen for det nye regnskabsdirektiv. Omregningskursen er kurs 7,4573, jf. Den Europæiske Unions Tidende af den 19. juli 2013. De beregnede beløb afrundes nedad til hele millionbeløb, idet det ifølge direktivets artikel 3, stk. 2, ikke er tilladt at runde op.

Som en konsekvens af den foreslåede forhøjelse af beløbsgrænserne for små virksomheder foreslås en tilsvarende forhøjelse af beløbsgrænserne for små koncerner, der kan undlade at udarbejde koncernregnskab, jf. forslagets § 1, nr. 141.

Endvidere foreslås det at forhøje beløbsgrænserne for mellemstore virksomheder i *§ 7, stk. 2, nr. 2.* Det foreslås således, at beløbsgrænsen for balancesummen for mellemstore virksomheder forhøjes fra de nuværende 143 mio. kr. til 156 mio. kr., jf. *litra a,* og at beløbsgrænsen for nettoomsætningen forhøjes fra de nuværende 286 mio. kr. til 313 mio. kr., jf. *litra b.*

Baggrunden for forslaget er det nye regnskabsdirektivs artikel 3, stk. 3, jf. artikel 3, stk. 10, hvorefter mellemstore virksomheder er virksomheder, der ikke er små virksomheder, og som i to på hinanden følgende regnskabsår på balancetidspunktet ikke overskrider to af følgende størrelsesgrænser: balancesum på 20 mio. euro, nettoomsætning på 40 mio. euro og et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede i regnskabsåret på 250.

Det foreslås, at muligheden for at forhøje beløbsgrænserne for mellemstore virksomheder udnyttes fuldt ud, idet muligheden i artikel 3, stk. 9, 2. afsnit, for at runde de angive beløb i euro op med indtil 5 pct. udnyttes. Omregning af de i euro angivne beløb skal ifølge det nye regnskabsdirektivs artikel 3, stk. 9, ske ved anvendelse af den valutakurs, der blev offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende på ikrafttrædelsesdatoen for det nye regnskabsdirektiv. Omregningskursen er som nævnt ovenfor kurs 7,4573, jf. Den Europæiske Unions Tidende af den 19. juli 2013.

Ifølge artikel 3, stk. 13, i det nye regnskabsdirektiv skal Kommissionen minimum hvert femte år revidere og om nødvendigt ændre de i artikel 3, stk. 1-7, omhandlede størrelsesgrænser for at tage højde for virkningerne af inflationen. For sådanne ændringer finder reglerne om delegerede retsakter i artikel 49 i det nye regnskabsdirektiv anvendelse.

I overensstemmelse med hidtidig praksis anses en nystiftet virksomhed for omfattet af regnskabsklasse B, hvis den i den første regnskabsperiode ikke overskrider to af de nævnte størrelsesgrænser. Derefter gælder der en to-års regel vedrørende ind- og udtræden af de forskellige regnskabsklasser samt flytning inden for regnskabsklasse C. Fordelen ved at have en to-års periode er, at et enkelt år med over- eller underskridelse af størrelsesgrænserne ikke uden videre medfører ændringer i regnskabspligten.

Hvis virksomheden derimod overskrider to af de nævnte størrelsesgrænser i det første regnskabsår, omfattes virksomheden direkte af regnskabsklasse C og skal følge reglerne for mellemstore eller store virksomheder afhængig af virksomhedens størrelse.

To-års reglen følger af artikel 3, stk. 10, i det nye regnskabsdirektiv.

Til nr. 15 (§ 7, stk. 3, nr. 2, 1. pkt., i årsregnskabsloven)

Det foreslås, at henvisningen i årsregnskabslovens § 7, stk. 3, nr. 2, 1. pkt., til definitionen af nettoomsætning i bilag 1, C, nr. 11, ændres til nr. 13.

Der er alene tale om en konsekvensændring som følge af forslagets § 1, nr. 180, der indebærer, at den gældende definition i nr. 11 videreføres uden ændringer som nr. 13.

Til nr. 16 (§ 7, stk. 4, i årsregnskabsloven)

Årsregnskabslovens regler for udarbejdelse af årsrapporter er baseret på den såkaldte "byggeklodsmodel", som er omtalt i afsnit 3.1.1 i de almindelige bemærkninger. Afgrænsningen mellem små, mellemstore og store virksomheder beror på størrelsesgrænser, som er fastsat i årsregnskabslovens § 7, stk. 2.

Den gældende § 7, stk. 2, finder således anvendelse ved afgørelsen af, om en virksomhed skal følge reglerne for små virksomheder i regnskabsklasse B, om virksomheden skal følge reglerne for mellemstore virksomheder i regnskabsklasse C eller reglerne for store virksomheder i regnskabsklasse C. Dette afgøres ud fra, om virksomheden i to på hinanden følgende regnskabsår på balancetidspunktet ikke overskrider to ud af tre kriterier for henholdsvis balancesum, nettoomsætning og gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede i løbet af regnskabsåret. I forslagets § 1, nr. 13 og 14, foreslås en forhøjelse af beløbsstørrelserne for balancesum og nettoomsætning.

Det har vist sig, at visse virksomheder med meget store balancesummer – eksempelvis investerings- og holdingvirksomheder – efter de gældende regler kan aflægge årsrapport efter reglerne for små virksomheder i regnskabsklasse B. Det kan skyldes en kombination af få ansatte og den omstændighed, at virksomhedens primære indtægter ikke omfattes af årsregnskabslovens definition af nettoomsætning. Årsregnskabslovens bilag 1, C, nr. 11, der bliver nr. 13 som følge af forslagets § 1, nr. 180, definerer nettoomsætningen som "salgsværdien af produkter og tjenesteydelser m.v., der henhører under selskabets ordinære aktiviteter med fradrag af prisnedslag, merværdiafgift og anden skat, der er direkte forbundet med salgsbeløbet". Det medfører, at eksempelvis resultat af investeringsvirksomhed i form af udbytter, avancer og positive værdireguleringer ikke anses for nettoomsætning i årsregnskabslovens forstand.

Det vurderes ikke at være hverken hensigtsmæssigt eller relevant, at virksomheder, der som følge af omfanget af deres aktiviteter og balancesum fremstår som store, kan nøjes med at følge regnskabsreglerne for små virksomheder. Det foreslås derfor at udnytte muligheden i det nye regnskabsdirektivs artikel 3, stk. 12, til at kræve medregning af andre indtægter i nettoomsætningen ved opgørelsen af, om en virksomhed er lille, mellemstor eller stor, hvis anvendelsen af "nettoomsætning" ved opgørelsen af afgrænsningen mellem små, mellemstore og store virksomheder ikke er relevant.

Det foreslås derfor, at der indsættes en ny bestemmelse i *§ 7* som *stk. 4,* hvorefter virksomheder, der har finansielle indtægter og/eller indtægter fra investeringsvirksomhed, der til sammen mindst svarer til nettoomsætningen, skal anvende summen af nettoomsætningen og de finansielle indtægter og indtægter fra investeringsvirksomhed i stedet for blot nettoomsætningen ved opgørelsen af, om virksomheden er lille, mellemstor eller stor. Med kriteriet om, at de finansielle indtægter og/eller indtægter fra investeringsvirksomhed til sammen mindst skal svare til nettoomsætningen, er der tilsigtet en afgrænsning, der både er entydig og enkel at opgøre, og som har til formål at sikre, at kun virksomheder med betydelige finansielle indtægter eller indtægter fra investeringsvirksomhed i forhold til indtægter fra salg af varer og tjenesteydelser m.v., bliver omfattet af bestemmelsen. Med forslaget skal alle virksomhedens finansielle indtægter indgå ved beregningen af, om virksomheden er lille, mellemstor eller stor. Der er hermed valgt en afgrænsning, der både er entydig og enkel at opgøre, og som er neutral i forhold til, hvordan virksomhedens finansielle indtægter sammensætter sig.

Finansielle indtægter omfatter positive værdireguleringer af finansielle aktiver samt gevinster ved realisation heraf, renter, udbytter og andre indtægter knyttet til aktiverne. Som indtægter af investeringsvirksomhed anses i denne sammenhæng dels positive værdireguleringer efter årsregnskabslovens § 38,

stk. 1, samt realiserede gevinster ved salg af ejendomme, der omfattes efter § 38, stk. 1. Der er også her lagt vægt på at sikre en entydig og neutral afgrænsning af de omfattede indtægter.

Det skal i den forbindelse bemærkes, at den af virksomheden generelt valgte regnskabspraksis også skal lægges til grund i forbindelse med opgørelsen af de finansielle indtægter og/eller indtægter fra finansieringsvirksomhed, der skal indgå i beregningsgrundlaget. Har en virksomhed eksempelvis valgt at måle kapitalandele i dattervirksomheder til kostpris, skal modtaget udbytte herfra indgå i beregningsgrundlaget. Har virksomheden derimod valgt at måle kapitalinteresser i dattervirksomheder til indre værdi, skal årets positive værdireguleringer herfra indgå i beregningsgrundlaget.

Efter det nye regnskabsdirektiv er det kun indtægter udover nettoomsætningen, der yderligere skal indgå i beregningsgrundlaget. Med gennemførelsen heraf følges også linjen fra det generelle modregningsforbud i den gældende § 13, stk. 1, nr. 8 i årsregnskabsloven, hvorefter hver transaktion, begivenhed og værdiændring skal indregnes og måles hver for sig, ligesom de enkelte forhold ikke må modregnes med hinanden. Det medfører, at der ikke kan ske modregning af eksempelvis positive og negative værdireguleringer af forskellige aktiver.

Forslaget vedrører udelukkende beregningen af størrelsesgrænserne og medfører således ikke i sig selv, at finansielle indtægter og indtægter fra investeringsvirksomhed skal præsenteres som "nettoomsætning" i resultatopgørelsen.

De gældende bestemmelser i § 7, *stk. 4* og *5,* bliver herefter stk. *5* og *6*.

Til nr. 17 (§ 7, stk. 6, i årsregnskabsloven)

Som en konsekvens af forslagets § 1, nr. 16, foreslås en ændring af henvisningen i *§ 7, stk. 5,* der bliver stk. 6, således at den nuværende henvisning til stk. 1 og 4 ændres til stk. 1 og 5.

Til nr. 18 (§ 8, stk. 1, i årsregnskabsloven)

Det foreslås, at henvisningen i årsregnskabslovens *§ 8, stk. 1,* til definitionen af virksomhedens ledelse i bilag 1, A, nr. 5, ændres til nr. 6.

Der er alene tale om en konsekvensændring som følge af forslagets § 1, nr. 178, der indebærer, at den gældende definition i nr. 5 videreføres uden ændringer som nr. 6.

Til nr. 19-24 (§ 9 i årsregnskabsloven)

Kapitel 2 i årsregnskabsloven indeholder regler om ledelsens ansvar for årsrapporten. I den gældende § 8 fastslås det således bl.a., at virksomhedens ledelse skal aflægge årsrapport for virksomheden, og at hvert enkelt medlem af virksomhedens ansvarlige ledelsesorganer har ansvar for, at årsrapporten udarbejdes i overensstemmelse med lovgivningen, eventuelle standarders krav samt eventuelle krav i vedtægter eller aftale.

I den gældende § 9, stk. 1, fastslås det, at når årsrapporten er udarbejdet, skal alle medlemmerne af de ansvarlige ledelsesorganer underskrive årsrapporten og datere underskriften. De skal give deres underskrift i tilknytning til en ledelsespåtegning, hvori de erklærer, hvorvidt årsrapporten er aflagt i overensstemmelse med lovgivningens og eventuelle standarders krav samt eventuelle krav i vedtægter eller aftale.

Virksomhedens ledelse skal desuden erklære sig om, hvorvidt årsregnskabet og et eventuelt koncernregnskab giver et retvisende billede af virksomhedens og koncernens aktiver og passiver, finansielle stilling og resultatet.

Uanset at der i § 9, stk. 1, tales om "alle medlemmerne af de ansvarlige ledelsesorganer", gælder kravet om en underskrevet ledelsespåtegning i dag også for virksomheder, hvor den ansvarlige ledelse kun består af ét medlem.

Hvis der i virksomheder med flere ansvarlige ledelsesmedlemmer opstår uenighed om årsrapporten, kan det pågældende ledelsesmedlem ikke undlade at underskrive årsrapporten, men kan tilkendegive sine indvendinger i tilknytning til sin underskrift, jf. den gældende § 10.

Som anført i afsnit 3.1.2.4.2 i de almindelige bemærkninger har ledelsens påtegning på regnskabet ingen selvstændig juridisk betydning, da det følger direkte af loven, at ledelsen er ansvarlig for virksomhedens regnskab, jf. den gældende § 8 som omtalt ovenfor. I det omfang der er tale om flere ledelsesmedlemmer i en virksomhed, eksempelvis en direktion og en bestyrelse, har ledelsespåtegningen dog den funktion, at de ledelsesmedlemmer, der ikke er involveret direkte i regnskabsaflæggelsen, får skærpet opmærksomheden på ledelsesansvaret. Det gælder eksempelvis bestyrelsesmedlemmer. Desuden vurderes ledelsens underskrift at have en dokumentationsværdi, hvis ledelsesmedlemmerne efterfølgende bliver uenige om årsrapportens godkendelse.

I virksomheder, hvor der kun er ét ledelsesmedlem – eksempelvis et anpartsselskab med en direktør som eneste ledelsesmedlem – ses der ikke at være de samme behov for at opretholde kravet om en ledelsespåtegning. Derfor foreslås det, at der indsættes en undtagelse til § 9, stk. 1, således at virksomheder med kun ét ledelsesmedlem fritages for at medtage en ledelsespåtegning i årsrapporten, medmindre virksomheden er omfattet af regnskabsklasse D, jf. den foreslåede nye § 9 a, der omtales nærmere i bemærkningerne til forslagets § 1, nr. 25.

Som en konsekvens heraf foreslås det, at der i *§ 9, stk. 1, 2. pkt.,* indsættes en henvisning til undtagelsen i den nye § 9 a.

§ 9, stk. 1, videreføres således uændret for de virksomheder, der ikke kan anvende undtagelsen i § 9 a, stk. 1. Det vil sige, at virksomheder med flere ledelsesmedlemmer skal medtage en ledelsespåtegning i årsrapporten som hidtil. Det samme gælder for virksomheder omfattet af regnskabsklasse D, uanset om de har ét eller flere ledelsesmedlemmer. Det kan således undtagelsesvist forekomme, at en børsnoteret virksomhed, som ikke er et aktieselskab, kun har ét ledelsesmedlem, men efter forslaget fritager dette som nævnt ikke virksomheden for at medtage en ledelsespåtegning i årsrapporten. Baggrunden for dette er, at ledelsespåtegningen er et direktivkrav for børsnoterede virksomheder, jf. artikel 4, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysning om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og om ændring af direktiv 2001/34/EF (gennemsigtighedsdirektivet), som er gennemført i de gældende bestemmelser i § 9, stk. 1 og 2.

Uanset at der i § 9, stk. 1, stilles krav om, at de omfattede virksomheders årsrapport skal indeholde en underskrevet ledelsespåtegning, stilles der efter de gældende regler ikke krav om, at det eksemplar af årsrapporten, der indsendes til Erhvervsstyrelsen med henblik på offentliggørelse, er forsynet med underskrifter, men virksomheden skal opbevare et underskrevet eksemplar, som styrelsen kan forlange at få forevist. De nærmere regler herom fremgår af indsendelsesbekendtgørelsen, som er udstedt med hjemmel i årsregnskabslovens § 155.

Ledelsesmedlemmerne kan underskrive årsrapporten fysisk eller digitalt, jf. den gældende § 153 c, stk. 1. Det foreslås, at der indsættes en ny bestemmelse i *§ 9* som *stk. 2,* hvori det præciseres i *1. pkt.*, at hvis årsrapporten underskrives digitalt, bortfalder kravet i stk. 1 om, at underskriften og underskriftens datering skal gives i tilknytning til ledelsespåtegningen. Baggrunden for dette er, at de digitale underskriftsløsninger, som kendes i dag, f.eks. NemID, ikke muliggør, at underskriften og underskriftens datering placeres i tilknytning til ledelsespåtegningen, da det er dokumentet i sin helhed, der underskrives digitalt.

Hvis årsrapporten indeholder en ledelsespåtegning, og årsrapporten underskrives digitalt, skal underskriverens navn dog fremgå tydeligt – det vil sige med trykte bogstaver – i tilknytning til ledelsespåtegningen, jf. den foreslåede *§ 9, stk. 2, 2. pkt.*

Dette gælder også for virksomheder, som efter den foreslåede § 9 a ikke har pligt til at medtage en ledelsespåtegning i årsrapporten, hvis de frivilligt vælger at medtage en ledelsespåtegning i årsrapporten.

Efter Erhvervsstyrelsens praksis skal der ved underskrift af dokumenter med digital signatur anvendes en digital signatur med et sikkerhedsniveau svarende til OCES-standarden, kvalificerede certifikater eller højere. Den unikke reference til den digitale dokumentsignering skal fremgå af dokumentet, således at det er muligt at validere den digitale signatur. Den gældende § 153 c, stk. 2, indeholder bemyndigelse til Erhvervsstyrelsen til at fastsætte nærmere regler herom. Bemyndigelsen er ikke udnyttet p.t.

Den gældende § 9, stk. 2, indeholder nogle supplerende krav til indholdet af ledelsespåtegningen for børsnoterede virksomheder, som disse virksomheder skal give i henhold til gennemsigtighedsdirektivets artikel 4, stk. 3, som nævnt ovenfor. Bestemmelsen videreføres uden ændringer som *stk. 3.* Som en konsekvens heraf foreslås det at ændre henvisningen fra stk. 2 til stk. 3 i § 9, stk. 3, der bliver *stk. 4.*

Den gældende § 9, stk. 3, der bliver stk. 4, undtager visse børsnoterede virksomheder fra de supplerende krav til indholdet af ledelsespåtegningen, som omtalt ovenfor. Det foreslås, at beløbsgrænsen i § 9, stk. 3, der bliver *stk. 4,* forhøjes i overensstemmelse med den nye beløbsgrænse, som er fastsat i gennemsigtighedsdirektivet. Ændringen betyder, at børsnoterede virksomheder, der alene har gældsinstrumenter med en pålydende værdi pr. enhed på mindst 100.000 euro undtages fra de supplerende krav til indholdet af ledelsespåtegningen. For nærmere oplysninger herom kan der henvises til forslagets § 1, nr. 165.

Det foreslås, at der indsættes et ny bestemmelse i *§ 9* som *stk. 5,* der indebærer, at forhøjelsen af beløbsstørrelsen som omtalt ovenfor ikke får virkning for børsnoterede virksomheder, som alene udsteder gældsinstrumenter, der er optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land inden den 31. januar 2010, hvis den pålydende værdi pr. enhed er på mindst 50.000 euro, dvs. den hidtidige størrelsesgrænse, eller hvis den pålydende værdi pr. enhed på udstedelsesdagen svarer til mindst 50.000 euro, når gældsinstrumenterne er udstedt i en anden valuta end euro. Dette gælder i hele gældsinstrumenternes løbetid.

Ændringen skal ses i sammenhæng med ændringen af direktiv 2004/109/EF, som nærmere beskrevet i forslagets § 1, nr. 167, hvoraf det fremgår, at beløbsgrænsen på 50.000 euro ikke længere afspejler sondringen mellem private og professionelle investorer, hvad investeringskapacitet angår, eftersom også private investorer foretager investeringer på mere end 50.000 euro i en enkelt transaktion.

De gældende bestemmelser i § 9, stk. 4 og 5 – der bliver til stk. 5 og 6 som følge af indsættelsen af det nye stk. 2 – bliver efter indsættelsen af det nye stk. 5 til stk. 6 og 7.

Til nr. 25 (§ 9 a i årsregnskabsloven)

Som nævnt i bemærkningerne til nr. 19 vedrørende ændringen til § 9, stk. 1, foreslås det, at der indsættes en ny bestemmelse som § 9 a i årsregnskabsloven.

I § 9 a, stk. 1, foreslås det, at hvis virksomhedens ledelse på tidspunktet for årsrapportens godkendelse alene består af ét ledelsesmedlem, er virksomheden fritaget for kravet om at medtage en ledelsespåtegning i årsrapporten. Forslaget gælder for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B eller C. Forslaget indebærer, at erklæringerne efter § 9, stk. 1, om, hvorvidt regnskabet er aflagt i overensstemmelse med lovgivningen m.v., og erklæringen om, hvorvidt regnskabet giver et retvisende billede m.v. som omtalt i bemærkningerne til nr. 24, kan undlades, og at ledelsesmedlemmet kan undlade at underskrive årsrapporten. Virksomhedens indberetning af årsrapporten til Erhvervsstyrelsen anses da som dokumentation for, at ledelsesmedlemmet har godkendt årsrapporten. Virksomheder omfattet af regnskabsklasse D skal dog altid medtage en ledelsespåtegning i årsrapporten, også selvom virksomheden kun har et ledelsesmedlem, som omtalt ovenfor i bemærkningerne til § 1, nr. 24.

Efter den gældende § 9, stk. 4, der bliver stk. 6, jf. forslagets § 1, nr. 24, skal virksomhedens ledelse – hvis virksomheden har fravalgt revision – i tilknytning til ledelsespåtegningen erklære, hvorvidt virksomheden opfylder betingelserne i den gældende § 135, stk. 1, 3. pkt., for at kunne fravælge revision. Endvi-

dere skal virksomhedens ledelse – hvis der er indføjet supplerende beretninger i årsrapporten – erklære, hvorvidt beretningen giver en retvisende redegørelse inden for rammerne af almindeligt anerkendte retningslinjer for sådanne beretninger, jf. den gældende § 9, stk. 5, der bliver stk. 7.

Det foreslås, at hvis årsrapporten ikke indeholder en ledelsespåtegning, skal oplysning om ovennævnte forhold i stedet medtages i ledelsesberetningen, jf. den foreslåede *§ 9 a, stk. 2*. Forslaget er en konsekvens af den nye § 9 a, stk. 1, der er omtalt ovenfor.

Til nr. 26 (§ 10 a, stk. 2, i årsregnskabsloven)

Hvis en virksomhed, som har fået årsregnskabet revideret, opfylder betingelserne for at fravælge revision i årsregnskabslovens § 135, stk. 1, 3. pkt., og generalforsamlingen eller et tilsvarende godkendelsesorgan beslutter at fravælge revision for det kommende regnskabsår, skal virksomheden efter den gældende § 10 a give oplysning herom i tilknytning til ledelsespåtegningen.

Det foreslås, at der indsættes en ny bestemmelse i *§ 10 a* som *stk. 2*, hvoraf det fremgår, at hvis virksomhedens årsrapport ikke indeholder en ledelsespåtegning, jf. den foreslåede nye § 9 a, stk. 1, skal oplysningen i stedet gives i ledelsesberetningen. Der henvises til forslagets § 1, nr. 25, vedrørende den nye § 9 a, stk. 1, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 27 (§ 11, stk. 3, 1. pkt., i årsregnskabsloven)

Årsregnskabslovens § 11, stk. 1, indeholder lovens generalklausul: den overordnede målsætning om, at regnskabet skal give et retvisende billede af virksomhedens forhold. Af § 11, stk. 2, følger det, at hvis anvendelsen af lovens bestemmelser ikke er tilstrækkelige til at give et retvisende billede, som nævnt i stk. 1, skal der gives yderligere oplysninger i regnskabet.

§ 11, stk. 3, vedrører pligten til at fravige lovens bestemmelser i helt særlige tilfælde, hvis dette er nødvendigt for at opnå et retvisende billede af virksomhedens henholdsvis koncernens aktiver og passiver, finansielle stilling samt resultat (i det følgende kaldet fravigelsespligten). En fravigelse af lovens bestemmelser for at opnå et retvisende billede vil kun yderst sjældent komme på tale, ikke mindst da langt de fleste problemstillinger kan løses ved at give yderligere oplysninger efter § 11, stk. 2.

Den gældende § 11, stk. 3, indeholder en opregning af de bestemmelser i loven, der i helt særlige tilfælde vil være pligt til at fravige.

Det nye regnskabsdirektivs artikel 4, stk. 4, om fravigelsespligten, indeholder imidlertid en generel henvisning til alle direktivets bestemmelser.

I lighed hermed foreslås det derfor, at *§ 11, stk. 3*, ændres således, at bestemmelsen ikke indeholder en opregning af, hvilke bestemmelser i årsregnskabsloven det kan komme på tale at fravige. Med forslaget omfatter fravigelsespligten dog alle lovens bestemmelser om udarbejdelse af årsregnskab henholdsvis koncernregnskab – og ikke kun de, der er gennemført fra direktivet.

Der er imidlertid ikke med forslaget tiltænkt nogen reel ændring i pligten til at benytte fravigelsen. Der vil således fortsat være en række bestemmelser i årsregnskabsloven, som vurderes at være så grundlæggende, at det må antages, at fravigelse herfra ikke vil kunne forekomme. For eksempel vil det være helt utænkeligt, at en virksomhed fraviger kravet om at indsende en årsrapport med henvisning til, at årsrapporten ikke vil give et retvisende billede. Dette vil eksempelvis også være tilfældet, selvom der på tidspunktet for den rettidige indsendelse af årsrapporten er usikkerhed om målingen af væsentlige aktiver, og denne usikkerhed først kan afklares på et senere tidspunkt. Her vil årsrapporten fortsat skulle indsendes indenfor fristen, men det er naturligvis helt afgørende, at der redegøres for denne usikkerhed i årsrapporten. Tilsvarende vil det ligeledes være helt utænkeligt, at en virksomhed fraviger revisionspligten med den begrundelse, at revisors påtegning ikke vil give et retvisende billede.

Bestemmelsen stiller krav om, at fravigelsen hvert år skal oplyses i noterne, hvor den skal begrundes

konkret og fyldestgørende med oplysning om, hvilken indvirkning, herunder så vidt muligt den beløbsmæssige indvirkning, fravigelsen har på virksomhedens henholdsvis koncernens aktiver og passiver, finansielle stilling samt resultatet. Dette understreger, at der altid skal udarbejdes et regnskab, som skal indeholde de lovpligtige elementer, herunder noter.

Ligeledes vil langt de fleste af lovens bestemmelser stort set altid kunne suppleres med oplysninger efter § 11, stk. 2, således at det retvisende billede i henhold til § 11, stk. 1, opnås. Dette omfatter f.eks. noteoplysninger, hvor virksomhederne kan give flere oplysninger, som supplerer de oplysninger, der fremgår efter lovens detailbestemmelser. For disse bestemmelser vil fravigelse af lovens detailbestemmelser i henhold til stk. 3 aldrig blive aktuel. De bestemmelser, som det kan være aktuelt at fravige, er primært bestemmelserne om indregning og måling.

For de bestemmelser i loven, som fravigelse vil kunne være relevant for, ændrer forslaget heller ikke de relativt restriktive rammer, der i dag gælder for, hvornår fravigelsen skal bringes i anvendelse.

Lovens krav kan næppe fraviges således, at der anvendes andre metoder for indregning og måling, end hvad der er tilladt efter de internationale regnskabsstandarder IFRS. Årsagen er, at loven bygger på de samme grundlæggende rammer som IFRS. Der anvendes betydelige ressourcer på løbende udvikling af IFRS, herunder en global dialog med virksomheder, regnskabsbrugere, myndigheder og revisorer. Det må derfor anses for meget lidt sandsynligt, at en virksomhed har en så speciel situation, at der ikke er taget højde herfor under IFRS. Hvor et forhold ikke er reguleret specifikt i IFRS, indeholder IAS 8 et "hierarki" over forhold, der skal tages i betragtning, når den anvendte regnskabspraksis skal fastlægges. IFRS har således taget stilling til, hvilke kriterier og eventuelle andre retskilder der skal lægges vægt på, når et konkret forhold ikke er detailreguleret i standarderne.

IFRS indeholder dog også – ligesom årsregnskabsloven – en fravigelsesmulighed, men denne ses kun anvendt yderst sjældent.

IFRS indeholder et stort antal detaljerede regler, som udvikles løbende og gennemgår hyppigere ændringer end årsregnskabsloven. Der vil derfor forekomme tilfælde, hvor IFRS tager højde for nye situationer – for eksempel konsekvenserne af en finanskrise – før årsregnskabsloven. I disse tilfælde kan det være relevant for virksomhederne at fravige loven for at anvende en bestemt metode under IFRS. Det må forudsættes, at hvis der vælges en metode under IFRS for indregning og måling, skal der samtidig gives de oplysninger, som kræves under IFRS ved anvendelsen af metoden.

Indregning, måling og oplysninger skal således ses som et hele. Har en konkret regulering i IFRS imidlertid været vedtaget på det tidspunkt, hvor en anden regulering af det tilsvarende forhold i årsregnskabsloven er blevet vedtaget, vil lovens bestemmelser ikke kunne fraviges alene med henvisning til, at reguleringen i IFRS er mere retvisende. Her har lovgiver jo netop bevidst valgt at gennemføre en regulering af et forhold, der afviger fra reguleringen af det samme forhold i IFRS.

IFRS kan i stor udstrækning også anvendes til udfyldning af lovens rammer. For eksempel giver årsregnskabslovens § 38 mulighed for, at investeringsejendomme kan måles til dagsværdi. Bestemmelsen er kun en ramme, hvor IAS 40 udfylder rammen for definition af, hvad der er en investeringsejendom, klassifikation af ejendomme til og fra kategorien m.v. IFRS 13 indeholder detaljerede bestemmelser for, hvordan dagsværdien skal beregnes.

IAS 40 og IFRS 13 ændres i takt med, at der bliver udarbejdet bedre metoder til f.eks. at beregne dagsværdier på investeringsejendomme. Når der kommer nye standarder, vil disse udfylde lovens rammer. Der er således intet til hinder for, at en virksomhed, som udarbejder regnskab efter årsregnskabsloven, anvender de nyeste IFRS til at udfylde lovens rammer. Dette forudsætter dog naturligvis, at den standard, som ønskes anvendt, ikke er i strid med lovens ordlyd. En standard, som tidligere har krævet måling til kostpris, men som fremover kræver måling til dagsværdi, kan alene anvendes, hvis loven også tillader brug af dagsværdi.

Selvom lovens regler om udarbejdelse af års- og koncernregnskab i vid udstrækning er baseret på principperne i IFRS, vil virksomhederne normalt kunne udarbejde årsregnskab uden at skulle læse IFRS – hverken helt eller delvist. Den simple handelsvirksomhed, som alene anvender kostpris som målegrundlag, kan således basere sit regnskab på lovens ordlyd. Anvendelse af IFRS bliver mere relevant, hvor en virksomhed anvender dagsværdi som målegrundlag. Hvis en virksomhed indgår komplicerede aftaler om køb, salg, m.v. vil det ofte være relevant at anvende bestemmelserne i IFRS. Årsagen er, at IFRS, modsat årsregnskabsloven, indeholder detaljeret regulering og vejledning i forhold til den regnskabsmæssige behandling af mere komplicerede transaktioner.

Det samme er tilfældet for f.eks. virksomheder, som anvender meget avancerede finansielle instrumenter, hvor det kan være svært at vurdere, om passiverne er udtryk for gæld eller egenkapital. Her vil det være naturligt at anvende bestemmelserne i den internationale regnskabsstandard IAS 32 til at afgøre, om der er tale om gæld eller egenkapital.

Det foreslås, at ændringen til § 11, stk. 3, skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse A, B, C og D.

Ifølge de gældende bestemmelser i lovens § 18, § 22, stk. 1, § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, gælder lovens § 11 for regnskabsklasse A, B, C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

De hidtil gældende bemærkninger til § 11, stk. 3, erstattes af ovenstående bemærkninger.

Til nr. 28 og 29 (§ 13, stk. 2 og 3, i årsregnskabsloven)

Efter den gældende bestemmelse i årsregnskabslovens § 13, stk. 2, må regnskabsår, opstilling og klassifikation, konsolideringsmetode, indregningsmetode og målegrundlag samt den anvendte monetære enhed ikke ændres fra år til år (reel kontinuitet).

Ændring kan dog ske i henhold til stk. 2, hvis der derved bedre opnås et retvisende billede, eller hvis ændringen er nødvendig for at overholde nye regler ved overgang til ny regnskabsklasse, ved lovændring, ved nye forskrifter i henhold til lov eller ved nye standarder efter § 136. Hvis der foretages ændringer i henhold til § 13, stk. 2, skal der gives de oplysninger, som kræves efter § 11, stk. 3, 2. pkt., jf. den gældende § 13, stk. 3.

Da § 13, stk. 3, foreslås ophævet, som omtalt nedenfor, foreslås det at indsætte en bestemmelse i § 13, stk. 2, 3. pkt., om, at § 11, stk. 3, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse. Dette betyder, at hvis en virksomhed anvender muligheden for eksempelvis at ændre opstilling m.v., skal dette begrundes konkret og fyldestgørende.

De hidtil gældende bemærkninger til § 13, stk. 2, jf. specielle bemærkninger til § 13: Folketingstidende 2000-01, A, L 138 som fremsat, side 3277-3281, vil fortsat være gældende med ovenstående tilføjelser.

Den gældende § 13, stk. 3, i årsregnskabsloven indeholder en mulighed for i særlige tilfælde at fravige de grundlæggende forudsætninger om bl.a. periodisering, konsistens, bruttoværdi og formel kontinuitet i § 13, stk. 1, og bestemmelserne om reel kontinuitet i den gældende § 13, stk. 2.

Med det nye regnskabsdirektiv er de almindelige principper for regnskabsaflæggelse samlet i artikel 6, hvorefter der ikke generelt gives mulighed for at fravige de grundlæggende forudsætninger.

Det foreslås derfor, at *§ 13, stk. 3,* ophæves. Den foreslåede ændring er en nødvendig tilpasning af bestemmelsen til direktivets krav.

Årsregnskabsloven indeholder stadig detailbestemmelser, der tillader, at grundlæggende krav fraviges, eksempelvis i den gældende § 50, hvor det under visse forudsætninger tillades at fravige kravet i § 13, stk. 1, nr. 8, om præsentation af bruttoværdier.

Ændringen skønnes alene at have betydning for regnskabsaflæggelsen i meget få danske virksomheder.

Til nr. 30 (§ 18, 2. pkt., i årsregnskabsloven)

Den foreslåede ændring af årsregnskabslovens *§ 18, 2. pkt.,* skal ses i sammenhæng med den foreslåede ændring af § 135 a, stk. 1, 1. pkt., i forslagets § 1, nr. 169. Forslaget fastslår, at de revisorer, der efter årsregnskabslovens § 135 a kan revidere års- og koncernregnskaber eller afgive andre erklæringer i relation til årsrapporten, omfatter alle revisorer, der er godkendt hertil efter revisorloven.

Til nr. 31 (§ 19, stk. 2, i årsregnskabsloven)

Årsregnskabsloven indeholder ikke specifikke regler for indregning og måling af aktiver og forpligtelser i åbningsbalancen for en nyetableret virksomhed. Udgangspunktet er derfor, at lovens almindelige bestemmelser om kostpris for identificerbare aktiver og forpligtelser finder anvendelse.

I praksis er der imidlertid opstået spørgsmål om, hvordan kostprisen skal opgøres, når der indskydes en bestående virksomhed i en anden virksomhed. Dette er f.eks. tilfældet, når en personlig virksomhed skal omdannes til et kapitalselskab (for eksempel et aktie- eller anpartsselskab). Her indskydes den personlige virksomheds aktiver og forpligtelser i aktie- eller anpartsselskabet.

Her har praksis ved stiftelser af virksomheder været, at aktiver og forpligtelser i åbningsbalancen enten indregnes og måles efter overtagelsesmetoden (til dagsværdier), jf. årsregnskabslovens § 122, eller efter sammenlægningsmetoden (til bogførte værdier), jf. § 123.

Det foreslås, at der indsættes en bestemmelse i årsregnskabslovens *§ 19* som et nyt *stk. 2,* der præciserer, at virksomheden skal vælge én af disse to metoder ved første indregning i åbningsbalancen.

Herefter vil det fremgå klart, at der frit kan vælges mellem disse to metoder. Samtidig præciseres det, at den valgte metode skal anvendes systematisk og konsekvent. Dette betyder, at det ikke er muligt at måle nogle aktiver til bogførte værdier, mens andre måles til dagsværdier. En sådan blandet model er også i strid med det generelle krav om konsistens i årsregnskabslovens § 13, stk. 1, nr. 7.

Den foreslåede § 19, stk. 2, giver noget større valgmuligheder end de tilsvarende regler i IFRS. Efter den foreslåede bestemmelse kan det nystiftede kapitalselskab således anses som overtagende part, og der kan derfor altid ske omvurdering af aktiver og forpligtelser til dagsværdi efter overtagelsesmetoden.

Overtagelsesmetoden skal anvendes efter IFRS, når en aktivitet overdrages, men efter IFRS kan den nystiftede virksomhed ofte ikke anses for at være den overtagende part, hvorfor aktiver og forpligtelser i den bestående virksomhed ikke kan omvurderes til dagsværdi.

IFRS indeholder dog ingen specifikke regler i forhold til den situation, hvor samme part kontrollerer både den virksomhed, som bliver indskudt, og den modtagende virksomhed. Her accepteres det i praksis efter IFRS, at enten overtagelsesmetoden eller sammenlægningsmetoden anvendes. Ved langt de fleste stiftelser ved indskud af en bestående virksomhed vil samme part (person) både kontrollere den virksomhed, som indskydes, og det nye kapitalselskab.

Ved anvendelse af dagsværdier skal lovens almindelige regler for beregning af dagsværdi i § 37, stk. 1, 2.-5. pkt., anvendes.

Der knytter sig særlige problemstillinger til opgørelsen af dagsværdien på virksomhedens forpligtelser. Årsagen er, at det kan være endog meget svært at beregne værdien af en forpligtelse baseret på egen kreditværdighed m.v. Her må det derfor forudsættes, at dagsværdien er det beløb, virksomheden skal betale for at blive frigjort fra forpligtelsen. Dette fremgår også af definitionen på salgsværdi af en forpligtelse, jf. lovens bilag 1, C, nr. 9, der bliver nr. 11, jf. forslagets § 1, nr. 180. I henhold til § 37, stk. 1, er en forpligtelses dagsværdi udtrykt ved salgsværdien.

Langt de fleste forpligtelser skal således måles til fordringernes pålydende værdi. Undtagelserne er blandt andet noterede realkreditobligationer, som skal måles til aktuel kursværdi.

Udskudt skat er også en forpligtelse. Denne skal indregnes og måles efter de almindelige regler herfor i årsregnskabslovens § 47, som er nærmere omtalt i bemærkningerne til forslagets § 1, nr. 69 og

70. Beregningen af udskudt skat sker som udgangspunkt efter de samme metoder, som er beskrevet i den internationale regnskabsstandard IAS 12. I forbindelse med en stiftelse vil det dog være tilladt at indregne udskudt skat i forhold til alle aktiver og forpligtelser, herunder den udskudte skat som påhviler den goodwill, der konstateres ved stiftelsen. Fravigelsen fra IAS 12 må dog antages alene at skulle ske, hvor en sådan fravigelse er forudsat i anden lovgivning, f.eks. som en betingelse for skattefri omdannelse fra personlig virksomhed til kapitalselskab.

Den anden valgmulighed ifølge forslaget er at anvende bogførte værdier ved anvendelse af sammenlægningsmetoden i årsregnskabslovens § 123. Sammenlægningsmetoden indebærer i korte træk, at der anvendes bogførte værdier uden reguleringer til dagsværdi, herunder at der ikke kan beregnes en ny goodwill ved stiftelsen. Sammenlægningsmetoden er nærmere omtalt i bemærkningerne til § 1, nr. 156, vedrørende ændring af § 123.

Ved anvendelse af bogførte værdier skal der tages udgangspunkt i den nystiftede virksomheds regnskabspraksis. Værdien skal således opgøres, som om virksomheden havde ejet aktiverne fra deres oprindelige anskaffelse. Der kan således ikke ukritisk tages udgangspunkt i de faktiske bogførte værdier hos indskyder.

Hvis en bygning eksempelvis er 10 år gammel på overtagelsestidspunktet, og der ikke er foretaget afskrivninger på bygningen i denne periode, skal der ske en beregning af de akkumulerede afskrivninger over de 10 år. Herefter skal bygningen indregnes til oprindelig kostpris, fratrukket de 10 års afskrivninger.

I helt særlige tilfælde vil det ikke være praktisk muligt at opgøre en pålidelig bogført værdi for et aktiv. Årsagen kan være, at aktivet er anskaffet for mange år siden, og at virksomheden derfor ikke på omdannelsestidspunktet har de fornødne oplysninger til at beregne en bogført værdi efter årsregnskabslovens bestemmelser. I disse helt særlige tilfælde vil virksomheden skulle måle aktivet til dagsværdi, uanset at sammenlægningsmetoden er valgt.

Det skal understreges, at anvendelsen af bogførte værdier ved stiftelsen af et kapitalselskab ikke samlet set kan medføre højere værdier end anvendelsen af dagsværdier. Det skyldes, at selskabslovens § 36, stk. 1, nr. 4, kræver, at værdien af nettoaktiverne ikke overstiger dagsværdien.

Uanset at sammenlægningsmetoden anvendes ved indskud af en bestående virksomhed, er der ikke noget krav om, at der skal gives sammenligningstal for perioden, der ligger før overtagelsen af den indskudte virksomhed.

Hvilken regnskabspraksis der vælges i åbningsbalancen, vil have stor betydning for virksomhedens første årsrapport. Oplysningen om, hvilken metode der er anvendt ved aflæggelsen af virksomhedens åbningsbalance, er en vigtig oplysning for regnskabsbrugerne. Det skal derfor fremgå af anvendt regnskabspraksis, hvorledes aktiver og forpligtelser er indregnet og målt i åbningsbalancen, jf. årsregnskabslovens § 53.

Det foreslås, at den nye bestemmelse i § 19, stk. 2, skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D. Som en konsekvens heraf foreslås det, at § 22, stk. 1, § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, der fastslår, hvilke bestemmelser i årsregnskabsloven der gælder for disse regnskabsklasser, ændres som anført i forslagets § 1, nr. 34, 99 og 136.

Det nye regnskabsdirektiv indeholder ikke bestemmelser, som specifikt regulerer indregning og måling i en åbningsbalance ved overtagelse af en bestående virksomhed. Der er således tale om national regulering.

Den gældende *§ 19, stk. 2,* videreføres uændret som *stk. 3.*

Den gældende *§ 19, stk. 3,* der bliver *stk. 4,* foreslås ændret i forslagets § 1, nr. 32.

Til nr. 32 (§ 19, stk. 4, i årsregnskabsloven)

Efter den gældende bestemmelse i årsregnskabslovens § 19, stk. 3, der bliver stk. 4, som følge af

forslaget i § 1, nr. 31, skal virksomheder opdele indregnede aktiver og forpligtelser samt indtægter og omkostninger i erhvervsmæssige aktiviteter og ikke-erhvervsmæssige aktiviteter. Bestemmelsen er især rettet mod enkeltmandsvirksomheder, men omfatter efter sin ordlyd alle virksomheder omfattet af årsregnskabsloven.

En enkeltmandsvirksomhed er en samlet juridisk enhed, som omfatter både en erhvervsmæssig del og en privat del. Personen hæfter således med sine private aktiver for forpligtelser i erhvervsvirksomheden, ligesom erhvervsvirksomhedens aktiver også kan anvendes til at dække forpligtelser i den private del.

Ved enkeltmandsvirksomheder er det relevant tydeligt at udskille den private del, såsom bolig, lønindkomst m.v., fra den erhvervsmæssige del i virksomheden. Dette kan have stor betydning for at kunne vurdere status og ikke mindst udviklingen i den erhvervsmæssige del, uden at billedet forstyrres af private dispositioner.

Det foreslås, at *§ 19, stk. 3,* der som nævnt bliver *stk. 4,* affattes på ny, således at det fremgår klart af bestemmelsen, at den alene omfatter enkeltmandsvirksomheder og andre virksomheder, der ejes personligt af en eller flere indehavere, dvs. primært interessentskaber. Herved fremgår det klart, at aktie- og anpartsselskaber, partnerselskaber og erhvervsdrivende fonde m.v. ikke er omfattet af bestemmelsen.

Den eksisterende praksis med, at erhvervsdrivende fonde ikke behøver at opdele deres aktiver m.v. i en erhvervsmæssig del og en ikke-erhvervsmæssig del, vil herefter have udtrykkelig hjemmel i loven. Opdelingen kan dog være relevant for fonde, som har to klart adskilte aktiviteter, hvoraf én er af rent almenvelgørende karakter, mens den anden er af erhvervsmæssig karakter. Ofte vil der dog være tale om en integration mellem de to dele, hvorfor en opdeling kan være problematisk og præget af tilfældigheder.

Selvom der efter forslaget ikke er et krav om opdeling i erhvervsdrivende fonde, vil dette til en vis grad være muligt indenfor lovens almindelige bestemmelser om opstilling m.v. Hvis en fond f.eks. både har udlejningsejendomme og ejendomme, hvorfra den driver museumsaktivitet, vil det være naturligt, at disse to typer ejendomme præsenteres på separate linjer i balancen, men det er ikke et krav.

Bestemmelsen vedrører alene klassifikation i balancen og resultatopgørelsen. Bestemmelsen giver således ikke mulighed for at anvende andre principper end lovens for indregning og måling. Bestemmelsen omfatter virksomheder, som – bortset fra en mindre gruppe interessentskaber – ikke er omfattet af det nye regnskabsdirektiv. Bestemmelsen har således ikke baggrund i det nye regnskabsdirektiv, men er alene en national bestemmelse for præsentation af de ikke-erhvervsmæssige aktiver og forpligtelser.

Det foreslås, at ændringen til § 19, stk. 3, der bliver stk. 4, skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse A, B, C og D. Som en konsekvens heraf foreslås det, at § 22, stk. 1, § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, der fastslår, hvilke bestemmelser i årsregnskabsloven der gælder for disse regnskabsklasser, ændres som anført i forslagets § 1, nr. 34, 99 og 136.

Til nr. 33 (§ 20, stk. 2, i årsregnskabsloven)

Årsregnskabslovens § 20, stk. 2, er tæt forbundet med § 19, stk. 3, der bliver stk. 4 som følge af forslagets § 1, nr. 31. Det foreslås derfor, at ordlyden i § 20, stk. 2, tilpasses den ændrede ordlyd i § 19, stk. 3, der bliver stk. 4.

Det fremgår af den gældende bestemmelse, at virksomheden kan undlade at indregne private aktiver og forpligtelser i balancen. Bestemmelsen foreslås udvidet således, at virksomheden også kan undlade at indregne private indtægter og omkostninger i resultatopgørelsen. Dette antages allerede at være normal praksis, da det næppe er muligt at aflægge et retvisende regnskab, hvis virksomheden i resultatopgørelsen indregner private indtægter og omkostninger men udeholder de relaterede private poster i balancen.

I henhold til lovens almindelige regler om konsistens i § 13, stk. 1, nr. 7, vil virksomheden skulle vælge enten at indregne alle ikke-erhvervsmæssige aktiviteter, eller ingen. Det er således ikke muligt at

indregne udvalgte aktiver, forpligtelser, indtægter og omkostninger, men samtidig udeholde andre aktiver, forpligtelser, indtægter og omkostninger.

Bestemmelsen giver mulighed for at udeholde aktiver og forpligtelser m.v. fra regnskabet. Hvis de indregnes, skal dette ske efter lovens almindelige regler herfor.

Bestemmelsen omfatter virksomheder, som bortset fra en mindre gruppe interessentskaber ikke er omfattet af det nye regnskabsdirektiv. Bestemmelsen har således ikke baggrund i det nye regnskabsdirektiv, men er alene en national bestemmelse.

Det foreslås, at § 20, stk. 2, skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse A, B, C og D.

Ifølge de gældende bestemmelser i lovens § 22, stk. 1, § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, gælder lovens § 20, stk. 2, for regnskabsklasse B, C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

De hidtil gældende bemærkninger til § 20, jf. specielle bemærkninger til § 20: Folketingstidende 2000-01, A, L 138 som fremsat, side 3285, vil fortsat være gældende med ovenstående ændringer og tilføjelser.

Til nr. 34 (§ 22, stk. 1, i årsregnskabsloven)

Den gældende § 22, stk. 1, i årsregnskabsloven angiver, hvilket indhold en årsrapport for en virksomhed omfattet af regnskabsklasse B i det mindste skal bestå af. Desuden angiver bestemmelsen, hvilke regler i årsregnskabsloven som finder anvendelse på årsrapporter for virksomheder, der er omfattet af regnskabsklasse B.

Det foreslås, at § 22, stk. 1, affattes på ny, således at indholdet af det gældende stk. 1 ajourføres i lyset af de ændringer, der med lovforslaget foretages i reglerne for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, som omtalt nedenfor.

Den foreslåede § 22, stk. 1, 1. pkt., opregner, hvilke dele en årsrapport i det mindste skal bestå af. Årsrapporten skal som hidtil bestå af en ledelsespåtegning, medmindre virksomheden er fritaget herfor efter den foreslåede nye § 9 a, stk. 1, jf. forslagets § 1, nr. 25. Sidstnævnte bestemmelse fritager som noget nyt virksomheder omfattet af regnskabsklasse B og C for at medtage en ledelsespåtegning i årsrapporten, hvis virksomhedens ansvarlige ledelsesorgan kun består af ét medlem på tidspunktet for årsrapportens godkendelse. Dette er nærmere omtalt i bemærkningerne til bestemmelsen.

Desuden skal årsrapporten som hidtil bestå af balance, resultatopgørelse og noter, jf. dog den foreslåede nye bestemmelse i § 22 b, stk. 1, jf. forslagets § 1, nr. 36, der som noget nyt fritager visse virksomheder omfattet af regnskabsklasse B – de såkaldte mikrovirksomheder, som opfylder betingelserne i den foreslåede nye § 22 a – for at medtage en række noter i årsregnskabet. Dette er nærmere omtalt i bemærkningerne til forslagets § 1, nr. 36.

I den gældende § 22, stk. 1, 1. pkt., nævnes anvendt regnskabspraksis som et eksempel på et notekrav. Dette eksempel er ikke medtaget i den nye affattelse af § 22, stk. 1, 1. pkt., da eksemplet ikke vurderes at have selvstændig betydning. Der er således ikke tilsigtet nogen realitetsændring med udeladelsen af dette eksempel.

Endvidere fastslås det i den foreslåede § 22, stk. 1, 1. pkt., at årsrapporten skal indeholde en ledelsesberetning. Forslaget er en konsekvens af de foreslåede ændringer til §§ 76 a og 77 i forslagets § 1, nr. 98.

Det har hidtil været valgfrit for virksomhederne, om de vil redegøre for deres væsentligste aktiviteter i en note til regnskabet eller i en ledelsesberetning, jf. den gældende § 76 a. Virksomhederne har hidtil ikke haft pligt til at medtage en ledelsesberetning, medmindre der er sket væsentlige ændringer i virksomhedens aktiviteter og økonomiske forhold, jf. den gældende § 77. I forslagets § 1, nr. 98, foreslås det, at §§ 76 a og 77 erstattes af en ny affattelse af § 76 a, hvorefter virksomheder omfattet af regnskabsklasse B fremover skal medtage en ledelsesberetning, som beskriver virksomhedens væsentligste aktiviteter, og

som redegør for væsentlige ændringer i virksomhedens aktiviteter og økonomiske forhold, hvis der er sket ændringer i disse. For en nærmere uddybning af dette kan der henvises til bemærkningerne til forslagets § 1, nr. 98.

Det er en generel praksis på området, at opfyldelse af krav til ledelsesberetningen kan ske ved at give oplysningen i en note i stedet for, hvis præsentationen i noterne sker under hensyntagen til, at årsrapporten skal udarbejdes på en klar og overskuelig måde. Se nærmere i de specielle bemærkninger til forslagets § 1, nr. 98, om ændring af årsregnskabslovens §§ 76 a og 77.

Den foreslåede § 22, stk. 1, 2. pkt., viderefører med en mindre præcisering den gældende § 22, stk. 1, 2. pkt., om, at hvis en statsautoriseret eller registreret revisor har afgivet en revisionspåtegning eller anden erklæring til årsrapporten, jf. §§ 135 og 135 a, skal revisionspåtegningen eller erklæringen indgå i årsrapporten. Formuleringen en statsautoriseret eller registreret revisor er ændret til en godkendt revisor i overensstemmelse med terminologien i revisorloven, som nærmere omtalt i bemærkningerne til forslagets § 1, nr. 169, vedrørende ændring af årsregnskabslovens § 135 a, stk. 1, 1. pkt. Forslaget indebærer ikke materielle ændringer. Virksomheder omfattet af regnskabsklasse B har pligt til at lade årsrapporten revidere, medmindre de er fritaget for revisionspligt, jf. den gældende bestemmelse i årsregnskabslovens § 135. Hvis en virksomhed, som er fritaget for revisionspligt, alligevel vælger at lade årsrapporten revidere, skal revisionspåtegningen indgå i årsrapporten, jf. § 22, stk. 1, 2. pkt. Det samme er tilfældet, hvis revisor har afgivet anden erklæring til årsrapporten.

Den foreslåede § 22, stk. 1, 3. pkt., opregner ligesom den hidtidige § 22, stk. 1, 3. pkt., hvilke regler i årsregnskabsloven som finder anvendelse ved udarbejdelse af årsrapporter for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, idet henvisningerne til reglerne er opdateret i lyset af de ændringer, som foreslås i dette lovforslag, og som er nærmere omtalt i bemærkningerne til de enkelte ændringer i lovforslaget.

Foruden reglerne i regnskabsklasse B, dvs. §§ 22 a-77, skal virksomheder omfattet af regnskabsklasse B følge en række bestemmelser i regnskabsklasse A, jf. byggeklodsmodellen, som er omtalt i afsnit 3.1.1 i de almindelige bemærkninger. Virksomheder omfattet af regnskabsklasse B skal således bl.a. som hidtil opfylde de grundlæggende krav til årsrapporten om retvisende billede og grundlæggende forudsætninger m.v. i årsregnskabslovens §§ 11-17, ligesom de skal følge dele af bestemmelserne i § 19 og § 20 om åbningsbalance m.v. Sidstnævnte bestemmelser er ændret i forslagets § 1, nr. 31-33. Af byggeklodsmodellen følger det endvidere, at virksomheder omfattet af regnskabsklasse B kan vælge at følge regler fra en højere regnskabsklasse, regnskabsklasse C eller D, i stedet for regler i regnskabsklasse B. Dette skal i så fald ske systematisk og konsekvent.

Der er indsat nogle nye regler i regnskabsklasse B, eksempelvis de særlige regler for mikrovirksomheder i §§ 22 a og b, som fremgår af forslagets § 1, nr. 36. Endvidere er nogle af kravene i de gældende regler i regnskabsklasse B flyttet til regnskabsklasse C, således at virksomheder omfattet af regnskabsklasse B fremover ikke har pligt til at opfylde disse krav. Det gælder f.eks. krav om udarbejdelse af egenkapitalopgørelse, som i dag følger af § 56. Samtidig er der indført nogle oplysningskrav, som ikke gælder i regnskabsklasse B i dag, f.eks. oplysning om antal ansatte, da det nye regnskabsdirektiv stiller krav om denne oplysning også for små virksomheder.

Den foreslåede § 22, stk. 1, 3. pkt., indeholder ligesom den gældende § 22, stk. 1, 3. pkt., en henvisning til årsregnskabslovens § 137. Det indebærer, at virksomheder, som udarbejder årsregnskab eller koncernregnskab efter de omhandlede internationale regnskabsstandarder, skal anvende bestemmelser i standarderne i stedet for visse bestemmelser i årsregnskabsloven, når de udarbejder deres årsregnskab eller koncernregnskab. Det drejer sig eksempelvis om bestemmelser vedrørende indregning og måling samt langt de fleste krav til oplysninger i noterne. Nærmere regler herom er fastsat i bekendtgørelse nr. 930 af 19. august 2014 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder IFRS for virksomheder omfattet af årsregnskabsloven (IFRS-bekendtgørelsen). Bekendtgørelsen er udstedt med hjemmel i årsregnskabslovens § 137, stk. 4.

Til nr. 35 (§ 22, stk. 4, i årsregnskabsloven)

I forslagets § 1, nr. 36, indsættes der nogle særlige regler for meget små virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, kaldet mikrovirksomheder, som § 22 a og § 22 b i årsregnskabsloven. En virksomhed, der opfylder betingelserne i § 22 a, er således undtaget fra at give en række oplysninger i noterne, jf. den foreslåede § 22 b.

Hvis en mikrovirksomhed anvender en eller flere af undtagelserne i § 22 b, indebærer det bl.a., at virksomheden ikke kan anvende årsregnskabslovens § 37 om indregning og måling af visse aktiver og forpligtelser til dagsværdi, idet indregning og måling i så fald skal ske til kostpris.

Når en virksomhed, der anvender en eller flere af undtagelserne i § 22 b, ikke længere opfylder betingelserne herfor i § 22 a, eller virksomheden ikke længere ønsker at anvende denne undtagelse, skal virksomheden anvende de almindelige regler i regnskabsklasse B, herunder årsregnskabslovens § 37. For at lette overgangen hertil foreslås det, at der indsættes en ny bestemmelse som *§ 22, stk. 4*, som virksomheden kan anvende første gang, den udarbejder årsregnskab, efter at den er ophørt med at udnytte en eller flere af undtagelserne i § 22 b.

Efter den foreslåede § 22, stk. 4, kan virksomheden således for de poster i resultatopgørelsen, som påvirkes af, at § 37 finder anvendelse, opgøre sammenligningstal for resultatopgørelsen efter § 24 for perioder, der ligger før regnskabsåret, efter den hidtil anvendte metode.

Ifølge den gældende § 24 skal der anføres sammenligningstal for hver post i balancen og i resultatopgørelsen, og foregående års poster skal tilpasses, hvis disse ikke er direkte sammenlignelige med posterne for det aktuelle år. Dette krav medfører, at virksomheder, der overgår fra at have anvendt en eller flere af undtagelserne i den foreslåede § 22 b til at anvende de almindelige regler i regnskabsklasse B, skal tilpasse foregående års poster, som er opgjort på baggrund af kostpris-princippet, ved at opgøre disse ved anvendelse af dagsværdimetoden. Den foreslåede bestemmelse i stk. 4 betyder, at de berørte virksomheder delvist fritages for kravet om en sådan tilpasning, idet virksomhederne ved det foreslåede stk. 4 fritages for kravet om tilpasning for posterne i resultatopgørelsen, men ikke i balancen.

Til nr. 36 (§§ 22 a og 22 b i årsregnskabsloven)

Det foreslås, at der indsættes to nye bestemmelser i årsregnskabsloven som §§ 22 a og 22 b.

Til § 22 a

Det nye regnskabsdirektiv indeholder mulighed for, at medlemsstaterne kan indføre særligt lempelige regler for såkaldte mikrovirksomheder.

Bestemmelserne om mikrovirksomheder blev oprindeligt indført ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/6/EU af 14. marts 2012 som en ændring til 4. selskabsdirektiv, direktiv 78/660/EØF. Bestemmelserne om mikrovirksomheder er videreført i artikel 3 og artikel 36 i det nye regnskabsdirektiv.

Mikrovirksomheder er defineret i artikel 3, stk. 1, i det nye regnskabsdirektiv som virksomheder, der på balancedagen i to på hinanden følgende regnskabsår ikke overskrider to af de tre følgende grænser: balancesum på 350.000 euro, nettoomsætning på 700.000 euro og et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede på 10.

Efter artikel 3, stk. 9, 2. afsnit, kan beløbene i euro ved omregning til anden valuta rundes op med 5 pct. til et helt beløb i national valuta, hvis medlemsstaten ikke har indført euroen. Omregning af de i euro angivne beløb skal ifølge det nye regnskabsdirektivs artikel 3, stk. 9, ske ved anvendelse af den valutakurs, der blev offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende på ikrafttrædelsesdatoen for det nye regnskabsdirektiv. Omregningskursen er kurs 7,4573, jf. Den Europæiske Unions Tidende af den 19. juli 2013.

Det foreslås, at der i årsregnskabsloven indføres særlige regler for mikrovirksomheder, dvs. meget små

virksomheder omfattet af regnskabsklasse B som nærmere omtalt nedenfor, således at virksomheder, der opfylder betingelserne i § 22 a, kan anvende undtagelserne i § 22 b.

Efter den foreslåede *§ 22 a, stk. 1*, er mikrovirksomheder defineret som virksomheder, der på balancedagen i to på hinanden følgende regnskabsår ikke overskrider to af de tre følgende grænser: balancesum 2,7 mio. kr., nettoomsætning 5,4 mio. kr. og et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede på 10.

En nystiftet virksomhed vil allerede kunne anvende mikroreglerne i virksomhedens første regnskabsår, hvis virksomheden på balancetidspunktet er under grænserne i § 22 a, stk. 1, og i øvrigt opfylder betingelserne for at være en mikrovirksomhed.

Det følger endvidere af det foreslåede stk. 1, at mikrovirksomheder kan anvende undtagelserne i den foreslåede § 22 b. Efter det foreslåede stk. 3 kan holdingvirksomheder, investeringsvirksomheder og virksomheder, der på balancedagen har rettigheder eller forpligtelser som et resultat af indgåede aftaler om afledte finansielle instrumenter, dog ikke anvende de nævnte undtagelser.

Årsregnskabslovens § 7, stk. 3 og 4, finder med de foreslåede ændringer til § 7 i forslagets § 1, nr. 15 og 16, tilsvarende anvendelse ved beregning af størrelsesgrænserne i stk. 1 for at være en mikrovirksomhed, jf. den foreslåede *§ 22 a, stk. 2*.

I den foreslåede *§ 22 a, stk. 3,* fastslås det, at visse virksomheder ikke kan anvende undtagelserne i § 22 b, selvom de opfylder de størrelsesmæssige kriterier for at være mikrovirksomheder i § 22 a, stk. 1.

I *§ 22 a, stk. 3, nr. 1,* fastslås det således, at undtagelserne i det foreslåede § 22 b ikke gælder for virksomheder, der besidder kapitalandele i andre virksomheder, og som udøver betydelig indflydelse på en eller flere af disse virksomheders driftsmæssige eller finansielle ledelse (holdingvirksomheder). Denne begrænsning er i overensstemmelse med artikel 36, stk. 7, i det nye regnskabsdirektiv, der foreskriver, at undtagelserne for mikrovirksomheder ikke må tillades for holdingvirksomheder.

Den her anvendte definition af holdingvirksomheder svarer til definitionen af holdingvirksomheder i årsregnskabslovens § 135, stk. 3, som er bredere end direktivets definition af holdingvirksomheder i artikel 2, nr. 15, blandt andet fordi definitionen i § 135, stk. 3, også omfatter alle modervirksomheder. Den foreslåede definition af holdingvirksomheder i § 22 a, stk. 3, nr. 1, indebærer således, at færre virksomheder vil kunne anvende undtagelserne i § 22 b, end hvis direktivets definition af holdingvirksomheder blev anvendt. Det er dog vurderingen, at der alene er tale om et mindre antal virksomheder, som derved afskæres fra at anvende undtagelserne i § 22 b, og at ulemperne herved opvejes af fordelene ved at anvende en definition, der i forvejen er velkendt af virksomhederne.

Efter den foreslåede bestemmelse i *§ 22 a, stk. 3, nr. 2*, gælder undtagelserne i § 22 b endvidere ikke for virksomheder, som udelukkende beskæftiger sig med at anbringe deres midler i forskellige former for værdipapirer og fast ejendom eller i andre aktiver alene med det formål at fordele investeringsrisikoen og at lade deres selskabsdeltagere drage økonomisk fordel af resultaterne af forvaltningen af deres aktiver. Sådanne fordele vil typisk bestå i udbytte eller værdistigninger på deltagernes kapitalandele.

Endvidere fastslås det i den foreslåede *§ 22 a, stk. 3, nr. 3,* at undtagelserne i § 22 b heller ikke gælder for virksomheder, der er forbundet med virksomheder omfattet af nr. 2, som har fast kapital, såfremt de forbundne virksomheder alene har til formål at erhverve fuldt indbetalte kapitalandele, der er udstedt af disse investeringsvirksomheder.

Begrænsningerne i stk. 3, nr. 2 og 3, er i overensstemmelse med artikel 36, stk. 7, i det nye regnskabsdirektiv, der foreskriver, at undtagelserne for mikrovirksomheder ikke må tillades for investeringsvirksomheder.

De gældende bestemmelser i årsregnskabsloven indeholder ikke en definition af investeringsvirksomheder. Den foreslåede bestemmelse i stk. 3, nr. 2 og 3, anvender derfor direktivets definition af investeringsvirksomheder, som fremgår af artikel 2, nr. 14, i det nye regnskabsdirektiv, dog med en mindre sproglig præcisering.

Efter den foreslåede bestemmelse i *§ 22 a, stk. 3, nr. 4,* kan virksomheder, der på balancedagen har rettigheder eller forpligtelser som følge af indgåede aftaler om afledte finansielle instrumenter, som eksempelvis renteswaps, ikke anvende undtagelserne i § 22 b. Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med bestemmelsen i § 22 b, stk. 4, hvorefter regulering til dagsværdi, jf. §§ 37-38, ikke finder anvendelse for virksomheder, der anvender en eller flere af undtagelserne i § 22 b, stk. 1. Hvis en mikrovirksomhed kunne undlade at indregne og måle afledte finansielle instrumenter til dagsværdi, ville eksempelvis en negativ dagsværdi af en renteswap ikke blive indregnet i balancen. For at undgå denne uhensigtsmæssige situation afskærer den foreslåede § 22 a, stk. 3, nr. 4, virksomheder, der har rettigheder eller forpligtelser som et resultat af indgåede aftaler om afledte finansielle instrumenter på balancedagen fra at benytte undtagelserne i § 22 b, stk. 1. Dette betyder, at disse virksomheder skal anvende de almindelige regler i regnskabsklasse B, herunder indregne og måle afledte finansielle instrumenter til dagsværdi efter §§ 37 og 37 a.

Det almindelige væsentlighedskriterium i § 13, stk. 1, nr. 3, finder også anvendelse for denne bestemmelse. Det betyder, at hvis en virksomhed har indgået aftale om afledte finansielle instrumenter, men værdien heraf er uvæsentlig, kan virksomheden anvende reglerne for mikrovirksomheder. I disse tilfælde skal virksomhederne dog være opmærksomme på, om der skal oplyses om aftalerne som eventualforpligtelser, jf. § 64, der ændres i forslagets § 1, nr. 89.

Til § 22 b

Efter artikel 36 i det nye regnskabsdirektiv kan medlemsstaterne fritage virksomheder, der opfylder størrelseskriterierne i artikel 3, stk. 1, for en række krav. Undtagelsen kan dog ikke anvendes for holdingvirksomheder og investeringsvirksomheder. Undtagelsesmulighederne kan gennemføres helt eller delvist i national lovgivning.

Det foreslås, at nogle af de mulige lempelser, som det nye regnskabsdirektiv giver mulighed for at indføre for mikrovirksomheder, udnyttes i årsregnskabsloven. Det foreslås således, at mikrovirksomheder fritages for en række notekrav. Baggrunden for den delvise udnyttelse af direktivets lempelsesmuligheder for mikrovirksomheder er nærmere omtalt i de almindelige bemærkningers afsnit 3.1.2.3.

Mikrovirksomheder, der kan anvende de nedenfor anførte undtagelser, er defineret i den foreslåede § 22 a, jf. forslagets § 1, nr. 36. Mikrovirksomheder skal ifølge den foreslåede § 22 a opfylde nogle nærmere angivne størrelsesgrænser. Herudover er nogle bestemte typer af virksomheder undtaget fra at kunne anvende de særlige regler for mikrovirksomheder.

Efter den foreslåede *§ 22 b, stk. 1,* er mikrovirksomheder, jf. § 22 a, undtaget fra at give følgende oplysninger i noterne til årsregnskabet:

1) Oplysninger om anvendt regnskabspraksis, jf. § 53, som denne foreslås ændret ved forslagets § 1, nr. 83 og 84.
2) Oplysninger om gæld, der forfalder til betaling mere end 5 år efter balancetidspunktet, jf. den gældende § 63.
3) Oplysninger om visse særlige poster, jf. § 67 a, nr. 1 og 2, som foreslås indsat ved forslagets § 1, nr. 90.
4) Oplysninger om det gennemsnitlige antal heltidsbeskæftigede i regnskabsåret, jf. § 68, som foreslås indsat ved forslagets § 1, nr. 91.

Der er således tale om, at mikrovirksomheder ifølge forslaget får mulighed for at undlade at give de ovennævnte noteoplysninger i årsregnskabet. Forslaget gennemfører delvist de muligheder for at undlade noteoplysninger, som følger af artikel 36, stk. 1, litra b, jf. artikel 16 i det nye regnskabsdirektiv.

Mikrovirksomheder, der anvender en eller flere af undtagelserne i § 22 b, kan frivilligt tilvælge bestemmelser fra regnskabsklasse B, C og D – bortset fra § 37, § 37 a og § 38, som omtalt i bemærkningerne

til § 22 b, stk. 4, nedenfor – ligesom virksomheder omfattet af regnskabsklasse B og C, efter gældende regler, kan tilvælge bestemmelser fra højere regnskabsklasser.

Efter den foreslåede *§ 22 b, stk. 2,* skal en mikrovirksomhed, der anvender en eller flere af undtagelserne i stk. 1, anføre dette i noterne.

Det fremgår af den foreslåede *§ 22 b, stk. 3*, at årsregnskabslovens § 11, stk. 2 og 3, ikke finder anvendelse på årsregnskaber, hvor en eller flere af undtagelsesmulighederne i § 22 b, stk. 1, er anvendt.

Det foreslåede stk. 3 har baggrund i artikel 36, stk. 4, i det nye regnskabsdirektiv, hvoraf det fremgår, at årsregnskaber udarbejdet af mikrovirksomheder, som anvender nogle af eller alle direktivets undtagelsesmuligheder i artikel 36, stk. 1-3, anses for at give et retvisende billede, som beskrevet i direktivets artikel 4, stk. 3, og at artikel 4, stk. 4, i direktivet således ikke finder anvendelse. Artikel 4, stk. 3, svarer til den gældende bestemmelse i årsregnskabslovens § 11, stk. 1 og 2, mens artikel 4, stk. 4, svarer til den foreslåede ændring af bestemmelsen i § 11, stk. 3, jf. forslagets § 1, nr. 27. Det kan således ikke med henvisning til § 11, stk. 3, hævdes, at et årsregnskab, der er udarbejdet ved anvendelse af en eller flere af undtagelserne i stk. 1, ikke giver et retvisende billede, jf. § 11, stk. 1, 1. pkt. Tilsvarende kan det ikke med henvisning til § 11, stk. 2, kræves, at årsregnskabet skal suppleres med yderligere oplysninger for at give et retvisende billede.

Efter den foreslåede *§ 22 b, stk. 4,* finder årsregnskabslovens § 37, § 37 a og § 38 ikke anvendelse for mikrovirksomheder, der anvender en eller flere af undtagelserne i § 22 b, stk. 1. § 37, § 37 a og § 38 gennemfører artikel 8 i det nye regnskabsdirektiv. Det fremgår af artikel 36, stk. 3, i det nye regnskabsdirektiv, at virksomheder, som anvender en eller flere af undtagelserne for mikrovirksomheder, ikke kan anvende reglerne fra artikel 8. Det foreslåede stk. 4 gennemfører således direktivets artikel 36, stk. 3.

Ifølge § 37, som denne foreslås ændret, jf. forslagets § 1, nr. 48-51, skal virksomheder som hovedregel efter første indregning løbende regulere finansielle aktiver samt de finansielle forpligtelser, der indgår i en handelsbeholdning eller er afledte finansielle instrumenter, til dagsværdi og indregne værdireguleringerne i resultatopgørelsen. Ifølge § 37 a, jf. forslagets § 1, nr. 52, kan finansielle aktiver og forpligtelser eller bestanddele heraf, uanset at de som udgangspunkt efter § 37, stk. 2, ikke skal måles til dagsværdi, måles til dagsværdi, hvis de er effektivt sikret af et sikringsinstrument, der i henhold til § 37, stk. 1, skal måles til dagsværdi. Herved sikres det, at både det sikrede og sikringsinstrumentet måles til dagsværdi, hvorved der kan opnås en effektiv regnskabsmæssig sikring.

Ifølge § 38, som denne foreslås ændret, jf. forslagets § 1, nr. 53-56, kan investeringsejendomme løbende reguleres til dagsværdi. Tilsvarende kan virksomheder, der omdanner levende dyr eller planter biologisk med henblik på salg, forarbejdning, forbrug eller avl af yderligere dyr og planter, efter første indregning løbende regulere disse aktiver til dagsværdi.

Reglerne i § 37, § 37 a og § 38, som disse foreslås ændret henholdsvis indsat i forslagets § 1, nr. 48-56, om løbende regulering til dagsværdi, finder således ikke anvendelse for mikrovirksomheder, der anvender en eller flere af undtagelsesmulighederne i stk. 1. Aktiver og forpligtelser, der ellers ville være omfattet af § 37 eller § 37 a, og aktiver, der ellers kunne være omfattet af § 38, skal således i mikrovirksomhedens årsregnskab indregnes og løbende måles til kostpris. Mikrovirksomheder, der benytter sig af en eller flere af undtagelserne i stk. 1, kan dog anvende § 41, som denne foreslås ændret, jf. forslagets § 1, nr. 58-62, om opskrivning til dagsværdi med binding på egenkapitalen.

Hvis et aktiv måles til kostpris, skal der dog foretages fornødne nedskrivninger efter bestemmelserne i §§ 42 og 46, som disse foreslås ændret, jf. forslagets § 1, nr. 63, 64 og 68. Det betyder f.eks., at hvis der er et urealiseret tab på en børsnoteret aktie, skal dette tab indregnes i resultatopgørelsen. Er der derimod tale om en gevinst, kan denne ikke indregnes i resultatopgørelsen.

Til nr. 37-40 (§ 23 i årsregnskabsloven)

Årsregnskabslovens § 23, stk. 1 og stk. 2, 1. pkt., kræver som udgangspunkt, at virksomhederne opstiller balancen og resultatopgørelsen i overensstemmelse med et af de skemaer, der fremgår af lovens bilag 2, og at posterne anføres særskilt og i den rækkefølge, som er angivet i skemaerne. Dette udgangspunkt vil fortsat være gældende efter den foreslåede ændring af skemaerne i bilag 2, jf. forslagets § 1, nr. 181.

De gældende bestemmelser i § 23, stk. 2, 2. og 3. pkt., og i stk. 3, indeholder dog nogle muligheder for at fravige skemaerne. Det følger således af stk. 2, 2. og 3. pkt., at poster benævnt med arabertal kan opdeles, og nye arabertalsposter kan tilføjes, hvis deres indhold ikke er dækket af en eksisterende post. Arabertalsposter kan ligeledes sammendrages, hvis det fremmer overskueligheden, jf. stk. 3.

I henhold til stk. 4 skal opstilling og benævnelse af arabertalsposter tilpasses, når virksomhedens særlige karakter gør det påkrævet.

Virksomhederne skal i dag indberette deres årsrapport digitalt til Erhvervsstyrelsen via en af indberetningsløsningerne i Regnskab 2.0 – Regnskab Basis, Regnskab Special eller system til systemløsningen – efter reglerne herom i indsendelsesbekendtgørelsen. Disse regler er udstedt med hjemmel i årsregnskabslovens § 153 a.

Indberetningen forudsætter anvendelse af en taksonomi, dvs. en fortegnelse over de elementer, der kan være med i en digital årsrapport. Den i Regnskab 2.0. anvendte taksonomi for årsregnskabsloven er en lukket taksonomi. Dette betyder som udgangspunkt, at virksomhederne ikke selv kan udvide den. Det er dog undtagelsesvist muligt at udvide taksonomien på udvalgte områder – eksempelvis i forbindelse med pengestrømsopgørelsen og hoved- og nøgletal i ledelsesberetningen. Det er derimod ikke muligt for virksomheden at tilføje yderligere poster i balancen og resultatopgørelsen end dem, der fremgår af taksonomien.

I Regnskab Basis er det kun muligt at benytte udvalgte elementer fra taksonomien, hvorimod man i Regnskab Special kan benytte sig af alle elementer fra hele taksonomien.

Taksonomien indeholder en række yderligere poster til balancen og resultatopgørelsen end de, der fremgår af lovens skemaer. Taksonomien er udviklet – og udvikles løbende – så den tager hensyn til virksomhedernes behov. Taksonomien tilsigter således at tage højde for virksomhedernes behov for supplering m.v. af regnskabsskemaernes poster.

Hvis en virksomheds særlige karakter imidlertid gør det nødvendigt at tilføje en atypisk regnskabspost i balancen eller resultatopgørelsen, som ikke fremgår af taksonomien, giver indsendelsesbekendtgørelsen mulighed for, at virksomheden efter ansøgning til Erhvervsstyrelsen kan fritages for digital indberetning af årsrapporten. Virksomheden vil, hvis ansøgningen imødekommes, skulle indsende årsrapporten i papirformat.

Da de digitale indberetningsløsninger dækker langt de fleste behov for poster i balance og resultatopgørelse og desuden giver mulighed for at specificere posterne i noterne, er betingelserne for at undlade digital indberetning kun yderst sjældent opfyldt. Erhvervsstyrelsen har da hidtil også kun behandlet et mindre antal ansøgninger om fritagelse for digital indberetning årligt.

Ansøgningerne har hovedsageligt drejet sig om årsrapporter med følgende problemstillinger i forhold til digital indberetning:

- resultatopgørelse og/eller balance er opdelt på henholdsvis erhvervsmæssige og ikke-erhvervsmæssige aktiviteter,
- årsrapporten indeholder en erklæring fra en intern revisor.

Det nye regnskabsdirektiv giver i artikel 9, stk. 4, medlemsstaterne mulighed for at begrænse virksomhedernes adgang til at fravige opstillingsskemaerne for balance og resultatopgørelse i det omfang, en sådan begrænsning er nødvendig for, at årsrapporterne kan indberettes digitalt. Medlemsstaterne kan

således kræve, at visse eller alle virksomheder alene kan benytte de poster, der er indarbejdet i deres respektive indberetningsløsninger.

I forslagets § 1, nr. 40, foreslås det, at denne mulighed i direktivet udnyttes ved at indsætte en ny bestemmelse som *§ 23, stk. 6,* i årsregnskabsloven, der bemyndiger Erhvervsstyrelsen til at fastsætte regler, som begrænser virksomhedernes mulighed for at fravige skemaernes krav til posterne i balancen og resultatopgørelsen. Bemyndigelsen vil i givet fald blive udnyttet ved, at der fastættes nærmere bestemmelser herom i en bekendtgørelse.

Bemyndigelsen vil kunne udnyttes til at sikre, at flere – og i yderste konsekvens alle – årsrapporter vil skulle indberettes digitalt, idet mulighederne for efter ansøgning at blive fritaget for digital indberetning vil kunne begrænses eller helt afskaffes.

Bemyndigelsen vil også kunne udnyttes til at reducere antallet af mulige indberetningslinjer i taksonomien og dermed give mulighed for større ensartethed i indberetningerne.

Bemyndigelsen vil ligeledes kunne anvendes, hvis det på sigt bliver aktuelt at fremme udviklingen af mere skema-baserede indberetningsløsninger for eksempelvis de mindre virksomheder.

Ved eventuel senere beslutning om udnyttelse af bemyndigelsen vil det være helt afgørende, at der tages højde for virksomhedernes fortsatte mulighed for at give en retvisende præsentation af deres forhold i balancen og resultatopgørelsen. Forud for Erhvervsstyrelsens eventuelle udnyttelse af bemyndigelsen vil de relevante interessenter blive inddraget. Dette vil naturligt kunne ske ved drøftelse heraf i Regnskabsrådet.

Som en konsekvens af den foreslåede nye § 23, stk. 6, foreslås det i forslagets § 1, nr. 37-39, at der i *§ 23, stk. 2, 3* og *4,* indsættes en henvisning til stk. 6, således at det fremgår, at tilpasning af opstilling og benævnelse af arabertalsposter skal foretages med respekt af de regler, der udstedes i henhold til den foreslåede bemyndigelse i stk. 6.

Det foreslås, at den nye bestemmelse i § 23, stk. 6, skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D.

Ifølge de gældende bestemmelser i lovens § 22, stk. 1, § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, gælder lovens § 23 for regnskabsklasse B, C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

Til nr. 41 (§ 26, stk. 2, i årsregnskabsloven)

Den gældende bestemmelse i årsregnskabslovens § 26, stk. 2, giver mulighed for, at forudbetalinger fra kunder kan modregnes på en synlig måde inden for aktivposten "Varebeholdninger" henholdsvis posten "Igangværende arbejder for fremmed regning" i det omfang, forudbetalingerne vedrører de pågældende poster.

Bestemmelsen er baseret på en valgmulighed i de tidligere regnskabsdirektiver, som medlemsstaterne kunne vælge at udnytte. Denne valgmulighed er videreført i det nye regnskabsdirektiv, hvor den fremgår af skemaerne i bilag 3 og 4 til direktivet.

Det foreslås, at *§ 26, stk. 2*, ophæves.

Baggrunden for forslaget er, at muligheden for modregning i posten "Varebeholdninger" er i strid med de internationale regnskabsstandarder IFRS. En tilpasning til IFRS vurderes ikke at være mere byrdefuld end det alternativ, som foreslås ophævet. Hertil kommer, at der er tale om en valgmulighed, som ikke anvendes i større udstrækning. Bestemmelsen har i praksis alene omfattet almindeligt varesalg.

Med forslaget foretages der således en tilpasning til de internationale regler vedrørende dette forhold.

Ophævelsen af § 26, stk. 2, har ingen betydning i forhold til præsentationen af entreprisekontrakter, da der ved entreprisekontrakter reelt sker løbende levering i takt med arbejdets udførelse. Det beløb,

som fremgår af balancen, er således udtryk for et tilgodehavende hos kunden og ikke et varelager. Dette tilgodehavende nedbringes løbende ved kundens aconto betalinger.

Modtagne betalinger på entreprisekontrakter, som er reelle forudbetalinger, skal dog præsenteres som forudbetalinger i balancen. Dette vil være tilfældet, hvor forudbetalingen på den enkelte kontrakt overstiger værdien af det udførte arbejde.

Den gældende bestemmelse i *§ 26, stk. 3,* videreføres uændret som *stk. 2.*

§ 26 gælder i dag for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D, jf. de gældende bestemmelser i § 22, stk. 1, § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1. Den foreslåede ophævelse af § 26, stk. 2, vil derfor få virkning for alle tre regnskabsklasser.

Til nr. 42 (§ 30 i årsregnskabsloven)

Efter den gældende § 30 i årsregnskabsloven skal indtægter og omkostninger, som hidrører fra begivenheder, der ikke hører under den ordinære drift, og som derfor ikke forventes at være tilbagevendende, klassificeres som ekstraordinære indtægter og omkostninger.

Det foreslås, at *§ 30* ophæves.

Baggrunden herfor er, at bestemmelsen er i strid med det nye regnskabsdirektiv, som ikke hjemler mulighed for at klassificere indtægter og omkostninger som ekstraordinære. Hertil kommer, at det heller ikke under de internationale regnskabsstandarder er muligt at klassificere poster som ekstraordinære, jf. IAS 1, afsnit 87.

I forslagets § 1, nr. 90, foreslås det, at der i årsregnskabsloven indsættes en ny bestemmelse som § 67 a, hvori der indføres krav om, at virksomhederne i en note skal oplyse om størrelsen og arten af indtægts- og udgiftsposter, som er særlige grundet deres størrelse eller art. De poster, som tidligere har været klassificeret som ekstraordinære, vil herefter skulle anses som særlige poster. ”Særlige poster” er dog et bredere begreb end ”ekstraordinære poster” og omfatter langt flere forhold. Dette er nærmere uddybet i bemærkningerne til forslagets § 1, nr. 90.

Der er dog en væsentlig forskel på præsentationen af ekstraordinære poster og særlige poster. Ekstraordinære poster er en selvstændig post i resultatopgørelsen, mens særlige poster skal forklares i noterne.

§ 30 gælder i dag for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D, jf. de gældende bestemmelser i § 22, stk. 1, § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1. Den foreslåede ophævelse af § 30 vil derfor få virkning for alle tre regnskabsklasser.

Til nr. 43 (§ 31 i årsregnskabsloven)

Den gældende § 31 i årsregnskabsloven indeholder regler om placeringen af ledelsens forslag til beslutning om anvendelse af virksomhedens overskud eller dækning af underskud. Bestemmelsen indeholder bl.a. en henvisning til § 56, stk. 3, 2. pkt., om bevægelser på egenkapitalen, som foreslås ophævet i forslagets § 1, nr. 86. Bestemmelsen indeholder desuden en henvisning til § 48, der giver mulighed for at indregne ledelsens forslag til udbytte som en forpligtelse, som ligeledes foreslås ophævet i forslagets § 1, nr. 71.

Det foreslås derfor, at *§ 31* affattes på ny. Bestemmelsen gennemfører artikel 9, stk. 6, i det nye regnskabsdirektiv. Det foreslås således i den nye affattelse af *stk. 1*, at henvisningerne til § 48 og § 56, stk. 3, 2. pkt., ikke medtages.

Af det nye stk. 1 fremgår det, at ledelsens forslag til beslutning om anvendelse af virksomhedens overskud eller dækning af underskud skal placeres i tilknytning til resultatopgørelsen. Endvidere fremgår det, at ledelsens forslag til udbytte tillige skal præsenteres som en særlig post i egenkapitalen under "Overført overskud eller underskud", jf. bilag 2, skema 1 eller 2.

Fordelingen af årets resultat må ikke indgå i selve resultatopgørelsen, da fordelingen ikke er en omkostning, jf. § 49, stk. 3.

Forslag til udbytte er ikke omfattet af definitionen på forpligtelser i bilag 1, C, nr. 6, der bliver nr. 8, som følge af forslagets 1, nr. 180, idet beslutningen om at udlodde udbytte ikke er truffet ved regnskabsårets slutning.

Det foreslås samtidig, at der indsættes et nyt *stk. 2* med krav om, at udlodning af ekstraordinært udbytte, som er foretaget i regnskabsåret, skal oplyses særskilt i resultatdisponeringen, og at udlodning af ekstraordinært udbytte, som er foretaget efter regnskabsårets udløb, skal oplyses i tilknytning til resultatdisponeringen. Præsentationen af ekstraordinært udbytte i årsregnskabet er ikke på nuværende tidspunkt direkte reguleret i årsregnskabsloven. I praksis har forholdet derfor givet anledning til tvivlsspørgsmål, som afklares med den foreslåede ændring.

Indførelsen af det nye krav i stk. 2 skal ligeledes ses i sammenhæng med, at den gældende § 56, der bl.a. indeholder krav om en note med oplysning om bevægelser i egenkapitalen, foreslås ophævet i forslagets § 1, nr. 86.

Selskabslovens mulighed for at udlodde ekstraordinært udbytte i perioden mellem balancedagen og generalforsamlingen medfører, at der kan være situationer, hvor de frie reserver på balancedagen, som de fremgår af årsrapporten, ikke kan udloddes på generalforsamlingen i det omfang, disse allerede er udloddet. Hvis forholdet ikke fremgår klart af årsrapporten, er der risiko for, at der foretages udlodning, som overstiger de frie midler.

Efter den foreslåede § 31, stk. 2, skal der derfor gives oplysning om ekstraordinære udbytter, som er udloddet i regnskabsåret og i perioden fra balancedagen og frem til vedtagelsen af årsrapporten på den ordinære generalforsamling. Uanset at det ikke direkte fremgår af bestemmelsen i det nye regnskabsdirektivs artikel 9, stk. 6, at der skal gives oplysning om disse udbytter, er oplysningen en forudsætning for, at generalforsamlingen på et oplyst grundlag kan tage stilling til ledelsens forslag til beslutning om anvendelse af virksomhedens overskud eller dækning af underskud. Det er derfor præciseret, at der også skal gives oplysning om udlodninger foretaget efter regnskabsårets udløb.

Præsentationen i tilknytning til resultatdisponeringen af ekstraordinært udbytte, som er udloddet efter regnskabsårets udløb, vil ikke påvirke posterne under egenkapitalen. Disse skal fortsat opgøres på balancedagen.

Med den foreslåede ændring skabes der større klarhed om det beløb, som generalforsamlingen kan disponere over til udlodning af udbytte.

Den foreslåede § 31 gælder for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D. I praksis retter den sig imidlertid kun mod virksomheder i regnskabsklasse B. Det skyldes, at den foreslåede bestemmelse i § 95 a, jf. forslagets § 1, nr. 120, der gælder for virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D, i stk. 1 og 2 også indeholder krav til placeringen af ledelsens forslag til beslutning om anvendelse af virksomhedens overskud eller dækning af underskud og om udlodning af ekstraordinært udbytte, der er sket i eller efter regnskabsårets udløb. Samtidig bestemmer den foreslåede § 95 a, stk. 3, at afgivelsen af oplysningerne efter stk. 1 og 2 fritager for at give de i § 31 krævede oplysninger.

Til nr. 44 (§ 33, stk. 1, 3. pkt., i årsregnskabsloven)

Efter den gældende bestemmelse i årsregnskabslovens § 33, stk. 1, 3. pkt., kan virksomhederne undlade at indregne udviklingsprojekter og internt oparbejdede immaterielle rettigheder såsom patenter, koncessioner, varemærker og lignende rettigheder i balancen. Store virksomheder er ikke omfattet af undladelsesmuligheden, idet det efter § 83 er et krav, at de skal indregne udviklingsprojekter i balancen. I det omfang virksomheder, der ikke er forpligtet til at indregne udviklingsprojekter, vælger at gøre det alligevel, anses det for et tilvalg af regler fra en højere regnskabsklasse, jf. § 7, stk. 5, der bliver til §

7, stk. 6, jf. forslagets § 1, nr. 17. Det fremgår samtidig af stk. 1, 4. pkt., at andre internt oparbejdede immaterielle aktiver ikke kan indregnes i balancen.

I henhold til artikel 12, stk. 11, i det nye regnskabsdirektiv, kan medlemsstaterne tillade, at udviklingsprojekter kan indregnes i balancen. Direktivet definerer ikke nærmere, hvad der skal forstås ved et udviklingsprojekt. Dette overlades således til medlemsstaterne.

De udviklingsprojekter, der kan indregnes som aktiver, er de projekter, der tilsigter at udvikle et bestemt produkt eller en bestemt proces, som virksomheden uden tvivl agter at fremstille henholdsvis benytte i produktionen. Udviklingsprojekter er udvikling af produkter eller processer, som ligger umiddelbart før en påbegyndelse af egentlig erhvervsmæssig udnyttelse. Udvikling må derfor adskilles fra forskning, der består af mere grundlæggende undersøgelser med det formål at opnå ny videnskabelig eller teknisk viden og indsigt. Sådanne forskningsarbejder kan ikke indregnes som aktiver, men skal løbende omkostningsføres i resultatopgørelsen.

I forbindelse med virksomhedens opnåelse af patenter eller andre tilsvarende rettigheder, ligger ofte en udviklingsproces til grund. Indregning af udviklingsprojekter som aktiver i balancen indebærer, at sådanne rettigheder også skal indregnes som aktiver i balancen.

Hvis virksomheden ønsker at indregne udviklingsprojekter i balancen, skal virksomheden foretage de nødvendige registreringer i bogføringen, så kravet kan opfyldes. Muligheden for indregning gælder ikke blot projekter, der udvikles i virksomheden, men principielt også projekter, der for virksomhedens regning udvikles af en anden virksomhed („outsourcing“).

Udover kravet om identifikation og hensigt til at udnytte projektet er det – som for alle aktiver – en forudsætning for indregning i balancen, at udviklingsprojektet har en værdi for virksomheden. Dette afgøres bl.a. ud fra, om produktets tekniske udnyttelsesmuligheder er påvist, om virksomhedens ledelse har tilkendegivet sin hensigt om at fremstille og markedsføre produktet, om virksomheden har tilstrækkeligt med finansielle og menneskelige ressourcer til at færdiggøre, producere og sælge produktet, og om der kan påvises et marked for produktet.

Målingen af udviklingsprojekter sker til kostpris, jf. § 36. Afskrivning sker over produktets forventede brugstid og påbegyndes, når udviklingen er færdiggjort.

På dette tidspunkt skifter projektet også plads i balancen, idet det overføres til færdiggjorte udviklingsprojekter. Brugstiden er den periode, hvor virksomheden forventer at kunne have økonomisk nytte af det nye produkt. Nedskrivningspligten i § 42 gælder også for udviklingsprojekter, mens der ikke er mulighed for opskrivning, jf. § 41.

Det foreslås samtidig, at den danske definition på et udviklingsprojekt følger de internationale standarder i IAS 38. Det foreslås derfor, at ”koncessioner” og ”varemærker” udgår af opregningen i *§ 33, stk. 1, 3. pkt*. Disse kan herefter ikke indregnes i balancen, når de er internt oparbejdede.

Med forslaget bringes bestemmelsen i overensstemmelse med IAS 38, afsnit 63, der specifikt nævner, at virksomhederne ikke kan indregne internt oparbejdede varemærker og lignende aktiver i balancen.

Efter forslaget vil virksomheder omfattet af regnskabsklasse B og mellemstore virksomheder omfattet af regnskabsklasse C fortsat kunne undlade at indregne internt oparbejdede udviklingsprojekter og heraf følgende immaterielle rettigheder såsom patenter og lignende rettigheder i balancen.

I det omfang virksomheder omfattet af regnskabsklasse B og mellemstore virksomheder omfattet af regnskabsklasse C vælger at indregne udviklingsomkostninger ved tilvalg af § 83 som nævnt ovenfor, skal hele § 83 tilvælges. Det følger af kravet i § 7, stk. 6, jf. forslagets § 1, nr. 17, hvorefter tilvalg af regler fra en højere regnskabsklasse skal ske systematisk og konsekvent. Det medfører, at et beløb svarende til de indregnede udviklingsomkostninger indregnes direkte i posten ”Reserve for udviklingsomkostninger”, jf. den foreslåede § 83, stk. 2, jf. forslagets § 1, nr. 108.

Er der derimod tale om varemærker, koncessioner m.v., som er erhvervet fra tredjemand mod vederlag,

vil der fortsat være krav om indregning i balancen. Dette er også i overensstemmelse med kravene i IAS 38.

Forslaget vil få virkning for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B og mellemstore virksomheder i regnskabsklasse C via henvisningsreglerne i § 22, stk. 1 og § 78, stk. 1.

Forslaget får ikke virkning for store virksomheder omfattet af regnskabsklasse C, da de i henhold til § 83 skal indregne udviklingsprojekter i balancen. Virksomheder omfattet af regnskabsklasse D er ligeledes omfattet af § 83, jf. § 102, stk. 1.

De hidtil gældende bemærkninger til § 33, stk. 1, jf. specielle bemærkninger til § 33, stk. 1: Folketingstidende 2000-01, A, L138 som fremsat, side 3291-3293, og Folketingstidende 2005-06, A, L 50 som fremsat, side 1737-1738, vil fortsat være gældende med ovenstående ændringer og tilføjelser.

Til nr. 45 (§ 33, stk. 2-4, i årsregnskabsloven)

Efter den gældende bestemmelse i årsregnskabslovens § 33, stk. 1, 1. pkt., skal et aktiv indregnes i balancen, når det er sandsynligt, at fremtidige økonomiske fordele vil tilflyde virksomheden, og aktivets værdi kan måles pålideligt. Aktiver skal således indregnes, når der er mere end 50 pct. sandsynlighed for, at fremtidige økonomiske fordele vil tilflyde virksomheden.

Det foreslås, at der indsættes en ny bestemmelse i *§ 33* som *stk. 2* om indregning af eventualaktiver. Med eventualaktiver menes forhold, der eksisterer på balancedagen som resultat af tidligere begivenheder, og som kan medføre fremtidige økonomiske fordele, men hvor aktivernes eksistens først kan bekræftes af en eller flere usikre fremtidige begivenheder, som er uden for virksomhedens kontrol, jf. den gældende definition af eventualaktiver i årsregnskabslovens bilag 1, C, nr. 8, der bliver nr. 10, jf. forslagets § 1, nr. 180.

Efter det foreslåede nye stk. 2 skal eventualaktiver først indregnes, når det er overvejende sandsynligt, at de fremtidige økonomiske fordele vil tilflyde virksomheden. Begrebet overvejende sandsynligt er et mere almindeligt anerkendt udtryk end det, som anvendes i de internationale regnskabsstandarder, nemlig begrebet så godt som sikkert.

Forslaget er således i overensstemmelse med reglerne i de internationale regnskabsstandarder, idet IAS 37, afsnit 35, fastslår, at det skal være så godt som sikkert (virtually certain), at økonomiske fordele vil tilgå virksomheden, før (eventual)aktivet indregnes.

Indregning af eventualaktiver er ikke specifikt reguleret i det nye regnskabsdirektiv, hvorfor det er overladt til medlemsstaterne at vurdere, hvilken regulering der ønskes.

De gældende bestemmelser i § 33, stk. 2 og 3, videreføres uændret som stk. 3 og 4.

Det foreslås, at ændringerne til § 33 skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D.

Ifølge de gældende bestemmelser i § 22, stk. 1, § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, gælder lovens § 33 for regnskabsklasse B, C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

De hidtil gældende bemærkninger til § 33, jf. specielle bemærkninger til § 33: Folketingstidende 2000-01, A, L 138 som fremsat, side 3291-3294, og Folketingstidende 2005-06, A, L 50 som fremsat, side 1737-1738, vil fortsat være gældende med ovenstående ændringer og tilføjelser.

Til nr. 46 (§ 34 i årsregnskabsloven)

Den gældende § 34 i årsregnskabsloven giver mulighed for, at en virksomhed kan indregne kapitalandele ved pro rata konsolidering, jf. § 124, hvis den leder en anden virksomhed sammen med en eller flere andre virksomheder, og den hæfter fuldt ud for alle eller for en forholdsmæssig del af den fælles ledede virksomheds forpligtelser.

Det foreslås, at *§ 34* ophæves.

Baggrunden for dette er, at bestemmelsen ikke er forenelig med det nye regnskabsdirektiv, som ikke giver mulighed for at anvende pro rata konsolidering.

En ophævelse af § 34 medfører, at andele i fælles ledede virksomheder (joint ventures) skal indregnes og måles efter lovens almindelige bestemmelser for kapitalandele i associerede virksomheder.

Det betyder, at andele i fælles ledede virksomheder (joint ventures) skal indregnes og måles til enten kostpris efter årsregnskabslovens § 36, dagsværdi efter § 41 eller i henhold til indre værdis metode efter § 43 a.

Den internationale regnskabsstandard IFRS 11 om fælles ordninger (joint arrangements) tillader ligeledes ikke pro rata indregning af fælles ledede virksomheder.

IFRS 11 opererer med et særligt begreb benævnt driftsfællesskab (joint operations). Andele i et driftsfællesskab skal efter IFRS indregnes efter den økonomiske interesse i projektet i såvel års- som koncernregnskabet. Dette vil ofte svare til pro rata konsolidering.

Deltagelse i et driftsfællesskab, som defineret i IFRS 11, må anses for en så integreret del af virksomhedens aktiviteter, at metoden fra IFRS 11 vil kunne anvendes. Dette vil kunne ske med henvisning til det generelle krav om, at der ved udarbejdelsen af årsregnskabet skal lægges vægt på substansen i transaktioner m.v. frem for det formelle indhold, jf. årsregnskabslovens § 13, stk. 1, nr. 2.

Hvis metoden efter IFRS 11 anvendes på et driftsfællesskab, skal dette beskrives tydeligt under anvendt regnskabspraksis, jf. årsregnskabslovens § 53.

§ 34 gælder i dag for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D, jf. de gældende bestemmelser i § 22, stk. 1, § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1. Den foreslåede ophævelse af § 34 vil derfor få virkning for alle tre regnskabsklasser.

Til nr. 47 (§ 36, stk. 2, i årsregnskabsloven)

Det foreslås, at der indsættes en ny bestemmelse i årsregnskabslovens *§ 36* som *stk. 2*, der regulerer, hvorledes indregning og måling skal foretages ved overtagelse af en bestående virksomhed (en samlet aktivitet).

Med indsættelsen af det nye stk. 2, hvori der henvises til §§ 121-123, vil overtagelse af enkeltaktiver skulle indregnes efter den gældende bestemmelse i § 36, stk. 1, mens overtagelse af en bestående virksomhed (en samlet aktivitet) skal indregnes efter § 36, stk. 2.

Begrebet bestående virksomhed er indarbejdet i selskabsloven, og begrebet i årsregnskabsloven skal forstås på samme måde.

En virksomhed er i IFRS 3, appendiks A, defineret som en integreret mængde aktiviteter og aktiver, som kan udføres og styres med henblik på at frembringe et afkast i form af udbytte, lavere omkostninger eller andre økonomiske fordele direkte til investorer eller andre ejere, medlemmer eller deltagere.

Definitionen i IFRS er egnet til at beskrive det i årsregnskabsloven anvendte begreb.

Af det foreslåede stk. 2 fremgår det, at §§ 121-123, som foreslås ændret i forslagets § 1, nr. 153-156, finder tilsvarende anvendelse ved indregning og måling i årsregnskabet, når en virksomhed overtager en bestående virksomhed. §§ 121-123 indeholder særlige regler for indregning og måling i koncernregnskabet, når en koncern overtager en dattervirksomhed. Der henvises til bemærkningerne til forslagets § 1, nr. 153-156. Loven indeholder derimod i dag ingen særlig regulering af, hvorledes overtagelsen af en bestående virksomhed skal indregnes og måles i årsregnskabet.

Den situation, hvor en koncern erhverver en dattervirksomhed, er i substansen den samme, som når en virksomhed erhverver en bestående virksomhed. Reguleringen i den internationale regnskabsstandard IFRS 3 er også den samme, uanset om der erhverves en dattervirksomhed eller en bestående virksomhed.

Det vurderes, at bestemmelserne i §§ 121-123 i praksis i vid udstrækning allerede anvendes analogt ved indregning og måling i årsregnskabet, når en virksomhed overtager en bestående virksomhed.

Med den foreslåede ændring tilpasses loven således til IFRS 3 og den eksisterende praksis.

Direktivet regulerer den situation, hvor en virksomhed erhverver en anden virksomhed, og der opstår et koncernforhold. Direktivet regulerer imidlertid ikke specifikt den situation, som omfattes af den foreslåede bestemmelse, hvor der erhverves en bestående virksomhed, uden at der etableres et koncernforhold. Det er derfor op til medlemsstaterne at udforme regler på området.

Det foreslås, at ændringerne til § 36 skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D.

Ifølge de gældende bestemmelser i § 22, stk. 1, § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, gælder lovens § 36 for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

Til nr. 48 (§ 37, stk. 1, 2. og 4. pkt., i årsregnskabsloven)

Den gældende § 37 i årsregnskabsloven fastsætter, hvilke finansielle instrumenter der skal måles til dagsværdi.

Stk. 1 fastsætter tillige, hvordan dagsværdi skal beregnes. Herunder fremgår det, at det bedste udtryk for dagsværdien er salgsværdien på et velfungerende marked.

Det foreslås, at begrebet velfungerende marked i *§ 37, stk. 1, 2.* og *4. pkt.,* ændres til aktivt marked.

Samtidig foreslås det i forslagets § 1, nr. 178, at der indsættes en definition af aktivt marked i lovens bilag 1, A. Et aktivt marked defineres som et marked, hvor transaktioner med aktivet eller forpligtelsen finder sted med tilstrækkelig hyppighed og i et tilstrækkeligt omfang til løbende at give prisfastsættelsesoplysninger.

Baggrunden for ændringen er, at den internationale regnskabsstandard IFRS 13 anvender udtrykket aktivt marked med samme betydning som velfungerende marked i årsregnskabsloven. Ved at anvende samme begreb i årsregnskabsloven som i IFRS undgås det, at der opstår usikkerhed omkring, hvorvidt definitionen i årsregnskabsloven afviger fra definitionen i IFRS.

De hidtil gældende bemærkninger til § 37, stk. 1, jf. specielle bemærkninger til § 37, stk. 1: Folketingstidende 2000-01, A, L 138 som fremsat, side 3295-3296, vil fortsat være gældende med ovenstående ændringer.

Til nr. 49 og 50 (§ 37, stk. 3, i årsregnskabsloven)

Den gældende bestemmelse i årsregnskabslovens § 37, stk. 3, undtager en række finansielle instrumenter fra kravet om måling til dagsværdi eller amortiseret kostpris. Undtagelsen vedrører i praksis primært måling til dagsværdi, idet de omhandlede aktiver primært er reguleret i § 37, stk. 1, og ikke er omfattet af undtagelsen i § 37, stk. 2.

Stk. 3, nr. 1-3, foreslås videreført uden ændringer bortset fra, at der i nr. 3 foretages en redaktionel ændring som følge af, at der indsættes flere numre i stk. 3 som omtalt nedenfor.

Det følger af den gældende § 37, stk. 3, nr. 4, at § 37, stk. 1 og 2, om indregning og måling af finansielle instrumenter ikke finder anvendelse på visse finansielle instrumenter, som Erhvervsstyrelsen ved bekendtgørelse har undtaget herfra.

Med hjemmel i bl.a. § 37, stk. 3, nr. 4, har Erhvervsstyrelsen udstedt bekendtgørelse nr. 263 af 19. april 2004 om undtagelser fra lov om erhvervsdrivende virksomheders aflæggelse af årsregnskab m.v. (årsregnskabsloven), idet bekendtgørelsens §§ 1 og 2 har hjemmel i § 37, stk. 3, nr. 4.

Det foreslås, at *§ 37, stk. 3, nr. 4,* ophæves, og at bekendtgørelsens § 1 indarbejdes i lovens § 37, stk.

3, som nr. 5-7 med visse ændringer, da det forekommer mere hensigtsmæssigt at regulere de pågældende forhold direkte i loven i sammenhæng med de øvrige bestemmelser i § 37. Samtidig foreslås det i forslagets § 1, nr. 52, at bekendtgørelsens § 2 indarbejdes i årsregnskabsloven som § 37 a.

Det foreslås ligeledes, at der i *§ 37, stk. 3,* indsættes et nyt *nr. 4,* som indebærer, at egenkapitalinstrumenter, som virksomheden selv udsteder, ikke løbende skal reguleres til dagsværdi. Disse instrumenter omfatter f.eks. tegningsretter (warrants).

Det foreslåede nr. 4 gennemfører delvist det nye regnskabsdirektivs artikel 8, stk. 4, litra c, idet den øvrige del af artikel 8, stk. 4, litra c, gennemføres ved de gældende bestemmelser i nr. 1 og 2, samt det foreslåede nr. 5, som omtales nedenfor. Bestemmelsen skal gennemføres, da dette er et krav, når artikel 8, stk. 1, er gennemført. Sidstnævnte direktivbestemmelse er gennemført i årsregnskabslovens § 37, stk. 1.

Det foreslås endvidere, at der i *§ 37, stk. 3,* indsættes et nyt *nr. 5* om, at betingede vederlag i forbindelse med køb eller salg af en dattervirksomhed ikke løbende skal reguleres til dagsværdi.

Forslaget gennemfører ligeledes delvist direktivets artikel 8, stk. 4, litra c. Bestemmelsen skal gennemføres, da dette er et krav, når artikel 8, stk. 1 er gennemført. Sidstnævnte direktivbestemmelse er som nævnt gennemført i årsregnskabslovens § 37, stk. 1.

De omhandlede vederlag vil være vederlag, som er betinget af en eller flere begivenheder efter køb eller salg af en dattervirksomhed. Eksempler kan være, at der ved køb af en dattervirksomhed skal betales et ekstra vederlag, hvis dattervirksomheden får en særlig positiv udvikling, ligesom vederlaget kan blive mindre end forventet, hvis dattervirksomheden ikke udvikler sig så positivt som forudsat. Betingelserne kan både være generelle i forhold til udviklingen, men kan også vedrøre forhold såsom bestemte kunders køb i en periode efter overtagelsen.

Det betingede vederlag måles ved første indregning til kostpris. Efterfølgende ændringer i forventningerne til vederlaget skal anses som ændringer i skøn og indregnes løbende.

Hvis vederlaget først kommer til betaling efter en længere periode, skal der ske tilbagediskontering af værdien til nutidsværdi.

Den foreslåede *§ 37, stk. 3, nr. 6,* omfatter råvarekontrakter, som er indgået med henblik på at overtage aktivet og anvende dette i virksomhedens drift. Eksempler kunne være en saftfabriks kontrakter om køb af appelsiner eller et stålværks kontrakter om køb af jernmalm. Afgørende er, at formålet med kontrakten er at få leveret varen og ikke at afregne kontrakten kontant.

Forslaget medfører, at de kontrakter, som er omfattet af nr. 6, som udgangspunkt ikke indregnes i balancen. Kontrakten skal dog indregnes, hvis den er tabsgivende, jf. § 47, som foreslås ændret i forslagets § 1, nr. 69 og 70.

Kontrakter, som alene giver ret og pligt til leverancer af varer, opfylder ikke definitionen på et finansielt instrument og er således ikke omfattet af § 37.

Forslaget gennemfører det nye regnskabsdirektivs artikel 8, stk. 2. Bestemmelsen skal gennemføres, da dette er et krav, når artikel 8, stk. 1, er gennemført. Sidstnævnte direktivbestemmelse er som tidligere nævnt gennemført i årsregnskabslovens § 37, stk. 1.

Forslaget følger samme model, som findes i den internationale regnskabsstandard IAS 39, afsnit 5, sammenholdt med IAS 37, afsnit 1.

Forslagets *§ 37, stk. 3, nr. 7,* omfatter andre finansielle instrumenter med sådanne særlige egenskaber, at instrumenterne i overensstemmelse med, hvad der er almindeligt accepteret, indregnes og måles anderledes end andre finansielle instrumenter. Disse finansielle instrumenter skal således heller ikke måles løbende til dagsværdi. Udgangspunktet er her måling til kostpris.

Der er tale om en generel bestemmelse, som skal tage højde for den løbende udvikling i forhold til nye finansielle instrumenter og på regnskabsområdet. Der udvikles løbende nye finansielle instrumenter,

og disse kan afvige væsentligt fra de tidligere kendte instrumenter. Normalt kan nye typer finansielle instrumenter indregnes og måles efter lovens almindelige regler. Dog kan der opstå situationer, hvor de almindelige regler ikke er hensigtsmæssige til at give et retvisende billede af de pågældende finansielle instrumenter.

Her vil regnskabspraksis, som beskrevet i de internationale regnskabsstandarder, IFRS, udvikle en hensigtsmæssig praksis for den regnskabsmæssige behandling.

Det foreslåede nr. 7 specificerer således ikke nærmere, hvilke finansielle instrumenter der er tale om, men angiver en række karakteristika for de pågældende instrumenter. Der er tale om en opsamlingsbestemmelse, der som nævnt skal fortolkes i lyset af den løbende udvikling på regnskabsområdet, herunder den løbende udvikling i de internationale regnskabsstandarder, IFRS. IAS 39, afsnit 2, indeholder således en specifikation af, hvilke finansielle instrumenter som ikke måles efter de almindelige regler for finansielle instrumenter.

Det foreslåede nr. 7 medfører således, at f.eks. leasingkontrakter ikke skal betragtes som finansielle instrumenter med krav om indregning til dagsværdi. Dette følger af IAS 39, afsnit 2, litra b.

Forslagets nr. 7 gennemfører sidste del af direktivets artikel 8, stk. 4, litra c. Bestemmelsen skal gennemføres, da dette er et krav, når artikel 8, stk. 1, er gennemført ved § 37, stk. 1.

Det foreslås, at ændringerne til § 37, stk. 3, skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D.

Ifølge de gældende bestemmelser i § 22, stk. 1, § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, gælder lovens § 37 for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

De hidtil gældende bemærkninger til § 37, stk. 3, nr. 4, erstattes af ovenstående bemærkninger.

Til nr. 51 (§ 37, stk. 4 og 5, i årsregnskabsloven)

Det foreslås, at der i årsregnskabslovens § 37 indsættes to nye bestemmelser som stk. 4 og 5.

Det foreslås, at der i den nye *§ 37, stk. 4*, indføres en mulighed for, at virksomhederne uanset stk. 1-3 kan undlade at måle kapitalandele, som ikke er optaget til handel på et aktivt marked, til dagsværdi. Disse kapitalandele vil i stedet kunne måles til kostpris. Et aktivt marked defineres i forslagets § 1, nr. 178, som et marked, hvor transaktioner med aktivet eller forpligtelsen finder sted med tilstrækkelig hyppighed og i et tilstrækkeligt omfang til løbende at give prisfastsættelsesoplysninger.

Ændringen foreslås, fordi virksomhederne derved kan undlade at dokumentere, hvorfor der ikke kan opgøres en pålidelig dagsværdi på kapitalandelene, således at disse i stedet kan måles til kostpris. Dette vil være en betydelig lettelse for mange virksomheder, som i dag ejer kapitalandele, der ikke er optaget til handel på et aktivt marked.

I praksis indregnes disse kapitalandele allerede i dag normalt til kostpris, da det er meget svært, for ikke at sige umuligt, at opgøre en pålidelig dagsværdi. Der kan f.eks. være tale om kapitalandele i en nystartet virksomhed, hvor det er meget svært at vurdere virksomhedens forventede økonomiske udvikling og vurdere, hvad en uafhængig køber vil være villig til at betale for kapitalandelene.

Hvis det ikke er muligt at beregne en pålidelig dagsværdi, kræver direktivets artikel 8, stk. 7, at kapitalandelene skal indregnes til kostpris. Artikel 8, stk. 7, er gennemført ved § 37, stk. 1, 2.-5. pkt.

Det foreslås desuden, at der i den nye *§ 37, stk. 5,* indsættes en bestemmelse om, at virksomheden i stedet for at følge bestemmelserne i stk. 1-4 kan vælge at anvende de internationale regnskabsstandarder IFRS, som godkendt af EU, for så vidt angår indregning og måling af finansielle aktiver og forpligtelser. Finansielle aktiver og forpligtelser omfatter ligeledes afledte finansielle instrumenter.

Hvis en virksomhed anvender den foreslåede mulighed i § 37, stk. 5, 1.pkt., til indregning og måling,

medfølger også de oplysningskrav, jf. § 37, stk. 5, 2. pkt., som for eksempel IFRS 7 og IFRS 13 stiller til virksomheder, der anvender IFRS.

Bestemmelserne i IFRS og årsregnskabsloven om indregning og måling af finansielle instrumenter er i stor udstrækning identiske. IFRS er dog mere detaljeret end årsregnskabsloven og indeholder særlig regulering på visse områder.

Den store forskel mellem årsregnskabslovens bestemmelser og IFRS i forhold til finansielle instrumenter vedrører oplysningskravene, som er langt mere omfattende under IFRS end under årsregnskabsloven. F.eks. kræver IFRS beskrivelse af en lang række risici som kreditrisiko og likviditetsrisiko, som ikke kræves efter årsregnskabsloven.

Herved udnyttes muligheden i direktivets artikel 8, stk. 6, hvorefter medlemsstaterne kan tillade virksomhederne at anvende IFRS for finansielle instrumenter.

Det vil ikke være muligt at anvende IFRS, for så vidt angår indregning og måling for finansielle aktiver og forpligtelser, og samtidig anvende årsregnskabslovens almindelige bestemmelser, for så vidt angår oplysningskrav om finansielle aktiver og forpligtelser. Vælger virksomheden at anvende stk. 5, vil virksomheden således skulle følge alle de krav, som IFRS stiller vedrørende finansielle instrumenter m.v. Hvis en virksomhed vælger at anvende IFRS for at få mulighed for at indregne visse investeringer til dagsværdi, hvor årsregnskabsloven ikke giver denne mulighed, medfører dette, at virksomheden skal følge IFRS for alle finansielle instrumenter, herunder eksempelvis tilgodehavender. Desuden skal virksomheden opfylde de tilhørende oplysningskrav. Det er således ikke muligt at tilvælge enkeltbestemmelser fra IFRS-reglerne.

Hvis virksomheden vælger at anvende muligheden i henhold til det foreslåede stk. 5, skal dette oplyses i anvendt regnskabspraksis.

Det foreslås, at ændringerne til § 37 skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D.

Ifølge de gældende bestemmelser i § 22, stk. 1, § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, gælder lovens § 37 for regnskabsklasse B, C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

Til nr. 52 (§ 37 a i årsregnskabsloven)

Det foreslås, at der indsættes en ny bestemmelse som *§ 37 a* i årsregnskabsloven. Forslaget skal ses i sammenhæng med forslagets § 1, nr. 50, om ophævelse af § 37, stk. 3, nr. 4.

Af den gældende bestemmelse i § 37, stk. 3, nr. 4, fremgår det, at § 37, stk. 1 og 2, om indregning og måling af finansielle instrumenter ikke finder anvendelse på visse finansielle instrumenter, som Erhvervsstyrelsen ved bekendtgørelse har undtaget fra § 37, stk. 1 og 2.

Med hjemmel i bl.a. § 37, stk. 3, nr. 4, har Erhvervsstyrelsen udstedt bekendtgørelse nr. 263 af 19. april 2004 om undtagelser fra lov om erhvervsdrivende virksomheders aflæggelse af årsregnskab m.v. (årsregnskabsloven), idet bekendtgørelsens §§ 1 og 2 har hjemmel i § 37, stk. 3, nr. 4.

I forslagets § 1, nr. 50, foreslås det, at § 37, stk. 3, nr. 4, ophæves, og at bekendtgørelsens § 1 indarbejdes i § 37, stk. 3, med visse ændringer som nr. 5-7.

Det foreslås, at bekendtgørelsens § 2 indsættes uændret i loven som § 37 a.

Af bestemmelsen fremgår det, at finansielle aktiver og forpligtelser eller bestanddele heraf uanset § 37, stk. 2, kan måles til dagsværdi, hvis de er effektivt sikret af et sikringsinstrument, der i henhold til § 37, stk. 1, skal måles til dagsværdi.

Bestemmelsen gennemfører det nye regnskabsdirektivs artikel 8, stk. 5. Det er op til medlemsstaterne at vurdere, om de ønsker at gennemføre denne direktivbestemmelse.

I visse tilfælde sikres f.eks. et finansielt aktiv, som skal måles til kostpris, af et afledt finansielt instrument, som i henhold til årsregnskabslovens § 37, stk. 1, skal måles til dagsværdi. Herved er der som udgangspunkt tale om to forskellige målegrundlag. Formålet med sikring af dagsværdien på et aktiv er dog netop at sikre mod de løbende udsving i dagsværdien, og dette skal afspejles i regnskabet.

Forslaget medfører, at både det sikrede og sikringsinstrumentet kan måles til dagsværdi, hvorfor tab på det ene opvejes af gevinst på det andet, og der er således en effektiv regnskabsmæssig sikring.

Det foreslås, at den nye § 37 a skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D.

Således som de gældende bestemmelser i § 22, stk. 1, § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, er formuleret, vil den nye § 37 a blive omfattet af de bestemmelser i loven, som gælder for regnskabsklasse B, C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

Til nr. 53-56 (§ 38 i årsregnskabsloven)

Den gældende § 38 i årsregnskabsloven giver mulighed for, at virksomheder, der har investeringsvirksomhed som hovedaktivitet, efter første indregning kan indregne visse aktiver til dagsværdi. Med visse aktiver menes investeringer i finansielle aktiver, investeringsejendomme, råstoffer og lignende materielle aktiver. Bestemmelsen stiller desuden krav om, at de med aktiverne forbundne finansielle forpligtelser ligeledes skal indregnes til dagsværdi.

Det foreslås, at *§ 38, stk. 1,* affattes på ny. I den nye affattelse er det ikke længere et krav, at virksomheden har investeringsaktivitet som hovedaktivitet, for at der kan foretages løbende måling af investeringsejendomme til dagsværdi, hvor op- og nedreguleringer foretages i resultatopgørelsen.

§ 38, stk. 1, foreslås samtidig indskrænket således, at bestemmelsen fremover alene kan anvendes på investeringsejendomme.

Den foreslåede ændring gennemfører det nye regnskabsdirektivs artikel 8, stk. 1, litra b. I henhold til denne bestemmelse i direktivet kan medlemsstaterne tillade eller kræve, at alle virksomheder, eller grupper af virksomheder, måler specifikke kategorier af aktiver til dagsværdi.

Bestemmelsen kan efter direktivet ikke anvendes for finansielle instrumenter. Dette betyder blandt andet, at der ikke længere vil være mulighed for, at gæld optaget til brug for finansiering af investeringsejendomme kan måles til dagsværdi.

Endvidere tilpasses § 38, stk. 1, til den internationale regnskabsstandard IAS 40.

Baggrunden for de foreslåede ændringer i § 38, stk. 1, er et ønske om at tilpasse anvendelsen af dagsværdi til de internationale regnskabsstandarder IFRS. Desuden giver direktivet ikke mulighed for at anvende bestemmelsen på finansielle instrumenter.

De gældende bestemmelser i § 38, stk. 1 og 2, gennemførte den særlige regulering vedrørende investeringsvirksomheder i det tidligere direktiv. Denne regulering videreføres ikke i det nye regnskabsdirektiv.

Reglerne i årsregnskabslovens § 38 kan derfor udvides til at omfatte alle virksomheder, som har pligt til at aflægge årsregnskab efter årsregnskabsloven, samtidig med at bestemmelsen kan indskrænkes til bestemte aktiver.

§ 38, stk. 1, er en rammebestemmelse, som fortolkes i overensstemmelse med IAS 40, der omtales nærmere nedenfor.

IAS 40 indeholder mere detaljerede regler om investeringsejendomme, herunder bl.a. definitioner af, hvad der kan anses for investeringsejendomme, hvordan ejendomme kan klassificeres som og ophøre med at være klassificeret som investeringsejendomme, og hvordan man skal forholde sig, hvis der ikke kan beregnes en pålidelig dagsværdi. Hvordan dagsværdien på investeringsejendommene skal beregnes, skal fortolkes i overensstemmelse med den internationale regnskabsstandard, IFRS 13, idet IFRS 13 anses for egnet til at udfylde lovens rammer i § 37, stk. 1, vedrørende beregning af dagsværdi.

IFRS 13 indeholder konkret vejledning til, hvilke modeller som kan anvendes ved beregningen af dagsværdien på investeringsejendomme og andre aktiver, som måles til dagsværdi.

Det er ledelsen i virksomheden, som har ansvaret for, at dagsværdien måles pålideligt. Ledelsen kan anvende ekstern bistand fra eksempelvis en valuar i forbindelse med målingen. Dette fritager dog ikke ledelsen for dens selvstændige ansvar for at vurdere dagsværdien og de forudsætninger, som ligger til grund for beregningen.

For år tilbage blev den offentlige ejendomsvurdering i visse tilfælde anvendt som udtryk for dagsværdien. Praksis har bevæget sig bort fra brugen af den offentlige ejendomsvurdering i forbindelse med udarbejdelsen af årsrapporten. Årsagen er, at den skattemæssige fastsættelse af værdien har et andet formål end udarbejdelse af årsregnskab, at vurderingen udføres på et andet tidspunkt end balancedagen, og at de, som gennemfører den offentlige vurdering, ikke nødvendigvis har en detaljeret viden om alle forhold, som er relevante for målingen af den konkrete ejendom. Disse forhold kan f.eks. omfatte lejekontrakters løbetid, lejens størrelse, lejers soliditet, forventet tomgang og ejendommens vedligeholdelsesstand. Den offentlige vurdering kan således ikke tages som udtryk for en beregning af dagsværdien efter årsregnskabslovens bestemmelser.

Virksomhederne er ikke forpligtede til at anvende § 38. Anvendelse af bestemmelsen er et frivilligt tilvalg, som dog kan blive meget byrdefuldt. Den enkelte virksomhed skal, inden bestemmelsen anvendes første gang, nøje vurdere, om den har, og ønsker at anvende, de fornødne ressourcer til løbende dagsværdiberegninger af investeringsejendomme.

Foruden de foreslåede ændringer til § 38, stk. 1, der er omtalt ovenfor, foreslås det, at *§ 38, stk. 2,* ophæves som en konsekvens af den foreslåede bestemmelse i stk. 1, der omtaler, hvilke aktiver der kan reguleres til dagsværdi.

De gældende bestemmelser i stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 2 og 3.

Det gældende stk. 3, der bliver stk. 2, giver mulighed for, at virksomheder, der som hovedaktivitet omdanner levende dyr eller planter biologisk med henblik på salg, forarbejdning, forbrug eller avl af yderligere dyr og planter, efter første indregning løbende kan regulere disse aktiver til dagsværdi.

Der foreslås en mindre ændring i det nugældende *stk. 3,* der bliver *stk. 2,* idet kravet om hovedaktivitet fjernes.

De foreslåede ændringer til stk. 3, der bliver stk. 2, gennemfører det nye regnskabsdirektivs artikel 8, stk. 1, litra b, hvorefter medlemsstaterne kan tillade eller kræve, at alle virksomheder eller grupper af virksomheder skal måle specifikke kategorier af aktiver til dagsværdi. Bestemmelsen kan ikke anvendes for finansielle instrumenter. Direktivet giver mulighed for, at årsregnskabslovens § 38, stk. 2, også anvendes, hvor landbrugsvirksomhed m.v. alene er en mindre aktivitet for den samlede virksomhed.

De foreslåede ændringer vil også tilpasse årsregnskabslovens § 38, stk. 3, der bliver stk. 2, til den internationale regnskabsstandard IAS 41. IAS 41 indeholder mere detaljerede regler for, hvad der kan anses for biologiske aktiver, hvornår disse skal måles til dagsværdi samt hvordan den dagsværdi, som skal indregnes i regnskabet, skal beregnes. IAS 41 udfylder rammebestemmelsen i lovens § 38, stk. 2.

Endvidere foreslås det, at henvisningen i *§ 38, stk. 4,* der bliver *stk. 3,* til § 37, stk. 1, 2.-4. pkt., ændres til § 37, stk. 1, 2.-5. pkt. Der er tale om en fejlrettelse.

Det foreslås, at ændringerne til § 38 skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D.

Ifølge de gældende bestemmelser i § 22, stk. 1, § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, gælder lovens § 38 for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

De hidtil gældende bemærkninger til § 38 erstattes af ovenstående bemærkninger.

Til nr. 57 (§ 40, 2. pkt., i årsregnskabsloven)

Efter den gældende § 40 i årsregnskabsloven skal kostprisen for et anlægsaktiv indeholde alle omkostninger, der er foranlediget af anskaffelsen af aktivet indtil det tidspunkt, hvor aktivet er klar til at blive taget i brug. Endvidere indeholder kostprisen omkostninger, som direkte kan henføres til det fremstillede aktiv. Udtrykket kostpris omfatter således både en virksomheds køb af et anlægsaktiv og egen fremstilling.

Herudover kan renter af kapital, der er lånt til at finansiere fremstillingen, og som vedrører fremstillingsperioden, indregnes i kostprisen.

Virksomheder, der er omfattet af regnskabsklasse B, kan tillige indregne indirekte omkostninger, hvis de vælger at følge kravet om indregning af indirekte produktionsomkostninger i § 82, som er et krav for virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D.

Det foreslås, at denne valgmulighed skal fremgå direkte af § 40. Det foreslås således, at der indsættes en ny bestemmelse som *2. pkt.* i *§ 40,* hvoraf det fremgår, at kostprisen for anlægsaktiver desuden kan indeholde de omkostninger, der indirekte kan henføres til det pågældende anlægsaktiv, hvis omkostningerne vedrører fremstillingsperioden.

Forslaget er i overensstemmelse med artikel 2, stk. 7, i det nye regnskabsdirektiv. I henhold til denne bestemmelse skal medlemsstaterne tillade eller kræve, at indirekte produktionsomkostninger indregnes i kostprisen for anlægsaktiver.

Bestemmelsen giver større mulighed for at indregne indirekte produktionsomkostninger i kostprisen, end der accepteres efter de internationale regnskabsstandarder IFRS. IFRS tillader som hovedregel ikke indregning af indirekte produktionsomkostninger i anlægsaktiver. I henhold til det nye regnskabsdirektiv skal der dog tillades indregning af indirekte produktionsomkostninger i anlægsaktiverne.

Det foreslås, at ændringen til § 40 alene skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, således at virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D fortsat har pligt til at indregne indirekte produktionsomkostninger efter § 82, der foreslås ændret i forslagets § 1, nr. 106.

Som en konsekvens heraf foreslås det at ændre § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, således, at det fremgår, at § 40, 2. pkt., ikke gælder for virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D. Der henvises til forslagets § 1, nr. 99, om ændring af § 78, stk. 1, og forslagets § 1, nr. 136, om ændring af § 102, stk. 1.

De hidtil gældende bemærkninger til § 40, jf. specielle bemærkninger til § 40: Folketingstidende 2000-01, A, L 138 som fremsat, side 3298-3299, vil fortsat være gældende med ovenstående tilføjelser.

Til nr. 58 (§ 41, stk. 1, i årsregnskabsloven)

Efter den gældende § 41, stk. 1, i årsregnskabsloven kan virksomhederne vælge at opskrive materielle anlægsaktiver og kapitalandele i dattervirksomheder og associerede virksomheder (herunder fællesledede virksomheder) til dagsværdi. Immaterielle anlægsaktiver kan dog ikke opskrives.

Det foreslås, at *§ 41, stk. 1,* affattes på ny således, at også immaterielle anlægsaktiver, der handles på et aktivt marked, kan opskrives til dagsværdi. Dette vil gælde eksempelvis CO_2-kvoter, fiskekvoter og lignende kvoter, der handles på et aktivt marked. Aktivt marked er defineret i forslagets § 1, nr. 178. Et aktivt marked defineres som et marked, hvor transaktioner med aktivet eller forpligtelsen finder sted med tilstrækkelig hyppighed og i et tilstrækkeligt omfang til løbende at give prisfastsættelsesoplysninger.

Forslaget gennemfører det nye regnskabsdirektivs artikel 7, stk. 1, som giver medlemsstaterne mulighed for at tillade, at anlægsaktiver opskrives.

Med forslaget tilpasses § 41, stk. 1, desuden til de internationale regnskabsstandarder IFRS. Det følger af IAS 38, afsnit 72, at en virksomhed kan vælge at opskrive immaterielle anlægsaktiver til

dagsværdi. Det følger dog samtidig af IAS 38, afsnit 75, at immaterielle aktiver alene kan opskrives til dagsværdi, hvis opgørelsen af dagsværdien kan ske med henvisning til et aktivt marked.

Forslaget viderefører adgangen til at opskrive materielle anlægsaktiver og kapitalandele i dattervirksomheder og associerede virksomheder.

Opskrivning er et af de væsentlige værdibaserede elementer i årsregnskabsloven, der også indeholder regler om løbende værdiregulering af finansielle aktiver, investeringsaktiver og levende dyr og planter, ligesom benyttelsen af indre værdi for kapitalandele i dattervirksomheder og associerede virksomheder indeholder et element af opskrivning.

Opskrivninger af immaterielle og materielle anlægsaktiver og kapitalandele i dattervirksomheder og associerede virksomheder er frivillige. Opskrivninger på immaterielle og materielle anlægsaktiver og kapitalandele i dattervirksomheder og associerede virksomheder er ej heller påkrævet efter IFRS.

Valg af opskrivninger medfører, at virksomheden løbende (år for år) skal vurdere dagsværdien for hvert enkelt af de opskrevne aktiver, hvilket ofte vil være forbundet med betydeligt arbejde og stor usikkerhed.

Hvis en virksomhed vælger at opskrive, er dette en del af virksomhedens regnskabspraksis. Det betyder, at vurdering og opskrivning skal baseres på et systematisk grundlag og skal ske for hvert enkelt aktiv og for samtlige aktiver inden for samme kategori af anlægsaktiver. Det indebærer således, at der skal være konsekvens i opskrivningerne, der principielt skal ske hvert år. Tilfældige og principløse opskrivninger er ikke tilladte og ville i øvrigt også forvride årsregnskabets neutralitet og konsistens.

Opskrivning alene med henblik på at skabe reserver til anvendelse til udstedelse af fondsaktier eller for at undgå en kapitaltabssituation og lignende, er derfor ikke tilladt.

Det foreslås, at den nye affattelse af § 41, stk. 1, skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D.

Ifølge de gældende bestemmelser i § 22, stk. 1, § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, gælder lovens § 41 for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

Der henvises i øvrigt til de hidtil gældende bemærkninger til § 41, stk. 1, jf. specielle bemærkninger til § 41, stk. 1: Folketingstidende 2000-01, A, L 138 som fremsat, side 3299-3301.

Til nr. 59 (§ 41, stk. 2, og § 43 a, stk. 6, 3. pkt., i årsregnskabsloven)

Det foreslås, at henvisningen i årsregnskabslovens *§ 41, stk. 2,* og *§ 43 a, stk. 6, 3. pkt.,* ændres fra § 37, stk. 1, 2.-4. pkt., til § 37, stk. 1, 2.-5. pkt. Der er tale om en fejlrettelse.

Til nr. 60-62 (§ 41, stk. 3, i årsregnskabsloven)

Efter den gældende § 41, stk. 3, skal et beløb svarende til opskrivningen efter § 41, stk. 1, der foreslås ændret i forslagets § 1, nr. 58, indregnes som en reserve i posten "reserve for opskrivninger" under egenkapitalen. Reserven skal alene opløses eller formindskes, i det omfang de opskrevne aktiver

1) realiseres eller udgår af aktiviteten,
2) nedskrives på grund af lavere genindvindingsværdi, jf. § 42, der foreslås ændret i forslagets § 1, nr. 64,
3) er forbundet med udskudt skat, der skal hensættes, jf. § 47, der foreslås ændret i forslagets § 1, nr. 69 og 70, eller
4) tilbageføres på grund af ændret regnskabsmæssigt skøn, jf. § 52, der foreslås ændret i forslagets § 1, nr. 81.

Det foreslås, at der indsættes en ny bestemmelse i *§ 41, stk. 3,* som *nr. 5,* hvorefter reserven skal opløses eller formindskes i det omfang, de opskrevne aktiver reduceres i værdi som følge af afskrivninger.

§ 41, stk. 3, gennemfører artikel 7, stk. 2, i det nye regnskabsdirektiv. Denne bestemmelse skal

gennemføres, når det samtidig tillades, at virksomhederne opskriver deres anlægsaktiver, jf. direktivets artikel 7, stk. 1. Den foreslåede udvidelse af adgangen til at reducere reserven er dog ikke krævet af direktivet, men er udtryk for en udnyttelse af direktivets muligheder for herigennem at opnå en tilpasning til den internationale udvikling.

Forslaget medfører, at virksomhedernes muligheder for at foretage udbetaling af udbytte ikke vil blive negativt påvirket af opskrivningerne, idet reduktionen af reserven modposteres på de frie reserver under egenkapitalen.

Under den gældende bestemmelse vil virksomhedernes mulighed for at udbetale udbytte blive mindre, hvis der foretages opskrivninger, end hvis der ikke foretages opskrivninger. Det skyldes, at der afskrives på grundlag af den opskrevne værdi, således at årets resultat alt andet lige bliver mindre. Ændringen bidrager til at give samme mulighed for at betale udbytte, uanset om der foretages opskrivninger eller ej.

Muligheden for at reducere reserven for opskrivning, når de opskrevne aktiver reduceres i værdi som følge af afskrivninger, er ligeledes i overensstemmelse med kravene herom i de internationale regnskabsstandarder IAS 16 og IAS 38. De konkrete bestemmelser fremgår af IAS 16, afsnit 41, og IAS 38, afsnit 87.

Reserven skal reduceres på samme måde som under IFRS. Dette betyder, at det beløb, som reserven skal reduceres med, er forskellen mellem afskrivning på grundlag af aktivets omvurderede regnskabsmæssige værdi og afskrivning på grundlag af aktivets oprindelige kostpris. Overførsler fra reserver for opskrivninger til posten "overført resultat" foretages direkte og ikke via resultatopgørelsen.

Det foreslås, at den nye § 41, stk. 3, nr. 5, skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D.

Ifølge de gældende bestemmelser i § 22, stk. 1, § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, gælder lovens § 41 for regnskabsklasse B, C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

Som en konsekvens af indsættelsen af det nye nr. 5 i § 41, stk. 3, foretages der nogle redaktionelle ændringer i *§ 41, stk. 3, nr. 3* og *4.*

De hidtil gældende bemærkninger til § 41, stk. 3, jf. specielle bemærkninger til § 41, stk. 3: Folketingstidende 2000-01, A, L 138 som fremsat, side 3200-3201, vil fortsat være gældende med ovenstående ændringer og tilføjelser.

Til nr. 63 (§ 42, stk. 1, i årsregnskabsloven)

Den foreslåede ændring i årsregnskabslovens *§ 42, stk. 1,* indebærer, at der udover henvisning til §§ 37 og 38 endvidere indsættes en henvisning til § 37 a, som foreslås indsat ved forslagets § 1, nr. 52. Der er ikke tale om nogen ændring i retstilstanden, da indholdet i den foreslåede § 37 a efter gældende ret fremgår af § 2 i bekendtgørelse nr. 263 af 19. april 2004 om undtagelser fra lov om erhvervsdrivende virksomheders aflæggelse af årsregnskab m.v. (årsregnskabsloven).

Til nr. 64 (§ 42, stk. 3, i årsregnskabsloven)

Det fremgår af den gældende § 42 i årsregnskabsloven, at anlægsaktiver, der ikke løbende reguleres til dagsværdi efter § 37, som foreslået ændret i § 1, nr. 48-51, eller § 38, som foreslået ændret ved § 1, nr. 53-56, skal nedskrives til en lavere genindvindingsværdi, jf. § 42, stk. 1.

Det foreslås at indsætte en undtagelse til stk. 1 som et nyt *stk. 3* i *§ 42.* Med forslaget gennemføres det nye regnskabsdirektivs artikel 12, stk. 6, litra d, som medlemsstaterne er forpligtede til at gennemføre.

I det foreslåede *stk. 3, 1. pkt.,* indsættes en bestemmelse om, at den i stk. 1, nævnte lavere værdi ikke kan opretholdes, når begrundelsen for nedskrivningen ikke længere består. Det betyder, at hvis f.eks. en

bygning har været nedskrevet som følge af generel nedgang i ejendomspriserne, skal nedskrivningen tilbageføres, når ejendomspriserne igen stiger. Med forslaget lovfæstes den nuværende praksis på området.

Nedskrivning på goodwill kan dog aldrig tilbageføres – heller ikke selvom begrundelsen for nedskrivningen ikke længere består, jf. *§ 42, stk. 3, 2. pkt.* Med forslaget tilpasses loven også til IAS 36, afsnit 124.

Forslaget medfører, at visse nedskrivninger kan tilbageføres, hvis udviklingen bliver mere positiv end forventet, mens andre ikke kan. Det kan derfor få stor betydning, hvorledes en nedskrivning af en gruppe af aktiver fordeles på de forskellige aktiver.

Hvis der er tale om en gruppe af aktiver, som indgår i en samlet pengestrømsfrembringende enhed (Cash Generating Unit – CGU), skal denne enhed testes samlet for nedskrivningsbehov. Hvis der konstateres et nedskrivningsbehov, vil nedskrivningen skulle foretages efter samme model, som krævet i IAS 36. Det betyder, at der først skal nedskrives på goodwill, hvorefter nedskrivningen skal fordeles systematisk på andre aktiver.

Hvis udviklingen vender, kan den del af nedskrivningerne, som vedrører andre aktiver end goodwill, tilbageføres, hvorimod den del, som vedrører goodwill, ikke kan tilbageføres.

Det foreslås, at § 42, stk. 3, skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D.

Ifølge de gældende bestemmelser i § 22, stk. 1, § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, gælder lovens § 42 for regnskabsklasse B, C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

Til nr. 65 (§ 43, stk. 2, i årsregnskabsloven)

Efter den gældende § 43, stk. 1, i årsregnskabsloven skal kostpris, dagsværdi eller genindvindingsværdi for immaterielle og materielle anlægsaktiver med begrænset brugstid formindskes med afskrivninger, der tilsigter en systematisk afskrivning af aktiverne over deres brugstid. Dette gælder dog ikke for aktiver, der løbende reguleres til dagsværdi i henhold til årsregnskabslovens § 38, der foreslås ændret i forslagets § 1, nr. 53-56.

Uanset at det ikke fremgår udtrykkeligt af den gældende bestemmelse i § 43, stk. 1, skal der foretages en opdeling af materielle anlægsaktiver i deres væsentlige bestanddele med henblik på særskilt afskrivning. Det følger af substansprincippet og hensynet bag systematiske afskrivninger. En bygning skal eksempelvis opdeles i tag, tekniske installationer, vinduer m.v. Denne opdeling i bestanddele skal alene foretages, hvis der er tale om væsentlige elementer med væsentligt forskellig brugstid. Kravet om opdeling er således betinget af, at den har en så væsentlig indvirkning på regnskabet, at det vil påvirke regnskabsbrugernes beslutningstagen.

Det fremgår yderligere af den gældende § 43, stk. 2, at afskrivningerne skal beregnes under hensyntagen til aktivets forventede restværdi efter afsluttet brugstid målt til værdien på tidspunktet for brugstidens begyndelse. Kravet om at beregne en restværdi fremgår ikke af direktivets bestemmelse om afskrivninger, jf. artikel 12, stk. 5, i det nye regnskabsdirektiv. Det må dog lægges til grund, at der skal beregnes en restværdi som en forudsætning for at kunne opfylde formålet med direktivbestemmelsen.

Det foreslås, at *§ 43, stk. 2,* ændres således, at kravet om, at restværdien skal måles til værdien på tidspunktet for brugstidens begyndelse, udgår af bestemmelsen. Det betyder, at restværdien fremover skal revurderes løbende, ligesom det i dag sker med afskrivningsperioden m.v. Det vil typisk være relevant for visse væsentlige aktiver, hvor der på grund af udsving i konjunkturer samt løbende inflation sker betydelige ændringer i den forventede restværdi. Ved opgørelsen af restværdien kan der tages højde for inflation frem til balancedagen, hvorimod der ikke kan tages højde for forventet fremtidig inflation.

Bestemmelsen kan eksempelvis være relevant for ejendomme, skibe og fly, hvorimod det som følge af

en væsentlighedsbetragtning typisk ikke vil være relevant at foretage en revurdering af restværdien for så vidt angår produktionsmaskiner, biler og lignende aktiver.

Det må i øvrigt antages, at restværdien for alle aktiver, der forbruges, som eksempelvis bygninger og maskiner, ved første indregning vil være betydeligt lavere end kostprisen. Fastsættelsen af en meget høj restværdi eller særlig lang levetid for eksempelvis en bygning vil ofte blive anset som et forsøg på at omgå kravet om løbende afskrivninger. Hvis en virksomhed vurderer, at den har en bygning med en særlig lang levetid eller en særlig stor restværdi, vil der være særlige krav til dokumentationen, som skal begrunde, hvorfor netop dette aktiv har en særlig lang levetid eller en særlig stor restværdi.

Ved anvendelse af de internationale regnskabsstandarder IFRS er det et krav, at der i forbindelse med regnskabsaflæggelsen bliver foretaget en vurdering af, hvorvidt restværdien er ændret væsentligt. Med forslaget foretages der således en tilpasning til de krav, der stilles efter IFRS. Forholdet er nærmere beskrevet for materielle og immaterielle anlægsaktiver i henholdsvis IAS 16 og IAS 38. Der henvises i den forbindelse nærmere til IAS 16, afsnit 5 og 51, henholdsvis IAS 38, afsnit 8 og 102.

Det foreslås, at ændringen til § 43, stk. 2, skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D.

Ifølge de gældende bestemmelser i § 22, stk. 1, § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, gælder lovens § 43 for regnskabsklasse B, C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

De hidtil gældende bemærkninger til § 43, stk. 2, jf. specielle bemærkninger til § 43, stk. 2: Folketingstidende 2000-01, A, L 138 som fremsat, side 3303, vil fortsat være gældende med ovenstående ændringer.

Til nr. 66 (§ 43, stk. 3, i årsregnskabsloven)

Efter den gældende § 43, stk. 1, i årsregnskabsloven skal materielle og immaterielle anlægsaktiver afskrives over deres brugstid. Denne regel omfatter ikke de aktiver, som i henhold til § 38 løbende reguleres til dagsværdi.

Efter den gældende § 43, stk. 3, er der en begrænsning i afskrivningsperioden for immaterielle anlægsaktiver, idet afskrivningsperioden for immaterielle anlægsaktiver ikke må overstige 20 år.

Der foreslås en ny affattelse af *§ 43, stk. 3,* således at immaterielle anlægsaktiver herefter skal afskrives over brugstiden, jf. hovedreglen i § 43, stk. 1. Baggrunden for forslaget er, at den gældende begrænsning ikke er forenelig med det nye regnskabsdirektivs artikel 12, stk. 11. Det følger af direktivets bestemmelse, at immaterielle anlægsaktiver, på nøjagtig samme måde som materielle anlægsaktiver, skal afskrives over brugstiden.

Det betyder, at hvis en virksomhed har immaterielle aktiver, hvor brugstiden er 50 år, vil disse immaterielle aktiver fremover skulle afskrives over 50 år. Hvis virksomhedens immaterielle aktiver afskrives over en særlig lang periode, stilles der dog større krav til begrundelsen for, hvorfor netop dette aktiv har en særlig lang levetid.

For goodwill og udviklingsomkostninger kan det i visse tilfælde være meget svært at skønne pålideligt over brugstiden. I den nye affattelse af § 43, stk. 3, foreslås det derfor at indsætte en bestemmelse, som skal omfatte de situationer, hvor brugstiden ikke kan skønnes pålideligt. Det foreslås, at brugstiden i disse tilfælde fastsættes til 10 år. Det nye regnskabsdirektiv forudsætter, at det kun er i få situationer, at brugstiden ikke kan skønnes pålideligt.

Forslaget gennemfører artikel 12, stk. 11, i det nye regnskabsdirektiv, som kræver, at medlemsstaterne fastsætter en afskrivningsperiode på mindst 5 år og højst 10 år i de situationer, hvor brugstiden for goodwill eller udviklingsomkostninger ikke kan skønnes pålideligt. Bestemmelsen omfatter ikke andre aktiver end netop goodwill og udviklingsomkostninger.

Det foreslås, at den nye affattelse af § 43, stk. 3, skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D.

Ifølge de gældende bestemmelser i § 22, stk. 1, § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, gælder lovens § 43 for regnskabsklasse B, C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

De hidtidige bemærkninger til § 43, stk. 3, erstattes af ovenstående bemærkninger.

Til nr. 67 (§ 44 i årsregnskabsloven)

Efter den gældende § 44 i årsregnskabsloven skal omkostninger, der direkte kan henføres til fremstillingen af et omsætningsaktiv, indregnes i kostprisen.

Virksomheder, der er omfattet af regnskabsklasse B, kan tillige indregne indirekte omkostninger ved frivilligt at opfylde kravet om indregning af indirekte produktionsomkostninger i § 82, som er et krav for virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D. Det foreslås, at denne valgmulighed for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B skal fremgå direkte af § 44.

Der foreslås derfor en ny affattelse af § 44, hvor de gældende bestemmelser i § 44 videreføres alene med sproglige ændringer i *stk. 1, stk. 2, 2. pkt.,* og *stk. 3*, mens ovennævnte valgmulighed fremgår af *stk. 2, 1. pkt.*

Forslaget gennemfører artikel 2, nr. 7, i det nye regnskabsdirektiv. Efter denne bestemmelse skal medlemsstaterne tillade eller kræve, at indirekte produktionsomkostninger indregnes i kostprisen for omsætningsaktiver.

Kostprisen for omsætningsaktiver udgøres i henhold til stk. 1, af de omkostninger, der er foranlediget af anskaffelsen, eller som direkte kan henføres til det fremstillede aktiv, typisk løn og materialeforbrug.

Bestemmelsen giver også mulighed for i kostprisen at indregne renter af kapital, der er medgået til finansiering af varer – herunder igangværende arbejder for fremmed regning – hvis renterne vedrører fremstillingsperioden.

Det foreslåede stk. 3 bestemmer, at distributionsomkostninger ikke må indregnes i kostprisen. Distributionsomkostninger omfatter bl.a. omkostninger afholdt med henblik på salget, herunder salgsfremmende aktiviteter og ordreoptagelse samt omkostninger ved forsendelse af varer til kunder.

Det foreslås, at § 44, stk. 1 og 3, i den nye affattelse af § 44 skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D som hidtil, mens valgmuligheden i stk. 2 alene skal gælde for regnskabsklasse B. Virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D har således fortsat pligt til at indregne indirekte produktionsomkostninger i henhold til § 82, som ændret i forslagets § 1, nr. 106.

Det foreslås, at bestemmelserne i § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, der fastsætter, hvilke bestemmelser i loven der gælder for regnskabsklasse C og D, ændres i overensstemmelse hermed. Der henvises til forslagets § 1, nr. 99 og 136.

Til nr. 68 (§ 46 i årsregnskabsloven)

Årsregnskabslovens § 46, stk. 1, giver mulighed for, at varebeholdninger kan opskrives til genanskaffelsesværdi. Andre omsætningsaktiver, som ikke løbende reguleres til dagsværdi efter §§ 37 eller 38, kan opskrives til dagsværdi.

Der foreslås en ny affattelse af årsregnskabslovens *§ 46*.

Det gældende stk. 1 videreføres ikke, da det nye regnskabsdirektiv ikke indeholder mulighed for, at varebeholdninger kan opskrives til genanskaffelsesværdi. Andre omsætningsaktiver kan heller ikke opskrives, da adgangen til at opskrive i det nye direktivs artikel 7, stk. 1, er begrænset til anlægsaktiver.

Ved at fjerne muligheden for opskrivninger på varebeholdninger og andre omsætningsaktiver foretages

der endvidere en tilpasning til de internationale regnskabsstandarder IFRS, som ikke giver mulighed for opskrivninger på varebeholdninger. De nærmere bestemmelser om varebeholdninger fremgår af IAS 2, herunder afsnit 9 i standarden.

Den nye *§ 46, stk. 1*, viderefører det gældende stk. 2, hvorefter omsætningsaktiver, der ikke løbende reguleres til dagsværdi, skal nedskrives til en lavere nettorealisationsværdi. Det foreslåede stk. 1 indeholder ligesom det gældende stk. 2 henvisning til §§ 37 og 38. Endvidere indsættes en henvisning til § 37 a, som foreslås indsat ved forslagets § 1, nr. 52, og som svarer til indholdet i § 2 i bekendtgørelse nr. 263 af 19. april 2004 om undtagelser fra lov om erhvervsdrivende virksomheders aflæggelse af årsregnskab m.v. (årsregnskabsloven).

Nettorealisationsværdien for et aktiv er summen af de fremtidige nettoindbetalinger, som aktivet forventes at indbringe som led i normal drift. Begrebet er bredt anerkendt i såvel regnskabsteori som -praksis.

Nettorealisationsværdien er som udgangspunkt lig med salgsprisen fratrukket de omkostninger, som kan henføres til salget.

Det foreslås at indsætte en undtagelse til stk. 1 som et nyt *stk. 2* i § 46. Med forslaget gennemføres det nye regnskabsdirektivs artikel 12, stk. 7, som medlemsstaterne er forpligtede til at gennemføre.

I det foreslåede stk. 2 indsættes en bestemmelse om, at den i stk. 1 nævnte lavere værdi ikke kan opretholdes, når begrundelsen for nedskrivningen ikke længere består. Det betyder, at hvis f.eks. et varelager har været nedskrevet som følge af forventet nedgang i salgspriserne, skal nedskrivningen tilbageføres, hvis forventningerne ændres til en højere salgspris. Med forslaget lovfæstes den nuværende praksis på området.

Det foreslås, at den nye affattelse af § 46 skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D.

Ifølge de gældende bestemmelser i § 22, stk. 1, § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, gælder lovens § 46 for regnskabsklasse B, C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

De hidtil gældende bemærkninger til § 46, stk. 2, jf. specielle bemærkninger til § 46, stk. 2: Folketingstidende 2000-01, A, L 138 som fremsat, side 3303, vil fortsat være gældende med ovenstående tilføjelser og ændringer.

Til nr. 69 (§ 47, stk. 1, 3. pkt., i årsregnskabsloven)

Den gældende § 47, stk. 1, i årsregnskabsloven indeholder en definition af hensatte forpligtelser og et krav om, at disse skal indregnes i balancen. En hensat forpligtelse er defineret som en forpligtelse, der er uvis med hensyn til størrelse eller tidspunkt for afvikling.

Hensatte forpligtelser kan blandt andet omfatte garantiforpligtelser, pensionsforpligtelser, forpligtelser til oprydning af forurening, omkostninger til omstrukturering og udskudt skat.

§ 47, stk. 1, er allerede i overensstemmelse med direktivets artikel 12, stk. 12, der er en rammebestemmelse. De konkrete eksempler på hensatte forpligtelser er således udtryk for den danske forståelse af direktivets krav. Det vurderes, at forslaget ikke stiller yderligere krav til virksomhederne, end hvad der fremgår af direktivet.

§ 47, stk. 1, bygger på de bestemmelser i IFRS, som omhandler hensættelser. Dette er de generelle bestemmelser om hensættelser i IAS 37, de særlige bestemmelser om udskudt skat i IAS 12 og bestemmelserne om pensionsforpligtelser m.v. i IAS 19.

Den gældende § 47, stk. 1, indeholder en forskel i forhold til IAS 37 med hensyn til, hvornår en forpligtelse til omstrukturering skal indregnes i balancen. Årsagen er, at da bestemmelsen blev indført ved lov nr. 448 af 7. juni 2001 om erhvervsdrivende virksomheders aflæggelse af årsregnskab m.v. (årsregnskabsloven) var der en generel opfattelse af, at det dagældende regnskabsdirektiv ikke tillod

medlemsstaterne at tilpasse loven til IAS 37 på dette punkt. Opfattelsen er dog ændret sidenhen. Herefter er det muligt for medlemsstaterne at tillade virksomhederne at anvende samme praksis som under IFRS.

Det foreslås derfor, at der i *§ 47, stk. 1*, indsættes en ny bestemmelse som *3. pkt.*, der tilpasser bestemmelsen til IFRS, for så vidt angår, hvornår hensættelser til omstruktureringer skal indregnes.

Det betyder, at forpligtelsen først kan og skal indregnes, når omstruktureringen er besluttet af virksomhedens ledelse, og der er udarbejdet en detaljeret plan herfor. Endvidere er det en forudsætning, at gennemførelsen er påbegyndt, eller at virksomheden har oplyst de berørte personer om den overordnede plan. Efter den gældende bestemmelse skal forpligtelsen indregnes allerede, når beslutningen er truffet, uanset om gennemførelsen er påbegyndt eller ej.

Omstruktureringen anses for påbegyndt, når virksomheden for eksempel har startet nedtagning af anlæg, foretaget salg af aktiver eller har offentliggjort en overordnet plan for omstruktureringen. Offentliggørelse af en overordnet plan for en omstrukturering udgør udelukkende en forpligtelse til omstrukturering, hvis den foretages på en sådan måde og er tilstrækkelig detaljeret til (det vil sige beskriver en overordnet plan), at den skaber en berettiget forventning hos andre parter, eksempelvis kunder, leverandører og ansatte (eller deres repræsentanter) om, at virksomheden vil foretage omstruktureringen. For at planen kan anses for at være en forpligtelse, skal den gennemføres kort tid efter offentliggørelsen.

Den foreslåede ændring bygger på, at der først er tale om en forpligtelse, når gennemførelsen er påbegyndt. Indtil dette er sket, kan ledelsen omkostningsfrit ændre beslutningen, hvorfor der reelt ikke er tale om en forpligtelse.

Dokumentation for, at omstruktureringen er påbegyndt, kan være, at de berørte parter er informeret om beslutningen. Der kan eksempelvis være tale om, at medarbejderne er informeret om nedskæringer, og at samhandelspartnere er informeret i form af opsigelse af kontrakter.

I forhold til beregningen af skatteforpligtelser, herunder udskudt skat og ikke mindst skatteaktiver, er IAS 12 egnet til at udfylde lovens ramme. Der er dog én væsentlig forskel mellem årsregnskabsloven og IAS 12. Forskellen er, at loven ikke hindrer, at der beregnes udskudt skat af goodwill ved omdannelse fra enkeltmandsvirksomhed til kapitalselskab, når dette er forudsat i skattelovgivningen, som betingelse for en skattefri virksomhedsomdannelse. IAS 12 tillader derimod ikke, at der beregnes udskudt skat af goodwill i denne situation. Dette omtales nærmere i bemærkningerne til forslagets § 1, nr. 31.

Det foreslås, at ændringen til § 47 skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D.

Ifølge de gældende bestemmelser i § 22, stk. 1, § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, gælder lovens § 47 for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

De hidtil gældende bemærkninger til § 47, stk. 1, jf. specielle bemærkninger til § 47, stk. 1: Folketingstidende 2000-01, A, L 138 som fremsat, side 3304-3305 vil fortsat være gældende med ovenstående ændringer.

Til nr. 70 (§ 47, stk. 2, i årsregnskabsloven)

Den gældende § 47, stk. 2, i årsregnskabsloven giver mulighed for at måle hensatte forpligtelser til dagsværdi.

Årsregnskabslovens § 47 bygger generelt på bestemmelserne i IAS 37. Bestemmelsen omfatter dog også udskudt skat, som i IFRS reguleres i IAS 12.

Den gældende bestemmelse hindrer ikke, at udskudte skatteforpligtelser måles til dagsværdi.

Dagsværdi er her udtrykt som en kapitalværdi, der findes ved at tilbagediskontere den udskudte skatteforpligtelse. Denne mulighed fremgår af loven uanset, at tilbagediskontering var i strid med IAS 12 ved årsregnskabslovens vedtagelse i 2001. Årsagen til denne forskel var, at den standardudstedende organisation IASB i 2001 vurderede, at tilbagediskontering af udskudt skat kunne tillades. Dette projekt

ses dog ikke videreført, og det anses ikke for sandsynligt, at IASB vil tillade tilbagediskontering af udskudt skat i den nærmeste fremtid.

For at tilnærme bestemmelsen til IFRS foreslås det, at *§ 47, stk. 2,* affattes på ny, således at udskudte skatteforpligtelser ikke kan tilbagediskonteres. Disse forpligtelser skal således opgøres til nominel værdi, uanset at betalingen kan ligge flere år ude i fremtiden.

Endvidere foreslås det, at andre hensatte forpligtelser kan måles til kapitalværdi og ikke til dagsværdi. Dette foreslås for at tilnærme bestemmelsen til IAS 37. Forslaget vurderes ikke at medføre ændringer af betydning, da dagsværdien i praksis må antages at være beregnet som kapitalværdien.

Efter direktivets artikel 12, stk. 12, skal hensættelsen udgøre det bedste skøn over de omkostninger, som anses for sandsynlige, eller med hensyn til en forpligtelse det beløb, der kræves til at indfri den pågældende forpligtelse. Det vurderes, at direktivet kan rumme en tilbagediskontering af forpligtelsen, således at den opgøres til nutidsværdi. En tilbagediskontering forudsætter naturligvis, at der i beregningen af den fremtidige betaling er taget højde for forventet inflation m.v.

Det foreslås, at den nye affattelse af § 47, stk. 2, skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D.

Ifølge de gældende bestemmelser i § 22, stk. 1, § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, gælder lovens § 47 for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

De hidtil gældende bemærkninger til § 47, stk. 2, erstattes af ovenstående bemærkninger.

Til nr. 71 (§ 48 i årsregnskabsloven)

Den gældende § 48 i årsregnskabsloven giver mulighed for, at virksomhederne, uanset definitionen på forpligtelser, kan indregne ledelsens forslag til udbytte som en forpligtelse under posten "Forslag til udbytte for regnskabsåret".

Bestemmelsen blev ved lovens vedtagelse i 2001 medtaget for at kunne bibeholde den tidligere tradition for at indregne "Forslag til udbytte for regnskabsåret" som en forpligtelse.

Bestemmelsen er i strid med den internationale regnskabsstandard IAS 10, afsnit 12, som ikke tillader, at forslag til udbytte for regnskabsåret indregnes som en forpligtelse i balancen.

§ 48 foreslås ophævet for at tilnærme årsregnskabsloven til IFRS. Det vurderes ikke, at undtagelsen i § 48 har medført lempelser i forhold til hovedreglen om at indregne forslag til udbytte som en del af egenkapitalen.

Forslaget vil ikke medføre en fuld tilpasning til IFRS, men vil dog sikre, at præsentationen af udbytte ikke vil medføre forskellig størrelse af egenkapital og forpligtelser under årsregnskabsloven og IFRS.

Det nye regnskabsdirektivs artikel 9, stk. 6, giver mulighed for, at "Forslag til udbytte for regnskabsåret" kan indregnes som en forpligtelse, men denne mulighed foreslås som nævnt ikke udnyttet i årsregnskabsloven. "Forslag til udbytte for regnskabsåret" skal således fremover altid indregnes som en post under egenkapitalen.

§ 48 gælder i dag for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D, jf. de gældende bestemmelser i § 22, stk. 1, § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1. Den foreslåede ophævelse af § 48 vil derfor få virkning for alle tre regnskabsklasser.

Til nr. 72 (§ 49, stk. 1, 3. pkt., i årsregnskabsloven)

Det foreslås, at henvisningen i *§ 49, stk. 1, 3. pkt.,* til § 38, stk. 1 og 3, ændres til § 38, stk. 1 og 2.

Der er alene tale om en konsekvensændring som følge af forslagets § 1, nr. 53-56, der indebærer, at det gældende stk. 3 i § 38 videreføres med visse ændringer som stk. 2.

Til nr. 73 (§ 49, stk. 2, nr. 1, i årsregnskabsloven)

Det foreslås, at henvisningen i årsregnskabslovens *§ 49, stk. 2, nr. 1,* til § 46 udgår.

Forslaget er en konsekvens af, at muligheden i § 46, stk. 1, for at opskrive omsætningsaktiver foreslås ophævet i forslagets § 1, nr. 68.

Til nr. 74 (§ 49, stk. 2, nr. 2, i årsregnskabsloven)

Efter den gældende § 49, stk. 2, nr. 2, i årsregnskabsloven skal indtægter og omkostninger ved køb og salg af egne kapitalandele, i det omfang kapitalandele ikke indregnes i balancen, indregnes direkte på egenkapitalen.

Det betyder samtidig, at indtægter og omkostninger ved køb og salg af egne kapitalandele skal indregnes i resultatopgørelsen, når de egne kapitalandele indregnes i balancen.

Der foreslås en konsekvensændring som følge af, at § 35 i årsregnskabsloven blev ophævet ved lov nr. 516 af 12. juni 2009 om ændring af årsregnskabsloven, lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love (Ændringer som følge af selskabsloven). Ophævelsen af § 35 medførte, at egne kapitalandele ikke længere kan indregnes i balancen.

Det foreslås derfor, at *§ 49, stk. 2, nr. 2*, ændres således, at det fremgår klart, at indtægter og omkostninger ved køb og salg af egne kapitalandele altid skal indregnes direkte på egenkapitalen.

Det foreslås, at ændringen til § 49, stk. 2, nr. 2, skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D.

Ifølge de gældende bestemmelser i § 22, stk. 1, § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, gælder lovens § 49 for regnskabsklasse B, C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

De hidtil gældende bemærkninger til § 49, stk. 2, nr. 2, erstattes af ovenstående bemærkninger.

Til nr. 75-78 (§ 49, stk. 2, nr. 5-7, i årsregnskabsloven)

I forslagets § 1, nr. 75, foreslås en konsekvensændring i årsregnskabslovens *§ 49, stk. 2, nr. 5,* som følge af, at der i forslagets § 1, nr. 78, indsættes et yderligere nummer som nummer 7 i opregningen i stk. 2.

I forslagets § 1, nr. 76, foreslås en ændring i *§ 49, stk. 2, nr. 6,* således at "fundamentale fejl" ændres til "væsentlige fejl".

Efter de gældende regler skal virksomhederne indregne tilbageførsel på grund af fundamentale fejl, jf. § 52, stk. 3, over egenkapitalen. Det betyder, at en korrektion af en fundamental fejl ikke påvirker resultatopgørelsen.

I forslagets § 1, nr. 81, foreslås det bl.a., at udtrykket "fundamentale fejl" i § 52, stk. 2, ændres til "væsentlige fejl". I lighed hermed foreslås det, at udtrykket "fundamentale fejl" ændres til "væsentlige fejl" i § 49, stk. 2, nr. 6. Der henvises til bemærkningerne til forslagets § 1, nr. 81.

Ændringen af udtrykket "fundamentale fejl" til "væsentlige fejl" ændrer ikke ved, at korrektion af disse fejl fortsat skal indregnes over egenkapitalen.

Ændringen tilpasser bestemmelsen til de internationale regnskabsstandarder, jf. IAS 8, afsnit 42. Forholdet er ikke reguleret i det nye regnskabsdirektiv.

De hidtil gældende bemærkninger til § 49, stk. 2, nr. 6, erstattes af ovenstående bemærkninger.

I forslagets § 1, nr. 77, foreslås desuden en konsekvensændring i *§ 49, stk. 2, nr. 6,* som følge af, at der indsættes et yderligere nummer som nummer 7 i opregningen i stk. 2, jf. forslagets § 1, nr. 78, som omtales nedenfor.

Efter de gældende generelle bestemmelser i § 49, stk. 1, skal aktuarmæssige gevinster og tab, som indgår i opgørelsen af pensionsforpligtelsen, indregnes i resultatopgørelsen. Dette foreslås ændret således, at

aktuarmæssige gevinster og tab, som indgår i opgørelsen af pensionsforpligtelsen, i stedet skal indregnes direkte i egenkapitalen. Det foreslås, at dette krav indsættes som en ny bestemmelse *i § 49, stk. 2, nr. 7.*

Ved at indføre dette krav i årsregnskabsloven foretages der en tilpasning til IFRS. Kravet herom i IFRS fremgår af IAS 19, afsnit 120 (c), hvorefter reguleringen ikke skal indregnes i resultatopgørelsen, men i totalindkomstopgørelsen. Forholdet er ikke specifikt reguleret i det nye regnskabsdirektiv. Det vurderes dog, at forslaget ligger indenfor direktivets rammer.

Den foreslåede præsentation af aktuarmæssige gevinster og tab er alene relevant ved såkaldte ydelsesbaserede pensionsordninger og ikke ved bidragsbaserede ordninger. Da de danske ordninger som altovervejende hovedregel er bidragsbaserede, vil ændringen primært vedrøre de virksomheder, som har aktiviteter i udlandet, hvor ydelsesbaserede ordninger er mere udbredte.

Ved en ydelsesbaseret pensionsordning garanterer virksomheden dens medarbejdere en pension. Pensionens størrelse afhænger typisk af tjenestetid og løn på sluttidspunktet. Virksomheden kan f.eks. garantere medarbejderne en pension, som udgør 2/3 af slutlønnen.

Her er det arbejdsgiveren, som har risikoen for medarbejdernes levetid, afkast af opsparede midler m.v. De ændringer i størrelsen af pensionsforpligtelsen, som opstår ved ændringer i forventet levetid m.v., omtales ofte som aktuarmæssige gevinster og tab.

Hvis medarbejdernes forventede levetid ændres fra f.eks. 78 år til 79 år, vil dette få betydelig indflydelse på virksomhedens forpligtelser.

Der har været et stort ønske fra virksomhederne om, at aktuarmæssige reguleringer (levetid, forventet afkast på investeringsaktiver m.v.) skal kunne foretages direkte i egenkapitalen og således ikke over resultatopgørelsen. Dette svarer til IFRS, som giver mulighed for indregning i anden totalindkomst – tidligere direkte i egenkapitalen.

Baggrunden for ønsket er, at aktuarmæssige gevinster og tab ikke anses for at være udtryk for virksomhedens kerneforretning.

Det foreslås, at ændringerne til § 49, stk. 2, skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D.

Ifølge de gældende bestemmelser i § 22, stk. 1, § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, gælder lovens § 49 for regnskabsklasse B, C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

Til nr. 79 (§ 50, stk. 2, i årsregnskabsloven)

Hovedreglen i den gældende § 13, stk. 1, nr. 8, i årsregnskabsloven er, at indtægter og omkostninger ikke må modregnes i årsregnskabet. Det betyder, at regnskabsposterne skal vises brutto.

Det generelle forbud mod modregning i § 13, stk. 1, nr. 8, foreslås ikke ændret, hvilket skal ses i lyset af, at det nye regnskabsdirektiv i artikel 6, stk. 1, litra g, indeholder et generelt forbud mod modregning.

Efter § 50 kan indtægter og omkostninger, der hidrører fra aktiver og forpligtelser, hvis værdi er effektivt sikret af andre aktiver og forpligtelser, uanset forbuddet mod modregning i § 13, stk. 1, nr. 8, modregnes med indtægter og omkostninger, der hidrører fra sikringsdispositionerne.

Direktivet giver dog i artikel 6, stk. 2, medlemsstaterne mulighed for i særlige tilfælde at tillade modregning, hvis det modregnede beløb vises brutto i en note. Den gældende § 50 kan således bibeholdes ved udnyttelse af denne mulighed i direktivet.

Direktivets krav medfører dog samtidig, at der skal indsættes en bestemmelse om, at bruttoværdien af de modregnede beløb skal oplyses i noterne. Bestemmelsen foreslås indsat i årsregnskabsloven som *§ 50, stk. 2*.

Det foreslås, at § 50, stk. 2, skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D.

Ifølge de gældende bestemmelser i § 22, stk. 1, § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, gælder lovens § 50 for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

Til nr. 80 (§ 51, stk. 1 og 2, i årsregnskabsloven)

Den gældende § 51, stk. 1, i årsregnskabsloven omhandler kravene til virksomheden, hvis den ændrer regnskabspraksis i form af metoder for indregning, grundlag for måling eller ændring i den anvendte monetære enhed. Effekten af ændringerne i overensstemmelse med den nye praksis skal indregnes direkte på egenkapitalen primo regnskabsåret.

Det foreslås, at *§ 51, stk. 1,* affattes på ny, idet der foretages nogle sproglige ændringer for at gøre bestemmelsen mere klar og i overensstemmelse med den terminologi, som ellers anvendes i loven. Formuleringen "ændrer virksomheden metoder for indregning, grundlag for måling eller ændring i den anvendte monetære enhed" erstattes således af "ændrer virksomheden regnskabspraksis".

Forslaget indebærer ingen materiel ændring af bestemmelsen, og der er derfor ingen ændring i den måde, hvorpå virksomhederne skal indregne og præsentere effekten af ændringerne i anvendt regnskabspraksis.

Bestemmelsen er en national bestemmelse og følger således ikke af det nye regnskabsdirektiv.

Forslaget definerer ikke i alle detaljer, hvad der skal anses som ændringer i regnskabspraksis, og hvad der skal anses som ændringer i regnskabsmæssige skøn, jf. § 52. Afgrænsningen må derfor suppleres ud fra dansk og international udvikling på området.

Det følger af det materielle kontinuitetsprincip, jf. § 13, stk. 2, som foreslås ændret i forslagets § 1, nr. 28, at virksomheden som udgangspunkt ikke må ændre indregningsmetoder og målegrundlag fra et regnskabsår til det næste. Den foreslåede § 51, stk. 1, er derfor kun relevant i de tilfælde, hvor en ændring er nødvendig for bedre at vise et retvisende billede, eller hvor en ændring er krævet ved lov eller standarder.

Bestemmelsen indebærer, at den akkumulerede virkning af ændringerne ved regnskabsårets begyndelse indregnes direkte på egenkapitalen, idet primobalancen skal tilpasses.

Når indregningsmetoder eller målegrundlag ændres, skal sammenligningstallene desuden tilpasses til den nye praksis for de år, der er medtaget i resultatopgørelsen og balancen. Noteoplysninger, hvortil der er krav om sammenligningstal, fremgår af § 24, stk. 3.

Der foreslås endvidere en ny affattelse af *§ 51, stk. 2.* Heraf fremgår det, at hvis virksomheden ændrer regnskabspraksis for at kunne opskrive aktiver efter § 41, stk. 1, der foreslås ændret i forslagets § 1, nr. 58, skal de poster i årsregnskabet, der berøres heraf, ændres i overensstemmelse med den nye regnskabspraksis, og der skal ske indregning af effekten heraf direkte på egenkapitalen. De opskrivninger, der foretages, skal behandles efter § 41, stk. 3, der foreslås ændret i forslagets § 1, nr. 60-62. Sammenligningstal skal ikke tilpasses.

Med den nye affattelse af stk. 2 foretages der en tilpasning til IFRS, nærmere bestemt IAS 8, afsnit 17, og dermed også til de nærmere krav om omvurdering i IAS 16 og IAS 38. Den nye affattelse af stk. 2 er i overensstemmelse med artikel 7, stk. 2, i det nye regnskabsdirektiv. Direktivet kræver, at opskrivningen skal indregnes direkte i egenkapitalen som en reserve.

Det foreslås, at ændringerne til § 51 skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D.

Ifølge de gældende bestemmelser i § 22, stk. 1, § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, gælder lovens § 51 for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

De hidtil gældende bemærkninger til § 51, stk. 1, jf. specielle bemærkninger til § 51: Folketingstidende 2000-01, A, L 138 som fremsat, side 3307, vil fortsat være gældende med ovenstående ændringer.

Ovenstående bemærkninger til § 51, stk. 1 og 2, erstatter de hidtil gældende bemærkninger til § 51, stk. 2.

Til nr. 81 (§ 52, stk. 2, i årsregnskabsloven)

Den gældende bestemmelse i § 52, stk. 2, i årsregnskabsloven omhandler korrektion af „fundamentale fejl". Fundamentale fejl er meget graverende fejl, som medfører, at tidligere perioders årsregnskaber som helhed ikke gav et retvisende billede. Det kan være fejl ved beregninger af værdier, fejl i brugen af regnskabspraksis, misforståelser af fakta m.v.

§ 52, stk. 2, er baseret på den internationale regnskabsstandard IAS 8, således som denne var udformet i 2001. Bestemmelsen i IAS 8, afsnit 42, er imidlertid ændret således, at den nu ikke alene omfatter fundamentale fejl, men alle væsentlige fejl. Det fremgår af afsnit 12 i Basis for Conclusions til IAS 8, at begrebet "fundamentale fejl" blev afskaffet, da det var svært at forstå og dermed svært at lave en klar skillelinje over for begrebet "væsentlige fejl".

Væsentlige fejl omfatter alle de fejl, som kan påvirke regnskabsbrugerens beslutningstagen. Dette omfatter ikke alene de fejl, som bevirker, at regnskabet ikke giver et retvisende billede, herunder fundamentale fejl, men også andre fejl, som kan medføre ændringer i regnskabsbrugerens beslutningstagen. Det vil sige, at fundamentale fejl anses som en delmængde af væsentlige fejl.

Direktivet indeholder ikke bestemmelser om korrektion af fejl i årsregnskaber vedrørende tidligere år.

Det foreslås, at *§ 52, stk. 2,* affattes på ny med henblik på, at bestemmelsen tilpasses IAS 8, afsnit 42. Korrektion af væsentlige fejl ikke må påvirke resultatopgørelsens poster. Den beløbsmæssige effekt af korrektionen skal indregnes direkte på egenkapitalen primo regnskabsåret, og sammenligningstallene for tidligere år skal tilpasses.

Ændringen vedrører alene reguleringen af, hvilke fejl som er omfattet af bestemmelsen. Der sker således ingen ændring i, hvorledes korrektionen af de pågældende fejl skal ske.

Det vurderes, at det vil være nemmere for såvel virksomhederne som regnskabsbrugerne, når der alene skal opereres med to typer af fejl: væsentlige fejl og uvæsentlige fejl.

Det foreslås, at den ændrede affattelse af § 52, stk. 2, skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D.

Ifølge de gældende bestemmelser i § 22, stk. 1, § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, gælder lovens § 52 for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

Ovenstående bemærkninger erstatter de hidtil gældende bemærkninger til § 52.

Til nr. 82 (§ 52 a i årsregnskabsloven)

De gældende regler i årsregnskabsloven stiller ikke krav til rækkefølgen af noterne til årsregnskabet. Det nye regnskabsdirektivs artikel 15 kræver imidlertid, at noterne præsenteres i den rækkefølge, hvori de poster, som noterne vedrører, er præsenteret i resultatopgørelsen og balancen.

Det foreslås derfor, at dette krav gennemføres i en ny bestemmelse som *§ 52 a* i årsregnskabsloven. Af bestemmelsen fremgår det således, at noterne til årsregnskabet skal præsenteres i samme rækkefølge som de poster i resultatopgørelsen og balancen, de vedrører.

Kravet om rækkefølgen af noterne er ikke til hinder for, at én note kan dække flere poster i resultatopgørelse og balance, der naturligt hører sammen. Det gælder eksempelvis en skattenote, der kan relatere sig til flere poster i resultatopgørelse og balance. I så fald skal notens nummer fastsættes ud fra, hvor noten

første gang er relevant, og samme nummer skal anvendes som henvisning i forbindelse med de øvrige poster i resultatopgørelse og balance, som noten dækker.

Kravet om rækkefølgen af noterne er heller ikke til hinder for, at noteoplysninger om anvendt regnskabspraksis placeres før regnskabsopstillingerne.

Det foreslås, at den nye § 52 a skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D.

Således som de gældende bestemmelser i § 22, stk. 1, § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, er formuleret, vil den nye § 52 a blive omfattet af de bestemmelser i loven, som gælder for regnskabsklasse B, C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

Til nr. 83 (§ 53, stk. 2, nr. 1, i årsregnskabsloven)

Efter årsregnskabslovens § 53, stk. 2, nr. 1, litra a og b, skal der gives en række oplysninger om anvendt regnskabspraksis for finansielle aktiver, investeringsaktiver og biologiske aktiver, som indregnes til dagsværdi – herunder kapitalværdi – og amortiseret kostpris efter årsregnskabslovens §§ 37 og 38.

§ 53, stk. 2, nr. 1, litra a og b, følger ikke af et specifikt direktivkrav, men er en specifikation af det generelle krav om oplysninger om anvendt regnskabspraksis, som følger af lovens § 53, stk. 1.

Det foreslås, at *§ 53, stk. 2, nr. 1, litra a* og *b,* ophæves og erstattes med et samlet krav i det foreslåede nye *litra a* om oplysninger om de værdiansættelsesmodeller og -teknikker, som er anvendt ved beregningen af dagsværdi. Der er navnlig tale om en præcisering af de gældende krav. Dog bortfalder det særlige krav om beskrivelse af beregningsmetoden ved anvendelse af amortiseret kostpris. Årsagen til dette er, at beregningen af amortiseret kostpris er en almindelig anerkendt metode, hvorfor det er unødvendigt at beskrive den i de enkelte årsregnskaber. Fokus flyttes over på beregningen af dagsværdier, hvor der er betydeligt større forskelle mellem de forskellige modeller som anvendes.

Oplysningerne skal alene gives, hvor dagsværdien ikke umiddelbart kan aflæses i markedet. Der skal således f.eks. ikke oplyses nærmere om modeller m.v. for virksomhedens børsnoterede aktier, som er målt til børskursen. Oplysningskravet omfatter den situation, hvor målingen er baseret på bestemmelsen i § 37, stk. 1, 4. pkt., der foreslås ændret i forslagets § 1, nr. 48. Dette svarer til niveau 3 i IFRS 13. Oplysningerne er f.eks. relevante for investeringsejendomme, som måles til dagsværdi efter årsregnskabslovens § 38, der foreslås ændret i forslagets § 1, nr. 53-56. Målingen vil normalt være baseret på en model, typisk en DCF-model (Discounted Cash Flow model). En DCF-model er en beregningsmodel til tilbagediskontering af forventede fremtidige pengestrømme. Hvis en DCF-model anvendes, skal dette fremgå entydigt af beskrivelsen af anvendt regnskabspraksis. Det skal også fremgå, om beregningen er baseret på flerårige budgetter og en terminalperiode. Endvidere skal andre relevante oplysninger, som konkret skønnes nødvendige for regnskabsbrugeren, fremgå af beskrivelsen af anvendt regnskabspraksis.

Den internationale regnskabsstandard IFRS 13 indeholder en række specifikke oplysningskrav til virksomheder, som måler deres aktiver til dagsværdi. Denne regnskabsstandard kan anvendes som vejledning til, hvorledes årsregnskabslovens generelle oplysningskrav kan opfyldes.

Forslaget er en delvis gennemførelse af artikel 16, stk. 1, litra c, nr. i, i det nye regnskabsdirektiv. Den del af direktivets krav, som ikke gennemføres i denne bestemmelse, foreslås gennemført ved en ny bestemmelse i § 58 a, jf. forslagets § 1, nr. 88. Den nye § 58 a stiller krav om, at der skal gives oplysninger om de forudsætninger, som er anvendt i den model, som er beskrevet under anvendt regnskabspraksis.

Efter den gældende § 53, stk. 2, nr. 1, litra c, skal en afskrivningsperiode for immaterielle anlægsaktiver på over 5 år begrundes konkret og fyldestgørende. Den gældende bestemmelse gennemførte artikel 37, stk. 2, i 4. direktiv.

Direktivets regel er ændret med det nye regnskabsdirektiv. Nu foreskriver direktivet, at afskrivningsperioden for goodwill altid skal begrundes. Det vil sige, at den skal begrundes uanset afskrivningsperiodens længde.

Det foreslås derfor, at § 53, stk. 2, nr. 1, litra c, videreføres som det foreslåede nye *litra b,* således at 1. pkt. videreføres uden ændringer, mens 2. pkt. fastslår, at afskrivningsperioden for goodwill skal begrundes.

Det nye regnskabsdirektiv indeholder ikke krav om begrundelse for afskrivningsperioden for andre immaterielle aktiver end goodwill.

Begrundelsen skal være særligt fyldestgørende, hvis virksomhedens afskrivningsperiode er særlig kort eller meget lang i forhold til andre virksomheder i samme branche. Her vil virksomheden skulle begrunde, hvorfor netop dens goodwill har en levetid, som afviger fra resten af branchens.

Det gældende litra d i § 53, stk. 2, nr. 1, bliver herefter *litra c.*

Det foreslås, at ændringerne til § 53, stk. 2, nr. 1, skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D.

Ifølge de gældende bestemmelser i § 22, stk. 1, § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, gælder lovens § 53 for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

De hidtil gældende bemærkninger til § 53, stk. 2, jf. specielle bemærkninger til § 53, stk. 2, Folketingstidende 2000-01, A, L 138 som fremsat, side 3308-3310, vil fortsat være gældende med ovenstående ændringer og med den ændring, som følger af, at § 53, stk. 2, nr. 4, er foreslået ophævet i forslagets § 1, nr. 84.

Til nr. 84 (§ 53, stk. 2, nr. 4, i årsregnskabsloven)

Foreslået udbytte for regnskabsåret skal efter de gældende regler i årsregnskabsloven indregnes enten som en post under egenkapitalen, eller som en forpligtelse i balancen. Det foreslås i forslagets § 1, nr. 71, at ophæve muligheden i lovens § 48 for at indregne foreslået udbytte for regnskabsåret som en forpligtelse i balancen.

Der vil således fremover alene være én mulig regnskabsmæssig behandling af det foreslåede udbytte. Kravet i *§, 53, stk. 2, nr. 4*, om beskrivelse af anvendt regnskabspraksis for foreslået udbytte vil derfor være overflødigt og foreslås ophævet ved den foreslåede nye affattelse af bestemmelsen.

Det foreslås samtidig, at der i stedet indsættes en ny bestemmelse i *§ 53, stk. 2, nr. 4*, hvor det præciseres, at anvendt regnskabspraksis skal indeholde en beskrivelse af anvendt regnskabspraksis for virksomhedssammenslutninger. Baggrunden er, at den metode, som er anvendt ved indregning og måling af virksomhedssammenslutningen, kan have betydelig indflydelse på regnskabets tal.

Dette er særligt aktuelt, hvis der er tale om sammenslutninger af virksomheder underlagt samme kontrol. Årsagen til, at det er særlig relevant i disse tilfælde, er, at der kan vælges mellem to forskellige metoder, overtagelsesmetoden og sammenlægningsmetoden, jf. årsregnskabslovens § 121, der foreslås ændret i forslagets § 1, nr. 153. Da overtagelsesmetoden f.eks. indebærer omvurdering af alle aktiver og forpligtelser til dagsværdi, mens sammenlægningsmetoden ikke medfører omvurderinger, vil de to metoder ofte medføre væsentligt forskellige resultater.

Det vil ikke være tilstrækkeligt at anføre, hvilken overordnet metode – sammenlægningsmetoden eller overtagelsesmetoden – som er anvendt. For overtagelsesmetoden vil det skulle beskrives, hvorledes metoden er anvendt, f.eks. hvordan aktiver og forpligtelser er omvurderet til dagsværdi, herunder de anvendte forudsætninger.

Hvis sammenlægningsmetoden anvendes, vil det f.eks. skulle oplyses, om sammenlægningen anses for gennemført pr. den faktiske sammenlægningsdato, eller om den anses for gennemført ved regnskabsårets start med tilpasning af sammenligningstal, jf. den foreslåede nye bestemmelse i § 123, stk. 2, der foreslås indført med den nye affattelse af § 123 i forslagets § 1, nr. 156.

Oplysningskravet er blevet aktuelt, fordi der efter den foreslåede nye bestemmelse, som i forslagets

§ 1, nr. 47, foreslås indsat i årsregnskabsloven som § 36, stk. 2, skal anvendes de samme regler ved overtagelse af en bestående virksomhed som ved en koncernetablering. Et udvidet oplysningskrav ved koncernetableringer fremgår af den gældende § 125, stk. 3, nr. 2.

Det er alene et krav at medtage afsnittet i anvendt regnskabspraksis, hvis der har været gennemført væsentlige virksomhedssammenslutninger i løbet af regnskabsåret eller sammenligningsåret.

Ovenstående bemærkninger erstatter de hidtil gældende bemærkninger til § 53, stk. 2, nr. 4.

Til nr. 85 (§ 54, 2. pkt., i årsregnskabsloven)

Der foreslås en konsekvensændring i årsregnskabslovens *§ 54, 2. pkt.,* som følge af den foreslåede ændring i § 52, stk. 2, jf. forslagets § 1, nr. 81, hvori formuleringen fejl, herunder fundamentale fejl, ændres til væsentlige fejl.

Det foreslås, at ændringen til § 54 skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D.

Ifølge de gældende bestemmelser i § 22, stk. 1, § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, gælder lovens § 54 for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

De hidtil gældende bemærkninger til § 54, 2. pkt., jf. specielle bemærkninger til § 54, 2. pkt.: Folketingstidende 2000-01 A, L 138 som fremsat, side 3310, vil fortsat være gældende med ovenstående ændringer.

Til nr. 86 (§ 56 i årsregnskabsloven)

Efter den gældende § 56 i årsregnskabsloven skal virksomheder omfattet af regnskabsklasse B udarbejde en opgørelse over bevægelserne på egenkapitalen, som placeres i en note til årsregnskabet.

Det nye regnskabsdirektivs artikel 4, stk. 5, tillader imidlertid ikke, at der for virksomheder i regnskabsklasse B (små virksomheder) stilles krav om en note om bevægelser på egenkapitalen.

Overskriften før § 56 og *§ 56* foreslås derfor ophævet.

I forslagets § 1, nr. 109, foreslås det for virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D, at kravet om noteoplysninger om bevægelser på egenkapitalen erstattes af et krav om udarbejdelse af en egentlig egenkapitalopgørelse.

Visse af de krævede noteoplysninger til årsregnskabet i regnskabsklasse B vil ligeledes fremgå af en egenkapitalopgørelse i det omfang, virksomheden frivilligt vælger at udarbejde en egenkapitalopgørelse efter reglerne i regnskabsklasse C i overensstemmelse med § 7, stk. 5, der bliver stk. 6, som følge af forslagets § 1, nr. 16 og 17. Dette vil kunne være tilfældet, hvis en virksomhed har bundet en opskrivningshenlæggelse under egenkapitalen, og de oplysninger, som er krævet i noten til årsregnskabet, jf. forslagets § 1, nr. 87, fremgår direkte af egenkapitalopgørelsen. Udarbejder en virksomhed omfattet af regnskabsklasse B således frivilligt en egenkapitalopgørelse, vil denne kunne træde i stedet for disse notekrav, hvis de oplysninger, der kræves givet i en note, i stedet fremgår af egenkapitalopgørelsen. Det er således ikke hensigten, at oplysninger skal gentages i årsregnskabet.

Til nr. 87 (§ 58 i årsregnskabsloven)

Efter den gældende § 58 i årsregnskabsloven skal der gives en række oplysninger om op- og nedskrivninger på aktiver, som ikke løbende reguleres til dagsværdi efter §§ 37 og 38.

Det foreslås, at *§ 58* affattes på ny. Det gældende oplysningskrav i § 58, nr. 1, i forbindelse med opskrivning af aktiver omskrives. De gældende bestemmelser i § 58, nr. 2 og 3, flyttes til den nye § 67 a om særlige poster, der foreslås indsat i årsregnskabsloven i forslagets § 1, nr. 90, og der indsættes et nyt krav i den foreslåede § 58, nr. 2, om oplysninger om reserve for opskrivning.

Med det nye regnskabsdirektivs artikel 16, stk. 1, litra b, stilles der krav om, at virksomheden skal

give visse oplysninger om anlægsaktiver, der måles til omvurderet (opskrevet) værdi. Der skal således gives oplysning om bevægelser i opskrivningshenlæggelsen i regnskabsåret med en forklaring på den skattemæssige behandling af posterne heri og den regnskabsmæssige værdi i balancen, som ville have været indregnet, hvis anlægsaktiverne ikke var blevet omvurderet.

For så vidt angår det sidstnævnte krav, er der tale om en metodemæssig ændring i forhold til de gældende regler. Efter de gældende regler skal der oplyses om forskellen mellem de enkelte opskrevne posters værdi og de værdier, posterne ville have haft, hvis opskrivning ikke havde fundet sted. Der skulle således oplyses om nettovirkningen af opskrivningen. Det foreslås at ændre dette i den foreslåede nye *§ 58, nr. 1,* til et krav om, at der skal oplyses om de enkelte opskrevne posters værdi, som om opskrivning ikke havde været foretaget.

Opskriver virksomheden materielle eller immaterielle anlægsaktiver, som ikke løbende reguleres til dagsværdi efter §§ 37-38, vil de årlige afskrivninger i resultatopgørelsen blive forøget, da afskrivningernes størrelse skal beregnes ud fra den opskrevne værdi. Aktivets værdi i balancen vil også være forøget. Da der ikke er pligt til opskrivning af aktiver, kan regnskabsbruger have vanskeligt ved at sammenligne to virksomheders regnskaber, såfremt kun den ene benytter sig af muligheden for opskrivning. Er aktiver opskrevet, har regnskabsbruger derfor interesse i at vide, hvad aktivets værdi ville have været, hvis opskrivningen ikke havde fundet sted.

For så vidt angår kravene i den foreslåede nye *§ 58, nr. 2,* om at give en række oplysninger om opskrivningshenlæggelsen (”reserve for opskrivning”) under egenkapitalen, bemærkes, at det ikke i direktivet er specificeret, hvilket detaljeringsniveau disse oplysninger skal gives på. Med den foreslåede affattelse af nr. 2 er der derfor lagt vægt på, at der skal gives oplysninger, der er relevante for regnskabsbrugerne. Den foreslåede bestemmelse foreskriver ikke nærmere, hvordan oplysningerne skal gives, og de kan derfor også gives i en eventuel egenkapitalopgørelse.

For så vidt angår det nye regnskabsdirektivs krav om, at der skal gives oplysning om den skattemæssige behandling af opskrivninger (udskudt skat), anses kravet for dækket af § 53, der foreslås ændret i forslagets § 1, nr. 83 og 84, hvorefter der i en note skal oplyses om den anvendte regnskabspraksis, sammenholdt med kravet i § 47, der foreslås ændret i forslagets § 1, nr. 69 og 70, om, at der skal afsættes fuldt udskudt skat på opskrivningerne.

Notekravene relaterer sig alene til almindelige opskrivninger efter § 41, der foreslås ændret i forslagets § 1, nr. 58-62, og således ikke reguleringer til dagsværdi, jf. bestemmelserne i §§ 37, 37 a og 38, der foreslås ændret henholdsvis indsat i forslagets § 1, nr. 48-56.

Det foreslås, at den nye affattelse af § 58 skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D.

Ifølge de gældende bestemmelser i § 22, stk. 1, § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, gælder lovens § 58 for regnskabsklasse B, C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

De hidtil gældende bemærkninger til § 58 erstattes af ovenstående bemærkninger, idet de hidtidige bemærkninger til § 58, nr. 1 og 2, dog fortsat finder anvendelse som omtalt i bemærkningerne til forslagets § 1, nr. 90, vedrørende den nye § 67 a.

Til nr. 88 (§ 58 a, § 58 b og § 58 c i årsregnskabsloven)

Til § 58 a

Efter den foreslåede nye *§ 58 a* skal der gives oplysninger om de centrale forudsætninger, som er anvendt ved beregningen af dagsværdi for aktiver og forpligtelser.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med den foreslåede affattelse af § 53, stk. 2, nr. 1, litra a, i

forslagets § 1, nr. 83, der indeholder krav om oplysning om de værdiansættelsesmodeller og -teknikker, som er anvendt ved opgørelsen af dagsværdien af de aktiver og forpligtelser, der er målt til dagsværdi.

Efter den foreslåede *§ 58 a, stk. 1,* skal der gives oplysning om alle de forudsætninger, som er nødvendige for, at regnskabsbrugeren kan vurdere virksomhedens beregninger. Det betyder f.eks. for investeringsejendomme, som måles til dagsværdi efter en DCF-model, at der skal oplyses om f.eks. diskonteringsrente, forventet inflation, tomgang i ejendommen m.v. En DCF-model er en beregningsmodel til tilbagediskontering af forventede fremtidige pengestrømme. Det skal også oplyses, hvorledes der tages højde for forventet inflation, ændringer i huslejeniveau, vedligehold m.v.

Dette er oplysninger, som er nødvendige for, at regnskabsbrugeren skal kunne forstå, hvilke faktorer som har påvirket dagsværdiberegningen, samt kunne vurdere, om regnskabsbrugeren er enig i de anvendte forudsætninger, eller om disse virker for optimistiske eller pessimistiske.

Den internationale regnskabsstandard IFRS 13, der indeholder en række specifikke oplysningskrav til virksomheder, som måler deres aktiver til dagsværdi, kan anvendes som vejledning til opfyldelse af lovens generelle oplysningskrav. Standarden kan således eksempelvis give vejledning om identifikation af de enkelte elementer i en dagsværdiberegning og om forudsætningerne herfor.

Oplysningskravet i stk. 1 er som udgangspunkt et oplysningskrav pr. aktiv eller forpligtelse. Dette udgangspunkt foreslås modificeret ved *stk. 2*, som tillader en gruppering af oplysningerne.

Det betyder f.eks., at hvis en virksomhed har en række investeringsejendomme af samme karakter (eksempelvis moderne kontorejendomme), med nogenlunde samme geografiske placering, lejekontrakter m.v., kan oplysningerne gives samlet for denne gruppe af ejendomme.

Hvis der derimod f.eks. er tale om ejendomme, som afviger i karakter og placering, vil der skulle foretages en opdeling af ejendommene på kategorier. En opdeling kan ske på baggrund af geografisk placering og/eller ejendommenes karakter. Det afgørende er, at der ikke er store forskelle på de anvendte forudsætninger på de ejendomme, der oplyses om samlet.

Den foreslåede nye § 58 a er en delvis gennemførelse af artikel 16, stk. 1, litra c, nr. i, i det nye regnskabsdirektiv. Den del af direktivets krav, som ikke gennemføres i denne bestemmelse, foreslås gennemført ved en ny bestemmelse, der indsættes i årsregnskabsloven som § 53, stk. 2, nr. 1, litra a, jf. forslagets § 1, nr. 83.

Det foreslås, at den nye § 58 a skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D.

Således som de gældende bestemmelser i § 22, stk. 1, § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, er formuleret, vil den nye § 58 a blive omfattet af de bestemmelser i loven, som gælder for regnskabsklasse B, C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

Til § 58 b

I den foreslåede nye *§ 58 b* indføres der et nyt krav i årsregnskabsloven om, at der skal gives oplysninger om omfanget og karakteren af virksomhedens afledte finansielle instrumenter, der løbende måles til dagsværdi. Bestemmelsen gennemfører artikel 16, stk. 1, litra c, nr. iii, i det nye regnskabsdirektiv.

Afledte finansielle instrumenter omfatter f.eks. valutaterminskontrakter, renteswaps, optioner og futures.

Baggrunden for det nye oplysningskrav er, at afledte finansielle instrumenter kan udgøre en lille balancepost, men en stor risiko for tab eller gevinst for virksomheden. Det er derfor væsentligt for regnskabsbrugerne, at de får de oplysninger, som er nødvendige for at forstå den mulige fremtidige finansielle virkning af virksomhedens afledte finansielle instrumenter.

Oplysningerne vil omfatte de væsentligste aftalevilkår. Dette kan for en valutaterminskontrakt omfatte valuta, mængde og løbetid. Der skal også oplyses om sikkerheden for pengestrømmene. Sikkerheden

for pengestrømmene afhænger af modpartens betalingsevne, og der kan således være behov for at give oplysninger om modparten i transaktionen.

Oplysningskravet i stk. 1 er som udgangspunkt et oplysningskrav pr. finansielt instrument. Dette udgangspunkt foreslås modificeret ved *stk. 2*, som tillader en gruppering af oplysningerne.

Hvis virksomheden f.eks. løbende indgår valutaterminskontrakter om salg af USD med sin sædvanlige bankforbindelse, vil der kunne gives en samlet oplysning om disse kontrakter. En samlet oplysning forudsætter dog, at regnskabsbrugeren fortsat er i stand til at vurdere de mulige risici og fordele, som de afledte finansielle instrumenter indebærer for virksomheden.

Det foreslås, at den nye § 58 b skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D.

Således som de gældende bestemmelser i § 22, stk. 1, § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, er formuleret, vil den nye § 58 b blive omfattet af de bestemmelser i loven, som gælder for regnskabsklasse B, C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

Til § 58 c

Efter den foreslåede nye *§ 58 c* skal der gives oplysninger om de positive og negative forskelsbeløb, som konstateres ved første indregning og måling af kapitalandele efter § 43 a. Dette oplysningskrav gennemfører artikel 27, stk. 2, i det nye regnskabsdirektiv.

Den gældende § 43 a i årsregnskabsloven omhandler indregning og måling af kapitalandele i datter- og associerede virksomheder efter indre værdis metode. § 43 a gennemfører artikel 9, stk. 7, jf. artikel 27, i det nye regnskabsdirektiv. § 43 a har hidtil gennemført artikel 59 i 4. selskabsdirektiv.

De beregningsmetoder, som anvendes ved indregning og måling efter indre værdis metode, er de samme som anvendes ved udarbejdelsen af koncernregnskabet. Herunder finder § 121, der foreslås ændret i forslagets § 1, nr. 153, anvendelse ved overtagelsen af kapitalandelene. § 121 regulerer, hvornår en virksomhed kan anvende overtagelsesmetoden, jf. § 122, som foreslås ændret i forslagets § 1, nr. 153-155, eller sammenlægningsmetoden, jf. § 123, som foreslås ændret i forslagets § 1, nr. 156, til indregning og måling af en virksomhedssammenslutning (koncernetablering).

Uanset hvilken beregningsmetode som anvendes, skal der beregnes et forskelsbeløb mellem købsprisen og nettoaktiverne opgjort efter en af de to metoder. Forskelsbeløbet er udtryk for den goodwill, der er betalt.

Det foreslås, at den nye § 58 c skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D.

Således som de gældende bestemmelser i § 22, stk. 1, § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, er formuleret, vil den nye § 58 c blive omfattet af de bestemmelser i loven, som gælder for regnskabsklasse B, C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

Til nr. 89 (§ 64 i årsregnskabsloven)

Efter den gældende § 64 i årsregnskabsloven skal virksomheden oplyse om sine eventualforpligtelser. Den skal herunder angive beløbene for henholdsvis pensions-, kautions- og garantiforpligtelser, diskonterede veksler og andre eventualforpligtelser, der ikke er indregnet i balancen.

Grænsedragningen mellem eventualforpligtelser, som skal oplyses i noterne, og hensatte forpligtelser, der skal indregnes i balancen, kan i visse tilfælde være vanskelig. Egentlige forpligtelser, som blot er uvisse med hensyn til størrelse eller forfaldstidspunkt, skal altid indregnes som hensatte forpligtelser i balancen, hvis det er sandsynligt, at forpligtelsen bliver aktuel, og beløbets størrelse kan beregnes pålideligt. Eventualforpligtelser indregnes derimod ikke i balancen, da der er tale om forhold, som enten ikke opfylder definitionen på en (eksisterende) forpligtelse, eller som ikke opfylder indregningskriterierne om sandsynlighed og pålidelighed. En eventualforpligtelse kan således være en forpligtelse, der kan opstå som resultat af tidligere begivenheder, men hvor forpligtelsens eksistens afhænger af udfaldet af en eller

flere usikre fremtidige begivenheder. Det kan også være en eksisterende forpligtelse, hvor det dog ikke er sandsynligt, at forpligtelsen bliver aktuel, eller hvor forpligtelsens størrelse ikke med rimelighed kan opgøres.

Det foreslås, at *§ 64* affattes på ny.

Efter det nye regnskabsdirektivs artikel 16, stk. 1, litra d, skal der oplyses om den samlede størrelse af de finansielle forpligtelser, garantier eller eventualforpligtelser, som ikke er opført i balancen. Herudover skal oplyses om arten og formen af sikkerhedsstillelser, der eventuelt er stillet. Pensionsforpligtelser og forpligtelser over for tilknyttede eller associerede virksomheder skal oplyses særskilt.

Den foreslåede ændring af årsregnskabslovens § 64 skal ses i sammenhæng med det nye regnskabsdirektivs artikel 4, stk. 5, hvorefter der for små virksomheder ikke må stilles krav om oplysninger udover, hvad der kræves oplyst i henhold til direktivet, dvs. de krav der stilles i artikel 16, stk. 1, litra d, som beskrevet ovenfor. De gældende krav i § 64, hvorefter der skal oplyses beløb for de enkelte kategorier, der er nævnt i den gældende § 64, stk. 1, kan således ikke opretholdes. For små virksomheder kan der alene stilles krav om, at der oplyses ét samlet beløb for alle forpligtelser, som ikke er indregnet i balancen.

Efter det nye regnskabsdirektivs artikel 16, stk. 1, litra d, skal pensionsforpligtelser, som ikke er indregnet i balancen, oplyses særskilt. Da pensionsforpligtelser ifølge årsregnskabsloven altid skal indregnes i balancen, foreslås det at fjerne kravet i den gældende § 64, stk. 1, 3. pkt., om, at der skal gives særskilt oplysning om pensionsforpligtelser. Med samme begrundelse foreslås det, at pensionsforpligtelser udgår af de opregnede eksempler i den gældende § 64, stk. 1.

Som en konsekvens af, at leasingkontrakter, jf. nedenstående afsnit, ikke længere kræves oplyst særskilt for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, foreslås leasingforpligtelser medtaget i opregningen i den foreslåede § 64, stk. 1, der omtales nedenfor, da de fortsat skal medtages ved opgørelsen af de samlede eventualforpligtelser.

Efter den foreslåede *§ 64, stk. 1,* skal der således gives oplysning om den samlede størrelse af virksomhedens eventualforpligtelser, herunder leasing-, kautions- og garantiforpligtelser samt andre eventualforpligtelser, som ikke er indregnet i balancen.

Ved de foreslåede ændringer af § 64 er lejeforpligtelser udgået af opregningen, men der er herved ikke tiltænkt nogen realitetsændring, idet forpligtelser i henhold til lejekontrakter anses for at være omfattet af leasingforpligtelser. Desuden er diskonterede veksler udgået af opregningen i stk. 1, hvilket skyldes, at diskonterede veksler stort set ikke anvendes længere.

Det foreslåede *stk. 2* viderefører det gældende stk. 4, idet det dog præciseres, at der udover oplysning om det samlede omfang af pantsætninger også skal oplyses om det samlede omfang af andre sikkerhedsstillelser. Yderligere præciseres det, at der udover oplysninger om den regnskabsmæssige værdi af de pantsatte aktiver også skal oplyses om den regnskabsmæssige værdi af de aktiver, der er stillet sikkerhed i.

Det foreslåede *stk. 3* gennemfører bestemmelsen i det nye regnskabsdirektivs artikel 16, stk. 1, litra d, hvorefter de forpligtelser, som er opregnet i de foreslåede bestemmelser i stk. 1 og 2, herunder sikkerhedsstillelser, som virksomheden har over for tilknyttede henholdsvis associerede virksomheder, skal oplyses særskilt. Tilknyttede henholdsvis associerede virksomheder er defineret i lovens bilag 1, B, nr. 5 og 6. Bilag 1, B, nr. 5 foreslås ændret i forslagets § 1, nr. 179.

Det foreslås, at den nye affattelse af § 64 skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D.

Således som de gældende bestemmelser i § 22, stk. 1, § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, er formuleret, er § 64 omfattet af de regler, der gælder for regnskabsklasse B, C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser, som følge af forslaget.

For virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D suppleres den foreslåede § 64 af den nye § 94 b, som foreslås indsat i årsregnskabsloven i forslagets § 1, nr. 118.

Der henvises i øvrigt til de hidtidige bemærkninger til § 64, jf. specielle bemærkninger til § 64: Folketingstidende 2000-01, A, L 138 som fremsat, side 3312-3313.

Til nr. 90 (§ 67 a i årsregnskabsloven)

Årsregnskabsloven opererer i dag ikke med begrebet "særlige indtægts- og omkostningsposter", men som led i gennemførelsen af artikel 16, stk. 1, litra f, i det nye regnskabsdirektiv foreslås det, at der indsættes en bestemmelse herom som *§ 67 a* i årsregnskabsloven, hvorefter der skal oplyses om størrelsen og arten af indtægts- eller omkostningsposter, som er særlige på grund af deres størrelse eller art. Bestemmelsen indsættes med overskriften "Resultatopgørelsen".

Den nævnte direktivbestemmelse stiller således krav om, at udover de oplysninger, der kræves i henhold til andre bestemmelser i direktivet, skal der i noterne til årsregnskabet gives oplysninger om størrelsen og arten af enkelte indtægts- eller udgiftsposter af særlig størrelse eller beskaffenhed.

Årsregnskabsloven indeholder dog allerede i dag bestemmelser om oplysninger om specifikke poster, der efter deres art kan anses for særlige poster. Den foreslåede ændring indebærer således et paradigmeskift, hvorefter der nu bliver tale om en principbaseret regulering, hvor der skal oplyses om poster, der ud fra en konkret vurdering anses for at være særlige - i stedet for som tidligere, hvor der skulle oplyses om visse poster, som pr. definition var særlige.

De gældende bestemmelser, som regulerer særlige poster, omfatter bestemmelserne i § 58, stk. 1, nr. 2 og 3, om oplysning om årets tilbageførsler af op- og nedskrivninger på omsætningsaktiver samt om årets nedskrivninger på omsætningsaktiver, der overstiger normale nedskrivninger.

Disse to bestemmelser flyttes efter forslaget til den nye § 67 a, hvor de indsættes i *§ 67 a* som *nr. 1* og *2*.

De foreslåede bestemmelser i *§ 67 a, nr. 3* og *4*, hvorefter der skal gives oplysning om henholdsvis nedskrivning på anlægsaktiver og tilbageførsel af nedskrivning på anlægsaktiver, er nye i årsregnskabsloven og gennemfører det nye regnskabsdirektivs artikel 12, stk. 6, litra c.

Opregningen i § 67 a er ikke udtømmende, idet der generelt skal gives oplysninger om størrelsen og arten af indtægts- eller omkostningsposter, der er særlige efter deres størrelse eller art. Med poster forstås i denne forbindelse også transaktioner eller elementer, der indgår i resultatopgørelsens poster. Et eksempel er salg af varer eller tjenesteydelser, der indgår i posten nettoomsætning, der ikke i sig selv anses for særlige, men som efter sin størrelse eller art konkret må anses for særlige.

Oplysningerne skal give regnskabsbrugeren bedre mulighed for at forstå virksomhedens resultat og udviklingen heri og især baggrunden herfor i det omfang, særlige poster har haft indflydelse herpå. Oplysningerne skal også støtte regnskabsbrugeren i vurderingen af forventningerne til fremtiden. Årsagen er, at særlige poster ofte har en engangskarakter og derfor ikke kan forventes gentaget i de kommende år.

Særlige poster omfatter også poster, som efter de gældende regler defineres som "ekstraordinære poster". Forslaget skal derfor også ses i lyset af, at regnskabsposten "ekstraordinære poster" foreslås afskaffet ved ophævelse af årsregnskabslovens § 30, jf. forslagets § 1, nr. 42.

Ved vurderingen af, hvornår en post skal anses for særlig, skal virksomheden tage udgangspunkt i, at der skal være tale om poster, der efter deres størrelse eller art afviger i forhold til de udsving, der almindeligvis ville blive forventet af virksomheden, og som derfor har betydning for regnskabsbrugerens forståelse af virksomhedens regnskab og udvikling. For ikke at udvande den skærpede opmærksomhed fra regnskabsbrugerens side, der må forventes vedrørende særlige poster, skal virksomheden dog udvise påpasselighed med ikke at anse en post for særlig, blot fordi den ikke knytter sig til virksomhedens centrale aktivitet.

Oplysningskravet omfatter både indtægter og omkostninger, og der skal så vidt muligt anvendes de samme kriterier ved vurderingen af, om en post er særlig, uanset om der er tale om en indtægt eller en omkostning.

Der kan ikke opstilles konkrete kriterier for, hvornår en post (herunder en transaktion eller et element) i sig selv har en sådan størrelse, at den er en særlig post, der skal gives oplysninger om. Det følger imidlertid af forholdets natur, at niveauet ligger over det almindelige væsentlighedsniveau i § 13, stk. 1, nr. 3.

I relation til posternes størrelse vil eksempelvis en kraftig vækst i virksomhedens omsætning ikke i sig selv bevirke, at nettoomsætningen anses for en særlig post. Det er en forudsætning, at den øgede omsætning også skyldes særlige forhold. Det vil formentlig være sjældent forekommende i praksis, at en omsætningspost vil være særlig alene på grund af sin størrelse.

For så vidt angår indtægts- eller omkostningsposter, der er særlige efter deres art, finder den almindelige grundlæggende forudsætning om væsentlighed i § 13, stk. 1, nr. 3, anvendelse. Det følger umiddelbart af, at bestemmelsen ikke selv indeholder kriterier for væsentlighed.

Ved afgrænsningen af, hvornår en post (herunder en transaktion eller et element) efter sin art er særlig, skal der lægges vægt på, i hvilket omfang posten adskiller sig fra poster, der indgår i virksomhedens normale aktiviteter, og i hvilket omfang oplysninger herom kan have betydning for regnskabsbrugerens forståelse af virksomhedens økonomi og udviklingen heri.

Som eksempler på forhold, der på grund af deres art kan anses for særlige, kan nævnes:

- Nedskrivninger af varebeholdninger til nettorealisationsværdi eller nedskrivninger af materielle anlægsaktiver til genindvindingsværdi samt tilbageførsler af sådanne nedskrivninger
- Omstruktureringer af virksomhedens aktiviteter samt tilbageførsler af hensættelser til omstruktureringsomkostninger
- Afhændelse af materielle anlægsaktiver
- Afhændelse af investeringer
- Afgørelse af retssager
- Tilbageførsel af andre hensatte forpligtelser

Ovenstående opregning af poster, som på grund af deres art er særlige, kan for virksomheder, der aflægger årsregnskab efter årsregnskabsloven, anvendes i forbindelse med vurderingen af, om en given indtægts- eller omkostningspost skal anses for en særlig post. Listen kan ikke anses for udtømmende.

Kravene om oplysning om årets tilbageførsler af nedskrivninger på omsætningsaktiver i den foreslåede § 67 a, nr. 1 og 2, er som tidligere nævnt overført fra den gældende § 58, stk. 1, nr. 2.

De hidtil gældende bemærkninger til § 58, stk. 1, nr. 2, jf. specielle bemærkninger til § 58, stk. 1, nr. 2: Folketingstidende 2000-01, A, L 138 som fremsat, side 3311, er fortsat gældende med ovenstående ændringer.

Kravet om oplysning om nedskrivninger på anlægsaktiver og tilbageførsler heraf i den foreslåede § 67 a, nr. 3, er som tidligere nævnt et nyt krav, der indføres som led i gennemførelsen af det nye regnskabsdirektivs artikel 12, stk. 6, litra c. Hvis nedskrivningen eller tilbageførslen fremgår særskilt af resultatopgørelsen, vil en gentagelse af oplysningen i noterne ikke være påkrævet. Der stilles således ikke krav om, at samme oplysning gentages flere steder i årsregnskabet.

§ 67 a indeholder i lighed med direktivet ikke krav om, hvorledes oplysninger om de særlige poster skal gives. Der er således blot krav om, at oplysningerne skal gives i noterne til årsregnskabet.

Uanset at det ikke fremgår direkte af bestemmelsen, vil det være hensigtsmæssigt i oplysningen om de særlige poster at anføre, i hvilken post i resultatopgørelsen posten indgår, idet denne yderligere oplysning kan have stor betydning for regnskabsbrugeren. Hvis flere særlige poster følger af samme forhold –

eksempelvis en omstrukturering – vil det være hensigtsmæssigt at give oplysninger om alle disse særlige poster samlet.

I det omfang en særlig post – eksempelvis en gevinst ved salg af en domicilejendom – er præsenteret som en selvstændig linje i resultatopgørelsen, er der ikke krav om at give yderligere oplysninger herom i noterne.

Omvendt vil eksempelvis øgede distributionsomkostninger som følge af årsager, der i sig selv kan anses for særlige – eksempelvis hvis en virksomhed må benytte sig af luftfragt i stedet for skibsfragt som følge af en isvinter – ikke medføre, at virksomheden kan præsentere en del af distributionsomkostningerne som en særlig post i resultatopgørelsen.

Det foreslås, at den nye § 67 a skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D.

Således som de gældende bestemmelser i § 22, stk. 1, § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, er formuleret, vil den nye § 67 a blive omfattet af de bestemmelser i loven, som gælder for regnskabsklasse B, C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

Til nr. 91 (§ 68 i årsregnskabsloven)

Efter den gældende bestemmelse i årsregnskabslovens § 98 a, stk. 1, skal der i noterne til årsregnskabet gives oplysning om det gennemsnitlige antal beskæftigede i regnskabsåret. Bestemmelsen gælder i dag for virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og regnskabsklasse D.

Bestemmelsen i § 98 a, stk. 1, var oprindelig placeret i årsregnskabslovens § 68, dvs. i reglerne for regnskabsklasse B, jf. lov nr. 448 af 7. juni 2001 om erhvervsdrivende virksomheders aflæggelse af årsregnskab m.v. (årsregnskabsloven). Kravet var således gældende for regnskabsklasse B. Bestemmelsen var desuden gældende for regnskabsklasse C og D via henvisningsreglerne i § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1. Ved lov nr. 516 af 17. juni 2008 om ændring af årsregnskabsloven, blev virksomheder omfattet af regnskabsklasse B imidlertid fritaget for kravet, idet bestemmelsen blev flyttet fra § 68 til § 98 a i regnskabsklasse C, der tillige var gældende for regnskabsklasse D via henvisningsreglen i § 102, stk. 1.

Nu foreslås det, at bestemmelsen i § 98 a, stk. 1, flyttes tilbage til *§ 68,* således at kravet om, at der i noterne til årsregnskabet skal gives oplysning om det gennemsnitlige antal beskæftigede i regnskabsåret, fremover også skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B.

Baggrunden for dette er, at det nye regnskabsdirektivs artikel 16, stk. 1, litra h, kræver, at oplysningen gives for alle virksomheder omfattet af direktivet, herunder eksempelvis små aktie- og anpartsselskaber, som er omfattet af regnskabsklasse B.

Som en konsekvens af tilbageflytningen af bestemmelsen til § 68 foreslås det, at den gældende § 98 a, stk. 1, ophæves, og at § 98 a affattes på ny som anført i forslagets § 1, nr. 124.

Således som de gældende bestemmelser i § 22, stk. 1, § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, er formuleret, vil § 68 blive omfattet af de bestemmelser i loven, som gælder for regnskabsklasse B, C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

For virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D medfører forslaget således ingen ændringer i retstilstanden, idet disse virksomheder som hidtil fortsat skal oplyse om det gennemsnitlige antal beskæftigede i regnskabsåret, blot efter en anden bestemmelse.

De hidtil gældende bemærkninger til § 68, 1. pkt., som fortsat har været gældende efter flytningen af bestemmelsen til § 98 a, stk. 1, er fortsat gældende efter tilbageflytningen af bestemmelsen til § 68, jf. specielle bemærkninger til § 68, 1. pkt.: Folketingstidende 2000-01, A, L 138 som fremsat, side 3314, med ovenstående tilføjelser og med den ændring, at henvisningen til "aktieselskabslovens § 178 og tilhørende bekendtgørelse" ændres til "selskabslovens § 143 med tilhørende bekendtgørelse".

Til nr. 92 (§ 71 i årsregnskabsloven)

Efter den gældende § 71, 1. pkt., i årsregnskabsloven skal virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D oplyse navn og hjemsted for de modervirksomheder, der udarbejder koncernregnskab for den største henholdsvis den mindste koncern, hvori virksomheden indgår som dattervirksomhed. Efter 2. pkt. skal det endvidere oplyses, hvor de pågældende udenlandske modervirksomheders koncernregnskaber kan rekvireres.

Det foreslås at affatte *§ 71* på ny, således at der alene stilles krav om, at virksomheder omfattet af regnskabsklasse B skal give oplysning om navn og hjemsted for den modervirksomhed, der udarbejder koncernregnskab for den mindste koncern, hvori virksomheden indgår som dattervirksomhed.

Kravet har baggrund i artikel 17, stk. 1, litra m, jf. artikel 16, stk. 2, i det nye regnskabsdirektiv. Af sidstnævnte bestemmelse fremgår det således, at medlemsstaterne kan kræve denne oplysning af små virksomheder.

Efter forslaget stilles der således ikke længere krav om, at virksomheden skal oplyse navn og hjemsted for de modervirksomheder, der udarbejder koncernregnskab for den største koncern, hvori virksomheden indgår som dattervirksomhed. Der stilles heller ikke krav om, at det skal oplyses, hvor de pågældende modervirksomheders koncernregnskaber kan rekvireres. Baggrunden for dette er, at det nye regnskabsdirektivs artikel 17, stk. 1, litra l og n, jf. artikel 16, stk. 2, ikke tillader, at de pågældende oplysninger kræves af små virksomheder.

Derimod følger det af direktivets artikel 17, stk. 1, litra l, m og n, at alle oplysningerne i den gældende § 71 i årsregnskabsloven fortsat skal gives for virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D. Det foreslås derfor at indsætte en bestemmelse i reglerne i regnskabsklasse C som § 97 b, der svarer til den gældende § 71, jf. forslagets § 1, nr. 122.

Det foreslås således, at den nye affattelse af § 71 kun skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B. Som en konsekvens heraf foreslås det i forslagets § 1, nr. 99 og 136, at lovens § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, ændres således, at det fremgår, at § 71 ikke gælder for regnskabsklasse C og D.

De hidtil gældende bemærkninger til § 71, jf. specielle bemærkninger til § 71: Folketingstidende 2000-01, A, L 138 som fremsat, side 3316, vil fortsat være gældende med ovenstående ændringer.

Til nr. 93 (§ 72 i årsregnskabsloven)

Efter den gældende § 72 i årsregnskabsloven skal virksomheder oplyse navn, hjemsted og retsform for hver dattervirksomhed, associeret virksomhed og for hvert interessent- eller kommanditselskab, i hvilken virksomheden er interessent eller komplementar. Det skal endvidere for hver datter- eller associeret virksomhed oplyses, hvor stor en andel virksomheden ejer og resultatet ifølge den senest godkendte årsrapport. Oplysningerne kan under visse omstændigheder udelades.

Det foreslås, at *§ 72* ophæves for virksomheder, der er omfattet af regnskabsklasse B, således at oplysningskravene i § 72 flyttes til regnskabsklasse C i en ny bestemmelse, der indsættes i reglerne for regnskabsklasse C som § 97 a, jf. forslagets § 1, nr. 122. Undtagelsesmulighederne i den gældende § 72, stk. 3, nr. 2 og 3, videreføres dog ikke. Den foreslåede § 97 a vil endvidere gælde for regnskabsklasse D, jf. lovens § 102, stk. 1, 1. pkt.

Baggrunden for forslaget er, at det nye regnskabsdirektivs artikel 4, stk. 5, ikke tillader, at det hidtidige notekrav i § 72 opretholdes for små virksomheder.

Til nr. 94 og 95 (§ 73, stk. 1, i årsregnskabsloven)

Efter den gældende § 73 i årsregnskabsloven skal kapitalselskaber og erhvervsdrivende fonde oplyse om tilgodehavender hos og sikkerhedsstillelser for ledelsesmedlemmer i virksomheden, ledelsesmedlemmer i modervirksomheden samt for personer, der står de pågældende ledelsesmedlemmer særligt nær.

Oplysninger om virksomhedens tilgodehavender hos – eller sikkerhedsstillelser for – medlemmer af ledelsen er typisk relevante i forbindelse med selskabsdeltagernes forvaltningskontrol, idet disse udlån udgør en særlig risiko. Oplysningerne medvirker således til at beskytte minoritets- og tredjemandsinteresser. Oplysningskravet omfatter såvel lovlige som ulovlige tilgodehavender og sikkerhedsstillelser.

Efter den gældende § 73 skal oplysningerne gives for hver ledelseskategori og indeholde oplysning om summen af disse tilgodehavender, de væsentligste vilkår, herunder rentefod, og eventuelle afdragsvilkår samt størrelsen af de beløb, der er tilbagebetalt i årets løb. Lån, der er optaget og indfriet i årets løb, skal oplyses særskilt.

Oplysningskravet gælder for regnskabsklasse B, C og D, men kun for kapitalselskaber, dvs. aktieselskaber, anpartsselskaber og partnerselskaber (kommanditaktieselskaber), og for erhvervsdrivende fonde.

Det foreslås, at opregningen af de omfattede virksomhedsformer udgår af *stk. 1, 1. pkt.,* og erstattes med "virksomheder", således at alle virksomheder, som har pligt til at aflægge årsrapport i henhold til årsregnskabsloven, omfattes af notekravet.

Den foreslåede ændring skyldes, at oplysningskravet i artikel 16, stk. 1, litra e, i det nye regnskabsdirektiv ikke er afgrænset til kapitalselskaber, idet også visse interessentskaber og kommanditselskaber er omfattet af det nye regnskabsdirektiv. Den foreslåede ændring medfører dog, at også virksomheder, som ikke er omfattet af det nye regnskabsdirektiv, eksempelvis andelsselskaber med begrænset ansvar, omfattes af kravet, medmindre de er fritaget for at aflægge årsrapport efter årsregnskabslovens § 4, stk. 1, der foreslås ændret i forslagets § 1, nr. 3. Dette er en konsekvens af årsregnskabslovens opbygning, hvorefter også disse virksomhedstyper indplaceres i regnskabsklasser ud fra størrelsesmæssige kriterier m.v., jf. § 7, der foreslås ændret i forslagets § 1, nr. 13-17, hvor kravene i vid udstrækning følger direktivets krav.

Ved lov nr. 712 af 25. juni 2014 om erhvervsdrivende fonde, blev der indsat en bestemmelse i årsregnskabsloven som § 69, stk. 3, hvorefter erhvervsdrivende fonde skal give oplysninger om nærtstående parter, herunder om mellemværender med nærtstående parter. Erhvervsdrivende fonde vil således allerede være omfattet af kravene i den foreslåede § 73, idet § 69, stk. 3, indeholder krav om oplysning om lån til ledelsen m.v.

Artikel 16, stk. 1, litra e, i det nye regnskabsdirektiv indeholder krav om, at der skal gives oplysninger om forskud og kreditter, der er ydet til ledelsesmedlemmer. Der skal ifølge denne bestemmelse oplyses om rentefoden, de væsentligste vilkår og de beløb, der eventuelt er tilbagebetalt, afskrevet eller givet afkald på.

Som følge af kravet i artikel 16, stk. 1, litra e, foreslås det at indsætte en bestemmelse i *§ 73, stk. 1,* som *3. pkt.,* hvoraf det fremgår, at der i noterne desuden skal oplyses om nedskrivninger på indregnede beløb, og om der er givet helt eller delvis afkald på indregnede beløb. Oplysningerne skal gives fordelt på ledelseskategorier.

Er der tale om virksomhedens sikkerhedsstillelse i form af f.eks. pant, kaution eller garanti, skal der i henhold til det gældende stk. 2, som videreføres uændret, gives tilsvarende oplysninger, dvs. oplysninger om sikkerhedsstillelsens størrelse, de væsentligste vilkår i forbindelse hermed, herunder arten af sikkerhedsstillelsen, samt at sikkerhedsstillelsen eventuelt er nedbragt eller ophørt i regnskabsåret.

De hidtil gældende bemærkninger til § 73 erstattes af ovenstående bemærkninger.

Til nr. 96 (§ 73, stk. 3 og 4, i årsregnskabsloven)

Efter de gældende bestemmelser i årsregnskabslovens § 73, stk. 3 og 4, skal der gives oplysninger i noterne om tilgodehavender hos og sikkerhedsstillelser for ledelsen i modervirksomheder og om tilgodehavender hos og sikkerhedsstillelser for personer, som står ledelsen i virksomheden eller en modervirksomhed særligt nær.

Det foreslås, at *§ 73, stk. 3* og *4,* ophæves, da artikel 4, stk. 5, i det nye regnskabsdirektiv ikke tillader, at disse oplysninger kræves af små virksomheder.

De foreslåede ændringer til § 73 gælder for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D, jf. lovens § 22, stk. 1, § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1.

I realiteten vil ophævelsen af § 73, stk. 3 og 4, dog kun få betydning for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, da virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D fortsat skal give disse oplysninger efter den foreslåede nye affattelse af § 98 c, stk. 1, jf. forslagets § 1, nr. 125. Sidstnævnte bestemmelse indeholder således krav om, at disse virksomheder skal give oplysning om alle transaktioner med nærtstående parter. Disse virksomheder skal derfor fortsat oplyse om eventuelle lån til eksempelvis modervirksomheder eller ledelsen i disse, blot ifølge en anden bestemmelse.

Til nr. 97 (§§ 75 og 76 i årsregnskabsloven)

Det foreslås, at *overskriften* før § 75 og *§§ 75* og *76* ophæves.

Til § 75

Efter den gældende § 75, stk. 1, i årsregnskabsloven skal der gives oplysninger om virksomhedskapitalen i de tilfælde, hvor virksomhedskapitalen består af flere klasser. Aktieselskaber skal dog give oplysningen uanset, om virksomhedskapitalen består af flere klasser. Oplysningskravet gælder for aktie- og anpartsselskaber, som er omfattet af regnskabsklasse B, C og D.

Det foreslås, at *§ 75, stk. 1,* ophæves, idet bestemmelsens indhold med visse ændringer indsættes i den foreslåede nye affattelse af § 87 a, jf. forslagets § 1, nr. 112, da oplysningerne ifølge det nye regnskabsdirektivs artikel 4, stk. 5, ikke må kræves af små virksomheder. I realiteten vil den foreslåede ophævelse af § 75, stk. 1, derfor alene få betydning for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, mens virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D fortsat skal give disse oplysninger efter den nye affattelse af § 87 a, som viderefører den gældende § 75, stk. 1, med visse ændringer.

Forslaget ændrer ikke ved, at oplysninger om virksomhedskapital i kapitalselskaber skal fremgå af selskabets vedtægter uanset selskabets størrelse i henhold til selskabsloven. Da vedtægterne er offentligt tilgængelige, har regnskabsbrugerne derfor fortsat mulighed for at få adgang til disse oplysninger, selv om der for selskaber omfattet af regnskabsklasse B ikke længere stilles krav om, at oplysningerne også skal gives i selskabets årsrapport.

Den gældende § 75, stk. 2, stiller krav om, at der i førstkommende årsrapport gives oplysning om de faktiske omkostninger ved stiftelse af et aktieselskab og de faktiske omkostninger ved forhøjelse af aktiekapitalen.

Det foreslås, at *§ 75, stk. 2,* ligeledes ophæves, da oplysningerne ikke må kræves af små virksomheder i henhold til det nye regnskabsdirektivs artikel 4, stk. 5.

Der stilles ikke forslag om, at oplysningskravene i § 75, stk. 2, medtages i den nye affattelse af § 87 a, da oplysningerne allerede er – eller vil blive – tilgængelige for regnskabsbrugerne efter andre regler. For kapitalselskaber kræves det således allerede i selskabslovens § 26, nr. 6, at de faktiske omkostninger ved stiftelsen oplyses i stiftelsesdokumentet.

Til § 76

Efter den gældende bestemmelse i § 76, stk. 1, i årsregnskabsloven skal en virksomhed, som ejer egne kapitalandele i en note give oplysninger om disse. Der skal gives oplysning om antallet og den pålydende værdi af egne kapitalandele samt om den procentvise andel, som virksomhedens beholdning udgør af virksomhedskapitalen. Tilsvarende oplysninger skal gives for egne kapitalandele, der er erhvervet henholdsvis afhændet i regnskabsåret. For erhvervede henholdsvis afhændede egne kapitalandele skal der

endvidere oplyses om den samlede købesum henholdsvis salgssum. For så vidt angår erhvervede egne kapitalandele, skal der endvidere oplyses om årsagen hertil.

Ifølge den gældende § 76, stk. 2, skal tilsvarende oplysninger gives for egne kapitalandele, der er erhvervet til sikkerhed.

Oplysningskravene i den gældende § 76 omfatter alle virksomhedsformer, dvs. også virksomheder, som ikke er kapitalselskaber.

Det følger af det nye regnskabsdirektivs artikel 19, stk. 2, litra c, at i de tilfælde, hvor en virksomhed udarbejder en ledelsesberetning, skal oplysninger om egne kapitalandele gives i ledelsesberetningen.

Som konsekvens af den foreslåede ændring i forslagets § 1, nr. 98, hvor de gældende bestemmelser i §§ 76 a og 77 sammenskrives i en ny affattelse af § 76 a, vil årsrapporter udarbejdet efter reglerne for regnskabsklasse B, C og D fremover skulle indeholde en ledelsesberetning. Som det fremgår af bemærkningerne til forslagets § 1, nr. 98, kan oplysninger, der som udgangspunkt er krævet i ledelsesberetningen, dog i stedet gives i en note, medmindre dette strider mod hensynet til regnskabsbrugernes interesser, herunder hensynet til overskuelighed.

Det foreslås på denne baggrund, at *§ 76* ophæves, således at de pågældende oplysninger ikke længere skal gives i noterne, men i stedet skal gives i ledelsesberetningen i henhold til den nye affattelse af § 77, jf. forslagets § 1, nr. 98.

Til nr. 98 (§§ 76 a og 77 i årsregnskabsloven)

Den gældende § 76 a i årsregnskabsloven kræver, at virksomheder omfattet af regnskabsklasse B giver en beskrivelse af virksomhedens væsentligste aktiviteter. Beskrivelsen skal som udgangspunkt gives i noterne. Udarbejder virksomheden en ledelsesberetning, kan beskrivelsen i stedet placeres i ledelsesberetningen. § 76 a skal ses i lyset af, at langt de fleste virksomheder i regnskabsklasse B i dag er undtaget fra kravet om at udarbejde en ledelsesberetning.

Den gældende § 77 kræver, at virksomheder, hvor der er sket væsentlige ændringer i aktiviteter og økonomiske forhold, skal redegøre for disse. Dette skal efter bestemmelsen ske i ledelsesberetningen. Når en virksomhed omfattet af regnskabsklasse B har væsentlige ændringer i aktiviteter og økonomiske forhold, er der således krav om, at der skal udarbejdes en ledelsesberetning.

Det er imidlertid en generel praksis på området, at opfyldelse af krav til ledelsesberetningen kan ske ved at give oplysningen i en note i stedet, hvis præsentation i noterne sker under hensyntagen til, at årsrapporten skal udarbejdes på en overskuelig måde. Det er endvidere vigtigt at være opmærksom på, at oplysninger, der gives i noterne fremfor i ledelsesberetningen, bliver omfattet af kvalitetskravene til selve årsregnskabet og af revision, hvis virksomhedens årsregnskab revideres.

Et notekrav kan derimod ikke opfyldes ved en oplysning i ledelsesberetningen, hvilket blandt andet skyldes, at ledelsesberetningen ikke er omfattet af krav om revision. I modsat fald ville en flytning af en oplysning fra noterne til ledelsesberetningen kunne medføre, at et notekrav, som er omfattet af revisionspligten, ikke blev omfattet af revisionen.

Det følger af det nye regnskabsdirektivs artikel 4, stk. 5, at der for små virksomheder ikke kan kræves oplysninger i årsregnskabet udover de, der følger af direktivet (”maksimumharmonisering”). Kravet om oplysning om virksomhedens væsentligste aktiviteter følger ikke af direktivet, hvorfor kravet ikke kan opretholdes i noterne, som er en del af årsregnskabet. Kravet kan imidlertid overføres til ledelsesberetningen, som ikke er en del af årsregnskabet.

Det foreslås, at de gældende oplysningskrav i § 76 a og § 77 sammenskrives med redaktionelle ændringer i en ny affattelse af *§ 76 a*.

Efter den foreslåede *§ 76 a, nr. 1,* skal ledelsesberetningen indeholde en beskrivelse af virksomhedens væsentligste aktiviteter.

Regnskabsbrugerne har således et overordnet behov for kendskab til en virksomheds væsentligste aktiviteter, dvs. en beskrivelse af de produkter og ydelser, som genererer størstedelen af virksomhedens nettoomsætning og indtjening. Virksomhedens væsentligste aktiviteter skal beskrives, så regnskabsbrugerne får oplysning om, hvad virksomheden beskæftiger sig med og bl.a. på denne baggrund kan vurdere virksomhedens driftsmæssige risiko.

Det er op til ledelsen at fastsætte detaljeringsniveauet for beskrivelsen af de væsentligste aktiviteter under hensyn til virksomhedens art og omfang.

Efter den foreslåede *§ 76 a, nr. 2,* skal ledelsesberetningen også indeholde en redegørelse for eventuelle væsentlige ændringer i virksomhedens aktiviteter og økonomiske forhold.

Ændringerne i virksomhedens aktiviteter og økonomiske forhold må anses for at være væsentlige, hvis de er af en sådan karakter, at oplysning herom kan forventes at påvirke regnskabsbrugernes – herunder kreditorers og investorers – økonomiske beslutninger vedrørende virksomheden, jf. årsregnskabslovens § 12, stk. 2. Det vil imidlertid altid bero på en konkret vurdering. Oplysningskravet vil sædvanligvis være relevant, hvis der er sket væsentlige ændringer i virksomhedens drift, beskæftigelse, investeringsomfang, finansieringsforhold eller kapitalgrundlag m.v., som har påvirket indeværende regnskabsår, eller som vil påvirke kommende regnskabsår. Som eksempler kan nævnes ændring fra produktionsvirksomhed til importvirksomhed, omstrukturering, rekonstruktion, fusion eller spaltning m.v.

At virksomheden har pligt til at give sådanne oplysninger i årsrapporten, følger allerede af principper, der svarer til generalklausulen om, at årsrapporten skal give et retvisende billede.

Som det fremgår ovenfor, medfører den foreslåede sammenskrivning af de gældende bestemmelser i §§ 76 a og 77 i den nye affattelse af § 76 a ingen ændring i det materielle indhold af oplysningskravene.

Da krav til oplysninger i ledelsesberetningen kan opfyldes ved at give oplysningen i en note, ændres der i realiteten heller ikke ved den måde, kravet i den foreslåede § 76 a kan opfyldes på. Virksomhederne kan således fortsat vælge at give oplysningerne i den foreslåede § 76 a i en note. Hvis virksomheden vælger at give oplysningen i en note, vil der som konsekvens heraf ikke være krav om at udarbejde en ledelsesberetning.

De hidtil gældende bemærkninger til §§ 76 a og 77 erstattes af ovenstående bemærkninger.

Forslaget får alene virkning for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, da årsregnskabsloven indeholder særlige regler om ledelsesberetningen for virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D, som ikke berøres af dette forslag.

Det foreslås endvidere, at der indsættes en ny affattelse af *§ 77* i årsregnskabsloven*,* som viderefører de hidtil gældende oplysningskrav i § 76, der foreslås ophævet i forslagets § 1, nr. 97. Forslaget er en konsekvens af, at oplysninger om egne kapitalandele fremover skal gives i ledelsesberetningen i stedet for i noterne som nærmere omtalt i forslagets § 1, nr. 97, vedrørende ophævelsen af § 76.

Den foreslåede § 77, stk. 1, nr. 1, er en videreførelse af den gældende § 76, stk. 1, nr. 1, idet kravene dog udvides, og idet der er foreslået nogle sproglige justeringer. Der skal ifølge den foreslåede § 77, stk. 1, nr. 1, oplyses om antallet og den pålydende værdi af virksomhedens beholdning af egne kapitalandele. Endvidere skal virksomheder, der har udstedt stykkapitalandele, dvs. kapitalandele uden pålydende værdi, give oplysning om den bogførte pariværdi af disse stykkapitalandele. Baggrunden for dette nye krav er, at der i følge selskabslovens § 47 er mulighed for, at kapitalselskaber kan udstede stykkapitalandele. Der skal endvidere oplyses om, hvilken procentdel virksomhedens beholdning af egne kapitalandele udgør af den samlede virksomhedskapital.

Den foreslåede § 77, stk. 1, nr. 2, er en videreførelse af den gældende § 76, stk. 1, nr. 2, idet kravene dog udvides, og idet der er foreslået en sproglig justering af ordlyden. Ifølge bestemmelsen skal der oplyses om egne kapitalandele, herunder stykkapitalandele, som virksomheden har erhvervet henholdsvis afhændet i regnskabsåret. Endvidere skal det oplyses, hvor stor en procentandel af virksomhedskapitalen

de af virksomheden i regnskabsåret erhvervede henholdsvis afhændede egne kapitalandele udgør af den samlede virksomhedskapital.

Den foreslåede § 77, stk. 1, nr. 3, er en videreførelse af kravet i den gældende § 76, stk. 1, nr. 3, hvorefter der skal oplyses om årsager til erhvervelser af egne kapitalandele.

Oplysningerne i den foreslåede § 77 er krævet i henhold til artikel 19, stk. 2, litra c, i det nye regnskabsdirektiv, hvorfra der henvises til artikel 24, stk. 2, i direktiv 2012/30/EU. Artikel 19 indeholder krav til indholdet af ledelsesberetningen. Ifølge artikel 19, stk. 3, kan medlemslandene undtage små virksomheder fra pligten til at udarbejde en ledelsesberetning, forudsat at der i stedet for stilles krav om, at oplysninger om erhvervelse af egne kapitalandele, jf. artikel 19, stk. 2, litra c, i stedet for kræves i noterne til årsregnskabet.

Oplysninger om egne kapitalandele skal bidrage til generalforsamlingens kontrol med virksomhedens transaktioner vedrørende egne kapitalandele.

Den foreslåede *§ 77, stk. 2,* fastslår, at oplysningerne i stk. 1 som hidtil ikke blot skal gives for egne kapitalandele, som virksomheden har erhvervet til eje, men også for kapitalandele, som virksomheden har erhvervet til sikkerhed (pant). Oplysningerne om kapitalandele erhvervet til eje henholdsvis til sikkerhed skal gives hver for sig.

Den foreslåede ændring, hvorved oplysninger om egne kapitalandele skal gives i ledelsesberetningen i stedet for i noterne, medfører ikke nogen ændring, for så vidt angår den regnskabsmæssige behandling af egne kapitalandele. Egne kapitalandele må fortsat ikke indregnes som aktiver i balancen. Erhvervelse og afhændelse af egne kapitalandele skal behandles som egenkapitaltransaktioner.

Det foreslås, at den nye affattelse af § 77 skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D.

Som en konsekvens heraf foreslås det i forslagets § 1, nr. 99 og 136, at bestemmelserne i § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, ændres, således at det fremgår af disse bestemmelser, at den nye affattelse af § 77 også er omfattet af de regler, der gælder for regnskabsklasse C og D.

Til nr. 99 (§ 78, stk. 1-7, i årsregnskabsloven)

Årsregnskabslovens § 78, stk. 1, angiver, hvilket indhold en årsrapport for en virksomhed omfattet af regnskabsklasse C i det mindste skal bestå af. Desuden angiver bestemmelsen, hvilke regler i årsregnskabsloven som finder anvendelse på årsrapporter for virksomheder, der er omfattet af regnskabsklasse C.

Det foreslås, at § 78, stk. 1, ophæves og erstattes af fem stykker, der indsættes som stk. 1-5 i § 78, således at indholdet af den gældende § 78, stk. 1, ajourføres i lyset af de ændringer, der med lovforslaget foretages i reglerne for virksomheder omfattet af regnskabsklasse C, som omtalt nedenfor.

Den foreslåede *§ 78, stk. 1,* fastslår, hvilket indhold årsrapporten i det mindste skal bestå af.

Årsrapporten skal som hidtil bestå af en ledelsespåtegning, medmindre virksomheden er fritaget herfor efter den foreslåede nye § 9 a, stk. 1, jf. forslagets § 1, nr. 25. Sidstnævnte bestemmelse fritager som noget nyt virksomheder omfattet af regnskabsklasse B og C for at medtage en ledelsespåtegning i årsrapporten, hvis virksomhedens ansvarlige ledelsesorgan kun består af ét medlem på tidspunktet for årsrapportens godkendelse. Dette er nærmere omtalt i bemærkningerne til bestemmelsen.

Desuden skal årsrapporten som hidtil bestå af balance, resultatopgørelse, pengestrømsopgørelse, noter og en ledelsesberetning. Endvidere skal årsrapporten som noget nyt bestå af en egenkapitalopgørelse, der placeres som et særskilt element i regnskabet. Dette omtales nærmere nedenfor.

I den gældende § 78, stk. 1, nævnes anvendt regnskabspraksis som et eksempel på et notekrav. Dette eksempel er ikke medtaget i den nye affattelse af § 78, stk. 1, da eksemplet ikke vurderes at have

selvstændig betydning. Der er således ikke tilsigtet nogen realitetsændring med udeladelsen af dette eksempel.

Endvidere nævnes opgørelse over bevægelser på egenkapitalen som et andet eksempel på et notekrav i den gældende § 78, stk. 1. Dette er i den nye affattelse af stk. 1 ændret til et krav om, at årsrapporten skal indeholde en egentlig egenkapitalopgørelse, der placeres som et særskilt element i regnskabet som nævnt ovenfor, jf. den foreslåede nye § 86 a i forslagets § 1, nr. 109, som erstatter den gældende § 87 a. Dette er nærmere omtalt i bemærkningerne til forslagets § 1, nr. 109 og 112.

Den foreslåede *§ 78, stk. 2,* viderefører uden ændringer den gældende § 78, stk. 1, 2. pkt., hvorefter revisionspåtegningen m.v. skal indgå i årsrapporten, når et årsregnskab og et eventuelt koncernregnskab er revideret, jf. § 135, stk. 1 og 5.

Den foreslåede *§ 78, stk. 3,* opregner ligesom den hidtidige § 78, stk. 1, 3. pkt., hvilke regler i årsregnskabsloven som finder anvendelse ved udarbejdelse af årsrapporter for virksomheder omfattet af regnskabsklasse C, idet henvisningerne til reglerne er opdateret i lyset af de ændringer, som foreslås i dette lovforslag, og som er nærmere omtalt i bemærkningerne til de enkelte ændringer i lovforslaget.

Foruden reglerne i regnskabsklasse C, dvs. §§ 78 a-101, er virksomheder omfattet af regnskabsklasse C også omfattet af en række bestemmelser i regnskabsklasse A og B, jf. byggeklodsmodellen, som er omtalt i afsnit 2.1.1. i de almindelige bemærkninger. Virksomheder omfattet af regnskabsklasse C skal således bl.a. som hidtil opfylde de grundlæggende krav til årsrapporten om retvisende billede og grundlæggende forudsætninger m.v. i årsregnskabslovens §§ 11-17, ligesom de skal følge dele af bestemmelserne i § 19 og § 20 om åbningsbalance m.v. Sidstnævnte bestemmelser er ændret i forslagets § 1, nr. 31-33. Endvidere er virksomheder omfattet af regnskabsklasse C også omfattet af en række bestemmelser i regnskabsklasse B, således som det fremgår af opregningen i § 78, stk. 3. En række af disse regler er ændret i forslaget, ligesom der er indført nye krav i regnskabsklasse B. Der indføres eksempelvis krav om, at noterne til årsregnskabet skal præsenteres i samme rækkefølge som de poster i resultatopgørelsen og balancen, som de vedrører, jf. den foreslåede § 52 a i forslagets § 1, nr. 82. Endvidere er en række regler i regnskabsklasse C foreslået ændret, ligesom der også her er indført nye krav. Der indføres eksempelvis krav om en note til regnskabet om udskudt skat, jf. den foreslåede § 93 a i forslagets § 1, nr. 116.

Af byggeklodsmodellen følger det endvidere, at virksomheder omfattet af regnskabsklasse C kan vælge at følge regler i regnskabsklasse D i stedet for regler i regnskabsklasse C. Dette skal i så fald ske systematisk og konsekvent.

Den foreslåede *§ 78, stk. 4,* fastslår i lighed med den gældende § 78, stk. 1, 4. pkt., det grundlæggende princip i byggeklodsmodellen, som omtalt i afsnit 2.1.1. i de almindelige bemærkninger, hvorefter reglerne i regnskabsklasse C har forrang i forhold til reglerne i regnskabsklasse B, hvis anvendelse af regler i regnskabsklasse B er i strid med reglerne i regnskabsklasse C.

Den foreslåede *§ 78, stk. 5,* indeholder ligesom den gældende § 78, stk. 1, 5. pkt., en henvisning til årsregnskabslovens § 137. Det indebærer, at virksomheder, som udarbejder årsregnskab eller koncernregnskab efter de omhandlede internationale regnskabsstandarder, skal anvende bestemmelser i standarderne i stedet for visse bestemmelser i årsregnskabsloven, når de udarbejder deres årsregnskab eller koncernregnskab. Det drejer sig eksempelvis om bestemmelser vedrørende indregning og måling samt langt de fleste krav til oplysninger i noterne. Nærmere regler herom er fastsat i bekendtgørelse nr. 930 af 19. august 2014 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder IFRS for virksomheder omfattet af årsregnskabsloven (IFRS-bekendtgørelsen). Bekendtgørelsen er udstedt med hjemmel i årsregnskabslovens § 137, stk. 4.

De gældende bestemmelser i § 78, stk. 2 og 3, videreføres herefter uændret som stk. 6 og 7.

Til nr. 100 (§ 78, stk. 7, i årsregnskabsloven)

Det foreslås, at § 78, stk. 3, der bliver stk. 7, jf. forslagets § 1, nr. 99, også skal gælde ved overgang fra anvendelse af de særlige bestemmelser for mellemstore dattervirksomheder i regnskabsklasse C, der har anvendt undtagelsen i den foreslåede § 78 a, jf. forslagets § 1, nr. 101, og udarbejdet årsrapport efter bestemmelserne i regnskabsklasse B, til anvendelsen af bestemmelserne for regnskabsklasse C.

Denne overgang vil kunne blive aktuel i to situationer. For det første kan en mellemstor dattervirksomhed, som vokser og bliver en stor virksomhed, ikke længere anvende undtagelsen. Her skal virksomheden udarbejde årsregnskab efter de almindelige regler for store virksomheder.

Den anden situation opstår, når dattervirksomheden selv – eller dennes modervirksomhed – ikke længere ønsker at anvende undtagelsen. Her vil dattervirksomheden skulle ændre regnskabspraksis fra reglerne i regnskabsklasse B til reglerne for mellemstore virksomheder i regnskabsklasse C.

I forslaget henvises til den generelle overgangsbestemmelse for overgang fra anvendelse af bestemmelserne for regnskabsklasse A og B til anvendelse af bestemmelserne for regnskabsklasse C i lovens § 78, stk. 3, som efter den foreslåede ændring i forslagets § 1, nr. 99, bliver til § 78, stk. 7. Efter den foreslåede § 78, stk. 8, vil der således gælde de samme overgangsbestemmelser for mellemstore dattervirksomheder, der ophører med at anvende undtagelsen i den foreslåede § 78 a, stk. 1, og dermed ophører med at benytte bestemmelserne for virksomheder i regnskabsklasse B, som virksomheder der af andre årsager overgår fra at have anvendt bestemmelserne for virksomheder i regnskabsklasse B til bestemmelserne for virksomheder i regnskabsklasse C.

Til nr. 101 (§ 78 a i årsregnskabsloven)

Det følger af det nye regnskabsdirektivs artikel 37, at medlemsstaterne kan fritage alle de af årsregnskabsloven omfattede dattervirksomheder med modervirksomhed beliggende i EU/EØS – bortset fra børsnoterede virksomheder – for pligten til at aflægge årsrapport, når visse betingelser er opfyldt.

Medlemsstaterne kan også vælge at udnytte undtagelsesmuligheden delvis, således at den eksempelvis alene udnyttes for visse virksomheder eller udnyttes på en sådan måde, at de pågældende dattervirksomheder fortsat skal udarbejde visse regnskabsoplysninger. Undtagelsen kan også udnyttes til at fritage de pågældende dattervirksomheder for revision og offentliggørelse.

Undtagelsesmuligheden i det nye regnskabsdirektiv er – med mindre sproglige tilpasninger – en videreførelse af undtagelsesmuligheden i det tidligere 4. selskabsdirektivs artikel 57.

Undtagelsesmuligheden er delvist udnyttet i den gældende årsregnskabslovs § 6, hvorefter alle dattervirksomheder uden aktivitet kan undlade at aflægge årsrapport, hvis de opfylder betingelserne herfor. Denne bestemmelse foreslås - med en række mindre tilpasninger - videreført, uanset at den vurderes kun at blive anvendt yderst sjældent. Der henvises til forslagets § 1, nr. 10-12.

Med forslaget til ny § 78 a foreslås en udvidet udnyttelse af undtagelsesmuligheden i det nye regnskabsdirektivs artikel 37. Der er fortsat tale om en delvis udnyttelse af artiklens undtagelsesmulighed.

Det foreslås således i den nye bestemmelse i *§ 78 a, stk. 1*, at alle mellemstore dattervirksomheder i regnskabsklasse C kan aflægge årsrapport efter reglerne i regnskabsklasse B, når betingelserne for at benytte undtagelsen er opfyldt. Årsregnskabet vil skulle revideres, men revisionen kan udføres efter Erhvervsstyrelsens erklæringsstandard for små virksomheder, jf. forslaget til ny § 78 a, stk. 2.

Årsrapporten vil også fortsat skulle indsendes og offentliggøres. Årsrapporten vil skulle indsendes sammen med de yderligere dokumenter, der følger af forslaget til ny § 146 a, jf. forslaget § 1, nr. 176. De nærmere krav til indsendelsen vil blive fastsat i indsendelsesbekendtgørelsen, herunder om denne skal foretages ved brug af Erhvervsstyrelsens digitale indberetningsløsning.

Betingelserne for at kunne anvende undtagelsen i den foreslåede § 78 a følger af stk. 1, nr. 1-6, i bestemmelsen.

Det følger således af forslaget til *nr. 1*, at dattervirksomheden skal indgå ved fuld konsolidering i et koncernregnskab aflagt af en modervirksomhed. Der kan både være tale om den nærmeste modervirksomhed og en højere liggende modervirksomhed. Det nye regnskabsdirektivs artikel 37, nr. 5, kræver, at dattervirksomhederne indgår i det af modervirksomheden udarbejdede konsoliderede regnskab, der skal være udarbejdet i overensstemmelse med reglerne i det nye regnskabsdirektiv. Det nye regnskabsdirektiv forudsætter i kapitel 6, at dattervirksomheder skal indgå i koncernregnskabet ved fuld konsolidering.

Det foreslåede *nr. 2* kræver, at den i nr. 1 nævnte modervirksomhed henhører under lovgivningen i et EU/EØS-land, mens det foreslåede *nr. 3* kræver, at det af modervirksomheden udarbejdede koncernregnskab er udarbejdet efter reglerne i årsregnskabsloven eller det nye regnskabsdirektiv, herunder revideret og offentliggjort i overensstemmelse med direktivets krav. Det er således ikke et absolut krav for anvendelsen af undtagelsen, at koncernregnskabet er revideret, men da direktivet kræver revision af alle pligtige koncernregnskaber, vil undtagelsen formentlig kun yderst sjældent blive anvendt ved benyttelse af et ikke revideret koncernregnskab. Forslaget til nr. 2 og 3 gennemfører det nye regnskabsdirektivs artikel 37, nr. 1 og 5.

Det nye regnskabsdirektiv nævner ikke direkte, at betingelsen i nr. 3 er opfyldt, hvis koncernregnskabet er aflagt efter IFRS. Da et koncernregnskab aflagt efter IFRS imidlertid må anses for at være et regnskab aflagt efter højeste standard, forudsættes det, at undtagelsen også kan benyttes, når modervirksomheden har aflagt et koncernregnskab efter IFRS.

Det foreslåede *nr. 4* stiller krav om, at samtlige af dattervirksomhedens virksomhedsdeltagere – dvs. eksempelvis dets aktionærer eller anpartshavere – skal erklære sig indforstået med, at undtagelsen benyttes. Forslaget til nr. 4 gennemfører det nye regnskabsdirektivs artikel 37, nr. 2. Første gang erklæringen afgives, skal denne i henhold til forslaget til ny § 146 a indsendes til Erhvervsstyrelsen sammen med årsrapporten m.v.

Det foreslåede *nr. 5* stiller krav om, at modervirksomheden indestår (garanterer) for alle dattervirksomhedens forpligtelser og har afgivet erklæring herom. Indeståelsen og erklæringen herom er efter forslaget gældende, indtil dattervirksomheden er ophørt med at benytte undtagelsen og har indsendt en årsrapport, der er aflagt efter lovens almindelige bestemmelser. Det foreslåede nr. 5 gennemfører det nye regnskabsdirektivs artikel 37, nr. 3, der kræver, at modervirksomheden stiller sig som garant for dattervirksomhedens forpligtelser.

Det følger af reguleringen i direktivet, at modervirksomheden altid hæfter for de af dattervirksomhedens forpligtelser, der er opstået indtil det tidspunkt, hvor den generelle indeståelseserklæring måtte blive trukket tilbage.

Direktivet regulerer derimod ikke særskilt, hvordan modervirksomheden kan trække indeståelsen for dattervirksomhedens fremtidige forpligtelser tilbage. Det foreslås derfor, at modervirksomhedens indeståelse gælder, indtil der er indsendt en årsrapport for dattervirksomheden efter de almindelige bestemmelser, og virksomheden således ikke længere benytter undtagelsen.

Det foreslåede *nr. 6* stiller krav om, at det i såvel dattervirksomhedens årsrapport som i modervirksomhedens koncernregnskab skal oplyses, at årsrapporten for dattervirksomheden er aflagt efter § 78 a.

Forslaget stiller ikke krav om, hvor i dattervirksomhedens årsrapport, eller i modervirksomhedens koncernregnskab, oplysningen skal gives.

Forslaget til nr. 6 gennemfører det nye regnskabsdirektivs artikel 37, nr. 6, for så vidt angår kravet om oplysning i koncernregnskabet. Heri præciseres det, at oplysningen skal gives i noterne til koncernregnskabet.

Direktivet indeholder ikke krav til oplysning i dattervirksomhedens årsrapport, hvilket er begrundet i, at en fuld udnyttelse af undtagelsen medfører, at der ikke aflægges en sådan.

Det følger af forslaget til *§ 78 a, stk. 2*, at dattervirksomhedens årsregnskab – og et eventuelt koncer-

nregnskab – fortsat vil skulle revideres. Dattervirksomheden kan dog vælge at få revisionen foretaget efter Erhvervsstyrelsens erklæringsstandard for små virksomheder i stedet for efter revisionsstandarderne, uanset at der er tale om en mellemstor virksomhed. En revision af regnskabet efter erklæringsstandarden vil give offentligheden en høj sikkerhed for, at virksomhedens regnskab er retvisende. Dog ikke så høj som ved revision efter revisionsstandarderne.

Det følger af det foreslåede *stk. 3*, at dattervirksomhedens årsrapport skal indsendes sammen med de dokumenter, der følger af forslaget til ny § 146 a. Det drejer sig om det i stk. 1 nævnte koncernregnskab, medmindre det allerede er indsendt til Erhvervsstyrelsen til offentliggørelse, samt de i stk. 1, nr. 4 og 5, krævede erklæringer. Det er en betingelse for at benytte undtagelsen, at dokumenterne indsendes sammen med dattervirksomhedens årsrapport. Der henvises til forslagets § 1, nr. 176 og bemærkningerne hertil.

Der henvises til afsnit 3.1.2.5.2 i de almindelige bemærkninger for en beskrivelse af baggrunden for forslaget.

Til nr. 102 (§ 79 i årsregnskabsloven)

Efter den gældende § 79 i årsregnskabsloven skal virksomheder omfattet af regnskabsklasse C opstille resultatopgørelsen i overensstemmelse med årsregnskabslovens bilag 2, skema 5 eller 6. Bestemmelsen gælder desuden for virksomheder omfattet af regnskabsklasse D, jf. den gældende bestemmelse i § 102, stk. 1.

Det foreslås imidlertid i forslagets § 1, nr. 181, at skema 5 og 6 ikke videreføres i den nye affattelse af bilag 2. Virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D skal herefter anvende de samme skemaer som virksomheder i regnskabsklasse B, nemlig skema 3 og 4.

§ 79 er herefter overflødig, hvorfor bestemmelsen foreslås ophævet.

Til nr. 103 (§ 80 i årsregnskabsloven)

Efter den gældende § 80 i årsregnskabsloven skal virksomheden i noterne oplyse om de aktiviteter (ophørende aktiviteter), der i henhold til en samlet plan skal afhændes, lukkes eller opgives, forudsat at de kan udskilles fra de øvrige aktiviteter. Virksomheden skal så vidt muligt oplyse, med hvilket beløb de ophørende aktiviteter indgår i posterne ”nettoomsætning”, ”årets resultat”, ”anlægsaktiver” og ”omsætningsaktiver”.

Efter § 81, der foreslås ændret i forslagets § 1, nr. 104 og 105, er der mulighed for, at oplysningerne om nettoomsætningen kan undlades i mellemstore virksomheder.

Oplysningerne om ophørende aktiviteter omfatter de i året faktisk ophørte aktiviteter samt de aktiviteter, der er ophørende, men stadig eksisterer på balancedagen. Hvordan aktiviteterne ophører, er uden betydning, men normalt er der tale om aktiviteter, der afhændes eller lukkes ned.

Da ophørende aktiviteter enten ikke, eller kun i en begrænset periode fremover, vil bidrage til virksomhedens indtjening, er det væsentligt for regnskabsbrugerne at få opdelt indtjeningen på de fortsættende og de ophørende aktiviteter. Når regnskabsbrugerne modtager oplysninger om dette, får de et bedre grundlag for at vurdere virksomheden, ikke mindst når de skal vurdere den fremtidige indtjening i virksomheden.

Der foreslås en ny affattelse af *§ 80,* hvor det foreslås i *stk. 1,* at virksomheden i en linje i henholdsvis resultatopgørelsen og balancen særskilt skal præsentere de aktiviteter, der i henhold til en samlet plan skal afhændes, lukkes eller opgives, medmindre de ikke kan udskilles fra de øvrige aktiviteter. Med forslaget tilpasses årsregnskabsloven til den internationale regnskabsstandard IFRS 5, herunder anvendes nu terminologien ”ophørte aktiviteter”, da det er denne terminologi, som nu anvendes i IFRS 5.

Den ændrede terminologi har ingen reel betydning, da oplysningerne om ophørte aktiviteter både omfatter de i året faktisk ophørte aktiviteter og de aktiviteter, der er ophørende, men stadig eksisterer på balancedagen.

Forholdet er ikke reguleret nærmere i det nye regnskabsdirektiv, men det vurderes, at muligheden for at præsentere ophørt aktivitet som en særskilt linje i resultatopgørelsen og balancen kan rummes inden for kravene i direktivets artikel 9, stk. 2 og 3.

Når en aktivitet anses for ophørende, har aktiviteten ændret karakter, hvorfor virksomheden kan undlade at tilpasse sammenligningstal efter årsregnskabslovens § 24, stk. 1.

Det foreslåede stk. 1 er alene en præsentationsbestemmelse. Den ændrer således ikke i kravene til indregning og måling af aktiver og forpligtelser samt indtægter og omkostninger.

Efter det foreslåede *stk. 2* skal de poster, som sammendrages efter stk. 1, specificeres i noterne.

Dette følger af artikel 6, stk. 2, i det nye regnskabsdirektiv, som stiller krav om, at modregnede poster skal specificeres i noterne.

Er der tale om en mellemstor virksomhed, vil der dog ikke være krav om, at der skal oplyses om nettoomsætningen og de her sammendragne poster, hvis virksomheden anvender § 81.

Det foreslås, at den nye affattelse af § 80 skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D.

Ifølge de gældende bestemmelser i lovens § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, gælder lovens § 80 for regnskabsklasse C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

De hidtil gældende bemærkninger til § 80 erstattes af ovenstående bemærkninger.

Til nr. 104 og 105 (§ 81, 2. pkt., og § 103 i årsregnskabsloven)

Efter den gældende § 81 kan store virksomheder ikke benytte muligheden i § 32 for at sammendrage visse poster i resultatopgørelsen, herunder nettoomsætningen.

Mellemstore virksomheder kan derimod på samme måde som små virksomheder benytte muligheden for at sammendrage poster i henhold til § 32.

§§ 32 og 81 er i overensstemmelse med artikel 14, stk. 2, i det nye regnskabsdirektiv.

Det foreslås, at henvisningen i årsregnskabslovens *§ 81* til bilag 2, skema 5 og skema 6, ændres til skema 3 og 4 som en konsekvens af de foreslåede ændringer til bilag 2 i forslagets § 1, nr. 181. For en nærmere omtale af dette kan der henvises til bemærkningerne til forslagets § 1, nr. 181.

Det foreslås, at ændringerne til § 81 skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D.

Ifølge de gældende bestemmelser i lovens § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, gælder lovens § 81 for regnskabsklasse C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

De hidtil gældende bemærkninger til § 81 erstattes af ovenstående bemærkninger.

Der foreslås endvidere en tilsvarende ændring i henvisningerne til skemaerne i årsregnskabslovens *§ 103*.

Årsregnskabslovens § 103 indebærer, at virksomheder omfattet af regnskabsklasse D – uanset størrelse – ikke kan benytte muligheden i § 32 for at sammendrage visse poster i resultatopgørelsen. § 103 er i overensstemmelse med artikel 14, stk. 2, sammenholdt med artikel 40 i det nye regnskabsdirektiv. Efter direktivets artikel 40 kan virksomheder omfattet af regnskabsklasse D ikke anvende den i artikel 14, stk. 2, anførte lempelse og derved sammendrage en række poster i resultatopgørelsen.

Det foreslås, at henvisningerne i årsregnskabslovens *§ 103* til bilag 2, skema 5 og skema 6, ændres til skema 3 og 4 som en konsekvens af de foreslåede ændringer til bilag 2 i forslagets § 1, nr. 181.

De hidtil gældende bemærkninger til § 103 erstattes af ovenstående bemærkninger.

Til nr. 106 (§ 82 i årsregnskabsloven)

Efter den gældende § 82 skal virksomhederne i kostprisen for både anlægs- og omsætningsaktiver

indregne de omkostninger, der indirekte kan henføres til det pågældende aktiv, hvis omkostningerne vedrører fremstillingsperioden.

Der foreslås en ny affattelse af *§ 82,* hvori det foreslås, at virksomheden i kostprisen for de varebeholdninger, den har fremstillet, skal indregne de omkostninger, der indirekte kan henføres til varebeholdninger, hvis omkostningerne vedrører fremstillingsperioden.

Bestemmelsen foreslås således begrænset til varebeholdninger. Varebeholdninger dækker ligeledes over de aktiver, som virksomheden normalt producerer til salg, men som det konkret er besluttet, at virksomheden vil anvende som anlægsaktiver i virksomheden.

Den foreslåede ændring forhindrer ikke, at virksomhederne kan indregne indirekte produktionsomkostninger, for så vidt angår andre aktiver end varebeholdninger. Loven stiller blot ikke længere krav herom.

Ændringen gennemføres med det formål at fjerne en konflikt mellem den gældende § 82 og de internationale regnskabsstandarder IFRS. Efter IFRS kan der ikke indregnes indirekte produktionsomkostninger på f.eks. udviklingsprojekter, medmindre disse er direkte henførbare. Denne praksis vil efter forslaget også blive tilladt efter årsregnskabsloven.

Det nye regnskabsdirektiv foreskriver, at medlemsstaterne skal tillade eller kræve indregning af indirekte produktionsomkostninger i kostprisen. Bestemmelsen om indregning af indirekte omkostninger i kostprisen fremgik af 4. selskabsdirektivs artikel 35 og fremgår nu af artikel 2, nr. 7, i det nye regnskabsdirektiv.

Det foreslås, at den nye affattelse af § 82 skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D.

Ifølge de gældende bestemmelser i lovens § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, gælder lovens § 82 for regnskabsklasse C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

De hidtil gældende bemærkninger til § 82, jf. specielle bemærkninger til § 82: Folketingstidende 2000-01, A, L 138 som fremsat, side 3320, vil fortsat være gældende med ovenstående ændringer.

Til nr. 107 og 108 (§ 83 i årsregnskabsloven)

Ifølge den gældende § 83 i årsregnskabsloven skal store virksomheder omfattet af regnskabsklasse C indregne udviklingsprojekter, der tilsigter at udvikle et bestemt produkt eller en bestemt proces, som virksomheden har til hensigt at fremstille henholdsvis benytte i produktionen. Herunder hører patenter, koncessioner og andre immaterielle aktiver, som følger af et udviklingsprojekt. Bestemmelsen gælder også for virksomheder omfattet af regnskabsklasse D, jf. § 102, stk. 1.

Det foreslås, at "koncessioner" udgår af opregningen i bestemmelsen. Forslaget er en konsekvens af den foreslåede ændring af § 33, stk. 1, i forslagets § 1, nr. 44.

Efter den gældende § 83 medfører indregning af udviklingsomkostninger i balancen, at der er øgede frie reserver under egenkapitalen. Dette er ikke tilfældet, hvis udviklingsomkostningerne i stedet indregnes direkte i resultatopgørelsen.

Artikel 12, stk. 11, 3. afsnit, i det nye regnskabsdirektiv tillader imidlertid ikke, at der udloddes udbytte, hvis udlodningen medfører, at de frie reserver efter udlodningen er mindre end de indregnede udviklingsomkostninger.

Derfor foreslås det, at der indsættes en ny bestemmelse i *§ 83* som *stk. 2*, hvori der indføres krav om, at et beløb svarende til de indregnede udviklingsomkostninger skal bindes på en særlig reserve under egenkapitalen ("Reserve for udviklingsomkostninger"). § 41, stk. 3, 2. og 3. pkt., finder tilsvarende anvendelse på denne reserve.

Dette betyder, at beløbet skal bindes på en særlig reserve, der ikke kan benyttes til udbytte, til udlodning

eller til dækning af underskud. Hvis de indregnede udviklingsomkostninger sælges eller på anden måde udgår af virksomhedens drift, skal reserven opløses.

Reserven overføres i sådanne tilfælde direkte til egenkapitalens frie reserver.

Hvis de indregnede udviklingsomkostninger nedskrives i henhold til § 42, stk. 1, skal en del af reserven tilbageføres. Den del, der skal tilbageføres, svarer til nedskrivningen af udviklingsomkostningerne. Hvis en nedskrivning af udviklingsomkostningerne efterfølgende tilbageføres, skal reserven også retableres.

Reserven skal også reduceres med løbende afskrivninger. Herved vil reserven ikke overstige det beløb, som er indregnet i balancen som udviklingsomkostninger.

Pligten til binding omfatter kun udviklingsprojekter, som udføres i virksomheden eller på vegne af virksomheden. Hvis virksomheden f.eks. erhverver et projekt i forbindelse med en virksomhedsovertagelse, vil der ikke være krav om binding af det beløb, der indregnes i balancen på tidspunktet for overtagelsen.

Det foreslås, at ændringerne til § 83 skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D.

Ifølge de gældende bestemmelser i lovens § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, gælder lovens § 83 for regnskabsklasse C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

Forslaget ændrer ikke ved, at mellemstore og store virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og virksomheder omfattet af regnskabsklasse D fortsat skal oplyse om forsknings- og udviklingsaktiviteter i eller for virksomheden i ledelsesberetningen, jf. den gældende bestemmelse i § 99, stk. 1, nr. 10, der bliver nr. 9, som en konsekvens af den foreslåede ophævelse af § 99, stk. 1, nr. 5, i forslagets § 1, nr. 129. Regnskabsbrugerne vil således fortsat få oplysninger om virksomhedens forsknings- og udviklingsaktiviteter i årsregnskaberne for disse virksomheder.

De hidtil gældende bemærkninger til årsregnskabslovens § 83, jf. specielle bemærkninger til § 83: Folketingstidende 2000-01, A, L 138 som fremsat, side 3320-3321,vil fortsat være gældende med ovennævnte ændringer.

Til nr. 109 (§ 86 a i årsregnskabsloven)

Efter den gældende § 87 a, som er placeret i kapitel 11 i årsregnskabsloven, skal noterne til årsregnskabet for virksomheder omfattet af regnskabsklasse C indeholde en fuldstændig egenkapitalopgørelse, jf. henvisningen til § 56. Kravet gælder ligeledes for virksomheder omfattet af regnskabsklasse D, jf. § 102, stk. 1.

I forslagets § 1, nr. 86, foreslås det imidlertid, at § 56 ophæves for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, da det nye regnskabsdirektiv ikke tillader, at et sådant krav stilles til små virksomheder.

For virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D foreslås det, at kravet om oplysninger om bevægelser på egenkapitalen videreføres med visse ændringer i en ny bestemmelse, der indsættes i årsregnskabsloven som *§ 86 a* med overskriften "Egenkapitalopgørelsen".

Efter den nye bestemmelse skal der udarbejdes en egenkapitalopgørelse, der skal placeres som et særskilt element i årsregnskabet. Den nye bestemmelse foreslås derfor indsat som § 86 a i kapitel 10 i årsregnskabsloven.

De foreslåede bestemmelser i *§ 86 a, stk. 1* og *2,* viderefører kravene i den hidtil gældende § 87 a med hensyn til egenkapitalopgørelsens indhold.

Der skal således som hidtil udarbejdes en fuldstændig egenkapitalopgørelse, der for hver post indeholder de oplysninger, der fremgår af *§ 86 a, stk. 1, nr. 1-4.* Indholdet af bevægelserne skal ligeledes som hidtil fremgå af benævnelsen eller noterne, jf. det foreslåede *stk. 2.*

Forslaget om, at egenkapitalopgørelsen skal udgøre et selvstændigt element i årsrapporten, indebærer, at det fortsat vil være muligt at vise egenkapitalopgørelsen umiddelbart efter balancen, som mange virksomheder gør i dag. Dette ville ikke være muligt, hvis egenkapitalopgørelsen – ligesom efter den

gældende bestemmelse i årsregnskabslovens § 87 a – skulle gives i en note, idet det nye regnskabsdirektiv i artikel 15 stiller krav om, at noter skal gives i den rækkefølge, hvori posterne er præsenteret i balancen og resultatopgørelsen. Herudover indebærer den foreslåede ændring en tilpasning til de internationale regnskabsstandarder IFRS, idet egenkapitalopgørelsen bliver et særskilt element i årsregnskabet på linje med resultatopgørelse og balance. I IAS 1, afsnit 1, litra e, er egenkapitalopgørelsen således et særskilt element.

Som en konsekvens af de foreslåede nye bestemmelser i § 86 a, stk. 1 og 2, foreslås det, at de gældende krav i § 87 a om noteoplysninger vedrørende egenkapitalen ophæves, og at § 87 a affattes på ny som anført i forslagets § 1, nr. 112.

I *§ 86 a, stk. 3,* foreslås det, at der i egenkapitalopgørelsen også skal medtages visse oplysninger, som ikke kræves efter den gældende bestemmelse i § 87 a. Det foreslås således som noget nyt, at der i opgørelsen efter stk. 1 særskilt skal oplyses om til- og afgange i posterne "Reserve for opskrivninger" og "Reserve for udviklingsomkostninger" samt beløb, som indregnes direkte på egenkapitalen i henhold til § 49, stk. 2, nr. 3 og 4.

Kravet om, at bevægelser i *"Reserve for udviklingsomkostninger"* skal præsenteres særskilt, er en konsekvens af forslagets § 1, nr. 108, vedrørende indregning af udviklingsomkostninger.

Endvidere foreslås det, at det gældende krav i § 56, stk. 3, om, at ledelsens forslag til beslutning om anvendelse af overskud eller dækning af underskud skal fremgå af opgørelsen, videreføres i den foreslåede § 86 a, stk. 4.

Oplysninger om besluttet udbytte til ejerne må anses som væsentlige oplysninger for regnskabsbrugerne, hvorfor det er centralt, at disse fremgår direkte af egenkapitalopgørelsen.

Det foreslås, at den nye § 86 a skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D.

Således som de gældende bestemmelser i § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, er formuleret, vil den nye § 86 a blive omfattet af de bestemmelser i loven, som gælder for regnskabsklasse C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

Til nr. 110 (§ 87 i årsregnskabsloven)

Årsregnskabslovens § 87 omhandler de yderligere oplysninger, som virksomheder omfattet af regnskabsklasse C skal give i redegørelsen om anvendt regnskabspraksis. Der er tale om en uddybning af de almindelige bestemmelser om beskrivelse af anvendt regnskabspraksis, som fremgår af årsregnskabslovens § 53, der foreslås ændret i forslagets § 1, nr. 83 og 84. Den gældende § 87 gennemfører 4. selskabsdirektivs artikel 43, stk. 1, nr. 1.

Den gældende § 87, nr. 1, vedrører oplysninger om anvendt regnskabspraksis for indirekte produktionsomkostninger indregnet under aktiver, mens nr. 2 vedrører oplysninger om anvendt regnskabspraksis for kapitalandele i dattervirksomheder og associerede virksomheder.

Det foreslås, at *§ 87* affattes på ny.

I den nye affattelse af § 87 foreslås det, at de gældende nr. 1 og 2 ikke medtages, da disse oplysningskrav allerede følger af det generelle krav om oplysning om anvendt regnskabspraksis i den gældende § 53, stk. 1. Kravet i det nye regnskabsdirektivs artikel 16, stk. 1, litra a, om oplysning om anvendt regnskabspraksis omfatter også virksomheder, som efter årsregnskabsloven er omfattet af regnskabsklasse B, hvorfor disse virksomheder også skal oplyse om anvendt regnskabspraksis for indirekte produktionsomkostninger indregnet under aktiver og om anvendt regnskabspraksis for kapitalandele i dattervirksomheder og associerede virksomheder.

Det foreslås, at kravet i det gældende nr. 3 videreføres som *§ 87, stk. 1,* i den nye affattelse af § 87.

Bestemmelsen kræver oplysning om indregningsmetoder og målegrundlag, som virksomheden anvender i pengestrømsopgørelsen. Kravet kan opfyldes ved en beskrivelse af, hvad pengestrømsopgørelsen

viser, herunder hvad posterne under henholdsvis drifts-, investerings- og finansieringsaktivitet omfatter, samt hvilke poster virksomheden klassificerer som likvider. Det skal særskilt oplyses, hvis virksomheden ikke udarbejder en pengestrømsopgørelse.

Dette oplysningskrav er ikke relevant for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B. Kravet om at udarbejde en pengestrømsopgørelse følger af § 78, stk. 1, jf. § 86, hvorfor bestemmelsen alene gælder for virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D.

Hvis en virksomhed omfattet af regnskabsklasse B frivilligt vælger at udarbejde en pengestrømsopgørelse, følger det af kravet om systematisk og konsekvente tilvalg i den gældende bestemmelse i § 7, stk. 5, som efter forslagets § 1, nr. 17, bliver stk. 6, at der også skal oplyses om indregningsmetoder og målegrundlag for pengestrømsopgørelsen. Der skal herunder gives oplysning om, hvad virksomheden henregner til likvider.

Kravet om udarbejdelse af en pengestrømsopgørelse er et rent nationalt krav. Oplysning om anvendt regnskabspraksis for pengestrømsopgørelsen er således også et rent nationalt krav.

Endvidere foreslås det, at kravet i det gældende nr. 4 videreføres, som omtalt nedenfor, som *stk. 2* i den nye affattelse af § 87.

Efter bestemmelsen skal der oplyses om metoder til opgørelse af de nøgletal, der indgår i ledelsesberetningen.

Der skal således oplyses om de anvendte metoder til opgørelse af nøgletal, der skal indgå i ledelsesberetningen i henhold til årsregnskabslovens § 101, der foreslås ændret i forslagets § 1, nr. 134 og 135. § 101 vedrører udarbejdelse af en hoved- og nøgletalsoversigt. Hvert enkelt nøgletal (afkastningsgrad, egenkapitalforrentning m.v.) kan ofte beregnes på flere forskellige grundlag og efter forskellige metoder.

Nøgletal forudsættes udregnet i overensstemmelse med Den Danske Finansanalytikerforenings anbefalinger, som er udtryk for god skik på dette område. Virksomheden bør dog under alle omstændigheder oplyse dette i årsrapporten, så regnskabsbrugerne ikke er i tvivl. Anvender virksomheden særlige metoder, der afviger fra Finansanalytikerforeningens anbefalinger, skal der redegøres for metoderne, så regnskabsbrugerne bliver bekendt hermed.

I forhold til de gældende regler foreslås der dog den ændring i det foreslåede stk. 2, at oplysningerne fremover skal gives i ledelsesberetningen, og at det ikke som hidtil kræves, at oplysningerne skal gives i en note. Det betyder, at oplysningerne kan gives i forbindelse med de nøgletal, som oplyses efter § 101, der foreslås ændret i forslagets § 1, nr. 134 og 135.

Forslaget hindrer dog ikke, at oplysningerne kan gives i en note i stedet for i ledelsesberetningen. Det er således en generel fortolkning på området, at opfyldelse af krav til ledelsesberetningen kan ske ved at give oplysningen i en note i stedet, hvis præsentation i noterne sker under hensyntagen til, at årsrapporten skal udarbejdes på en overskuelig måde. Det er endvidere vigtigt at være opmærksom på, at oplysninger, der gives i noterne fremfor i ledelsesberetningen, bliver omfattet af kvalitetskravene til selve årsregnskabet og af revision.

Kravet om, at der skal udarbejdes en hoved- og nøgletalsoversigt, er et rent nationalt krav. Oplysning om anvendte metoder til beregning af nøgletal er således også et rent nationalt krav.

Ifølge de gældende bestemmelser i lovens § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, gælder lovens § 87 for regnskabsklasse C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

De hidtil gældende bemærkninger til § 87 erstattes af ovenstående bemærkninger.

Til nr. 111 og 112 (§ 87 a i årsregnskabsloven)

I forslagets § 1, nr. 109, foreslås det for virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D, at kravet om noteoplysninger om bevægelser på egenkapitalen i den gældende § 87 a erstattes af et krav om

udarbejdelse af en egentlig egenkapitalopgørelse, der placeres som et særskilt element i årsregnskabet i henhold til den foreslåede nye § 86 a.

Det foreslås, at der indsættes en ny affattelse af *§ 87 a,* hvorefter der skal gives oplysninger om virksomhedskapitalen i noterne til årsregnskabet, og at overskriften til § 87 a ændres således, at den er dækkende for den nye affattelse af bestemmelsen. Forslaget er bl.a. en konsekvens af forslagets § 1, nr. 97, hvorefter kravet i § 75, stk. 1, om, at der skal gives oplysninger om virksomhedskapitalen, flyttes fra regnskabsklasse B til regnskabsklasse C.

Indholdet af den gældende § 75, stk. 1, foreslås videreført som stk. 1-3 i den nye affattelse af § 87 a, idet der foreslås en række mindre tilpasninger, jf. nedenfor. § 87 a, stk. 1-3, gennemfører artikel 17, stk. 1, litra i, i det nye regnskabsdirektiv.

Den gældende bestemmelse i § 75, stk. 1, omfatter aktie- og anpartsselskaber. Det foreslås, at kravene i den nye affattelse af § 87 a også skal omfatte partnerselskaber, således at oplysningskravet i den nye affattelse af § 87 a fremover gælder for alle former for kapitalselskaber, der er omfattet af selskabsloven.

Det foreslås endvidere, at der indføres krav om, at virksomheder, som har udstedt stykkapitalandele, skal give oplysning om disse. Ifølge selskabslovens § 47 kan et kapitalselskab udstede kapitalandele som stykkapitalandele, dvs. kapitalandele uden nominel værdi. Stykkapitalandele repræsenterer en andel af selskabskapitalen. For sådanne stykkapitalandele kan der ikke gives oplysning om den pålydende værdi, hvorfor der for disse efter den foreslåede affattelse af § 87 a i stedet skal oplyses om den bogførte pariværdi.

Det foreslås i det nye *stk. 1*, at virksomheder, hvis virksomhedskapital er opdelt i flere klasser, skal give en række oplysninger, jf. det foreslåede stk. 2 og 3. Virksomhedskapitalen kan f.eks. være opdelt i A- og B-kapitalandele.

Det foreslås i det nye *stk. 2*, at der for hver klasse, jf. stk. 1, skal gives oplysninger om antallet og den pålydende værdi af kapitalandelene for hver klasse. For stykkapitalandele skal der angives antal samt den bogførte pariværdi for hver klasse.

Det foreslås i det nye *stk. 3*, at aktieselskaber, uanset om virksomhedskapitalen er inddelt i klasser, skal oplyse om antallet og den pålydende værdi af kapitalandelene. For stykkapitalandele oplyses i stedet for den pålydende værdi den bogførte pariværdi.

Det foreslås endvidere i det nye *stk. 4* at indføre krav om, at aktieselskaber, anpartsselskaber og partnerselskaber skal oplyse om kapitalandele, der i regnskabsårets løb er tegnet i selskabet. Der skal oplyses om antallet af de tegnede kapitalandele samt om den pålydende værdi af disse. For kapitalandele uden pålydende værdi (stykkapitalandele) skal den bogførte pariværdi oplyses. Bestemmelsen gennemfører artikel 17, stk. 1, litra h, i det nye regnskabsdirektiv.

Det foreslås, at den nye affattelse af § 87 a skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D.

Ifølge de gældende bestemmelser i lovens § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, gælder lovens § 87 a for regnskabsklasse C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

Ovenstående bemærkninger erstatter de hidtil gældende bemærkninger til § 87 a.

Til nr. 113 (§§ 88 a og 88 b i årsregnskabsloven)

Det foreslås, at der i årsregnskabsloven indsættes to nye bestemmelser som §§ 88 a og 88 b.

Til § 88 a

Efter den foreslåede nye *§ 88 a* stilles der krav om, at virksomheden skal oplyse om de særlige forudsætninger, der ligger til grund ved indregning og måling af udviklingsprojekter og skatteaktiver.

Baggrunden for at indføre et krav herom i årsregnskabsloven er, at disse aktiver ofte er baseret på betydelige skøn, og ledelsens subjektive opfattelse har således stor betydning for målingen af aktivet.

Der skal konkret oplyses om de særlige forudsætninger, som virksomheden har anvendt i forbindelse med indregning og måling af udviklingsprojekter og skatteaktiver. For udviklingsprojekter kan oplysningerne omfatte den forventede fremdrift i projekterne og det forventede marked for det udviklede produkt m.v.

For skatteaktiver vil oplysningerne f.eks. omfatte hvilke faktorer, der er lagt særlig vægt på i forhold til, at aktivet kan udnyttes i de kommende år. Oplysningerne vil være særligt relevante, hvis skatteaktivet er opstået ved generering af skattemæssige underskud, som kan udnyttes til modregning i overskuddet i de kommende år. Her er der i henhold til IAS 12, afsnit 35, særlige krav til dokumentation for, at skatteaktivet kan udnyttes. Dette skal også afspejle sig i oplysningerne i årsregnskabet, hvor der skal være en overordnet beskrivelse af de forudsætninger, der er lagt vægt på ved målingen af skatteaktivet.

Det foreslåede oplysningskrav er ikke krævet af det nye regnskabsdirektiv. Med forslaget imødekommes imidlertid et ønske fra en række interessenter, som ønsker yderligere oplysninger, når der indregnes regnskabsposter, hvor målingen er forbundet med en betydelig usikkerhed.

Erhvervsstyrelsen har ved regnskabskontrol efter årsregnskabslovens §§ 159 og 159 a også konstateret, at skatteaktiver har været indregnet, uden at grundlaget herfor har været til stede. Det må forudsættes, at det foreslåede oplysningskrav vil medvirke til øget fokus på, om grundlaget for indregning af disse aktiver er til stede.

Oplysningerne er alene relevante, hvor virksomheden har væsentlige indregnede skatteaktiver eller udviklingsprojekter.

Det foreslås, at den nye § 88 a skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D.

Således som de gældende bestemmelser i § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, er formuleret, vil den nye § 88 a blive omfattet af de bestemmelser i loven, som gælder for regnskabsklasse C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

Til § 88 b

Efter den foreslåede nye *§ 88 b* skal der, som noget nyt, gives oplysninger, hvis et finansielt anlægsaktiv er indregnet til en højere værdi end dagsværdien. Der skal også oplyses om aktivernes dagsværdi og den indregnede værdi. Det skal endvidere oplyses, hvilken dokumentation som ligger til grund for antagelsen om, at den bogførte værdi vil blive genindvundet.

En række finansielle anlægsaktiver måles til dagsværdi efter § 37. For disse er oplysningskravet ikke relevant. Oplysningskravet er derimod relevant, hvor de finansielle anlægsaktiver måles til kostpris, amortiseret kostpris eller indre værdi.

Bestemmelsen forventes eksempelvis anvendt for obligationer, der er målt til amortiseret kostpris, og hvor renteudviklingen har medført, at dagsværdien (kursen ved handel på et aktivt marked) er faldet. Her vil obligationen kunne måles til en værdi, der er højere end dagsværdien. Det vil dog være en nyttig oplysning for regnskabsbrugerne, at obligationerne er indregnet til en højere værdi, end de kunne realiseres til ved regnskabsårets udgang.

Bestemmelsen kræver også, at der skal oplyses om både dagsværdien og den regnskabsmæssige værdi. Herved bliver regnskabslæseren klar over, hvilken effekt det har, at aktiverne ikke måles til dagsværdi.

Dagsværdien skal beregnes efter hierarkiet i § 37, stk. 1. Hvis der ikke kan beregnes en pålidelig dagsværdi, kan oplysningskravet efter § 88 b ikke opfyldes. Her bør det i stedet oplyses, at dagsværdien ikke kan beregnes. Denne oplysning er især relevant, hvis der er en formodning for, at den regnskabsmæssige værdi overstiger dagsværdien.

Det foreslås i *stk. 2*, at oplysningerne for ensartede grupper af anlægsaktiver kan gives samlet, medmin-

dre separat oplysning er nødvendig for en forståelse af de enkelte forhold. Dette vil skabe et bedre overblik for regnskabsbrugeren.

Ændringen gennemfører det nye regnskabsdirektivs artikel 17, stk. 1, litra c, nr. ii.

Det foreslås, at den nye § 88 b skal gælde for virksomheder omfattet regnskabsklasse C og D.

Således som de gældende bestemmelser i § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, er formuleret, vil den nye § 88 b blive omfattet af de bestemmelser i loven, som gælder for regnskabsklasse C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

Til nr. 114 og 115 (§ 93 i årsregnskabsloven)

Ifølge den gældende § 93, stk. 1, i årsregnskabsloven skal virksomheder omfattet af regnskabsklasse C give en række oplysninger om lån, der er optaget mod udstedelse af konvertible gældsbreve. Der skal oplyses om det udestående beløb, dvs. størrelsen af den gæld, der kan konverteres til kapitalandele, den aftalte ombytningskurs og den fastsatte frist for ombytning til kapitalandele.

Hvis en virksomhed har optaget lån mod obligationer eller andre gældsbreve med ret til rente, hvor det er aftalt, at rentens størrelse varierer i forhold til udbyttet eller virksomhedens overskud (udbyttegivende gældsbreve), skal der for hvert lån gives oplysninger om udestående beløb og den aftalte forrentning. Bestemmelsen var en gennemførelse af artikel 43, stk. 1, nr. 5, i det dagældende 4. selskabsdirektiv.

Det følger af artikel 17, stk. 1, litra j, i det nye regnskabsdirektiv, at virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D skal give oplysninger om antallet og omfanget af rettigheder, som er knyttet til præferencekapitalandele ("parts bénéficiaires"), konvertible gældsbreve, warrants, optioner eller lignende værdipapirer eller rettigheder. Kravet i det nye regnskabsdirektiv viderefører artikel 43, stk. 1, nr. 5, i 4. selskabsdirektiv, idet warrants og optioner dog ikke var nævnt eksplicit i den tidligere bestemmelse. Warrants og optioner findes imidlertid at være omfattet af udtrykket ”lignende værdipapirer”, således at der også i henhold til kravet i 4. selskabsdirektiv skulle gives oplysninger herom.

På denne baggrund foreslås det, at *§ 93, stk. 1, 1. pkt.*, ændres således, at der udover oplysninger om udestående beløb, ombytningskurs og ombytningsfrist tillige skal gives oplysninger om øvrige rettigheder, som knytter sig til de af virksomheden udstedte konvertible gældsbreve og andre gældsbreve med ret til rente, hvis størrelse helt eller delvist er afhængig af det udbytte, som virksomheden deklarerer, eller af årets overskud. Samtlige rettigheder, der knytter sig til de pågældende værdipapirer, skal således oplyses.

De hidtil gældende bemærkninger til § 93, stk. 1, jf. specielle bemærkninger til § 93: Folketingstidende 2000-01, A, L 138 som fremsat, side 3325, er fortsat gældende med ovennævnte ændringer.

Endvidere foreslås det, at der indsættes en bestemmelse i *§ 93* som *stk. 2,* hvoraf det fremgår, at oplysningskravet i stk. 1, 1. pkt., også gælder for øvrige værdipapirer og rettigheder udstedt af en virksomhed, hvis disse indebærer en ret til at erhverve eksisterende kapitalandele eller ret til at kræve udstedelse af nye kapitalandele i virksomheden.

Den foreslåede bestemmelse udvider anvendelsesområdet for oplysningskravet i stk. 1. Den foreslåede udvidelse betyder, at oplysningskravet i stk. 1 vil gælde for alle værdipapirer og rettigheder, der er karakteriseret ved, at de giver indehaveren en ret til at erhverve eksisterende eller kræve udstedelse af nye kapitalandele. Sådanne værdipapirer eller rettigheder omfatter blandt andet optioner og warrants, herunder warrants udstedt til medarbejdere. Oplysningerne skal gives for hver rettighed.

Det gældende stk. 2 foreslås herefter videreført uændret som stk. 3.

Det foreslås, at ændringerne til § 93 skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D.

Ifølge de gældende bestemmelser i lovens § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, gælder lovens § 93 for regnskabsklasse C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

Til nr. 116 (§ 93 a i årsregnskabsloven)

Årsregnskabslovens § 47, der foreslås ændret i forslagets § 1, nr. 69 og 70, indeholder et krav om indregning af udskudt skat i balance og resultatopgørelse som en hensat forpligtelse. Derimod indeholder årsregnskabsloven ikke krav om, at der i noterne skal gives oplysninger om indregnede udskudte skatteforpligtelser og -aktiver.

Det følger af artikel 17, stk. 1, litra f, i det nye regnskabsdirektiv, at virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D i noterne skal give oplysninger om hensættelser til udskudt skat, som er indregnet i balancen.

Noten skal i henhold til direktivet i det mindste indeholde oplysning om det udskudte skattebeløb ved regnskabsårets afslutning og bevægelsen i beløbet i løbet af regnskabsåret. Det er ikke i direktivet specificeret på hvilket niveau, oplysninger om bevægelser i hensættelsen skal gives.

Der er tale om et nyt krav for virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D, der foreslås indsat som en ny bestemmelse i *§ 93 a* med overskriften "Hensatte forpligtelser".

Efter den foreslåede bestemmelse skal der gives en række oplysninger om hensættelser til udskudt skat, der er indregnet efter § 47, der som nævnt foreslås ændret i forslagets § 1, nr. 69 og 70. Der skal således oplyses om udskudt skat ved foregående regnskabsårs slutning, udskudt skat indregnet i resultatopgørelsen, udskudt skat indregnet direkte på egenkapitalen og udskudt skat på balancetidspunktet.

Hvis en virksomhed i regnskabsåret har indregnet udskudt skat i forbindelse med en gennemført virksomhedssammenslutning, og hvis den udskudte skat, som er knyttet til virksomhedssammenslutningen, har en væsentlig effekt på størrelsen af de samlede hensatte forpligtelser, bør virksomheden af hensyn til regnskabsbrugerne underopdele årets bevægelser i den udskudte skat.

Oplysningerne om udskudt skat skal gives, uanset om virksomheden har en udskudt skatteforpligtelse eller et skatteaktiv.

De oplysninger, der kræves efter den foreslåede bestemmelse, er alene oplysninger, der vedrører omfanget af den udskudte skat.

Efter den gældende § 91, nr. 2, i årsregnskabsloven, skal virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D tillige forklare hensatte forpligtelser, herunder udskudt skat.

De oplysninger, der skal gives efter § 91, nr. 2, og den foreslåede § 93 a, kan gives samlet.

Det foreslås som nævnt ovenfor, at den nye § 93 a skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D.

Således som de gældende bestemmelser i § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, er formuleret, vil den nye § 93 a blive omfattet af de bestemmelser i loven, som gælder for regnskabsklasse C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

Til nr. 117 (§ 94 a, stk. 2, 2. pkt., i årsregnskabsloven)

Årsregnskabslovens § 94 a stiller krav om, at virksomheden skal give en række oplysninger om arrangementer, som ikke er indregnet i balancen.

Efter stk. 2, 1. pkt., skal der gives oplysninger om karakteren af og det forretningsmæssige formål med arrangementerne.

Endvidere skal der efter stk. 2, 2. pkt., oplyses om de risici og fordele, der er forbundet med arrangementerne, og den finansielle indvirkning heraf. Sidstnævnte krav omfatter dog alene store virksomheder. Det vil sige, at mellemstore virksomheder er undtaget fra dette krav efter den gældende bestemmelse.

I henhold til det nye regnskabsdirektivs artikel 17, stk. 1, litra p, kan denne undtagelse for mellemstore virksomheder ikke opretholdes.

Det foreslås derfor, at *stk. 2, 2. pkt.,* ændres således, at også mellemstore virksomheder skal oplyse om de risici og fordele, der er forbundet med arrangementerne, og den finansielle indvirkning heraf.

De hidtil gældende bemærkninger til § 94 a, stk. 2, jf. specielle bemærkninger til § 94 a, stk. 2: Folketingstidende 2007-08, A, L 100 som fremsat, side 3598-3601, vil fortsat være gældende med ovennævnte ændring.

Til nr. 118 (§ 94 b i årsregnskabsloven)

I forslagets § 1, nr. 89, foreslås en ny affattelse af § 64, der bl.a. indebærer, at det gældende krav i § 64 om, at eventualforpligtelser skal opdeles på en række specificerede kategorier, ophæves for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B.

I forlængelse heraf foreslås det, at der indsættes en ny bestemmelse i årsregnskabsloven som *§ 94 b,* hvorefter kravet om, at eventualforpligtelser skal opdeles på en række specificerede kategorier, fortsat skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D. Eventualforpligtelser er defineret i bilag 1, C, nr. 8, der bliver nr. 10, som følge af forslagets § 1, nr. 180.

Efter det foreslåede *stk. 1* stilles der konkret krav om, at oplysningerne om eventualforpligtelser, jf. § 64, stk. 1, skal oplyses særskilt for kautions- og garantiforpligtelser samt andre eventualforpligtelser, som ikke er indregnet i balancen.

Efter det nye regnskabsdirektivs artikel 16, stk. 1, litra d, skal pensionsforpligtelser, som ikke er indregnet i balancen, oplyses særskilt. Da pensionsforpligtelser ifølge årsregnskabsloven altid skal indregnes i balancen, foreslås det, at kravet om særskilt oplysning om pensionsforpligtelser ikke medtages i den foreslåede § 94 b.

Efter det foreslåede *stk. 2* stilles der krav om, at for leasingaftaler, der oplyses i overensstemmelse med § 64, stk. 1, skal forpligtelserne i henhold til aftalerne oplyses særskilt, medmindre forpligtelserne er indregnet i balancen.

I henhold til den foreslåede § 94 b, stk. 2, fremgår lejeforpligtelser ikke af opregningen, idet forpligtelser i henhold til lejekontrakter anses for at være omfattet af leasingforpligtelser.

Som nævnt ovenfor foreslås det, at den nye § 94 b skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D.

Således som de gældende bestemmelser i § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, er formuleret, vil den nye § 94 b blive omfattet af de bestemmelser i loven, som gælder for regnskabsklasse C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

De hidtil gældende bemærkninger til § 64, jf. specielle bemærkninger til § 64: Folketingstidende 2000-01, A, L 138 som fremsat, side 3312-3313, vil også være gældende for den nye § 94 b med de ændringer, der følger af ovenstående.

Til nr. 119 (§ 95 i årsregnskabsloven)

Efter den gældende § 95 i årsregnskabsloven skal virksomheden i en note redegøre for ekstraordinære indtægter og omkostninger, jf. § 30, og indtægter og omkostninger, der hidrører fra ændring af regnskabsmæssigt skøn, jf. § 52.

Det foreslås, at *§ 95* affattes på ny, og at kravet om forklaring af ekstraordinære indtægter og omkostninger i den gældende § 95, nr. 1, ikke videreføres i den nye affattelse af § 95.

Herved vil oplysningskravet blive begrænset til en forklaring af indtægter og omkostninger, der hidrører fra ændring i regnskabsmæssigt skøn, jf. § 52.

Forslaget er en konsekvens af, at kravet om særskilt klassifikation af "ekstraordinære indtægter" og "ekstraordinære omkostninger" foreslås ophævet, jf. forslagets § 1, nr. 42, om ophævelse af lovens § 30.

Følgende er eksempler på regnskabsmæssige skøn:

- Størrelsen af forventede tab på tilgodehavender
- Størrelsen af nettorealisationsværdien for varebeholdninger
- Forventet brugstid og dermed afskrivningsperiode for immaterielle og materielle anlægsaktiver
- Afskrivningsmetode
- Størrelsen af omkostninger til garantireklamationer på solgte varer
- Størrelsen af en pensionsforpligtelse

Et eksempel på en ændring af regnskabsmæssigt skøn, som kan medføre, at der skal gives oplysninger herom, er en ændring i forventede tab på tilgodehavender. Forventningen kan ændres i såvel positiv som negativ retning, og det har ingen betydning for oplysningskravet, om ændringen medfører en indtægt eller en omkostning.

Det foreslås, at den nye affattelse af § 95 skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D.

Ifølge de gældende bestemmelser i lovens § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, gælder lovens § 95 for regnskabsklasse C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

De hidtil gældende bemærkninger til § 95 erstattes af ovenstående bemærkninger.

Til nr. 120 (§ 95 a i årsregnskabsloven)

Efter den gældende § 31 skal ledelsens forslag til beslutning om anvendelse af virksomhedens overskud eller dækning af underskud placeres i tilknytning til resultatopgørelsen.

I forslagets § 1, nr. 43, foreslås det, at § 31 affattes på ny, idet kravet om, at ledelsens forslag til beslutning om anvendelse af virksomhedens overskud eller dækning af underskud placeres i tilknytning til resultatopgørelsen, opretholdes i den nye affattelse af § 31.

Det foreslås, at der indsættes en ny bestemmelse som *§ 95 a* i årsregnskabsloven.

Den nye *§ 95 a, stk. 1,* gennemfører det nye regnskabsdirektivs artikel 17, stk. 1, litra o, hvorefter der som noget nyt stilles krav om, at mellemstore og store virksomheder i en note skal give oplysning om ledelsens forslag til anvendelse af overskud eller dækning af tab.

Forslag til udbytte er ikke omfattet af definitionen på forpligtelser i bilag 1, C, nr. 6, der bliver nr. 8, som følge af forslagets § 1, nr. 180, idet beslutningen om at udlodde udbytte ikke er truffet ved regnskabsårets slutning.

Samtidig fastslås det i den nye *§ 95 a, stk. 2* – som det også er tilfældet i den foreslåede § 31, stk. 2, jf. forslagets § 1, nr. 43 – at udlodning af ekstraordinært udbytte i regnskabsåret og i perioden efter regnskabsårets udløb skal oplyses særskilt. Præsentationen af ekstraordinært udbytte i årsregnskabet er ikke på nuværende tidspunkt direkte reguleret i årsregnskabsloven. I praksis har forholdet derfor givet anledning til tvivlsspørgsmål, som afklares med den foreslåede ændring.

Selskabsloven giver mulighed for at udlodde ekstraordinært udbytte i perioden mellem balancedagen og datoen for generalforsamlingen. Det medfører, at der kan være situationer, hvor de frie reserver på balancedagen, som de fremgår af årsrapporten, ikke kan udloddes fuldt ud på generalforsamlingen. Det vil være tilfældet, hvis der i perioden mellem balancedagen og datoen for generalforsamlingen allerede er udloddet en del af de frie reserver som ekstraordinært udbytte. Hvis den ekstraordinære udlodning således ikke fremgår af årsrapporten, vil der være risiko for, at det på generalforsamlingen besluttes at foretage en udlodning, som overstiger de frie reserver.

Efter den foreslåede § 95 a, stk. 2, skal der derfor gives oplysning om ekstraordinære udbytter, som er udloddet i regnskabsåret og i perioden fra balancedagen og frem til godkendelsen af årsrapporten på den ordinære generalforsamling. Uanset at det ikke direkte fremgår af bestemmelsen i det nye regnskabsdirektivs artikel 9, stk. 6, at der skal gives oplysning om disse udbytter, er oplysningen en forudsætning

for, at generalforsamlingen på et oplyst grundlag kan tage stilling til ledelsens forslag til beslutning om anvendelse af virksomhedens overskud eller dækning af underskud. Det er derfor præciseret, at der også skal gives oplysning om udlodninger foretaget efter regnskabsårets udløb.

Afgivelsen af noteoplysningerne efter den nye § 95 a, stk. 1 og 2, fritager virksomheden for at give de i § 31 krævede oplysninger, jf. den nye *§ 95 a, stk. 3*. Fritagelsen for at give disse oplysninger har baggrund i det nye regnskabsdirektivs artikel 9, stk. 2, hvorefter medlemslandene kan tillade eller kræve en tilpasning af opstillingen af balance og resultatopgørelse, således at fordeling af overskud eller dækning af tab fremgår heraf.

Det foreslås, at den nye § 95 a skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D. Således som den gældende § 78, stk. 1, er formuleret, vil den nye § 95 a blive omfattet af de bestemmelser i loven, som gælder for regnskabsklasse C. Der er derfor ikke behov for at ændre denne bestemmelse som følge af forslaget.

Således som den gældende § 102, stk. 1, er formuleret, vil den nye § 95 a ikke blive omfattet af de bestemmelser i loven, som gælder for regnskabsklasse D. Der er derfor behov for at ændre § 102, stk. 1, jf. forslagets § 1, nr. 136.

Til nr. 121 (§ 96, stk. 1, 1. pkt., i årsregnskabsloven)

De gældende bestemmelser i årsregnskabslovens § 96, stk. 1, 1. og 2. pkt., angiver, at store virksomheder skal oplyse nettoomsætningens fordeling på forretningssegmenter samt geografiske segmenter, hvis forretningssegmenterne henholdsvis de geografiske segmenter afviger indbyrdes. Der skal ved fordelingen tages hensyn til den måde, hvorpå salget af de varer og tjenesteydelser, der indgår i virksomhedens ordinære drift, er tilrettelagt.

Det foreslås, at *§ 96, stk. 1, 1. pkt.,* ændres således, at store virksomheder i stedet skal angive nettoomsætningens fordeling på aktiviteter samt på geografiske markeder, hvis disse aktiviteter henholdsvis markeder afviger betydeligt indbyrdes, med hensyntagen til tilrettelæggelsen af salget af varer og tjenesteydelser.

Med ændringen bringes bestemmelsen i overensstemmelse med artikel 18, stk. 1, litra a, i det nye regnskabsdirektiv.

Bestemmelsen hindrer ikke virksomhederne i at udarbejde segmentoplysningerne i overensstemmelse med kravene i den internationale regnskabsstandard IFRS 8, således at den interne ledelsesrapportering kan danne grundlag for de segmentoplysninger, der skal rapporteres i henhold til årsregnskabsloven.

Forslaget ændrer ikke ved, at virksomhederne i henhold til den såkaldte skadesklausul i den gældende § 96, stk. 1, 3. pkt., har mulighed for at udelade oplysningerne, hvis de kan volde betydelig skade for virksomheden. Det skal angives nærmere i noterne i årsrapporten, at oplysningerne er udeladt, ligesom det skal angives, hvorfor det er virksomhedens vurdering, at oplysningerne vil volde betydelig skade.

Ledelsen skal loyalt tage stilling til, om der foreligger særlige konkurrencehensyn. Det er en forudsætning, at ledelsen faktisk behandler spørgsmålet og ikke blot anvender skadesklausulen uden nærmere vurdering. Vurderingen skal dokumenteres. Alle medlemmer af ledelsen har naturligvis ret til at blive gjort bekendt med de oplysninger, som udeholdes efter skadesklausulen, og skal hver især vurdere, om betingelserne for at anvende skadesklausulen er opfyldt.

Revisor skal forholde sig kritisk til ledelsens skøn om anvendelse af skadesklausuler, herunder til behovet for at undlade at specificere fordelingen af omsætningen. Revisor kan derfor ikke blindt støtte sig til ledelsens opfattelse, men må drage sin egen konklusion. Revisor skal med henblik på sine undersøgelser af, hvorvidt årsrapporten er aflagt i overensstemmelse med lovens krav, påse, at virksomhedens henvisning til konkurrencemæssige forhold forekommer rimelig.

Muligheden for at undlade oplysningerne, hvis de kan volde betydelig skade for virksomheden, følger af det nye regnskabsdirektivs artikel 18, stk. 2.

Årsregnskabslovens § 11, stk. 2, hvorefter der skal gives yderligere oplysninger end krævet efter lovens bestemmelser, hvis det er nødvendigt for at give et retvisende billede, finder ikke anvendelse på de oplysninger, som er udeladt i henhold til § 96, stk. 1, 3. pkt.

Det foreslås, at ændringen til § 96, stk. 1, skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D.

Ifølge de gældende bestemmelser i lovens § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, gælder lovens § 96, stk. 1, for regnskabsklasse C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

De hidtil gældende bemærkninger til § 96, stk. 1, erstattes af ovenstående bemærkninger.

Til nr. 122 (§§ 97 a og 97 b i årsregnskabsloven)

Det foreslås, at der indsættes to nye bestemmelser i årsregnskabsloven som §§ 97 a og 97 b.

Til § 97 a

Den foreslåede nye *§ 97 a* viderefører den hidtil gældende § 72, idet § 72 samtidig foreslås ophævet i forslagets § 1, nr. 93. Undtagelsesmulighederne i den gældende § 72, stk. 3, nr. 2 og 3, foreslås dog ikke videreført.

Baggrunden for at flytte bestemmelsen fra regnskabsklasse B til regnskabsklasse C er, at det nye regnskabsdirektiv ikke tillader, at de pågældende oplysningskrav opretholdes for små virksomheder, som omtalt i bemærkningerne til forslagets § 1, nr. 93.

Den nye § 97 a viderefører den gældende § 72, således at virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D ifølge den foreslåede *§ 97 a, stk. 1,* fortsat skal oplyse navn, hjemsted og retsform for hver dattervirksomhed, associeret virksomhed og for hvert interessent- eller kommanditselskab, i hvilken virksomheden er interessent eller komplementar. Det skal i den forbindelse bemærkes, at en fælles ledet virksomhed ikke kan være en dattervirksomhed, da det netop forudsættes, at virksomheden ledes i fællesskab med andre, således at ingen af virksomhedsdeltagerne har bestemmende indflydelse over den fælles ledede virksomhed. Den fælles ledede virksomhed kan derimod efter omstændighederne være en associeret virksomhed, jf. lovens Bilag 1, B, nr. 5, som ændret ved forslagets § 1, nr. 179.

Det skal endvidere ifølge den foreslåede *§ 97 a, stk. 2,* oplyses for hver datter- eller associeret virksomhed, hvor stor en andel virksomheden ejer, resultatet ifølge den senest godkendte årsrapport og egenkapitalens størrelse.

Ifølge den foreslåede *§ 97 a, stk. 3,* kan oplysningerne om egenkapitalen og resultatets størrelse i det foreslåede stk. 2, nr. 2, udelades, hvis den pågældende dattervirksomhed eller associerede virksomhed ikke er forpligtet til at offentliggøre sin årsrapport, og virksomheden ejer mindre end 50 pct. af egenkapitalen. Dette er en videreførelse af undtagelsesmuligheden i den gældende § 72, stk. 3, nr. 1.

Undtagelserne i den gældende § 72, stk. 3, nr. 2 og 3, foreslås ikke videreført, idet det nye regnskabsdirektiv i artikel 17, stk. 1, litra g, ikke giver mulighed for at fritage virksomhederne for at give oplysningerne i disse tilfælde.

Oplysningerne i det foreslåede stk. 1 om navn, hjemsted og retsform for hver af dattervirksomhederne m.v. kan udelades i de filfælde, der er nævnt i den foreslåede *§ 97 a, stk. 4.* Det foreslåede stk. 4 viderefører den gældende § 72, stk. 4.

§ 97 a gælder som nævnt for virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og for virksomheder omfattet af regnskabsklasse D, jf. lovens § 102, stk. 1.

Forslaget gennemfører det nye regnskabsdirektivs artikel 17, stk. 1, litra g.

De hidtil gældende bemærkninger til § 72, jf. de specielle bemærkninger til § 72: Folketingstidende

2000-01, A, L 138 som fremsat, side 3316-3317, vil være gældende for den foreslåede § 97 a med ovenstående ændringer.

Til § 97 b

Den foreslåede nye *§ 97 b* viderefører den hidtil gældende § 71 i årsregnskabsloven.

Forslaget er en konsekvens af den foreslåede nye affattelse af § 71 i forslagets § 1, nr. 92, som indebærer, at nogle af de gældende oplysningskrav udgår af § 71, da det nye regnskabsdirektiv ikke tillader, at medlemsstaterne stiller krav om, at små virksomheder skal oplyse navn og hjemsted for de modervirksomheder, der udarbejder koncernregnskab for den største koncern, hvori virksomheden indgår som dattervirksomhed. Det skal desuden oplyses, hvor de pågældende modervirksomheders koncernregnskaber kan rekvireres. Samtidig følger det af direktivet, at alle de gældende oplysningskrav i § 71 fortsat skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D. Dette er nærmere uddybet i bemærkningerne til forslagets § 1, nr. 92.

På denne baggrund viderefører den foreslåede § 97 b materielt de gældende bestemmelser i § 71 for virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D.

Således som de gældende bestemmelser i § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, er formuleret, vil den nye § 97 b blive omfattet af de bestemmelser i loven, som gælder for regnskabsklasse C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

De hidtil gældende bemærkninger til § 71 vil også være gældende for den nye § 97 b, jf. specielle bemærkninger til § 71: Folketingstidende 2000-01, A, L 138 som fremsat, side 3316, med ovenstående ændringer.

Til nr. 123 (§ 98 i årsregnskabsloven)

Den gældende § 98 om oplysning om kapitalandele, der besiddes af virksomheden selv, indeholder en henvisning til den gældende bestemmelse i § 76.

Det foreslås, at *§ 98* ændres således, at henvisningen ændres til § 77, således som § 77 er affattet i forslagets § 1, nr. 98.

Den foreslåede ændring af § 98 er en konsekvens af, at den gældende § 76 foreslås ophævet i forslagets § 1, nr. 97, idet de hidtidige krav i § 76 foreslås indsat i den nye affattelse af § 77 i forslagets § 1, nr. 98.

Til nr. 124 (§ 98 a i årsregnskabsloven)

Efter den gældende § 98 a, stk. 1, i årsregnskabsloven skal der i noterne til årsregnskabet gives oplysning om det gennemsnitlige antal beskæftigede i regnskabsåret. Bestemmelsen gælder i dag for virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D.

Ifølge den gældende § 98 a, stk. 2, skal virksomhedens personaleomkostninger specificeres i lønninger, pensioner og andre omkostninger til social sikring, medmindre dette fremgår af resultatopgørelsen.

Efter den gældende § 98 a, stk. 3, skal tilsvarende oplysninger og beløb, som nævnt i stk. 1 og 2, for det foregående regnskabsår angives.

Det foreslås, at *§ 98 a* affattes på ny.

Det foreslås således, at de gældende bestemmelser i stk. 1 og 3 udgår af § 98 a, og at det gældende stk. 2 videreføres som § 98 a.

Baggrunden for, at det gældende *stk. 1* ikke videreføres, er, at der indsættes en tilsvarende bestemmelse i årsregnskabsloven som § 68 i forslagets § 1, nr. 91. Efter den foreslåede § 68 skal virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D således i noterne oplyse om det gennemsnitlige antal beskæftigede. Kravet følger af det nye regnskabsdirektivs artikel 16, stk. 1, litra h, hvorefter alle virksomheder, som er omfattet af direktivet, i noterne skal oplyse om det gennemsnitlige antal medarbejdere i regnskabsåret.

De hidtil gældende bemærkninger til § 98 a, stk. 2, erstattes af ovenstående.

Det gældende *stk. 3* foreslås ikke videreført, da de pågældende oplysninger vedrørende det foregående regnskabsår ikke vurderes at være af væsentlig betydning for regnskabsbrugerne.

Til nr. 125 og 126 (§ 98 c, stk. 1 og 7, i årsregnskabsloven)

Efter den gældende bestemmelse i årsregnskabslovens § 98 c, stk. 1, skal virksomheden identificere alle transaktioner med nærtstående parter, men kan nøjes med alene at oplyse om de transaktioner, som ikke er gennemført på markedsmæssige vilkår. Til brug for vurderingen af, om transaktionerne er gennemført på markedsmæssige vilkår, skal virksomheden i den interne dokumentation beskrive vilkårene i den enkelte transaktion og begrunde, hvorfor det vurderes, at den enkelte transaktion er gennemført på markedsmæssige vilkår.

Virksomhedens revisor skal følge de almindelige revisionsmæssige procedurer og efterprøve ledelsens vurdering i forbindelse med revisionen.

Den gældende § 98 c, stk. 1, foreslås videreført som § 98 c, stk. 7, som omtalt nedenfor.

Den gældende bestemmelse gennemfører det dagældende 4. direktivs artikel 43, stk. 1, nr. 7, litra b. Den nævnte direktivbestemmelse er videreført med visse ændringer i det nye regnskabsdirektivs artikel 17, stk. 1, litra r.

Det nye regnskabsdirektiv giver medlemsstaterne mulighed for at tillade eller kræve, at der skal gives oplysninger om alle transaktioner med nærtstående parter – herunder også dem, som ikke er gennemført på markedsmæssige vilkår.

Hvis der stilles krav om, at der skal oplyses om alle transaktioner, kan medlemsstaterne fritage virksomhederne for at oplyse om, hvorvidt transaktionerne er gennemført på markedsmæssige vilkår. Den nye mulighed åbner op for, at bestemmelsen kan tilpasses oplysningskravene i den internationale regnskabsstandard IAS 24 om oplysning om transaktioner med nærtstående parter.

Det foreslås i forslagets § 1, nr. 125, at *§ 98 c, stk. 1,* affattes på ny med henblik på at udnytte ovennævnte mulighed i det nye regnskabsdirektiv. Herved tilpasses bestemmelsen også til IAS 24 som omtalt ovenfor.

Det betyder endvidere, at mellemstore og store virksomheder kan afgive de oplysninger om transaktioner med nærtstående parter, som i dag gives af børsnoterede virksomheder efter den internationale regnskabsstandard IAS 24, og af erhvervsdrivende fonde, jf. årsregnskabslovens § 69.

Der skal for det første oplyses om forholdet mellem virksomheden og den nærtstående part, som virksomheden har foretaget transaktioner med. Dette kan f.eks. være oplysning om, at den nærtstående part er en modervirksomhed eller et medlem af ledelsen. Der er ikke krav om, at den nærtstående part identificeres med navn.

Der skal endvidere oplyses om transaktionernes art og beløbsmæssige størrelse. Det kan f.eks. oplyses, at der er tale om husleje, varekøb eller varesalg, advokatydelser m.v. De beløbsmæssige størrelser skal også oplyses. Det er ikke nødvendigt at give oplysningerne pr. transaktion, hvis transaktionerne kan grupperes på en hensigtsmæssig måde. F.eks. kan alle varekøb i regnskabsåret fra en part vises som et samlet beløb.

Der skal oplyses om mellemværender med nærtstående parter pr. balancedagen, og om der er foretaget nedskrivning af tilgodehavender hos de nærtstående parter. For nedskrivninger skal der oplyses om både årets nedskrivninger og de akkumulerede nedskrivninger. I denne forbindelse må eftergivelser af tilgodehavender også anses som transaktioner, der skal oplyses om. Dette gælder uanset, om det er virksomheden, som har et tilgodehavende hos en nærtstående part eller en nærtstående part, som har et tilgodehavende hos virksomheden.

For regnskabsbrugerne indebærer den foreslåede ændring, at de kan få flere oplysninger om transaktionerne med nærtstående parter i regnskaberne for mellemstore og store virksomheder. Under den gældende bestemmelse ses det overordentlig sjældent, at der rapporteres om transaktioner med nærtstående parter. Årsagen er formentlig den, at virksomhederne er af den opfattelse, at alle transaktioner er gennemført på markedsmæssige vilkår, hvorfor der ikke er transaktioner, der skal oplyses om.

Endelig vurderes den nye mulighed i henhold til AMVAB-målingen at være administrativt enklere for virksomhederne at opfylde end den nuværende bestemmelse. Da kravet om at oplyse om transaktioner med nærtstående parter, som ikke er på markedsmæssige vilkår, bortfalder med forslaget, bortfalder samtidig kravet om, at virksomhederne skal dokumentere, at transaktionerne er på markedsmæssige vilkår, og lade dokumentationen efterprøve af virksomhedens revisor.

Der har dog været udtrykt bekymring for, om den foreslåede § 98 c, stk. 1, i visse tilfælde kan øge virksomhedernes byrder. Det foreslås derfor, at virksomhederne får mulighed for, som hidtil, alene at give oplysninger om de transaktioner med nærtstående parter, der ikke er gennemført på markedsmæssige vilkår. Denne mulighed er indsat som stk. 7 i § 98 c, jf. forslagets § 1, nr. 126. Da der er tale om en undtagelse fra hovedreglen i den foreslåede § 98 c, stk. 1, foreslås det, at det skal oplyses i noterne, at undtagelsen i § 98 c, stk. 7, anvendes.

Til brug for vurderingen af, hvorvidt transaktionerne er gennemført på markedsmæssige vilkår eller ej, skal virksomheden i den interne dokumentation beskrive vilkårene i den enkelte transaktion og begrunde, hvorvidt det vurderes, om den enkelte transaktion er gennemført på markedsmæssige vilkår eller ej.

Virksomhedens revisor skal følge de almindelige revisionsmæssige procedurer og efterprøve ledelsens vurdering i forbindelse med revisionen.

Det foreslås, at den nye affattelse af § 98 c, stk. 1, og det nye stk. 7 skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D.

Ifølge de gældende bestemmelser i lovens § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, gælder lovens § 98 c for regnskabsklasse C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

De hidtil gældende bemærkninger til § 98 c, stk. 1, erstattes af ovenstående bemærkninger.

Til nr. 127 (§ 98 d i årsregnskabsloven)

Efter den gældende bestemmelse i årsregnskabslovens § 99, stk. 1, nr. 5, skal der gives oplysninger om betydningsfulde hændelser, som er indtruffet efter balancedagen. § 99 gælder for virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D. Oplysningerne skal i dag gives i ledelsesberetningen.

Det foreslås, at der indsættes en ny bestemmelse i årsregnskabsloven som *§ 98 d,* idet oplysningskravet i den gældende § 99, stk. 1, nr. 5, foreslås ophævet og flyttet til § 98 d, således at oplysningerne fremover skal gives i en note til regnskabet i stedet for i ledelsesberetningen. Desuden betyder den foreslåede ændring, at der udover arten af de betydelige hændelser, der er indtruffet efter balancedagen, også skal oplyses om den finansielle virkning heraf.

Hvis virksomheden kan give en beløbsmæssig indikation på den finansielle virkning af den indtrufne hændelse, skal denne oplyses. Dette vil eksempelvis ofte være muligt i en situation, hvor virksomheden har frasolgt sin aktivitet eller en del af denne, eller virksomheden har haft et stort tab på et tilgodehavende. Modsat vil det efter omstændighederne ikke altid være muligt for virksomheden at give en beløbsmæssig indikation på den finansielle virkning af hændelsen, eksempelvis ved overtrædelse af lånebetingelser (covenants) på et væsentligt banklån, som giver banken mulighed for at opsige lånet.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af kravet i artikel 17, afsnit 1, litra q, i det nye regnskabsdirektiv. Ifølge den pågældende direktivbestemmelse skal mellemstore og store virksomheder i en note oplyse om arten og den finansielle virkning af betydningsfulde begivenheder, der er indtruffet efter balancedagen, når disse begivenheder ikke er afspejlet i resultatopgørelsen eller balancen.

Det foreslås, at den nye § 98 d skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D.

Således som de gældende bestemmelser i § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, er formuleret, vil den nye § 98 d blive omfattet af de bestemmelser i loven, som gælder for regnskabsklasse C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

De hidtil gældende bemærkninger til § 99, stk. 1, nr. 5, jf. specielle bemærkninger til § 99: Folketingstidende 2000-01, A, L138 som fremsat, side 3328 og Folketingstidende 2005-06, A, L 50 som fremsat, side 1745, vil være gældende for den nye § 98 d med ovenstående ændringer.

Til nr. 128 og 129 (§ 99, stk. 1, i årsregnskabsloven)

Den gældende § 99 beskriver kravene til indholdet af ledelsesberetningen for virksomheder omfattet af regnskabsklasse C. § 99 gælder desuden for virksomheder omfattet af regnskabsklasse D, jf. § 102, stk. 1.

Efter den gældende § 99, stk. 1, nr. 1, skal ledelsesberetningen indeholde en beskrivelse af virksomhedens hovedaktiviteter.

Det foreslås, at udtrykket "hovedaktiviteter" i *§ 99, stk. 1, nr. 1,* ændres til "væsentligste aktiviteter". Der er alene tale om en sproglig præcisering, således at der anvendes samme formulering som i den tilsvarende bestemmelse i § 76 a, nr. 1, i forslagets § 1, nr. 98. Forslaget indebærer således ingen ændring i retstilstanden for virksomhederne.

Endvidere foreslås det, at *§ 99, stk. 1, nr. 5,* ophæves, da bestemmelsen erstattes af den nye § 98 d som omtalt i bemærkningerne til forslagets § 1, nr. 127.

Nr. 6-11 bliver herefter nr. 5-10.

De hidtil gældende bemærkninger til § 99, jf. specielle bemærkninger til § 99: Folketingstidende 2000-01, A, L138 som fremsat, side 3326-3328 og Folketingstidende 2005-06, A, L 50 som fremsat, side 1745, vil fortsat være gældende med ovenstående ændringer.

Til nr. 130 (§ 99 a i årsregnskabsloven)

Efter den gældende § 99 a i årsregnskabsloven skal store virksomheder omfattet af regnskabsklasse C supplere ledelsesberetningen med en redegørelse for samfundsansvar. § 99 a gælder desuden for virksomheder omfattet af regnskabsklasse D (statslige aktieselskaber og børsnoterede virksomheder) uanset virksomhedens størrelse, jf. § 102, stk. 1.

Da § 99 a blev indført i årsregnskabsloven i 2009, var der tale om et nationalt krav, som ikke var direktivreguleret.

Siden da er der blevet fastsat regler om redegørelse for samfundsansvar i ændringsdirektiv 2014/95/EU af 22. oktober 2014, der indsætter en bestemmelse i artikel 19 a i det nye regnskabsdirektiv, som medlemsstaterne er forpligtede til at gennemføre.

Direktivets regler svarer i vid udstrækning til de gældende regler i § 99 a, men afviger også herfra på en række punkter, som omtales nærmere nedenfor.

Medlemsstaterne skal som minimum gennemføre direktivets krav for store virksomheder af offentlig interesse. I direktivet er store virksomheder angivet som virksomheder, der på balancetidspunktet har haft et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede i løbet af regnskabsåret på 500 eller derover.

Det foreslås, at direktivets krav gennemføres i en ny affattelse af § 99 a, som skal gælde for alle de virksomheder, der i dag er omfattet af § 99 a, dog således, at direktivets krav gennemføres i to tempi for de omfattede virksomheder.

For virksomheder omfattet af regnskabsklasse D, som på balancetidspunktet har haft et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede i løbet af regnskabsåret på 500 eller derover, foreslås det, at den nye affattelse

af § 99 a får virkning for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2016 eller senere, jf. forslagets § 6, stk. 5, 4. pkt.

For store virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og for virksomheder omfattet af regnskabsklasse D, som på balancetidspunktet har haft et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede i løbet af regnskabsåret på under 500, foreslås det, at den nye affattelse af § 99 a får virkning for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2018 eller senere, jf. forslagets § 6, stk. 5, 1 pkt.

Indtil den nye § 99 a får virkning for disse virksomheder som omtalt ovenfor, finder den hidtil gældende § 99 a anvendelse. For regnskabsår, der begynder den 1. januar 2016 eller senere, skal redegørelsen i henhold til § 99 a, stk. 3, dog tillige suppleres med oplysninger om politikker for miljøforhold, hvis virksomheden har politikker for miljøforhold, jf. § 6, stk. 5, 2. og 3. pkt. Det betyder, at hvis virksomheden har politikker for miljøforhold, herunder for at reducere klimapåvirkningen ved virksomhedens aktiviteter, skal redegørelsen suppleres med udtrykkelige oplysninger om disse politikker. Har virksomheden ikke sådanne politikker, skal dette oplyses i ledelsesberetningen.

Den nye § 99 a finder ligesom den gældende § 99 a tilsvarende anvendelse på modervirksomheder, som udarbejder koncernregnskab. Der henvises til forslagets § 1, nr. 161, vedrørende ændring af § 128, stk. 2. Endvidere kan der henvises til forslagets § 6, stk. 6, og bemærkningerne hertil vedrørende ikrafttræden m.v.

Det foreslås som nævnt, at direktivets krav gennemføres i en ny affattelse af *§ 99 a.*

Direktivets artikel 19 a, stk. 1, indebærer, at de omhandlede virksomheder i ledelsesberetningen skal medtage en ikke-finansiel redegørelse, der indeholder en række nærmere angivne oplysninger om virksomhedens samfundsansvar, som omtales nedenfor.

Oplysningerne skal ifølge direktivbestemmelsen gives i det omfang, det er nødvendigt for forståelsen af virksomhedens udvikling, resultat, situation og påvirkningen af virksomhedens aktiviteter. Der er således tale om, at redegørelsen for samfundsansvar skal have relation til virksomhedens kerneforretning, og at oplysningerne skal gives i det omfang, de er relevante for forståelsen af udviklingen i og påvirkning af kerneforretningens aktiviteter. Dette er i den foreslåede § 99 a afspejlet ved, at redegørelsen skal indeholde oplysninger om samfundsansvar set i forhold til virksomhedens forretningsstrategi og forretningsaktiviteter (såkaldt forretningsdrevet samfundsansvar).

Den foreslåede nye affattelse af § 99 a skal også ses i lyset af årsregnskabslovens § 12, som indeholder et generelt krav om, at årsrapporten skal udarbejdes således, at den støtter regnskabsbrugerne i deres økonomiske beslutninger. Regnskabsbrugerne udgør en bred kreds af interessenter, herunder virksomheder, organisationer, offentlige myndigheder, medarbejdere, aktionærer, kunder, leverandører og långivere m.fl., hvis økonomiske beslutninger normalt må forventes at blive påvirket af en årsrapport. De omhandlede beslutninger kan f.eks. vedrøre placering af regnskabsbrugerens egne ressourcer, ledelsens forvaltning af virksomhedens ressourcer og fordeling af virksomhedens ressourcer.

Den foreslåede *§ 99 a, stk. 1, 1. pkt.,* fastslår i lighed med den hidtil gældende bestemmelse, at virksomheden skal supplere ledelsesberetningen med en redegørelse for samfundsansvar.

Ved virksomheders samfundsansvar forstås ifølge *2. pkt.*, at virksomheder integrerer hensyn til blandt andet menneskerettigheder, sociale forhold, miljø- og klimamæssige forhold samt bekæmpelse af korruption i deres forretningsstrategi og forretningsaktiviteter. Den foreslåede definition er således identisk med definitionen i den hidtil gældende bestemmelse med den ændring, at udtrykket ”frivilligt” ikke længere nævnes udtrykkeligt.

I de senere år er der fremkommet nye og reviderede retningslinjer og principper for samfundsansvar. Den enkelte virksomhed viser samfundsansvar og skaber værdi for både virksomhed og samfund ved i dialog med sine interessenter at håndtere sociale, miljømæssige og økonomiske udfordringer i overensstemmelse med internationalt anerkendte retningslinjer og principper. Virksomheders samfundsansvar

handler grundlæggende om virksomhedernes ansvar for den påvirkning, de har på samfundet. Målet med at vise samfundsansvar er at skabe størst mulig fælles værdi (shared value) for virksomhedens ejere/aktionærer og øvrige interessenter og samfundet som helhed samt identificere, forebygge og afbøde eventuelle negative påvirkninger. Virksomheders samfundsansvar handler med andre ord både om at maksimere virksomhedernes positive værdiskabelse såvel som at minimere aktuelle og potentielle negative påvirkninger, der udspringer af forretningen. Af anerkendte internationale retningslinjer og principper kan blandt andet nævnes FN's Retningslinjer for Menneskerettigheder og Erhvervsliv, FN's Global Compact, de FN støttede Principper for Ansvarlige Investeringer (PRI), OECD's Retningslinjer for Multinationale Virksomheder, ILO's trepartserklæring vedrørende multinationale virksomheder og socialpolitik, ISO standarder som f.eks. den vejledende ISO 26000 standard om virksomheders samfundsansvar, Global Reporting Initiative (GRI) m.v.

Den foreslåede *§ 99 a, stk. 2,* angiver, hvilke oplysninger redegørelsen som minimum skal indeholde. Disse oplysningskrav afviger på nogle punkter fra oplysningskravene i den hidtil gældende § 99 a som forklaret nedenfor.

Efter den foreslåede *§ 99 a, stk. 2, nr. 1,* skal der gives en kort beskrivelse af virksomhedens forretningsmodel. Den gældende § 99 a indeholder derimod ikke krav om beskrivelse af virksomhedens forretningsmodel.

Kravet gennemfører artikel 19 a, stk. 1, litra a, i det nye regnskabsdirektiv, jf. ændringsdirektiv 2014/95/EU. Direktivet angiver ikke nærmere, hvilke krav der stilles til beskrivelsen af virksomhedens forretningsmodel, men nævner blot, at den skal beskrives kort. Virksomheden definerer således selv indholdet og detaljeringsgraden af de oplysninger, der gives om forretningsmodellen.

Da formålet med at give oplysning om virksomhedens forretningsmodel er, at en beskrivelse af forretningsmodellen vil bidrage til forståelsen af koblingen mellem strategi og (kerne)forretning og virksomhedens tilgang til samfundsansvar, bør beskrivelsen af forretningsmodellen dog typisk inkludere emner som fx forretningsområder, produkter og tjenesteydelser.

Den nye *§ 99 a, stk. 2, nr. 2,* fastslår, at der skal gives oplysning om virksomhedens politikker for samfundsansvar. Der skal herunder oplyses om eventuelle standarder, retningslinjer eller principper for samfundsansvar, som virksomheden anvender, ligesom det er anført i den gældende § 99 a, stk. 2, nr. 1. Ved politikker forstås i denne forbindelse bredt virksomhedens interne retningslinjer, målsætninger eller andre dokumenter, der beskriver, hvordan virksomheden arbejder med samfundsansvar.

Desuden angiver den nye § 99 a, stk. 2, nr. 2, hvilke specifikke politikområder der som minimum skal gives oplysning om. Disse afviger fra den gældende § 99 a på nogle områder.

Ifølge den gældende § 99 a skal virksomhederne redegøre for deres politikker for samfundsansvar samt specifikt for politikker vedrørende klima og menneskerettigheder, jf. § 99 a, stk. 2, nr. 1, og stk. 3.

Efter den nye § 99 a, stk. 2, nr. 2, skal der i overensstemmelse med direktivets artikel 19 a, stk. 1, som minimum redegøres for følgende emner/politikområder: Miljø, herunder klima; sociale forhold og medarbejderforhold; respekt for menneskerettigheder; anti-korruption og bestikkelse.

Præambel nr. 7 til ændringsdirektivet uddyber, hvilke oplysninger de respektive politikområder nærmere bør eller kan indeholde. Som eksempler på oplysninger om miljøforhold nævnes oplysninger om aktuelle og forudsigelige påvirkninger af en virksomheds aktiviteter for miljøet, og hvor det er relevant, for sundheden og sikkerheden, brugen af vedvarende og/eller ikke-vedvarende energikilder, drivhusgasemissioner, vandforbrug og luftforurening.

Efter forslaget skal miljø- og klimaforhold betragtes som to selvstændige politikområder. Dog kan virksomheden vælge at lade oplysninger om klimaforhold indgå som en del af virksomhedens miljørapportering.

Som eksempler på oplysninger om sociale og personalemæssige anliggender nævner præambel nr. 7 op-

lysninger om de foranstaltninger, der er truffet for at sikre ligestilling, gennemførelsen af Den Internationale Arbejdsorganisations grundlæggende konventioner, arbejdsvilkår, dialogen mellem arbejdsmarkedets parter, respekten for arbejdstagernes ret til at blive informeret og hørt, respekten for fagforeningsrettigheder, sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen og dialogen med lokalsamfundet og/eller de foranstaltninger, der er truffet for at sikre beskyttelsen og udviklingen af disse samfund. Med hensyn til oplysninger om menneskerettigheder, herunder arbejdstagerrettigheder, samt bekæmpelse af korruption og bestikkelse, kan den ikke-finansielle redegørelse indeholde oplysninger om forebyggelse af negative påvirkninger af menneskerettighederne og/eller de instrumenter, der er indført til bekæmpelse af korruption og bestikkelse.

Mens emnerne således udvides i den nye § 99 a, stk. 2, nr. 2, i forhold til den gældende § 99 a, er tilgangen ligesom i den gældende § 99 a på tilsvarende vis overordnet og principbaseret. Det er dog ligesom efter den gældende § 99 a ikke tilstrækkeligt alene at oplyse, at virksomheden har en politik for et givent område som eksempelvis miljø. Virksomheden skal også redegøre for indholdet af den pågældende politik – omend virksomheden selv bestemmer detaljeringsgraden heraf.

Efter den foreslåede nye *§ 99 a, stk. 2, nr. 3,* skal det for hvert politikområde, som nævnt i nr. 2, oplyses, hvordan virksomheden omsætter sin politik for samfundsansvar til handling, og der skal herunder gives oplysning om anvendte processer for nødvendig omhu (”due diligence”), hvis virksomheden anvender sådanne processer. Da det skal oplyses, hvordan virksomheden omsætter sine politikker for samfundsansvar til handling, er det ikke i overensstemmelse med lovkravet blot negativt at oplyse, at virksomheden ikke omsætter sine politikker til handling. Virksomheden skal positivt beskrive, hvordan politikkerne gennemføres i handlinger, idet virksomheden dog selv bestemmer detaljeringsgraden af oplysningerne.

Efter den gældende § 99 a, stk. 2, nr. 2, skal virksomheden oplyse om eventuelle systemer eller procedurer, idet der dog ikke her stilles krav om oplysning om due diligence processer.

Baggrunden for kravet om beskrivelse af due diligence processer i den nye § 99 a, stk. 2, nr. 3, er, at artikel 19 a, stk. 1, litra b, i det nye regnskabsdirektiv, jf. ændringsdirektiv 2014/95/EU, stiller krav om, at beskrivelsen af virksomhedens politikker skal omfatte en beskrivelse af ”implementerede due diligence processer”.

Virksomhederne har således ikke efter direktivet pligt til at anvende såkaldte due diligence processer, men har pligt til for hvert politikområde at oplyse om anvendelsen af sådanne processer, hvis virksomheden gør brug heraf. Begrebet ”due diligence” er i den nye § 99 a gengivet som nødvendig omhu (due diligence). Direktivet uddyber ikke nærmere, hvilke oplysninger virksomheden skal give om anvendte due diligence processer. Virksomheden må derfor foretage en konkret vurdering af, hvilke oplysninger der bør gives herom i forhold til virksomhedens politikker for samfundsansvar under hensyntagen til, at oplysningerne er relevante og proportionale set i forhold til virksomhedens aktiviteter.

Den gældende § 99 a opererer ikke direkte med due diligence begrebet. Due diligence begrebet er derimod defineret i de internationale retningslinjer for samfundsansvar som OECD’s Retningslinjer for Multinationale Virksomheder og FN’s Retningslinjer for Menneskerettigheder og Erhvervsliv – begge vedtaget i 2011 – hvor det indgår som et centralt element. Direktivet refererer til de nævnte internationale retningslinjer. Lov nr. 546 af 18. juni 2012 om mæglings- og klageinstitutionen for ansvarlig virksomhedsadfærd bygger ligeledes på disse retningslinjer.

Efter den foreslåede nye *§ 99 a, stk. 2, nr. 4,* skal der gives oplysning om de væsentligste risici i relation til virksomhedens forretningsaktiviteter. Der skal herunder, hvor det er relevant og proportionalt, gives oplysninger i relation til virksomhedens forretningsforbindelser, produkter og tjenesteydelser, som indebærer en særlig risiko for negativ påvirkning af de i stk. 2, nr. 2, nævnte politikområder, som er omtalt ovenfor.

Den gældende § 99 a opererer ikke med en lignende pligt til at oplyse om de væsentligste risici

i relation til virksomhedens forretningsaktiviteter. Begreberne – dvs. forretningsforbindelser, negative påvirkninger (adverse impacts) m.v. – er defineret i både OECD's Retningslinjer for Multinationale Virksomheder (2011) og FN's Retningslinjer for Menneskerettigheder og Erhvervsliv (2011), som direktivet referer til, og som loven om mæglings- og klageinstitutionen for ansvarlig virksomhedsadfærd også bygger på.

Kravet i den nye § 99 a, stk. 2, nr. 4, gennemfører artikel 19 a, stk. 1, litra d, i direktivet.

Afgrænsningen af de væsentligste risici, jf. den foreslåede nye § 99 a, stk. 2, nr. 4, må bero på en konkret væsentlighedsvurdering. Præambel nr. 8 til ændringsdirektivet præciserer, at virksomhederne bør fremlægge tilstrækkelige oplysninger om forhold, der springer i øjnene, som dem der med størst sandsynlighed vil føre til, at de væsentligste risici for alvorlige påvirkninger manifesterer sig, samt om påvirkninger, der allerede har manifesteret sig. Alvoren af sådanne påvirkninger bør vurderes på baggrund af deres omfang og grad. Risikoen for negativ påvirkning kan stamme fra virksomhedens egne aktiviteter eller kan hænge sammen med dens drift, og hvor det er relevant og proportionalt, dens produkter, tjenesteydelser eller forretningsforbindelser, herunder leverandør- og underleverandørkæder.

Efter den foreslåede nye *§ 99 a, stk. 2, nr. 5,* skal virksomheden give oplysning om anvendelse af ikke-finansielle nøglepræstationsindikatorer, som er relevante for specifikke forretningsaktiviteter, hvis virksomheden anvender sådanne indikatorer.

Efter den gældende § 99 a stilles der ikke krav om oplysning om virksomhedens eventuelle anvendelse af nøglepræstationsindikatorer.

Kravet om oplysning om anvendelse af eventuelle nøglepræstationsindikatorer i den foreslåede nye § 99 a, stk. 2, nr. 5, har baggrund i direktivets artikel 19 a, stk. 1, litra e, som kræver, at virksomhederne skal oplyse om relevante ikke-finansielle nøglepræstationsindikatorer (på engelsk kaldet "non-financial key performance indicators" forkortet KPI), som er relevante for virksomhedens specifikke forretningsaktiviteter.

Nøglepræstationsindikatorer er et alment kendt og benyttet værktøj, som har til formål at måle virksomhedens indsats qua resultatmål for en given målsætning på bestemte forretningsaktiviteter. Sådanne indikatorer kan også anvendes på ikke-finansielle områder som f.eks. miljø- og sociale forhold.

Direktivet angiver ikke nærmere, hvordan anvendelse af virksomhedens nøglepræstationsindikatorer skal beskrives.

Efter den foreslåede nye *§ 99 a, stk. 2, nr. 6,* skal der gives oplysning om virksomhedens vurdering af, hvilke resultater der er opnået som følge af virksomhedens arbejde med samfundsansvar i regnskabsåret. Oplysningerne skal gives for hvert enkelt politikområde. Kravet gennemfører direktivets artikel 19 a, stk. 1, litra e. Det foreslås desuden, at der gives oplysning om virksomhedens eventuelle forventninger til arbejdet fremover, ligesom det er tilfældet efter § 99 a, stk. 2, nr. 3.

Det følger af direktivet, at virksomhederne som minimum skal oplyse om resultaterne af virksomhedens politikker for de enkelte emner/områder, dvs. sociale forhold, menneskerettigheder, miljø m.v. som omtalt ovenfor i bemærkningerne til den nye § 99 a, stk. 2, nr. 2. Det er ikke et krav, at virksomheden skal vurdere, hvilke målbare økonomiske resultater arbejdet med samfundsansvar har medført. Det er omvendt heller ikke tilstrækkeligt alene at oplyse om værdiskabende resultater for virksomheden selv. Resultater kan omfatte både positive og negative resultater for de enkelte (politik)områder. Oplysningerne skal have relation til virksomhedens kerneforretning og bør gives i det omfang, de er relevante for forståelsen af udviklingen i og påvirkningen af kerneforretningens aktiviteter. Dette kan eksempelvis omfatte positive eller negative påvirkninger af medarbejderes trivsel, berørte personers menneskerettigheder blandt eksempelvis leverandører, miljø- og klimamæssige påvirkninger osv.

Den gældende § 99 a, stk. 2, nr. 3, indeholder ligeledes krav om, at redegørelsen for samfundsansvar skal indeholde oplysning om virksomhedens vurdering af, hvad der er opnået som følge af virksomhedens

arbejde med samfundsansvar i regnskabsåret, samt virksomhedens eventuelle forventninger til arbejdet fremover. Den gældende § 99 a stiller dog ikke krav om, at vurderingen heraf skal gives for hvert enkelt politikområde.

Uanset at der i den gældende § 99 a, stk. 4, ikke stilles et udtrykkeligt krav om, at virksomheden skal redegøre for resultater, og at redegørelsen skal omfatte hvert enkelt politikområde, skal redegørelsen naturligvis i sin helhed være afbalanceret og retvisende.

Hvis en virksomhed har besluttet, at den ikke vil have politikker for samfundsansvar, skal virksomheden efter den nye *§ 99 a, stk. 3,* oplyse dette i ledelsesberetningen med angivelse af grundene hertil for hvert enkelt politikområde, som er nævnt i stk. 2, nr. 2.

Der er således tale om et »følg eller forklar-princip«. Der stilles ikke krav om, at virksomheden skal have politikker for samfundsansvar, men hvis virksomheden ikke har det, skal den oplyse herom i ledelsesberetningen og forklare, hvorfor den ikke har det.

»Følg eller forklar«-princippet er også anvendt i årsregnskabslovens § 107 b og § 107 c vedrørende redegørelsen for virksomhedsledelse, som børsnoterede virksomheder og statslige aktieselskaber er forpligtet til at udarbejde i dag. Her fremgår det bl.a. af § 107 b, stk. 1, nr. 3 og 4, og § 107 c, stk. 1, nr. 3, at virksomheden skal angive grundene til, at virksomheden ikke anvender den omhandlede kodeks for virksomhedsledelse, hvis virksomheden har besluttet ikke at anvende kodeksen.

Efter den gældende § 99 a er det tilstrækkeligt, at virksomheder, som ikke har politikker for samfundsansvar, oplyser dette i ledelsesberetningen. Efter den gældende bestemmelse stilles der således ikke krav om, at virksomheden skal anføre grundene hertil.

Ved at stille krav om »følg eller forklar« følger direktivet et alment anerkendt princip inden for rapportering internationalt.

Direktivet fastslår, at forklaringen, der skal gives for hvert enkelt politikområde, skal være klar og begrundet.

§ 99 a, stk. 4, viderefører den gældende § 99 a, stk. 4, uden indholdsmæssige ændringer. Bestemmelsen vedrører redegørelsens placering og offentliggørelse og ligger inden for rammerne af direktivets bestemmelser om redegørelsens placering og offentliggørelse, jf. direktivets artikel 19 a, stk. 4.

Forslaget indebærer, at redegørelsen for samfundsansvar som hidtil skal gives i eller i tilknytning til ledelsesberetningen, i en supplerende beretning til årsrapporten, hvortil der henvises i ledelsesberetningen, eller på virksomhedens hjemmeside, hvortil der henvises i ledelsesberetningen, jf. § 99 a, stk. 4. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler herom, jf. det foreslåede stk. 8, der viderefører det gældende stk. 5. Den enkelte virksomhed kan således frit vælge den offentliggørelsesmåde, som virksomheden anser for mest hensigtsmæssig inden for lovens rammer.

I den nye *§ 99 a, stk. 5,* foreslås det ligesom efter det gældende stk. 6, at for virksomheder, som udarbejder koncernregnskab, er det tilstrækkeligt, at oplysningerne efter stk. 1-3 gives for koncernen som helhed.

I sammenhæng hermed foreslås det i *§ 99 a, stk. 6,* ligesom efter det gældende stk. 7, at en dattervirksomhed, som indgår i en koncern, kan undlade at medtage oplysningerne i sin egen ledelsesberetning, hvis en modervirksomhed opfylder oplysningskravene efter stk. 1-3.

De nye § 99 a, stk. 5 og 6, er i overensstemmelse med direktivets artikel 19 a, stk. 3, og artikel 29 a, stk. 2 og 3, hvoraf det fremgår, at der kan rapporteres på koncernniveau, ligesom en (datter)virksomhed kan undlade at rapportere om samfundsansvar, hvis den indgår i en overliggende koncerns rapportering.

Det foreslås i den nye *§ 99 a, stk. 7,* at virksomheden ligesom efter det gældende stk. 8 kan undlade at udarbejde en redegørelse for samfundsansvar, der indeholder de oplysninger, som er anført i stk. 2,

hvis virksomheden oplyser om sine politikker for samfundsansvar efter internationale retningslinjer eller standarder.

Den nye § 99 a, stk. 7, har baggrund i direktivets artikel 19 a, stk. 4, hvoraf det fremgår, at medlemsstaterne ikke behøver at stille krav om, at virksomheden skal udarbejde en redegørelse for samfundsansvar, hvis virksomheden udarbejder en selvstændig rapport om samfundsansvar (f.eks. en FN Global Compact rapport), der dækker den samme regnskabsperiode som årsrapporten, og som lever op til oplysningskravene i direktivets artikel 19 a, stk. 1, og som gennemføres i den nye § 99 a, stk. 2. Med hensyn til de indholdsmæssige krav indebærer dette, at en selvstændig rapport i form af f.eks. en FN Global Compact Communication on Progress (COP), eller f.eks. en Global Reporting Initiative (GRI) rapport, for hvert politikområde skal opfylde direktivets oplysningskrav, herunder med hensyn til rapportering om risici m.v. Hvis oplysningerne i rapporten ikke dækker de oplysninger, som kræves efter den nye § 99 a, stk. 2, skal virksomheden oplyse dette i ledelsesberetningen med angivelse af grundene hertil, jf. henvisningen til den nye § 99 a, stk. 3.

§ 99 a, stk. 8, 1. pkt., bemyndiger Erhvervsstyrelsen til at fastsætte nærmere regler om offentliggørelse af redegørelsen for samfundsansvar i en supplerende beretning til årsrapporten og revisors pligter i forhold til de oplysninger, som offentliggøres heri.

§ 99 a, stk. 8, 2. pkt., bemyndiger Erhvervsstyrelsen til at fastsætte nærmere regler om offentliggørelse af redegørelsen for samfundsansvar på virksomhedens hjemmeside, herunder regler om virksomhedens opdatering af oplysningerne på hjemmesiden og revisors pligter i forbindelse med de oplysninger, som offentliggøres på hjemmesiden.

Med hjemmel i den gældende § 99 a, stk. 5, har Erhvervsstyrelsen udstedt bekendtgørelse nr. 761 af 20. juli 2009 om offentliggørelse af redegørelse for virksomhedsledelse og redegørelse for samfundsansvar på virksomhedens hjemmeside mv., som ændret ved bekendtgørelse nr. 194 af 21. februar 2014.

Bekendtgørelsen indeholder bl.a. regler om, hvordan den lovpligtige redegørelse, som virksomheden udarbejder efter § 99 a, skal betegnes, så der ikke kan opstå tvivl om, at der er tale om den lovpligtige redegørelse i modsætning til eventuelle frivillige oplysninger om samfundsansvar, som virksomheden måtte vælge at offentliggøre udenfor den lovpligtige redegørelse.

Den offentliggjorte lovpligtige redegørelse, jf. § 99 a, må ikke ændres efterfølgende, men virksomheden har mulighed for at offentliggøre en opdatering af oplysningerne i den lovpligtige redegørelse i løbet af det efterfølgende regnskabsår efter reglerne herom i bekendtgørelsen. Oplysningerne i opdateringen skal holdes tydeligt adskilt fra den lovpligtige redegørelse, f.eks. under betegnelsen ”frivillige supplerende oplysninger om samfundsansvar. ”

Hvis virksomheden vælger at placere den lovpligtige redegørelse, jf. § 99 a, på virksomhedens hjemmeside via en henvisning hertil i ledelsesberetningen, hindrer § 99 a og bekendtgørelsen ikke, at virksomheden også omtaler sit arbejde med samfundsansvar andre steder, f.eks. ved at medtage et resumé af redegørelsen for samfundsansvar i ledelsesberetningen. Sådanne frivillige oplysninger om samfundsansvar må dog ikke fremstå på en sådan måde, at de kan forveksles med den lovpligtige redegørelse for samfundsansvar efter § 99 a. Desuden er det en betingelse, at de frivillige oplysninger, som gives i ledelsesberetningen, opfylder lovens almindelige kvalitetskrav, herunder kravet om, at oplysningerne skal være retvisende.

Hvis den lovpligtige redegørelse, jf. § 99 a, placeres i ledelsesberetningen, hindrer § 99 a og bekendtgørelsen heller ikke, at virksomheden også offentliggør frivillige oplysninger om samfundsansvar andre steder, f.eks. på virksomhedens hjemmeside. § 99 a hindrer således ikke, at virksomheden f.eks. offentliggør en rapport, som uddyber redegørelsen efter § 99 a. Ligesom i eksemplet ovenfor må sådanne frivillige oplysninger om samfundsansvar ikke fremstå på en sådan måde, at de kan forveksles med den

lovpligtige redegørelse. Er indholdet af de frivillige oplysninger vildledende eller fejlagtige, kan dette efter omstændighederne indebære en overtrædelse af anden lovgivning.

I henhold til årsregnskabslovens § 135, stk. 5, skal revisor afgive en udtalelse om, hvorvidt oplysningerne i ledelsesberetningen er i overensstemmelse med årsregnskabet og et eventuelt koncernregnskab. Revisors udtalelse om ledelsesberetningen omfatter bl.a. ledelsens redegørelse for samfundsansvar i henhold til § 99 a. Det gælder uanset, om redegørelsen er placeret i ledelsesberetningen, eller redegørelsen er placeret i en supplerende beretning eller på virksomhedens hjemmeside via en henvisning hertil i ledelsesberetningen, da der er tale om en redegørelse, som hører til ledelsesberetningen.

Revisors udtalelse skal bl.a. omfatte en beskrivelse af væsentlige fejl og mangler i ledelsesberetningen, som revisor måtte blive opmærksom på. Mangler kan bestå i, at der mangler en eller flere oplysninger, som lovgivningen kræver. Fejl kan bestå i, at de lovkrævede oplysninger ikke er opfyldt på korrekt vis. Konstateringen af eventuelle fejl og mangler sker på baggrund af en gennemlæsning af ledelsesberetningen. Det forudsættes, at revisor har kendskab til det regelgrundlag, der regulerer ledelsesberetningen.

Revisor skal således kort beskrevet gennemlæse ledelsesberetningen og 1) sammenholde oplysningerne heri med oplysningerne i årsregnskabet og et eventuelt koncernregnskab, 2) sammenholde oplysningerne heri med den viden og de forhold, revisor er blevet bekendt med i forbindelse med sin revision af regnskabet, og 3) ud fra sin viden om regelgrundlaget tage stilling til, om der er fejl eller mangler i ledelsesberetningen.

De nærmere regler herom findes i bekendtgørelse nr. 385 af 17. april 2013 om godkendte revisorers erklæringer. Reglerne er forklaret i erklæringsvejledningen, som kan ses på www.erst.dk. Der kan endvidere henvises til vejledningsmaterialet om redegørelsen for samfundsansvar, der kan findes på www.samfundsansvar.dk.

Hvis redegørelsen for samfundsansvar efter § 99 a er placeret på virksomhedens hjemmeside eller i en supplerende beretning til årsrapporten via en henvisning hertil i ledelsesberetningen, har revisor – i tillæg til ovennævnte pligter – nogle særlige pligter, som fremgår af bekendtgørelsen om offentliggørelse af redegørelse for virksomhedsledelse og redegørelse for samfundsansvar på virksomhedens hjemmeside mv.

Hvis redegørelsen er placeret på virksomhedens hjemmeside, skal revisor således bl.a. påse, *at* ledelsesberetningen indeholder oplysning herom med angivelse af den URL-adresse, der skal benyttes for at komme direkte til redegørelsen, *at* redegørelsen offentliggøres under den rette betegnelse, så den ikke kan forveksles med frivillige oplysninger om samfundsansvar, og *at* det fremgår af redegørelsen, at den udgør en bestanddel af ledelsesberetningen i virksomhedens årsrapport.

Den foreslåede bemyndigelse i § 99 a, stk. 8, vil blive anvendt til at fastsætte regler om samme forhold som bemyndigelsen i den gældende § 99 a, stk. 5. Med hjemmel heri har Erhvervsstyrelsen, som nævnt, udstedt bekendtgørelsen om offentliggørelse af redegørelse for virksomhedsledelse og redegørelse for samfundsansvar på virksomhedens hjemmeside m.v. der er omtalt ovenfor.

Virksomheder, som i dag udarbejder redegørelse for samfundsansvar efter den gældende § 99 a, men som fremover udarbejder redegørelsen efter den nye § 99 a, vil således blive mødt med de samme krav med hensyn til redegørelsens placering og offentliggørelse som hidtil, og revisors opgaver i forbindelse med redegørelsen vil også være de samme som hidtil. Revisors opgaver ligger inden for direktivets rammer, jf. betragtning nr. 16 i præamblen til ændringsdirektivet.

Der vil dog være den forskel for virksomheder, som i dag anvender undtagelsen i den gældende § 99 a, stk. 8, at det fremover ikke vil være tilstrækkeligt at henvise i ledelsesberetningen til f.eks. Global Compacts hjemmeside, hvor virksomhedens Global Compact rapport er offentliggjort. Hvis virksomheden anvender en tilsvarende undtagelse i den nye § 99 a, stk. 8, skal Global Compact rapporten i så fald også være offentligt tilgængelig på virksomhedens egen hjemmeside via en henvisning hertil i

ledelsesberetningen, som omtalt i bemærkningerne til den nye § 99 a, stk. 9, nedenfor. Desuden skal rapporten opfylde direktivets oplysningskrav for hvert politikområde som omtalt i bemærkningerne til stk. 7.

Det foreslås i den nye *§ 99 a, stk. 9,* at Erhvervsstyrelsen bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om, under hvilke betingelser en virksomhed kan oplyse om samfundsansvar efter internationale retningslinjer eller standarder, jf. det foreslåede stk. 7, ligesom efter den gældende § 99 a, stk. 9. Med hjemmel heri har Erhvervsstyrelsen udstedt bekendtgørelse nr. 1543 af 16. december 2013 om redegørelse for samfundsansvar efter internationale retningslinjer eller standarder.

Bekendtgørelsen indeholder regler om, hvilke internationale standarder og retningslinjer der kan anvendes i stedet for at udarbejde redegørelsen for samfundsansvar efter § 99 a, og på hvilke betingelser. Den foreslåede bemyndigelse i § 99 a, stk. 9, vil blive anvendt til at fastsætte regler om samme forhold. Der vil dog være den forskel, at den pågældende rapport i modsætning til i dag også skal være offentligt tilgængelig på virksomhedens egen hjemmeside som omtalt i bemærkningerne til stk. 8, og rapporten skal opfylde direktivets oplysningskrav som omtalt i bemærkningerne til stk. 7.

Til nr. 131 og 132 (§ 99 b, stk. 1 og 2, i årsregnskabsloven)

Den gældende § 99 b om måltal og politikker for det underrepræsenterede køn er opbygget efter samme principper som bestemmelsen i § 99 a om samfundsansvar. Det er således de samme selskaber, der er omfattet af begge bestemmelser, og det har været hensigten, at afrapporteringskravene så vidt muligt skulle være de samme, hvorfor der ved indførelsen af § 99 b ved lov nr. 1383 af 23. december 2012 blev indsat en bestemmelse i § 99 b, stk. 1, som indeholder en henvisning til § 99 a, stk. 4-8, og en bestemmelse i § 99 b, stk. 2, som indeholder en henvisning til § 99 a, stk. 2-8.

Ved lov nr. 1367 af 10. december 2013 om ændring af årsregnskabsloven, selskabsloven og forskellige andre love (Årsrapporter på engelsk og redegørelse for samfundsansvar) blev bestemmelser om afrapportering om samfundsansvar i henhold til internationale retningslinjer ændret således, at § 99 a, stk. 8, blev affattet på ny samtidig med, at der blev indført et nyt stk. 9 til § 99 a. § 99 a, stk. 8 og 9, videreføres uden ændringer som stk. 7 og 9, mens det hidtil gældende stk. 5 videreføres som stk. 8 i den foreslåede nye affattelse af § 99 a i forslagets § 1, nr. 130.

Efter § 99 a, stk. 7, kan virksomheder, der oplyser om samfundsansvar efter internationale retningslinjer eller standarder, undlade at give de oplysninger, som er anført i § 99 a, stk. 1-3. § 99 a, stk. 9, bemyndiger Erhvervsstyrelsen til at fastsætte nærmere regler om, under hvilke betingelser en virksomhed kan oplyse om samfundsansvar efter internationale retningslinjer eller standarder. Bemyndigelsen er udnyttet til at fastsætte nærmere regler herom i bekendtgørelse nr. 1543 af 16. december 2013 om redegørelse for samfundsansvar efter internationale retningslinjer eller standarder, således at undtagelsen på nuværende tidspunkt omfatter redegørelser, som er udarbejdet og offentliggjort efter de anerkendte internationale rapporteringsstandarder fra FN Global Compact, Principles for Responsible Investment (PRI) og Global Reporting Initiative (GRI).

På grund af en forglemmelse blev der i lov nr. 1367 af 10. december 2013 ikke foretaget konsekvensændringer i henvisningerne til § 99 a i § 99 b, stk. 1 og 2, der som nævnt vedrører måltal og politikker for det underrepræsenterede køn.

Da det ikke har været hensigten, at § 99 a, stk. 9, ikke også skulle gælde for virksomheder, som er forpligtet til at redegøre for status for opfyldelsen af det opstillede måltal og redegøre for politikken for at øge andelen af det underrepræsenterede køn på virksomhedens øvrige ledelsesniveauer, foreslås det, at henvisningerne i *§ 99 b, stk. 1* og *2,* ændres således, at § 99 a, stk. 9, også er omfattet af henvisningerne i § 99 b, stk. 1 og 2. Det er dog en betingelse for at anvende undtagelsen, jf. § 99 a, stk. 7 og 9, at redegørelsen efter de internationale retningslinjer eller standarder indeholder oplysning om status på opfyldelsen af det opstillede måltal, herunder hvorfor virksomheden i givet fald ikke har nået den

opstillede målsætning, medmindre der ikke foreligger underrepræsentation, samt redegør for politikken om at øge andelen af det underrepræsenterede køn i virksomhedens øvrige ledelsesniveauer, medmindre virksomheden er undtaget fra at udarbejde en sådan politik, eller der ikke foreligger underrepræsentation, jf. bekendtgørelsens § 2, stk. 4.

Ifølge de gældende bestemmelser i lovens § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, gælder lovens § 99 b for regnskabsklasse C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

De hidtil gældende bemærkninger til § 99 b, stk. 1 og 2, jf. specielle bemærkninger til § 99 b, stk. 1 og 2: Folketingstidende 2012-13, A, L 17 som fremsat, side 13 f., vil fortsat være gældende med ovenstående tilføjelser.

Til nr. 133 (§ 99 c i årsregnskabsloven)

Det foreslås, at der indsættes en ny bestemmelse i årsregnskabsloven som *§ 99 c.*

Bestemmelsen gennemfører sammen med den foreslåede § 128 a, jf. forslagets § 1, nr. 163, det nye regnskabsdirektivs kapitel 10 om beretning om betalinger til myndigheder.

Formålet med bestemmelsen er grundlæggende at skabe åbenhed om betalingen for at udnytte ikke-fornybare naturressourcer. Oplysningskravet i den nye bestemmelse omfatter betalinger i alle lande, dvs. både betalinger i Danmark og i udlandet. Bestemmelsen i direktivet er indført for at få større fokus på størrelsen af de beløb, som virksomhederne betaler til myndighederne. Dette er særlig vigtigt i forhold til lande med svag administration og udbredt korruption, da det formodes, at der er risiko for, at midlerne i disse lande kan unddrages fra de offentlige kasser. Det øgede fokus på betalingerne skal således medvirke til at sikre, at betalingerne reelt går ind i de offentlige kasser.

Efter forslagets *§ 99 c, stk. 1,* skal store virksomheder med aktivitet inden for efterforskning, prospektering, opdagelse, udvikling og udvinding af mineral-, olie- og naturgasforekomster m.v. eller skovning af primærskove supplere ledelsesberetningen med en beretning om betaling til myndigheder.

Med henvisningen til "aktivitet indenfor efterforskning, prospektering, opdagelse, udvikling og udvinding" af mineral-, olie- og naturgasforekomster m.v. sigtes bredt til enhver aktivitet, som leder frem til, at virksomheden kommer i besiddelse af produkter m.v., som kan generere indtægter for virksomheden eller bruges af virksomheden selv. Afgrænsningen er dog kun relevant i det omfang, der er indgået en form for aftale, kontrakt eller lignende mellem virksomheden og en myndighed, som kan medføre betalinger som nævnt i stk. 2 fra virksomheden til myndigheden.

Tilsvarende gælder for henvisningen til "skovning" af primærskove, at der sigtes bredt til enhver aktivitet, der leder frem til, at virksomheden kommer i besiddelse af træ, der kan generere indtægter for virksomheden eller bruges af virksomheden selv. Ved primærskov forstås skov, hvor der ikke er noget klart synligt tegn på menneskelig aktivitet, og hvor de økologiske processer ikke er forstyrret i væsentlig grad.

Det forudsættes samtidig, at virksomheden bærer risikoen for aktiviteten og har rettighederne til udvindingen. I modsætning hertil står den rene underleverandør.

De af bestemmelsen omfattede mineral-, olie- og naturgasforekomster m.v. er uddybende defineret som mineral-, olie- og naturgasforekomster eller andre råstoffer omfattet af de økonomiske aktiviteter som omhandlet i hovedafdeling B, hovedgruppe 05-08, i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1893/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af den statistiske nomenklatur for økonomiske aktiviteter NACE rev, og omfatter tillige grusgravning og sandsugning.

Virksomhed inden for skovning af primærskove er defineret som virksomhed med aktiviteter som omhandlet i hovedafdeling A, hovedgruppe 02, gruppe 02.2, i bilag I til forordning (EF) nr. 1893/2006 i primærskove.

Beretningen skal omfatte foretagne betalinger og adskiller sig hermed fra den grundlæggende forudsæt-

ning om periodisering i § 13, stk. 1, nr. 6. Opgørelsen skal i stedet ske efter de samme principper som for pengestrømsopgørelsen, jf. årsregnskabslovens § 86.

Som betaling anses såvel kontante betalinger som naturalieydelser som eksempelvis drift af skoler eller hospitaler.

Afgrænsningen af de omfattede myndigheder er ikke udtømmende og skal således forstås bredt som enhver instans, der udøver myndighed i landet, herunder også virksomheder, der er kontrolleret af en myndighed. Der kan eksempelvis være tale om et ministerium, en styrelse eller en regional eller kommunal myndighed. Virksomhed skal ligeledes forstås bredt uden hensyntagen til virksomhedens juridiske struktur eller måden, hvorpå myndigheden udøver sin kontrol.

Den foreslåede *§ 99 c, stk. 2, nr. 1,* fastslår at der skal gives oplysning om de samlede betalinger foretaget pr. myndighed.

Den foreslåede *§ 99 c, stk. 2, nr. 2,* indeholder en udtømmende opregning af de typer af betalinger, der skal indgå i beretningen. Det drejer sig om betalinger vedrørende produktionsrettigheder, skatter og afgifter på virksomhedens indtægt, produktion eller overskud, royalties, udbytte, underskrifts-, opdagelses- og produktionsbonusser, licensafgifter, lejeafgifter, adgangsgebyrer og andre vederlag for licenser og/eller koncessioner og betalinger for forbedringer af infrastruktur.

Det skal dog i den forbindelse bemærkes, at det har været hensigten at give en bredt favnende opregning af typer af betalinger, og det er ikke afgørende, hvad den enkelte betaling konkret er benævnt, men om den efter sit indhold svarer til en af de opregnede typer af betalinger.

I det omfang en betaling efter sit indhold vil kunne henføres til mere end én af de opregnede typer af betalinger, skal virksomheden henføre betalingen til den type, den passer bedst til. Den enkelte betaling skal kun medtages én gang.

Der skal gives oplysning om dels de samlede betalinger pr. myndighed, jf. den foreslåede § 99 c, stk. 2, nr. 1, og dels om de opregnede typer af betalinger pr. pågældende myndighed, jf. den foreslåede § 99 c, stk. 2, nr. 2. Der er derimod ikke noget krav om at give oplysning om de samlede betalinger for hvert enkelt land.

Bestemmelserne har til formål at sikre information om betalinger, der har tilknytning til virksomhedernes udvindingsaktiviteter m.v., og som indgår i betalingen for eksempelvis retten til at foretage udvinding. Der skal derimod ikke gives oplysninger om betalinger for eksempelvis levering af energi til produktionen fra offentligt ejede forsyningsvirksomheder, der foregår på markedsvilkår.

Betaling for produktionsrettigheder omfatter såvel engangs- som løbende betalinger for retten til produktion, uanset grundlaget for opgørelsen af betalingen, jf. den foreslåede § 99 c, stk. 2, nr. 2, litra a.

Der skal gives oplysning om betalte skatter og afgifter på virksomhedens indtægt, produktion eller overskud, men ikke skatter og afgifter på forbrug såsom merværdiafgift, sociale afgifter eller omsætningsafgifter, jf. den foreslåede § 99 c, stk. 2, nr. 2, litra b. Der skal således gives oplysning om skatter og afgifter afledt af overskud og produktion m.v., uanset om skatten beregnes af overskuddet eller af en anden faktor, som f.eks. mængden af udvundet olie i perioden.

Oplysningskravet omfatter ikke andre skatter og afgifter, der eksempelvis vedrører virksomhedens omkostninger, herunder eksempelvis almindelige ejendomsskatter og punktafgifter. Der skal heller ikke gives oplysning om betalt merværdiafgift.

Der skal gives oplysninger om betalte royalties i forbindelse med udvinding m.v., jf. den foreslåede § 99 c, stk. 2, nr. 2, litra c, uanset grundlaget for opgørelsen af betalingen.

Med kravet om oplysning om betalt udbytte, jf. den foreslåede § 99 c, stk. 2, nr. 2, litra d, tænkes der på den situation, hvor en myndighed modtager selskabsretligt udbytte fra eksempelvis en ejerandel i den

dattervirksomhed, der repræsenterer den rapporterende virksomhed ved udvindingsaktiviteterne m.v. i det pågældende land.

Der skal gives oplysninger om betalte underskrifts-, opdagelses- og produktionsbonusser, jf. den foreslåede § 99 c, stk. 2, nr. 2, litra e. Bonusser gives typisk for at opnå et på forhånd aftalt mål eller stade.

Der skal tillige gives oplysninger om betalinger vedrørende licensafgifter, lejeafgifter, adgangsgebyrer og andre vederlag for licenser og/eller koncessioner, jf. den foreslåede § 99 c, stk. 2, nr. 2, litra f. Der er her tale om en bred opremsning af betalinger for at få adgang til at foretage udvinding m.v., uanset grundlaget for opgørelsen af betalingen.

Endelig skal der gives oplysning om betaling for forbedringer af infrastruktur, jf. den foreslåede § 99 c, stk. 2, nr. 2, litra g. Der kan her eksempelvis være tale om, at virksomheden bygger en vej frem til produktionsstedet, hvorefter vejen overdrages vederlagsfrit til myndighederne og kan benyttes af lokalbefolkningen.

Efter den foreslåede *§ 99 c, stk. 3,* skal der tillige gives oplysning om betalinger, der er henført til et bestemt projekt. Ved projekt forstås i denne sammenhæng operationelle aktiviteter, som er omfattet af en kontrakt, en licens, et lejemål, en koncession eller en lignende juridisk bindende aftale, der danner grundlag for betalinger over for en myndighed. Hvis flere sådanne aftaler er væsentligt forbundet indbyrdes, skal de betragtes som et projekt. Et projekt kan eksempelvis være en mine, en gruppe af geografisk forbundne miner eller et oliefelt. I det omfang virksomheden foretager betalinger for forpligtelser, der pålægges på virksomhedsniveau som eksempelvis selskabsskatter, er der ikke krav om, at betalingen skal fordeles på projekter.

Efter den foreslåede *§ 99 c, stk. 4,* kan virksomheden undlade at medtage en betaling på under 750.000 kr. i beretningen. Den beløbsmæssige afgrænsning vedrører den enkelte betaling og ikke type af betaling som anført i stk. 2, nr. 2. Med hinanden forbundne betalinger forstås eksempelvis en lejeafgift, der betales månedligt. Ved en månedlig lejeafgift vil det således være afgørende, om den samlede årlige lejeafgift overstiger 750.000 kr.

Efter den foreslåede *§ 99 c, stk. 5*, får virksomheden mulighed for – i stedet for i ledelsesberetningen – at give beretningen i form af en supplerende beretning til årsrapporten eller på virksomhedens hjemmeside, hvortil der henvises i ledelsesberetningen, ligesom det er tilfældet med redegørelsen for samfundsansvar, jf. den foreslåede § 99 a, stk. 4, i forslagets § 1, nr. 130. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler herom, jf. stk. 9, som omtales nedenfor.

Forslagets § 99 c, stk. 6, præciserer, at for virksomheder, der udarbejder koncernregnskab, er det tilstrækkeligt, at beretningen gives for koncernen som helhed.

Forslagets *§ 99 c, stk. 7,* fastslår, at en virksomhed, der ikke selv er modervirksomhed, og som efter stk. 1 som udgangspunkt skulle have udarbejdet en beretning om betaling til myndigheder, men hvor oplysningerne er dækket af en beretning i modervirksomhedens koncernregnskab, kan undlade selv at udarbejde en beretning om betaling til myndigheder.

Forholdene for en underliggende koncern, der indgår i en højere liggende koncern, er reguleret i den foreslåede § 128 a, stk. 4, jf. forslagets § 1, nr. 163.

Den foreslåede bemyndigelse i *§ 99 c, stk. 8,* til Erhvervsstyrelsen til at fastsætte regler om fritagelse for kravene i stk. 1-7, er indsat på baggrund af artikel 46 om ækvivalenskriterier i det nye regnskabsdirektiv. Det fremgår således af artikel 46, stk. 1, at virksomheder, herunder modervirksomheder, der har pligt til at udarbejde en beretning om betaling til myndigheder efter reglerne i direktivets kapitel 10, under visse betingelser kan fritages for at udarbejde beretningen. Fritagelsen forudsætter, at virksomheden udarbejder og offentliggør en beretning, der opfylder et tredjelands indberetningskrav, som vurderes at svare til kravene i direktivets kapitel 10. Fritagelsen omfatter dog ikke forpligtelsen til at offentliggøre den pågældende beretning.

Kommissionen er i artikel 46, stk. 2, tillagt beføjelse til at fastsætte de kriterier, der skal anvendes ved vurderingen af, om tredjelandes indberetningskrav svarer til kravene i direktivets kapitel 10.

Efter artikel 46, stk. 3, skal kriterierne omfatte:

i. målvirksomhederne
ii. betalingernes målmodtagere
iii. de registrerede betalinger
iv. henføringen af de registrerede betalinger
v. fordelingen af de registrerede betalinger
vi. forhold, der udløser indbetaling på et konsolideret grundlag
vii. indberetningsmiddel
viii. indberetningernes hyppighed, og
ix. foranstaltninger til bekæmpelse af unddragelse

Kriterierne skal begrænses til kriterier, der letter en direkte sammenligning mellem tredjelande. Kommissionen har endnu ikke udnyttet bemyndigelsen til at fastsætte kriterierne, jf. ovenstående.

Den foreslåede bemyndigelse giver således Erhvervsstyrelsen mulighed for at udstede en bekendtgørelse, der udmønter de af Kommissionen fastsatte kriterier, jf. artikel 46, stk. 2.

Det foreslås i *§ 99 c, stk. 9,* at Erhvervsstyrelsen bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om offentliggørelse af beretningen om betalinger til myndigheder i en supplerende beretning til årsrapporten eller på virksomhedens hjemmeside og om revisors pligter i forbindelse hermed, ligesom efter den foreslåede § 99 a, stk. 8, vedrørende redegørelse om samfundsansvar, jf. forslagets § 1, nr. 130.

§ 99 c, stk. 9, 1. pkt., bemyndiger Erhvervsstyrelsen til at fastsætte nærmere regler om offentliggørelse af beretningen om betalinger til myndigheder i en supplerende beretning til årsrapporten og revisors pligter i forhold til de oplysninger, som offentliggøres heri.

§ 99 c, stk. 9, 2. pkt., bemyndiger Erhvervsstyrelsen til at fastsætte nærmere regler om offentliggørelse af beretningen om betalinger til myndigheder på virksomhedens hjemmeside, herunder regler om virksomhedens opdatering af oplysningerne på hjemmesiden og revisors pligter i forbindelse med de oplysninger, som offentliggøres på hjemmesiden.

I bekendtgørelsen vil det bl.a. blive fastsat, at den offentliggjorte lovpligtige beretning, jf. § 99 c, ikke må ændres efterfølgende, men virksomheden vil få mulighed for at offentliggøre en opdatering af oplysningerne i den lovpligtige beretning i løbet af det efterfølgende regnskabsår. Oplysningerne i opdateringen skal holdes tydeligt adskilt fra den lovpligtige beretning, f.eks. under betegnelsen "frivillige supplerende oplysninger om betalinger til myndigheder. "

I henhold til årsregnskabslovens § 135, stk. 5, skal revisor afgive en udtalelse om, hvorvidt oplysningerne i ledelsesberetningen er i overensstemmelse med årsregnskabet og et eventuelt koncernregnskab. Revisors udtalelse om ledelsesberetningen omfatter bl.a. ledelsens beretning om betaling til myndigheder i henhold til § 99 c. Det gælder uanset, om redegørelsen er placeret i ledelsesberetningen, eller redegørelsen er placeret i en supplerende beretning eller på virksomhedens hjemmeside via en henvisning hertil i ledelsesberetningen, da der er tale om en redegørelse, som hører til ledelsesberetningen.

Revisors udtalelse skal bl.a. omfatte en beskrivelse af væsentlige fejl og mangler i ledelsesberetningen, som revisor måtte blive opmærksom på. Mangler kan bestå i, at der mangler en eller flere oplysninger, som lovgivningen kræver. Fejl kan bestå i, at de lovkrævede oplysninger ikke er opfyldt på korrekt vis. Konstateringen af eventuelle fejl og mangler sker på baggrund af en gennemlæsning af ledelsesberetningen. Det forudsættes, at revisor har kendskab til det regelgrundlag, der regulerer ledelsesberetningen.

Revisor skal således kort beskrevet gennemlæse ledelsesberetningen og 1) sammenholde oplysningerne heri med oplysningerne i årsregnskabet og et eventuelt koncernregnskab, 2) sammenholde oplysningerne heri med den viden og de forhold, revisor er blevet bekendt med i forbindelse med sin revision af

regnskabet, og 3) ud fra sin viden om regelgrundlaget tage stilling til, om der er fejl eller mangler i ledelsesberetningen.

De nærmere regler herom findes i bekendtgørelse nr. 385 af 17. april 2013 om godkendte revisorers erklæringer. Reglerne er forklaret i erklæringsvejledningen, som kan ses på www.erst.dk.

Hvis beretningen efter § 99 c offentliggøres i en supplerende beretning til årsrapporten eller på virksomhedens hjemmeside via en henvisning hertil i ledelsesberetningen, vil revisor – i tillæg til ovennævnte pligter – få nogle særlige pligter, som vil blive fastsat i bekendtgørelsen. Det vil bl.a. blive fastsat, at hvis redegørelsen placeres på virksomhedens hjemmeside, skal revisor påse, *at* ledelsesberetningen indeholder oplysning herom med angivelse af den URL-adresse, der skal benyttes for at komme direkte til beretningen, *at* beretningen offentliggøres under den rette betegnelse, og *at* det fremgår af beretningen, at den udgør en bestanddel af ledelsesberetningen i virksomhedens årsrapport.

Det foreslås, at den nye § 99 c skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D.

Således som de gældende bestemmelser i § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, er formuleret, vil den nye § 99 c blive omfattet af de bestemmelser i loven, som gælder for regnskabsklasse C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

Til nr. 134 (§ 101, stk. 1, nr. 1, i årsregnskabsloven)

Den foreslåede ændring er en konsekvens af ophævelsen af § 30 i forslagets § 1, nr. 42, som indebærer, at begrebet "ekstraordinære poster" udgår af loven.

Til nr. 135 (§ 101, stk. 3, 1. pkt., i årsregnskabsloven)

Efter den gældende bestemmelse i årsregnskabslovens § 101, stk. 1, skal ledelsesberetningen for virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D indeholde en oversigt over årets nettoomsætning, resultat af ordinær primær drift, resultat af finansielle poster, resultat af ekstraordinære poster, årets resultat, balancesum, investeringer i materielle anlægsaktiver, egenkapital og de nøgletal, som efter virksomhedens forhold er nødvendige. Disse oplysninger skal omfatte årets tal samt tallene for de fire foregående regnskabsår.

Udgangspunktet er, at tallene for alle fem år skal være udarbejdet efter samme regnskabspraksis. Hvis en virksomhed således ændrer regnskabspraksis, skal den samtidig justere tallene for hvert af de fire foregående år, således som tallet ville have været med den nye praksis.

Efter den gældende bestemmelse i § 101, stk. 3, kan mellemstore virksomheder omfattet af regnskabsklasse C undlade at tilpasse sammenligningstal for 2.-4. foregående regnskabsår i hoved- og nøgletalsoversigten, jf. § 101, stk. 1, som ændret ved forslagets § 1, nr. 134.

For at lette byrden ved ændring af regnskabspraksis foreslås det, at *§ 101, stk. 3,* ændres således, at alle virksomheder omfattet af regnskabsklasse C fremover kan undlade at tilpasse sammenligningstal i hoved- og nøgletalsoversigten for 2.-4. foregående regnskabsår. Det foreslås, at ændringen også skal gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse D.

Forslaget medfører for eksempel, at i de tilfælde, hvor der er ændringer i anvendt regnskabspraksis, som i henhold til andre bestemmelser kun skal rettes fremadrettet pga. ikrafttrædelsesbestemmelser for ændrede lovkrav eller lignende, vil der ikke være krav efter § 101 om, at virksomheden skal gå tilbage i tid og tilpasse sammenligningstal.

Kravet om en hoved- og nøgletalsoversigt er et rent nationalt krav.

Ændringen foreslås for at undgå, at danske virksomheder påføres unødige byrder i forhold til deres udenlandske konkurrenter m.v. Tilpasning af sammenligningstal kan netop være meget byrdefuldt for virksomhederne.

Således som de gældende bestemmelser i § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1, er formuleret, er § 101 omfattet

af de bestemmelser i loven, som gælder for regnskabsklasse C og D. Der er derfor ikke behov for at ændre disse bestemmelser som følge af forslaget.

De hidtil gældende bemærkninger til § 101, stk. 3, jf. specielle bemærkninger til § 101, stk. 3: Folketingstidende 2003-04, A, L 71 som fremsat, side 2325-2326, vil fortsat være gældende med ovenstående ændringer.

Til nr. 136 (§ 102 i årsregnskabsloven)

Årsregnskabslovens § 102, stk. 1, angiver, hvilket indhold en årsrapport for en virksomhed omfattet af regnskabsklasse D i det mindste skal bestå af. Desuden angiver bestemmelsen, hvilke regler i årsregnskabsloven som finder anvendelse på årsrapporter for virksomheder, der er omfattet af regnskabsklasse D.

Det foreslås, at *§ 102, stk. 1,* ophæves og erstattes af seks stykker, der indsættes som stk. 1-6 i § 102, således at indholdet af den gældende § 102, stk. 1, ajourføres i lyset af de ændringer, der med lovforslaget foretages i reglerne for virksomheder omfattet af regnskabsklasse D, som omtalt nedenfor.

Den foreslåede *§ 102, stk. 1,* fastslår, hvilket indhold årsrapporten i det mindste skal bestå af. Årsrapporten skal som hidtil bestå af en ledelsespåtegning, balance, resultatopgørelse, pengestrømsopgørelse, noter og en ledelsesberetning. Årsrapporten skal desuden som noget nyt bestå af en egenkapitalopgørelse, der placeres som et særskilt element i regnskabet. Dette omtales nærmere nedenfor.

I den gældende § 102, stk. 1, nævnes anvendt regnskabspraksis som et eksempel på et notekrav. Dette eksempel er ikke medtaget i den nye affattelse af § 102, stk. 1, da eksemplet ikke vurderes at have selvstændig betydning. Der er således ikke tilsigtet nogen realitetsændring med udeladelsen af dette eksempel.

Endvidere nævnes opgørelse over bevægelser på egenkapitalen som et andet eksempel på et notekrav i den gældende § 102, stk. 1. Dette er i den nye affattelse af stk. 1 ændret til et krav om, at årsrapporten skal indeholde en egentlig egenkapitalopgørelse, der placeres som et særskilt element i regnskabet som nævnt ovenfor, jf. den foreslåede nye § 86 a i forslagets § 1, nr. 109, som erstatter den gældende § 87 a. Dette er nærmere omtalt i bemærkningerne til forslagets § 1, nr. 109 og 112.

Den foreslåede *§ 102, stk. 2,* viderefører uden ændringer den gældende § 102, stk. 1, 2. pkt., hvorefter revisionspåtegningen m.v. skal indgå i årsrapporten, når et årsregnskab og et eventuelt koncernregnskab er revideret, jf. § 135, stk. 1 og 5.

Den foreslåede *§ 102, stk. 3,* opregner ligesom den hidtidige § 102, stk. 1, 3. pkt., hvilke regler i årsregnskabsloven som finder anvendelse ved udarbejdelse af årsrapporter for virksomheder omfattet af regnskabsklasse D, idet henvisningerne til reglerne er opdateret i lyset af de ændringer, som foreslås i dette lovforslag, og som er nærmere omtalt i bemærkningerne til de enkelte ændringer i lovforslaget.

Foruden reglerne i regnskabsklasse D, dvs. §§ 103-108, er virksomheder omfattet af regnskabsklasse D også omfattet af en række bestemmelser i regnskabsklasse A, B og C, jf. byggeklodsmodellen, som er omtalt i afsnit 2.1.1. i de almindelige bemærkninger. Virksomheder omfattet af regnskabsklasse D skal således bl.a. som hidtil opfylde de grundlæggende krav til årsregnskabet om retvisende billede og grundlæggende forudsætninger m.v. i årsregnskabslovens §§ 11-17, ligesom de skal følge dele af bestemmelserne i § 19 og § 20 om åbningsbalance m.v. Sidstnævnte bestemmelser er ændret i forslagets § 1, nr. 31-33. Endvidere er virksomheder omfattet af regnskabsklasse D også omfattet af en række bestemmelser i regnskabsklasse B, således som det fremgår af opregningen i § 102, stk. 3. En række af disse regler er ændret i forslaget, ligesom der indføres nye krav i regnskabsklasse B. Det gælder eksempelvis kravet om, at noterne til årsregnskabet skal præsenteres i samme rækkefølge som de poster i resultatopgørelsen og balancen, som de vedrører, jf. den foreslåede § 52 a i forslagets § 1, nr. 82. Endvidere er en række regler i regnskabsklasse C, som også finder anvendelse på virksomheder omfattet af regnskabsklasse D, foreslået ændret, ligesom der også her indføres nye krav. Det gælder f.eks., at der nu kræves en note til

regnskabet om udskudt skat, jf. den foreslåede § 93 a i forslagets § 1, nr. 116. Desuden er der foreslået enkelte ændringer til reglerne i regnskabsklasse D, herunder ændringer i henvisninger til bestemmelser i regnskabsklasse B og C, som en konsekvens af de foreslåede ændringer til de pågældende bestemmelser i regnskabsklasse B og C.

Den foreslåede § 102, stk. 3, indeholder ligesom den gældende § 102, stk. 1, 3. pkt., en henvisning til årsregnskabslovens § 137. Det indebærer, at virksomheder, som udarbejder årsregnskab eller koncernregnskab efter de omhandlede internationale regnskabsstandarder, skal anvende bestemmelser i standarderne i stedet for visse bestemmelser i årsregnskabsloven, når de udarbejder deres årsregnskab eller koncernregnskab. Det drejer sig eksempelvis om bestemmelser vedrørende indregning og måling samt langt de fleste krav til oplysninger i noterne. Nærmere regler herom er fastsat i bekendtgørelse nr. 930 af 19. august 2014 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder IFRS for virksomheder omfattet af årsregnskabsloven (IFRS-bekendtgørelsen). Bekendtgørelsen er udstedt med hjemmel i årsregnskabslovens § 137, stk. 4.

Den foreslåede *§ 102, stk. 4,* fastslår i lighed med den gældende § 102, stk. 1, 4. pkt., det grundlæggende princip i byggeklodsmodellen, som omtalt i afsnit 2.1.1. i de almindelige bemærkninger, hvorefter reglerne i regnskabsklasse C har forrang i forhold til reglerne i regnskabsklasse B, hvis anvendelse af regler i regnskabsklasse B er i strid med reglerne i regnskabsklasse C.

Den foreslåede *§ 102, stk. 5,* fastslår i lighed med den gældende § 102, stk. 1, 5. pkt., at reglerne i regnskabsklasse D har forrang, hvis anvendelse af regler i regnskabsklasse B og C er i strid med reglerne i regnskabsklasse D, jf. princippet i byggeklodsmodellen som nævnt ovenfor.

Den foreslåede *§ 102, stk. 6,* fastslår i lighed med den gældende § 102, stk. 1, 6. pkt., at når en virksomhed omfattet af regnskabsklasse D anvender regler i regnskabsklasse C, skal virksomheden – uanset virksomhedens egen størrelse – følge reglerne for store virksomheder, når der er forskelle i reglerne for mellemstore og store virksomheder i regnskabsklasse C. Dette er ligeledes en konsekvens af byggeklodsmodellen som nævnt ovenfor.

De gældende bestemmelser i § 102, stk. 2 og 3, videreføres uændret som stk. 7 og 8.

Til nr. 137 (§ 106 a i årsregnskabsloven)

Den gældende § 96, stk. 1, i årsregnskabsloven indeholder krav til segmentoplysninger for store virksomheder, som er omfattet af regnskabsklasse C. Bestemmelsen gælder desuden for virksomheder omfattet af regnskabsklasse D, jf. § 102, stk. 1. § 96, stk. 1, foreslås ændret i forslagets § 1, nr. 121.

Endvidere er der fastsat visse yderligere krav til segmentoplysninger i den gældende § 106 a for virksomheder, som er omfattet af regnskabsklasse D.

Der stilles således i § 106 a, stk. 1, yderligere krav om, at virksomheden skal vise opdelingen af visse regnskabsposter på forretningssegmenter eller geografiske segmenter, hvis forretningssegmenterne henholdsvis de geografiske segmenter afviger indbyrdes.

Opdelingen skal efter stk. 2 vises for den af de to dimensioner af segmenter, forretning eller geografi, som i virksomhedens interne organisations- og ledelsesstruktur og dens interne økonomiske rapporteringssystem til virksomhedens øverste ledelse er den primære.

Hvis virksomheden udarbejder koncernregnskab, kan den i henhold til § 106 a, stk. 3, undlade at give oplysningerne i årsregnskabet, hvis de i stedet gives i koncernregnskabet.

Det foreslås, at *§ 106 a* ophæves.

Baggrunden for at ophæve bestemmelsen er, at denne oprindeligt var rettet særligt mod børsnoterede virksomheder, og da disse i dag aflægger koncernregnskab og/eller årsregnskab efter IFRS og derfor giver segmentoplysninger efter reglerne i IFRS, vil bestemmelsen i § 106 a i dag alene være relevant for

meget få virksomheder. Det er i dag således alene statslige aktieselskaber, der ikke anvender IFRS, som bestemmelsen er relevant for.

Der er tale om en national regel, som ikke kræves efter det nye regnskabsdirektiv.

Til nr. 138 og 139 (§ 107 a, stk. 1 og 2, i årsregnskabsloven)

Det foreslås, at de to henvisninger i *§ 107 a* til § 75, stk. 1, ændres til § 87 a.

Der er tale om konsekvensændringer som følge af forslagets § 1, nr. 97 og 112, hvorved den gældende bestemmelse i § 75, stk. 1, om virksomhedskapitalen flyttes til § 87 a med de ændringer, som er omtalt i bemærkningerne til forslagets § 1, nr. 112.

Til nr. 140 (§ 109, stk. 2 og 3, i årsregnskabsloven)

Efter den gældende bestemmelse i § 109, stk. 1, i årsregnskabsloven skal modervirksomheder aflægge koncernregnskab i overensstemmelse med lovens kapitel 13 og 14, medmindre en af undtagelsesmulighederne i §§ 110-112 finder anvendelse. Det følger af § 110, at en modervirksomhed kan undlade at aflægge koncernregnskab, hvis koncernvirksomhederne på balancetidspunktet tilsammen ikke overskrider størrelsesgrænserne for små virksomheder. Beløbsgrænserne for balance og nettoomsætning i § 110, stk. 1, er foreslået ændret i forslagets § 1, nr. 141, som en konsekvens af, at beløbsgrænserne for små virksomheder er foreslået ændret i forslagets § 1, nr. 13.

Den gældende § 109, stk. 2, 1. pkt., modificerer undtagelsen i § 110. Det følger således heraf, at undtagelsen i § 110 ikke finder anvendelse på modervirksomheder, der er omfattet af regnskabsklasse D (børsnoterede virksomheder og statslige aktieselskaber). Undtagelsen finder heller ikke anvendelse, hvis en dattervirksomhed af den pågældende modervirksomhed er omfattet af regnskabsklasse D. Begrænsningerne i den gældende § 109, stk. 2, er en gennemførelse af artikel 6, stk. 4, i det nu ophævede 7. selskabsdirektiv.

Det foreslås, at det gældende stk. 2 ophæves og affattes på ny. således at det fremgår af det foreslåede *stk. 2*, at modervirksomheder for små koncerner ikke kan fritages for pligten til at aflægge koncernregnskab, hvis en af dens dattervirksomheder er en virksomhed af interesse for offentligheden. Den foreslåede ændring er påkrævet ifølge artikel 23, stk. 1, i det nye regnskabsdirektiv.

Virksomheder af interesse for offentligheden var ikke defineret i de nu ophævede regnskabsdirektiver, det vil sige 4. og 7. selskabsdirektiv. Det nye regnskabsdirektiv definerer i artikel 2, nr. 1, virksomheder af interesse for offentligheden. Definitionen omfatter udover virksomheder, der har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land, også kreditinstitutter, forsikringsselskaber og eventuelt nationalt udpegede virksomheder, der anses for virksomheder af interesse for offentligheden.

De omfattede kreditinstitutter er kreditinstitutter som defineret i artikel 4, nr. 1 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut, som ændret ved artikel 20, nr. 1, litra a, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EF.

Den foreslåede bestemmelse omfatter både danske kreditinstitutter og virksomheder i andre EU/EØS-lande, der er omfattet af de nævnte regler. Kreditinstitutter, som er omhandlet i artikel 2 i direktiv 2006/48/EF, som ændret ved Kommissionens direktiv 2007/18/EF artikel 1, nr. 1, er ikke omfattet. Undtagelsen omfatter medlemsstaternes centralbanker og postgirokontorer og for så vidt angår danske virksomheder også Dansk Eksportfinansieringsfond, Danmarks Skibskredit A/S og Kommunekredit.

De omfattede forsikringsselskaber er forsikringsselskaber, som defineret i artikel 2, stk. 1, i Rådets direktiv 91/674/EØF af 19. december 1991 om forsikringsselskabers årsregnskaber.

Den foreslåede bestemmelse omfatter både danske forsikringsselskaber og virksomheder i andre EU/EØS-lande, der er omfattet af de nævnte regler.

Endelig fremgår det af artikel 2, nr. 1, litra d, i det nye regnskabsdirektiv, at medlemsstaterne kan

udpege virksomheder af interesse for offentligheden, eksempelvis virksomheder med særlig offentlig relevans på grund af arten af deres aktiviteter, deres størrelse eller antallet af medarbejdere.

Det foreslås, at udover børsnoterede virksomheder, vil også statslige aktieselskaber skulle anses som virksomheder af offentlig interesse.

Statslige aktieselskaber og børsnoterede virksomheder, som har pligt til at aflægge årsrapport efter den gældende § 3, stk. 1, er omfattet af årsregnskabslovens regnskabsklasse D, jf. den gældende § 7, stk. 1, nr. 4. Efter den gældende § 7 a finder årsregnskabslovens regler om statslige aktieselskaber dog ikke anvendelse på aktieselskaber, der er datterselskaber af statslige aktieselskaber. Statslige aktieselskaber er således allerede omfattet af de samme krav og begrænsninger som børsnoterede virksomheder i årsregnskabsloven. Idet statslige aktieselskaber er omfattet af regnskabsklasse D, vil de være omfattet af den foreslåede ændring i § 109, stk. 2, nr. 1.

Det er ikke et krav ifølge det nye regnskabsdirektiv, at der indføres en definition af virksomheder af interesse for offentligheden i medlemsstaternes lovgivning. Det skal blot sikres, at direktivets krav til og begrænsninger for virksomheder af interesse for offentligheden respekteres. Det følger således af artikel 40 i det nye regnskabsdirektiv, at medlemsstaterne ikke kan lade forenklinger og undtagelsesbestemmelser i direktivet gælde for virksomheder af interesse for offentligheden, medmindre andet udtrykkeligt er fastsat i direktivet.

Det forventes, at meget få moderselskaber for små koncerner vil få pligt til at aflægge koncernregnskab som følge af den foreslåede ændring af stk. 2.

Det foreslås endvidere, at den gældende § 109, stk. 2, 2. pkt., flyttes til et nyt stk. 3 uden ændringer. Ifølge det nye *stk. 3* finder § 112, som foreslås ændret ved forslagets § 1, nr. 144-148, ikke anvendelse på modervirksomheder, der har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land.

De hidtil gældende bemærkninger til § 109, jf. specielle bemærkninger til § 109: Folketingstidende 2000-01, A, L 138 som fremsat, side 3330-3331 og Folketingstidende 2005-06, A, L 50 som fremsat, side 1746, vil fortsat være gældende med ovenstående ændringer.

Til nr. 141 og 142 (§ 110 i årsregnskabsloven)

Efter den gældende bestemmelse i § 110, stk. 1, i årsregnskabsloven kan modervirksomheder for små koncerner undlade at aflægge koncernregnskab, hvis koncernvirksomhederne på balancetidspunktet tilsammen ikke overskrider to af de tre størrelsesgrænser, som fremgår af bestemmelsen. De tre størrelsesgrænser svarer til de gældende størrelsesgrænser for regnskabsklasse B (små virksomheder) i § 7, stk. 2, nr. 1.

Som en konsekvens af de foreslåede forhøjelser af beløbsstørrelserne i § 7, stk. 2, nr. 1, litra a og b, jf. forslagets § 1, nr. 13, foreslås det, at beløbsstørrelserne i *§ 110, stk. 1, nr. 1* og *2*, forhøjes tilsvarende.

Det indebærer, at balancesummen forhøjes fra de nuværende 36 mio. kr. til 44 mio. kr., og nettoomsætningen forhøjes fra de nuværende 72 mio. kr. til 89 mio. kr.

Forslaget udnytter det nye regnskabsdirektivs mulighed i artikel 3, stk. 5, for at forhøje beløbsstørrelserne for små koncerner, som kan undlade at udarbejde koncernregnskab. Reguleringen af omregning fra euro til danske kr. følger af samme artikels stk. 9.

Direktivet giver også mulighed for, at medlemsstaterne kan undtage mellemstore koncerner fra at aflægge koncernregnskab. Af de grunde, som fremgår af afsnit 1.1. i de almindelige bemærkninger, udnyttes denne mulighed ligesom hidtil ikke i forslaget.

De hidtil gældende bemærkninger til § 110, stk. 1, jf. specielle bemærkninger til § 110, stk. 1: Folketingstidende 2000-01, A, L 138 som fremsat, side 3331-3332 og Folketingstidende 2003-04, A, L 71

som fremsat, side 2325, vil fortsat være gældende med den ændring, at der efter forslaget foretages en forhøjelse af beløbsstørrelserne som omtalt ovenfor.

Efter den gældende bestemmelse i § 110, stk. 2, skal beløbsstørrelserne i stk. 1 opgøres ved en simpel sammenlægning af koncernvirksomhedernes størrelser, dvs. uden at der foretages elimineringer (udligninger) af de interne transaktioner mellem koncernvirksomhederne. I praksis fortolkes bestemmelsen dog således, at der foretages udligning af den regnskabsmæssige værdi af kapitalandelene i dattervirksomhederne.

Det foreslås, at det gældende stk. 2 ophæves og erstattes af to nye bestemmelser, der indsættes som § 110, stk. 2 og 3.

Der foreslås således i § 110, stk. 2 og 3, to nye metoder til opgørelse af størrelsesgrænserne. Metoden i stk. 2 fremstår i det nye regnskabsdirektiv som hovedreglen, men der er valgfrihed mellem de to metoder.

Efter det nye *stk. 2* skal der ved opgørelsen af beløbsstørrelserne foretages koncerninterne elimineringer, således at beløbsstørrelserne opgøres på konsolideret niveau, dvs. for koncernen som helhed.

Alternativt kan koncernen efter det nye *stk. 3* vælge at opgøre størrelsesgrænserne uden eliminering og samtidig forhøje beløbsstørrelserne i stk. 1 (grænserne for balancesum og nettoomsætning) med 20 pct. Ved anvendelse af opgørelsesmetoden efter stk. 3 skal der heller ikke foretages udligning af den regnskabsmæssige værdi af kapitalandelene i dattervirksomhederne.

Det foreslåede stk. 2 henviser – ligesom det gældende stk. 2 – til, at de generelle beregningsregler i årsregnskabslovens § 7, stk. 3, finder anvendelse. Herudover henvises der i det foreslåede stk. 2 som noget nyt også til beregningsreglen i det nye foreslåede stk. 4 i § 7, jf. forslagets § 1, nr. 16. Henvisningen er en konsekvens af forslaget om, at virksomheder, der har finansielle indtægter og andre indtægter fra investeringsvirksomhed, der tilsammen mindst svarer til nettoomsætningen, skal anvende summen af nettoomsætningen samt de finansielle indtægter og andre indtægter fra investeringsvirksomhed i stedet for blot nettoomsætningen ved opgørelsen af, om virksomheden er lille, mellemstor eller stor. Der henvises til bemærkningerne til forslagets § 1, nr. 16.

De generelle beregningsregler i § 7, stk. 3, og 4, finder ligeledes anvendelse, hvis metoden i forslagets § 110, stk. 3, anvendes.

Det forudsættes, at den valgte opgørelsesmetode som udgangspunkt anvendes konsekvent over tid. Skift mellem opgørelsesmetoder er ikke udtrykkeligt omfattet af kravet i den gældende § 13, stk. 2, om reel kontinuitet, men samme princip forudsættes fulgt ved skift mellem opgørelsesmetoderne i de foreslåede stk. 2 og 3 til § 110. Ændring af metode vil primært være relevant, hvor der sker ændring i virksomhedens aktiviteter, som gør den hidtil anvendte metode uhensigtsmæssig.

Det formodes, at mange virksomheder vil vælge modellen efter stk. 3, da modellen efter stk. 2 forudsætter, at der foretages koncerninterne elimineringer. Modellen i stk. 2 er derfor umiddelbart mere administrativt byrdefuld. Da elimineringerne er en væsentlig del af byrden ved at udarbejde koncernregnskab, vil den administrative besparelse ved at undlade at udarbejde koncernregnskab ikke være så stor, hvis der alligevel skal foretages elimineringer for at vurdere, om størrelsesgrænserne er overskredet.

Se oversigten nedenfor over forskellene mellem opgørelsesmetoden i den gældende bestemmelses stk. 2 og de foreslåede nye stk. 2 og 3. Stk. 2 og 3 gennemfører det nye regnskabsdirektivs artikel 3, stk. 8, samt artikel 24.

De hidtil gældende bemærkninger til § 110, stk. 2, erstattes af ovenstående bemærkninger.

Det gældende stk. 3 bliver herefter stk. 4.

Ændringerne af opgørelsesmetoderne i de foreslåede stk. 2 og 3 får også betydning for opgørelsen af størrelsesgrænserne i § 135, stk. 3, for de deri omhandlede virksomheder (i det følgende betegnet ”holdingvirksomheder”), der kan fravælge revision. § 135, stk. 3, henviser således til beregningsreglerne

i § 110, der finder tilsvarende anvendelse. Det betyder, at der også ved opgørelsen af, om en "holdingvirksomhed" opfylder størrelsesgrænserne i § 135, stk. 1, kan anvendes en af de to metoder, der følger af § 110, stk. 2 og 3.

Dette medfører i forhold til opgørelsen af størrelsesgrænserne for fravalg af revision for "holdingvirksomheder" efter § 110 stk. 2, at balancesum og omsætning m.v. fra associerede virksomheder indregnes 100 pct. uanset ejerandel, men at interne transaktioner m.v. elimineres. I forlængelse heraf skal der foretages fuld eliminering ved transaktioner med associerede virksomheder. Der skal således ikke foretages pro rata (forholdsmæssig) eliminering som ved indre værdis metode efter § 43 a. Der er derfor tale om, at samme metode anvendes både i forhold til kapitalandele i datter- og associerede virksomheder.

Anvendes metoden i § 110, stk. 3, til opgørelse af størrelsesgrænserne for "holdingvirksomheder", vil opgørelsen ske som efter § 110, stk. 2, blot uden elimineringer.

Opgørelsesmetoderne i henhold til § 135, stk. 3, følger ikke af det nye regnskabsdirektiv, men fastlægges nationalt. Det er imidlertid fundet hensigtsmæssigt at benytte de samme opgørelsesmetoder som i § 110, således at der ikke her opereres med en tredje opgørelsesmetode.

Beregningsmetoderne i henholdsvis § 110 og § 135 – efter såvel forslaget som de gældende bestemmelser i årsregnskabsloven – fremgår af nedenstående skematiske oversigt.

	Gældende bestemmelse i årsregnskabsloven	**Lovforslag**	
		Ny § 110, stk. 2	**Ny § 110, stk. 3**
§ 110 – beregningsmetode	Ingen elimineringer – dog udligning af værdien af kapitalandele i dattervirksomheder (muligheden for udligning følger af praksis).	Fuld eliminering – herunder udligning af værdien af kapitalandele i dattervirksomheder.	Ingen eliminering – heller ikke udligning af værdien af kapitalandele i dattervirksomheder. Ved anvendelse af denne mulighed forhøjes beløbsgrænserne for balancesum og omsætning med 20 pct.
§ 135 – beregningsmetode	Som efter § 110. Dog skal omsætning og balancesum m.v. for associerede virksomheder også medregnes. Dette betyder, at der også er mulighed for udligning af værdien af kapitalandele i associerede virksomheder.	Henvisningen til § 110 medfører, at balancesum og omsætning m.v. fra associerede virksomheder indregnes 100 pct. uanset ejerandel, men at interne transaktioner m.v. elimineres. Der foretages fuld eliminering ved transaktioner med associerede virksomheder.	Som efter § 110, stk. 2, blot uden eliminering. Ved anvendelse af denne mulighed forhøjes beløbsgrænserne for balancesum og omsætning med 20 pct.

Til nr. 143 (§ 111, stk. 3, nr. 2, i årsregnskabsloven)

Det foreslås, at direktivhenvisningen i *§ 111, stk. 3, nr. 2,* ændres til det nye regnskabsdirektiv, som fremover er gældende på området.

Til nr. 144-148 (§ 112 i årsregnskabsloven)

Den gældende § 112 i årsregnskabsloven giver på visse betingelser modervirksomheder i underkoncer-

ner mulighed for at undlade at udarbejde koncernregnskab, hvis de indgår i et koncernregnskab udarbejdet af en højere liggende modervirksomhed. Baggrunden herfor er, at et koncernregnskab for en større gruppe af virksomheder ofte vil give den samme eller en bedre beskrivelse af de samlede økonomiske forhold for modervirksomheden, som fritages for selv at udarbejde koncernregnskab.

Bestemmelsen indeholder en række betingelser, som skal være opfyldt, navnlig for at sikre en særlig beskyttelse af minoritetsejerne, ligesom den stiller visse kvalitetskrav til koncernregnskabet fra den højere liggende modervirksomhed. Kvalitetskravene er nødvendige for at sikre, at koncernregnskabet har mindst samme kvalitet som et koncernregnskab udarbejdet efter årsregnskabsloven. Dette skal ikke mindst ses i lyset af, at koncernregnskabet kan være udarbejdet af en udenlandsk modervirksomhed, som er underlagt regler, der afviger væsentligt fra de danske.

Den gældende bestemmelse foreslås videreført med de præciseringer, som er nødvendige for at opfylde det nye regnskabsdirektiv. De foreslåede ændringer gennemfører således det nye regnskabsdirektivs artikel 23, stk. 3-8.

I henhold til den foreslåede *§ 112, stk. 1, nr. 2,* skal det dokument, som træder i stedet for et koncernregnskab udarbejdet af en modervirksomhed i en underkoncern, også skal indeholde en konsolideret ledelsesberetning. Der skal også indgå en revisionspåtegning, uanset om der i henhold til den udenlandske lovgivning skulle være mulighed for f.eks. at undlade revision af koncernregnskabet. Et urevideret koncernregnskab kan således ikke anvendes.

Desuden foreslås det, at det gældende *stk. 2, nr. 2,* ophæves, og at der i stedet indsættes to nye bestemmelser i stk. 2 som nr. 2 og 3. Som en konsekvens heraf foreslås en redaktionel ændring i *stk. 2, nr. 1*.

Af det foreslåede *stk. 2, nr. 2,* fremgår det - i overensstemmelse med det nye regnskabsdirektiv - at det højere liggende koncernregnskab kan være udarbejdet efter direktivets krav, jf. det foreslåede *litra a*. Dette betyder, at koncernregnskaber udarbejdet af modervirksomheder indenfor EU/EØS normalt kan anvendes.

I henhold til det foreslåede *litra b* kan koncernregnskabet også være udarbejdet efter regler, som i det mindste er ligeværdige hermed. Det er Kommissionen, som i sidste ende kan vurdere, om et regelsæt er ligeværdigt med regnskabsdirektivet. Kommissionen har ikke udarbejdet nogen liste over, hvilke regelsæt der vurderes at være ligeværdige. Det er således i første omgang op til den enkelte virksomhed at vurdere, om et regelsæt er ligeværdigt med regnskabsdirektivet. Dette skøn kan blandt andet efterprøves af Erhvervsstyrelsen i forbindelse med styrelsens regnskabskontrol efter § 159.

I henhold til *litra c,* kan koncernregnskabet være udarbejdet efter de internationale regnskabsstandarder IFRS, som er vedtaget af Kommissionen, jf. det foreslåede *litra c,* eller efter regler, der af Kommissionen er vurderet at være ligeværdige med reglerne om udarbejdelse af koncernregnskaber i de internationale regnskabsstandarder, som er vedtaget af Kommissionen, jf. det foreslåede *litra d.*

Anvendelse af de internationale regnskabsstandarder vurderes at give bedre regnskaber end bestemmelserne i regnskabsdirektivet, hvorfor børsnoterede virksomheder, der udarbejder koncernregnskab skal anvende de internationale regnskabsstandarder. Standarderne kræves derimod ikke anvendt af ikke-børsnoterede virksomheder, da standarderne er meget byrdefulde, hvorfor et krav om generel anvendelse ikke vurderes at ville stå mål med de byrder, som er forbundet hermed.

Kommissionens vurdering af, om et sæt regnskabsstandarder er ligeværdige med de internationale regnskabsstandarder, foretages i overensstemmelse med procedurerne i Kommissionens forordning (EF) nr. 1569/2007 af 21. december 2007 om indførelse af en mekanisme til konstatering af, om de regnskabsstandarder, som tredjelandsudstedere af værdipapirer anvender, er ækvivalente med de internationale regnskabsstandarder, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF og 2004/109/EF.

Dette medfører således bl.a., at koncernregnskabet altid kan være udarbejdet efter de internationale regnskabsstandarder IFRS eller regler, som er ligeværdige med disse, hvilket præciseres i lovforslaget.

For nuværende accepteres regnskabsstandarderne fra USA, Japan, Kina, Canada og Sydkorea samt IFRS som godkendt af IASB.

Det foreslåede nye *stk. 2, nr. 3,* viderefører det gældende krav i § 112, stk. 2, nr. 2, om, at koncernregnskabet skal være revideret af personer, der er godkendt i medfør af den nationale lovgivning, hvorunder den højere modervirksomhed henhører. For at fremme overskueligheden foreslås det, at dette krav indsættes i et særskilt nummer som nr. 3.

Der foreslås en ny affattelse af *§ 112, stk. 3, nr. 1,* således at muligheden for at anvende undtagelsen, hvis virksomheden indregnes til indre værdi i et koncernregnskab for en modervirksomhed, udgår. Herefter skal den lavere modervirksomheds eget regnskab og dens dattervirksomheders regnskaber ved fuld konsolidering indgå i koncernregnskabet for den højere modervirksomhed, hvis muligheden for selv at undlade at udarbejde koncernregnskab skal kunne anvendes.

Ændringen gennemføres for at tilpasse bestemmelsen til det nye regnskabsdirektivs artikel 23, stk. 4, litra a, og stk. 8, litra a.

Endvidere foreslås en ny affattelse af *stk. 3, nr. 3,* hvori det præciseres, at det højere liggende koncernregnskab skal indsendes sammen med virksomhedens egen årsrapport, således at der er tale om en samlet indsendelse til Erhvervsstyrelsen. Desuden præciseres det, at ledelsesberetningen og revisionspåtegningen skal indsendes sammen med koncernregnskabet og virksomhedens egen årsrapport. Disse elementer skal indgå, uanset om der i henhold til den udenlandske lovgivning skulle være mulighed for f.eks. at undlade revision af koncernregnskabet. Et urevideret koncernregnskab kan således ikke anvendes.

De hidtil gældende bemærkninger til § 112, jf. specielle bemærkninger til § 112: Folketingstidende 2000-01, A, L 138 som fremsat, side 3332-3333, vil fortsat være gældende med ovenstående ændringer.

Til nr. 149 (§ 113 i årsregnskabsloven)

Den gældende § 113 i årsregnskabsloven fastslår, at små koncerner, som er fritaget for at udarbejde koncernregnskab, men som frivilligt udarbejder koncernregnskab, kan følge reglerne for årsregnskaber i regnskabsklasse B ved udarbejdelsen af koncernregnskabet med en enkelt undtagelse. De skal anvende indre værdis metode, jf. § henvisningen i § 119, stk. 1, til § 43 a, stk. 2-6.

Det foreslås, at § 113 affattes på ny. Der foreslås tre stykker, som præciserer, hvilket regelsæt der skal følges – reglerne i regnskabsklasse B, C eller D – ved udarbejdelse af koncernregnskab i de situationer, som ikke er omfattet af den gældende § 113.

De foreslåede nye bestemmelser svarer til Erhvervsstyrelsens fortolkning af de gældende regler på området, men for at der ikke skal kunne opstå tvivl, foreslås det, at der indsættes udtrykkelige bestemmelser herom i loven.

Det foreslås, at de nye stykker indsættes som stk. 1-3, mens den gældende bestemmelse i § 113 videreføres som stk. 4 uden ændringer.

§ 7, stk. 2-4, som foreslås ændret i forslagets § 1, nr. 13-16, finder anvendelse ved afgørelsen af, om en koncern opfylder størrelsesgrænserne for henholdsvis små, mellemstore eller store koncerner. Dette er relevant for at afgøre, hvilke bestemmelser koncernregnskabet omfattes af.

Den foreslåede nye *§ 113, stk. 1,* fastslår, at reglerne i regnskabsklasse C for mellemstore virksomheder finder anvendelse på koncernregnskabet, hvis koncernen efter eliminering, jf. den gældende § 120, opfylder størrelsesgrænserne for mellemstore virksomheder.

Forslaget betyder, at når der i lovens kapitel 14 henvises til, hvilke bestemmelser som gælder for

koncernregnskabet, kan mellemstore virksomheder undlade at følge de bestemmelser, som i årsregnskabet alene gælder for store virksomheder i regnskabsklasse C eller virksomheder i regnskabsklasse D.

Direktivet indeholder ikke særlige regler for mellemstore koncerner. Medlemsstaterne kan dog fritage mellemstore koncerner fra pligten til at udarbejde koncernregnskab, jf. artikel 23, stk. 2, i det nye regnskabsdirektiv. Medlemsstaterne kan således opretholde pligten til at udarbejde koncernregnskab, men efter lempeligere regler end for store koncerner, der efter direktivet har pligt til at udarbejde koncernregnskab.

Den foreslåede *§ 113, stk. 2, 1. pkt.,* fastslår, at reglerne i regnskabsklasse C om årsregnskaber for store virksomheder finder anvendelse på koncernregnskabet, hvis koncernen efter eliminering, jf. den gældende § 120, opfylder størrelsesgrænserne for at være en stor koncern.

Forslaget betyder, at når der i lovens kapitel 14 henvises til, hvilke bestemmelser som gælder for koncernregnskabet, skal store virksomheder følge de bestemmelser, som gælder for store virksomheder, men kan undlade at følge de bestemmelser, som i årsregnskabet alene gælder for regnskabsklasse D.

Det præciseres samtidig i den foreslåede *§ 113, stk. 2, 2. pkt.,* at små koncerner, som ikke opfylder betingelserne i § 110 for at undlade at udarbejde koncernregnskab, skal udarbejde koncernregnskab efter reglerne for store virksomheder.

Denne bestemmelse er relevant, hvis en af dattervirksomhederne i koncernen er omfattet af regnskabsklasse D, jf. § 109, stk. 2, 1. pkt. Årsagen til, at disse små koncerner skal følge reglerne for store virksomheder, er, at de efter direktivets regler ikke kan fritages for koncernregnskabspligt og derfor skal følge de samme regler som store koncerner.

I den nye *§ 113, stk. 3,* præciseres det, at reglerne for årsregnskaber for regnskabsklasse D skal opfyldes ved udarbejdelsen af koncernregnskabet, hvis modervirksomheden er omfattet af regnskabsklasse D. Dette gælder uanset koncernens størrelse. Det er naturligvis ikke alle regler i regnskabsklasse D, som skal opfyldes i koncernregnskabet, men alene de bestemmelser, der henvises til fra bestemmelser i årsregnskabslovens kapitel 14.

Den gældende § 113 foreslås, som nævnt ovenfor, videreført uden ændringer som *stk. 4.*

I visse tilfælde kan en modervirksomhed, der kan undlade at aflægge koncernregnskab, fordi den er modervirksomhed for en lille koncern, eller fordi den anvender en højere modervirksomheds koncernregnskab, have behov for alligevel at udarbejde et koncernregnskab. Bestemmelsen finder alene anvendelse på modervirksomheder, som opfylder betingelserne for at undlade at udarbejde koncernregnskab, men som alligevel frivilligt udarbejder et koncernregnskab.

Forslaget til § 113, stk. 4, har til formål at sikre, at koncernregnskaber, der udarbejdes frivilligt og bruges i forhold til tredjemand, lever op til omverdenens forventninger til et koncernregnskab.

For at sikre sammenlignelighed kræver 1. pkt., at en modervirksomhed, som kan undlade at aflægge koncernregnskab, men alligevel aflægger et sådant, der ikke udelukkende anvendes til virksomhedens eget brug, skal udarbejde koncernregnskabet efter de almindelige bestemmelser om koncernregnskaber i kapitel 14.

På grund af undtagelserne for små koncerner er reglerne for koncernregnskaber indrettet på mellemstore og store koncerner. Det ville dog være uhensigtsmæssigt, hvis en lille koncern, alene på baggrund af et frivilligt udarbejdet koncernregnskab, blev omfattet af de mere byrdefulde regler i regnskabsklasse C. Derfor tillader forslagets stk. 4, 2. pkt., at de frivillige koncernregnskaber for små koncerner kan udarbejdes efter reglerne i regnskabsklasse B.

Dog kræves det, at kapitalandele i associerede virksomheder skal indregnes efter indre værdis metode, som beskrevet i § 43 a.

Forslaget indebærer imidlertid kun anvendelse af reglerne om udarbejdelse af koncernregnskab. Der er intet krav om revision eller indsendelse til Erhvervsstyrelsen af det frivillige koncernregnskab.

Til nr. 150 (§ 116, stk. 2, i årsregnskabsloven)

Efter den gældende § 116, stk. 1, skal koncernregnskabet have samme balancedato som modervirksomhedens årsregnskab. Den gældende bestemmelse implementerer det nye regnskabsdirektivs artikel 24, stk. 8.

Hvis dattervirksomhedens balancedag ligger tre måneder eller mindre forud for modervirksomhedens balancedag, accepteres det efter stk. 2, at dattervirksomhedens balance uden videre anvendes i konsolideringen. Her skal der oplyses særskilt om betydningsfulde hændelser i den mellemliggende periode, jf. § 125, stk. 2, nr. 2. Herved undgår dattervirksomheden at skulle udarbejde endnu en balance pr. moderselskabets balancedato. Den bedste løsning er naturligvis, at de to virksomheder har samme balancedato, og § 15, stk. 5, foreskriver da også, at de to datoer så vidt muligt skal være ens.

Er den mellemliggende periode imidlertid mere end tre måneder, bliver dattervirksomheden under alle omstændigheder nødt til at udarbejde et perioderegnskab pr. koncernens – dvs. modervirksomhedens – balancedato til brug for konsolideringen.

Den gældende bestemmelse i årsregnskabsloven tillader kun, at dattervirksomhedens balancedag kan være tre måneder eller mindre før koncernens balancedag. Det nye regnskabsdirektiv giver imidlertid i artikel 24, stk. 8, litra d, medlemsstaterne mulighed for at tillade, at balancedagen også kan være tre måneder eller mindre efter balancedagen i koncernregnskabet.

Det foreslås, at denne mulighed også udnyttes i årsregnskabsloven. Herved tilpasses loven også til IFRS, som har en tilsvarende bestemmelse i IFRS 10, afsnit B92 og B93.

De hidtil gældende bemærkninger til årsregnskabslovens § 116, stk. 2, jf. specielle bemærkninger til § 116, stk. 2: Folketingstidende 2000-01, A, L 138 som fremsat, side 3335, vil fortsat være gældende med ovennævnte ændringer.

Til nr. 151 (§ 118, stk. 1, 1. pkt., i årsregnskabsloven)

Af den gældende § 118, stk. 1, 1. pkt., fremgår det bl.a., at koncernregnskabets balance, resultatopgørelse og pengestrømsopgørelse skal opstilles efter reglerne for koncernregnskaber i regnskabsklasse C.

Det foreslås, at der i *§ 118, stk. 1, 1. pkt.,* også indsættes et krav om, at egenkapitalopgørelsen skal opstilles efter reglerne for regnskabsklasse C.

Kravet om udarbejdelse af egenkapitalopgørelse for koncernen er dog ikke nyt. Det fremgår således af den gældende § 126, stk. 1, nr. 4, om notekrav for koncernen, som henviser til den gældende § 87 a, hvorefter der som note skal udarbejdes en egenkapitalopgørelse.

Med den foreslåede ændring af § 87 a, jf. forslagets § 1, nr. 112, erstattes kravet om noteoplysninger om bevægelser på egenkapitalen i årsregnskabet i den gældende § 87 a af et krav om udarbejdelse af en egentlig egenkapitalopgørelse, der placeres som et særskilt element i årsregnskabet i henhold til den foreslåede nye § 86 a, jf. forslagets § 1, nr. 109. Om baggrunden herfor henvises til de specielle bemærkninger til § 86 a. Disse ændringer har ingen indvirkning på kravene til indholdet i egenkapitalopgørelsen.

Den nævnte foreslåede nye § 86 a indgår i reglerne for årsregnskaber i regnskabsklasse C, og med den foreslåede ændring af § 118, stk. 1, bliver det således et krav til koncernregnskabet, at det skal omfatte en egenkapitalopgørelse opstillet efter reglerne for årsregnskaber i regnskabsklasse C.

De hidtil gældende bemærkninger til årsregnskabslovens § 118, stk. 1-3, jf. specielle bemærkninger til § 118: Folketingstidende 2000-01, A, L 138 som fremsat, side 3336, vil fortsat være gældende med ovennævnte ændringer.

Til nr. 152 (§ 118, stk. 4, i årsregnskabsloven)

Den gældende bestemmelse i årsregnskabslovens § 118, stk. 4, stiller krav om, at minoritetsinteressernes forholdsmæssige andel af dattervirksomhedernes egenkapital præsenteres som en særskilt hovedpost mellem egenkapital og forpligtelser.

I henhold til den internationale regnskabsstandard IAS 1, afsnit 54, skal minoritetsinteresser præsenteres i en særskilt post under egenkapitalen.

Efter samme model som for egenkapitalen kræver den gældende § 118, stk. 4, at minoritetens forholdsmæssige andel af resultatet skal præsenteres i resultatopgørelsen som en omkostning.

Her anfører IAS 1, afsnit 81B, at minoritetens andel af årets resultat skal fremgå af allokeringen af årets resultat for koncernen.

Den gældende § 118, stk. 4, er baseret på fortolkningen af det dagældende regnskabsdirektiv i 2001. Dette er imidlertid blevet ændret efterfølgende, hvorfor direktivet ikke længere forhindrer en tilpasning til IFRS.

Det foreslås derfor, at *§ 118, stk. 4*, affattes på ny. Bestemmelsen tilpasses IFRS, således at minoritetsinteressernes forholdsmæssige andel af dattervirksomhedernes resultat skal opføres som en særskilt post i ledelsens forslag til allokering af koncernens overskud eller dækning af underskud, og ikke længere som en særskilt post i resultatopgørelsen. Tilsvarende skal minoritetsinteressernes forholdsmæssige andel af dattervirksomhedernes egenkapital opføres som en særskilt post under egenkapitalen, og ikke længere som en særskilt post mellem egenkapital og forpligtelser.

Dette medfører også, at minoritetsinteresser kan udgøre et negativt beløb, hvis egenkapitalen i en koncernvirksomhed er negativ.

Da minoritetsinteressernes forholdsmæssige andel af dattervirksomhedernes egenkapital efter forslaget anses som en del af koncernens egenkapital, vil køb af kapitalandele fra en minoritetsejer også være at betragte som en egenkapitaltransaktion (udlodning). Tilsvarende vil gælde ved salg af en minoritetsandel (kapitaltilgang).

De hidtil gældende bemærkninger til § 118, stk. 4, erstattes af ovenstående bemærkninger.

Til nr. 153 (§ 120, stk. 2, § 121, stk. 3, og § 122, stk. 1, 2. pkt. i årsregnskabsloven)

Det foreslås, at bestemmelserne i årsregnskabslovens § 120, stk. 2, § 121, stk. 3, og § 122, stk. 1, 2. pkt., ophæves.

Til § 120, stk. 2

Den gældende § 120, stk. 2, i årsregnskabsloven indeholder en undtagelse, hvorefter visse koncerninterne transaktioner er undtaget fra kravet om eliminering af koncerninterne fortjenester og tab.

Den gældende bestemmelse er en gennemførelse af det tidligere 7. selskabsdirektivs artikel 26, stk. 2. Denne undtagelse er ophævet med det nye regnskabsdirektiv, idet undtagelsen ikke er medtaget i direktivet.

Undtagelsen i *§ 120, stk. 2*, foreslås derfor også ophævet.

Undtagelsen er også i strid med de internationale regnskabsstandarder IFRS, og ophævelsen medvirker således til en tilpasning af loven til IFRS.

Til § 121, stk. 3

Efter årsregnskabslovens § 121, stk. 1, skal virksomhedsovertagelser som hovedregel behandles efter overtagelsesmetoden. Hovedreglen følger af det nye regnskabsdirektivs artikel 24, der viderefører en tilsvarende bestemmelse i det dagældende 7. selskabsdirektivs artikel 19.

Årsregnskabslovens § 121, stk. 2 og 3, indeholder dog undtagelser til denne hovedregel. Undtagelserne

giver mulighed for at anvende sammenlægningsmetoden i stedet for overtagelsesmetoden, når visse betingelser er opfyldt.

Ved anvendelse af overtagelsesmetoden foretages der en omvurdering til dagsværdi af den overtagne virksomheds aktiver og forpligtelser, når disse skal indregnes i den overtagende virksomheds koncernregnskab. En eventuel forskel mellem nettoaktiverne, som er opgjort til dagsværdi, og købesummen indregnes som goodwill.

Efter sammenlægningsmetoden sker der ikke omvurdering af den overtagne virksomheds aktiver og forpligtelser, når disse skal indregnes i den overtagende virksomheds koncernregnskab. Her sker der alene en tilpasning af regnskabspraksis. En eventuel forskel mellem nettoaktiverne, som er opgjort til bogført værdi, og købesummen fratrækkes straks i egenkapitalen.

Efter § 121, stk. 2, kan sammenlægningsmetoden anvendes, hvis de involverede virksomheder, ved etableringen af koncernforholdet, er underlagt en modervirksomhed i et koncernforhold, eller begge i øvrigt er underlagt den samme interesses bestemmende indflydelse. Denne bestemmelse gennemfører muligheden i direktivets artikel 25. I de tilfælde, der er omfattet af § 121, stk. 2, som omtalt ovenfor, er det op til virksomheden, om den ønsker at anvende sammenlægningsmetoden eller overtagelsesmetoden. Den eneste undtagelse er ved lodrette fusioner, hvor der ikke ydes noget vederlag ved fusionen. Her er det Erhvervsstyrelsens fortolkning, at alene sammenlægningsmetoden (baseret på værdierne i modervirksomhedens koncernregnskab) kan anvendes. Her ville en anvendelse af overtagelsesmetoden indebære en indregning af oparbejdet goodwill i dattervirksomheden i den periode, den var kontrolleret af modervirksomheden, hvilket i praksis ville være at sidestille med indregning af egen oparbejdet goodwill og dermed være i strid med årsregnskabslovens § 41, stk. 1, 2. pkt., der foreslås ændret i forslagets § 1, nr. 58. Endvidere ville den manglende betaling af vederlag medføre, at opgørelsen af værdierne var usikker og ikke burde kunne danne grundlag for etablering af frie reserver, som igen kunne danne grundlag for udbetaling af udbytte.

Den internationale regnskabsstandard IFRS 3 har som årsregnskabsloven det udgangspunkt, at overtagelsesmetoden skal anvendes. IFRS 3 regulerer dog ikke de tilfælde, som er beskrevet i § 121, stk. 2, hvorfor virksomheder, som anvender IFRS, i mange tilfælde også anvender sammenlægningsmetoden ved koncerninterne virksomhedsoverdragelser m.v.

Valg af metode er udtryk for valg af regnskabspraksis, og metoden skal anvendes konsekvent og systematisk over tid, jf. årsregnskabslovens § 13, stk. 2, 1. pkt. Der skal således anvendes en ensartet praksis for virksomhedssammenslutninger af ensartet karakter. Hvis virksomheden ønsker at ændre regnskabspraksis, skal dette ske i overensstemmelse med bestemmelsen i årsregnskabslovens § 13, stk. 2. 2. pkt.

Et eksempel på ændring af praksis er, hvor en virksomhed hidtil generelt har indregnet koncerninterne virksomhedsovertagelser efter sammenlægningsmetoden, men fremover ønsker at anvende overtagelsesmetoden.

Den anden undtagelse findes i den gældende bestemmelse i årsregnskabslovens § 121, stk. 3, som giver mulighed for at anvende sammenlægningsmetoden ved virksomhedssammenslutninger, hvor der er tale om, at to ligeværdige parter etablerer en koncern eller indgår i en fusion.

Denne mulighed kan ikke opretholdes med det nye regnskabsdirektiv, da den tidligere hjemmel i 7. selskabsdirektivs artikel 20, er ophævet. Det vurderes desuden, at muligheden i årsregnskabslovens § 121, stk. 3, kun har været anvendt i et fåtal af situationer, siden den blev indført i 2001.

Muligheden i det gældende stk. 3 er også i strid med de internationale regnskabsstandarder IFRS.

Det foreslås derfor, at *§ 121, stk. 3*, ophæves.

De hidtil gældende bemærkninger til § 121 erstattes af ovenstående bemærkninger.

Til § 122, stk. 1

Årsregnskabslovens § 122 er en rammebestemmelse for anvendelse af overtagelsesmetoden i forbindelse med koncernetablering m.v. Bestemmelsen anfører, at aktiver og forpligtelser skal omvurderes til dagsværdi på erhvervelsestidspunktet. Den omtaler ikke nærmere, hvordan købesummen skal beregnes, hvilke aktiver og forpligtelser der skal identificeres, og hvordan købesummen mere praktisk skal fordeles.

Hvordan købesummen skal fordeles på de erhvervede aktiver og forpligtelser er beskrevet detaljeret i den internationale regnskabsstandard IFRS 3. Der foregår også en løbende proces, hvor der hele tiden udvikles bedre metoder til allokeringen af købesummen.

Den tidligere regnskabsstandard IAS 22 var egnet som grundlag for fortolkning af årsregnskabsloven. IAS 22 er erstattet med IFRS 3, som vurderes generelt at være mere egnet til at udfylde loven på dette område. IFRS 3 er dog en meget kompliceret standard med et antal specialregler. Specialreglerne kan i visse særlige tilfælde være i strid med det nye regnskabsdirektiv og årsregnskabsloven.

Uanset at IFRS 3 generelt er egnet som fortolkningsbidrag til lovens § 122, er det ikke hensigten, at alle virksomheder, som indgår i en virksomhedssammenslutning, skal sætte sig ind i alle bestemmelser i IFRS 3 i forbindelse med overtagelsen. Nogle overtagelser er så simple, at de kan gennemføres alene baseret på lovens rammebestemmelser. Andre vil være meget komplicerede og kan kræve, at IFRS 3 skal anvendes i stor udstrækning.

Erhvervsstyrelsen vil derfor udarbejde en vejledning, som skal tydeliggøre forholdet mellem årsregnskabsloven og IFRS 3 og herunder give eksempler på, hvilke overtagelser der kan anses for så simple, at de kan gennemføres alene baseret på lovens rammebestemmelser.

Komplicerede virksomhedsovertagelser omfatter f.eks. overtagelser af større koncerner, som besidder betydelige immaterielle aktiver, såsom udviklingsprojekter, kundekontrakter og andre rettigheder m.v., som det kan være forbundet med vanskeligheder at identificere og måle.

Den gældende bestemmelse i § 122, stk. 1, 2. pkt., indeholder en forskel til IFRS 3 i forhold til indregningen af hensættelser til omstruktureringer i forbindelse med en virksomhedsovertagelse. Bestemmelsen giver mulighed for at indregne en hensættelse til omstrukturering i den erhvervede virksomhed i kostprisen for kapitalandelene i virksomheden. Dette gælder uanset, at beslutningen om omstruktureringen reelt først er truffet efter erhvervelsen.

Det betyder i praksis, at omstruktureringer i den erhvervede virksomhed ikke umiddelbart påvirker resultatopgørelsen hos den erhvervende virksomhed. Omstruktureringen medfører dog en højere goodwill med deraf følgende forøgede afskrivninger i de kommende år. Hvis omstruktureringen derimod gennemføres i den erhvervende virksomhed, vil de dermed forbundne omkostninger straks blive indregnet i resultatopgørelsen.

Det betyder, at der er en forskellig regnskabsmæssig præsentation af omkostninger til omstrukturering, alt efter hvilken virksomhed omstruktureringen gennemføres i. Denne asymmetri vurderes at være uhensigtsmæssig, og den er som ovenfor nævnt i strid med den internationale udvikling, således som denne er afspejlet i IFRS 3.

Det foreslås derfor, at årsregnskabslovens *§ 122, stk. 1, 2. pkt.*, ophæves. Herefter vil der ikke være nogen forskel til IFRS 3 på dette punkt.

Forslaget medfører, at alene omkostninger til omstruktureringer, som er indregnet i den erhvervede virksomhed inden erhvervelsestidspunktet (overtagelsesdagen), kan indgå ved allokeringen af købesummen og den følgende beregning af goodwill. Omstruktureringer, som besluttes af den erhvervende virksomhed, vil herefter skulle indregnes i resultatopgørelsen.

De hidtil gældende bemærkninger til § 122, stk. 1, erstattes af ovenstående bemærkninger.

Til nr. 154 (§ 122, stk. 2-5, i årsregnskabsloven)

Den gældende § 122 i årsregnskabsloven indeholder en forskel til IFRS i forhold til vurderingen af, hvem der anses for at være den erhvervende virksomhed i en virksomhedssammenslutning. I forhold til vurderingen af, hvem som er den erhvervende virksomhed, tager loven alene udgangspunkt i, hvem der formelt juridisk er den erhvervende, mens IFRS derimod tager udgangspunkt i, hvem der er den reelt erhvervende virksomhed.

Forskellen til IFRS opstod i 2001, da det på det tidspunkt blev vurderet, at bestemmelserne om omvendt overtagelse i IFRS (dagældende internationale regnskabsstandard IAS 22) var i strid med de dagældende regnskabsdirektiver. Denne opfattelse er siden ændret således, at hverken de daværende direktiver eller det nye regnskabsdirektiv er til hinder for at følge de nuværende bestemmelser i IFRS 3 om vurdering af, hvem der er den erhvervende virksomhed.

Den gældende § 122, stk. 1, giver mulighed for spekulation i, hvilken virksomhed som skal være den formelle erhverver i en virksomhedssammenslutning. Årsagen er, at det altid er aktiver og forpligtelser i den erhvervede virksomhed, som omvurderes til dagsværdi. Hvis en stor virksomhed skal gå sammen med en lille virksomhed, kan der således være en interesse i at lade den lille virksomhed være den formelt erhvervende virksomhed. Herefter kan alle aktiver og forpligtelser i den store virksomhed omvurderes til dagsværdi, ligesom der kan beregnes goodwill i den store virksomhed.

Det er ikke hensigtsmæssigt, at årsregnskabsloven afviger fra IFRS på dette punkt, og den gældende regulering giver, som nævnt ovenfor, mulighed for spekulation i, hvem der skal være den erhvervende virksomhed.

Det foreslås derfor, at der indsættes en ny bestemmelse i *§ 122* som *stk. 2,* hvorefter det er den faktisk erhvervende virksomhed, der også skal anses som den regnskabsmæssigt erhvervende virksomhed. Forslaget er i overensstemmelse med lovens grundlæggende princip om, at der skal tages hensyn til reelle forhold fremfor formaliteter, jf. årsregnskabslovens § 13, stk. 1, nr. 2.

Ved vurderingen af, hvem der er den faktiske erhverver, skal der indgå en række forhold, så som hvilken aktionærgruppe, der er den kontrollerende efter erhvervelsen. IFRS 3 indeholder yderligere vejledning, som anvendes til vurdering af, hvem der er den erhvervende virksomhed.

I langt de fleste tilfælde er der ingen tvivl om, hvem der er den erhvervende virksomhed. Der forekommer dog tilfælde, hvor det er svært at vurdere, hvem der er den erhvervende virksomhed. Dette kunne f.eks. være tilfældet, hvor to håndværksmestre ved en fusion slår deres virksomheder sammen til én virksomhed, som ejes 50/50 af de to parter.

Med henblik på at undgå, at der i de tilfælde, hvor det er uklart, hvem der er den overtagende part, skal anvendes betydelige ressourcer på vurderingen, herunder eventuelt anvendelse af eksterne rådgivere, foreslås det, at den formelt erhvervende virksomhed kan anses som erhverver.

Herved tilstræbes det, at der på den ene side ikke kan spekuleres i, hvem der skal være den erhvervende virksomhed, samtidig med at det sikres, at virksomhederne ikke påføres unødige byrder.

Det foreslåede nye stk. 2 vedrører koncernregnskabet, men kan ved fusion også få indvirkning på årsregnskabet, jf. henvisningen i årsregnskabslovens § 129, der foreslås ændret i forslagets § 1, nr. 164, til koncernbestemmelserne.

Bestemmelsen får ingen indvirkning på årsregnskabet ved køb af dattervirksomheder, uanset om disse indregnes og måles til kostpris eller efter indre værdis metode. Det betyder, at en såkaldt "omvendt virksomhedsovertagelse" vil medføre forskellig egenkapital i modervirksomhedens årsregnskab og koncernregnskabet, uanset om indre værdis metode anvendes.

De gældende bestemmelser i stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5, idet der dog i forslagets § 1, nr. 155, foreslås en ny affattelse af stk. 3, der bliver stk. 4.

Til nr. 155 (§ 122, stk. 4, i årsregnskabsloven)

§ 122 angiver den fremgangsmåde, som skal følges ved medtagelse i koncernregnskabet af nye dattervirksomheder første gang efter erhvervelsen. Stk. 1 og 2 regulerer indregning, måling og konsolidering af aktiver og forpligtelser i den erhvervede dattervirksomhed.

Stk. 3 regulerer, hvorledes et eventuelt forskelsbeløb mellem nettoaktiverne og købesummen skal indregnes i koncernregnskabet.

Efter den gældende § 122, stk. 3, i årsregnskabsloven, der efter forslagets § 1, nr. 155, bliver stk. 4, skal et fremkommet positivt forskelsbeløb behandles som goodwill efter § 43.

Efter den gældende § 43, stk. 3, er der en begrænsning i afskrivningsperioden for goodwill og andre immaterielle anlægsaktiver, idet afskrivningsperioden for immaterielle anlægsaktiver ikke må overstige 20 år.

Der foreslås i forslagets § 1, nr. 66, en ny affattelse af § 43, stk. 3, således at immaterielle anlægsaktiver skal afskrives over brugstiden, jf. hovedreglen i § 43, stk. 1.

Det betyder, at hvis en virksomhed har goodwill, hvor brugstiden er 25 år, vil denne goodwill fremover skulle afskrives over 25 år. Hvis virksomhedens goodwill afskrives over en særlig lang periode, stilles der dog større krav til begrundelsen for, hvorfor den har en særlig lang levetid.

For goodwill kan det i visse tilfælde være meget svært at skønne pålideligt over brugstiden. Med den foreslåede nye affattelse af § 43, stk. 3, indsættes der en bestemmelse, som omfatter de situationer, hvor brugstiden ikke kan skønnes pålideligt. Det foreslås, at brugstiden i disse tilfælde fastsættes til 10 år. Det nye regnskabsdirektiv forudsætter, at det kun er i få situationer, at brugstiden ikke kan skønnes pålideligt.

Et negativt forskelsbeløb betragtes som negativ goodwill og indregnes som en periodeafgrænsningspost under forpligtelser, i form af udskudt indtægt.

Den internationale regnskabsstandard IFRS 3, afsnit 34, kræver derimod, at negativ goodwill indregnes som en indtægt i resultatopgørelsen på overtagelsestidspunktet.

Det foreslås, at *§ 122, stk. 3,* der bliver *stk. 4,* ændres således, at negativ goodwill fremover skal indregnes som en indtægt i resultatopgørelsen, når de almindelige betingelser for indregning af en indtægt er til stede. Herefter vil bestemmelsen ikke være i konflikt med IFRS.

Forskellen til IFRS opstod i 2001, da det på det tidspunkt var opfattelsen, at den dagældende bestemmelse i IAS 22 ikke kunne rummes indenfor det dagældende direktiv. Opfattelsen blev imidlertid ændret senere, hvilket også fremgår af Kommissionens forslag i 2002 til ændring af regnskabsdirektiverne, KOM(2002)259/2 endelig. Her fremgår det, at der ikke er konflikt mellem IFRS og direktiverne.

Direktivets ordlyd er ændret i det nye regnskabsdirektivs artikel 24, stk. 3, litra f. Den nye ordlyd vurderes ikke at medføre en konflikt i forhold til IFRS på dette punkt.

Den foreslåede ændring af lovens bestemmelse gennemfører således artikel 24, stk. 3, litra f, i det nye regnskabsdirektiv.

Negativ goodwill må antages kun at opstå sjældent. Årsagen er, at negativ goodwill er udtryk for, at der er betalt mindre for virksomheden end den reelle værdi heraf. Dette kan f.eks. ske, hvor sælger er tvunget til at sælge og derfor er villig til at acceptere en lavere pris end den reelle markedspris.

IFRS 3 anfører i afsnit 36, at hvis der konstateres negativ goodwill, skal der foretages en ny vurdering af købsprisallokeringen. Årsagen er, at negativ goodwill er så sjældent forekommende, at konstatering af negativ goodwill i sig selv er en indikation på en fejl i købsprisallokeringen. Denne revurdering vil også skulle gennemføres under årsregnskabsloven.

I visse tilfælde opstår negativ goodwill som følge af, at der erhverves en virksomhed, som har væsentlige eventualforpligtelser, der ikke indregnes i balancen, men som der tages højde for ved beregningen

af købsprisen. I disse tilfælde vil den negative goodwill først kunne indregnes som en indtægt, når eventualforpligtelserne er afviklet, og indtægten således kan anses for realiseret.

De hidtil gældende bemærkninger til § 122, stk. 3, erstattes af ovenstående bemærkninger til stk. 3, som bliver til stk. 4.

Til nr. 156 (§ 123 i årsregnskabsloven)

Efter den gældende bestemmelse i årsregnskabslovens § 123, 1. pkt., skal en virksomhedssammenslutning anses for foretaget ved regnskabsårets start, og der skal foretages tilpasning af sammenligningstal, herunder, så vidt det er praktisk muligt, også i 5-årsoversigten, når sammenlægningsmetoden anvendes. Tilpasning af sammenligningstal er i praksis en udbredt model ved anvendelse af sammenlægningsmetoden, og den kendes f.eks. fra de amerikanske regnskabsregler.

Det nye regnskabsdirektiv regulerer ikke dette forhold, men overlader det til medlemsstaterne.

Sammenlægningsmetoden er ikke beskrevet i de internationale regnskabsstandarder, IFRS, men kan i praksis anvendes for virksomhedssammenslutninger under fælles kontrol. Det vil sige de samme virksomhedssammenslutninger, som sammenlægningsmetoden efter de foreslåede ændringer i §§ 121 og 122, jf. forslagets § 1, nr. 153-155, kan anvendes på efter årsregnskabsloven. IFRS 3 kræver anvendelse af overtagelsesmetoden, men da IFRS 3 netop ikke regulerer virksomhedssammenslutninger under fælles kontrol, giver dette i praksis virksomhederne en vis frihed til valg af metode til indregning og måling af disse virksomhedssammenslutninger.

Det ses i praksis, at sammenlægningsmetoden under IFRS både anvendes med overtagelse pr. den faktiske overtagelsesdato og med virkning tilbage i tid.

Det har været anført, at anvendelse af sammenlægningsmetoden med tilbagevirkende kraft, med tilpasning af sammenligningstal, kan være byrdefuld. Da direktivet ikke kræver, at metoden skal anvendes med tilbagevirkende kraft, foreslås det at ændre § 123.

Det foreslås at affatte *§ 123* på ny, således at de gældende bestemmelser i § 123, 1. og 2. pkt., videreføres uændret som henholdsvis § 123, stk. 1 og stk. 3, mens der indsættes en ny bestemmelse som § 123, stk. 2.

I henhold til det foreslåede stk. 1 skal en virksomhedssammenslutning, som hidtil, anses for foretaget ved regnskabsårets start, og der skal foretages tilpasning af sammenligningstal herunder, så vidt det er praktisk muligt, også i 5-årsoversigten, når sammenlægningsmetoden anvendes.

Herved adskiller metoden sig fra overtagelsesmetoden, der kræver indregning pr. den dag, hvor modervirksomheden får kontrol over dattervirksomheden. Efter overtagelsesmetoden kan der heller ikke ske tilpasning af sammenligningstal. Uanset den gældende bestemmelse i § 123, 1. pkt., der med forslaget bliver § 123, stk. 1, kan en virksomhedssammenslutning efter sammenlægningsmetoden ikke anses for at være sket før det tidspunkt, hvor de involverede virksomheder blev underlagt fælles kontrol. Det skal dog bemærkes, at en fusion altid kan ske med regnskabsmæssig virkning tilbage til starten af regnskabsåret i overensstemmelse med de selskabsretlige regler herom.

Det betyder, at hvis en virksomhed køber en dattervirksomhed fra en uafhængig part, skal købet indregnes og måles efter årsregnskabslovens § 122. Indregning skal ske pr. den dato, hvor der opnås kontrol med dattervirksomheden.

Hvis der derimod sker en efterfølgende fusion med dattervirksomheden, kan denne ske med regnskabsmæssig virkning tilbage til starten af regnskabsåret, dvs. fra et tidligere tidspunkt end virksomhedsovertagelsen. Der kan dog ikke ske tilpasning af sammenligningstal, da dette ikke er en del af den selskabsretlige regulering af fusioner med regnskabsmæssig tilbagevirkende kraft.

I det beskrevne eksempel vil fusionen skulle tage udgangspunkt i værdierne i koncernregnskabet. Det vil sige, at hvis der f.eks. ved overtagelsen er indregnet 100 i goodwill i koncernregnskabet, skal disse

100 også indregnes i koncernregnskabet efter fusionen, ligesom fusionen bevirker, at de skal indregnes i modervirksomhedens årsregnskab. En fusion med en dattervirksomhed efter købet af dattervirksomheden kan således ikke anvendes til at fjerne goodwill og andre reguleringer, som er konstateret ved virksomhedsovertagelsen, fra balancen.

Efter det foreslåede nye stk. 2 får virksomhederne mulighed for at anse sammenlægningen som sket på erhvervelsestidspunktet. Det overlades således til de enkelte virksomheder at vurdere, om metoden skal anvendes med tilbagevirkende kraft.

Den anvendte metode skal anvendes konsekvent for alle virksomhedssammenslutninger, som indregnes og måles efter sammenlægningsmetoden. Det skal fremgå af anvendt regnskabspraksis, om der er sket indregning med tilbagevirkende kraft, jf. den foreslåede præcisering af § 53, stk. 2, nr. 4, i forslagets § 1, nr. 84.

Den gældende bestemmelse i § 123, 2. pkt., foreslås som nævnt videreført som *stk. 3* uden ændringer.

Dette medfører, at aktiver og forpligtelser indregnes og måles til den bogførte værdi opgjort efter den erhvervende virksomheds regnskabspraksis. Aktiver og forpligtelser skal således fremgå som om, de oprindeligt var erhvervet af den erhvervende virksomhed. I modsætning til overtagelsesmetoden omvurderes aktiver og forpligtelser efter sammenlægningsmetoden ikke til dagsværdier.

Ved brug af sammenlægningsmetoden kan der fremkomme et forskelsbeløb, som hidrører fra, at virksomheden har betalt dagsværdi for en anden virksomhed, men alene medtager denne i koncernregnskabet til de bogførte værdier af aktiver og forpligtelser. Et positivt forskelsbeløb skal i henhold til det foreslåede stk. 3 fratrækkes på tydelig vis i de reserver, der kan anvendes til at dække underskud. Et negativt forskelsbeløb skal på tilsvarende vis tillægges reserverne.

Der henvises i øvrigt til de hidtil gældende bemærkninger til § 123, jf. specielle bemærkninger til § 123: Folketingstidende 2000-01, A, L 138 som fremsat, side 3339.

Til nr. 157 (§ 125, stk. 2, nr. 4, i årsregnskabsloven)

Det foreslås, at *§ 125, stk. 2, nr. 4,* ophæves.

Forslaget er en konsekvens af, at § 120, stk. 2, som ovennævnte bestemmelse henviser til, foreslås ophævet i forslagets § 1, nr. 153.

Til nr. 158 (§ 126, stk. 1, i årsregnskabsloven)

I den gældende § 126, stk. 1, i årsregnskabsloven er der opregnet en række notekrav til årsregnskabet, der tilsvarende finder anvendelse på koncernregnskabet.

Det foreslås, at *§ 126, stk. 1,* affattes på ny som led i gennemførelsen af det nye regnskabsdirektiv, der samlet regulerer kravene til årsregnskabet og koncernregnskabet.

Af det nye regnskabsdirektivs artikel 28, stk. 1, fremgår det bl.a., at noterne til koncernregnskabet skal indeholde de oplysninger, der kræves i artikel 16, 17 og 18 med de fornødne tilpasninger, der følger af de særlige forhold, som gør sig gældende for koncernregnskaber.

Den foreslåede nye *§ 126, stk. 1,* indeholder en række henvisninger til oplysningskrav til årsregnskabet, som finder tilsvarende anvendelse på koncernregnskabet. Oplysningskravene svarer til de hidtil gældende oplysningskrav med visse ændringer og tilføjelser, som omtales nedenfor. Oplysningskravene i det nye stk. 1 er anført i den rækkefølge, de forventes at blive præsenteret i som følge af det foreslåede nye stk. 2, der ligeledes omtales nedenfor.

Henvisningen i den gældende § 126, stk. 1, nr. 3, til § 76 om egne kapitalandele er ikke medtaget i det nye stk. 1. Baggrunden for dette er, at § 76 foreslås ophævet, og at der i stedet indsættes en ny bestemmelse som § 77, hvorefter oplysningerne om egne kapitalandele ikke længere skal placeres i en note, men i ledelsesberetningen, jf. forslagets § 1, nr. 97 og 98. I lighed hermed foreslås det i

forslagets § 1, nr. 161, at der i § 128, stk. 2, 1. pkt., indsættes krav om, at der i ledelsesberetningen i koncernregnskabet skal gives oplysninger om egne kapitalandele.

Henvisningen i den gældende § 126, stk. 1, nr. 4, til § 87 a om bevægelser på egenkapitalen er ikke medtaget i det nye stk. 1. Baggrunden for dette er, at § 87 a foreslås ophævet, og at der i stedet indsættes en ny bestemmelse som § 86 a, hvorefter egenkapitalopgørelsen ikke længere skal placeres i en note, men som et særskilt element i årsregnskabet, jf. forslagets § 1, nr. 109 og 112. I lighed hermed foreslås det i forslagets § 1, nr. 151, at der i § 118, stk. 1, indsættes krav om, at koncernregnskabet skal indeholde en egenkapitalopgørelse for koncernen, der er placeret som et særskilt element i koncernregnskabet.

Den foreslåede *§ 126, stk. 1, nr. 1,* indeholder ligesom den gældende bestemmelse en henvisning til § 96, stk. 1, om segmentoplysninger. § 96, stk. 1, er dog ændret således, som det fremgår af forslagets § 1, nr. 121. Den foreslåede ændring i § 1, nr. 121, medfører, at store virksomheder skal angive nettoomsætningens fordeling på aktiviteter samt på geografiske markeder, hvis disse aktiviteter henholdsvis markeder afviger betydeligt indbyrdes med hensyn til tilrettelæggelsen af salget af varer og tjenesteydelser, i stedet for som efter de gældende regler at oplyse nettoomsætningens fordeling på forretningssegmenter samt geografiske segmenter, hvis forretningssegmenterne henholdsvis de geografiske segmenter afviger indbyrdes.

Den foreslåede *§ 126, stk. 1, nr. 2,* bestemmer, at der skal gives oplysning om revisionshonorar, jf. § 96, stk. 2, på koncernniveau.

Der skal således gives oplysning om det samlede honorar til den eller de revisorer, der reviderer modervirksomheden og koncernvirksomhederne. Oplysningerne omfatter alle de revisorer, hvis arbejde danner grundlag for revisionen af koncernregnskabet. Den foreslåede bestemmelse er videreført uden ændringer fra den gældende § 126, stk. 1, nr. 9.

Den foreslåede *§ 126, stk. 1, nr. 3,* bestemmer som noget nyt, at der skal gives oplysning om størrelsen og arten af indtægts- eller omkostningsposter, som er særlige på grund af deres størrelse eller art, jf. den foreslåede nye § 67 a, jf. forslagets § 1, nr. 90. Forslagets § 1, nr. 90, gennemfører artikel 16, stk. 1, litra f, i det nye regnskabsdirektiv og stiller således krav om, at der udover de oplysninger, der kræves i henhold til andre bestemmelser i direktivet, i noterne til årsregnskabet skal gives oplysninger om størrelsen og arten af enkelte indtægts- eller udgiftsposter af særlig størrelse eller beskaffenhed.

Den foreslåede *§ 126, stk. 1, nr. 4,* bestemmer som noget nyt, at der skal gives oplysning om ledelsens forslag til beslutning om anvendelse af virksomhedens overskud eller dækning af underskud, jf. den foreslåede nye § 95 a, jf. forslagets § 1, nr. 120.

Det følger af de særlige forhold for koncerner, at der kun skal gives oplysning om eventuelle forslag til udlodning af udbytte i modervirksomheden, ligesom det følger af den foreslåede § 118, stk. 4, jf. forslagets § 1, nr. 152, at minoritetsinteressernes forholdsmæssige andel af dattervirksomhedernes resultat skal opføres som en særskilt post i ledelsens forslag til beslutning om anvendelse af virksomhedens overskud eller dækning af underskud.

Efter den foreslåede *§ 126, stk. 1, nr. 5,* skal der gives en række oplysninger om anlægsaktiver.

Der er som noget nyt indsat en henvisning til den nyaffattede § 58, jf. forslagets § 1, nr. 87, om opskrevne anlægsaktiver, der ikke løbende reguleres til dagsværdi efter §§ 37 og 38. Desuden er der indsat en henvisning til den foreslåede § 58 a, jf. forslagets § 1, nr. 88, om centrale forudsætninger, som er anvendt ved beregningen af dagsværdi for aktiver og forpligtelser, og til den foreslåede nye § 58 b, jf. forslagets § 1, nr. 88, om oplysninger om afledte finansielle instrumenter, som løbende måles til dagsværdi. Endelig er der indsat en henvisning til den foreslåede § 58 c, jf. forslagets § 1, nr. 88, om oplysning om positive og negative forskelsbeløb, som konstateres ved første indregning af kapitalandele efter indre værdis metode i henhold til § 43 a. I koncernregnskabet skal indre værdis metode anvendes for kapitalandele i associerede virksomheder, jf. § 119, stk. 1, 2. pkt.

Henvisningen til den gældende § 88 om oplysninger om kostpris, opskrivninger om af- og nedskrivninger for anlægsaktiver er videreført fra den gældende § 126, stk. 1, nr. 5. Desuden er der indsat en henvisning til den foreslåede nye § 88 a, jf. forslagets § 1, nr. 113, om de særlige forudsætninger, der ligger til grund ved indregning og måling af udviklingsprojekter og skatteaktiver. Hertil skal det særligt bemærkes, at der ikke er tale om et direktivkrav. Henvisningen er dog foreslået indsat, idet de pågældende oplysninger tilsvarende vurderes at være relevante i koncernregnskabet.

Endvidere er der indsat en henvisning til den foreslåede nye § 88 b, jf. forslagets § 1, nr. 113, om oplysninger om finansielle anlægsaktiver, der måles til kostpris, og hvor de pågældende aktiver er indregnet til en højere værdi end dagsværdien.

Den foreslåede *§ 126, stk. 1, nr. 6,* bestemmer, at der skal gives oplysning om eventualaktiver, jf. § 90 b. Den foreslåede bestemmelse er videreført uden ændringer fra den gældende § 126, stk. 1, nr. 6.

Den foreslåede *§ 126, stk. 1, nr. 7,* bestemmer som noget nyt, at der skal gives en række oplysninger om virksomhedskapitalen, jf. den foreslåede nye § 87 a, jf. forslagets § 1, nr. 112, herunder om antallet af aktier eller anparter og deres pålydende værdi. Det følger af de særlige forhold for koncerner, at der kun skal gives oplysning om virksomhedskapitalen i modervirksomheden.

Efter den foreslåede *§ 126, stk. 1, nr. 8,* skal der gives en række oplysninger om forpligtelser. Henvisningen til den gældende § 92 om gæld, der forfalder til betaling efter mere end fem år, er videreført fra den gældende § 126, stk. 1, nr. 7. Henvisningerne til § 93, som ændret ved forslagets § 1, nr. 114 og 115, om konvertible gældsbreve m.v., og til den foreslåede § 93 a, jf. forslagets § 1, nr. 116, om hensatte forpligtelser, er nye.

Efter den foreslåede *§ 126, stk. 1, nr. 9,* skal der gives en række oplysninger om eventualforpligtelser. Henvisningen til §§ 64 og 94-94 b i forslaget svarer indholdsmæssigt til henvisning til §§ 64, 94 og 94 a i den gældende § 126, stk. 1, nr. 1, idet kravene i den gældende § 64 indholdsmæssigt svarer til kravene i den nyaffattede § 64, jf. forslagets § 1, nr. 89, og den nye § 94 b, jf. forslagets § 1, nr. 118.

Efter den foreslåede *§ 126, stk. 1, nr. 10,* skal der gives en række oplysninger om nærtstående parter. Der skal medtages oplysninger om transaktioner med parter, som er nærtstående til koncernen. Derimod skal der ikke oplyses om transaktioner mellem nærtstående parter, der indgår i konsolideringen, jf. det nye regnskabsdirektivs artikel 28, stk. 1, litra a. Henvisningen til §§ 69 og 98 c, stk. 1, 2, 4 og 6, er videreført fra henvisningen i den gældende § 126, stk. 1, nr. 2. Henvisningen til den foreslåede § 68, jf. forslagets § 1, nr. 91, og til den nyaffattede § 98 a, jf. forslagets § 1, nr. 124, viderefører tilsammen henvisningen i den gældende § 68 i § 126, stk. 1, nr. 2, bortset fra, at henvisningen til den gældende § 98 a, stk. 3, om sammenligningstal udgår. Henvisningen til § 73, som ændret ved forslagets § 1, nr. 94-96, viderefører henvisningen til den gældende § 73 i § 126, stk. 1, nr. 2, med mindre ændringer. Henvisningen til den foreslåede § 97 b, jf. forslagets § 1, nr. 122, svarer indholdsmæssigt til den gældende henvisning til § 71 i den gældende § 126, stk. 1, nr. 2.

Den foreslåede *§ 126, stk. 1, nr. 11,* bestemmer som noget nyt, at der skal gives oplysninger om betydningsfulde hændelser, som er indtruffet efter regnskabsårets udløb, jf. den foreslåede § 98 d, jf. forslagets § 1, nr. 127. Hvis virksomheden kan give en beløbsmæssig indikation på den finansielle virkning af den indtrufne hændelse, skal denne oplyses. Dette vil eksempelvis ofte være muligt i en situation, hvor virksomheden har frasolgt sin aktivitet eller en del af denne, eller virksomheden har haft et stort tab på et tilgodehavende. Modsat vil det efter omstændighederne ikke altid være muligt for virksomheden at give en beløbsmæssig indikation på den finansielle virkning af hændelsen, eksempelvis ved overtrædelse af lånebetingelser (covenants) på et væsentligt banklån, som giver banken mulighed for at opsige lånet.

De hidtil gældende bemærkninger til § 126, stk. 1, erstattes af ovennævnte bemærkninger.

Den foreslåede *§ 126, stk. 7,* fastslår som noget nyt, at noterne til koncernregnskabet, jf. stk. 1, skal præsenteres i samme række følge som de poster i resultatopgørelsen og balancen, de vedrører. Bestem-

melsen svarer til den foreslåede nye § 52 a, jf. forslagets § 1, nr. 82, hvorefter noterne til årsregnskabet skal præsenteres i samme rækkefølge som de poster i resultatopgørelsen og balancen, de vedrører. Dette er et direktivkrav for årsregnskaber, jf. artikel 15 i det nye regnskabsdirektiv. Direktivet indeholder ikke et tilsvarende krav for koncernregnskaber, idet direktivets artikel 28 om koncernregnskaber ikke henviser til artikel 15. Kravet foreslås dog også indsat for koncernregnskaber, fordi det anses for mest hensigtsmæssigt at lade samme struktur gælde for noterne til koncernregnskabet som for noterne til årsregnskabet.

De gældende bestemmelser i stk. 2-4 videreføres herefter som stk. 3-5, idet stk. 3, der bliver stk. 4, foreslås ændret, jf. forslagets § 1, nr. 159.

Til nr. 159 (§ 126, stk. 4, i årsregnskabsloven)

Efter den gældende § 126, stk. 3, 1. pkt., finder kravet i § 106 om oplysninger om vederlag m.v. til ledelsesmedlemmer tilsvarende anvendelse, hvis modervirksomheden er omfattet af regnskabsklasse D. Endvidere fremgår det af 2. pkt., at kravet i § 106 a finder tilsvarende anvendelse, hvis modervirksomheden er omfattet af regnskabsklasse D.

Det foreslås at ophæve *2. pkt.* i *§ 126, stk. 3,* der bliver *stk. 4*. Forslaget er en konsekvens af, at § 106 a foreslås ophævet i forslagets § 1, nr. 137.

Til nr. 160 (§ 126, stk. 6 og 7, i årsregnskabsloven)

Den gældende § 126 i årsregnskabsloven opregner notekravene til koncernregnskabet, jf. forslagets § 1, nr. 158.

Det foreslås, at der indsættes en ny bestemmelse som *§ 126, stk. 6,* hvori der stilles krav om, at det gennemsnitlige antal beskæftigede i pro rata-konsoliderede virksomheder skal oplyses særskilt i noterne til koncernregnskabet. Oplysningen skal gives for virksomhedens andel af gennemsnitligt antal beskæftigede i pro rata-konsoliderede virksomheder. Baggrunden for forslaget er, at det nye regnskabsdirektiv i artikel 28, stk. 1, litra b, kræver, at de pågældende oplysninger skal gives i noterne til koncernregnskabet.

Endvidere foreslås det, at der i *§ 126* indsættes en ny bestemmelse som *stk. 7*, hvorefter der skal gives yderligere oplysninger, når sammenlægningsmetoden, jf. § 123, som foreslås ændret i forslagets § 1, nr. 156, anvendes til indregning og måling af virksomhedssammenslutninger. Kravet følger af artikel 25, stk. 3, i det nye regnskabsdirektiv. Det foreslås således, at det skal oplyses, hvorledes anvendelsen af sammenlægningsmetoden har påvirket virksomhedens reserver. Årsagen er, at forskellen mellem det beløb, der vederlægges for kapitalandelene i dattervirksomheden og den regnskabsmæssige indre værdi i dattervirksomheden tillægges, henholdsvis fratrækkes, i de reserver, der kan anvendes til at dække underskud, jf. den foreslåede bestemmelse i § 123, stk. 3, jf. forslagets § 1, nr. 156. Efter den foreslåede bestemmelse i § 126, stk. 7, skal der således oplyses om, hvilke reserver der påvirkes og med hvilket beløb. Disse oplysninger kan gives i en særlig note eller i egenkapitalopgørelsen.

Endvidere foreslås det, at det skal oplyses om navn og hjemsted for de dattervirksomheder, som i regnskabsåret er indregnet efter sammenlægningsmetoden, jf. kravet herom i direktivets artikel 25, stk. 3.

Til nr. 161 (§ 128, stk. 2-5, i årsregnskabsloven)

Årsregnskabslovens § 128 indeholder regler om koncernens ledelsesberetning.

Den gældende § 128, stk. 2, indeholder henvisninger til en række bestemmelser om ledelsesberetningen til årsregnskabet, som finder tilsvarende anvendelse på ledelsesberetningen til koncernregnskabet.

Det foreslås, at det gældende stk. 2 ophæves og erstattes af to nye stykker, således at det nye stk. 2 viderefører det gældende stk. 2, 1. og 3. pkt., med visse ændringer, mens det nye stk. 3 viderefører det gældende stk. 2, 2. pkt., med visse ændringer. De særlige krav, der stilles til koncernregnskabet, når modervirksomheden er omfattet af regnskabsklasse D, er således udskilt til det nye stk. 3.

Den foreslåede *§ 128, stk. 2, 1. pkt.,* henviser således til bestemmelserne i §§ 76 a og 77 i regnskabsklasse B, således som disse bestemmelser er affattet i forslagets § 1, nr. 98. Koncernen skal således beskrive sine væsentligste aktiviteter og redegøre for eventuelle væsentlige ændringer i aktiviteterne og de økonomiske forhold samt oplyse om bl.a. antal af og pålydende værdi for eventuelle egne kapitalandele.

Endvidere henviser bestemmelsen til §§ 99-99 b og 101 i regnskabsklasse C. Der henvises således til kravene til ledelsesberetningen, til redegørelsen for samfundsansvar, til redegørelsen vedrørende det underrepræsenterede køn, og hoved- og nøgletalsoversigten.

Kravene til ledelsesberetningen, jf. § 99, som foreslået ændret i § 1, nr. 128 og 129, finder således tilsvarende anvendelse på koncernens ledelsesberetning.

Kravene om redegørelse for samfundsansvar i § 99 a finder tilsvarende anvendelse på koncernens redegørelse for samfundsansvar. § 99 a er foreslået ændret i forslagets § 1, nr. 130. Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 130. Endvidere henvises til den foreslåede § 6, stk. 6, jf. stk. 5, om ikrafttræden m.v. og bemærkningerne hertil.

Kravene til redegørelsen vedrørende det underrepræsenterede køn i § 99 b, som foreslået ændret i § 1, nr. 131-132, finder ligeledes anvendelse for koncernens beretning.

Endelig finder kravene til hoved- og nøgletalsoversigten i § 101, som foreslået ændret i § 1, nr. 134-135, også anvendelse på koncernens hoved- og nøgletalsoversigt.

Den foreslåede § 128, stk. 2, 1. pkt., indeholder ikke henvisning til den foreslåede nye § 99 c om beretning om betaling til myndigheder, jf. forslagets § 1, nr. 133, da beretningen til koncernregnskabet om betaling til myndigheder er reguleret i den foreslåede § 128 a, jf. forslagets § 1, nr. 163.

Den foreslåede *§ 128, stk. 2, 2. pkt.,* viderefører den gældende § 128, stk. 2, 3. pkt., således at oplysninger om filialer i udlandet efter § 99, stk. 1, nr. 11, der bliver nr. 10 som følge af den foreslåede ændring til § 99 i forslagets § 1, nr. 129, kan undlades i koncernens ledelsesberetning som hidtil.

Den foreslåede *§ 128, stk. 3,* vedrører de yderligere bestemmelser, der finder anvendelse på koncernens ledelsesberetning, hvis modervirksomheden er omfattet af reglerne i regnskabsklasse D.

Den foreslåede *§ 128, stk. 3, 1. pkt.,* viderefører den gældende § 128, stk. 2, 2. pkt., således at der som hidtil henvises til § 107 og § 107 b, stk. 1, nr. 6, og stk. 3 og 4.

De gældende bestemmelser i § 128, stk. 3 og 4, videreføres uden ændringer som stk. 4 og 5. Disse bestemmelser vedrører en modervirksomheds mulighed for at undlade visse sammenligningstal første gang, den aflægger koncernregnskab, og muligheden for at sammendrage modervirksomhedens og koncernens ledelsesberetninger.

Til nr. 162 (§ 128, stk. 5, i årsregnskabsloven)

Det foreslås, at henvisningerne i årsregnskabslovens *§ 128, stk. 4,* der bliver *stk. 5* som følge af forslagets § 1, nr. 162, ændres til § 22, stk. 4, § 78, stk. 6, og § 102, stk. 8.

Der er alene tale om redaktionelle ændringer som følge af de foreslåede ændringer til §§ 22, 78 og 102 i forslagets § 1, nr. 34, 99 og 136.

Til nr. 163 (§ 128 a i årsregnskabsloven)

Det foreslås, at der indsættes en ny bestemmelse i årsregnskabsloven som *§ 128 a.*

Den foreslåede *§ 128 a, stk. 1,* gennemfører sammen med den foreslåede § 99 c, jf. forslagets § 1, nr. 133, det nye regnskabsdirektivs kapitel 10 og regulerer kravet om aflæggelse af en beretning om betaling til myndigheder i ledelsesberetningen på koncernniveau i det omfang, en koncernvirksomhed udøver aktivitet som omfattet af § 99 c, stk. 1, og gælder for store modervirksomheder omfattet af regnskabsklasse C og modervirksomheder omfattet af regnskabsklasse D. Virksomheder, der aflægger koncernregnskab

efter de internationale regnskabsstandarder (IFRS), jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarder, skal følge koncerndefinitionen i IFRS. Dette gælder uanset, om virksomheden er omfattet af regnskabsklasse D og derfor forpligtet til at anvende IFRS, eller om virksomheden frivilligt anvender IFRS, jf. § 137 i årsregnskabsloven.

Med den foreslåede *§ 128 a, stk. 2,* skabes der sammenhæng mellem modervirksomhedens finansielle regnskab og beretningen om betalinger til myndigheder, for så vidt angår deltagelse i fællesledede virksomheder. Det bestemmes således, at i det omfang modervirksomheden indregner sin andel af resultat og egenkapital i en fælles ledet virksomhed pro rata i sit finansielle koncernregnskab, skal betalinger, omfattet af stk. 1, tilsvarende indgå i beretningen pro rata.

Med henvisningen til § 114, stk. 2, i den foreslåede *§ 128 a, stk. 3,* gives der mulighed for at udeholde en koncernvirksomheds betalinger fra koncernens beretning om betalinger til myndigheder i det omfang

1. virksomheden er en dattervirksomhed, og betydelige og vedvarende hindringer i væsentlig grad begrænser modervirksomhedens udøvelse af sine rettigheder og dattervirksomhedens aktiver eller ledelse,
2. virksomheden er en dattervirksomhed, og de nødvendige oplysninger ikke kan indhentes inden for en rimelig frist eller uden forholdsmæssigt store omkostninger,
3. virksomheden er en dattervirksomhed, der ikke tidligere har indgået i koncernregnskabet ved konsolidering, og modervirksomheden udelukkende besidder kapitalandelene i dattervirksomheden med henblik på efterfølgende at overdrage dem, eller
4. virksomheden er en erhvervsdrivende moderfond, der selv kun i begrænset omfang udøver erhvervsaktiviteter og ikke, bortset fra konvertible gældsbreve og ikkeudbetalt udbytte, har tilgodehavender hos eller har stillet sikkerhed for nogen af sine dattervirksomheder.

Den foreslåede *§ 128 a, stk. 4,* har til formål at friholde en modervirksomhed fra pligten til selv at udarbejde beretning om betalinger til myndigheder på koncernniveau i det omfang, oplysningerne indgår i beretningen for en højere koncern. Den foreslåede bestemmelse er med udgangspunkt i det nye regnskabsdirektiv formuleret således, at en modervirksomhed, der har aktiviteter omfattet af § 99 c, stk. 1, kan undlade at udarbejde en beretning efter stk. 1, hvis den selv er en dattervirksomhed af en højere modervirksomhed, der er forpligtet til at udarbejde en beretning om betaling til myndigheder. Uanset at det således ikke udtrykkeligt fremgår af bestemmelsen, er det lagt til grund, at den højere liggende modervirksomhed rent faktisk også udarbejder en beretning om betaling til myndigheder, hvori oplysningerne om betalingerne fra den førstnævnte modervirksomhed og den koncern, hvori den er modervirksomhed, indgår.

Den foreslåede *§ 128 a, stk. 5,* vedrører den situation, hvor modervirksomheden efter den gældende § 112, stk. 2, nr. 2, undlader at aflægge koncernregnskab, idet den er dattervirksomhed af en højere modervirksomhed i et ikke EU/EØS-land, der udarbejder koncernregnskab efter regler, der i det mindste er ligeværdige med reglerne for konsoliderede regnskaber efter det nye regnskabsdirektiv og årsregnskabsloven og er revideret af personer, der er autoriseret i medfør af den nationale lovgivning, hvorunder den højere modervirksomhed henhører. Der kan eksempelvis være tale om en højere modervirksomhed, der er hjemmehørende i USA. I det omfang der ikke er udarbejdet koncernregnskab for den koncern, hvori førstnævnte modervirksomhed er modervirksomhed, er der ikke noget koncernregnskab, hvori beretningen om betalinger til myndigheder for den koncern, hvori den i 1. pkt. førstnævnte virksomhed er modervirksomhed, kan indarbejdes. Det følger i denne situation af bestemmelsen, at beretningen i stedet skal indgå i modervirksomhedens egen årsrapport. Bestemmelsen i § 99 c, stk. 6, jf. forslagets § 1, nr. 133, finder i denne forbindelse tilsvarende anvendelse.

Til nr. 164 (§ 129, stk. 1, 2. pkt., i årsregnskabsloven)

Den gældende § 129 i årsregnskabsloven indeholder regler om fusionsregnskaber, som det i dag er

frivilligt at udarbejde. Bestemmelsen finder dog også anvendelse på åbningsbalancen ved en fusion. Åbningsbalancen vil være udgangspunktet for udarbejdelsen af det kommende årsregnskab.

Efter den gældende § 129 finder reglerne for modervirksomheden anvendelse på den fortsættende virksomhed, og reglerne for dattervirksomhederne finder anvendelse på den ophørende virksomhed. Koncernregnskabsreglerne overføres således på fusionsregnskabet.

En fusion er en virksomhedssammenslutning og skal indregnes og måles på samme måde som en koncernetablering.

Der foreslås en ny affattelse af *§ 129, stk. 1, 2. pkt.*

Dette betyder, at den reelt erhvervende (overtagende) virksomhed i en fusion regnskabsmæssigt skal anses som erhverver. Forslaget er i overensstemmelse med årsregnskabslovens grundlæggende princip om, at der skal tages hensyn til reelle forhold fremfor formaliteter, jf. årsregnskabslovens § 13, stk. 1, nr. 2.

Ved vurderingen af, hvem der er den faktiske erhverver, skal der indgå en række forhold, så som hvilken aktionærgruppe, der er den kontrollerende efter fusionen. IFRS 3 indeholder yderligere vejledning, som anvendes til vurdering af, hvem der er den erhvervende virksomhed.

Forslaget er en konsekvens af den foreslåede nye § 122, stk. 2, jf. forslagets § 1, nr. 154. Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede nye § 122, stk. 2, hvor det er nærmere beskrevet, hvem som skal anses for den erhvervende virksomhed i en virksomhedssammenslutning.

Den foreslåede ændring af § 129, stk. 1, 2. pkt., vil finde tilsvarende anvendelse ved spaltning, jf. henvisningen i årsregnskabslovens § 130 til § 129.

De hidtil gældende bemærkninger til § 129, stk. 1, jf. specielle bemærkninger til § 129, stk. 1: Folketingstidende 2000-01, A, L 138 som fremsat, side 3340-3341, vil fortsat være gældende, med ovenstående ændringer.

Til nr. 165-167 (§ 134 a, stk. 3 og 4, i årsregnskabsloven)

Efter den gældende § 134 a, stk. 3, i årsregnskabsloven er virksomheder, der kun udsteder gældsinstrumenter, som er optaget til handel på et reguleret marked, undtaget fra pligten til at offentliggøre delårsrapporter, hvis den pålydende værdi pr. enhed er på mindst 50.000 euro eller en tilsvarende værdi i anden valuta. Baggrunden for undtagelsen er, at når der er tale om instrumenter med en forholdsvis stor stykstørrelse, henvender investeringen sig primært til professionelle investorer, som ikke har samme behov for beskyttelse som f.eks. private investorer.

Der foreslås en ændring af *§ 134 a, stk. 3,* således at beløbsgrænsen for de omhandlede gældsinstrumenter forhøjes til 100.000 euro. Det betyder, at de pågældende virksomheder fritages for at udarbejde delårsrapport, hvis den pålydende værdi pr. enhed udgør mindst 100.000 euro eller, når gældsinstrumenterne er udstedt i en anden valuta end euro, en tilsvarende værdi på udstedelsestidspunktet. Virksomhederne skal således fremover offentliggøre delårsrapporter, hvis værdien er på under 100.000 euro, jf. dog den foreslåede overgangsregel for visse virksomheder, der indsættes i § 134 a som stk. 4, og som omtales nedenfor.

Den foreslåede ændring af § 134 a, stk. 3, gennemfører artikel 2, nr. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/73/EU af 24. november 2010 om ændring af direktiv 2003/71/EF om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og af direktiv 2004/109/EF om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked.

Artikel 2, stk. 2, i det nævnte ændringsdirektiv indeholder en ændring af artikel 8 i gennemsigtighedsdirektivet (2004/109/EF). Gennemførelsesfristen for bestemmelsen var den 1. juli 2012, men ved en fejl er bestemmelsen ikke foreslået gennemført tidligere.

Ændringen af direktiv 2004/109/EF er begrundet med, at grænsen på 50.000 euro ikke længere afspejler sondringen mellem private og professionelle investorer, hvad investeringskapacitet angår, eftersom også private investorer foretager investeringer på mere end 50.000 euro i en enkelt transaktion.

I det foreslåede nye *stk. 4* foreslås det, at der indføres en overgangsordning for de gældsinstrumenter, som er optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land inden den 31. januar 2010.

Efter forslaget vil virksomheder, som alene udsteder gældsinstrumenter, der er optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land inden den 31. januar 2010, fortsat være undtaget fra pligten til at offentliggøre delårsrapporter, hvis den pålydende værdi pr. enhed er på mindst 50.000 euro, eller hvis den pålydende værdi pr. enhed på udstedelsesdagen svarer til mindst 50.000 euro, når gældsinstrumenterne er udstedt i en anden valuta end euro. Forslaget betyder, at disse virksomheder heller ikke skal offentliggøre halvårsrapporter. Den foreslåede undtagelse gælder i hele gældsinstrumenternes løbetid.

De foreslåede ændringer til § 134 a er i overensstemmelse med de tilsvarende regler i § 27, stk. 11, i lov om værdipapirhandel m.v.

Til nr. 168 (§ 135, stk. 4, i årsregnskabsloven)

Den foreslåede ændring af *§ 135, stk. 4,* således at henvisningen også omfatter den foreslåede § 7, stk. 4, er en konsekvens af forslaget om at indsætte et nyt stk. 4 i § 7, jf. forslagets § 1, nr. 16. Der henvises til bemærkningerne hertil.

Til nr. 169 (§ 135 a, stk. 1, 1. pkt., i årsregnskabsloven)

Den foreslåede ændring af *§ 135 a, stk. 1, 1. pkt.,* præciserer, at de revisorer, der efter årsregnskabslovens § 135 a kan revidere års- og koncernregnskaber eller afgive andre erklæringer i relation til årsrapporten, omfatter alle revisorer, der er godkendt hertil efter revisorloven.

Det betyder, at den lovpligtige revision, jf. stk. 1, 1. pkt., kan udføres af såvel statsautoriserede og registrerede revisorer som udenlandske revisorer, der er godkendt efter revisorlovens 10, stk. 3. Derimod vil revisorer, der i medfør af revisorlovens § 11 har adgang til midlertidigt og lejlighedsvist at afgive erklæringer, ikke kunne revidere års- og koncernregnskaber, da revisorlovens § 11 netop indeholder forbud mod, at sådanne revisorer kan afgive erklæringer, der vedrører lovpligtig revision af års- og koncernregnskaber.

Andre erklæringer end revisionspåtegninger, som er afgivet i forbindelse med den lovpligtige revision, jf. stk. 1, 2. pkt., kan afgives af både statsautoriserede og registrerede revisorer, udenlandske revisorer, der er godkendt efter revisorlovens 10, stk. 3, samt revisorer, der i medfør af revisorlovens § 11 har adgang til midlertidigt og lejlighedsvist at afgive erklæringer. Det gælder således også revisionspåtegninger afgivet i forbindelse med en frivillig revision af et årsregnskab, der ikke er omfattet af revisionspligt.

De hidtil gældende bemærkninger til § 135 a, jf. specielle bemærkninger til § 135 a: Folketingstidende 2005-06, A, L 50 som fremsat, side 1749-1752, vil fortsat være gældende med ovenstående præcisering.

Til nr. 170 (§ 136, stk. 1, 2. pkt., i årsregnskabsloven)

Det foreslås, at direktivhenvisningerne i *§ 136, stk. 1,* ændres til det nye regnskabsdirektiv, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013, om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF, som fremover er gældende på området.

Til nr. 171 (§ 137 a i årsregnskabsloven)

Virksomheder, der har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land, har pligt til at udarbejde koncernregnskab efter de internationale regnskabsstandarder, IFRS, jf. Europa-Par-

lamentets og Rådets forordning (EF) Nr. 1606/2002 af 19. juli 2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder (IFRS-forordningen).

Årsregnskabslovens § 137, stk. 2, kræver, at de virksomheder, der har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land, og som ikke udarbejder koncernregnskab, skal udarbejde årsregnskab efter IFRS.

Årsregnskabsloven indeholder i § 137, stk. 1, en mulighed for, at alle virksomheder omfattet af loven, som ikke er forpligtet til at anvende IFRS, frivilligt kan vælge at udarbejde års- og/eller koncernregnskab efter IFRS i stedet for efter lovens almindelige regler.

Det vurderes, at denne mulighed primært anvendes af større virksomheder. Muligheden er særligt aktuel for virksomheder, som enten aktuelt skal hente kapital hos en bredere gruppe af investorer, eller som forventer at skulle hente kapital indenfor en overskuelig årrække.

IFRS har en høj kvalitet og er det mest anerkendte regelsæt for regnskaber globalt.

Den høje informationsværdi af de regnskaber, som udarbejdes efter IFRS, medfører dog, at anvendelsen af IFRS er meget byrdefuld. Ikke mindst kræver opfyldelse af de omfattende oplysningskrav mange ressourcer hos virksomhederne.

Anvendelse af IFRS er således ikke et reelt alternativ til årsregnskabsloven for langt de fleste danske virksomheder.

International Accounting Standards Board (IASB) har også erkendt, at deres standarder primært er rettet mod store, børsnoterede virksomheder. De har derfor udarbejdet en "light-udgave", som benævnes "IFRS for SMEs". Denne standard har vundet bred opbakning i mange lande, da den opfattes som et godt alternativ til nationale regnskabsregler.

Det foreslås derfor, at Erhvervsstyrelsen i en ny bestemmelse, der indsættes i årsregnskabsloven som *§ 137 a,* får bemyndigelse til at fastsætte regler om, at små og mellemstore virksomheder kan fravige kravene i årsregnskabsloven, hvis de ønsker at anvende IFRS for SMEs i den udstrækning, dette er muligt inden for rammerne af det nye regnskabsdirektiv.

IFRS for SMEs indeholder flere oplysningskrav end årsregnskabsloven, men betydeligt færre end IFRS. Det vurderes, at regnskaber efter IFRS for SMEs vil være lidt mere byrdefulde at udarbejde end årsregnskaber efter årsregnskabsloven, men de vil også have en lidt højere informationsværdi.

En række danske interessenter har efterlyst muligheden for at anvende IFRS for SMEs i Danmark. Inden den foreslåede bemyndigelse udnyttes, vil Erhvervsstyrelsen undersøge det konkrete behov for at anvende regnskabsstandarden. Hvis der er udbredt ønske om at anvende standarden, vil Erhvervsstyrelsen igangsætte en analyse af forskelle mellem årsregnskabsloven og IFRS for SMEs med henblik på at fastslå, hvilke bestemmelser i loven virksomhederne i givet fald skal kunne fravige, hvis de vælger at anvende IFRS for SMEs.

Da såvel årsregnskabsloven som IFRS for SMEs er baseret på de internationale regnskabsstandarder, vurderes det, at forskellene vil være begrænsede. Det vurderes dog på trods heraf hensigtsmæssigt at tillade, at virksomhederne får mulighed for at anvende IFRS for SMEs, hvis det viser sig, at der er et udbredt ønske om at anvende standarden.

IFRS for SMEs ændres med jævne mellemrum. Det foreslås derfor, at det ikke fastsættes direkte i loven, hvilke af lovens bestemmelser virksomhederne skal kunne fravige, hvis de vælger at anvende IFRS for SMEs, men at der derimod gives Erhvervsstyrelsen bemyndigelse til at fastsætte regler herom ved bekendtgørelse. Bekendtgørelsen vil i så fald løbende blive justeret, når ændringer i IFRS for SMEs nødvendiggør dette.

Der kan naturligvis kun fastsættes fravigelser, som ligger inden for rammerne af det nye regnskabsdi-

rektiv. Der vil først blive åbnet op for muligheden for at anvende IFRS for SMEs, når det er vurderet, hvilke konflikter der måtte være mellem direktivet på den ene side og IFRS for SMEs på den anden.

Netop direktivkravene kan medføre, at IFRS for SMEs måske ikke kan følges 100 pct..

Det vil naturligvis være en forudsætning, at de virksomheder, som vælger IFRS for SMEs, anvender standarden fuldt ud, i det omfang bestemmelserne kan rummes indenfor dansk lovgivning.

Til nr. 172 (§ 138, stk. 4, i årsregnskabsloven)

Det foreslås, at henvisningen i årsregnskabslovens *§ 138, stk. 4,* til § 4, stk. 6, ændres til § 4, stk. 7.

Der er alene tale om en konsekvensændring som følge af forslagets § 1, nr. 6 og 7, der indebærer, at det gældende stk. 6 i § 4 videreføres uden ændringer som stk. 7.

Til nr. 173 (§ 141, stk. 2, 4 pkt., i årsregnskabsloven)

Den foreslåede ændring af henvisningen i årsregnskabslovens *§ 141, stk. 2, 4. pkt.,* fra § 9, stk. 4, til § 9, stk. 6, er en konsekvens af, at der i forslagets § 1, nr. 20 og 24, indsættes to nye stykker i § 9, hvorefter den gældende § 9, stk. 4, videreføres som § 9, stk. 6, uden ændringer.

Til nr. 174 (§ 144, stk. 1, nr. 2, i årsregnskabsloven)

Det foreslås, at direktivhenvisningen i årsregnskabslovens *§ 144, stk. 1, nr. 2,* ændres til det nye regnskabsdirektiv, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013, om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF, som fremover er gældende på området.

Til nr. 175 (Overskriften før § 145 i årsregnskabsloven)

Den foreslåede ændring af overskriften før den gældende § 145 i årsregnskabsloven er en konsekvens af forslaget til indsættelse af ny § 146 a, der vedrører de dokumenter, der skal indsendes sammen med årsrapporten for dattervirksomheder, der benytter undtagelsen for mellemstore virksomheder i forslaget til ny § 78 a.

Til nr. 176 (§ 146 a i årsregnskabsloven)

Det foreslås, at der indsættes en ny bestemmelse i årsregnskabsloven som *§ 146 a,* der regulerer de dokumenter, der skal indsendes sammen med årsrapporterne for dattervirksomheder, der benytter den foreslåede, nye undtagelsesmulighed i lovens § 78 a, jf. forslagets § 1, nr. 101.

Det foreslås i den nye *§ 146 a, stk. 1, nr. 1* og *2*, at dattervirksomheden sammen med sin egen årsrapport skal indsende koncernregnskabet for modervirksomheden, hvori dattervirksomheden indgår. Hvis koncernregnskabet er aflagt af en modervirksomhed, der allerede har indsendt dette til Erhvervsstyrelsen, kan dattervirksomheden vælge i stedet at henvise hertil.

Herudover foreslås det i *§ 146 a, stk. 2*, at de to erklæringer, der i henhold til forslaget til ny § 78 a, stk. 1, nr. 4 og 5, skal udarbejdes, skal indsendes sammen med årsrapporten, jf. dog stk. 3. Det drejer sig om erklæringen om, at alle dattervirksomhedens virksomhedsdeltagere er indforstået med, at undtagelsen benyttes og erklæringen om modervirksomhedens garanti for dattervirksomhedens forpligtelser.

De modtagne dokumenter skal indsendes sammen med dattervirksomhedens årsrapport. Det vil således ikke være muligt at indsende koncernregnskabet eller de krævede erklæringer efterfølgende. Hvis koncernregnskabet ikke foreligger, når dattervirksomhedens årsrapport skal indsendes, vil undtagelsen ikke kunne benyttes.

Det foreslås i *§ 146 a, stk. 3*, at de to erklæringer kun skal indsendes det første år, for hvilket erklæringerne afgives.

Erhvervsstyrelsen offentliggør de modtagne dokumenter.

Kravet om offentliggørelse af koncernregnskabet for modervirksomheden og de to erklæringer gennemfører det nye regnskabsdirektivs artikel 37, nr. 4 og 7.

Til nr. 177 (§ 148, stk. 1, i årsregnskabsloven)

Efter den gældende § 148, stk. 1, i årsregnskabsloven skal statslige aktieselskaber indsende selskabets halvårsrapport, så den er modtaget i Erhvervsstyrelsen senest 2 måneder efter udløbet af den pågældende 6-måneders-periode.

Det foreslås, at indsendelsesfristen i *§ 148, stk. 1,* ændres fra 2 til 3 måneder.

Statslige aktieselskaber er ligesom børsnoterede virksomheder omfattet af regnskabsklasse D, jf. den gældende § 7, stk. 1, nr. 4, i årsregnskabsloven.

Indsendelsesfristen for halvårsrapporter for børsnoterede virksomheder er ændret fra 2 til 3 måneder i gennemsigtighedsdirektivet, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/50/EU artikel 1, stk. 4, som ændrer artikel 5, stk. 1, i direktiv 2004/109/EF. For børsnoterede virksomheder er indsendelsesfristen for halvårsrapporter ikke fastsat i årsregnskabsloven, men i § 31, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 837 af 14. august 2012 om indsendelse til og offentliggørelse af årsrapporter m.v. i Erhvervsstyrelsen samt kommunikation i forbindelse hermed med senere ændringer (indsendelsesbekendtgørelsen), som bl.a. er udstedt med hjemmel i § 148 a i årsregnskabsloven. Ændringen vil for de børsnoterede virksomheder derfor blive gennemført ved en ændring af indsendelsesbekendtgørelsen.

Indsendelsesfristen foreslås forlænget tilsvarende for de statslige aktieselskaber, således at indsendelsesfristen for halvårsrapporter fortsat vil være ens for børsnoterede virksomheder og statslige aktieselskaber.

De hidtil gældende bemærkninger til § 148 erstattes af ovenstående bemærkninger.

Til nr. 178 (Bilag 1, A, nr. 1, i årsregnskabsloven)

I årsregnskabsloven anvendes flere steder udtrykket "velfungerende marked" om et marked, hvor aktiver og forpligtelser handles løbende, og hvor der er gennemskuelighed i prisfastsættelsen. Et eksempel herpå er en fondsbørs.

I den internationale regnskabsstandard IFRS 13 anvendes udtrykket "aktivt marked" med samme betydning som den ovenfor nævnte.

Det foreslås derfor, at "velfungerende marked" i årsregnskabsloven ændres til "aktivt marked" således, at der anvendes samme begreb i årsregnskabsloven som i IFRS 13, og at der indsættes en udtrykkelig definition heraf i bilag 1 under A, Generelt, som et nyt nr. 1, Aktivt marked. Herved undgås det, at der opstår forvirring omkring, hvorvidt definitionen i årsregnskabsloven afviger fra IFRS.

I andre af forslagets bestemmelser er "velfungerende marked" ligeledes ændret til "aktivt marked".

Det foreslås, at indholdet i de gældende numre, nr. 1-7 i bilag 1, A, videreføres uændret som nr. 2-8.

Til nr. 179 (Bilag 1, B, nr. 5, 1. pkt., i årsregnskabsloven)

Bilag 1 til årsregnskabsloven indeholder under B. Koncerner mv., nr. 5, en definition af associeret virksomhed. Det fremgår heraf, at en associeret virksomhed defineres som en virksomhed, hvori en anden virksomhed har betydelig, men ikke bestemmende indflydelse.

Denne definition anses for at være i overensstemmelse med den internationale regnskabsstandard IAS 28.

I henhold til det nye regnskabsdirektiv skal en virksomhed – eller dens dattervirksomheder – også have en ejerandel i den anden virksomhed, for at der kan være tale om et associeringsforhold.

Det foreslås derfor, at definitionen i bilag 1, B, nr. 5, af associeret virksomhed ændres i overensstemmelse hermed. Ændringen gennemfører således definitionen af associeret virksomhed i artikel 2, nr. 13, i det nye regnskabsdirektiv.

Dette medfører samtidig en tilbagevenden til den udformning, definitionen havde, indtil den blev ændret ved lov nr. 516 af 12. juni 2009.

Herefter vil det være en betingelse for, at der kan være tale om et associeringsforhold, at en virksomhed – eller dens dattervirksomheder – skal have en ejerandel i den anden virksomhed og samtidig udøve betydelig indflydelse.

Ændringen medfører, at der som tidligere nævnt vil være en forskel mellem definitionen på associeret virksomhed i årsregnskabsloven og i IFRS. Det vurderes dog, at forskellen kun vil få betydning i få tilfælde, da den betydelige indflydelse i en anden virksomhed typisk opnås gennem ejerskab af kapitalandele med tilhørende stemmerettigheder.

Kravet om besiddelse af ejerandele anses for at være eneste forskel i årsregnskabslovens definition som foreslået og definitionen i IAS 28.

Ligesom under IAS 28 skal eksistensen og virkningen af potentielle stemmerettigheder, herunder tegningsretter og købsoptioner af kapitalandele, som aktuelt kan udnyttes eller konverteres, indgå i vurderingen af, om der foreligger et associeringsforhold.

Ved opgørelsen af stemmerettigheder i en associeret virksomhed ses der, som for dattervirksomheder, bort fra stemmerettigheder, som knytter sig til kapitalandele, der besiddes af den associerede virksomhed selv eller dens dattervirksomheder.

Loven indeholder ikke nogen definition af fælles ledede virksomheder. Disse vil være at betragte som associerede virksomheder, da der netop er tale om betydelig indflydelse, men ikke kontrol. Ved indregning, måling og præsentation af investeringer i fælles ledede virksomheder i koncernregnskabet kan bestemmelserne i lovens § 124 om pro-rata konsolidering dog finde anvendelse. Det betyder, at fælles ledede virksomheder kan indregnes, måles og præsenteres anderledes end associerede virksomheder.

De hidtil gældende bemærkninger til definitionen af associeret virksomhed i bilag 1, B, nr. 5, erstattes af ovenstående bemærkninger.

Til nr. 180 (Bilag 1, C, i årsregnskabsloven)

Det foreslås, at der i årsregnskabsloven indsættes en definition på henholdsvis kortfristede og langfristede aktiver i bilag 1, C. Årsrapportens elementer, som nr. 4 og 5.

Et aktiv anses for kortfristet, når det forventes realiseret eller besiddes med salg eller forbrug for øje, som et led i virksomhedens almindelige driftscyklus, når det forventes realiseret inden for 12 måneder efter balancedagen, eller når der er tale om likvider, som ikke er underlagt nogen begrænsninger i forhold til omsætteligheden. Hvis én af betingelserne er opfyldt, vil aktivet blive klassificeret som kortfristet.

Dette betyder, at hvis en virksomhed har et varelager af f.eks. spiritus, som afventer modning, og som først vil blive realiseret efter mere end 12 måneder, så vil varelageret alligevel blive klassificeret som kortfristet, da det besiddes med salg for øje, som et led i virksomhedens almindelige driftscyklus.

Den foreslåede definition i nr. 4 er den samme som i den internationale regnskabsstandard IAS 1, afsnit 66. Definitionen foreslås indført som følge af, at der i forslagets § 1, nr. 181, indføres et nyt skema i årsregnskabsloven, som giver virksomhederne mulighed for at opstille balancen i kontoform, hvor der foretages en opdeling af aktiver og forpligtelser i henholdsvis kortfristede og langfristede.

Der foreslås indsat en definition af langfristede aktiver i nr. 5. Ved langfristede aktiver forstås aktiver,

som ikke anses for kortfristede, jf. nr. 4. Langfristede aktiver defineres således som residualen, når de kortfristede aktiver er fastlagt ud fra kriterierne i nr. 4.

Der vil i meget stor udstrækning være sammenfald mellem definitionen på kortfristede aktiver og omsætningsaktiver, ligesom der vil være stort sammenfald mellem langfristede aktiver og anlægsaktiver.

Det foreslås, at de gældende definitioner i nr. 4-12 i bilag 1, C, videreføres uændret som nr. 6-14.

Til nr. 181 (Bilag 2 i årsregnskabsloven)

De gældende bestemmelser i §§ 23 og 79 i årsregnskabsloven angiver, at balance og resultatopgørelse skal opstilles i skematisk form i overensstemmelse med skemaerne i lovens bilag 2. § 23 foreslås ændret i forslagets § 1, nr. 37-40, og § 79 foreslås ophævet i forslagets § 1, nr. 102.

Det gældende bilag 2 i årsregnskabsloven indeholder således skemaer for balancen og resultatopgørelsen. Disse skemaer angiver nærmere, hvilke poster der skal fremgå af henholdsvis balancen og resultatopgørelsen. Balancen kan opstilles i enten kontoform eller beretningsform. For så vidt angår resultatopgørelsen, er det muligt at vælge et skema, hvor omkostningerne er opdelt efter henholdsvis art eller funktion.

Det nye regnskabsdirektiv medfører behov for, at der foretages ændringer i skemaerne, ligesom den internationale tilpasning af årsregnskabsloven giver anledning til ændringer i skemaerne. Der er desuden behov for at indføre et nyt skema.

Derfor foreslås det, at det gældende bilag 2 ophæves og erstattes af et nyt bilag 2, der er indsat som bilag 1 til lovforslaget.

De nye skemaer ligger inden for rammerne af de opstillingsskemaer, som direktivet kræver eller tillader, jf. direktivets artikel 10, 11 og 13 og bilag III-VI. Skemaerne er udtryk for minimumskrav fra direktivet og indeholder ikke alle de poster, som den enkelte virksomhed kan have brug for. Hvor særlige danske selskabsretlige forhold gør det nødvendigt med yderligere poster, er sådanne medtaget.

Der er således en række poster, som ikke er medtaget, men som en række virksomheder kan finde hensigtsmæssige at anvende. Der kan eksempelvis være tale om poster for skatteaktiver eller kapitalandele i fællesledede virksomheder (joint ventures). Her kan virksomhederne vælge at medtage yderligere poster med henvisning til årsregnskabslovens § 23, stk. 2, der ændres i forslagets § 1, nr. 37.

Det nye skema 1, Skema for balance i kontoform (regnskabsklasse B, C og D), viderefører det gældende skema 1 med følgende ændringer:

Under ”Immaterielle anlægsaktiver” ændres posten ”Færdiggjorte udviklingsprojekter, herunder koncessioner, patenter, varemærker og lignende rettigheder, der stammer fra udviklingsprojekter”, således, at ”koncessioner” og ”varemærker” udgår af posten.

Forslaget skal ses i sammenhæng med den foreslåede ændring af § 33, stk. 1, i forslagets § 1, nr. 44. For en nærmere omtale af dette kan der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 44.

1) Under ”Immaterielle anlægsaktiver” ændres posten ”Færdiggjorte udviklingsprojekter, herunder koncessioner, patenter, varemærker og lignende rettigheder, der stammer fra udviklingsprojekter”, således, at ”koncessioner” og ”varemærker” udgår af posten.
2) Forslaget skal ses i sammenhæng med den foreslåede ændring af § 33, stk. 1, i forslagets § 1, nr. 44. For en nærmere omtale af dette kan der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 44.
3) Under ”Finansielle anlægsaktiver” udgår nr. 7, ”Egne kapitalandele”. Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at § 35 blev ophævet ved lov nr. 516 af 12. juni 2009. Under ”Værdipapirer og kapitalandele” udgår ”Egne kapitalandele” som en konsekvens af ændringen under nr. 2.
4) Under ”Egenkapitalen” udgår ”Reserve for egne kapitalandele” ligeledes som en konsekvens af ændringen under nr. 2.

5) Under ”Tilgodehavender” udgår posten ”Igangværende arbejder for fremmed regning”, da denne post ikke fremgår af direktivets skemaer.
6) Under ”Gældsforpligtelser” ændres rækkefølgen og benævnelsen af nogle af posterne, således som det fremgår af skemaet.

Det nye skema 2, Skema for balance i kontoform – opdeling i lang- og kortfristede aktiver og passiver (regnskabsklasse B, C og D), er et nyt balanceskema, hvor der for både aktiverne og forpligtelserne foretages en opdeling i kortfristede henholdsvis langfristede aktiver og forpligtelser.

Baggrunden for forslaget er ønsket om at tilpasse årsregnskabsloven til den internationale udvikling på regnskabsområdet. Skemaet er således inspireret af IFRS, hvor der ligesom under passiverne foretages en opdeling af aktiverne i kortfristede henholdsvis langfristede. Herved udnyttes en mulighed i det nye regnskabsdirektivs artikel 11 for at indføre et sådant skema.

For så vidt angår de langfristede forpligtelser, kan der være en forskel i klassifikationen af disse alt efter, om virksomhederne aflægger årsrapport efter årsregnskabsloven eller efter IFRS.

Årsregnskabslovens definition på langfristede forpligtelser fremgår af årsregnskabslovens § 26, stk. 3, der bliver stk. 2 som følge af den foreslåede ophævelse af § 26, stk. 2, i forslagets § 1, nr. 41. Heraf fremgår det, at forpligtelser, der har en løbetid på mere end et år, anses for langfristede. Hvis en virksomhed har optaget lån med løbetid på flere år, kan det f.eks. være aftalt i låneaftalen, at banken kan opsige lånet med kort varsel. Hvis der er en reel adgang for banken til at kræve lånet indfriet med kort varsel, kan virksomheden ikke på balancedagen være sikker på, at lånet kan opretholdes i hele det kommende regnskabsår. Dette ændrer dog ikke ved, at lånet skal klassificeres som langfristet efter årsregnskabsloven. Hvis virksomheden derimod udarbejder årsregnskab efter IFRS, skal et sådant lån klassificeres som kortfristet.

Årsregnskabslovens definition på kortfristede forpligtelser fremgår ligeledes af lovens § 26, stk. 3, der som nævnt ovenfor bliver stk. 2. Heraf fremgår det, at forpligtelser, som forfalder til betaling indenfor et år efter regnskabsårets udløb, er kortfristede. Det betyder, at det pr. balancedagen skal vurderes, om lånet forfalder inden for 1 år. Hvis der er knyttet særlige betingelser til lånet, og virksomheden har overtrådt disse pr. balancedagen, skal lånet klassificeres som kortfristet, uanset om långiver efter balancedagen har tilkendegivet, at lånet ikke vil blive opsagt som følge af overtrædelsen af lånebetingelserne. Her er tilsagnet fra långiver en efterfølgende begivenhed, der ikke medfører regulering i regnskabet. På dette punkt er definitionen således herefter i overensstemmelse med IFRS.

Hvis virksomheden ikke har overtrådt lånebetingelser, men långiver har reel mulighed for at opsige lånet med f.eks. en frist på 30 dage, skal der foretages en vurdering af, hvor sandsynligt det er, at lånet vil blive opsagt. I henhold til årsregnskabsloven skal lånet klassificeres som langfristet, hvis en opsigelse vurderes som usandsynlig indenfor de kommende 12 måneder. I modsat fald skal lånet klassificeres som kortfristet. Her ville IFRS derimod kræve, at lånet blev klassificeret som kortfristet, uanset at det ikke anses for sandsynligt, at der vil ske en opsigelse.

Tilpasningen til IFRS betyder, at der ikke er en hovedpost benævnt ”hensatte forpligtelser”. De hensatte forpligtelser skal i stedet præsenteres under enten langfristede forpligtelser eller kortfristede forpligtelser, alt efter hvornår de forfalder.

Samtidig foreslås det, at det gældende skema 2, skema for balance i beretningsform (regnskabsklasse B, C og D), ikke videreføres. Årsagen er, at skemaet ikke anvendes særligt ofte, og at det som følge af indsættelsen af det nye skema, som omtalt ovenfor, er fundet hensigtsmæssigt at lade skemaet udgå og dermed reducere antallet af valgmuligheder.

Det nye skema 3 – Skema for resultatopgørelse i beretningsform, artsopdelt (regnskabsklasse B, C og D), viderefører det gældende skema 3 med følgende ændringer:
1) Skemaet udvides til at omfatte både regnskabsklasse B, C og D, hvorimod det gældende skema kun

omfatter regnskabsklasse B. Baggrunden for forslaget er, at de ekstraordinære poster ikke længere er en del af skemaerne i henhold til den foreslåede ophævelse af § 30, jf. forslagets § 1, nr. 42.

2) I indledningen til det nye skema anføres det, at såvel små som mellemstore virksomheder kan sammendrage nettoomsætningen med en række omkostningsposter, så posten bruttofortjeneste/bruttotab fremgår af resultatopgørelsen i stedet for nettoomsætning m.v., jf. de gældende bestemmelser i årsregnskabslovens §§ 32 og 81. Sidstnævnte bestemmelse foreslås ændret i forslagets § 1, nr. 104 og 105, således at der henvises til de foreslåede nye skemaer i bilag 2.
3) Post nr. 8, "Nedskrivninger af omsætningsaktiver, bortset fra finansielle omsætningsaktiver", ændres til "Nedskrivninger af omsætningsaktiver, som overstiger normale nedskrivninger". Denne ændring følger af den foreslåede ny § 67 a, der vedrører oplysninger om særlige poster, jf. forslagets § 1, nr. 90.

Det nye skema 4 – Skema for resultatopgørelse i beretningsform, funktionsopdelt (regnskabsklasse B, C og D), viderefører det gældende skema 4 med følgende ændringer:

1) Samme ændring, som er omtalt under skema 3, nr. 1.
2) Samme ændring, som er omtalt under skema 3, nr. 2.
3) Post nr. 7, "Andre driftsomkostninger", udgår, da opstillingen i det nye regnskabsdirektivs bilag IV ikke længere indeholder denne post.

Det nuværende skema 5 – Skema for resultatopgørelse i beretningsform, artsopdelt (regnskabsklasse C og D), foreslås ikke videreført, da skemaet dækkes af det foreslåede nye skema 3.

Det nuværende skema 6 – skema for resultatopgørelse i beretningsform, funktionsopdelt (regnskabsklasse C og D), foreslås heller ikke videreført, da skemaet dækkes af det foreslåede nye skema 4.

Til § 2

Til nr. 1 (fodnoten til selskabslovens titel)

Det foreslås, at *fodnoten til selskabslovens titel* affattes på ny, således at noten indeholder en opdateret oversigt over alle de gældende EU-forskrifter, som udgør selskabslovens EU-retlige baggrund, herunder er der indsat en henvisning til direktiv 2013/34/EU.

Til nr. 2 (§ 38, stk. 1, nr. 1, i selskabsloven)

§ 38 i selskabsloven omhandler, hvornår det er muligt at undlade at udarbejde en vurderingsberetning efter lovens § 36, stk. 1, i forbindelse med indskud af andre værdier end kontanter i et kapitalselskab.

Bestemmelsen indeholder bl.a. en henvisning til Rådets fjerde direktiv af 25. juli 1978 (78/660/EØF) og Rådets syvende direktiv af 13. juni 1983 (83/349/EØF).

Da de nævnte direktiver er ophævet og erstattet af Rådets direktiv 2013/34/EU, dvs. det nye regnskabsdirektiv, med senere ændringer, foreslås det, at henvisningerne hertil i *§ 38, stk. 1, nr. 1,* ændres i overensstemmelse hermed.

Til nr. 3 (§ 139 a, stk. 1, nr. 2, i selskabsloven)

Som følge af den foreslåede indsættelse af et nyt stk. 3 i § 139 a i selskabsloven, foreslås en konsekvensændring i samme bestemmelses *stk. 1, nr. 2*, idet stk. 3-6 bliver stk. 4-7.

Til nr. 4 (§ 139 a, stk. 2, nr. 1 og 2, i selskabsloven)

Denne gældende bestemmelse i selskabslovens § 139 a, stk. 1, fastsætter regler om at blandt andet store kapitalselskaber skal opstille måltal og udarbejde politikker vedrørende det underrepræsenterede køn. Selskabslovens § 139 a, stk. 2, fastslår, hvornår kapitalselskaber anses for store. Det foreslås at forhøje beløbsgrænserne i *nr. 1* og *2* for balancesum og nettoomsætning. Der er tale om en ændring, der

skal ses i sammenhæng med de foreslåede ændringer i forslagets § 1, nr. 14. Ifølge forslagets § 1, nr. 14, foreslås beløbsgrænserne i årsregnskabslovens § 7, stk. 2, for, hvornår en virksomhed anses for stor, forhøjet fra de nuværende 143 mio. kr. til 156 mio. kr. i balancesum og fra de nuværende 286 mio. kr. til 313 mio. kr. i nettoomsætning. For en nærmere beskrivelse af baggrunden for de foreslåede forhøjelser henvises til bemærkningerne til forslagets § 1, nr. 14.

Til nr. 5 (§ 139 a, stk. 3, i selskabsloven)

Den gældende bestemmelse i selskabslovens § 139 a indeholder ikke nærmere regler om, hvorledes størrelsesgrænserne i § 139 a, stk. 2, skal beregnes. Ifølge det foreslåede nye *stk. 3* finder årsregnskabslovens § 7, stk. 3, anvendelse ved opgørelsen af størrelsesgrænserne i selskabslovens § 139 a, stk. 2. Dette har også hidtil været gældende, men det foreslås, at dette fremgår direkte af lovbestemmelsen. Opgørelsen af størrelsesgrænserne følger praksis herfor efter årsregnskabsloven. Det betyder bl.a., at nystiftede virksomheder i virksomhedens første regnskabsår indplaceres efter størrelsesgrænserne på balancetidspunktet, uanset at kravet om to på hinanden følgende år, ikke er opfyldt. Herudover foreslås det, at årsregnskabslovens § 7, stk. 4, som affattet ved forslagets § 1, nr. 16, finder anvendelse ved beregning af størrelsesgrænserne.

Til § 3

Til nr. 1 (§ 34, stk. 1, nr. 1, i lov om erhvervsdrivende fonde)

§ 34 i lov om erhvervsdrivende fonde omhandler, hvornår det er muligt at undlade at udarbejde en vurderingsberetning efter lovens § 33, stk. 1, i forbindelse med indskud af andre værdier end kontanter i en erhvervsdrivende fond.

Bestemmelsen indeholder bl.a. en henvisning til Rådets fjerde direktiv af 25. juli 1978 (78/660/EØF)og Rådets syvende direktiv af 13. juni 1983 (83/349/EØF).

Da de nævnte direktiver er ophævet og erstattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU, dvs. det nye regnskabsdirektiv, med senere ændringer, foreslås det, at henvisningerne hertil i *§ 34, stk. 1,* ændres i overensstemmelse hermed.

Til nr. 2 (§ 41, stk. 1, nr. 2, i lov om erhvervsdrivende fonde)

Som følge af den foreslåede indsættelse af et nyt stk. 3 i § 41 i lov om erhvervsdrivende fonde, foreslås en konsekvensændring i samme bestemmelses *stk. 1, nr. 2*, idet stk. 4 og 5 bliver stk. 5 og 6.

Til nr. 3 (§ 41, stk. 2, nr. 1 og 2, i lov om erhvervsdrivende fonde)

Den gældende bestemmelse i § 41 i lov om erhvervsdrivende fonde fastsætter regler om at blandt andet store erhvervsdrivende fonde skal opstille måltal og udarbejde politikker vedrørende det underrepræsenterede køn. § 41, stk. 2, fastslår, hvornår erhvervsdrivende fonde anses for store. Det foreslås, at forhøje beløbsgrænserne i *nr. 1 og 2* for balancesum og nettoomsætning. Der er tale om en ændring, der skal ses i sammenhæng med de foreslåede ændringer i forslagets § 1, nr. 14. Ifølge forslagets § 1, nr. 14, foreslås beløbsgrænserne i årsregnskabslovens § 7, stk. 2, for, hvornår en virksomhed anses for stor, forhøjet fra de nuværende 143 mio. kr. til 156 mio. kr. i balancesum og fra de nuværende 286 mio. kr. til 313 mio. kr. i nettoomsætning. For en nærmere beskrivelse af baggrunden for de foreslåede forhøjelser henvises til bemærkningerne til forslagets § 1, nr. 14.

Til nr. 4 (§ 41, stk. 3, i lov om erhvervsdrivende fonde)

Den gældende bestemmelse i § 41 indeholder ikke nærmere regler om, hvorledes størrelsesgrænserne i § 41, stk. 2, skal beregnes. Ifølge det foreslåede nye *stk. 3* finder årsregnskabslovens § 7, stk. 3, anvendelse ved opgørelsen af størrelsesgrænserne i § 41, stk. 2. Dette har også hidtil været gældende,

men det foreslås, at dette fremgår direkte af lovbestemmelsen. Opgørelsen af størrelsesgrænserne følger praksis herfor efter årsregnskabsloven. Det betyder bl.a., at nystiftede virksomheder i virksomhedens første regnskabsår indplaceres efter størrelsesgrænserne på balancetidspunktet, uanset at kravet om to på hinanden følgende år, ikke er opfyldt. Herudover foreslås det, at årsregnskabslovens § 7, stk. 4, som affattet ved forslagets § 1, nr. 16, finder anvendelse ved beregning af størrelsesgrænserne.

Til § 4

Til nr. 1 (§ 18 a, stk. 1, nr. 2, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder)

Som følge af den foreslåede indsættelse af et nyt stk. 3 i § 18 a i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, foreslås en konsekvensændring i samme bestemmelses *stk. 1, nr. 2*, idet stk. 3-5 bliver stk. 4-6.

Til nr. 2 (§ 18 a, stk. 2, nr. 1 og 2, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder)

Den gældende bestemmelse i § 18 a i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder fastsætter regler om, at blandt andet store virksomheder omfattet af lov om visse erhvervsdrivende virksomheder skal opstille måltal og udarbejde politikker vedrørende det underrepræsenterede køn. § 18 a, stk. 2, fastslår, hvornår de af loven omfattede virksomheder, anses for store. Det foreslås at forhøje beløbsgrænserne i *nr. 1* og *2* for balancesum og nettoomsætning. Der er tale om en ændring, der skal ses i sammenhæng med de foreslåede ændringer i forslagets § 1, nr. 14. I følge forslagets § 1, nr. 14 foreslås beløbsgrænserne i årsregnskabslovens § 7, stk. 2, for, hvornår en virksomhed anses for stor, forhøjet fra de nuværende 143 mio. kr. til 156 mio. kr. i balancesum og fra de nuværende 286 mio. kr. til 313 mio. kr. i nettoomsætning. For en nærmere beskrivelse af baggrunden for de foreslåede forhøjelser henvises til bemærkningerne til forslagets § 1, nr. 14.

Til nr. 3 (§ 18 a, stk. 3, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder)

Den gældende bestemmelse i § 18 a indeholder ikke nærmere regler om, hvorledes størrelsesgrænserne i § 18 a, stk. 2, skal beregnes. Ifølge det foreslåede nye *stk. 3* finder årsregnskabslovens § 7, stk. 3, anvendelse ved opgørelsen af størrelsesgrænserne i § 18 a, stk. 2. Dette har også hidtil været gældende, men det foreslås, at dette fremgår direkte af lovbestemmelsen. Opgørelsen af størrelsesgrænserne følger praksis herfor efter årsregnskabsloven. Det betyder bl.a., at nystiftede virksomheder i virksomhedens første regnskabsår indplaceres efter størrelsesgrænserne på balancetidspunktet, uanset at kravet om to på hinanden følgende år, ikke er opfyldt. Herudover foreslås det, at årsregnskabslovens § 7, stk. 4, som affattet ved forslagets § 1, nr. 16, finder anvendelse ved beregning af størrelsesgrænserne.

Til § 5

Til nr. 1 (fodnoten til lov om værdipapirhandel m.v.)

Det foreslås, at fodnoten til lovens titel ændres som konsekvens af, at der med lovforslaget foreslås gennemført dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/50/EU af 22. oktober 2013 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og Kommissionens direktiv 2007/14/EF om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i direktiv 2004/109/EF (EU-Tidende 2013, L 294, side 13).

Til nr. 2 (§ 27, stk. 13 og 14, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Det foreslås at indsætte *§ 27, stk. 13,* i lov om værdipapirhandel m.v. Bestemmelsen indeholder en

forpligtelse for udstedere med aktivitet inden for udvindingsindustrien eller skovning af primærskove til at offentliggøre en beretning om betalinger til myndigheder. Det gælder for betalinger til myndigheder i alle lande, dvs. både betalinger til myndigheder i Danmark og i udlandet.

Formålet med offentliggørelse af beretninger om betalinger til myndigheder er at få større fokus på størrelsen af de beløb, som virksomhederne betaler til myndighederne. Det øgede fokus skal medvirke til at sikre, at betalingerne reelt går ind i de offentlige kasser og dermed bekæmpe korruption.

Bestemmelsen gennemfører artikel 6 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked (herefter gennemsigtighedsdirektivet), således som artiklen er affattet ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/50/EU af 22. oktober 2013 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og Kommissionens direktiv 2007/14/EF om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i direktiv 2004/109/EF (herefter direktiv 2013/50/EU). Bestemmelsen skal desuden ses i sammenhæng med kapitel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer (herefter det nye regnskabsdirektiv), som foreslås gennemført i to nye bestemmelser, §§ 99 c og 128 a, i årsregnskabsloven, jf. forslagets § 1, nr. 133 og 163.

Når pligten til at offentliggøre beretninger om betalinger til myndigheder er taget med i direktiv 2013/50/EU, som gennemføres i lov om værdipapirhandel m.v., skyldes det et ønske om konkurrencemæssigt at ligestille udstedere fra EU med udstedere fra tredjelande, når de har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i EU. Udstedere fra tredjelande er ikke omfattet af reglerne i det nye regnskabsdirektiv, men hvis de har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i EU skal de overholde kravene i gennemsigtighedsdirektivet, herunder de ændringer af direktivet som gennemføres med direktiv 2013/50/EU. Derved skal udstedere fra tredjelande også offentliggøre beretninger om betalinger til myndigheder, selv om de ikke er forpligtet til det efter den nationale lovgivning i det land, hvor de har hjemsted.

Det foreslås i *1. pkt.,* at udstedere, som nævnt i stk. 7, med aktivitet inden for udvindingsindustrien eller skovning af primærskove, forpligtes til at offentliggøre en beretning om betalinger til myndigheder senest 6 måneder efter regnskabsårets udløb. Beretningen skal være godkendt af det øverste ledelsesorgan.

Med udstedere nævnt i stk. 7 menes udstedere af omsættelige værdipapirer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1, som er optaget til handel på et reguleret marked her i landet, i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der er omfattet af kravet om at offentliggørelse af beretninger om betalinger til myndigheder. Udover at udstederen skal have udstedt værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked, skal udstederen have aktivitet inden for udvindingsindustrien eller skovning af primærskove.

Ved virksomhed inden for udvindingsindustrien skal der forstås virksomhed med enhver aktivitet inden for efterforskning, prospektering, opdagelse, udvikling og udvinding af mineral-, olie- og naturgasforekomster eller andre råstoffer omfattet af de økonomiske aktiviteter som omhandlet i hovedafdeling B, hovedgruppe 05-08, i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1893/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af den statistiske nomenklatur for økonomiske aktiviteter NACE rev. 2. Denne definition fremgår af artikel 41, nr. 1, i det nye regnskabsdirektiv.

Med virksomhed inden for skovning af primærskove forstås virksomhed med aktiviteter som omhandlet i hovedafdeling A, hovedgruppe 02, gruppe 02.2, i bilag I til forordning (EF) nr. 1893/2006 i primærskove, jf. artikel 41, nr. 2, i det nye regnskabsdirektiv. Primærskove er oprindelige skove (som eksempelvis

den brasilianske urskov) og afviger hermed fra plantede skove. Med skovning menes erhvervsmæssig fældning af træer.

Udstedere med aktivitet inden for de ovennævnte industrier skal senest 6 måneder efter udgangen af hvert regnskabsår offentliggøre en af det øverste ledelsesorgan godkendt beretning om betalinger til myndigheder.

Offentliggørelsen skal ske i overensstemmelse med kravene i § 27 a i lov om værdipapirhandel m.v., samt de nærmere regler om offentliggørelse, som er fastsat i medfør af § 30 i lov om værdipapirhandel m.v. Disse nærmere krav til offentliggørelse fremgår af bekendtgørelse nr. 1442 af 13. december 2013 om udstederes oplysningsforpligtelser.

Udstedere med registreret hjemsted i Danmark skal opfylde såvel kravene til offentliggørelse i værdipapirhandelslovgivningen som i regnskabslovgivningen. Det betyder bl.a., at uanset at tidsfristen for offentliggørelse af beretningen i bestemmelsen er fastsat til 6 måneder, skal udstedere med hjemsted i Danmark overholde tidsfristen på 4 måneder i årsregnskabsloven.

Beretningen om betalinger til myndigheder skal være godkendt af det øverste ledelsesorgan. Dette er en gennemførelse af artikel 7 i gennemsigtighedsdirektivet, som fastsætter, at ansvaret for de oplysninger, der opstilles og offentliggøres i henhold til bl.a. artikel 6, påhviler udstederen eller dennes administrations-, ledelses-, eller tilsynsorganer.

Betaling er et beløb, der er betalt enten kontant eller i naturalydelser, for aktiviteter inden for udvindingsindustrien og skovning af primærskove, af følgende typer:

a) produktionsrettigheder,
b) skatter og afgifter på virksomheders indtægt, produktion eller overskud, men ikke skatter og afgifter på forbrug såsom merværdiafgift, personlig indkomstskat eller omsætningsafgifter,
c) royalties,
d) udbytte,
e) underskrifts-, opdagelses- og produktionsbonusser,
f) licensaftaler, lejeafgifter, adgangsgebyrer og andre vederlag for licenser og/eller koncessioner og
g) betalinger for forbedringer.

Ved myndighed forstås enhver national, regional eller lokal myndighed i et medlemsland eller et tredjeland. Den omfatter en tjenestegren, et organ eller en virksomhed, der er kontrolleret af den pågældende myndighed, jf. artikel 22, stk. 1-6, i det nye regnskabsdirektiv. Denne definition fremgår af artikel 41, nr. 3, i det nye regnskabsdirektiv.

Efter det foreslåede *2. pkt.* skal betalinger til myndigheder opgøres på koncernniveau. Det vil overordnet set sige, at hvis udstederen er et moderselskab, skal udstederen udarbejde og offentliggøre en beretning, hvis en koncernvirksomhed har aktivitet omfattet af 1. pkt. Beretningen skal gives, som om koncernvirksomhederne tilsammen var én virksomhed. Dog kan udstederen undlade at udarbejde og offentliggøre beretninger efter 1. pkt., hvis den selv er en dattervirksomhed af en højere modervirksomhed, der henhører under lovgivningen i et land inden for Den Europæiske Union, eller et land som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og som udarbejder en beretning om betalinger til myndigheder i overensstemmelse med lovgivningen i det land, hvor den højere modervirksomhed henhører. For en nærmere beskrivelse heraf henvises til de foreslåede §§ 99 c og 128 a i årsregnskabsloven, jf. forslagets § 1, nr. 133 og 163, og de tilhørende bemærkninger.

Efter det foreslåede *3. pkt.* skal udstederen sikre, at beretninger om betalinger til myndigheder er tilgængelige for offentligheden i mindst 10 år. Det kan f.eks. være på udstederens hjemmeside. Hvis beretningen indgår i en årsrapport, der er offentliggjort i Erhvervsstyrelsens it-system, anses kravet dog også som opfyldt, idet årsrapporterne i så fald er offentligt tilgængelige, jf. § 154, stk. 2, i årsregnskabsloven.

Ifølge det foreslåede *4. pkt.* finder §§ 99 c og 128 a i årsregnskabsloven om beretning om betalinger

til myndigheder anvendelse for udstedere med registreret hjemsted her i landet. Den foreslåede § 99 c i årsregnskabsloven, jf. forslagets § 1, nr. 133, indeholder bl.a. regler om indholdet af beretningen, mens den foreslåede § 128 a i årsregnskabsloven, jf. forslagets § 1, nr. 163, indeholder regler om aflæggelse af beretninger om betalinger til myndigheder på koncernniveau, jf. også bemærkningerne til § 27, stk. 13, 2. pkt., som beskrevet ovenfor.

Efter det foreslåede *5. pkt.* skal beretninger for udstedere fra et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, være udarbejdet i overensstemmelse med lovgivningen, der gennemfører kapitel 10 om beretninger om betalinger til myndigheder i det nye regnskabsdirektiv i det land, hvor udstederen har sit registrerede hjemsted.

Det foreslås at indsætte *§ 27, stk. 14,* i lov om værdipapirhandel m.v., hvorefter Finanstilsynet bemyndiges til at kunne fastsætte regler om, hvilke krav beretninger for udstedere fra lande uden for Den Europæiske Union og fra lande, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område (tredjelande), skal opfylde. Dette vil som udgangspunkt være de krav, der gælder efter lovgivningen, som gennemfører kapital 10 i det nye regnskabsdirektiv, i det land, som udstederen har valgt som hjemland. Som nævnt ovenfor gennemføres reglerne i Danmark i de foreslåede bestemmelser til §§ 99 c og 128 a i årsregnskabsloven, dvs. hvis en udsteder fra et tredjeland har valgt Danmark som hjemland, vil beretningen som udgangspunkt skulle udarbejdes i overensstemmelse med disse foreslåede bestemmelser til §§ 99 c og 128 a i årsregnskabsloven. Ifølge artikel 23, stk. 1, i gennemsigtighedsdirektivet, skal den kompetente myndighed (i Danmark er den kompetente myndighed Finanstilsynet) kunne undtage udsteder fra kravene i artikel 6 i direktivet, hvis lovgivningen i det pågældende tredjeland indeholder ækvivalente krav eller udsteder opfylder kravene i lovgivningen i et tredjeland, som den kompetente myndighed betragter som ækvivalente. Dette skal således også angives i de regler, Finanstilsynet bemyndiges til at fastsætte.

Til nr. 3 (§ 84 d, stk. 6, 2. pkt., i lov om værdipapirhandel m.v.)

Det foreslås at ændre § 84 d, stk. 6, 2. pkt., i lov om værdipapirhandel m.v. således, at Finanstilsynet også i sager omfattet af § 27, stk. 13, kan offentliggøre oplysninger, som en udsteder af værdipapirer har undladt at offentliggøre uanset, at Finanstilsynet i henhold til § 93, stk. 3, i lov om værdipapirhandel m.v., har påbudt udstederen at offentliggøre oplysningerne.

Det følger af de almindelige forvaltningsretlige regler, at udstederen skal være hørt om dette indgreb, før Finanstilsynet kan foretage en sådan offentliggørelse. De oplysninger, som Finanstilsynet vil kunne offentliggøre, er de oplysninger, der skulle have været offentliggjort og ikke andre dokumenter eller oplysninger, som Finanstilsynet er i besiddelse af om den pågældende udsteder.

Bestemmelsen gennemfører artikel 24, stk. 4, litra b, 2. pkt., i gennemsigtighedsdirektivet 2004/109/EF.

Til nr. 4 (§ 84 l i lov om værdipapirhandel m.v.)

Det foreslås at indføre § 84 l i lov om værdipapirhandel m.v., der regulerer Finanstilsynets offentliggørelse af specifikke overtrædelser af loven og regler fastsat i medfør af loven. Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 29 i gennemsigtighedsdirektivet, således som bestemmelsen er affattet ved direktiv 2013/50/EU.

Formålet med forslaget er at sikre en styrkelse og indbyrdes tilnærmelse af medlemslandenes lovgivning vedrørende sanktioner og foranstaltninger for overtrædelse af vigtige bestemmelser i gennemsigtighedsdirektivet, herunder at øge de nationale sanktioners og foranstaltningers effektivitet og præventive virkning ved bl.a. at indføre krav om, at der skal ske offentliggørelse af sanktioner og foranstaltninger vedrørende både juridiske og fysiske personer, der er ansvarlige for overtrædelsen af de i forslaget til § 84 l, stk. 2, nævnte bestemmelser.

Den foreslåede *§ 84 l, stk. 1,* fastsætter, at Finanstilsynet i de i stk. 2 nævnte sager skal offentliggøre på-

buddet, påtalen, politianmeldelsen, det administrative bødeforelæg eller tvangsbøden samt navnet på den virksomhed eller den fysiske person, som meddeles sanktionen eller foranstaltningen for overtrædelse af loven eller bestemmelser fastsat i medfør heraf. Offentliggørelsen skal ske på Finanstilsynets hjemmeside.

Finanstilsynet offentliggør i dag i vidt omfang reaktioner i medfør af § 84 c. Hidtil har Finanstilsynet imidlertid alene offentliggjort med navns nævnelse for så vidt angår juridiske personer. Med forslaget skal Finanstilsynet offentliggøre med navns nævnelse i de i stk. 2 nævnte sager, for så vidt angår fysiske personer, og også i sager, som ikke træffes af Finanstilsynets bestyrelse. I tilfælde af at der på Finanstilsynets hjemmeside skal ske offentliggørelse efter både § 84 c og denne bestemmelse, skal offentliggørelse alene ske efter § 84 l.

Bestemmelsen skal gælde tilsvarende for Finanstilsynets bestyrelses afgørelser om påtaler, påbud, politianmeldelser, administrative bødeforelæg og tvangsbøder i de i stk. 2 nævnte sager. Finanstilsynets bestyrelse er en del af Finanstilsynet og ikke en selvstændig myndighed. Da § 84 c, stk. 1, specifikt omhandler offentliggørelse af reaktioner fra Finanstilsynets bestyrelse, er henvisningen medtaget her for at understrege, at bestyrelsens afgørelser om påtaler, påbud, politianmeldelser, administrative bødeforelæg og tvangsbøder skal offentliggøres med navns nævnelse i de i stk. 2 nævnte sager for så vidt angår fysiske personer, og ikke blot juridiske personer som omhandlet generelt i § 84 c, stk. 1. Juridiske personer, som er virksomheder under tilsyn, skal fortsat på deres hjemmeside offentliggøre reaktioner i sager af principiel karakter og i sager, der har videregående betydelige følger efter § 84 c.

Det foreslåede stk. 1 gennemfører artikel 29, stk. 1, 1. pkt., i gennemsigtighedsdirektivet, således som bestemmelsen er affattet ved direktiv 2013/50/EU. Ifølge artikel 29 skal der ske offentliggørelse af alle beslutninger om sanktioner og foranstaltninger, som pålægges for overtrædelse af direktivet.

Finanstilsynets almindelige offentliggørelse af afgørelser m.v., jf. bl.a. § 84 c i lov om værdipapirhandel m.v., afventer i dag ikke en eventuel indbringelse for Erhvervsankenævnet eller domstolene, og ud fra lighedsbetragtninger findes det ikke hensigtsmæssigt med lovforslagets offentliggørelsesbestemmelse at fravige dette.

Det bemærkes, at oplysninger om at fysiske personer har overtrådt strafsanktioneret lovgivning, herunder modtaget påbud og påtaler m.v., vil kunne være oplysninger om andre rent private forhold i henhold til persondatalovens § 8, og offentliggørelse, som forudsat i artikel 29, findes ikke i alle tilfælde at kunne ske inden for persondatalovens rammer. Den foreslåede bestemmelse indebærer således i forhold til spørgsmålet om, hvorvidt offentliggørelse kan ske, en fravigelse af persondatalovens regler. Persondatalovens regler finder i øvrigt anvendelse, herunder eksempelvis regler om behandlingssikkerhed, indsigt m.v. Der henvises i den forbindelse også til præambelbetragtning nr. 27 i direktiv 2013/50/EU, hvoraf det bl.a. fremgår, at Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger i alle enkeltheder finder anvendelse på behandlingen af personoplysninger i forbindelse med gennemsigtighedsdirektivet.

Den foreslåede *§ 84 l, stk. 2,* fastsætter, at det er oplysninger om beslutninger om sanktioner og foranstaltninger i forbindelse med overtrædelse af § 27, stk. 13, og bestemmelser fastsat i medfør af § 27, stk. 14, og § 30, Finanstilsynet skal offentliggøre. Finanstilsynet skal dermed på sin hjemmeside offentliggøre samtlige påtaler, påbud, politianmeldelser, administrative bødeforelæg og tvangsbøder vedrørende en fysisk eller juridisk persons overtrædelse af regler om beretninger om betalinger til myndigheder. Overtrædelser kan f.eks. være manglende, for sen eller mangelfuld offentliggørelse af en beretning om betalinger til myndigheder.

Den foreslåede *§ 84 l, stk. 3,* fastsætter, at offentliggørelse efter stk. 1 skal udskydes eller ske i anonymiseret form, hvis offentliggørelse med navns nævnelse vil medføre uforholdsmæssig stor skade for

virksomheden eller den fysiske person, efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse, eller offentliggørelse vil true den finansielle stabilitet. Dette gælder ligeledes i tilfælde, hvor der er tale om offentliggørelse vedrørende en fysisk person, hvis de samfundsmæssige hensyn til offentliggørelse med navns nævnelse må vurderes ikke at være proportionale i forhold til hensynet til personen.

Det forhold at offentliggørelse af en virksomheds navn vil kunne medføre fald i kursen på en virksomheds aktier, tab af kunder, eller at offentliggørelse vil kunne bane vej for et erstatningskrav mod virksomheden eller den fysiske person, vil ikke i sig selv være nok til, at offentliggørelse skal ske i anonymiseret form. Undtagelsen finder således kun anvendelse på de tilfælde, hvor virksomhedens fortsatte drift vil blive truet, eller meget væsentlige interesser krænkes.

Endvidere må offentliggørelse udskydes eller ske i anonymiseret form, hvis offentliggørelse vil kunne skade en efterfølgende strafferetlig efterforskning. Ved tvivl vil spørgsmålet om offentliggørelse blive forelagt den relevante politimyndighed. Finder politimyndigheden, at der er forhold, som taler mod offentliggørelse, vil Finanstilsynet normalt lægge dette til grund. Udskydes offentliggørelsen vil udskydelsen vare til der ikke længere er hensyn, der kan begrunde udskydelsen.

Derudover må offentliggørelse udskydes eller ske i anonymiseret form i tilfælde af, at offentliggørelse vil medføre en trussel mod den finansielle stabilitet.

Såfremt der er tale om offentliggørelse af navnet på en fysisk person, skal der ligeledes ske offentliggørelse i anonymiseret form, hvis offentliggørelse af navnet på en fysisk person i det konkrete tilfælde må vurderes ikke at være proportionalt i forhold til hensynet til personen. Dette kan eksempelvis være tilfældet, hvor en offentliggørelse med navns nævnelse må vurderes ikke at ville have en tilstrækkelig præventiv effekt i forhold til det indgreb, som offentliggørelsen vil være i vedkommendes personlige integritet.

Hvis der er tale om et tilfælde, hvor der efter bestemmelsen skal ske offentliggørelse i anonymiseret form, men offentliggørelse ikke kan ske i anonymiseret form, fordi der ikke kan ske en effektiv anonymisering, vil offentliggørelsen ikke skulle foretages efter denne bestemmelse. Det er for eksempel tilfældet, hvis beskrivelsen af de konkrete forhold i sagen gør, at det vil være muligt entydigt at identificere den virksomhed eller fysiske person afgørelsen er rettet imod, uanset at denne ikke er nævnt ved navn. Det kunne f.eks. være tilfældet, hvis der f.eks. udelukkende findes én virksomhed, som har aktiviteter med skovning af primærskove, som er forpligtet til årligt at offentliggøre en beretning om betalinger til myndigheder efter forslaget til § 27, stk. 13, i lov om værdipapirhandel m.v.

Den foreslåede § 84 l, stk. 3, gennemfører artikel 29, stk. 1, litra a-c, i gennemsigtighedsdirektivet, således som bestemmelsen er affattet ved direktiv 2013/50/EU.

Den foreslåede *§ 84 l, stk. 4, 1. pkt.,* fastsætter, at hvis en afgørelse omfattet af bestemmelsen, dvs. et påbud eller en påtale for overtrædelse af de i stk. 2 nævnte forhold, samt tvangsbøder indbringes for Erhvervsankenævnet eller domstolene, jf. § 88 i lov om værdipapirhandel m.v., skal dette fremgå af offentliggørelsen, og status samt det efterfølgende resultat skal ligeledes offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside hurtigst muligt. Status kan f.eks. være, at parten efterfølgende trækker sin klage tilbage, eller at sagen afvises, hvorimod status quo ikke skal offentliggøres.

Finanstilsynet offentliggør i dag efter § 84 c i lov om værdipapirhandel m.v. bl.a. domme over juridiske personer i sager, der har været overgivet til politimæssig efterforskning, samt status om anke og resultatet heraf. Med forslaget skal Finanstilsynet tillige offentliggøre status samt det efterfølgende resultat af anken, hvis et påbud, en påtale eller en tvangsbøde for overtrædelse i de i stk. 2 nævnte forhold indbringes for Erhvervsankenævnet eller domstolene.

Stk. 4, 1. pkt., gennemfører artikel 29, stk. 2, i gennemsigtighedsdirektivet, således som bestemmelsen er affattet ved direktiv 2013/50/EU.

På tilsvarende måde skal Finanstilsynet efter det foreslåede *stk. 4, 2. pkt.,* i de tilfælde, hvor en sag er

overgivet til politimæssig efterforskning, og der er faldet helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, offentliggøre dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf på tilsynets hjemmeside hurtigst muligt.

Den foreslåede *§ 84 l, stk. 5, 1. pkt.,* fastsætter, at offentliggørelse i henhold til stk. 1-4 skal ske hurtigst muligt efter, at den fysiske eller juridiske person er underrettet om sanktionen eller foranstaltningen, og offentliggørelsen skal fremgå af Finanstilsynets hjemmeside i mindst 5 år fra offentliggørelsen. Hurtigst muligt i § 84, stk. 5, 1. pkt., skal ikke fortolkes i overensstemmelse med § 27, stk. 1, og § 29, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v., som omhandler udstederes oplysningsforpligtelser.

§ 5 i persondataloven indeholder en række grundlæggende principper, der gælder for alle behandlinger af personoplysninger, herunder fastsætter bestemmelsen bl.a., at indsamlede oplysninger ikke må opbevares på en måde, der giver mulighed for at identificere den registrerede i et længere tidsrum end det, der er nødvendigt af hensyn til de formål, hvortil oplysningerne behandles. For at iagttage § 5, stk. 5, i persondataloven foreslås det i *stk. 5, 2. pkt.*, at offentliggjorte oplysninger, som vedrører fysiske personer, kun skal fremgå af Finanstilsynets hjemmeside, så længe oplysningerne anses for nødvendige i forhold til de samfundsmæssige hensyn bag offentliggørelsen. Vurderingen skal foretages ud fra, at de samfundsmæssige hensyn bag offentliggørelsen er at sikre en styrkelse og indbyrdes tilnærmelse af medlemslandenes lovgivning vedrørende sanktioner for overtrædelse af vigtige bestemmelser i gennemsigtighedsdirektivet, herunder øge de nationale sanktioners og foranstaltningers effektivitet og præventive virkning.

Til nr. 5 (§ 93, stk. 1, 1. pkt., i lov om værdipapirhandel m.v.)

Det foreslås, at § 93, stk. 1, 1. pkt., ændres, således at overtrædelser af § 27, stk. 13, om udstederes pligt til at offentliggørelse beretninger om betalinger til myndigheder, kan straffes med bøde.

Det følger af § 93, stk. 6, i lov om værdipapirhandel m.v., at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter 5. kapitel i straffeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 871 af 4. juli 2014. Af straffelovens § 27, stk. 1, 1. pkt., fremgår, at strafansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan.

I de tilfælde, hvor de strafbelagte bestemmelser omhandler pligter eller forbud for virksomheden, er de mulige strafsubjekter virksomheden og/eller en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvilket oftest er medlemmer af ledelsen. Udgangspunktet er, at der rejses tiltale mod virksomheden (dvs. den juridiske person) for overtrædelsen, men dette kan kombineres med tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvis en eller nogle af disse personer har medvirket forsætligt eller groft uagtsomt til overtrædelsen, og overtrædelsen ikke er af underordnet karakter. Der skal som udgangspunkt ikke rejses tiltale mod underordnede ansatte.

Overtrædelse af § 27, stk. 13, i lov om værdipapirhandel m.v. kan være manglende, for sen eller mangelfuld offentliggørelse af beretning om betalinger til myndigheder. Strafsubjekterne for overtrædelse af § 27, stk. 13, er som udgangspunkt de juridiske personer, der er forpligtede til at offentliggøre beretninger om betalinger til myndigheder. Dette kan som ovenfor beskrevet kombineres med tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvis en eller flere af disse personer har medvirket forsætligt eller groft uagtsomt til overtrædelsen.

Formålet med at strafbelægge overtrædelse af § 27, stk. 13, i lov om værdipapirer m.v. er at sikre en effektiv håndhævelse af pligten til at offentliggøre beretninger om betalinger til myndigheder. Gennemsigtighedsdirektivets artikel 28, der angår administrative foranstaltninger og sanktioner, foreslås gennemført i dansk ret ved anvendelse af strafferetlige sanktioner. Sanktionsniveauet for administrative sanktioner angivet i gennemsigtighedsdirektivet er derfor ikke bindende.

Til § 6

Forslagets § 6 indeholder bestemmelser om tidspunktet for lovens ikrafttræden samt bestemmelser om lovens virkningstidspunkt.

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. juli 2015. Lovens § 1 gennemfører blandt andet en række bestemmelser i direktiv 2013/34/EU. Gennemførelsesfristen for dette direktiv er den 20. juli 2015. I det foreslåede stk. 1 henvises der til stk. 2, idet lovens § 5 om ændringer i lov om værdipapirhandel m.v. har et andet ikrafttrædelsestidspunkt.

Det foreslås således i *stk. 2*, at lovens § 5 om ændringer i lov om værdipapirhandel m.v. træder i kraft den 26. november 2015. Disse ændringer i lov om værdipapirhandel m.v. gennemfører direktiv 2013/50/EU. Gennemførelsesfristen for direktivet er den 27. november 2015.

I *stk. 3* foreslås det, at ændringerne i § 1 til årsregnskabsloven har virkning for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2016 eller senere. Virkningstidspunktet modificeres dog af stk. 4-6.

I *stk. 4* foreslås det, at virksomhederne får mulighed for at anvende ændringerne til årsregnskabsloven for regnskabsår, der slutter den 31. december 2015 eller senere, når dette sker systematisk og konsekvent. Det betyder, at de ændrede regler kan anvendes med det samme efter lovens kundgørelse i Lovtidende for et regnskabsår, der slutter den 31. december 2015 eller senere. Det er dog en betingelse, at de ændrede regler anvendes systematisk og konsekvent, således at regnskabet giver et retvisende billede efter årsregnskabslovens § 11, stk. 1. Det vil derfor ikke være muligt at udvælge enkelte gunstige regler og anvende disse uden sammenhæng med den øvrige regnskabsaflæggelse.

I *stk. 5* foreslås der en særlig bestemmelse for så vidt angår virkningstidspunktet for lovens § 1, nr. 130, idet den foreslåede bestemmelse foreslås at få virkning i to tempi.

I forslagets § 1, nr. 130, foreslås en ny affattelse af årsregnskabslovens § 99 a, som gennemfører de nye krav i ændringsdirektivet til regnskabsdirektivet vedrørende udarbejdelse af redegørelse for samfundsansvar. Som det fremgår af bemærkningerne til § 1, nr. 130, foreslås det, at den nye affattelse af § 99 a skal gælde for alle de virksomheder, der i dag er omfattet af § 99 a, dog således, at den nye affattelse af § 99 a får virkning i to tempi for de omfattede virksomheder:

For virksomheder omfattet af regnskabsklasse D, som på balancetidspunktet har haft et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede i løbet af regnskabsåret på 500 eller derover, foreslås det, at den nye affattelse af § 99 a får virkning for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2016 eller senere, jf. den foreslåede *§ 6, stk. 5, 4. pkt.*

For store virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og for virksomheder omfattet af regnskabsklasse D, som på balancetidspunktet har haft et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede i løbet af regnskabsåret på under 500, foreslås det i forslagets *§ 6, stk. 5*, *1. pkt.,* at disse virksomheder først får pligt til at følge den nye affattelse af § 99 a fra og med regnskabsår, der begynder den 1. januar 2018 eller senere. Indtil da kan disse virksomheder undlade at følge den nye affattelse af § 99 a og kan i stedet udarbejde deres redegørelse for samfundsansvar efter den hidtil gældende § 99 a med den tilføjelse, at virksomhederne også skal redegøre specifikt for miljømæssige forhold. Dette får virkning for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2016 eller senere, jf. *§ 6, stk. 5, 2. og 3. pkt.*

Hvis virksomheden har politikker for miljøforhold, herunder for at reducere klimapåvirkningen ved virksomhedens aktiviteter, skal redegørelsen suppleres med udtrykkelige oplysninger om disse politikker – har virksomheden ikke sådanne politikker, skal dette oplyses i ledelsesberetningen. Der skal således både redegøres for miljø- og klimaforhold.

Redegørelsen for miljøforhold, herunder med hensyn til virksomhedens klimapåvirkning, bør indeholde nærmere oplysninger om aktuelle og forudsigelige påvirkninger af en virksomheds aktiviteter for miljøet, og hvor det er relevant, for sundheden og sikkerheden, brugen af vedvarende og/eller ikke-vedvarende energikilder, drivhusgasemissioner, vandforbrug og forurening.

Redegørelsen for miljøforhold skal således indeholde samme oplysninger som efter den nye affattelse af § 99 a i forslagets § 1, nr. 130, der gennemfører de nye EU-regler herom. Om baggrunden for, at krav om redegørelse for miljøforhold i overgangsbestemmelsen, kan der henvises til afsnit 3.1.2.9.2 i de almindelige bemærkninger.

Har virksomheden ingen politikker for miljøforhold, herunder for at reducere klimapåvirkningen ved virksomhedens aktiviteter, skal virksomheden som nævnt oplyse dette. Der stilles ikke krav om, at virksomheden skal begrunde dette efter overgangsbestemmelsen.

Fra og med regnskabsår, der begynder den 1. januar 2018, har de pågældende virksomheder som nævnt ovenfor pligt til at følge den nye affattelse af § 99 a ved udarbejdelsen af deres redegørelse for samfundsansvar.

I *stk. 6* foreslås der, ligesom i det foreslåede stk. 5, en særlig bestemmelse om virkningstidspunktet for den foreslåede ændring af § 128, stk. 2, i forslagets § 1, nr. 161, om redegørelse for samfundsansvar i koncernregnskabet. Den nævnte bestemmelse foreslås at få virkning i to tempi ligesom den foreslåede § 99 a Det foreslåede stk. 5 om virkningstidspunktet finder således tilsvarende anvendelse på modervirksomheder, som udarbejder koncernregnskab, jf. det foreslåede stk. 6, idet antallet af heltidsbeskæftigede medarbejdere skal forstås som antallet af medarbejdere i koncernen som helhed.

Det foreslås i *stk. 7*, at lovens § 5, nr. 2, har virkning for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2016 eller senere.

Til § 7

Forslagets § 7 indeholder en række overgangsregler, hvis formål at lette virksomhedernes overgang til anvendelse af regler i lovens § 1.

Det foreslåede *stk. 1* indeholder en særlig overgangsregel for den anvendte regnskabspraksis ved erhvervelse af dattervirksomheder og andre bestående virksomheder.

Efter § 51, stk. 1, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 80, skal de poster i årsregnskabet, der berøres heraf, hvis en virksomhed ændrer regnskabspraksis, ændres i overensstemmelse med den nye praksis ved indregning af effekten af ændringen direkte på egenkapitalen primo. Herunder skal sammenligningstal anvendes i overensstemmelse med den nye praksis.

Visse ændringer af regnskabspraksis kan være meget byrdefulde, hvis de skal ske med virkning tilbage i tid i henhold til hovedreglen i årsregnskabslovens § 51, stk. 1. Dette omfatter i særlig grad overtagelser af virksomheder, hvor fordelingen af købesummen på de erhvervede aktiver og forpligtelser kan være særligt byrdefuld. Her er købesummen fordelt én gang i henhold til de hidtidige regler, og en omfordeling efter de nye regler vil være meget byrdefuld for virksomhederne og vil kun give en begrænset nytte for regnskabsbrugerne.

Det foreslås derfor i *stk. 1*, at de hidtil anvendte beregninger, som er foretaget ved erhvervelsen af en dattervirksomhed eller en anden bestående virksomhed, fortsat kan anvendes i de kommende årsregnskaber for perioder, som begynder efter 1. januar 2016.

Den valgte model kendes også fra IFRS 3, som har haft en fremadrettet ikrafttræden.

Det foreslås i *stk. 2*, at der indsættes en overgangsregel for udviklingsomkostninger, der som noget nyt skal bindes på "Reserve for udviklingsomkostninger" på egenkapitalen, jf. forslagets § 1, nr. 108. Det foreslås, at bindingskravet ikke får virkning for allerede indregnede udviklingsomkostninger, men først for udviklingsomkostninger, der indregnes den 1. januar 2016 eller senere.

Det foreslåede *stk. 3* giver mulighed for, at dagsværdien af andre investeringsaktiver end investeringsejendomme, der hidtil har været målt i henhold til den gældende § 38, kan anvendes som ny kostpris, idet sådanne aktiver efter den foreslåede ændring til § 38, ikke længere løbende kan reguleres til dagsværdi.

Det foreslås i *stk. 4*, at virksomheder, der på tidspunktet for lovens ikrafttræden har anvendt den

såkaldte korridormetode, og dermed har udskudt indregning af deres pensionsforpligtelser, fortsat kan anvende denne metode for regnskabsår, der begynder før den 1. januar 2021. Der foreslås således indsat en overgangsperiode for de virksomheder, der ved lovens ikrafttræden anvender korridormetoden, således at de først fra regnskabsår, der begynder 1. januar 2021 eller senere, skal ophøre med at benytte metoden.

Det foreslåede *stk. 5* indeholder en bemyndigelse til Erhvervsstyrelsen til at fastsætte yderligere overgangsbestemmelser ud over de i stk. 4-7 nævnte i det omfang, det måtte vise sig at blive nødvendigt for at lette virksomhedernes overgang fra at anvende de hidtil gældende regler til at anvende de ændrede regler i årsregnskabsloven.

Til § 8

Den foreslåede § 8 angiver lovens territoriale gyldighedsområde. Lovens gyldighedsområde omfatter ikke umiddelbart Færøerne og Grønland.

Det er dog hensigten at kontakte de grønlandske myndigheder med henblik på at opnå deres tilslutning til, at de foreslåede ændringer efter vedtagelse også sættes i kraft for Grønland.

Endvidere er det hensigten at kontakte de færøske myndigheder med henblik på at opnå deres tilslutning til, at lovens § 5 efter vedtagelse også sættes i kraft for Færøerne.

Derimod kan §§ 1-4 ikke sættes i kraft for Færøerne, da det færøske selvstyre har overtaget de omhandlede sagsområder pr. 1. januar 2008 i medfør af lov nr. 578 af 24. juni 2005 om de færøske myndigheders overtagelse af sager og sagsområder.

Bilag 2

DIREKTIVER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2013/34/EU

af 26. juni 2013

om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 50, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg[1)],

efter den almindelige lovgivningsprocedure[2)], og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Dette direktiv tager højde for Kommissionens program for bedre lovgivning og navnlig Kommissionens meddelelse med titlen "Smart regulering i Den Europæiske Union", som har til formål at udarbejde og levere regulering af den bedst mulige kvalitet i overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincippet og sikre, at de administrative byrder står i et rimeligt forhold til fordelene derved. Kommissionens meddelelse med titlen "Tænk småt først En "Small Business Act" for Europa", der blev vedtaget i juni 2008 og revideret i februar 2011, anerkender den centrale rolle, som små og mellemstore virksomheder (SMV'er) spiller i Unionens økonomi, og sigter mod at forbedre den overordnede indfaldsvinkel i iværksættervirksomhed og forankre princippet "tænk småt først" i arbejdet med udformningen af politikker, lige fra reglerne til den offentlige service. Det Europæiske Råd gav på sit møde den 24.-25. marts 2011 udtryk for tilfredshed med Kommissionens hensigt om at fremlægge en "akt for det indre marked" med foranstaltninger til fremme af væksten og beskæftigelsen og håndgribelige resultater for borgerne og virksomhederne.

I Kommissionens meddelelses om akten for det indre marked, der blev vedtaget i april 2011, foreslås det at forenkle Rådets fjerde direktiv 78/660/EØF af 25. juli 1978 på grundlag af traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om årsregnskaberne for visse selskabsformer[3)] og Rådets syvende direktiv 83/349/EØF af 13. juni 1983 på grundlag af traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om konsoliderede regnskaber[4)] (regnskabsdirektiverne), for så vidt angår regnskabskravene, og mindske administrative byrder, navnlig for SMV'er. Europa 2020-strategien for intelligent, bæredygtig og inkluderende vækst tager sigte på at reducere administrative byrder og forbedre erhvervsklimaet, navnlig for SMV'er, og fremme SMV'ers internationalisering. Det Europæiske Råd af 24. og 25. marts 2011 opfordrede også til, at den samlede regelbyrde, navnlig for SMV'er, nedbringes både på EU-plan og nationalt plan, og foreslog foranstaltninger til at øge produktiviteten, f.eks. ved at fjerne overdrevent bureaukrati og forbedre de lovgivningsmæssige rammer for SMV'er.

(2) Den 18. december 2008 vedtog Europa-Parlamentet en beslutning om regnskabskrav til små og mellemstore virksomheder, navnlig mikroenheder[5)], hvori det henviste til, at regnskabsdirektiverne er meget byrdefulde for små og mellemstore virksomheder og navnlig for mikroenheder, og opfordrede Kommissionen til at fortsætte sine bestræbelser på at revidere disse direktiver.

(3) Samordningen af de enkelte medlemsstaters bestemmelser vedrørende præsentation og indhold af årsregnskab og ledelsesberetning, målingsgrundlag samt offentliggørelse af disse dokumenter, bl.a. for så vidt angår visse virksomhedsformer med begrænset ansvar, er af særlig betydning med henblik på at beskytte selskabsdeltagere og tredjemand. For sådanne virksomhedsformer er det nødvendigt at foretage en samtidig samordning på disse områder, da nogle virksomheder opererer i mere end en medlemsstat, og da sådanne virksomheder kun giver tredjemand sikkerhed i virksomhedsformuen.

(4) Årsregnskaber tjener forskellige formål og er ikke kun en kilde til oplysninger for investorer på kapitalmarkeder, men viser også tidligere transaktioner og fremmer god virksomhedsledelse. Unionens regnskabslovgivning skal ramme en passende balance mellem på den ene side interesserne hos modtagerne af regnskaberne og på den anden side virksomhedernes interesse i ikke at blive belastet af indberetningskrav i urimeligt omfang.

(5) Anvendelsesområdet for dette direktiv bør omfatte visse virksomheder med begrænset ansvar som f.eks. aktieselskaber og anpartsselskaber. Derudover er der et betydeligt antal interessentskaber og kommanditselskaber, i hvilke alle de personligt hæftende deltagere er organiseret som aktieselskaber eller anpartsselskaber, og sådanne interessentskaber og kommanditselskaber bør derfor omfattes af samordningsforanstaltningerne i dette direktiv. Dette direktiv bør også sikre, at interessentskaber og kommanditselskaber er omfattet af dets anvendelsesområde, når deltagerne i et selskab, der ikke er organiseret som anpartsselskaber eller aktieselskaber, reelt i begrænset omfang hæfter for selskabets forpligtelser, fordi hæftelsen er begrænset af andre virksomheder, der er omfattet af dette direktivs anvendelsesområde. Udelukkelsen af virksomheder, der drives uden vinding for øje, fra anvendelsesområdet for dette direktiv er i overensstemmelse med dets formål, jf. artikel 50, stk. 2, litra g), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).

(6) Anvendelsesområdet for dette direktiv bør være principbaseret og bør sikre, at det ikke er muligt for en virksomhed at udelukke sig selv fra anvendelsesområdet ved at danne en koncernstruktur med virksomheder i flere lag etableret inden for eller uden for Unionen.

(7) Bestemmelserne i dette direktiv bør kun finde anvendelse, i det omfang de ikke er uforenelige eller i modstrid med bestemmelser om visse virksomhedsformers regnskabsaflæggelse eller bestemmelser om udlodning af en virksomheds kapital, som er fastlagt i andre gældende retsakter vedtaget af én eller flere EU-institutioner.

(8) Det er desuden nødvendigt, at der fastsættes ensartede minimumsregler på EU-plan med hensyn til omfanget af de finansielle oplysninger, som skal bringes til offentlighedens kundskab af konkurrerende virksomheder.

(9) Årsregnskabet bør udarbejdes på et forsigtigt grundlag og bør give et retvisende billede af virksomhedens aktiver og passiver, finansielle stilling og resultat. Det er muligt, at det i ganske særlige tilfælde kan ske, at et årsregnskab ikke giver et sådant retvisende billede, når bestemmelserne i dette direktiv anvendes. For at give et retvisende billede bør virksomheden i sådanne tilfælde fravige sådanne bestemmelser. Medlemsstaterne bør have mulighed for at definere sådanne særlige tilfælde og fastsætte de relevante særregler, der skal finde anvendelse i disse tilfælde. Ved disse særlige tilfælde bør udelukkende forstås meget usædvanlige transaktioner og usædvanlige situationer, og de bør f.eks. ikke knyttes til hele specifikke sektorer.

(10) Dette direktiv bør sikre, at kravene til små virksomheder i vidt omfang harmoniseres i hele Unionen. Dette direktiv er baseret på princippet "tænk småt først". For at undgå at pålægge disse virksomheder uforholdsmæssige administrative byrder bør medlemsstaterne kun have mulighed for at stille krav om få oplysninger i form af noter, der supplerer de obligatoriske noter. Hvor der er tale om et fælles indsendelsessystem, kan medlemsstaterne imidlertid i visse tilfælde kræve et begrænset antal supplerende oplysninger, såfremt der i deres nationale skattelovgivning udtrykkeligt stilles krav herom, og såfremt disse oplysninger er strengt nødvendige af hensyn til skatteinddrivelsen. Det bør være muligt for medlemsstaterne at pålægge mellemstore og store virksomheder krav, der går ud over de minimumskrav, der er foreskrevet i dette direktiv.

(11) Når dette direktiv giver medlemsstaterne mulighed for at pålægge f.eks. små virksomheder yderligere krav, skal dette forstås således, at medlemsstaterne helt eller delvis kan gøre brug af denne valgmulighed ved at stille mindre vidtgående krav, end denne giver mulighed for. Tilsvarende skal det, når dette direktiv tillader medlemsstaterne at gøre brug af en undtagelse for f.eks. små virksomheder, forstås således, at medlemsstaterne kan undtage disse virksomheder helt eller delvis.

(12) Små, mellemstore og store virksomheder bør defineres og adskilles på grundlag af balancesum, nettoomsætning og gennemsnitligt antal medarbejdere i regnskabsåret, da disse kriterier typisk giver objektive beviser for en virksomheds størrelse. Når modervirksomheden ikke udarbejder konsoliderede regnskaber for koncernen, bør medlemsstaterne dog have mulighed for at tage de skridt, de finder nødvendige, for at kunne kræve at en sådan virksomhed kategoriseres som en større virksomhed ved at fastslå dens størrelse og heraf følgende kategori på et konsolideret eller samlet grundlag. Gør en medlemsstat brug af en eller flere af de valgfri undtagelser for mikrovirksomheder, bør mikrovirksomheder også defineres på grundlag af balancesum, nettoomsætning og gennemsnitligt antal medarbejdere i regnskabsåret. Medlemsstaterne bør ikke være forpligtet til at definere individuelle kategorier for mellemstore og store virksomheder i deres nationale lovgivning, hvis mellemstore virksomheder er omfattet af de samme krav som store virksomheder.

(13) Mikrovirksomheder har begrænsede ressourcer til at overholde krævende forskrifter. Såfremt der ikke findes nogen specifikke regler for mikrovirksomheder, finder reglerne for små virksomheder også anvendelse på dem. Disse regler pålægger dem administrative byrder, som er uforholdsmæssige i forhold til deres størrelse, og som derfor er forholdsvis mere byrdefulde for mikrovirksomheder sammenlignet med andre små virksomheder. Det bør derfor være muligt for medlemsstaterne at fritage mikrovirksomheder for visse forpligtelser, der gælder for små virksomheder, og som ville pålægge dem overdrevne administrative byrder. Mikrovirksomheder bør dog fortsat være underlagt nationale krav om at føre et regnskab, der viser deres forretningstransaktioner og finansielle stilling. Derudover bør investeringsvirksomheder og holdingvirksomheder være udelukket fra de fordelagtige forenklinger, der gælder for mikrovirksomheder.

(14) Medlemsstaterne bør tage hensyn til de specifikke betingelser og behov på deres egne markeder, når de træffer afgørelse om, hvorvidt eller hvordan de vil gennemføre en særskilt ordning for mikrovirksomheder inden for rammerne af dette direktiv.

(15) Offentliggørelse af regnskaber kan være byrdefuld for mikrovirksomheder. Samtidig er medlemsstaterne nødt til at sikre overholdelse af dette direktiv. Derfor bør medlemsstater, der gør brug af undtagelserne for mikrovirksomheder i dette direktiv, have lov til at undtage mikrovirksomheder fra et generelt krav om offentliggørelse under forudsætning af, at balanceoplysninger er behørigt indsendt i overensstemmelse med national lovgivning til mindst én udpeget kompetent myndighed, og at oplysningerne er videresendt til virksomhedsregisteret, således at der kan fremskaffes et eksemplar på begæring. I disse tilfælde bør forpligtelsen i dette direktiv om offentliggørelse af ethvert regnskabsdokument i overensstem-

melse med artikel 3, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/101/EF af 16. september 2009 om samordning af de garantier, som kræves i medlemsstaterne af de i traktatens artikel 48, stk. 2, nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser, med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde[6)] ikke gælde.

(16) For at sikre, at der offentliggøres sammenlignelige og ensartede oplysninger, bør indregnings- og målingsprincipperne omfatte going concern-, forsigtigheds- og periodiseringsprincippet. Modregninger mellem aktiv- og passivposter og indtægts- og udgiftsposter bør ikke være tilladt, og aktivernes og passivernes bestanddele bør værdiansættes hver for sig. Medlemsstaterne bør imidlertid i særlige tilfælde have mulighed for at tillade eller kræve, at virksomheder foretager modregninger mellem aktiv- og passivposter og indtægts- og udgiftsposter. Præsentationen af regnskabsposter bør tage hensyn til den økonomiske realitet eller det forretningsmæssige indhold af den underliggende transaktion eller det underliggende arrangement. Medlemsstaterne bør imidlertid have mulighed for at fritage virksomheder for at anvende dette princip.

(17) Princippet om væsentlighed bør ligge til grund for indregning, måling, præsentation, oplysning og konsolidering i regnskaberne. I henhold til princippet om væsentlighed kan oplysninger, der betragtes som uvæsentlige, f.eks. sammendrages i regnskaberne. Selv om en enkelt regnskabspost måske kan betragtes som uvæsentlig, kan flere til hinanden svarende uvæsentlige regnskabsposter imidlertid godt samlet betragtes som væsentlige. Medlemsstaterne bør have mulighed for at begrænse den obligatoriske anvendelse af princippet om væsentlighed til præsentation og oplysning. Princippet om væsentlighed bør ikke berøre nationale krav om fuldstændig bogføring, der viser forretningstransaktioner og finansiel stilling.

(18) Poster, der medtages i årsregnskabet, bør måles på grundlag af princippet om anskaffelses- eller kostpris for at sikre, at oplysningerne i regnskaberne er pålidelige. Medlemsstaterne bør dog have lov til at tillade eller kræve, at virksomhederne opskriver anlægsaktiverne, for at regnskabsbrugerne kan få flere relevante oplysninger.

(19) Behovet for, at finansielle oplysninger er sammenlignelige overalt i Unionen, gør det nødvendigt, at medlemsstaterne forpligtes til at tillade måling til dagsværdi for bestemte finansielle instrumenter. Endvidere giver måling til dagsværdi oplysninger, der kan være mere relevante for regnskabsbrugerne end oplysninger, der er baseret på anskaffelses- eller kostprisen. Medlemsstaterne bør derfor tillade, at alle virksomheder eller grupper af virksomheder med undtagelse af mikrovirksomheder, der gør brug af undtagelserne i dette direktiv, anvender måling til dagsværdi med hensyn til både årsregnskaber og konsoliderede regnskaber eller, hvis medlemsstaten foretrækker dette, udelukkende med hensyn til konsoliderede regnskaber. Endvidere bør medlemsstaterne have mulighed for at tillade eller kræve dagsværdimålinger for aktiver, som ikke er finansielle instrumenter.

(20) Et begrænset antal opstillingsskemaer til balancen er nødvendigt for at gøre det muligt for regnskabsbrugerne at sammenligne virksomheders finansielle stilling i Unionen. Medlemsstaterne bør kræve anvendelse af et opstillingsskema til balancen og bør have mulighed for at give et valg mellem de tilladte opstillingsskemaer. Medlemsstaterne bør imidlertid kunne tillade eller kræve, at virksomhederne ændrer opstillingsskemaet og præsenterer en balance, hvori der sondres mellem omsætnings- og ikkeomsætningsaktiver. Et opstillingsskema til resultatopgørelsen, der viser udgifternes art, og et opstillingsskema til resultatopgørelsen, der viser udgifternes funktion, bør være tilladt. Medlemsstaterne bør kræve anvendelse af et opstillingsskema til resultatopgørelsen og bør have mulighed for at give et valg mellem de tilladte opstillingsskemaer. Medlemsstaterne bør også kunne tillade virksomhederne at udarbejde en redegørelse for deres resultat i stedet for en resultatopgørelse, der er udarbejdet i overensstemmelse med et af de tilladte opstillingsskemaer. Små og mellemstore virksomheder kan gives mulighed for

forenklinger i forhold til de krævede opstillingsskemaer. Medlemsstaterne bør imidlertid have mulighed for at begrænse opstillingsskemaer for balance og resultatopgørelse, hvis dette er nødvendigt af hensyn til den elektroniske indsendelse af regnskaber.

(21) Af hensyn til sammenligneligheden bør der tilvejebringes en fælles ramme for indregning, måling og præsentation af bl.a. værdireguleringer, goodwill, hensættelser, varebeholdninger og artsbestemte genstande samt indtægter eller udgifter af ekstraordinær størrelse eller beskaffenhed.

(22) Indregning og måling af nogle poster i regnskaberne er baseret på skøn, vurderinger og modeller snarere end på præcis gengivelse. Da udøvelsen af forretningsaktiviteter er forbundet med usikkerhed, kan visse regnskabsposter ikke måles præcist, men kan kun skønnes. Sådanne skøn omfatter vurderinger på baggrund af de seneste pålidelige oplysninger, der er tilgængelige. Skøn er et væsentligt led i udarbejdelsen af regnskaber. Dette gælder navnlig, hvad angår hensatte forpligtelser, som naturligt er forbundet med større usikkerhed end de fleste andre poster på balancen. Skøn bør baseres på en forsigtig vurdering ved virksomhedens ledelse og beregnes på et objektivt grundlag suppleret med erfaringer fra lignende transaktioner og i nogle tilfælde endda rapporter fra uvildige sagkyndige. Supplerende oplysninger, der er fremkommet som følge af hændelser efter balancetidspunktet, bør også tages i betragtning.

(23) Oplysningerne i balancen og i resultatopgørelsen bør suppleres af oplysninger i form af noter til årsregnskabet Regnskabsbrugere har typisk et begrænset behov for supplerende oplysninger fra små virksomheder, og det kan være dyrt for små virksomheder at indsamle disse supplerende oplysninger. En begrænset oplysningspligt for små virksomheder er derfor berettiget. Hvis en mikrovirksomhed eller en lille virksomhed imidlertid finder det hensigtsmæssigt at give supplerende oplysninger af den type, der kræves af mellemstore og store virksomheder, eller andre oplysninger, som ikke er omhandlet i dette direktiv, bør der ikke være noget til hinder herfor.

(24) Oplysninger vedrørende regnskabspraksis er et af nøgleelementerne i noterne til årsregnskaberne. Disse oplysninger bør navnlig omfatte det målingsgrundlag, der anvendes for de forskellige poster, en redegørelse om denne regnskabspraksis' overensstemmelse med begrebet going concern samt enhver væsentlig ændring af den anvendte regnskabspraksis.

(25) Brugere af regnskaber, der er udarbejdet af mellemstore og store virksomheder, har typisk mere avancerede behov. Der bør derfor gives yderligere oplysninger på visse områder. En fritagelse for visse oplysningsforpligtelser er berettiget, når oplysningerne kan volde skade for bestemte personer eller virksomheden.

(26) Ledelsesberetningen og den konsoliderede ledelsesberetning er vigtige elementer i regnskabsaflæggelsen. Der bør gives en retvisende redegørelse for virksomhedens udvikling og stilling i overensstemmelse med virksomhedens størrelse og kompleksitet. Oplysningerne bør ikke begrænses til de finansielle aspekter af virksomhedens aktiviteter, og der bør være en analyse af miljømæssige og sociale aspekter af virksomheden, der er nødvendige for at forstå virksomhedens udvikling, resultat eller stilling. I tilfælde, hvor den konsoliderende beretning og modervirksomhedens ledelsesberetning fremlægges som en samlet beretning, kan det være hensigtsmæssigt at lægge større vægt på de emner, der er væsentlige for virksomhederne i konsolideringen som helhed. Da små og mellemstore virksomheder imidlertid derved eventuelt pålægges en byrde, er det hensigtsmæssigt at give mulighed for, at medlemsstaterne kan vælge at indrømme fritagelse for forpligtelsen til at fremlægge ikke-finansielle oplysninger i sådanne virksomheders ledelsesberetninger.

(27) Medlemsstaterne bør kunne undtage små virksomheder fra pligten til at udarbejde en ledelsesberetning, hvis sådanne virksomheder i noterne til årsregnskabet anfører de oplysninger om erhvervelse af egne kapitalandele, der er nævnt i artikel 24, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets og Rådets direktiv

2012/30/EU af 25. oktober 2012 om samordning af de garantier, der kræves i medlemsstaterne af de i artikel 54, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser, for så vidt angår stiftelsen af aktieselskabet samt bevarelse af og ændringer i dets kapital, med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde[7)].

(28) Eftersom noterede virksomheder kan spille en fremtrædende rolle i de økonomier, de opererer i, bør bestemmelserne i dette direktiv vedrørende redegørelsen for virksomhedsledelse finde anvendelse på virksomheder, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked.

(29) Mange virksomheder ejer andre virksomheder, og formålet med at samordne lovgivningen om konsoliderede regnskaber er at beskytte de interesser, der knytter sig til kapitalselskaber. Konsoliderede regnskaber bør udarbejdes, for at de finansielle oplysninger om disse virksomheder kan bringes til selskabsdeltagernes og tredjemands kundskab. Den nationale lovgivning om konsoliderede regnskaber bør derfor samordnes for at gennemføre målene for disse oplysningers sammenlignelighed og ligeværdighed i Unionen. Som følge af manglen på en armslængdepris på transaktionerne bør medlemsstaterne gives mulighed for at tillade bogføring af koncerninterne overførsler af kapitalinteresser, såkaldte transaktioner under fælles bestemmende indflydelse (common control transactions), ved anvendelse af sammenlægningsmetoden, hvor den bogførte værdi af kapitalandele i en af konsolideringen omfattet virksomhed kun udlignes med den tilsvarende andel af kapitalen.

(30) Direktiv 83/349/EØF indeholdt et krav om udarbejdelse af konsoliderede regnskaber for koncerner i tilfælde, hvor enten modervirksomheden eller en eller flere dattervirksomheder var organiseret i en af de virksomhedsformer, der er opført i bilag I eller II til nærværende direktiv. Medlemsstaterne havde mulighed for at undtage modervirksomheder fra kravet om udarbejdelse af konsoliderede regnskaber i tilfælde, hvor modervirksomheden ikke var af en form som opført i bilag I eller II. Nærværende direktiv stiller kun krav om, at modervirksomheder af de former, der er opført i bilag I eller, under særlige omstændigheder, bilag II, skal udarbejde konsoliderede regnskaber, men udelukker ikke medlemsstaterne fra at udvide anvendelsesområdet for nærværende direktiv til også at omfatte andre situationer. Der er derfor ikke sket nogen ændring i substansen, eftersom det stadig er op til medlemsstaterne at afgøre, hvorvidt virksomheder, der ikke er omfattet af anvendelsesområdet for dette direktiv, skal udarbejde konsoliderede regnskaber.

(31) Konsoliderede regnskaber bør præsentere aktiviteterne i en modervirksomhed og dens dattervirksomheder som en enkelt økonomisk enhed (en koncern). Virksomheder, der kontrolleres af modervirksomheden, bør betragtes som dattervirksomheder. Kontrollen bør baseres på besiddelse af et flertal af stemmerettighederne, men der kan også foreligge kontrol, når der er aftaler med andre selskabsdeltagere. Under visse omstændigheder kan kontrollen faktisk udøves, når modervirksomheden besidder en minoritet eller ingen af kapitalandelene i dattervirksomheden. Medlemsstaterne bør kunne kræve, at virksomheder, der ikke er omfattet af kontrol, men som er underlagt en fælles ledelse eller har et fælles administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan, skal medtages i konsoliderede regnskaber.

(32) En dattervirksomhed, som selv er en modervirksomhed, bør udarbejde et konsolideret regnskab. Medlemsstaterne bør dog under visse omstændigheder kunne undtage en sådan modervirksomhed fra pligten til at udarbejde et sådant konsolideret regnskab, såfremt der ydes dens selskabsdeltagere og tredjemand tilstrækkelig beskyttelse.

(33) Små koncerner bør undtages fra pligten til at udarbejde konsoliderede regnskaber, da brugerne af små virksomheders regnskaber ikke har avancerede informationsbehov, og det kan være dyrt at udarbejde konsoliderede regnskaber ud over modervirksomhedens og dattervirksomhedernes årsregnskaber. Medlemsstaterne bør have mulighed for at undtage mellemstore koncerner fra pligten til at udarbejde konsoli-

derede regnskaber ud fra samme cost-benefit-aspekter, medmindre en af de tilknyttede virksomheder er en virksomhed af interesse for offentligheden.

(34) En konsolidering kræver, at koncernvirksomheders aktiver og passiver samt indtægter og udgifter fuldt ud medtages med særskilt angivelse af minoritetsinteresser i den konsoliderede balance under egenkapital og særskilt angivelse af minoritetsinteresser i koncernresultatet i den konsoliderede resultatopgørelse. Der bør imidlertid foretages de nødvendige reguleringer for at eliminere virkningerne af de finansielle forbindelser mellem de konsoliderede virksomheder.

(35) Indregnings- og målingsprincipper, der finder anvendelse på udarbejdelsen af årsregnskaber, bør også finde anvendelse på udarbejdelsen af konsoliderede regnskaber. Medlemsstaterne bør imidlertid kunne tillade, at de generelle bestemmelser og principper, der er omhandlet i dette direktiv, anvendes forskelligt i årsregnskaber og konsoliderede regnskaber.

(36) Associerede virksomheder bør indgå i konsoliderede regnskaber efter den indre værdis metode. Bestemmelserne om måling af associerede virksomheder bør i al væsentlighed forblive uændrede i forhold til direktiv 83/349/EØF, og de metoder, der er tilladt i henhold til nævnte direktiv, kan stadig anvendes. Medlemsstaterne bør have mulighed for at tillade eller kræve, at en fælles ledet virksomhed medtages pro rata i det konsoliderede regnskab.

(37) Konsoliderede regnskaber bør indeholde alle oplysninger i form af noter til årsregnskaberne for de virksomheder som helhed, der indgår i konsolideringen. Navnet på og hjemstedet for virksomhederne og koncerninteressen i virksomhedernes kapital bør også oplyses med hensyn til dattervirksomheder, associerede virksomheder, fælles ledede virksomheder og kapitalinteresser.

(38) Årsregnskaberne i alle virksomheder, som dette direktiv finder anvendelse på, bør offentliggøres i overensstemmelse med direktiv 2009/101/EF. Det er dog hensigtsmæssigt at give mulighed for, at der på dette område kan indrømmes små og mellemstore virksomheder visse undtagelser.

(39) Medlemsstaterne opfordres kraftigt til at udvikle systemer til elektronisk offentliggørelse, som gør det muligt for virksomhederne at indsende regnskabsdata, herunder lovpligtige regnskaber, kun én gang og i en form, der giver mange brugere mulighed for let at få adgang til og anvende dataene. For så vidt angår aflæggelsen af regnskaber opfordres Kommissionen til at undersøge redskaber til et harmoniseret elektronisk format. Sådanne systemer bør dog ikke være byrdefulde for små og mellemstore virksomheder.

(40) Medlemmerne af en virksomheds administrations-, ledelses- og tilsynsorganer bør som minimum være kollektivt ansvarlige over for virksomheden med hensyn til udarbejdelse og offentliggørelse af årsregnskaber og ledelsesberetninger. Det samme princip bør også gælde for medlemmerne af administrations-, ledelses- og tilsynsorganerne i virksomheder, der udarbejder konsoliderede regnskaber. Disse organer handler inden for de beføjelser, der er tillagt dem efter den nationale lovgivning. Dette bør ikke hindre medlemsstaterne i at gå videre og fastsætte bestemmelser om direkte ansvar over for selskabsdeltagere eller endog andre interessenter.

(41) Ansvaret for udarbejdelse og offentliggørelse af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber samt ledelsesberetninger og konsoliderede ledelsesberetninger er baseret på den nationale lovgivning. Der bør gælde passende ansvarsregler for medlemmer af administrations-, ledelses- og tilsynsorganer i en virksomhed, som fastlagt af de enkelte medlemsstater i henhold til national ret. Medlemsstaterne bør have lov til at fastlægge ansvarets omfang.

(42) Med henblik på at fremme troværdige regnskabsaflæggelsesprocedurer i Unionen bør medlemmerne af det organ inden for en virksomhed, som er ansvarligt for udarbejdelsen af virksomhedens regnskaber, sikre, at de finansielle oplysninger i virksomhedens årsregnskab samt koncernens konsoliderede regnskab giver et retvisende billede.

(43) Årsregnskaber og konsoliderede regnskaber bør revideres. Kravet om, at en revisionspåtegning bør fastslå, om årsregnskaber eller konsoliderede regnskaber giver et retvisende billede i overensstemmelse med den relevante ramme for regnskabsaflæggelse, bør ikke forstås sådan, at det begrænser omfanget af denne påtegning, men som en præcisering af, i hvilken sammenhæng den er afgivet. Små virksomheders årsregnskaber bør ikke omfattes af denne forpligtelse, da revision kan udgøre en betydelig administrativ byrde for denne kategori af virksomhed, mens de samme personer i mange små virksomheder både er selskabsdeltagere og medlemmer af ledelsen, og der derfor er et begrænset behov for en erklæring over for tredjemand vedrørende regnskaber. Dette direktiv bør imidlertid ikke forhindre medlemsstaterne i at stille krav om revision af deres små virksomheder under hensyntagen til små virksomheders specifikke betingelser og behov og brugerne af deres regnskaber. Desuden er det mere passende at fastlægge indholdet af revisionspåtegningen i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF af 17.maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber[8)]. Nævnte direktiv bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

(44) For at sikre større gennemsigtighed i forbindelse med betalinger foretaget til myndigheder bør store virksomheder og virksomheder af interesse for offentligheden inden for udvindingsindustrien eller skovning af primærskove[9)] give oplysning om væsentlige betalinger foretaget til myndigheder i de lande, hvor de driver virksomhed, i en særskilt ledelsesberetning. Sådanne virksomheder er aktive i lande, der er rige på naturressourcer, navnlig mineraler, olie, naturgas og primærskove. Beretningen bør indeholde tilsvarende typer af betalinger som dem, der oplyses af en virksomhed, der deltager i gennemsigtigheds-initiativet for udvindingsindustrien (Extractive Industries Transparency Initiative (EITI)). Initiativet er også et supplement til Unionens handlingsplan for retshåndhævelse, god forvaltningspraksis og handel på skovbrugsområdet (EU FLEGT) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 995/2010 af 20. oktober 2010 om fastsættelse af krav til virksomheder, der bringer træ og træprodukter i omsætning[10)], som stiller krav til forhandlere af træ og træprodukter om at udøve behørig omhu for at forhindre træ og træprodukter fra ulovlig skovhugst i at få adgang til EU-markedet.

(45) Beretningen bør bidrage til at hjælpe myndigheder i ressourcerige lande med at gennemføre EI-TI-principperne og -kriterierne og aflægge regnskab over for deres borgere for betalinger, som disse myndigheder modtager fra virksomheder inden for udvindingsindustrien eller skovning af primærskove inden for deres jurisdiktion. Beretningen bør omfatte oplysninger på lande- og projektbasis. Et projekt bør defineres som operationelle aktiviteter, som er omfattet af en enkelt kontrakt, en licens, et lejemål, en koncession eller en lignende juridisk bindende aftale og danner grundlag for betalingsforpligtelser over for en myndighed. Hvis flere sådanne aftaler er væsentligt forbundet indbyrdes, bør det ikke desto mindre betragtes som et projekt. Juridisk bindende aftaler, der er "væsentligt forbundet indbyrdes" bør forstås som et sæt operationelt og geografisk integrerede kontrakter, licenser, lejemål eller koncessioner eller tilknyttede aftaler med i vidt omfang lignende betingelser, der er indgået med en myndighed, og hvorved der opstår betalingsforpligtelser. Sådanne aftaler kan være omfattet af en enkelt kontrakt, et joint venture, en produktionsdelingsaftale eller en anden overordnet juridisk bindende aftale.

(46) Der er ikke krav om, at en betaling, hvad enten den foretages som en enkelt betaling eller som en række med hinanden forbundne betalinger, tages i betragtning i beretningen, hvis den er på under 100 000 EUR inden for et regnskabsår. Dette betyder, at virksomheden i tilfælde af et arrangement med regelmæssige betalinger eller rater (f.eks. lejeafgifter) skal vurdere det sammenlagte beløb for de

tilknyttede regelmæssige betalinger eller rater af de tilknyttede betalinger, når den afgør, om tærsklen er nået for den pågældende række af betalinger, og følgelig, om der er krav om oplysning.

(47) Det bør ikke kræves af virksomheder inden for udvindingsindustrien eller skovning af primærskove, at de opdeler og fordeler betalinger på projektbasis, når betalinger foretages på grundlag af forpligtelser, som virksomhederne pålægges på virksomhedsniveau frem for projektniveau. Eksempelvis vil en virksomhed, hvis den har mere end ét projekt i et værtsland, og dette lands myndigheder opkræver selskabsskat hos virksomheden på grundlag af virksomhedens samlede indtægt i landet og ikke på grundlag af et bestemt projekt eller en bestemt aktivitet i landet, kunne give oplysning om den deraf følgende skatteindbetaling eller -indbetalinger uden at angive det bestemte projekt, hvortil betalingen er knyttet.

(48) En virksomhed inden for udvindingsindustrien eller skovning af primærskove behøver normalt ikke at oplyse om udbytte, der udbetales til en myndighed som fælles eller almindelig selskabsdeltager i den pågældende virksomhed, så længe udbyttet udbetales til myndigheden på samme vilkår som til andre selskabsdeltagere. Dog er det et krav, at virksomheden oplyser om ethvert udbytte, der udbetales i stedet for produktionsrettigheder eller royalties.

(49) For at imødegå mulighederne for omgåelse af oplysningskrav bør dette direktiv fastsætte, at oplysninger om betalinger skal angive indholdet af den pågældende aktivitet eller betaling. Virksomheden bør derfor ikke kunne undgå at give oplysninger ved f.eks. at angive en ny beskrivelse af en aktivitet, der ellers ville være omfattet af dette direktiv. Desuden bør betalinger eller aktiviteter ikke opdeles eller sammenlægges kunstigt med henblik på at undgå sådanne oplysningskrav.

(50) Med henblik på at fastsætte de omstændigheder, hvorunder virksomheder bør fritages for indberetningskravene i kapitel 10, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår fastsættelsen af de kriterier, der skal anvendes ved vurderingen af, om tredjelandes indberetningskrav svarer til kravene i nævnte kapitel. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.

(51) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af artikel 46, stk. 1, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser[11)].

(52) Indberetningsordningen bør være underlagt revision og aflæggelse af rapport fra Kommissionens side senest tre år efter udløbet af fristen for medlemsstaternes gennemførelse af dette direktiv. Revisionen bør vurdere, hvor effektiv ordningen er, og tage hensyn til den internationale udvikling, bl.a. hvad angår forhold som konkurrenceevne og energisikkerhed. Den bør også vurdere, om indberetningskravene bør udvides til at omfatte yderligere erhvervssektorer, og om rapporten bør være genstand for revision. Revisionen bør endvidere tage hensyn til de indhøstede erfaringer hos dem, der udarbejder og benytter betalingsoplysningerne, og overveje, om det vil være hensigtsmæssigt at inkludere yderligere betalingsoplysninger i ordningen, f.eks. de effektive skattesatser og nærmere oplysninger om modtageren såsom bankkontooplysninger.

(53) I forlængelse af konklusionerne fra G8-topmødet i Deauville i maj 2011 og for at fremme lige konkurrencevilkår på internationalt plan bør Kommissionen fortsætte med at opfordre alle de internationale handelspartnere til at indføre tilsvarende krav vedrørende indberetning af betalinger til myndigheder. Vi-

dereførelsen af arbejdet med den relevante internationale regnskabsstandard er af særlig betydning i denne forbindelse.

(54) For at tage hensyn til fremtidige ændringer af medlemsstaternes lovgivning og EU-lovgivningen vedrørende virksomhedsformer bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på ajourføring af listerne over virksomheder i bilag I og II. Det er også nødvendigt at anvende delegerede retsakter til at tilpasse kriterierne for virksomhedsstørrelse, da inflationen med tiden vil udhule deres realværdi. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.

(55) Målene for dette direktiv, nemlig at lette grænseoverskridende investeringer og forbedre sammenligneligheden i hele Unionen samt styrke offentlighedens tillid til regnskaber og beretninger gennem forbedrede og ensartede specifikke oplysninger, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af direktivets omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(56) Dette direktiv erstatter direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF. Nævnte direktiver bør derfor ophæves.

(57) Nærværende direktiv respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, der bl.a. er anerkendt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

(58) I overensstemmelse med den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter forpligter medlemsstaterne sig til i begrundede tilfælde at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. Med hensyn til dette direktiv finder lovgiveren, at fremsendelsen af sådanne dokumenter er begrundet —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

KAPITEL 1

ANVENDELSESOMRÅDE, DEFINITIONER SAMT KATEGORIER AF VIRKSOMHEDER OG KONCERNER

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. De i dette direktiv foreskrevne samordningsforanstaltninger finder anvendelse på medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om de virksomhedsformer, der er opført:

a) i bilag I
b) i bilag II, såfremt alle de direkte eller indirekte deltagere i virksomheden, der ellers ville hæfte ubegrænset, reelt har begrænset hæftelse, fordi disse deltagere er virksomheder:
   i) som er af de former, som er opført i bilag I, eller
   ii) som ikke henhører under en medlemsstats lovgivning, men som har en retlig form, der kan sammenlignes med de former, der er opført i bilag I.

2. Medlemsstaterne oplyser inden for en rimelig tidsfrist Kommissionen om ændringer af virksomhedsformer i deres nationale lovgivning, der kan indvirke på nøjagtigheden af bilag I eller II. I et sådant tilfælde tillægges Kommissionen beføjelser til ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 49 at tilpasse listerne over virksomheder i bilag I og II.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

1) "virksomheder af interesse for offentligheden": virksomheder, der er omfattet af anvendelsesområdet for artikel 1, og som:
   a) henhører under lovgivningen i en medlemsstat, og hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked i en medlemsstat, jf. artikel 4, stk. 1, nr. 14), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter[12)]
   b) er kreditinstitutter som defineret i artikel 4, nr. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut[13)], og som ikke er omhandlet i artikel 2 i nævnte direktiv
   c) er forsikringsselskaber som defineret i artikel 2, stk. 1, i Rådets direktiv 91/674/EØF af 19. december 1991 om forsikringsselskabers årsregnskaber[14)], eller
   d) af medlemsstaterne er udpeget som virksomheder af interesse for offentligheden, f.eks. virksomheder med særlig offentlig relevans på grund af arten af deres aktiviteter, deres størrelse eller antallet af medarbejdere
2) "kapitalinteresse": rettigheder til kapital i andre virksomheder, uanset om der foreligger værdipapirer eller ej, som ved at skabe en varig tilknytning til disse virksomheder skal bidrage til aktiviteterne i den virksomhed, som besidder disse rettigheder. Besiddelsen af en del af en anden virksomheds kapital formodes at være en kapitalinteresse, når den er større end en af medlemsstaterne fastsat procenttærskel, der er lavere end eller lig med 20 %
3) "nærtstående part": den samme betydning som i de internationale regnskabsstandarder, der er vedtaget i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 af 19. juli 2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder[15)]
4) "anlægsaktiver": aktiver, der er bestemt til vedvarende anvendelse i virksomhedens drift
5) "nettoomsætning": provenu fra salg af produkter og tjenesteydelser med fradrag af herpå ydede prisnedslag samt af merværdiafgift og anden skat, der er direkte forbundet med omsætningen
6) "anskaffelsespris": den pris, der skal betales, og eventuelle påløbne omkostninger, fratrukket eventuelle nedsættelser af den samlede anskaffelsesværdi
7) "kostpris": anskaffelsesprisen for råvarer og hjælpestoffer og andre omkostninger, der kan henføres direkte til den pågældende vare. Medlemsstaterne tillader eller kræver medregning af en rimelig del af andre faste eller variable fællesomkostninger, der indirekte kan henføres til den pågældende vare, i det omfang de vedrører fremstillingsperioden. Distributionsomkostninger medregnes ikke
8) "værdiregulering": reguleringer, der har til formål at tage hensyn til de på balancetidspunktet konstaterede værdiændringer af aktiver, uanset om disse ændringer er endelige eller ikke
9) "modervirksomhed": en virksomhed, der kontrollerer en eller flere dattervirksomheder
10) "dattervirksomhed": en virksomhed, der er kontrolleret af en modervirksomhed, herunder enhver dattervirksomhed af den øverste modervirksomhed
11) "koncern": en modervirksomhed og alle dens dattervirksomheder
12) "tilknyttede virksomheder": to eller flere virksomheder inden for en koncern
13) "associeret virksomhed": en virksomhed, hvori en anden virksomhed besidder en kapitalinteresse, og på hvis driftsmæssige og finansielle ledelse den anden virksomhed udøver en betydelig indflydel-

se. Det formodes, at en virksomhed udøver en betydelig indflydelse på en anden virksomhed, når den besidder mindst 20 % af selskabsdeltagernes stemmerettigheder i den anden virksomhed.

14) "investeringsvirksomheder":
   a) virksomheder, som udelukkende beskæftiger sig med at anbringe deres midler i forskellige former for værdipapirer og fast ejendom eller i andre aktiver alene med det formål at fordele investeringsrisikoen og at lade deres selskabsdeltagere drage fordel af resultaterne af forvaltningen af deres aktiver
   b) virksomheder, der er associeret med investeringsvirksomheder med fast kapital, såfremt disse associerede virksomheder alene har til formål at erhverve fuldt indbetalte kapitalandele, der er udstedt af disse investeringsvirksomheder, jf. dog artikel 22, stk. 1, litra h), i direktiv 2012/30/EU
15) "holdingvirksomheder": virksomheder, der alene har til formål at erhverve kapitalinteresser i andre virksomheder samt at forvalte og udnytte disse interesser uden direkte eller indirekte at blande sig i ledelsen af nævnte virksomheder, med forbehold af de rettigheder, som holdingvirksomheder besidder i deres egenskab af selskabsdeltager
16) "væsentlig": oplysninger, hvis udeladelse eller fejlagtige angivelse med rimelighed kan forventes at påvirke beslutninger, som brugerne tager på grundlag af virksomhedens regnskaber. Væsentligheden af enkelte poster vurderes på baggrund af andre tilsvarende poster.

Artikel 3

Kategorier af virksomheder og koncerner

1. Ved anvendelse af en af mulighederne i artikel 36, definerer medlemsstaterne mikrovirksomheder som virksomheder, der på balancetidspunktet ikke overskrider de numeriske grænser for mindst to af følgende tre kriterier:

a) balancesum: 350 000 EUR
b) nettoomsætning: 700 000 EUR
c) gennemsnitligt antal medarbejdere i løbet af regnskabsåret: 10.

2. Små virksomheder er virksomheder, som på balancetidspunktet ikke overskrider de numeriske grænser for mindst to af følgende tre kriterier:

a) balancesum: 4 000 000 EUR
b) nettoomsætning: 8 000 000 EUR
c) gennemsnitligt antal medarbejdere i løbet af regnskabsåret: 50.

Medlemsstaterne kan fastsætte tærskler, der er højere end tærsklerne i første afsnit, litra a) og b). Tærsklerne må imidlertid ikke overskride 6 000 000 EUR for så vidt angår balancesummen og 12 000 000 EUR for så vidt angår nettoomsætningen.

3. Mellemstore virksomheder er virksomheder, som ikke er mikrovirksomheder eller små virksomheder, og som på balancetidspunktet ikke overskrider de numeriske grænser for mindst to af følgende tre kriterier:

a) balancesum: 20 000 000 EUR
b) nettoomsætning: 40 000 000 EUR
c) gennemsnitligt antal medarbejdere i løbet af regnskabsåret: 250.

4. Store virksomheder er virksomheder, som på balancetidspunktet overskrider mindst to af følgende tre kriterier:

a) balancesum: 20 000 000 EUR
b) nettoomsætning: 40 000 000 EUR
c) gennemsnitligt antal medarbejdere i løbet af regnskabsåret: 250.

5. Små koncerner er koncerner, der består af moder- og dattervirksomheder, der skal indgå i konsolideringen, og som på et konsolideret grundlag ikke overskrider de numeriske grænser for mindst to af følgende tre kriterier på modervirksomhedens balancetidspunkt:

a) balancesum: 4 000 000 EUR
b) nettoomsætning: 8 000 000 EUR
c) gennemsnitligt antal medarbejdere i løbet af regnskabsåret: 50.

Medlemsstaterne kan fastsætte tærskler, der er højere end tærsklerne i første afsnit, litra a) og b). Tærsklerne må imidlertid ikke overskride 6 000 000 EUR for så vidt angår balancesummen og 12 000 000 EUR for så vidt angår nettoomsætningen.

6. Mellemstore koncerner er koncerner, der ikke er små koncerner, og som består af moder- og dattervirksomheder, der skal indgå i konsolideringen, og som på et konsolideret grundlag ikke overskrider de numeriske grænser for mindst to af følgende tre kriterier på modervirksomhedens balancetidspunkt:

a) balancesum: 20 000 000 EUR
b) nettoomsætning: 40 000 000 EUR
c) gennemsnitligt antal medarbejdere i løbet af regnskabsåret: 250.

7. Store koncerner er koncerner, der består af moder- og dattervirksomheder, der skal indgå i konsolideringen, og som på et konsolideret grundlag overskrider de numeriske grænser for mindst to af følgende tre kriterier på modervirksomhedens balancetidspunkt:

a) balancesum: 20 000 000 EUR
b) nettoomsætning: 40 000 000 EUR
c) gennemsnitligt antal medarbejdere i løbet af regnskabsåret: 250.

8. Medlemsstaterne tillader ved beregningen af de numeriske grænser i nærværende artikels stk. 5-7, at der ikke foretages udligning efter artikel 24, stk. 3, og eliminering i medfør af artikel 24, stk. 7. I sådanne tilfælde forhøjes de numeriske grænser for kriterierne for balancesummen og nettoomsætningen med 20 %.

9. For de medlemsstater, der ikke har indført euroen, er modværdien i national valuta af de i stk. 1-7 anførte beløb den værdi, der fremkommer ved at benytte den valutakurs, der blev offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende på ikrafttrædelsesdatoen for ethvert direktiv om fastsættelse af disse beløb.

Ved omregning til nationale valutaer for de medlemsstater, der ikke har indført euroen, er det tilladt at runde de beløb i euro, der er angivet i stk. 1, 3, 4, 6 og 7, op eller ned med indtil 5 % til et helt beløb i de nationale valutaer.

10. Når en virksomhed eller en koncern på balancetidspunktet enten har overskredet eller ikke længere overskrider de numeriske grænser for to af de i stk. 1-7 anførte tre kriterier, skal dette kun have konsekvens for anvendelsen af undtagelserne i dette direktiv, hvis situationen gentager sig i to på hinanden følgende regnskabsår.

11. Den i stk. 1-7 i denne artikel omhandlede balancesum udgøres af den i bilag III angivne opstilling af den samlede værdi af aktivposterne A- E eller af den i bilag IV angivne opstilling af aktivposterne A-E.

12. Ved beregning af tærsklerne i stk. 1-7 kan medlemsstaterne kræve medregning af indtægter fra andre kilder for virksomheder, for hvilke "nettoomsætning" ikke er relevant. Medlemsstaterne kan kræve, at modervirksomheder skal beregne deres tærskler på et konsolideret grundlag i stedet for på et individuelt grundlag. Medlemsstaterne kan også kræve, at tilknyttede virksomheder skal beregne deres tærskler på et konsolideret eller samlet grundlag, når sådanne virksomheder er etableret udelukkende med det formål at undgå indberetning af visse oplysninger.

13. For at tage højde for virkningerne af inflation reviderer og, hvor det er relevant, ændrer Kommissionen som minimum hvert femte år ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 49

de i stk. 1-7 i nærværende artikel omhandlede tærskler, under hensyntagen til inflationsmålinger som offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende.

KAPITEL 2

ALMINDELIGE BESTEMMELSER OG PRINCIPPER

Artikel 4

Almindelige bestemmelser

1. Årsregnskabet udgør et hele og omfatter for alle virksomheder som minimum balance, resultatopgørelse samt noter til årsregnskabet.

Medlemsstaterne kan kræve, at andre virksomheder end små virksomheder i årsregnskabet skal inddrage andre opgørelser ud over de dokumenter, der er nævnt i første afsnit.

2. Årsregnskabet skal opstilles på overskuelig måde og i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv.

3. Årsregnskabet skal give et retvisende billede af virksomhedens aktiver og passiver, finansielle stilling samt resultat. Såfremt anvendelsen af dette direktiv ikke er tilstrækkelig til at give et retvisende billede af virksomhedens aktiver og passiver, finansielle stilling samt resultat, skal der i noterne til årsregnskabet gives sådanne yderligere oplysninger, som er nødvendige for at opfylde denne betingelse.

4. Viser det sig i særlige tilfælde, at anvendelsen af en bestemmelse i dette direktiv vil stride imod den forpligtelse, der er fastsat i stk. 3, undlades anvendelse af bestemmelsen, således at der kan gives et retvisende billede af virksomhedens aktiver og passiver, finansielle stilling samt resultat. Undlades anvendelse af en sådan bestemmelse, skal det anføres i noterne til årsregnskabet og behørigt begrundes med oplysning om dettes indflydelse på virksomhedens aktiver og passiver, den finansielle stilling samt resultatet.

Medlemsstaterne kan nærmere bestemme de særlige tilfælde og fastsætte de relevante særregler, der skal finde anvendelse i de pågældende tilfælde.

5. Medlemsstaterne kan kræve, at andre virksomheder end små virksomheder i årsregnskabet skal give oplysninger ud over, hvad der kræves oplyst i henhold til dette direktiv.

6. Uanset stk. 5 kan medlemsstaterne kræve at små virksomheder udarbejder og offentliggør oplysninger i regnskabet, der går ud over, hvad der kræves i dette direktiv, under forudsætning af at disse oplysninger er indhentet under et fælles indsendelsessystem, og at oplysningskravet er fastsat i den nationale skattelovgivning udelukkende af hensyn til skatteinddrivelsen. De oplysninger, der kræves i henhold til nærværende stykke, skal være indeholdt i den relevante del af regnskaberne.

7. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de eventuelle yderligere oplysninger, de har krævet i henhold til stk. 6, ved gennemførelsen af dette direktiv, og når de indfører nye krav i henhold til stk. 6 i den nationale lovgivning.

8. Medlemsstater, der anvender elektroniske systemer til indsendelse og offentliggørelse af årsregnskaber, sikrer, at der ikke stilles krav til små virksomheder om offentliggørelse i overensstemmelse med kapitel 7 af supplerende oplysninger i medfør af national skattelovgivning som omhandlet i stk. 6.

Artikel 5

Generelle oplysninger

Det dokument, der indeholder regnskabet, skal angive virksomhedens navn og de oplysninger, der er foreskrevet i artikel 5, litra a) og b), i direktiv 2009/101/EF.

Artikel 6

Almindelige principper for regnskabsaflæggelse

1. Poster, som præsenteres i årsregnskabet og det konsoliderede regnskab, indregnes og måles i overensstemmelse med følgende almindelige principper:

a) virksomheden formodes at fortsætte sin virksomhed som en going concern
b) regnskabspraksis og målingsgrundlag må ikke ændres fra det ene regnskabsår til det næste
c) indregning og måling skal ske på et forsigtigt grundlag, og især:
   i) kan der kun ske indregning af den fortjeneste, der er konstateret på balancetidspunktet
   ii) skal der ske indregning af alle forpligtelser, som er opstået i løbet af det pågældende eller et tidligere regnskabsår, selv om sådanne forpligtelser først konstateres mellem balancetidspunktet og det tidspunkt, hvor balancen udarbejdes, og
   iii) skal der ske indregning af enhver negativ værdiregulering, hvad enten årsregnskabet udviser fortjeneste eller tab
d) beløb, der indregnes i balance og resultatopgørelse, beregnes efter periodiseringsprincippet
e) åbningsbalancen for hvert regnskabsår skal svare til slutbalancen for det foregående regnskabsår
f) aktiv- og passivposternes bestanddele værdiansættes hver for sig
g) enhver modregning mellem aktiv- og passivposter eller mellem indtægts- og udgiftsposter er forbudt
h) poster i resultatopgørelse og balance opgøres og præsenteres under hensyntagen til substansen i de pågældende transaktioner eller forhold
i) poster, der medtages i regnskabet, måles i henhold til princippet om anskaffelses- eller kostpris, og
j) kravene i dette direktiv, hvad angår indregning, måling, præsentation, oplysning og konsolidering, skal ikke overholdes, hvis virkningen af at overholde dem er ubetydelig.

2. Uanset stk. 1, litra g), kan medlemsstaterne i særlige tilfælde tillade eller kræve, at virksomheder foretager modregning mellem aktiv- og passivposter eller mellem indtægts- og udgiftsposter under forudsætning af, at de modregnede beløb angives som bruttobeløb i noterne til årsregnskabet.

3. Medlemsstaterne kan undtage virksomheder fra kravene i stk. 1, litra h).

4. Medlemsstaterne kan begrænse anvendelsesområdet for stk. 1, litra j), til præsentation og oplysninger.

5. Ud over de beløb, der indregnes i overensstemmelse med stk. 1, litra c), nr. ii), kan medlemsstaterne tillade eller kræve, at der sker indregning af alle forudseelige forpligtelser og eventuelle tab, som er opstået i løbet af det pågældende eller et tidligere regnskabsår, selv om sådanne forpligtelser eller tab først konstateres mellem balancetidspunktet og det tidspunkt, hvor balancen udarbejdes.

Artikel 7

Alternativt målingsgrundlag for anlægsaktiver til opskrevet værdi

1. Uanset artikel 6, stk. 1, nr. i), kan medlemsstaterne tillade eller kræve, at alle virksomheder eller visse grupper af virksomheder måler anlægsaktiver til opskrevet værdi. I tilfælde, hvor national lovgivning indeholder bestemmelser om måling på grundlag af omvurdering, skal lovgivningen fastsætte indhold og grænser for denne måling og reglerne for dens anvendelse.

2. Ved anvendelse af stk. 1 skal forskelsbeløbet fremkommet mellem måling på grundlag af anskaffelsespris eller kostpris og måling på grundlag af omvurdering opføres i balancen under opskrivningshenlæggelse under posten "Egenkapital".

Hele opskrivningshenlæggelsen eller en del af denne kan til enhver tid overføres til selskabskapitalen.

Opskrivningshenlæggelsen opløses, såfremt de til denne henlæggelse overførte beløb ikke længere er nødvendige for anvendelsen af omvurderingsprincippet. Medlemsstaterne kan fastsætte regler for anven-

delse af opskrivningshenlæggelsen, forudsat at overførsler til resultatopgørelsen fra opskrivningshenlæggelsen kun kan foretages, såfremt de overførte beløb er blevet opført som udgift i resultatopgørelsen eller afspejler værdistigninger, som faktisk er blevet realiseret. Ingen del af opskrivningshenlæggelsen må udloddes, hverken direkte eller indirekte, medmindre den udgør en realiseret fortjeneste.

Bortset fra de i andet og tredje afsnit i dette stykke anførte tilfælde kan opskrivningshenlæggelsen ikke opløses.

3. Værdireguleringer beregnes hvert år på grundlag af den omvurderede værdi. Uanset artikel 9 og 13 kan medlemsstaterne dog tillade eller kræve, at kun den del af værdireguleringen, der fremkommer ved måling på grundlag af anskaffelsespris eller kostpris, opføres under de relevante poster i de i bilag V og VI angivne opstillingsskemaer, og at den forskel, som fremkommer ved måling på grundlag af omvurdering i henhold til denne artikel, opføres særskilt i opstillingsskemaerne.

Artikel 8

Alternativt målingsgrundlag for dagsværdi

1. Uanset artikel 6, stk. 1, nr. i), og med forbehold af betingelserne i denne artikel gælder følgende:

a) medlemsstaterne tillader eller kræver, at alle virksomheder eller visse grupper af virksomheder måler finansielle instrumenter, herunder afledte finansielle instrumenter, til dagsværdi, og
b) medlemsstaterne kan tillade eller kræve, at alle virksomheder eller visse grupper af virksomheder måler specifikke aktivkategorier bortset fra finansielle instrumenter til dagsværdi.

Sådanne tilladelser eller krav kan begrænses til konsoliderede regnskaber.

2. Med henblik på dette direktiv skal råvarebaserede kontrakter, som giver parterne ret til at afregne kontant eller i andre finansielle instrumenter, betragtes som afledte finansielle instrumenter, medmindre sådanne kontrakter

a) er indgået for at opfylde og fortsat opfylder virksomhedens forventede behov for køb, salg eller anvendelse på det tidspunkt, de blev indgået, og efterfølgende
b) fra første færd blev indgået som råvarebaserede kontrakter, og
c) forventes at blive afregnet ved levering af råvaren.

3. Stk. 1, litra a), finder kun anvendelse på følgende passiver:

a) passiver, der indgår i en handelsbeholdning, og
b) afledte finansielle instrumenter.

4. Måling i henhold til stk. 1, litra a), finder ikke anvendelse på følgende:

a) ikke-afledte finansielle instrumenter, der holdes til udløb
b) virksomhedens udlån og tilgodehavender, som ikke holdes i handelsøjemed, og
c) kapitalandele i dattervirksomheder, associerede virksomheder og joint ventures, egenkapitalinstrumenter udstedt af virksomheden, aftaler om betinget vederlag ved en virksomhedssammenslutning samt andre finansielle instrumenter med sådanne særlige egenskaber, at instrumenterne i overensstemmelse med, hvad der er almindeligt accepteret, regnskabsføres anderledes end andre finansielle instrumenter.

5. Uanset artikel 6, stk. 1, nr. i), kan medlemsstaterne tillade, at aktiver eller passiver, som opfylder betingelserne for afdækkede poster i henhold til et afdækningssystem baseret på dagsværdi, eller konstaterede bestanddele af disse aktiver eller passiver måles til det specifikke beløb, som kræves i det pågældende system.

6. Uanset stk. 3 og 4 kan medlemsstaterne tillade eller kræve indregning og måling af samt oplysning om af finansielle instrumenter i overensstemmelse med de internationale regnskabsstandarder, der er vedtaget i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1606/2002.

7. Dagsværdien som omhandlet i denne artikel fastsættes på grundlag af en af følgende værdier:

a) for de finansielle instrumenter, for hvilke der umiddelbart kan identificeres et pålideligt marked, markedsværdien. Hvis markedsværdien ikke umiddelbart kan fastsættes for et instrument som sådant, men udelukkende for instrumentets bestanddele eller for et lignende instrument, kan instrumentets markedsværdi afledes af bestanddelenes eller det lignende instruments markedsværdi

b) for finansielle instrumenter, for hvilke der ikke umiddelbart kan identificeres et pålideligt marked, en værdi, der fremkommer ved anvendelse af almindeligt accepterede værdiansættelsesmodeller og -teknikker, forudsat at sådanne værdiansættelsesmodeller og -teknikker sikrer en rimelig tilnærmelse til markedsværdien.

Finansielle instrumenter, der ikke kan måles pålideligt efter nogen af de i første afsnit, litra a) og b), beskrevne metoder, måles i overensstemmelse med princippet om anskaffelsespris eller kostpris, i det omfang måling på dette grundlag er mulig.

8. Såfremt et finansielt instrument måles til dagsværdi, skal en ændring af værdien uanset artikel 6, stk. 1, litra c), opføres i resultatopgørelsen, undtagen i følgende tilfælde, hvor en sådan ændring skal indregnes direkte i en dagsværdireserve:

a) instrumentet regnskabsføres som et afdækningsinstrument i et afdækningssystem, der tillader, at hele eller en del af værdiændringen ikke vises i resultatopgørelsen, eller

b) værdiændringen skyldes en omregningsforskel i forbindelse med en monetær post, der udgør en del af en virksomheds nettoinvesteringer i en udenlandsk enhed.

Medlemsstaterne kan tillade eller kræve, at en ændring af værdien af et finansielt aktiv disponibelt for salg, som ikke er et afledt finansielt instrument, indregnes direkte i en dagsværdireserve. Denne dagsværdireserve reguleres, når de derunder opførte beløb ikke længere er nødvendige for anvendelsen af første afsnit, litra a) og b).

9. Medlemsstaterne kan i forhold til alle virksomheder eller visse grupper af virksomheder tillade eller kræve, at hvis andre aktiver end finansielle instrumenter måles til dagsværdi, skal en ændring af værdien uanset artikel 6, stk. 1, litra c), opføres i resultatopgørelsen.

KAPITEL 3

BALANCE OG RESULTATOPGØRELSE

Artikel 9

Almindelige bestemmelser om balance og resultatopgørelse

1. Opstilling af balance og resultatopgørelse må ikke ændres fra det ene regnskabsår til det andet. Dette princip kan imidlertid fraviges i særlige tilfælde, for at der kan gives et retvisende billede af virksomhedens aktiver og passiver, finansielle stilling samt resultat. En sådan fravigelse og begrundelsen herfor anføres i noterne til årsregnskabet.

2. I balancen såvel som i resultatopgørelsen opføres de i bilag III-VI angivne poster særskilt i den angivne rækkefølge. Medlemsstaterne tillader en mere detaljeret underopdeling af posterne, på betingelse af at de foreskrevne opstillingsskemaer følges. Medlemsstaterne tillader tilføjelse af nye subtotaler og nye poster, for så vidt indholdet af sådanne nye poster ikke er dækket af de i de foreskrevne opstillingsskemaer anførte poster. Medlemsstaterne kan kræve en sådan underopdeling eller subtotal eller ny post.

3. Opstillingen, nomenklaturen og benævnelsen for de i balancen og resultatopgørelsen med arabertal betegnede poster tilpasses, når virksomhedens særlige karakter gør dette påkrævet. Medlemsstaterne kan kræve, at der foretages en sådan tilpasning for virksomheder inden for en bestemt økonomisk sektor.

Medlemsstaterne kan tillade eller kræve, at de i balancen og resultatopgørelsen med arabertal betegnede poster sammendrages, når de i forhold til at give et retvisende billede af virksomhedens aktiver og passiver, finansielle stilling samt resultat kun udgør et ubetydeligt beløb, eller når sammendragningen fremmer overskueligheden, forudsat at de sammendragne poster anføres særskilt i noterne til årsregnskabet.

4. Uanset stk. 2 og 3 i nærværende artikel kan medlemsstaterne begrænse virksomhedens mulighed for at fravige opstillingsskemaerne i bilag III-VI, i det omfang dette er nødvendigt, for at regnskaberne kan indsendes elektronisk.

5. For hver post i balancen og resultatopgørelsen anføres til sammenligning beløbet for det regnskabsår, som balancen og resultatopgørelsen vedrører, og beløbet for den tilsvarende post fra det foregående regnskabsår. Såfremt de pågældende beløb ikke er sammenlignelige, kan medlemsstaterne kræve, at beløbet fra det foregående regnskabsår skal tilpasses. Tilfælde af manglende sammenlignelighed eller tilpasning af beløbene anføres i noterne til årsregnskabet og begrundes.

6. Medlemsstaterne kan tillade eller kræve en tilpasning af opstillingen af balance og resultatopgørelse, således at fordeling af overskud eller dækning af tab fremgår heraf.

7. Med hensyn til behandlingen af kapitalinteresser i årsregnskaber gælder følgende:

a) medlemsstaterne kan tillade eller kræve, at kapitalinteresser behandles efter den indre værdis metode, jf. artikel 27, med de fornødne tilpasninger, der følger af de særlige forhold, som gør sig gældende for årsregnskaber i sammenligning med konsoliderede regnskaber
b) medlemsstaterne kan tillade eller kræve, at den andel af resultatet, der kan henføres til kapitalinteressen, kun opføres i resultatopgørelsen, i det omfang den svarer til allerede modtagne eller forfaldne udbytter, og
c) såfremt den fortjeneste, der kan henføres til kapitalinteressen og er opført i resultatopgørelsen, overstiger beløbet for allerede modtagne eller forfaldne udbytter, opføres forskelsbeløbet som en reserve, der ikke kan udloddes til selskabsdeltagerne.

Artikel 10

Præsentation af balancen

For så vidt præsentationen af balancen, skal medlemsstaterne foreskrive anvendelse af ét af eller begge opstillingsskemaerne i bilag III og IV. Såfremt en medlemsstat foreskriver anvendelse af begge skemaer, skal den tillade at virksomhederne vælger, hvilket af de foreskrevne skemaer de vil anvende.

Artikel 11

Alternativ præsentation af balancen

Medlemsstaterne kan tillade eller kræve, at virksomheder eller visse grupper af virksomheder præsenterer poster på grundlag af en sondring mellem omsætnings- og ikkeomsætningsaktiver under anvendelse af et andet opstillingsskema end det i bilag III og IV anførte, såfremt indholdet af de givne oplysninger mindst svarer det der skal gives i henhold til i bilag III og IV.

Artikel 12

Særlige bestemmelser for visse balanceposter

1. Når et aktiv eller passiv henhører under flere poster i opstillingsskemaet, angives dets forbindelse med andre poster enten under den post, hvor det er opført, eller i noterne til årsregnskabet.

2. Egne kapitalandele samt andele i tilknyttede virksomheder kan kun opføres under poster, der er bestemt til dette formål.

3. Om et aktiv skal betegnes som et anlægsaktiv eller et omsætningsaktiv, afhænger af det formål, hvortil det er bestemt.

4. Under posten "Grunde og bygninger" opføres rettigheder over fast ejendom og tilsvarende rettigheder som defineret i national lovgivning.

5. Anskaffelses- eller kostprisen eller, hvis artikel 7, stk. 1, finder anvendelse, den opskrevne værdi for anlægsaktiver med en begrænset brugstid skal formindskes ved værdireguleringer, der tilsigter en systematisk afskrivning af aktiverne over deres brugstid.

6. For værdireguleringer af anlægsaktiver gælder følgende:

a) medlemsstaterne kan tillade eller kræve, at finansielle anlægsaktiver kan gøres til genstand for værdireguleringer, således at de ansættes til en anden lavere værdi, som tillægges dem på balancetidspunktet

b) hvad enten anlægsaktivers brugstid er tidsbegrænset eller ikke, gøres de til genstand for værdireguleringer, således at de ansættes til en anden lavere værdi, som tillægges dem på balancetidspunktet, såfremt det forudses, at værdiforringelsen vil være varig

c) de i litra a) og b) nævnte værdireguleringer opføres i resultatopgørelsen og anføres særskilt i noterne til årsregnskabet, hvis de ikke er angivet særskilt i resultatopgørelsen

d) målingen til den i litra a) og b) nævnte lavere værdi kan ikke opretholdes, når begrundelsen for værdireguleringerne ikke længere består; denne bestemmelse finder ikke anvendelse på værdireguleringer foretaget med hensyn til goodwill.

7. Omsætningsaktiver gøres til genstand for værdireguleringer, således at de ansættes til den lavere markedsværdi eller, under særlige omstændigheder, til en anden lavere værdi, som tillægges dem på balancetidspunktet.

Målingen til den i første afsnit nævnte lavere værdi kan ikke opretholdes, når begrundelsen for værdireguleringerne ikke længere består.

8. Medlemsstaterne kan tillade eller kræve. at renter af kapital, der er lånt til finansiering af fremstillingen af anlægs- eller omsætningsaktiver, medregnes i kostprisen, i det omfang de vedrører fremstillingsperioden. Enhver anvendelse af denne bestemmelse anføres i noterne til årsregnskabet.

9. Medlemsstaterne kan tillade, at anskaffelses- eller kostprisen for varebeholdninger i samme kategori samt alle artsbestemte genstande, herunder værdipapirer, beregnes enten på grundlag af vejede gennemsnitspriser, på grundlag af "først ind – først ud"-metoden (FIFO), "sidst ind – først ud"-metoden (LIFO) eller en metode, der afspejler den almindeligt accepterede bedste praksis.

10. Når det beløb, der skal tilbagebetales for gæld, er højere end det beløb, der modtages, kan medlemsstater tillade eller kræve, at forskelsbeløbet opføres under aktiver. Det angives særskilt i balancen eller i noterne til årsregnskabet. Dette forskelsbeløb afskrives med et rimeligt beløb hvert år og skal være fuldt afskrevet senest på tidspunktet for gældens tilbagebetaling.

11. Immaterielle anlægsaktiver afskrives over det immaterielle anlægsaktivs brugstid.

I særlige tilfælde, hvor levetid af goodwill eller udviklingsomkostninger ikke kan skønnes pålideligt, afskrives disse aktiver over en maksimumsperiode fastsat af medlemsstaten. Denne maksimumsperiode må ikke være kortere end fem år og må ikke overstige ti år. Der anføres en begrundelse for perioden for afskrivning af goodwill i noterne til årsregnskabet.

Såfremt national lovgivning tillader, at udviklingsomkostningerne opføres under aktiver, og udviklingsomkostningerne ikke er fuldstændig afskrevet, kræver medlemsstaterne, at ingen udlodning af overskud finder sted, medmindre summen af de reserver, der står til rådighed til dette formål, og overførslerne fra tidligere år er mindst af samme størrelse som de ikke afskrevne omkostninger.

Såfremt national lovgivning tillader, at etableringsomkostninger opføres under aktiver, skal de afskrives over en periode på højst fem år. I så fald kræver medlemsstaterne, at tredje afsnit, finder tilsvarende anvendelse på etableringsomkostninger.

Medlemsstaterne kan i ganske særlige tilfælde tillade undtagelser fra tredje og fjerde afsnit. Disse undtagelser og begrundelserne herfor anføres i noterne til årsregnskabet.

12. Hensættelser skal dække forpligtelser, hvis karakter er klart defineret, og som på balancetidspunktet enten anses for sandsynlige eller sikre, men som er ubestemmelige med hensyn til deres størrelse eller tidspunktet for deres afholdelse.

Medlemsstaterne kan ligeledes tillade etablering af hensættelser, der har til formål at dække omkostninger, hvis karakter er klart defineret, og som på balancetidspunktet enten anses for sandsynlige eller sikre, men som er ubestemmelige med hensyn til deres størrelse eller tidspunktet for deres afholdelse.

På balancetidspunktet skal en hensættelse udgøre det bedste skøn over de omkostninger, som anses for sandsynlige, eller med hensyn til en forpligtelse det beløb, der kræves til at indfri den pågældende forpligtelse. Hensættelser må ikke anvendes til regulering af aktivernes værdi.

Artikel 13

Præsentation af resultatopgørelsen

1. For så vidt angår præsentationen af resultatopgørelsen, foreskriver medlemsstaterne anvendelse af et af opstillingsskemaerne i bilag V og VI eller dem begge. Såfremt en medlemsstat foreskriver anvendelse af begge skemaer, kan den tillade virksomhederne at vælge, hvilket af de foreskrevne skemaer de vil anvende.

2. Uanset artikel 4, stk. 1, kan medlemsstaterne tillade eller kræve, at alle virksomheder eller visse grupper af virksomheder forelægger en opgørelse for deres resultat i stedet for præsentationen af resultatopgørelsen i overensstemmelse med bilag V og VI, såfremt indholdet af de givne oplysninger mindst svarer til kravene i bilag V og VI.

Artikel 14

Forenklinger for små og mellemstore virksomheder

1. Medlemsstaterne kan tillade små virksomheder at opstille en forkortet balance, hvori der kun medtages de i bilag III og IV omhandlede poster, som indledes med bogstaver og romertal, med særskilt angivelse af:

a) de oplysninger, der kræves bilag III i parentesen under post D II under "Aktiver" og post C under "Egenkapital og passiver", men samlet for hver af de pågældende poster, eller
b) de oplysninger, der kræves i bilag IV i parentesen under post D II.

2. Medlemsstaterne kan tillade små og mellemstore virksomheder at opstille en forkortet resultatopgørelse inden for følgende grænser:

a) I bilag V kan post 1-5 sammendrages i én post kaldet "Bruttofortjeneste".
b) I bilag VI kan post 1, 2, 3 og 6 sammendrages i én post kaldet "Bruttofortjeneste".

KAPITEL 4

NOTER TIL ÅRSREGNSKABET

Artikel 15

Almindelige bestemmelser om noterne til årsregnskabet

Når noter til balancen og resultatopgørelsen præsenteres i overensstemmelse med dette kapitel, skal noterne præsenteres i den rækkefølge, hvori posterne er præsenteret i balancen og i resultatopgørelsen.

Artikel 16

Indholdet af noterne til årsregnskabet vedrørende alle virksomheder

1. Ud over de oplysninger, der kræves i henhold til andre bestemmelser i dette direktiv, giver alle virksomheder i noterne til årsregnskabet følgende oplysninger:

a) den anvendte regnskabspraksis

b) når anlægsaktiver måles til omvurderet værdi, en tabel med angivelse af:
   i) bevægelser i opskrivningshenlæggelsen i regnskabsåret med en forklaring af den skattemæssige behandling af posterne heri og
   ii) den regnskabsmæssige værdi i balancen, som ville have været indregnet, hvis anlægsaktiverne ikke var blevet omvurderet

c) når finansielle instrumenter og/eller aktiver bortset fra finansielle instrumenter måles til dagsværdi:
   i) de centrale antagelser, der ligger til grund for værdiansættelsesmodellerne og -teknikkerne, når dagsværdien er ansat i overensstemmelse med artikel 7, stk. 8, litra b)
   ii) for hver kategori af finansielle instrumenter eller aktiver bortset fra finansielle instrumenter, dagsværdien, de ændringer af værdien, der er opført direkte i resultatopgørelsen, og ændringer, der indregnes i dagsværdireserven
   iii) for hver klasse af afledte finansielle instrumenter, oplysning om omfanget og karakteren af instrumenterne, herunder væsentlige betingelser, som kan få betydning for beløbet, tidspunktet og sikkerheden for fremtidige pengestrømme, og
   iv) en tabel med angivelse af bevægelser i dagsværdireserven i løbet af regnskabsåret

d) den samlede størrelse af de finansielle forpligtelser, garantier eller eventualforpligtelser, som ikke er opført i balancen, og en angivelse af arten og formen af sikkerhedsstillelse, der eventuelt er stillet; pensionsforpligtelser og forpligtelser over for tilknyttede eller associerede virksomheder opføres særskilt

e) størrelsen af de forskud og kreditter, der er ydet medlemmer af administrations-, ledelses- eller tilsynsorganerne med angivelse af rentefod, de væsentligste vilkår og de beløb, der eventuelt er tilbagebetalt, afskrevet eller givet afkald på, såvel som forpligtelser, der er indgået for deres regning i form af en hvilken som helst garanti; det samlede beløb for hver kategori anføres

f) størrelsen og arten af enkelte indtægts- eller udgiftsposter af ekstraordinær størrelse eller beskaffenhed

g) virksomhedens gæld, der forfalder til betaling efter mere end fem år, samt alle beløb, for hvilke virksomheden har stillet sikkerhed, med angivelse af dennes art og form, og

h) gennemsnitligt antal medarbejdere i løbet af regnskabsåret.

2. Medlemsstaterne kan med de fornødne ændringer kræve, at små virksomheder skal give de oplysninger, der kræves i artikel 17, stk. 1, litra a), m), p), q) og r).

Med henblik på anvendelsen af første afsnit begrænses de oplysninger, der kræves i artikel 17, stk. 1, litra p), til karakteren af og det forretningsmæssige formål med de i det litra omhandlede arrangementer.

Ved anvendelsen af første afsnit begrænses de oplysninger, der skal gives i henhold til artikel 17, stk. 1, litra r), til transaktioner indgået med de parter, der er nævnt i dette litra, fjerde afsnit.

3. Medlemsstaterne må ikke kræve oplysninger for små virksomheder ud over, hvad der kræves eller tillades i denne artikel.

Artikel 17

Supplerede oplysninger for mellemstore og store virksomheder og virksomheder af interesse for offentligheden

1. Ud over de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 16 og eventuelle andre bestemmelser i dette direktiv, giver mellemstore og store virksomheder og virksomheder af interesse for offentligheden i noterne til årsregnskabet oplysning om følgende:

a) med hensyn til de forskellige poster under anlægsaktiverne:
   i) anskaffelses- eller kostprisen, eller hvis der er anvendt et alternativt målingsgrundlag, dagsværdien eller den omvurderede værdi ved regnskabsårets begyndelse og slutning
   ii) tilgange, afgange og overførsler i løbet af regnskabsåret
   iii) de akkumulerede værdireguleringer ved regnskabsårets begyndelse og slutning
   iv) værdireguleringer i løbet af regnskabsåret
   v) bevægelser i akkumulerede værdireguleringer med hensyn til tilgange, afgange og overførsler i løbet af regnskabsåret, og
   vi) såfremt renter er kapitaliseret i overensstemmelse med artikel 12, stk. 8, det beløb, der er kapitaliseret i løbet af året
b) såfremt anlægs- eller omsætningsaktiver er genstand for værdireguleringer udelukkende af skattemæssige grunde, reguleringsbeløbet med tilstrækkelig begrundelse
c) såfremt finansielle instrumenter måles til anskaffelses- eller kostpris:
   i) for hver klasse af afledte finansielle instrumenter:
      – instrumenternes dagsværdi, hvis denne kan fastsættes ved hjælp af en af metoderne i artikel 8, stk. 7, litra a), og
      – oplysninger om instrumenternes omfang og karakter
   ii) for finansielle anlægsaktiver, der opføres til en værdi, der overstiger dagsværdien:
      – den bogførte værdi og dagsværdien for enten de enkelte aktiver eller en hensigtsmæssig gruppering af de enkelte aktiver, og
      – årsagerne til, at den bogførte værdi ikke nedreguleres, herunder karakteren af den dokumentation, der ligger til grund for antagelsen af, at den bogførte værdi vil blive genvundet
d) størrelsen af de vederlag, der for regnskabsåret er tillagt medlemmer af administrations-, ledelses- og tilsynsorganer for deres funktioner, samt enhver indgået forpligtelse til eller tilsagn om at yde pensioner til tidligere medlemmer af de nævnte organer; disse oplysninger skal angive det samlede beløb for hver kategori af organ.
   Medlemsstaterne kan tillade, at disse oplysninger ikke gives, hvis oplysningerne gør det muligt at identificere den finansielle stilling, som et bestemt medlem af et sådant organ befinder sig i
e) det gennemsnitlige antal medarbejdere, som har været beskæftiget i løbet af regnskabsåret, inddelt i kategorier, og såfremt det ikke er nævnt særskilt i resultatopgørelsen, de personaleudgifter, der henføres til regnskabsperioden, opdelt i lønninger og gager, udgifter til social sikring og pensioner
f) såfremt en hensættelse til udskudt skat er indregnet i balancen, de udskudte skattebeløb ved regnskabsårets slutning og bevægelsen i de pågældende beløb i løbet af regnskabsåret
g) navn og hjemstedet for hver af de virksomheder, i hvilke virksomheden enten selv eller ved en person, der handler i eget navn, men på virksomhedens vegne, besidder en kapitalinteresse, med angivelse af størrelsen af denne kapitalandel og størrelsen af egenkapitalen samt af resultatet for den

pågældende virksomhed for det seneste regnskabsår, for hvilket regnskabet er vedtaget; angivelse af egenkapitalen og af resultatet kan udelades, såfremt den pågældende virksomhed ikke offentliggør sin balance, og den ikke er kontrolleret af virksomheden.

Medlemsstaterne kan tillade, at de oplysninger, som kræves offentliggjort i henhold til dette litras første afsnit, gives i form af en oversigt, der indsendes i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1 og 3, i direktiv 2009/101/EF; indgivelsen af en sådan oversigt anføres i noterne til årsregnskabet. Medlemsstaterne kan ligeledes tillade, at oplysninger udelades, hvis de kan volde betydelig skade for en af de virksomheder, som de vedrører. Medlemsstaterne kan gøre denne udeladelse afhængig af forudgående tilladelse fra en administrativ eller retslig myndighed. En sådan udeladelse af oplysninger skal anføres i noterne til årsregnskabet

h) antal, pålydende værdi eller i mangel af pålydende værdi bogført pariværdi af kapitalandele, som er tegnet i løbet af regnskabsåret inden for rammerne af den autoriserede kapital med forbehold af de bestemmelser vedrørende denne kapitals størrelse, som er omhandlet i artikel 2, litra e), i direktiv 2009/101/EF eller i artikel 2, litra c) og d), i direktiv 2012/30/EU
i) i tilfælde, hvor der findes flere aktieklasser, antal, pålydende værdi eller i mangel af pålydende værdi bogført pariværdi af hver klasse
j) foreliggende "parts bénéficiaires", konvertible gældsbreve, warrants, optioner eller lignende værdipapirer eller rettigheder, med angivelse af antal og omfanget af de rettigheder, der er knyttet til dem
k) navn, hjemsted og retlig form for hver af de virksomheder, hvori virksomheden er personligt hæftende selskabsdeltager
l) navnet på og hjemstedet for den virksomhed, som udarbejder et konsolideret regnskab for den største helhed af virksomheder, hvori denne virksomhed indgår som dattervirksomhed
m) navnet på og hjemstedet for den virksomhed, som udarbejder et konsolideret regnskab for den mindste helhed af virksomheder, der indgår i den i litra l) nævnte helhed af virksomheder, hvori denne virksomhed indgår som dattervirksomhed
n) det skal angives, hvor det i litra l) og m) nævnte konsoliderede regnskab kan rekvireres, hvis det foreligger
o) forslag til anvendelse af overskud eller dækning af tab eller, hvor dette er relevant, anvendelse af overskuddet eller dækning af tabet
p) karakteren af og det forretningsmæssige formål med virksomhedens arrangementer, som ikke er opført i balancen, og disse arrangementers finansielle indvirkning på virksomheden, forudsat at de risici eller fordele, der opstår i forbindelse med sådanne arrangementer, er væsentlige, og såfremt oplysninger om sådanne risici eller fordele er nødvendige for bedømmelsen af virksomhedens finansielle stilling,
q) arten og den finansielle virkning af væsentlige hændelser indtruffet efter balancetidspunktet, som ikke er afspejlet i resultatopgørelsen eller balancen, og
r) de transaktioner, som virksomheden har indgået med nærtstående parter, herunder beløbet for sådanne transaktioner, karakteren af forholdet til den nærtstående part og andre oplysninger om transaktionerne, som er nødvendige for at forstå virksomhedens finansielle stilling. Oplysninger om individuelle transaktioner kan grupperes efter deres karakter, medmindre særskilte oplysninger er nødvendige for at forstå virkningerne af transaktioner med nærtstående parter for virksomhedens finansielle stilling.

Medlemsstaterne kan tillade eller kræve, at der kun gives oplysninger om transaktioner med nærtstående parter, som ikke er indgået på normale markedsvilkår.

Medlemsstaterne kan tillade, at der ikke gives oplysninger om transaktioner, der indgås mellem ét eller flere medlemmer af en koncern, hvis de dattervirksomheder, som er part i transaktionen, ejes helt af et sådant medlem.

Medlemsstaterne kan tillade, at en mellemstor virksomhed begrænser oplysningerne om transaktioner med nærtstående parter til transaktioner mellem:

i) ejere med kapitalinteresse i virksomheden
ii) virksomheder, som virksomheden selv har kapitalinteresse i, og
iii) medlemmer af virksomhedens administrations-, ledelses- eller tilsynsorganer.

2. Medlemsstaterne kan undlade at anvende stk. 1, litra g), på en virksomhed, der er en modervirksomhed, og som henhører under deres lovgivning, i følgende tilfælde:

a) når den virksomhed, i hvilken den pågældende modervirksomhed har en kapitalinteresse, jf. stk. 1, litra g), indgår i det af modervirksomheden udarbejdede konsoliderede regnskab eller i det i artikel 23, stk. 4, nævnte konsoliderede regnskab for en større helhed af virksomheder
b) når denne kapitalinteresse er optaget i modervirksomhedens årsregnskab i overensstemmelse med artikel 9, stk. 7, eller indgår i det konsoliderede regnskab, som denne modervirksomhed udarbejder i henhold til artikel 27, stk. 1-8.

Artikel 18

Supplerende oplysninger for store virksomheder og virksomheder af interesse for offentligheden

1. Ud over de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 16 og 17 og eventuelle andre bestemmelser i dette direktiv, anfører store virksomheder og virksomheder af interesse for offentligheden i noterne til årsregnskabet oplysning om følgende:

a) nettoomsætningen, fordelt på aktiviteter samt på geografiske markeder, for så vidt disse aktiviteter og markeder afviger betydeligt indbyrdes med henblik på tilrettelæggelsen af salget af varer og tjenesteydelser, og
b) størrelsen af det samlede honorar, der i årets løb er faktureret af hver revisor eller hvert revisionsfirma for lovpligtig revision af årsregnskabet, og de samlede honorarer, der er faktureret af hver revisor eller hvert revisionsfirma for andre erklæringsopgaver med sikkerhed, for skatterådgivning og for ikkerevisionsydelser.

2. Medlemsstaterne kan tillade, at de i stk. 1, litra a), omhandlede oplysninger udelades, hvis en offentliggørelse af disse oplysninger kan volde betydelig skade for virksomheden. Medlemsstaterne kan gøre denne udeladelse afhængig af forudgående tilladelse fra en administrativ eller retslig myndighed. En sådan udeladelse af oplysninger skal anføres i noterne til årsregnskabet.

3. Medlemsstaterne kan fastsætte, at stk. 1, litra b), ikke skal finde anvendelse på en virksomheds årsregnskab, når denne virksomhed er omfattet af det konsoliderede regnskab, der kræves udarbejdet i henhold til artikel 22, forudsat at de pågældende oplysninger fremgår af noterne til det konsoliderede regnskab.

KAPITEL 5

LEDELSESBERETNING

Artikel 19

Ledelsesberetningens indhold

1. Ledelsesberetningen skal indeholde en retvisende redegørelse for virksomhedens forretningsmæssige udvikling og resultat samt for dens stilling tilligemed en beskrivelse af de væsentligste risici og usikkerhedsfaktorer, som den står over for.

Redegørelsen skal være en afbalanceret og omfattende analyse af virksomhedens forretningsmæssige udvikling og resultat samt af dens stilling i overensstemmelse med virksomhedens størrelse og kompleksitet.

I det omfang det er nødvendigt for at forstå virksomhedens udvikling, resultat eller stilling, skal analysen indeholde både finansielle og i givet fald, ikkefinansielle nøgleresultatindikatorer, som er relevante for de specifikke aktiviteter, herunder oplysninger vedrørende miljø- og personalespørgsmål. I analysen skal ledelsesberetningen i givet fald indeholde henvisninger til og yderligere forklaringer på beløb, der er anført i årsregnskabet.

2. Ledelsesberetningen skal ligeledes indeholde angivelse af:

a) virksomhedens forventede udvikling
b) forsknings- og udviklingsaktiviteter
c) hvad angår erhvervelse af egne kapitalandele, de i artikel 24, stk. 2, i direktiv 2012/30/EU omhandlede angivelser
d) virksomhedens eventuelle filialer, og
e) i forbindelse med virksomhedens anvendelse af finansielle instrumenter og, hvis det er væsentligt for at vurdere dets aktiver, passiver, finansielle stilling, fortjeneste eller tab:
   i) virksomhedens mål og principper for styring af finansielle risici, herunder dens afdækningspolitik for alle større typer planlagte transaktioner, for hvilke der anvendes afdækning, og
   ii) virksomhedens risikoeksponering i forbindelse med priser, kredit, likviditet og pengestrømme.

3. Medlemsstaterne kan undtage små virksomheder fra pligten til at udarbejde ledelsesberetninger, forudsat at de kræver, at de oplysninger om erhvervelse af egne kapitalandele, som er nævnt i artikel 24, stk. 2, i direktiv 2012/30/EU, anføres i noterne til årsregnskabet.

4. Medlemsstaterne kan undtage små og mellemstore virksomheder fra pligten i stk. 1, tredje afsnit, for så vidt angår ikkefinansielle oplysninger.

Artikel 20

Redegørelse for virksomhedsledelse

1. De i artikel 2, nr. 1), litra a), nævnte virksomheder medtager en redegørelse for virksomhedsledelse i sin ledelsesberetning. Denne redegørelse medtages som et særligt afsnit i ledelsesberetningen og skal mindst indeholde følgende oplysninger:

a) en henvisning til følgende oplysninger, hvor dette er relevant:
   i) den kodeks for virksomhedsledelse, som virksomheden er omfattet af
   ii) den kodeks for virksomhedsledelse, som virksomheden frivilligt har besluttet at anvende
   iii) alle relevante oplysninger om de virksomhedsledelsesmetoder, der anvendes i tillæg til kravene i den nationale lovgivning.

   Hvis der henvises til en kodeks for virksomhedsledelse omhandlet i nr. i) eller ii), skal virksomheden også angive, hvor de relevante tekster er offentligt tilgængelige. Hvis der henvises til oplysningerne omhandlet i nr. iii), skal virksomheden offentliggøre sine virksomhedsledelsesmetoder
b) hvis en virksomhed i overensstemmelse med den nationale lovgivning fraviger en kodeks for virksomhedsledelse omhandlet i litra a), nr. i) eller ii), en forklaring fra virksomheden om, hvilke dele af kodeksen for virksomhedsledelse den fraviger, og om grundene hertil; hvis virksomheden har besluttet ikke at anvende nogen af bestemmelserne i en kodeks for virksomhedsledelse omhandlet i litra a), nr. i) eller ii), skal den forklare årsagerne til denne beslutning
c) en beskrivelse af hovedelementerne i virksomhedens interne kontrol- og risikostyringssystemer i forbindelse med dens regnskabsaflæggelsesprocedure
d) de oplysninger, der kræves i artikel 10, stk. 1, litra c), d), f), h) og i), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF af 21. april 2004 om overtagelsestilbud[16)], hvis selskabet er omfattet af dette direktiv

e) medmindre disse oplysninger allerede er omfattet fuldt ud af den nationale lovgivning, en beskrivelse af generalforsamlingens funktion og dens centrale beføjelser samt en beskrivelse af aktionærrettigheder og af, hvordan de kan udøves, og
f) sammensætningen af administrations-, ledelses- og tilsynsorganerne og deres udvalg samt disses funktion.

2. Medlemsstaterne kan tillade, at de oplysninger, der kræves i henhold til stk. 1, anføres i:
a) en særskilt beretning, som offentliggøres sammen med ledelsesberetningen som fastlagt i artikel 30, eller
b) et dokument, der er offentligt tilgængeligt på virksomhedens websted, og som der henvises til i ledelsesberetningen.

Den særskilte beretning eller det dokument, som er omhandlet i henholdsvis litra a) og b), kan indeholde krydshenvisninger til ledelsesberetningen, såfremt de oplysninger, der kræves i henhold til stk. 1, litra d), er tilgængelige i ledelsesberetningen.

3. Revisoren eller revisionsfirmaet afgiver en udtalelse i overensstemmelse med artikel 34, stk. 1, andet afsnit, om de oplysninger, der er udarbejdet i henhold til stk. 1, litra c) og d), og kontrollerer, at de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, litra a), b), e) og f), er afgivet.

4. Medlemsstaterne kan undtage virksomheder omhandlet i stk. 1, som kun har udstedt andre værdipapirer end kapitalandele, der er optaget til handel på et reguleret marked, jf. artikel 4, stk. 1, nr. 14), i direktiv 2004/39/EF, fra anvendelsen af bestemmelserne i nærværende artikels stk. 1, litra a), b), e) og f), medmindre sådanne virksomheder har udstedt kapitalandele, som handles i en multilateral handelsfacilitet, jf. artikel 4, stk. 1, nr. 15), i direktiv 2004/39/EF.

KAPITEL 6

KONSOLIDEREDE REGNSKABER OG BERETNINGER

Artikel 21

Anvendelsesområdet for de konsoliderede regnskaber og beretninger

Modervirksomheden og alle dens dattervirksomheder skal indgå i det konsoliderede regnskab, der udarbejdes i henhold til dette kapitel, hvis modervirksomheden er en virksomhed, som i medfør af artikel 1, stk. 1, er omfattet af de i dette direktiv foreskrevne samordningsforanstaltninger.

Artikel 22

Kravet om at udarbejde et konsolideret regnskab

1. Medlemsstaterne pålægger enhver virksomhed, der henhører under deres nationale lovgivning, pligt til at udarbejde et konsolideret regnskab og en konsolideret beretning, hvis virksomheden (modervirksomheden):
a) besidder flertallet af selskabsdeltagernes stemmerettigheder i en anden virksomhed (dattervirksomhed)
b) har ret til at udnævne eller afsætte et flertal af medlemmerne i en anden virksomheds (dattervirksomheds) administrations-, ledelses- eller tilsynsorganer og samtidig er selskabsdeltager i denne virksomhed
c) har ret til at udøve en bestemmende indflydelse over en virksomhed (dattervirksomhed), hvori den er selskabsdeltager, i medfør af en med denne indgået aftale eller i medfør af en bestemmelse i dennes vedtægter, når det efter den lovgivning, som dattervirksomheden henhører under, er tilladt, at den underkastes sådanne aftaler eller vedtægtsbestemmelser.

Medlemsstaterne kan undlade at foreskrive, at en modervirksomhed skal være selskabsdeltager i sin dattervirksomhed. De medlemsstater, hvis lovgivning ikke indeholder bestemmelser om sådanne aftaler eller vedtægtsbestemmelser, kan undlade at anvende denne bestemmelse, eller

d) er selskabsdeltager i en virksomhed, og
   i) flertallet af de medlemmer af virksomhedens (dattervirksomhedens) administrations-, ledelses- eller tilsynsorganer, som har fungeret i regnskabsåret og i det forudgående regnskabsår samt indtil tidspunktet for udarbejdelsen af det konsoliderede regnskab, er blevet udnævnt alene i kraft af udøvelsen af modervirksomhedens stemmerettigheder eller
   ii) selv råder over flertallet af selskabsdeltagernes stemmerettigheder i denne virksomhed i medfør af en aftale med andre selskabsdeltagere i virksomheden (dattervirksomheden). Medlemsstaterne kan fastsætte nærmere bestemmelser om denne aftales form og indhold.

Medlemsstaterne foreskriver i det mindste bestemmelsen i litra ii). De kan lade anvendelsen af litra i) være omfattet af et krav om, at stemmerettighederne udgør mindst 20 % af de samlede stemmerettigheder.

Litra i) anvendes dog ikke, hvis en tredjepart besidder rettigheder som nævnt i litra a), b) eller c) i denne virksomhed.

2. Udover i de i stk. 1 nævnte tilfælde kan medlemsstaterne pålægge enhver virksomhed, der henhører under deres nationale lovgivning, pligt til at udarbejde et konsolideret regnskab og en konsolideret beretning, når

a) denne virksomhed (modervirksomheden) har ret til at udøve eller faktisk udøver bestemmende indflydelse eller kontrol over en anden virksomhed (dattervirksomheden), eller
b) denne virksomhed (modervirksomheden) og en anden virksomhed (dattervirksomheden) er underlagt modervirksomhedens fælles ledelse.

3. Ved anvendelsen af stk. 1, litra a), b) og d), lægges til modervirksomhedens stemmerettigheder og rettigheder til udnævnelse og afsættelse de rettigheder, som tilkommer en anden dattervirksomhed eller andre, der handler i eget navn, men for modervirksomhedens eller en anden dattervirksomheds regning.

4. Ved anvendelsen af stk. 1, litra a), b) og d), trækkes fra de i stk. 3 nævnte rettigheder de rettigheder,

a) som knytter sig til kapitalandele, der besiddes for andres regning end modervirksomheden eller en dattervirksomhed til denne modervirksomhed, eller
b) som knytter sig til kapitalandele,
   i) der besiddes som sikkerhed, når disse rettigheder udøves i overensstemmelse med de modtagne instrukser, eller
   ii) når dens besiddelse af disses kapitalandele er et sædvanligt led i dens lånevirksomhed, såfremt stemmerettighederne udøves i sikkerhedsstillerens interesse.

5. Ved anvendelsen af stk. 1, litra a) og d), trækkes fra selskabsdeltagernes samlede antal stemmerettigheder i en dattervirksomhed de stemmerettigheder, som knytter sig til kapitalandele, der besiddes af denne virksomhed selv, dennes dattervirksomhed eller andre, der handler i eget navn, men for disse virksomheders regning.

6. Medmindre andet er fastsat i artikel 23, stk. 9, skal modervirksomheden og alle dens dattervirksomheder indgå i det konsoliderede regnskab, uanset hvor dattervirksomhederne har hjemsted.

7. Medmindre andet er fastsat i denne artikel og artikel 21 og 23, kan medlemsstaterne pålægge enhver virksomhed, der henhører under deres nationale lovgivning, pligt til at udarbejde et konsolideret regnskab og en konsolideret beretning, når:

a) den pågældende virksomhed og en eller flere andre virksomheder, hvortil der ikke består den i stk. 1 eller 2 nævnte forbindelse, er underlagt en fælles ledelse i overensstemmelse med:
   i) en aftale med denne virksomhed, eller
   ii) vedtægtsbestemmelser for disse andre virksomheder eller

b) administrations-, ledelses- eller tilsynsorganerne i denne virksomhed og i en eller flere andre virksomheder, hvortil der ikke består den i stk. 1 eller 2 nævnte forbindelse, for flertallets vedkommende består af de samme personer, og disse har fungeret i regnskabsåret og indtil tidspunktet for udarbejdelsen af det konsoliderede regnskab.

8. Ved anvendelsen af den i stk. 7 omhandlede valgmulighed for medlemsstaterne skal de i stk. 7 nævnte virksomheder, og alle deres dattervirksomheder indgå i et konsolideret regnskab, når en eller flere af disse virksomheder er organiseret i en af de virksomhedsformer, der er opført i bilag I eller II.

9. Denne artikels stk. 6, artikel 23, stk. 1, 2, 9, og 10 og artikel 24-29 finder anvendelse på det i stk. 7 i nærværende artikel nævnte konsoliderede regnskab og den konsoliderede beretning med følgende ændringer:

a) henvisninger til modervirksomheden betragtes som henvisninger til alle de i stk. 7 nævnte virksomheder, og

b) medmindre andet er fastsat i artikel 24, stk. 3, skal posterne "kapital", "overkurs ved emission", "opskrivningshenlæggelse", "reserver", "overførsel fra tidligere år" og "årets resultat", der indgår i det konsoliderede regnskab, omfatte de sammenlagte beløb for alle de i stk. 7 i nærværende artikel nævnte virksomheder.

Artikel 23

Undtagelser fra konsolidering

1. Små koncerner undtages fra pligten til at udarbejde et konsolideret regnskab og en konsolideret beretning, medmindre en tilknyttet virksomhed er en virksomhed af interesse for offentligheden.

2. Medlemsstaterne kan undtage mellemstore koncerner fra pligten til at udarbejde et konsolideret regnskab og en konsolideret beretning, medmindre en tilknyttet virksomhed er en virksomhed af interesse for offentligheden.

3. Uanset stk. 1 og 2 undtager medlemsstaterne i følgende tilfælde enhver modervirksomhed (den undtagne virksomhed), der henhører under deres nationale lovgivning, og som samtidig er en dattervirksomhed, herunder en virksomhed af interesse for offentligheden, medmindre denne virksomhed af interesse for offentligheden er omfattet af artikel 2, nr. 1, litra a), fra pligten til at udarbejde et konsolideret regnskab og en konsolideret beretning, hvis egen modervirksomhed henhører under en medlemsstats lovgivning, og:

a) den undtagne virksomheds modervirksomhed besidder samtlige kapitalandele i den undtagne virksomhed. De kapitalandele i den undtagne virksomhed, som i medfør af en retslig eller vedtægtsmæssig forpligtelse besiddes af medlemmer af dens administrations-, ledelses- eller tilsynsorganer, medregnes ikke, eller

b) den undtagne virksomheds modervirksomhed besidder mindst 90 % af kapitalandelene i den undtagne virksomhed, og de øvrige selskabsdeltagere i den undtagne virksomhed har godkendt undtagelsen.

4. Undtagelserne i stk. 3 skal opfylde følgende betingelser:

a) den undtagne virksomhed og, medmindre andet er fastsat i stk. 9, alle dens dattervirksomheder indgår i det konsoliderede regnskab for en større helhed af virksomheder, for hvilken modervirksomheden henhører under en medlemsstats lovgivning

b) det i litra a) nævnte konsoliderede regnskab og den konsoliderede beretning for den større helhed af virksomheder udarbejdes af modervirksomheden for denne helhed i overensstemmelse med lovgivningen i den medlemsstat, som modervirksomheden henhører under, i overensstemmelse med dette direktiv eller internationale regnskabsstandarder, der er vedtaget i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1606/2002

c) for så vidt angår den undtagne virksomhed offentliggøres følgende dokumenter i overensstemmelse med lovgivningen i den medlemsstat, som den undtagne virksomhed henhører under, i henhold til artikel 30:
   i) det i litra a) nævnte konsoliderede regnskab og den i litra b) nævnte konsoliderede beretning
   ii) revisionspåtegningen, og
   iii) i givet fald det i stk. 6 nævnte vedlagte dokument.
   Denne medlemsstat kan kræve, at de i nr. i), ii) og iii) nævnte dokumenter offentliggøres på den pågældende medlemsstats officielle sprog, og at oversættelsen bekræftes
d) i noterne til den undtagne virksomheds årsregnskab anføres følgende:
   i) navnet på og hjemstedet for den modervirksomhed, der udarbejder det i litra a) nævnte konsoliderede regnskab, og
   ii) undtagelsen fra pligten til at udarbejde et konsolideret regnskab og en konsolideret beretning.

5. Medlemsstaterne kan, medmindre andet er fastsat i stk. 1, 2 og 3 i andre tilfælde end de af stk. 3 omfattede undtage enhver modervirksomhed (den undtagne virksomhed), der henhører under deres nationale lovgivning, og som samtidig er dattervirksomhed, herunder en virksomhed af interesse for offentligheden, medmindre denne virksomhed af interesse for offentligheden er omfattet af artikel 2, stk. 1, litra a), hvis modervirksomhed henhører under en medlemsstats lovgivning, fra pligten til at udarbejde et konsolideret regnskab og en konsolideret beretning, når alle de i stk. 4 nævnte betingelser er opfyldt, og når:

a) selskabsdeltagerne i den undtagne virksomhed, der ejer en minimumsprocentdel af denne virksomheds tegnede kapital, ikke senest seks måneder inden regnskabsårets udgang har krævet, at der udarbejdes et konsolideret regnskab
b) den i litra a) nævnte minimumsprocentdel ikke overskrider følgende grænser:
   i) 10 % af den tegnede kapital for aktieselskaber og kommanditaktieselskaber, og
   ii) 20 % af den tegnede kapital for andre virksomhedsformer
c) medlemsstaten ikke gør undtagelsen afhængig af
   i) en betingelse om, at den modervirksomhed, der udarbejdede det i stk. 4, litra a), nævnte konsoliderede regnskab, henhører under lovgivningen i den medlemsstat, der giver undtagelsen, eller
   ii) betingelser vedrørende udarbejdelse og revision af dette regnskab.

6. Medlemsstaterne kan gøre undtagelserne i stk. 3 og 5 afhængig af, at der gives yderligere oplysninger i overensstemmelse med dette direktiv i det i stk. 4, litra a), nævnte konsoliderede regnskab eller i et vedlagt dokument, såfremt dette kræves for de virksomheder, der henhører under den pågældende medlemsstats nationale lovgivning, og som under tilsvarende omstændigheder har pligt til at udarbejde konsoliderede regnskaber.

7. Stk. 3-6 berører ikke medlemsstaternes lovgivning om udarbejdelse af konsoliderede regnskaber eller konsoliderede beretninger, når disse dokumenter

a) kræves til orientering af arbejdstagerne eller deres repræsentanter eller
b) udarbejdes på forlangende af en administrativ eller retslig myndighed til eget brug.

8. Medmindre andet er fastsat i stk. 1, 2, 3 og 5, kan medlemsstaterne, når de har fastsat bestemmelser om undtagelser i henhold til stk. 3 og 5, også undtage enhver modervirksomhed (den undtagne virksomhed), der henhører under deres nationale lovgivning, som samtidig er en dattervirksomhed, herunder en virksomhed af interesse for offentligheden, medmindre denne virksomhed af interesse for offentligheden er omfattet af artikel 2, stk. 1, litra a), hvis modervirksomhed ikke henhører under en medlemsstats lovgivning, fra pligten til at udarbejde et konsolideret regnskab og en konsolideret beretning, hvis følgende betingelser alle er opfyldt:

a) den undtagne virksomhed og, medmindre andet er fastsat i stk. 9, alle dens dattervirksomheder indgår i det konsoliderede regnskab for en større helhed af virksomheder

b) det i litra a) nævnte konsoliderede regnskab og i givet fald den konsoliderede beretning udarbejdes:
   i) i overensstemmelse med dette direktiv
   ii) i overensstemmelse med de internationale regnskabsstandarder, der er vedtaget i medfør af forordning (EF) nr. 1606/2002
   iii) på en måde, som er ligeværdig med konsoliderede regnskaber og konsoliderede beretninger, der er udarbejdet i overensstemmelse med dette direktiv, eller
   iv) på en måde, som er ligeværdig med internationale regnskabsstandarder som fastlagt i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EF) nr. 1569/2007 af 21. december 2007 om indførelse af en mekanisme til konstatering af, om de regnskabsstandarder, som tredjelandsudstedere af værdipapirer anvender, er ækvivalente, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF og 2004/109/EF[17)]
c) det i litra a) nævnte konsoliderede regnskab er revideret af en eller flere revisorer eller et eller flere revisionsfirmaer, der er autoriseret i medfør af den nationale lovgivning, hvorunder den virksomhed henhører, som har udarbejdet dette regnskab.

Stk. 4, litra c) og d), og stk. 5, 6 og 7 finder anvendelse.

9. En virksomhed, herunder en virksomhed af interesse for offentligheden, kan udelades fra det konsoliderede regnskab, når mindst en af følgende betingelser er opfyldt:
a) i ekstremt sjældne tilfælde, hvor de oplysninger, der er nødvendige for at udarbejde det konsoliderede regnskab i overensstemmelse med dette direktiv, ikke kan indhentes inden for en rimelig frist eller er forbundet med uforholdsmæssigt store omkostninger
b) kapitalandelene i denne virksomhed besiddes alene med henblik på videreoverdragelse, eller
c) betydelige og vedvarende hindringer begrænser i væsentlig grad
   i) modervirksomhedens udøvelse af sine rettigheder over denne virksomheds aktiver eller ledelse, eller
   ii) udøvelsen af den fælles ledelse af denne virksomhed, med hvilken der er en af de i artikel 22, stk. 7, nævnte forbindelser.

10. Medmindre andet er fastsat i artikel 6, stk. 1, litra b), artikel 21 og stk. 1 og 2 i nærværende artikel, undtages en modervirksomhed, herunder en virksomhed af interesse for offentligheden, fra kravet i artikel 22, hvis:
a) den kun har dattervirksomheder, der er ubetydelige, både individuelt og kollektivt, eller
b) alle dens dattervirksomheder kan udelades fra konsolideringen i henhold til stk. 9 i nærværende artikel.

Artikel 24

Udarbejdelsen af konsoliderede regnskaber

1. Kapitel 2 og 3 finder med de fornødne tilpasninger, der følger af de særlige forhold, som gør sig gældende for konsoliderede regnskaber i sammenligning med årsregnskaber, anvendelse på konsoliderede regnskaber.

2. De af konsolideringen omfattede virksomheders aktiver og passiver medtages i deres helhed i den konsoliderede balance.

3. Den bogførte værdi af kapitalandele i de af konsolideringen omfattede virksomheder udlignes med den andel af de pågældende virksomheders egenkapital, som de repræsenterer, i overensstemmelse med følgende:
a) udligningen foretages på grundlag af den bogførte værdi på det tidspunkt, da disse virksomheder første gang indgik i konsolideringen, undtagen når der er tale om kapitalandele i modervirksomheden, som besiddes af denne selv eller af en anden virksomhed, der indgår i konsolideringen, idet disse

i så fald behandles som egne kapitalandele i overensstemmelse med kapitel 3. Det ved udligningen fremkomne forskelsbeløb fordeles så vidt muligt direkte på de poster i den konsoliderede balance, der har en værdi, som er højere eller lavere end deres bogførte værdi

b) medlemsstaterne kan tillade eller kræve, at udligningen foretages på grundlag af værdien af påviselige aktiver og passiver på tidspunktet for kapitalandelenes erhvervelse eller, dersom disse er erhvervet på forskellige tidspunkter, på det tidspunkt, da virksomheden blev en dattervirksomhed

c) resterende forskelsbeløb, der fremkommer ved anvendelse af litra a) eller b), opføres i den konsoliderede balance som goodwill

d) de metoder, der er anvendt til at beregne værdien af goodwill, og væsentlige ændringer af værdien i forhold til det foregående regnskabsår forklares i noterne til årsregnskabet

e) såfremt en medlemsstat tillader modregning af positiv og negativ goodwill, indgår en analyse af denne goodwill i noterne til årsregnskabet

f) negativ goodwill kan indregnes i den konsoliderede resultatopgørelse, når en sådan behandling er i overensstemmelse med principperne i kapitel 2.

4. Såfremt kapitalandele i de af konsolideringen omfattede dattervirksomheder besiddes af andre end disse virksomheder, opføres det beløb, der kan henføres til disse kapitalandele, særskilt i den konsoliderede balance som minoritetsinteresser.

5. De af konsolideringen omfattede virksomheders indtægter og udgifter medtages i deres helhed i den konsoliderede resultatopgørelse.

6. Beløb, der kan henføres til de i stk. 4 nævnte kapitalandele, opføres særskilt i den konsoliderede resultatopgørelse som det resultat, der kan henføres til minoritetsinteresser.

7. De af konsolideringen omfattede virksomheders aktiver og passiver, finansielle stilling og resultat skal fremgå af det konsoliderede regnskab, som om der var tale om en enkelt virksomhed. Navnlig elimineres følgende i det konsoliderede regnskab:

a) gæld og tilgodehavender mellem virksomhederne

b) indtægter og udgifter i forbindelse med transaktioner mellem virksomhederne, og

c) overskud og tab ved transaktioner, som foretages mellem virksomhederne, når de indgår i aktivernes bogførte værdi.

8. Det konsoliderede regnskab opstilles på samme dato som modervirksomhedens årsregnskab.

Medlemsstaterne kan dog tillade eller kræve, at det konsoliderede regnskab opstilles på en anden dato, som tager hensyn til balancetidspunktet for de fleste eller de mest betydningsfulde af de virksomheder, der indgår i konsolideringen, hvis:

a) dette anføres i noterne til det konsoliderede regnskab og behørigt begrundes

b) der tages hensyn til eller gives oplysning om betydningsfulde hændelser vedrørende aktiver og passiver, den finansielle stilling samt resultatet i en virksomhed, der indgår i konsolideringen, og som har fundet sted mellem denne virksomheds balancetidspunkt og datoen for afslutningen af det konsoliderede regnskab, og

c) balancetidspunktet for en virksomhed, der indgår i konsolideringen, ligger mere end tre måneder forud for eller efter datoen for afslutningen af det konsoliderede regnskab, konsolideres den pågældende virksomhed på grundlag af et perioderegnskab opstillet per datoen for det konsoliderede regnskabs afslutning.

9. Er sammensætningen af de virksomheder som helhed, der indgår i konsolideringen, ændret væsentligt i løbet af regnskabsåret, skal det konsoliderede regnskab indeholde oplysninger, som muliggør en meningsfyldt sammenligning af på hinanden følgende konsoliderede regnskaber. Denne pligt kan opfyldes ved, at der opstilles en tilpasset komparativ balance og en tilpasset komparativ resultatopgørelse.

10. De af konsolideringen omfattede aktiver og passiver måles på et ensartet grundlag og i overensstemmelse med kapitel 2.

11. Den virksomhed, der udarbejder det konsoliderede regnskab, skal anvende samme målingsgrundlag, som anvendes i dens eget årsregnskab. Medlemsstaterne kan dog tillade eller kræve, at der i det konsoliderede regnskab anvendes andre målingsgrundlag i overensstemmelse med kapitel 2. Såfremt denne undtagelse anvendes, skal dette anføres i noterne til det konsoliderede regnskab og behørigt begrundes.

12. Når virksomheder, der indgår i konsolideringen, måler de af konsolideringen omfattede aktiver og passiver på grundlag, der afviger fra de med henblik på konsolideringen anvendte, foretages en ny måling af disse aktiver og passiver i overensstemmelse med de grundlag, der er anvendt ved konsolideringen. Dette krav kan fraviges i særlige tilfælde. Sådanne fravigelser skal anføres i noterne til det konsoliderede regnskab og behørigt begrundes.

13. Udskudte skattebeløb opføres ved konsolideringen, i det omfang sådanne beløb i nær fremtid kan forventes at blive en udgift for en virksomhed, der indgår i konsolideringen.

14. Er aktiver, der indgår i konsolideringen, værdireguleret udelukkende af skattemæssige grunde, skal disse reguleringer tilbageføres, inden aktiverne optages i det konsoliderede regnskab.

Artikel 25

Virksomhedssammenslutninger inden for en koncern

1. Medlemsstaterne kan tillade eller kræve, at den bogførte værdi af kapitalandele i en af konsolideringen omfattet virksomhed kun udlignes med den tilsvarende andel af kapitalen, såfremt virksomhederne i virksomhedssammenslutningen er underlagt bestemmende indflydelse af den samme øverste part både før og efter virksomhedssammenslutningen, og hvor denne bestemmende indflydelse ikke er midlertidig.

2. Ethvert forskelsbeløb, der opstår ved anvendelse af stk. 1, henholdsvis lægges til eller trækkes fra de konsoliderede reserver.

3. Anvendelsen af den i stk. 1 beskrevne metode, de heraf følgende ændringer i reserverne samt de berørte virksomheders navn og hjemsted anføres i noterne til det konsoliderede regnskab.

Artikel 26

Pro rata-konsolidering

1. Medlemsstaterne kan, når en virksomhed, der indgår i konsolideringen, leder en anden virksomhed sammen med en eller flere virksomheder, der ikke indgår i konsolideringen, tillade eller kræve, at denne anden virksomhed medtages pro rata i det konsoliderede regnskab i forhold til de rettigheder, som den virksomhed, der indgår i konsolideringen, besidder i dens kapital.

2. Ved den i stk. 1 omtalte pro rata-konsolidering finder artikel 23, stk. 9 og 10, og artikel 24 anvendelse med de fornødne tilpasninger.

Artikel 27

Opførelse af associerede virksomheder efter den indre værdis metode

1. Når en virksomhed, der indgår i konsolideringen, har en associeret virksomhed, opføres denne associerede virksomhed i den konsoliderede balance under en særskilt post med en hertil svarende benævnelse.

2. Når denne artikel anvendes første gang i forbindelse med en associeret virksomhed, opføres denne associerede virksomhed i den konsoliderede balance enten

a) til den bogførte værdi beregnet i overensstemmelse med reglerne om måling i kapitel 2 og 3. Forskellen mellem denne værdi og det beløb, der svarer til kapitalinteressens andel af egenkapitalen i denne associerede virksomhed, anføres særskilt i den konsoliderede balance eller i noterne til det konsoliderede regnskab. Forskellen beregnes per den dato, hvor metoden anvendes første gang, eller
b) med et beløb svarende til kapitalinteressens andel af den associerede virksomheds egenkapital i denne associerede virksomhed. Forskellen mellem dette beløb og den bogførte værdi i overensstemmelse med reglerne om måling i kapitel 2 og 3 anføres særskilt i den konsoliderede balance eller i noterne til det konsoliderede regnskab. Forskellen beregnes per den dato, hvor metoden anvendes første gang.

En medlemsstat kan foreskrive anvendelsen af en af mulighederne i litra a) og b). I sådanne tilfælde skal det fremgå af den konsoliderede balance eller af noterne til det konsoliderede regnskab, hvilken mulighed der har fundet anvendelse.

En medlemsstat kan desuden med henblik på litra a) og b) tillade eller kræve, at denne forskel beregnes per den dato, hvor kapitalandelene er erhvervet, eller, såfremt de er erhvervet i flere omgange, per den dato, hvor virksomheden blev en associeret virksomhed.

3. Når en associeret virksomheds aktiver eller passiver er blevet værdiansat efter andre metoder end dem, der anvendes ved konsolideringen i henhold til artikel 24, stk. 11, kan disse aktiver og passiver med henblik på beregningen af det i stk. 2, litra a) og b), i denne artikel nævnte forskelsbeløb værdiansættes på ny efter de metoder, der anvendes ved konsolideringen. Er der ikke foretaget en sådan omvurdering, anføres dette i noterne til det konsoliderede regnskab. En medlemsstat kan kræve en sådan ny omvurdering.

4. Den i stk. 2, litra a), nævnte bogførte værdi eller det i stk. 2, litra b), nævnte beløb, der svarer til andelen i den associerede virksomheds egenkapital, forøges eller formindskes i forhold til de i regnskabsåret indtrufne forskydninger i den til kapitalinteressen svarende andel i den associerede virksomheds egenkapital; den formindskes med kapitalinteressens andel i udbyttet.

5. Såfremt den i stk. 2, litra a) og b), nævnte positive forskel ikke kan henføres til bestemte aktiver eller passiver, behandles dette forskelsbeløb i overensstemmelse med de regler der finder anvendelse på posten "goodwill", jf. artikel 12, stk. 6, litra d), og stk. 11, første afsnit, artikel 24, stk. 3, litra c), og bilag III og bilag IV.

6. Den andel af de associerede virksomheders resultat, der kan henføres til kapitalinteressen i sådanne associerede virksomheder, opføres i den konsoliderede resultatopgørelse under en særskilt post med en hertil svarende benævnelse.

7. De i artikel 24, stk. 7, nævnte elimineringer foretages i det omfang oplysningerne hertil er kendte eller tilgængelige.

8. Når en associeret virksomhed udarbejder et konsolideret regnskab, finder stk. 1-7 anvendelse på den egenkapital, som er opført i dette konsoliderede regnskab.

9. Anvendelse af denne artikel kan undlades, såfremt kapitalinteresserne i den associerede virksomheds kapital ikke er væsentlig.

Artikel 28

Noterne til det konsoliderede regnskab

1. Ud over eventuelle andre oplysninger, der kræves i henhold til andre bestemmelser i dette direktiv, skal noterne til det konsoliderede regnskab på en måde, der letter bedømmelsen af den finansielle stilling for alle de virksomheder, der indgår i konsolideringen, indeholde de oplysninger, der kræves i artikel 16, 17 og 18, med de fornødne tilpasninger, der følger af de særlige forhold, som gør sig gældende for konsoliderede regnskaber i sammenligning med årsregnskaber, herunder følgende:

a) ved oplysning af transaktioner mellem nærtstående parter medtages ikke transaktioner mellem nærtstående parter, der indgår i konsolideringen, som er elimineret ved konsolideringen
b) ved oplysning af det gennemsnitlige antal medarbejdere, som har været beskæftiget i løbet af regnskabsåret, gives der særskilt oplysning om det gennemsnitlige antal medarbejdere, som har været beskæftiget af virksomheder, for hvilke der er foretaget pro rata-konsolidering, og
c) ved oplysning af størrelsen af vederlag samt forskud og kreditter, der er ydet medlemmer af administrations-, ledelses- eller tilsynsorganerne, gives der kun oplysning om beløb ydet af modervirksomheden eller dens dattervirksomheder til medlemmer af administrations-, ledelses- eller tilsynsorganerne i modervirksomheden.

2. Ud over de oplysninger, der kræves i henhold til stk. 1, skal noterne til det konsoliderede regnskab indeholde følgende oplysninger:

a) for så vidt angår de af konsolideringen omfattede virksomheder:
   i) disse virksomheders navn og hjemsted
   ii) andelen i kapitalen i disse virksomheder, bortset fra modervirksomheden, som besiddes af de virksomheder, der indgår i konsolideringen, eller af andre, som handler i eget navn, men for disse virksomheders regning, og
   iii) oplysning om, hvilke af de i artikel 22, stk. 1, 2 og 7, nævnte betingelser, som efter anvendelse af artikel 22, stk. 3, 4 og 5, har ligget til grund for konsolideringen. Denne oplysning er dog ikke nødvendig, når konsolideringen er foretaget på grundlag af artikel 22, stk. 1, litra a), og når andelen af kapitalen og af stemmerettighederne er den samme.

   De samme oplysninger anføres for de virksomheder, der på grund af deres ubetydelighed i henhold til artikel 6, stk. 1, litra j), og artikel 23, stk. 10, holdes uden for konsolideringen, og der gives en begrundelse for, at de i artikel 23, stk. 9, nævnte virksomheder udelades
b) navnet på og hjemstedet for associerede virksomheder, der som defineret i artikel 27, stk. 1, indgår i konsolideringen, samt oplysninger om den andel i deres kapital, som besiddes af de virksomheder, der indgår i konsolideringen, eller af andre, der handler i eget navn, men for disse virksomheders regning
c) navnet på og hjemstedet for virksomheder, for hvilke der er foretaget pro rata-konsolidering i henhold til artikel 26, de forhold, der ligger til grund for den fælles ledelse af de pågældende virksomheder, samt oplysninger om den andel i deres kapital, som besiddes af de virksomheder, der indgår i konsolideringen, eller af andre, der handler i eget navn, men for disse virksomheders regning, og
d) for så vidt angår hver af de virksomheder, bortset fra de i litra a), b) og c) nævnte virksomheder, i hvilke de virksomheder, som indgår i konsolideringen, enten selv eller ved andre, der handler i eget navn, men for disse virksomheders regning, besidder en kapitalinteresse:
   i) disse virksomheders navn og hjemsted
   ii) størrelsen af kapitalandelen
   iii) størrelsen af egenkapitalen samt af resultatet for den pågældende virksomhed for det seneste regnskabsår, for hvilket regnskabet er vedtaget.

Angivelse af egenkapitalen og af resultatet kan også udelades, såfremt den pågældende virksomhed ikke offentliggør sin balance.

3. Medlemsstaterne kan tillade, at de i stk. 2, litra a)-d), foreskrevne oplysninger gives i form af en oversigt, der indgives i overensstemmelse med artikel 3, stk. 3, i direktiv 2009/101/EF. Indgivelsen af en sådan oversigt anføres i noterne til det konsoliderede regnskab. Medlemsstaterne kan ligeledes tillade, at disse oplysninger udelades, hvis de kan volde betydelig skade for en af de virksomheder, som de vedrører. Medlemsstaterne kan gøre denne udeladelse afhængig af forudgående tilladelse fra en administrativ eller retslig myndighed. En sådan udeladelse af oplysninger anføres i noterne til det konsoliderede regnskab.

Artikel 29

Den konsoliderede ledelsesberetning

1. Ud over eventuelle andre oplysninger, der kræves i henhold til andre bestemmelser i dette direktiv, skal den konsoliderede beretning på en måde, der letter bedømmelsen af stillingen for alle de virksomheder, der indgår i konsolideringen, som minimum indeholde de oplysninger, der kræves i artikel 19 og 20, med de fornødne tilpasninger, der følger af de særlige forhold, som gør sig gældende for en konsolideret beretning i sammenligning med en ledelsesberetning.

2. Følgende justeringer af de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 19 og 20, finder anvendelse:

a) Ved rapportering om erhvervelse af egne kapitalandele skal den konsoliderede beretning angive antal, pålydende værdi eller i mangel af pålydende værdi bogført pariværdi af alle kapitalandele i modervirksomheden, som besiddes af denne modervirksomhed, denne modervirksomheds dattervirksomheder eller andre, der handler i eget navn, men for enhver af disse virksomheders regning. Medlemsstaterne kan tillade eller kræve, at disse oplysninger anføres i noterne til det konsoliderede regnskab.

b) Ved rapportering om interne kontrol- og risikostyringssystemer skal redegørelsen for virksomhedsledelse henvise til hovedelementerne i de interne kontrol- og risikostyringssystemer for de virksomheder som helhed, der indgår i konsolideringen.

3. Når der ud over ledelsesberetningen kræves en konsolideret beretning, kan de to beretninger fremlægges som en samlet beretning.

KAPITEL 7

OFFENTLIGHED

Artikel 30

Generelt krav om offentlighed

1. Medlemsstaterne sikrer inden for en rimelig tidsfrist, som ikke må være længere end 12 måneder efter balancetidspunktet, at virksomhederne offentliggør det behørigt godkendte årsregnskab og ledelsesberetningen såvel som revisors eller revisionsfirmaets udtalelse, der er omhandlet i artikel 34 i nærværende direktiv, efter de bestemmelser, der i overensstemmelse med kapitel 2 i direktiv 2009/101/EF er fastsat i medlemsstaternes lovgivning.

Medlemsstaterne kan dog undtage virksomheder fra pligten til at offentliggøre ledelsesberetningen, såfremt et eksemplar af beretningen i dens helhed eller uddrag heraf let kan rekvireres på anmodning til en pris, der ikke overstiger de administrative omkostninger.

2. Medlemsstaterne kan undtage en i bilag II omhandlet virksomhed, som de i dette direktiv foreskrevne samordningsforanstaltninger finder anvendelse på i medfør af artikel 1, stk. 1, litra b), fra at offentliggøre sit regnskab i overensstemmelse med artikel 3 i direktiv 2009/101/EF, forudsat at regnskabet er tilgængeligt for offentligheden på virksomhedens hjemsted, i følgende tilfælde:

a) alle de personligt hæftende selskabsdeltagere i den berørte virksomhed er virksomheder omfattet af bilag I, der henhører under lovgivningen i andre medlemsstater end den medlemsstat, hvis lovgivning den berørte virksomhed henhører under, og ingen af disse virksomheder offentliggør virksomhedens regnskab sammen med sine egne regnskaber

b) alle de personligt hæftende selskabsdeltagere i den berørte virksomhed er virksomheder, der ikke henhører under en medlemsstats lovgivning, men som har en retlig form, der svarer til den i direktiv 2009/101/EF omhandlede.

Der skal efter anmodning kunne rekvireres et eksemplar af regnskabet. Prisen for et sådant eksemplar må ikke overstige de administrative omkostninger.

3. Stk. 1 finder anvendelse på konsoliderede regnskaber og konsoliderede beretninger.

Når den virksomhed, som har udarbejdet det konsoliderede regnskab, er organiseret i en form som de i bilag II opførte, og virksomheden ikke for de i stk. 1 nævnte dokumenter efter den nationale lovgivning har pligt til offentliggørelse i lighed med artikel 3 i direktiv 2009/101/EF, skal den dog som minimum gøre de pågældende dokumenter tilgængelige for offentligheden på sit hjemsted, og der skal efter anmodning fremskaffes et eksemplar, for hvilket prisen ikke må overstige de administrative omkostninger.

Artikel 31

Forenklinger for små og mellemstore virksomheder

1. Medlemsstaterne kan undtage små virksomheder fra pligten til at offentliggøre resultatopgørelsen og ledelsesberetningen.

2. Medlemsstaterne kan tillade, at mellemstore virksomheder offentliggør

a) en forkortet balance, hvori der kun medtages de i bilag III og IV omhandlede poster, som indledes med bogstaver og romertal, med særskilt anførelse enten i balancen eller i noterne til årsregnskabet:
   i) af post C I 3, C II 1-4, C III 1-4, D II 2, 3 og 6 samt D III 1 og 2 under "Aktiver" og af post C 1, 2, 6, 7 og 9 under "Egenkapital og passiver" i bilag III
   ii) af post C I 3, C II 1-4, C III 1-4, D II 2, 3 og 6, D III 1 og 2, F 1, 2, 6, 7 og 9 og I 1, 2, 6, 7 og 9 i bilag IV
   iii) af de oplysninger, der kræves som anført i parentesen under post D II under "Aktiver" og C under "Egenkapital og passiver" i bilag III, men samlet for alle de pågældende poster, og særskilt for post D II 2 og 3 under "Aktiver" samt C 1, 2, 6, 7 og 9 under "Egenkapital og passiver"
   iv) af de oplysninger, der kræves som anført i parentesen under post D II i bilag IV, men samlet for alle de pågældende poster, og særskilt for post D II 2 og 3
b) forkortede noter til deres årsregnskab uden oplysningerne i artikel 17, stk. 1, litra f) og j).

Dette stykke berører ikke artikel 30, stk. 1, for så vidt nævnte artikel angår resultatopgørelsen, ledelsesberetningen og revisors eller revisionsfirmaets udtalelse.

Artikel 32

Andre krav om offentlighed

1. Ved enhver fuldstændig offentliggørelse gengives årsregnskabet og ledelsesberetningen i den form og i den affattelse, på grundlag af hvilken revisor eller revisionsfirmaet har afgivet sin udtalelse. De ledsages af den fulde ordlyd af revisionspåtegningen.

2. Når årsregnskabet ikke offentliggøres i sin helhed, skal den forkortede udgave af regnskabet, som ikke ledsages af revisionspåtegningen

a) angive, at det drejer sig om en forkortet udgave
b) henvise til det register, hvortil regnskabet er indgivet henhold til artikel 3 i direktiv 2009/101/EF, eller, såfremt regnskabet endnu ikke er blevet indgivet, oplyse dette
c) oplyse, om påtegningen fra revisor eller revisionsfirma var uden forbehold, med forbehold eller negativ, eller om revisor eller revisionsfirma var ude af stand til at fremsætte en udtalelse
d) oplyse, om revisionspåtegningen indeholdt forhold, som revisor eller revisionsfirma særligt har påpeget uden at have taget forbehold i forbindelse med revisionspåtegningen.

Artikel 33

Forpligtelse og ansvar med hensyn til udarbejdelse og offentliggørelse af årsregnskabet og ledelsesberetningen

1. Medlemsstaterne sikrer, at medlemmerne af virksomhedens administrations-, ledelses- og tilsynsorganer, der handler inden for de beføjelser, der er tillagt dem efter den nationale lovgivning, kollektivt har ansvar for at sikre, at:

a) årsregnskabet, ledelsesberetningen og, hvis denne fremlægges særskilt, redegørelsen for virksomhedsledelse og

b) det konsoliderede årsregnskab, den konsoliderede beretning og, hvis denne fremlægges særskilt, den konsoliderede redegørelse for virksomhedsledelse

udarbejdes og offentliggøres i overensstemmelse med kravene i dette direktiv og i påkommende tilfælde med de internationale regnskabsstandarder, der er vedtaget i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1606/2002.

2. Medlemsstaterne sikrer, at deres love og administrative bestemmelser om ansvar, som minimum over for virksomheden, gælder for medlemmerne af virksomhedernes administrations-, ledelses- og tilsynsorganer for brud på de i stk. 1 omhandlede forpligtelser.

KAPITEL 8

REVISION

Artikel 34

Generelt krav

1. Medlemsstaterne sikrer, at årsregnskaberne for virksomheder af interesse for offentligheden, mellemstore og store virksomheder revideres af en eller flere revisorer eller af et eller flere revisionsfirmaer, der af medlemsstaterne er autoriseret til at udføre lovpligtig revision på grundlag af direktiv 2006/43/EF.

Revisor(erne) eller revisionsfirma(erne) skal tillige:

a) afgive en udtalelse om, hvorvidt
   i) ledelsesberetningen er i overensstemmelse med årsregnskabet for samme regnskabsår, og
   ii) ledelsesberetningen er blevet udarbejdet i overensstemmelse med gældende lovkrav

b) afgive en udtalelse om, hvorvidt vedkommende på baggrund af viden om og forståelse af virksomheden og dens miljø erhvervet under revisionen har fundet væsentlige fejlagtige angivelser i ledelsesberetningen, og arten af sådanne eventuelle fejlagtige angivelser anføres.

2. Stk. 1, første afsnit, finder tilsvarende anvendelse på konsoliderede regnskaber. Stk. 1, andet afsnit, finder tilsvarende anvendelse på konsoliderede regnskaber og konsoliderede beretninger.

Artikel 35

Ændring af direktiv 2006/43/EF for så vidt angår revisionspåtegningens indhold

Artikel 28 i direktiv 2006/43/EF affattes således:

"Artikel 28

Revisionspåtegning

1. Revisionspåtegningen skal omfatte:

a) en indledning, hvori det som minimum oplyses, hvilket årsregnskab der er genstand for den lovpligtige revision, samt hvilket system for regnskabsaflæggelse der er anvendt ved dets udarbejdelse
b) en beskrivelse af revisionens art og omfang, hvor der som minimum oplyses om, hvilke revisionsstandarder der er anvendt ved revisionen
c) en udtalelse, som skal være enten uden forbehold, med forbehold eller negativ, og hvori det klart anføres, hvorvidt revisor finder,
   i) at årsregnskabet giver et retvisende billede i overensstemmelse med det relevante system for regnskabsaflæggelse, og
   ii) i givet fald, at årsregnskabet opfylder de lovbestemte krav
   Såfremt revisor ikke er i stand til at fremsætte en udtalelse, skal revisionspåtegningen indeholde revisors nægtelse af revisionspåtegning
d) en omtale af eventuelle forhold, som revisor særligt har påpeget uden at have taget forbehold i forbindelse med revisionspåtegningen
e) den udtalelse og erklæring, der er omhandlet i artikel 34, stk. 1, andet afsnit, i direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF[18)].

2. Revisionspåtegningen underskrives og dateres af revisor. Når et revisionsfirma udfører lovpligtig revision, underskrives revisionspåtegningen som minimum af den eller de revisorer, der udfører den lovpligtige revision på revisionsfirmaets vegne. Under ekstraordinære omstændigheder kan medlemsstaterne bestemme, at denne underskrift/disse underskrifter ikke behøver at blive offentliggjort, hvis offentliggørelsen kan indebære en overhængende og væsentlig trussel mod nogens personlige sikkerhed. Under alle omstændigheder skal de relevante kompetente myndigheder have kendskab til den eller de pågældende personers navne.

3. Revisionspåtegningen vedrørende det konsoliderede regnskab skal opfylde kravene i stk. 1 og 2. Ved rapportering om overensstemmelse mellem beretningen og regnskabet som påkrævet i henhold til stk. 1, litra e), lægger revisoren eller revisionsfirmaet det konsoliderede regnskab og den konsoliderede beretning til grund. Når modervirksomhedens årsregnskab er tilknyttet det konsoliderede regnskab, kan revisionspåtegninger, som kræves ifølge denne artikel, afgives sammen.

KAPITEL 9

BESTEMMELSER VEDRØRENDE UNDTAGELSER OG BEGRÆNSNING AF UNDTAGELSER

Artikel 36

Undtagelser for mikrovirksomheder

1. Medlemsstaterne kan undtage mikrovirksomheder fra en hvilken som helst eller samtlige af følgende forpligtelser:
a) forpligtelsen til at medtage "Periodeafgrænsningsposter" under aktiver og passiver. Hvis en medlemsstat anvender denne mulighed, kan den tillade, at disse virksomheder fraviger artikel 6, stk. 1, litra d), for så vidt angår indregning af "Periodeafgrænsningsposter" under aktiver og passiver, dog kun for andre udgifter i henhold til nærværende artikels stk. 2, litra b), nr. vi), forudsat at dette forhold er anført i noterne til årsregnskabet eller i overensstemmelse med litra c) neden for balancen
b) forpligtelsen til at udarbejde noter til årsregnskabet i overensstemmelse med artikel 16, forudsat at de oplysninger, der skal gives i henhold til artikel 16, stk. 1, litra d) og e), i dette direktiv og artikel 24, stk. 2, i direktiv 2012/30/EU, angives neden for balancen

c) forpligtelsen til at udarbejde en ledelsesberetning i overensstemmelse med kapitel 5, forudsat at de oplysninger, der skal gives i henhold til artikel 24, stk. 2, i direktiv 2012/30/EU, er anført i noterne til årsregnskabet eller i overensstemmelse med litra c) i nærværende stykke, neden for balancen
d) forpligtelsen til at offentliggøre årsregnskabet i overensstemmelse med kapitel 7, forudsat at balanceoplysningerne heri er behørigt indgivet ifølge national lovgivning til mindst én kompetent myndighed, som den pågældende medlemsstat har udpeget. Når den kompetente myndighed ikke er det centrale register eller et handels- eller selskabsregister, jf. artikel 3, stk. 1, i direktiv 2009/101/EF, skal den kompetente myndighed sende de indgivne oplysninger til registeret.

2. Medlemsstaterne kan tillade mikrovirksomheder:

a) alene at udarbejde en forkortet balance, hvori mindst de i bilag III eller IV omhandlede poster, som indledes med bogstaver, medtages særskilt, når det er relevant. I tilfælde, hvor stk. 1, litra a), i nærværende artikel finder anvendelse, medtages post E under "Aktiver" og post D under "Passiver" i bilag III, eller post E og K i bilag IV, ikke i balancen
b) alene at udarbejde en forkortet resultatopgørelse, hvori mindst følgende poster medtages særskilt, når det er relevant:
   i) nettoomsætning
   ii) andre indtægter
   iii) udgifter til råvarer og hjælpematerialer
   iv) personaleudgifter
   v) værdireguleringer
   vi) andre udgifter
   vii) skatter
   viii) resultat.

3. Medlemsstaterne må ikke tillade eller kræve, at artikel 8 finder anvendelse på mikrovirksomheder, der benytter en af undtagelserne i stk. 1 og 2 i nærværende artikel.

4. For så vidt angår mikrovirksomheder anses årsregnskaber udarbejdet i overensstemmelse med stk. 1, 2 og 3 i nærværende artikel for at give et retvisende billede i henhold til artikel 4, stk. 3, og artikel 4, stk. 4, finder således ikke anvendelse på sådanne regnskaber.

5. Finder stk. 1, litra a),i nærværende artikel anvendelse, udgøres den i artikel 3, stk. 1, litra a), omhandlede balancesum af de i bilag III under "Aktiver" angivne poster A til D eller de i bilag IV angivne poster A til D.

6. Med forbehold af denne artikel sikrer medlemsstaterne, at mikrovirksomheder i øvrigt betragtes som små virksomheder.

7. Medlemsstaterne stiller ikke undtagelserne i stk. 1, 2 og 3 til rådighed for investeringsvirksomheder og holdingvirksomheder.

8. Medlemsstater, som den 19 juli 2013 på datoen for dette direktivs ikrafttræden har gældende love eller administrative bestemmelser i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/6/EU af 14. marts 2012 om ændring af Rådets direktiv 78/660/EØF om årsregnskaberne for visse selskabsformer for så vidt angår mikroenheder[19)], kan fritages for kravene i artikel 3, stk. 9, for så vidt angår omregningen til national valuta af tærsklerne i artikel 3, stk. 1, når de anvender artikel 53, stk. 1, første punktum.

9. Senest den 20 juli 2018 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg en rapport om situationen for mikrovirksomheder, herunder navnlig situationen på nationalt plan for så vidt angår antallet af virksomheder, der opfylder størrelseskriterierne, og den reduktion af de administrative byrder, som er opnået gennem fritagelsen for offentliggørelseskravet.

Artikel 37

Undtagelse for dattervirksomheder

Uanset bestemmelserne i direktiv 2009/101/EF og 2012/30/EU kan medlemsstaterne undlade at anvende bestemmelserne i nærværende direktiv om indhold, revision samt offentliggørelse af årsregnskabet og ledelsesberetningen på virksomheder, som henhører under deres lovgivning, og som er dattervirksomheder, såfremt følgende betingelser er opfyldt:

1) modervirksomheden henhører under en medlemsstats lovgivning

2) samtlige selskabsdeltagere i dattervirksomheden har, for så vidt angår hvert regnskabsår, som undtagelsen gælder, erklæret sig indforstået med ovennævnte undtagelse

3) modervirksomheden har stillet sig som garant for dattervirksomhedens forpligtelser

4) erklæringerne i nr. 2 og 3 offentliggøres af dattervirksomheden efter de bestemmelser, der er fastsat i medlemsstatens lovgivning i overensstemmelse med kapitel 2 i direktiv 2009/101/EF

5) dattervirksomheden indgår i det af modervirksomheden i overensstemmelse med dette direktiv udarbejdede konsoliderede regnskab

6) undtagelsen anføres i noterne til det af modervirksomheden udarbejdede konsoliderede regnskab, og

7) det i nr. 5 nævnte konsoliderede regnskab, den konsoliderede beretning og revisionspåtegningen offentliggøres for dattervirksomheden efter de bestemmelser, der er fastsat i medlemsstatens lovgivning i overensstemmelse med kapitel 2 i direktiv 2009/101/EF.

Artikel 38

Virksomheder, som er personligt hæftende selskabsdeltagere i andre virksomheder

1. Medlemsstaterne kan kræve, at virksomheder omfattet af artikel 1, stk. 1, litra a), der henhører under deres lovgivning, og som er personligt hæftende selskabsdeltagere i en af de i artikel 1, stk. 1, litra b), omhandlede virksomheder (den berørte virksomhed), udarbejder, lader revidere og offentliggør den berørte virksomheds regnskab sammen med deres eget regnskab i overensstemmelse med dette direktiv, og i dette tilfælde finder kravene i dette direktiv ikke anvendelse på den berørte virksomhed.

2. Medlemsstaterne kan undlade at anvende direktivets krav på den berørte virksomhed, hvis:

a) den berørte virksomheds regnskab udarbejdes, revideres og offentliggøres i overensstemmelse med dette direktiv af en virksomhed, som
   i) er personligt hæftende selskabsdeltager i denne berørte virksomhed og
   ii) henhører under en anden medlemsstats lovgivning

b) den berørte virksomhed indgår i et konsolideret regnskab, der udarbejdes, revideres og offentliggøres i overensstemmelse med dette direktiv af
   i) en personligt hæftende selskabsdeltager, eller
   ii) ii) hvis den berørte virksomhed indgår i det konsoliderede regnskab for en større helhed af virksomheder, og dette regnskab udarbejdes, revideres og offentliggøres i overensstemmelse med dette direktiv, en modervirksomhed, som henhører under en medlemsstats lovgivning. Denne fritagelse anføres i noterne til det konsoliderede regnskab.

3. I de i stk. 2 omhandlede tilfælde skal den berørte virksomhed efter anmodning oplyse navnet på den virksomhed, der offentliggør regnskabet.

Artikel 39

Undtagelse med hensyn til resultatopgørelsen for modervirksomheder, der udarbejder konsoliderede regnskaber

Medlemsstaterne kan på virksomheder, der henhører under deres lovgivning, og som er modervirksomheder, undlade at anvende bestemmelserne i dette direktiv om revision og offentliggørelse af resultatopgørelsen, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:

1) modervirksomheden udarbejder et konsolideret regnskab i overensstemmelse med dette direktiv og indgår i det konsoliderede regnskab

2) undtagelsen anføres i noterne til modervirksomhedens årsregnskab

3) undtagelsen anføres i noterne til det af modervirksomheden udarbejdede konsoliderede regnskab, og

4) årets resultat for modervirksomheden, beregnet i overensstemmelse med dette direktiv, opføres i dens balance.

Artikel 40

Begrænsning af undtagelser for virksomheder af interesse for offentligheden

Medmindre det er udtrykkeligt fastsat i dette direktiv, skal medlemsstaterne ikke lade forenklingerne og undtagelsesbestemmelserne i dette direktiv gælde for virksomheder af interesse for offentligheden. En virksomhed af interesse for offentligheden behandles som en stor virksomhed uanset dens nettoomsætning, balancesum og gennemsnitligt antal medarbejdere i regnskabsåret.

KAPITEL 10

INDBERETNING AF BETALINGER TIL MYNDIGHEDER

Artikel 41

Definitioner vedrørende indberetning af betalinger til myndigheder

I dette kapitel forstås ved:

1) "virksomhed inden for udvindingsindustrien": virksomhed med enhver aktivitet inden for efterforskning, prospektering, opdagelse, udvikling og udvinding af mineral-, olie- og naturgasforekomster eller andre råstoffer omfattet af de økonomiske aktiviteter som omhandlet i hovedafdeling B, hovedgruppe 05-08, i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1893/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af den statistiske nomenklatur for økonomiske aktiviteter NACE rev. 2[20)]

2) "virksomhed inden for skovning af primærskove": virksomhed med aktiviteter som omhandlet i hovedafdeling A, hovedgruppe 02, gruppe 02.2, i bilag I til forordning (EF) nr. 1893/2006 i primærskove

3) "myndighed": enhver national, regional eller lokal myndighed i en medlemsstat eller et tredjeland. Den omfatter en tjenestegren, et organ eller en virksomhed, der er kontrolleret af den pågældende myndighed, jf. artikel 22, stk. 1-6, i dette direktiv

4) "projekt": operationelle aktiviteter, som er omfattet af en kontrakt, en licens, et lejemål, en koncession eller en lignende juridisk bindende aftale og danner grundlag for betalingsforpligtelser over for en myndighed. Hvis flere sådanne aftaler er væsentligt forbundet indbyrdes, er det ikke desto mindre at betragte som et projekt

5) "betaling": et beløb, der er betalt enten kontant eller i naturalydelser, for aktiviteter som omhandlet i nr. 1 og 2, af følgende typer:

Artikel 42

Virksomheder, der skal indberette betalinger foretaget til myndigheder

1. Medlemsstaterne pålægger store virksomheder og alle virksomheder af interesse for offentligheden inden for udvindingsindustrien eller skovning af primærskove pligt til hvert år at udarbejde og offentliggøre en beretning om betalinger til myndigheder.

2. Denne pligt omfatter ikke en virksomhed, som henhører under en medlemsstats lovgivning, og som er en datter- eller modervirksomhed, når begge følgende betingelser er opfyldt:

a) modervirksomheden henhører under en medlemsstats lovgivning, og

b) virksomhedens betalinger til myndigheder indgår i den af modervirksomheden i overensstemmelse med artikel 44 udarbejdede konsoliderede beretning om betalinger til myndigheder.

Artikel 43

Beretningens indhold

1. Der er ikke krav om, at en betaling, hvad enten den foretages som en enkelt betaling eller en række med hinanden forbundne betalinger, tages i betragtning i beretningen, hvis den er på under 100 000 EUR inden for et regnskabsår.

2. Beretningen skal oplyse om følgende i forbindelse med aktiviteter som omhandlet i artikel 41, nr. 1 og 2, for det relevante regnskabsår:

a) de samlede betalinger foretaget til hver myndighed

b) det samlede beløb pr. type af betaling som angivet i artikel 41, nr. 5, litra a)-g), foretaget til hver myndighed

c) når disse betalinger er blevet henført til et bestemt projekt, det samlede beløb pr. type af betaling som omhandlet i artikel 41, nr. 5, litra a)-g), foretaget til hvert sådant projekt og de samlede betalinger til hvert sådant projekt.

For betalinger, som virksomheden foretager for forpligtelser, der pålægges på virksomhedsniveau, kan der gives oplysning på virksomhedsniveau frem for på projektniveau.

3. Såfremt en myndighed modtager naturalydelser, indberettes disse på grundlag af værdien og, hvor det er relevant, mængden. Der fremlægges ledsagende noter, hvoraf det fremgår, hvordan værdien er blevet fastsat.

4. Oplysning om de betalinger, der er omhandlet i denne artikel, skal afspejle indholdet og ikke formen af den berørte betaling eller aktivitet. Betalinger og aktiviteter må ikke opdeles eller sammenlægges kunstigt for at undgå dette direktivs anvendelse.

5. For de medlemsstater, der ikke har indført euroen, omregnes den i stk. 1 fastsatte tærskel i euro til national valuta ved:

a) at benytte den valutakurs, der blev offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende på ikrafttrædelsesdatoen for ethvert direktiv om fastsættelse af denne tærskel, og

b) at afrunde til nærmeste 100.

Artikel 44

Konsolideret beretning om betalinger til myndigheder

1. Medlemsstaterne pålægger enhver stor virksomhed eller enhver virksomhed af interesse for offentligheden inden for udvindingsindustrien eller skovning af primærskove, der henhører under deres nationale lovgivning, pligt til at udarbejde en konsolideret beretning om betalinger til myndigheder i overensstem-

melse med artikel 42 og 43, hvis modervirksomheden er omfattet af pligten til at udarbejde konsoliderede regnskaber, jf. artikel 22, stk. 1-6.

En modervirksomhed betragtes som en virksomhed inden for udvindingsindustrien eller skovning af primærskove, såfremt en af dens dattervirksomheder er en virksomhed inden for udvindingsindustrien eller skovning af primærskove.

Den konsoliderede beretning indeholder kun betalinger, der opstår som følge af udvindingsaktiviteter og/eller aktiviteter i forbindelse med skovning af primærskove.

2. Pligten til at udarbejde den i stk. 1 omhandlede konsoliderede beretning finder ikke anvendelse på:

a) en modervirksomhed i en lille koncern som defineret i artikel 3, stk. 5, medmindre en tilknyttet virksomhed er en virksomhed af interesse for offentligheden
b) en modervirksomhed i en mellemstor koncern som defineret i artikel 3, stk. 6, medmindre en tilknyttet virksomhed er en virksomhed af interesse for offentligheden, og
c) en modervirksomhed, der henhører under en medlemsstats lovgivning, og som samtidig er en dattervirksomhed, når dens egen modervirksomhed henhører under en medlemsstats lovgivning.

3. En virksomhed, herunder en virksomhed af interesse for offentligheden, kan udelades fra den konsoliderede beretning om betalinger til myndigheder, når mindst en af følgende betingelser er opfyldt:

a) betydelige og vedvarende hindringer begrænser i væsentlig grad modervirksomhedens udøvelse af sine rettigheder over denne virksomheds aktiver eller ledelse
b) i ekstremt sjældne tilfælde, hvor de oplysninger, der er nødvendige for at udarbejde den konsoliderede beretning om betalinger til myndigheder i overensstemmelse med dette direktiv, ikke kan indhentes inden for en rimelig frist eller er forbundet med uforholdsmæssigt store omkostninger
c) kapitalandelene i denne virksomhed besiddes alene med henblik på videreoverdragelse.

Ovenstående undtagelser finder kun anvendelse, hvis de også anvendes i forbindelse med det konsoliderede regnskab.

Artikel 45

Offentlighed

1. Den i artikel 42 omhandlede beretning og den i artikel 44 omhandlede konsoliderede beretning om betalinger til myndigheder offentliggøres efter de bestemmelser, der er fastsat i hver medlemsstats lovgivning i overensstemmelse med kapitel 2 i direktiv 2009/101/EF.

2. Medlemsstaterne sikrer, at medlemmerne af virksomhedens ansvarlige organer, der handler inden for de beføjelser, der er tillagt dem efter den nationale lovgivning, har ansvar for efter bedste overbevisning og evne at sikre, at beretninger om betalinger foretaget til myndigheder udarbejdes og offentliggøres i overensstemmelse med kravene i dette direktiv.

Artikel 46

Ækvivalenskriterier

1. Virksomheder omhandlet i artikel 42 og 44, som udarbejder og offentliggør en beretning, der opfylder et tredjelands indberetningskrav, som i overensstemmelse med artikel 47 vurderes at svare til kravene i dette direktiv, fritages for kravene i dette kapitel, dog ikke forpligtelsen til at offentliggøre den pågældende beretning som fastlagt i hver medlemsstats lovgivning i overensstemmelse med kapitel 2 i direktiv 2009/101/EF.

2. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 49 med henblik på at fastsætte de kriterier, der skal anvendes ved vurderingen med henblik på stk. 1 i nærværende artikel af, om tredjelandes indberetningskrav svarer til kravene i dette kapitel.

3. De kriterier, som Kommissionen fastsætter i overensstemmelse med stk. 2, skal

a) omfatte følgende:
   i) målvirksomhederne
   ii) betalingernes målmodtagere
   iii) de registrerede betalinger
   iv) henføringen af de registrerede betalinger
   v) fordelingen af de registrerede betalinger
   vi) forhold, der udløser indberetning på et konsolideret grundlag
   vii) indberetningsmiddel
   viii) indberetningens hyppighed, og
   ix) foranstaltninger til bekæmpelse af unddragelse
b) derudover begrænses til kriterier, der letter en direkte sammenligning mellem tredjelandes indberetningskrav og kravene i dette kapitel.

Artikel 47

Anvendelse af ækvivalenskriterierne

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på at fastsætte, hvilke af et tredjelands indberetningskrav den efter anvendelse af de ækvivalenskriterier, der fastsættes i overensstemmelse med artikel 46, anser for at svare til kravene i dette kapitel. Disse gennemførelsesforanstaltninger vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 50, stk. 2.

Artikel 48

Revision

Kommissionen reviderer og aflægger rapport om gennemførelsen og effektiviteten af dette kapitel, navnlig hvad angår omfanget og opfyldelsen af indberetningsforpligtelserne og indberetningsmetoderne på projektbasis.

Revisionen skal tage hensyn til den internationale udvikling, navnlig for så vidt angår forbedringen af gennemsigtigheden i betalinger til myndigheder, og vurdere indvirkningen af andre internationale ordninger samt virkningerne for konkurrenceevnen og energiforsyningssikkerheden. Den skal være afsluttet senest den 21 juli 2018.

Rapporten forelægges for Europa-Parlamentet og Rådet, om nødvendigt ledsaget af et lovgivningsforslag. Rapporten skal vurdere, om indberetningskravene bør udvides til at omfatte yderligere erhvervssektorer, og om beretningen om betalinger til myndigheder bør være genstand for revision. Rapporten skal også vurdere yderligere oplysninger, der gives om det gennemsnitlige antal medarbejdere, brugen af underkontrahenter og bøder pr. land.

Desuden skal rapporten analysere muligheden for indførelse af en forpligtelse for alle EU-udstedere til at udøve behørig omhu ved udvinding af mineraler for at sikre, at forsyningskæderne ikke har nogen forbindelse til konfliktparter, og overholde anbefalingerne fra EITI og OECD om ansvarlig styring af forsyningskæden.

KAPITEL 11

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 49

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 1, stk. 2, artikel 3, stk. 13, og artikel 46, stk. 2, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den dato, der er omhandlet i artikel 54.

3. Den i artikel 1, stk. 2, artikel 3, stk. 13, og artikel 46, stk. 2, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 1, stk. 2, artikel 3, stk. 13, eller artikel 46, stk. 2, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 50

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som defineret i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Artikel 51

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af de nationale bestemmelser, der er vedtaget i overensstemmelse med dette direktiv, og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre at disse sanktioner håndhæves. De pågældende sanktioner skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have en afskrækkende virkning.

Artikel 52

Ophævelse

Direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF ophæves.

Henvisninger til de ophævede direktiver gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses efter sammenligningstabellen i bilag VII.

Artikel 53

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 20 juli 2015. De tilsender straks Kommissionen disse love og bestemmelser.

Medlemsstaterne kan fastsætte, at bestemmelserne i stk. 1 første gang finder anvendelse på årsregnskaber for det regnskabsår, som begynder den 1. januar 2016 eller i løbet af 2016.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 54

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Artikel 55

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. juni 2013.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

A. SHATTER

Formand

1) EUT C 181 af 21.6.2012, s. 84.
2) Europa-Parlamentets holdning af 12.6.2013 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 20.6.2013.
3) EFT L 222 af 14.8.1978, s. 11.
4) EFT L 193 af 18.7.1983, s. 1.
5) EUT C 45 E af 23.2.2010, s. 58.
6) EUT L 258 af 1.10.2009, s. 11.
7) EUT L 315 af 14.11.2012, s. 74.
8) EUT L 157 af 9.6.2006, s. 87.
9) Defineret i direktiv 2009/28/EF som bevoksninger med "hjemmehørende arter, hvor der ikke er noget klart synligt tegn på menneskelig aktivitet, og hvor de økologiske processer ikke er forstyrret i væsentlig grad".
10) EUT L 295 af 12.11.2010, s. 23.
11) EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.
12) EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1.
13) EUT L 177 af 30.6.2006, s. 1.
14) EFT L 374 af 31.12.1991, s. 7.
15) EFT L 243 af 11.9.2002, s. 1.
16) EUT L 142 af 30.4.2004, s. 12.
17) EUT L 340 af 22.12.2007, s. 66.
18) EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19."
19) EUT L 81 af 21.3.2012, s. 3.
20) EUT L 393 af 30.12.2006, s. 1.

BILAG I

VIRKSOMHEDSFORMER OMHANDLET I ARTIKEL 1, STK. 1, LITRA A)

– Belgien:
la société anonyme/de naamloze vennootschap, la société en commandite par actions/de commanditaire vennootschap op aandelen, la société privée à responsabilité limitée/de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid,, la société coopérative à responsabilité limitée/de coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid;
– Bulgarien:
акционерно дружество, дружество с ограничена отговорност, командитно дружество с акции;
– Den Tjekkiske Republik:
společnost s ručením omezeným, akciová společnost;
– Danmark:
aktieselskaber, kommanditaktieselskaber, anpartsselskaber;
– Tyskland:
die Aktiengesellschaft, die Kommanditgesellschaft auf Aktien, die Gesellschaft mit beschränkter Haftung;
– Estland:
aktsiaselts, osaühing;
– Irland:
public companies limited by shares or by guarantee, private companies limited by shares or by guarantee;
– Grækenland:
η ανώνυμη εταιρία, η εταιρία περιορισμένης ευθύνης, η ετερόρρυθμη κατά μετοχές εταιρία;
– Spanien:
la sociedad anónima, la sociedad comanditaria por acciones, la sociedad de responsabilidad limitada;
– Frankrig:
la société anonyme, la société en commandite par actions, la société à responsabilité limitée, la société par actions simplifiée;
– Italien:
la società per azioni, la società in accomandita per azioni, la società a responsabilità limitata;
– Cypern:
Δημόσιες εταιρείες περιορισμένης ευθύνης με μετοχές ή με εγγύηση, ιδιωτικές εταιρείες περιορισμένης ευθύνης με μετοχές ή με εγγύηση;
– Letland:
akciju sabiedrība, sabiedrība ar ierobežotu atbildību;
– Litauen:
akcinės bendrovės, uždarosios akcinės bendrovės;
– Luxembourg:
la société anonyme, la société en commandite par actions, la société à responsabilité limitée;
– Ungarn:
részvénytársaság, korlátolt felelősségű társaság;
– Malta:
kumpanija pubblika —public limited liability company, kumpannija privata —private limited liability company,

soċjeta in akkomandita bil-kapital maqsum f'azzjonijiet —partnership en commandite with the capital divided into shares;

– Nederlandene:
de naamloze vennootschap, de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid;
– Østrig:
die Aktiengesellschaft, die Gesellschaft mit beschränkter Haftung;
– Polen:
spółka akcyjna, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, spółka komandytowo-akcyjna;
– Portugal:
a sociedade anónima, de responsabilidade limitada, a sociedade em comandita por acões, a sociedade por quotas de responsabilidade limitada;
– Rumænien:
societate pe acțiuni, societate cu răspundere limitată, societate în comandită pe acțiuni.
– Slovenien:
delniška družba, družba z omejeno odgovornostjo, komanditna delniška družba;
– Slovakiet:
akciová spoločnosť, spoločnosť s ručením obmedzeným;
– Finland:
yksityinen osakeyhtiö/privat aktiebolag, julkinen osakeyhtiö/publikt aktiebolag;
– Sverige:
aktiebolag;
– Det Forenede Kongerige:
public companies limited by shares or by guarantee, private companies limited by shares or by guarantee

BILAG II

VIRKSOMHEDSFORMER OMHANDLET I ARTIKEL 1, STK. 1, LITRA B)

– Belgien:
la société en nom collectif/de vennootschap onder firma, la société en commandite simple/de gewone commanditaire vennootschap, la société coopérative à responsabilité illimitée/de coöperatieve vennootschap met onbeperkte aansprakelijkheid;
– Bulgarien:
събирателно дружество, командитно дружество;
– Den Tjekkiske Republik:
veřejná obchodní společnost, komanditní společnost;
– Danmark:
interessentskaber, kommanditselskaber;
– Tyskland:
die offene Handelsgesellschaft, die Kommanditgesellschaft;
– Estland:
täisühing, usaldusühing;
– Irland:
partnerships, limited partnerships, unlimited companies;
– Grækenland:
η ομόρρυθμος εταιρία, η ετερόρρυθμος εταιρία;
– Spanien:
sociedad colectiva, sociedad en comandita simple;
– Frankrig:
la société en nom collectif, la société en commandite simple;
– Italien:
la società in nome collettivo, la società in accomandita semplice;
– Cypern:
Ομόρρυθμες και ετερόρρυθμες εταιρείες (συνεταιρισμοί);
– Letland:
pilnsabiedrība, komandītsabiedrība;
– Litauen:
tikrosios ūkinės bendrijos, komanditinės ūkinės bendrijos;
– Luxembourg:
la société en nom collectif, la société en commandite simple;
– Ungarn:
közkereseti társaság, betéti társaság, közös vállalat, egyesülés, egyéni cég;
– Malta:
soċjeta f'isem kollettiv jew soċjeta in akkomandita, bil-kapital li mhux maqsum f'azzjonijiet meta s-soċji kollha li għandhom responsabbilita' llimitata huma soċjetajiet in akkomandita bil-kapital maqsum f'azzjonijiet —partnership en nom collectif or partnership en commandite with capital that is not divided into shares, when all the partners with unlimited liability are partnership en commandite with the capital divided into shares;
– Nederlandene:
de vennootschap onder firma, de commanditaire vennootschap;
– Østrig:

die offene Gesellschaft, die Kommanditgesellschaft;
– Polen:
spółka jawna, spółka komandytowa;
– Portugal:
sociedade em nome colectivo, sociedade em comandita simples;
– Rumænien:
societate în nume colectiv, societate în comandită simplă;
– Slovenien:
družba z neomejeno odgovornostjo, komanditna družba;
– Slovakiet:
verejná obchodná spoločnosť, komanditná spoločnosť;
– Finland:
avoin yhtiö/ öppet bolag, kommandiittiyhtiö/kommanditbolag;
– Sverige:
handelsbolag, kommanditbolag;
– Det Forenede Kongerige:
partnerships, limited partnerships, unlimited companies.

BILAG III

OPSTILLING AF BALANCEN, JF. ARTIKEL 10

Aktiver

A. Tegnet, ikke indbetalt kapital
heraf krævet indbetalt
(medmindre national lovgivning bestemmer, at den tegnede kapital, som er krævet indbetalt, skal opføres under "Egenkapital", idet den del af kapitalen, som er krævet indbetalt, men som endnu ikke er indbetalt, i så fald opføres enten under post A på aktivsiden eller under post D II 5 på aktivsiden).

B. Etableringsomkostninger
som defineret i national lovgivning for så vidt denne tillader, at de opføres på aktivsiden. National lovgivning kan ligeledes bestemme, at etableringsomkostninger skal opføres som post 1 under "Immaterielle anlægsaktiver".

C. Anlægsaktiver
   I. Immaterielle anlægsaktiver
      1. Udviklingsomkostninger, for så vidt national lovgivning tillader, at de opføres på aktivsiden.
      2. Koncessioner, patenter, licenser, varemærker samt lignende rettigheder og værdier, såfremt de er:
         a) erhvervet mod vederlag og ikke skal opføres under post C I 3, eller
         b) skabt af virksomheden selv, for så vidt national lovgivning tillader, at de opføres på aktivsiden.
      3. Goodwill, for så vidt den er erhvervet mod vederlag.
      4. Acontobetalinger.
   II. Materielle anlægsaktiver
      1. Grunde og bygninger.
      2. Produktionsanlæg og maskiner.
      3. Andre anlæg, driftsmateriel og inventar.
      4. Acontobetalinger og materielle anlægsaktiver under opførelse.
   III. Finansielle anlægsaktiver
      1. Andele i tilknyttede virksomheder.
      2. Tilgodehavender hos tilknyttede virksomheder.
      3. Kapitalinteresser.
      4. Tilgodehavender hos virksomheder, i hvilke virksomheden har en kapitalinteresse.
      5. Værdipapirer, der har karakter af anlægsaktiver.
      6. Andre lån.

D. Omsætningsaktiver
   I. Varebeholdninger
      1. Råvarer og hjælpematerialer.
      2. Varer under fremstilling.
      3. Fremstillede færdigvarer og handelsvarer.
      4. Acontobetalinger.
   II. Tilgodehavender
      (Tilgodehavender, der forfalder til betaling efter mere end et år, angives særskilt for hver enkelt af nedenstående poster.)
      1. Tilgodehavender hidrørende fra salg og tjenesteydelser.

2. Tilgodehavender hos tilknyttede virksomheder.
3. Tilgodehavender hos virksomheder, i hvilke virksomheden har en kapitalinteresse.
4. Andre tilgodehavender.
5. Tegnet kapital, som er krævet indbetalt, men som endnu ikke er indbetalt (medmindre national lovgivning bestemmer, at den kapital, som er krævet indbetalt, skal opføres under post A på aktivsiden).
6. Periodeafgrænsningsposter på aktivsiden (medmindre national lovgivning bestemmer, at sådanne poster skal opføres under post E på aktivsiden).

III. Værdipapirer
1. Andele i tilknyttede virksomheder.
2. Egne kapitalandele (med angivelse af deres pålydende værdi eller i mangel heraf deres bogførte pariværdi), for så vidt national lovgivning tillader, at de opføres i balancen.
3. Andre værdipapirer.

IV. Indestående i bank og kassebeholdning

E. Periodeafgrænsningsposter på aktivsiden
(Medmindre national lovgivning bestemmer, at sådanne poster skal opføres under post D II 6 på aktivsiden).

Egenkapital og passiver

A. Egenkapital
I. Tegnet kapital
(Medmindre national lovgivning bestemmer, at den kapital, som er krævet indbetalt, skal opføres under denne post, idet den tegnede kapital og den indbetalte kapital i så tilfælde opføres særskilt).
II. Overkurs ved emission
III. Opskrivningshenlæggelse
IV. Reserver
1. Lovpligtig reserve for så vidt national lovgivning kræver oprettelse af en sådan reserve.
2. Reserve til egne kapitalandele for så vidt national lovgivning kræver oprettelse af en sådan reserve, med forbehold af artikel 24, stk. 1, litra b), i direktiv 2012/30/EU.
3. Vedtægtsmæssige reserver.
4. Andre reserver, herunder dagsværdireserven.

V. Overført resultat
VI. Årets resultat.

B. Hensættelser
1. Hensættelser til pensioner og lignende forpligtelser.
2. Hensættelser til skatter.
3. Andre hensættelser.

C. Gæld
(Gæld, der forfalder til betaling inden for et år, og gæld, der forfalder efter mere end et år, angives særskilt for hver enkelt af nedenstående poster samt ud for summen af disse.)
1. Obligationslån med særskilt angivelse af konvertible lån.
2. Gæld til kreditinstitutter.
3. Modtagne acontobeløb på ordrer, for så vidt de ikke særskilt er fratrukket varebeholdningerne.
4. Gæld vedrørende køb og modtagne tjenesteydelser.
5. Vekselgæld.
6. Gæld til tilknyttede virksomheder.
7. Gæld til virksomheder, i hvilke virksomheden har en kapitalinteresse.

8. Anden gæld, herunder skyldige skatter og skyldige bidrag til social sikring.
9. Periodeafgrænsningsposter på passivsiden (medmindre national lovgivning bestemmer, at sådanne poster skal opføres under post D).

D. Periodeafgrænsningsposter på passivsiden
(Medmindre national lovgivning bestemmer, at sådanne poster skal opføres under post C 9 under "Gæld").

BILAG IV

BERETNINGSFORM FOR BALANCEN, JF. ARTIKEL 10

A. Tegnet, ikke indbetalt kapital
heraf krævet indbetalt
(medmindre national lovgivning bestemmer, at den kapital, som er krævet indbetalt, skal opføres under post L, idet den del af kapitalen, som er krævet indbetalt, men som endnu ikke er indbetalt, i så fald opføres enten under post A eller under post D II 5).

B. Etableringsomkostninger
som defineret i national lovgivning for så vidt denne tillader, at de opføres på aktivsiden. National lovgivning kan ligeledes bestemme, at etableringsomkostninger skal opføres som post 1 under "Immaterielle anlægsaktiver".

C. C. Anlægsaktiver
   I. Immaterielle anlægsaktiver
      1. Udviklingsomkostninger, for så vidt national lovgivning tillader, at de opføres på aktivsiden.
      2. Koncessioner, patenter, licenser, varemærker samt lignende rettigheder og værdier, såfremt de er:
         a) erhvervet mod vederlag og ikke skal opføres under post C I 3, eller
         b) skabt af virksomheden selv, for så vidt national lovgivning tillader, at de opføres på aktivsiden.
      3. Goodwill, for så vidt den er erhvervet mod vederlag.
      4. Acontobetalinger.
   II. Materielle anlægsaktiver
      1. Grunde og bygninger.
      2. Produktionsanlæg og maskiner.
      3. Andre anlæg, driftsmateriel og inventar.
      4. Acontobetalinger og materielle anlægsaktiver under opførelse.
   III. Finansielle anlægsaktiver
      1. Andele i tilknyttede virksomheder.
      2. Tilgodehavender hos tilknyttede virksomheder.
      3. Kapitalinteresser.
      4. Tilgodehavender hos virksomheder, i hvilke virksomheden har en kapitalinteresse.
      5. Værdipapirer, der har karakter af anlægsaktiver.
      6. Andre lån.

D. Omsætningsaktiver
   I. Varebeholdninger
      1. Råvarer og hjælpematerialer.
      2. Varer under fremstilling.
      3. Fremstillede færdigvarer og handelsvarer.
      4. Acontobetalinger.
   II. Tilgodehavender
      (Tilgodehavender, der forfalder til betaling efter mere end et år, angives særskilt for hver enkelt af nedenstående poster.)
      1. Tilgodehavender hidrørende fra salg og tjenesteydelser.
      2. Tilgodehavender hos tilknyttede virksomheder.
      3. Tilgodehavender hos virksomheder, i hvilke virksomheden har en kapitalinteresse.

4. Andre tilgodehavender.
5. Tegnet kapital, som er krævet indbetalt, men som endnu ikke er indbetalt (medmindre national lovgivning bestemmer, at den kapital, som er krævet indbetalt, skal opføres under post A på aktivsiden).
6. Periodeafgrænsningsposter på aktivsiden (medmindre national lovgivning bestemmer, at de skal opføres under post E på aktivsiden).

III. Værdipapirer
1. Andele i tilknyttede virksomheder.
2. Egne kapitalandele (med angivelse af deres pålydende værdi eller i mangel heraf deres bogførte pariværdi), for så vidt national lovgivning tillader, at de opføres i balancen.
3. Andre værdipapirer.

IV. Indestående i bank og kassebeholdning

E. Periodeafgrænsningsposter på aktivsiden
(Medmindre national lovgivning bestemmer, at sådanne poster skal opføres under post D II 6.)

F. Gæld: Beløb, der forfalder til betaling inden for et år
1. Obligationslån med særskilt angivelse af konvertible lån.
2. Gæld til kreditinstitutter.
3. Modtagne acontobeløb på ordrer, for så vidt de ikke særskilt er fratrukket varebeholdningerne.
4. Gæld vedrørende køb og modtagne tjenesteydelser.
5. Vekselgæld.
6. Gæld til tilknyttede virksomheder.
7. Gæld til virksomheder, i hvilke virksomheden har en kapitalinteresse.
8. Anden gæld, herunder skyldige skatter og skyldige bidrag til social sikring.
9. Periodeafgrænsningsposter på passivsiden (medmindre national lovgivning bestemmer, at de skal opføres under post K).

G. Omsætningsaktiver/kortfristede forpligtelser
(Idet der tages højde for periodeafgrænsningsposter på aktivsiden, når de er opført under post E, og periodeafgrænsningsposter på passivsiden, når de er opført under post K.)

H. Samlede aktiver minus kortfristede forpligtelser

I. Gæld: Beløb, der forfalder til betaling efter mere end et år
1. Obligationslån med særskilt angivelse af konvertible lån.
2. Gæld til kreditinstitutter.
3. Modtagne acontobeløb på ordrer, for så vidt de ikke særskilt er fratrukket varebeholdningerne.
4. Gæld vedrørende køb og modtagne tjenesteydelser.
5. Vekselgæld.
6. Gæld til tilknyttede virksomheder.
7. Gæld til virksomheder, i hvilke virksomheden har en kapitalinteresse.
8. Anden gæld, herunder skyldige skatter og skyldige bidrag til social sikring.
9. Periodeafgrænsningsposter på passivsiden (medmindre national lovgivning bestemmer, at sådanne poster skal opføres under post K).

J. Hensættelser
1. Hensættelser til pensioner og lignende forpligtelser.
2. Hensættelser til skatter.
3. Andre hensættelser.

K. Periodeafgrænsningsposter på passivsiden
(Medmindre national lovgivning bestemmer, at sådanne poster skal opføres under post F 9 og/eller post I 9.)

L. Egenkapital

I. Tegnet kapital
(Medmindre national lovgivning bestemmer, at den kapital, som er krævet indbetalt, skal opføres under denne post, idet den tegnede kapital og den indbetalte kapital i så fald opføres særskilt.)
II. Overkurs ved emission
III. Opskrivningshenlæggelse
IV. Reserver
1. Lovpligtig reserve for så vidt national lovgivning kræver oprettelse af en sådan reserve.
2. Reserve til egne kapitalandele for så vidt national lovgivning kræver oprettelse af en sådan reserve, med forbehold af artikel 24, stk. 1, litra b), i direktiv 2012/30/EU.
3. Vedtægtsmæssige reserver.
4. Andre reserver, herunder dagsværdireserve.
V. Overført resultat
VI. Årets resultat.

BILAG V

OPSTILLING AF RESULTATOPGØRELSEN – ARTSOPDELT, JF. ARTIKEL 13

1. Nettoomsætning.
2. Ændringer i lagre af færdigvarer, og varer under forarbejdning.
3. Arbejde udført af virksomheden for egen regning og opført under aktiver.
4. Andre driftsindtægter.
5. a) Råvarer og hjælpematerialer.
   b) Andre eksterne udgifter.
6. Personaleudgifter:
   a) Lønninger og gager.
   b) Udgifter til social sikring med særskilt angivelse af pensioner.
7. a) Værdireguleringer af etableringsomkostninger samt af materielle og immaterielle anlægsaktiver.
   b) Værdireguleringer af omsætningsaktiver, såfremt de overskrider de normale værdireguleringer inden for virksomheden.
8. Andre driftsudgifter.
9. Indtægter af kapitalinteresser med særskilt angivelse af dem, der hidrører fra tilknyttede virksomheder.
10. Indtægter af andre værdipapirer og tilgodehavender, der udgør en del af anlægsaktiverne, med særskilt angivelse af dem, der hidrører fra tilknyttede virksomheder.
11. Andre renteindtægter og tilsvarende indtægter med særskilt angivelse af dem, der hidrører fra tilknyttede virksomheder.
12. Værdireguleringer af finansielle aktiver samt af værdipapirer, der indgår i omsætningsaktiverne.
13. Renteudgifter og tilsvarende udgifter med særskilt angivelse af beløb til tilknyttede virksomheder.
14. Skat af resultatet.
15. Resultatet efter fradrag af skat.
16. Anden skat, der ikke er opført under post 1-15.
17. Årets resultat.

BILAG VI

OPSTILLING AF RESULTATOPGØRELSEN – FUNKTIONSOPDELT, JF. ARTIKEL 13

1. Nettoomsætning.
2. Produktionsomkostninger for de leverancer, der er ydet for at opnå omsætningen (herunder værdireguleringer).
3. Bruttoresultat hidrørende fra omsætningen.
4. Distributionsomkostninger (herunder værdireguleringer).
5. Administrationsomkostninger (herunder værdireguleringer).
6. Andre driftsindtægter.
7. Indtægter af kapitalinteresser med særskilt angivelse af dem, der hidrører fra tilknyttede virksomheder.
8. Indtægter af andre værdipapirer og tilgodehavender, der udgør en del af anlægsaktiverne, med særskilt angivelse af dem, der hidrører fra tilknyttede virksomheder.
9. Andre renteindtægter og tilsvarende indtægter med særskilt angivelse af dem, der hidrører fra tilknyttede virksomheder.
10. Værdireguleringer af finansielle aktiver samt af værdipapirer, der indgår i omsætningsaktiverne.
11. Renteudgifter og tilsvarende udgifter med særskilt angivelse af beløb til tilknyttede virksomheder.
12. Skat af resultatet.
13. Resultatet efter fradrag af skat.
14. Anden skat, der ikke er opført under post 1-13.
15. Årets resultat.

BILAG VII

Sammenligningstabel

Direktiv 78/660/EØF	Direktiv 83/349/EØF	Dette direktiv
Artikel 1, stk. 1, første afsnit, indledende tekst	—	Artikel 1, stk. 1, litra a)
Artikel 1, stk. 1, første afsnit, første til syvogtyvende led	—	Bilag I
Artikel 1, stk. 1, andet afsnit	—	Artikel 1, stk. 1, litra b)
Artikel 1, stk. 1, andet afsnit, litra a)-aa)	—	Bilag II
Artikel 1, stk. 1, tredje afsnit	—	—
Artikel 1, stk. 2	—	—
Artikel 2, stk. 1	—	Artikel 4, stk. 1
Artikel 2, stk. 2	—	Artikel 4, stk. 2
Artikel 2, stk. 3	—	Artikel 4, stk. 3
Artikel 2, stk. 4	—	Artikel 4, stk. 3
Artikel 2, stk. 5	—	Artikel 4, stk. 4
Artikel 2, stk. 6	—	Artikel 4, stk. 5
Artikel 3	—	Artikel 9, stk. 1
Artikel 4, stk. 1	—	Artikel 9, stk. 2
Artikel 4, stk. 2	—	Artikel 9, stk. 3
Artikel 4, stk. 3	—	Artikel 9, stk. 3
Artikel 4, stk. 4	—	Artikel 9, stk. 5
Artikel 4, stk. 5	—	—
Artikel 4, stk. 6	—	Artikel 6, stk. 1, litra h) og artikel 6, stk. 3
Artikel 5, stk. 1	—	—
Artikel 5, stk. 2	—	Artikel 2, stk. 14
Artikel 5, stk. 3	—	Artikel 2, stk. 15
Artikel 6	—	Artikel 9, stk. 6
Artikel 7	—	Artikel 6, stk. 1, litra g)
Artikel 8	—	Artikel 10
Artikel 9 post A	—	Bilag III post A
Artikel 9 post B	—	Bilag III post B
Artikel 9 post C	—	Bilag III post C
Artikel 9 post D	—	Bilag III post D
Artikel 9 post E	—	Bilag III post E
Artikel 9 post F	—	—
Passiver	—	Egenkapital og passiver
Artikel 9 post A		Bilag III post A
Artikel 9 post B	—	Bilag III post B
Artikel 9 post C	—	Bilag III post C
Artikel 9 post D	—	Bilag III post D

Artikel 9 post E	—
Artikel 10	—
Artikel 10a	—
Artikel 11, stk. 1	—
Artikel 11, stk. 2	—
Artikel 11, stk. 3	—
Artikel 12, stk. 1	—
Artikel 12, stk. 2	—
Artikel 12, stk. 3	—
Artikel 13, stk. 1	—
Artikel 13, stk. 2	—
Artikel 14	—
Artikel 15, stk. 1	—
Artikel 15, stk. 2	—
Artikel 15, stk. 3, litra a)	—
Artikel 15, stk. 3, litra b)	—
Artikel 15, stk. 3, litra c)	
Artikel 15, stk. 4	
Artikel 16	—
Artikel 17	—
Artikel 18	—
Artikel 19	
Artikel 20, stk. 1	—
Artikel 20, stk. 2	—
Artikel 20, stk. 3	—
Artikel 21	—
Artikel 22, stk. 1	—
Artikel 22, stk. 2	—
Artikel 23, post 1-15	—
Artikel 23, post 16-19	—
Artikel 23, post 20 og 21	—
Artikel 24	—
Artikel 25, post 1-13	—
Artikel 25, post 14-17	—
Artikel 25, post 18 og 19	—
Artikel 26	—
Artikel 27, første afsnit, indledende tekst	—
Artikel 27, første afsnit, litra a) og c)	—
Artikel 27, første afsnit, litra b) og d)	—
Artikel 27, stk. 2	—
Artikel 28	—
Artikel 29	—
Artikel 30	—
Artikel 31, stk. 1	—

—	
Bilag IV	
Artikel 11	
Artikel 3, stk. 2 og artikel 14, stk. 1	
—	
Artikel 3, stk. 9, første afsnit	
Artikel 3, stk. 10	
Artikel 3, stk. 9, andet afsnit	
Artikel 3, stk. 11	
Artikel 12, stk. 1	
Artikel 12, stk. 2	
Artikel 16, stk. 1, litra d)	
Artikel 12, stk. 3	
Artikel 2, stk. 4	
Artikel 17, stk. 1, litra a	
—	
Artikel 17, stk. 1, litra a), nr. i)	
—	
Artikel 12, stk. 4	
Artikel 2, stk. 2	
—	
Artikel 2, stk. 8	
Artikel 12, stk. 12, første afsnit	
Artikel 12, stk. 12, andet afsnit	
Artikel 12, stk. 12, tredje afsnit	
—	
Artikel 13, stk. 1	
Artikel 13, stk. 2	
Bilag V, post 1-15	
—	
Bilag V, post 16 og 17	
—	
Bilag VI, post 1-13	
—	
Bilag VI, post 14 og 15	
—	
Artikel 3, stk. 3	
Artikel 14, stk. 2, litra a) og b)	
—	
Artikel 3, stk. 9, første afsnit	
Artikel 2, stk. 5	
—	
—	
Artikel 6, stk. 1, indledende tekst og litra a)-f)	

Artikel 31, stk. 1a	Artikel 6, stk. 5
Artikel 31, stk. 2	Artikel 4, stk. 4
Artikel 32	Artikel 6, stk. 1, litra i)
Artikel 33, stk. 1, indledende tekst	Artikel 7, stk. 1
Artikel 33, stk. 1, litra a) og b), andet og tredje afsnit	—
Artikel 33, stk. 1, litra c)	Artikel 7, stk. 1
Artikel 33, stk. 2, litra a), første afsnit, og artikel 33, stk. 2, litra b), c) og d)	Artikel 7, stk. 2
Artikel 33, stk. 2, litra a), andet afsnit	Artikel 16, stk. 1, litra b)
Artikel 33, stk. 3	Artikel 7, stk. 3
Artikel 33, stk. 4	Artikel 16, stk. 1, litra b), nr. ii)
Artikel 33, stk. 5	—
Artikel 34	Artikel 12, stk. 11, fjerde afsnit
Artikel 35, stk. 1, litra a)	Artikel 6, stk. 1, litra i)
Artikel 35, stk. 1, litra b)	Artikel 12, stk. 5
Artikel 35, stk. 1, litra c)	Artikel 12, stk. 6
Artikel 35, stk. 1, litra d)	Artikel 17, stk. 1, litra b)
Artikel 35, stk. 2	Artikel 2, stk. 6
Artikel 35, stk. 3	Artikel 2, stk. 7
Artikel 35, stk. 4	Artikel 12, stk. 8, og artikel 17, stk. 1, litra a), nr. vi)
Artikel 36	—
Artikel 37, stk. 1	Artikel 12, stk. 11, første, tredje og femte afsnit
Artikel 37, stk. 2	Artikel 12, stk. 11, første og andet afsnit
Artikel 38	—
Artikel 39, stk. 1, litra a)	Artikel 6, stk. 1, litra i)
Artikel 39, stk. 1, litra b)	Artikel 12, stk. 7, første afsnit
Artikel 39, stk. 1, litra c)	—
Artikel 39, stk. 1, litra d)	Artikel 12, stk. 7, andet afsnit
Artikel 39, stk. 1, litra e)	Artikel 17, stk. 1, litra b)
Artikel 39, stk. 2	Artikel 2, stk. 6
Artikel 40, stk. 1	Artikel 12, stk. 9
Artikel 40, stk. 2	—
Artikel 41	Artikel 12, stk. 10
Artikel 42, stk. 1	Artikel 12, stk. 12, tredje afsnit
Artikel 42, stk. 2	—
Artikel 42a, stk. 1	Artikel 8, stk. 1, litra a)
Artikel 42a, stk. 2	Artikel 8, stk. 2
Artikel 42a, stk. 3	Artikel 8, stk. 3
Artikel 42a, stk. 4	Artikel 8, stk. 4
Artikel 42a, stk. 5	Artikel 8, stk. 5
Artikel 42a, stk. 5a	Artikel 8, stk. 6
Artikel 42b	Artikel 8, stk. 7
Artikel 42c	Artikel 8, stk. 8

Artikel 42d	—
Artikel 42e	—
Artikel 42f	—
Artikel 43, stk. 1, indledende tekst	—
Artikel 43, stk. 1, nr. 1)	—
Artikel 43, stk. 1, nr. 2), første afsnit	—
Artikel 43, stk. 1, nr. 2), andet afsnit	—
Artikel 43, stk. 1, nr. 3)	—
Artikel 43, stk. 1, nr. 4)	—
Artikel 43, stk. 1, nr. 5)	—
Artikel 43, stk. 1, nr. 6)	—
Artikel 43, stk. 1, nr. 7)	—
Artikel 43, stk. 1, nr. 7a)	—
Artikel 43, stk. 1, nr. 7b)	—
Artikel 43, stk. 1, nr. 8)	—
Artikel 43, stk. 1, nr. 9)	—
Artikel 43, stk. 1, nr. 10)	—
Artikel 43, stk. 1, nr. 11)	—
Artikel 43, stk. 1, nr. 12)	—
Artikel 43, stk. 1, nr. 13)	—
Artikel 43, stk. 1, nr. 14), litra a)	—
Artikel 43, stk. 1, nr. 14), litra b)	—
Artikel 43, stk. 1, nr. 15)	—
Artikel 43, stk. 2	—
Artikel 43, stk. 3	—
Artikel 44	—
Artikel 45, stk. 1	—
Artikel 45, stk. 2	—
Artikel 46	—
Artikel 46a	—
Artikel 47, stk. 1 og 1a	—
Artikel 47, stk. 2	—
Artikel 47, stk. 3	—
Artikel 48	—
Artikel 49	—
Artikel 50	—
Artikel 50a	—
Artikel 50b	—
Artikel 50c	—
	Artikel 16, stk. 1, litra c)
	Artikel 8, stk. 1, litra b)
	Artikel 8, stk. 9
	Artikel 16, stk. 1, indledende tekst
	Artikel 16, stk. 1, litra a)
	Artikel 17, stk. 1, litra g), første afsnit
	Artikel 17, stk. 1, litra k)
	Artikel 17, stk. 1, litra h)
	Artikel 17, stk. 1, litra i)
	Artikel 17, stk. 1, litra j)
	Artikel 16, stk. 1, litra g)
	Artikel 16, stk. 1, litra d)
	Artikel 17, stk. 1, litra p)
	Artikel 2, stk. 3, og artikel 17, stk. 1, litra r)
	Artikel 18, stk. 1, litra a)
	Artikel 17, stk. 1, litra e)
	—
	Artikel 17, stk. 1, litra f)
	Artikel 17, stk. 1, litra d), første afsnit
	Artikel 16, stk. 1, litra e)
	Artikel 17, stk. 1, litra c), nr. i)
	Artikel 17, stk. 1, litra c), nr. ii)
	Artikel 18, stk. 1, litra b) og artikel 18, stk. 3
	—
	Artikel 17, stk. 1, litra d), andet afsnit
	—
	Artikel 17, stk. 1, litra g), andet afsnit
	Artikel 28, stk. 3
	Artikel 18, stk. 2
	Artikel 19
	Artikel 20
	Artikel 30, stk. 1 og 2
	Artikel 31, stk. 1
	Artikel 31, stk. 2
	Artikel 32, stk. 1
	Artikel 32, stk. 2
	Artikel 17, stk. 1, litra o)
	—
	Artikel 33, stk. 1, litra a)
	Artikel 33, stk. 2

Artikel 51, stk. 1	—	Artikel 34, stk. 1
Artikel 51, stk. 2	—	—
Artikel 51, stk. 3	—	—
Artikel 51a	—	Artikel 35
Artikel 52	—	—
Artikel 53, stk. 2	—	Artikel 3, stk. 13
Artikel 53a	—	Artikel 40
Artikel 55	—	—
Artikel 56, stk. 1	—	—
Artikel 56, stk. 2	—	Artikel 17, stk. 1, litra l), m) og n)
Artikel 57	—	Artikel 37
Artikel 57a	—	Artikel 38
Artikel 58	—	Artikel 39
Artikel 59, stk. 1	—	Artikel 9, stk. 7, litra a)
Artikel 59, stk. 2-6, litra a)	—	Artikel 9, stk. 7, litra a), og artikel 27
Artikel 59, stk. 6, litra b) og c)	—	Artikel 9, stk. 7, litra b) og c)
Artikel 59, stk. 7 og 8	—	Artikel 9, stk. 7, litra a), og artikel 27
Artikel 59, stk. 9	—	Artikel 27, stk. 9
Artikel 60	—	—
Artikel 60a	—	Artikel 51
Artikel 61	—	Artikel 17, stk. 2
Artikel 61a	—	—
Artikel 62	—	Artikel 55
—	Artikel 1, stk. 1	Artikel 22, stk. 1
—	Artikel 1, stk. 2	Artikel 22, stk. 2
—	Artikel 2, stk. 1, 2 og 3	Artikel 22, stk. 3, 4 og 5
—	Artikel 3, stk. 1	Artikel 22, stk. 6
—	Artikel 3, stk. 2	Artikel 2, stk. 10
—	Artikel 4, stk. 1	Artikel 21
—	Artikel 4, stk. 2	—
—	Artikel 5	—
—	Artikel 6, stk. 1	Artikel 23, stk. 2
—	Artikel 6, stk. 2	Artikel 3, stk. 8
—	Artikel 6, stk. 3	Artikel 3, stk. 9, andet afsnit, artikel 3, stk. 10 og 11
	Artikel 6, stk. 4	Artikel 23, stk. 2
—	Artikel 7, stk. 1	Artikel 23, stk. 3
—	Artikel 7, stk. 2	Artikel 23, stk. 4
—	Artikel 7, stk. 3	Artikel 23, stk. 3, indledende tekst
—	Artikel 8	Artikel 23, stk. 5
—	Artikel 9, stk. 1	Artikel 23, stk. 6
—	Artikel 9, stk. 2	—
—	Artikel 10	Artikel 23, stk. 7

—	Artikel 11	Artikel 23, stk. 8
—	Artikel 12, stk. 1	Artikel 22, stk. 7
—	Artikel 12, stk. 2	Artikel 22, stk. 8
	Artikel 12, stk. 3	Artikel 22, stk. 9
—	Artikel 13, stk. 1 og 2	Artikel 2, stk. 16 og artikel 6, stk. 1, litra j)
—	Artikel 13, stk. 2a	Artikel 23, stk. 10
—	Artikel 13, stk. 3	Artikel 23, stk. 9
—	Artikel 15	—
—	Artikel 16	Artikel 4
—	Artikel 17, stk. 1	Artikel 24, stk. 1
—	Artikel 17, stk. 2	—
—	Artikel 18	Artikel 24, stk. 2
—	Artikel 19	Artikel 24, stk. 3, litra a)-e)
—	Artikel 20	—
—	Artikel 21	Artikel 24, stk. 4
—	Artikel 22	Artikel 24, stk. 5
—	Artikel 23	Artikel 24, stk. 6
—	Artikel 24	—
—	Artikel 25, stk. 1	Artikel 6, stk. 1, litra b)
—	Artikel 25, stk. 2	Artikel 4, stk. 4
—	Artikel 26, stk. 1	Artikel 24, stk. 7
—	Artikel 26, stk. 2	—
—	Artikel 26, stk. 3	Artikel 6, stk. 1, litra j)
—	Artikel 27	Artikel 24, stk. 8
—	Artikel 28	Artikel 24, stk. 9
—	Artikel 29, stk. 1	Artikel 24, stk. 10
—	Artikel 29, stk. 2	Artikel 24, stk. 11
—	Artikel 29, stk. 3	Artikel 24, stk. 12
—	Artikel 29, stk. 4	Artikel 24, stk. 13
—	Artikel 29, stk. 5	Artikel 24, stk. 14
—	Artikel 30, stk. 1	Artikel 24, stk. 3, litra c),
	Artikel 30, stk. 2	—
—	Artikel 31	Artikel 24, stk. 3, litra f)
—	Artikel 32, stk. 1 og 2	Artikel 26
	Artikel 32, stk. 3	—
—	Artikel 33	Artikel 27
—	Artikel 34, indledende tekst, og artikel 34, stk. 1, første punktum	Artikel 16, stk. 1, litra a) og artikel 28, stk. 1
—	Artikel 34, stk. 1, anden punktum	—
—	Artikel 34, stk. 2	Artikel 28, stk. 2, litra a)
—	Artikel 34, stk. 3, litra a)	Artikel 28, stk. 2, litra b)
—	Artikel 34, stk. 3, litra b)	—
—	Artikel 34, stk. 4	Artikel 28, stk. 2, litra c)
—	Artikel 34, stk. 5	Artikel 28, stk. 2, litra d)
—	Artikel 34, stk. 6	Artikel 16, stk. 1, litra g) og artikel 28, stk. 1

—	Artikel 34, stk. 7	Artikel 16, stk. 1, litra d) og artikel 28, stk. 1
—	Artikel 34, stk. 7a	Artikel 17, stk. 1, litra p)
—	Artikel 34, stk. 7b	Artikel 17, stk. 1, litra r)
—	Artikel 34, stk. 8	Artikel 18, stk. 1, litra a)
—	Artikel 34, stk. 9, litra a)	Artikel 17, stk. 1, litra e)
—	Artikel 34, stk. 9, litra b)	Artikel 28, stk. 1, litra b)
—	Artikel 34, stk. 10	—
	Artikel 34, stk. 11	Artikel 17, stk. 1, litra f) og artikel 28, stk. 1
—	Artikel 34, stk. 12 og 13	Artikel 28, stk. 1, litra c)
—	Artikel 34, stk. 14	Artikel 16, stk. 1, litra c) og artikel 28, stk. 1
—	Artikel 17, stk. 1, litra c)	Artikel 17, stk. 1, litra c) og artikel 28, stk. 1
—	Artikel 34, stk. 16	Artikel 18, stk. 1, litra b) og artikel 28, stk. 1
—	Artikel 35, stk. 1	Artikel 28, stk. 3
—	Artikel 35, stk. 2	—
—	Artikel 36, stk. 1	Artikel 19, stk. 1, og artikel 29, stk. 1
—	Artikel 36, stk. 2, litra a)	—
	Artikel 36, stk. 2, litra b) og c)	Artikel 19, stk. 2, litra b) og c)
—	Artikel 36, stk. 2, litra d)	Artikel 29, stk. 2, litra a)
—	Artikel 36, stk. 2, litra e)	Artikel 19, stk. 2, litra e) og artikel 29, stk. 1
—	Artikel 36, stk. 2, litra f)	Artikel 29, stk. 2, litra b)
—	Artikel 36, stk. 3	Artikel 29, stk. 3
—	Artikel 36a	Artikel 33, stk. 1, litra b)
—	Artikel 36b	Artikel 33, stk. 2
—	Artikel 37, stk. 1	Artikel 34, stk. 1 og 2
—	Artikel 37, stk. 2	Artikel 35
—	Artikel 37, stk. 4	Artikel 35
—	Artikel 38, stk. 1	Artikel 30, stk. 1, første afsnit, og artikel 30, stk. 3, første afsnit
—	Artikel 38, stk. 2	Artikel 30, stk. 1, andet afsnit
—	Artikel 38, stk. 3	—
—	Artikel 38, stk. 4	Artikel 30, stk. 3, andet afsnit
—	Artikel 38, stk. 5 og 6	—
	Artikel 38, stk. 7	Artikel 40
—	Artikel 38a	—
—	Artikel 39	—
—	Artikel 40	—
—	Artikel 41, stk. 1	Artikel 2, stk. 12
—	Artikel 41, stk. 1a	Artikel 2, stk. 3
—	Artikel 41, stk. 2-5	—
—	Artikel 42	—

—	Artikel 43	—
—	Artikel 44	—
—	Artikel 45	—
—	Artikel 46	—
—	Artikel 47	—
—	Artikel 48	Artikel 51
—	Artikel 49	—
—	Artikel 50	—
—	Artikel 50a	—
—	Artikel 51	Artikel 55

Bilag 3

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2014/95/EU

af 22. oktober 2014

om ændring af direktiv 2013/34/EU for så vidt angår offentliggørelse af ikke-finansielle oplysninger og oplysninger om mangfoldighed for visse store virksomheder og koncerner

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 50, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg[1)],

efter den almindelige lovgivningsprocedure[2)], og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I sin meddelelse med titlen »Akten for det indre marked — Tolv løftestænger til at skabe vækst og øget tillid — »Sammen om fornyet vækst««, som blev vedtaget den 13. april 2011, udpegede Kommissionen behovet for i alle medlemsstater at øge gennemsigtigheden af de oplysninger af social og miljømæssig art, som virksomheder inden for alle sektorer indberetter, til et sammenligneligt højt niveau. Dette er i fuld overensstemmelse med muligheden for medlemsstaterne for i givet fald at anmode om yderligere forbedringer i gennemsigtigheden af virksomhedernes ikke-finansielle oplysninger, hvilket i sig selv er en kontinuerlig proces.

(2) Behovet for at forbedre virksomheders offentliggørelse af sociale og miljømæssige oplysninger ved at fremsætte et lovgivningsforslag på dette område blev gentaget i Kommissionens meddelelse med titlen »En ny EU-strategi 2011-2014 for virksomhedernes sociale ansvar«, som blev vedtaget den 25. oktober 2011.

(3) Europa-Parlamentet har i sine beslutninger af 6. februar 2013 henholdsvis om virksomhedernes sociale ansvar: gennemsigtig og ansvarlig adfærd i erhvervslivet samt bæredygtig vækst og om virksomhedernes sociale ansvar: fremme af samfundets interesser og vejen til bæredygtig og inklusiv genrejsning anerkendt betydningen af, at virksomheder fremlægger oplysninger om bæredygtighed, såsom sociale og miljørelaterede faktorer, med henblik på at indkredse risici vedrørende bæredygtighed og højne tilliden blandt investorer og forbrugere. Offentliggørelse af ikke-finansielle oplysninger er om noget et afgørende skridt i styringen af overgangen til en bæredygtig global økonomi ved at kombinere langsigtet rentabilitet med social retfærdighed og miljøbeskyttelse. I denne sammenhæng bidrager offentliggørelse af ikke-finansielle oplysninger til at måle, overvåge og styre virksomhedernes aktiviteter og deres påvirkning af samfundet. Europa-Parlamentet opfordrede derfor Kommissionen til at fremsætte et lovgivningsforslag om virksomheders offentliggørelse af ikke-finansielle oplysninger, med stor handlefrihed, for at tage hensyn til den flerdimensionelle natur af virksomhedernes samfundsansvar (CSR) og mangfoldigheden af de CSR-politikker, der gennemføres af virksomheder, og som modsvares af et tilstrækkeligt sammen-

lignelighedsniveau for at dække behovene hos investorer og andre interessenter samt behovet for at sikre forbrugerne let adgang til oplysninger om virksomhedernes påvirkning af samfundet.

(4) Samordningen af de nationale bestemmelser om offentliggørelse af ikke-finansielle oplysninger for visse store virksomheder er af betydning for virksomhedernes, aktionærernes og andre interessenters interesser. Samordning er nødvendig på disse områder, eftersom de fleste af disse virksomheder driver virksomhed i mere end én medlemsstat.

(5) Det er desuden nødvendigt at fastsætte minimumskrav med hensyn til omfanget af de oplysninger, som bør gøres tilgængelige for offentligheden og myndighederne af virksomheder i hele Unionen. Virksomheder, som er omfattet af dette direktiv, bør give et retvisende og fyldestgørende indblik i deres politikker, resultater og risici.

(6) Med henblik på at styrke konsistensen og øge sammenligneligheden af de ikke-finansielle oplysninger, der offentliggøres i Unionen, bør visse store virksomheder udarbejde en ikke-finansiel redegørelse, som i det mindste indeholder oplysninger om miljøspørgsmål, sociale spørgsmål og personalespørgsmål samt spørgsmål vedrørende respekt for menneskerettigheder samt bekæmpelse af korruption og bestikkelse. Denne redegørelse bør indeholde en beskrivelse af politikkerne, resultaterne og risiciene på disse områder og bør medtages i den berørte virksomheds ledelsesberetning. Den ikke-finansielle redegørelse bør også indeholde oplysninger om de due diligence-procedurer, som virksomheden har gennemført, også, hvor det er relevant og proportionalt, for så vidt angår virksomhedens leverandør- og underleverandørkæder, med henblik på at kortlægge, forebygge og afbøde aktuelle og potentielle negative påvirkninger. Det bør være muligt for medlemsstaterne at fritage virksomheder, der er omfattet af dette direktiv, for kravet om at udarbejde en ikke-finansiel redegørelse, når der er udarbejdet en særskilt rapport vedrørende det samme regnskabsår, som dækker det samme indhold.

(7) Hvis virksomheder skal udarbejde en ikke-finansiel redegørelse, bør redegørelsen med hensyn til miljøspørgsmål indeholde nærmere oplysninger om aktuelle og forudsigelige påvirkninger af en virksomheds aktiviteter for miljøet, og, hvor det er relevant, for sundheden og sikkerheden, brugen af vedvarende og/eller ikke-vedvarende energikilder, drivhusgasemissioner, vandforbrug og luftforurening. Hvad angår sociale og personalemæssige spørgsmål kan oplysningerne i redegørelsen navnlig vedrøre de foranstaltninger, der er truffet for at sikre ligestilling, gennemførelsen af Den Internationale Arbejdsorganisations grundlæggende konventioner, arbejdsvilkår, dialogen mellem arbejdsmarkedets parter, respekten for arbejdstagernes ret til at blive informeret og hørt, respekten for fagforeningsrettigheder, sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen og dialogen med lokalsamfundet og/eller de foranstaltninger, der er truffet for at sikre beskyttelsen og udviklingen af disse samfund. Med hensyn til menneskerettigheder samt bekæmpelse af korruption og bestikkelse kan den ikke-finansielle redegørelse indeholde oplysninger om forebyggelse af menneskerettighedskrænkelser og/eller de instrumenter, der er indført til bekæmpelse af korruption og bestikkelse.

(8) De virksomheder, som er omfattet af dette direktiv, bør fremlægge tilstrækkelige oplysninger om forhold, der springer i øjnene som dem, der med størst sandsynlighed vil føre til, at de væsentligste risici for alvorlige påvirkninger manifesterer sig, samt om påvirkninger, der allerede har manifesteret sig. Alvoren af sådanne påvirkninger bør vurderes på baggrund af deres omfang og grad. Risikoen for negativ påvirkning kan stamme fra virksomhedens egne aktiviteter eller kan hænge sammen med dens drift, og, hvor det er relevant og proportionalt, dens produkter, tjenesteydelser eller forretningsforbindelser, herunder leverandør- og underleverandørkæder. Dette bør ikke føre til unødvendige yderligere administrative byrder for små og mellemstore virksomheder.

(9) Virksomheder, som er omfattet af dette direktiv, kan fremlægge disse oplysninger på grundlag af nationale rammer, EU-baserede rammer, f.eks. EU-ordningen for miljøledelse og miljørevision (EMAS), eller internationale rammer, f.eks. De Forenede Nationers (FN) Global Compact, de vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettigheder, som gennemfører FN-rammen »Protect, Respect and Remedy«, Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udviklings (OECD) retningslinjer for multinationale virksomheder, Den Internationale Standardiseringsorganisations ISO 26000, Den Internationale Arbejdsorganisations trepartserklæring om principper for multinationale virksomheder og socialpolitik, Global Reporting Initiative eller andre anerkendte internationale rammer.

(10) Medlemsstaterne bør sikre, at der findes egnede og effektive midler til sikring af, at virksomhederne offentliggør ikke-finansielle oplysninger i overensstemmelse med dette direktiv. Medlemsstaterne bør med henblik herpå sikre, at der findes effektive nationale procedurer til håndhævelse af overholdelsen af forpligtelserne i dette direktiv, og at disse procedurer er tilgængelige for alle personer og juridiske enheder, der i overensstemmelse med national ret har en legitim interesse i at sikre, at dette direktivs bestemmelser overholdes.

(11) I punkt 47 i De Forenede Nationers slutdokument fra Rio+20-konferencen med titlen »The future we want« anerkendes betydningen af virksomheders rapportering om bæredygtighed, og virksomhederne opfordres til, hvor det er relevant, at overveje integration af bæredygtige oplysninger i deres rapporteringscyklus. Erhvervslivet, de involverede regeringer og de relevante interessenter opfordres med støtte fra De Forenede Nationer desuden til, hvor det er relevant, at udvikle modeller for bedste praksis og fremme foranstaltninger for integration af finansielle og ikke-finansielle oplysninger under hensyntagen til de erfaringer, der er indhøstet inden for allerede eksisterende rammer.

(12) Investorers adgang til ikke-finansielle oplysninger er et skridt i retning af milepælen om i 2020 at have markeds- og politikincitamenter, som belønner erhvervslivet for investering i effektivitet i henhold til køreplanen for et ressourceeffektivt Europa.

(13) I sine konklusioner af 24. og 25. marts 2011 opfordrede Det Europæiske Råd til, at den samlede regelbyrde, navnlig for små og mellemstore virksomheder (SMV'er), nedbringes både på EU-plan og nationalt plan, og foreslog foranstaltninger til at øge produktiviteten, samtidig med at Europa 2020-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst sigter mod forbedring af erhvervsklimaet for SMV'er og fremme af internationaliseringen af disse. I henhold til princippet »tænk småt først« bør de nye krav om offentliggørelse derfor kun finde anvendelse på visse store virksomheder og koncerner.

(14) Omfanget af disse ikke-finansielle offentliggørelseskrav bør defineres ud fra det gennemsnitlige antal ansatte, den samlede balance og nettoomsætning. SMV'er bør være undtaget fra yderligere krav, og kravet om at offentliggøre ikke-finansielle redegørelser bør kun finde anvendelse på de store virksomheder, som er virksomheder af interesse for offentligheden, og på de virksomheder af interesse for offentligheden, som er modervirksomheder i en stor koncern, hvor de i hvert tilfælde har mere end 500 ansatte i gennemsnit, for så vidt angår koncerner på konsolideret niveau. Dette bør ikke forhindre medlemsstater i at kræve offentliggørelse af ikke-finansielle oplysninger fra andre virksomheder og koncerner end de virksomheder, som er omfattet af dette direktiv.

(15) Mange af de virksomheder, som falder ind under anvendelsesområdet for Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU[3)], er medlemmer af koncerner. Konsoliderede ledelsesberetninger bør udarbejdes på en måde, så oplysningerne vedrørende sådanne koncerner kan overføres til medlemmer og tredjeparter. National ret om konsoliderede ledelsesberetninger bør derfor samordnes med henblik på at opnå målene om sammenlignelighed og konsistens af de oplysninger, som virksomhederne skal offentliggøre i Unionen.

(16) Revisorer og revisionsfirmaer bør kun kontrollere, at den ikke-finansielle redegørelse eller den særskilte rapport er blevet udarbejdet. Det bør herudover være muligt for medlemsstaterne at kræve, at de oplysninger, der indgår i den ikke-finansielle redegørelse eller i den særskilte rapport, kontrolleres af en uafhængig udbyder af erklæringsopgaver.

(17) Med henblik på at fremme virksomheders offentliggørelse af ikke-finansielle oplysninger bør Kommissionen udarbejde ikke-bindende retningslinjer, herunder generelle og sektorbaserede ikke-finansielle nøgleresultatindikatorer. Kommissionen bør tage hensyn til eksisterende bedste praksis, den internationale udvikling og resultaterne af relaterede EU-initiativer. Kommissionen bør gennemføre relevante høringer, herunder med relevante interessenter. Når der henvises til miljøaspekter, bør Kommissionen som minimum medtage arealanvendelse, vandforbrug, drivhusgasemissioner og materialeforbrug.

(18) Forskellige kompetencer og synspunkter blandt medlemmerne af virksomheders administrations-, ledelses- og tilsynsorganer fremmer en sund forståelse af den berørte virksomheds forretningsmæssige organisation og forretningsanliggender. Det gør det muligt for medlemmerne af disse organer konstruktivt at udfordre ledelsens beslutninger og at forblive åbne for nye idéer, idet ensartede synspunkter blandt medlemmerne, den såkaldte gruppetankegang, undgås. Dermed gøres tilsynet med ledelsen mere effektivt, og det bidrager til en vellykket ledelse af virksomheden. Derfor er det vigtigt at øge gennemsigtigheden for så vidt angår de mangfoldighedspolitikker, der anvendes. Markedet vil således blive gjort bekendt med virksomhedens ledelsespraksis og dermed lægge et indirekte pres på virksomhederne for at få mere mangfoldigt sammensatte bestyrelser.

(19) Kravet om at offentliggøre mangfoldighedspolitikker for administrations-, ledelses- og tilsynsorganerne for så vidt angår f.eks. alder, køn eller uddannelsesmæssig og erhvervsmæssig baggrund bør kun finde anvendelse på visse store virksomheder. Offentliggørelse af mangfoldighedspolitikken bør være en del af redegørelsen for virksomhedsledelse i henhold til artikel 20 i direktiv 2013/34/EU. Hvis der ikke anvendes nogen mangfoldighedspolitik, bør der ikke være nogen forpligtelse til at iværksætte en sådan, men redegørelsen for virksomhedsledelsen bør indeholde en klar begrundelse for, hvorfor det forholder sig således.

(20) Der har været tegn på initiativer på EU-plan, herunder landeopdelt rapportering af flere sektorer samt Det Europæiske Råds henvisninger i dets konklusioner af 22. maj 2013 og af 19. og 20. december 2013 til landeopdelt rapportering af store virksomheder og koncerner og tilsvarende bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU[4)] samt internationale bestræbelser på at øge gennemsigtigheden i finansiel rapportering. OECD er inden for rammerne af G8 og G20 blevet anmodet om at udarbejde en standardiseret indberetningsmodel, hvormed multinationale virksomheder kan oplyse skattemyndighederne om, hvor i verden de skaber deres fortjeneste og betaler deres skat. Denne udvikling supplerer de forslag, som findes i nærværende direktiv, som hensigtsmæssige foranstaltninger, der er tilpasset deres respektive formål.

(21) Målet for dette direktiv, nemlig at øge relevansen, konsistensen og sammenligneligheden af de oplysninger, som virksomheder i hele Unionen skal offentliggøre, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af dets virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

(22) Dette direktiv respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, der navnlig er nedfældet i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig friheden til at oprette

og drive egen virksomhed, retten til respekt for privatliv og beskyttelse af personoplysninger. Dette direktiv skal gennemføres i overensstemmelse med disse rettigheder og principper.

(23) Direktiv 2013/34/EU bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændringer af direktiv 2013/34/EU

I direktiv 2013/34/EU foretages følgende ændringer:

1) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 19a

Ikke-finansiel redegørelse

1. Store virksomheder, som er virksomheder af interesse for offentligheden, og som på deres balancetidspunkt overskrider kriteriet om det gennemsnitlige antal på 500 ansatte i løbet af regnskabsåret, skal i ledelsesberetningen medtage en ikke-finansiel redegørelse, der indeholder oplysninger i det omfang, det er nødvendigt for forståelsen af virksomhedens udvikling, resultat, situation og dens aktivitets påvirkning, som minimum vedrørende miljøspørgsmål, sociale spørgsmål og personalespørgsmål samt spørgsmål vedrørende respekt for menneskerettighederne, bekæmpelse af korruption og bestikkelse, herunder:

a) en kort beskrivelse af virksomhedens forretningsmodel
b) en beskrivelse af virksomhedens politikker i forhold til disse spørgsmål, herunder de due diligence-procedurer, der er gennemført
c) resultatet af disse politikker
d) de væsentligste risici, som er forbundet med disse spørgsmål i forhold til virksomhedens aktiviteter, herunder, hvor det er relevant og proportionalt, dens forretningsforbindelser, produkter eller tjenesteydelser, som kan forventes at ville have negative påvirkninger på disse områder, og hvordan virksomheden håndterer disse risici
e) ikke-finansielle nøgleresultatindikatorer, som er relevante for den specifikke forretningsaktivitet.

Hvis virksomheden ikke forfølger politikker på et eller flere af disse områder, skal den ikke-finansielle redegørelse indeholde en klar og begrundet forklaring på, hvorfor den ikke forfølger sådanne politikker.

Den i første afsnit omhandlede ikke-finansielle redegørelse skal også i givet fald indeholde henvisninger til og yderligere forklaringer på beløb, der er anført i årsregnskabet.

Medlemsstaterne kan tillade, at oplysninger vedrørende truende udvikling eller anliggender under forhandling udelades i undtagelsestilfælde, når det er den behørigt begrundede holdning hos medlemmerne af virksomhedens administrations-, ledelses- og tilsynsorganer, der handler inden for de beføjelser, der er tillagt dem efter national ret, og kollektivt har ansvar for holdningen, at offentliggørelsen af sådanne oplysninger vil være til væsentlig skade for virksomhedens handelsmæssige position, forudsat at en sådan udeladelse ikke forhindrer en rimelig og afbalanceret forståelse af virksomhedens udvikling, resultat, situation og dens aktivitets påvirkning.

Når offentliggørelse af de i første afsnit omhandlede oplysninger kræves, skal medlemsstaterne fastsætte, at virksomhederne kan henholde sig til nationale, EU-baserede eller internationale rammer, og at virksomhederne i givet fald skal præcisere, hvilken ramme de har henholdt sig til.

2. Virksomheder, der opfylder kravet i stk. 1, anses for at have opfyldt kravet i forbindelse med analysen af ikke-finansielle oplysninger i artikel 19, stk. 1, tredje afsnit.

3. En virksomhed, som er dattervirksomhed, er fritaget for kravet i stk. 1, hvis den pågældende virksomhed og dens dattervirksomheder er medtaget i den konsoliderede ledelsesberetning eller den særskilte rapport for en anden virksomhed, der er udarbejdet i overensstemmelse med artikel 29 og nærværende artikel.

4. Har en virksomhed udarbejdet en særskilt rapport vedrørende det samme regnskabsår, uanset om det er gjort på grundlag af nationale, EU-baserede eller internationale rammer, og som dækker de oplysninger, der kræves i den i stk. 1 omhandlede ikke-finansielle redegørelse, kan medlemsstaterne fritage denne virksomhed for kravet om at udarbejde en ikke-finansiel redegørelse i henhold til stk. 1, forudsat at denne særskilte rapport:

a) offentliggøres sammen med ledelsesberetningen i overensstemmelse med artikel 30, eller
b) offentliggøres inden for en rimelig tidsfrist, som ikke må være længere end seks måneder efter balancetidspunktet, på virksomhedens websted, og at der henvises til den i ledelsesberetningen.

Stk. 2 finder tilsvarende anvendelse på virksomheder, der udarbejder en særskilt rapport som omhandlet i nærværende stykkes første afsnit.

5. Medlemsstaterne sikrer, at revisoren eller revisionsfirmaet kontrollerer, om den i stk. 1 nævnte ikke-finansielle redegørelse eller den i stk. 4 nævnte særskilte rapport er blevet udarbejdet.

6. Medlemsstaterne kan kræve, at oplysningerne i den i stk. 1 nævnte ikke-finansielle redegørelse eller den i stk. 4 nævnte særskilte rapport kontrolleres af en uafhængig udbyder af erklæringsopgaver.«

2) I artikel 20 foretages følgende ændringer:

a) Følgende litra tilføjes i stk. 1:
»g) en beskrivelse af mangfoldighedspolitikken, der anvendes i forbindelse med virksomhedens administrations-, ledelses- og tilsynsorganer for så vidt angår f.eks. alder, køn eller uddannelsesmæssige og erhvervsmæssige baggrunde, målene for denne mangfoldighedspolitik, hvordan den er blevet gennemført, og resultaterne i rapporteringsperioden. Hvis der ikke anvendes en sådan politik, skal redegørelsen indeholde en forklaring på, hvorfor det forholder sig således.«
b) Stk. 3 affattes således:
»3. Revisoren eller revisionsfirmaet afgiver en udtalelse i overensstemmelse med artikel 34, stk. 1, andet afsnit, om de oplysninger, der er udarbejdet i henhold til nærværende artikels stk. 1, litra c) og d), og kontrollerer, at de oplysninger, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, litra a), b), e), f) og g), er afgivet.«
c) Stk. 4 affattes således:
»4. Medlemsstaterne kan undtage virksomheder omhandlet i stk. 1, som kun har udstedt andre værdipapirer end kapitalandele, der er optaget til handel på et reguleret marked, jf. artikel 4, stk. 1, nr. 14), i direktiv 2004/39/EF, fra anvendelsen af nærværende artikels stk. 1, litra a), b), e), f) og g), medmindre sådanne virksomheder har udstedt kapitalandele, som handles i en multilateral handelsfacilitet, jf. artikel 4, stk. 1, nr. 15), i direktiv 2004/39/EF.«
d) Følgende stykke tilføjes:
»5. Uanset artikel 40 finder stk. 1, litra g), ikke anvendelse på små og mellemstore virksomheder.«

3) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 29a

Konsolideret ikke-finansiel redegørelse

1. Virksomheder af interesse for offentligheden, som er modervirksomheder i en stor koncern, hvis gennemsnitlige antal ansatte på deres konsoliderede statustidspunkt overstiger kriteriet om 500 ansatte i gennemsnit i løbet af regnskabsåret, skal i den konsoliderede ledelsesberetning medtage en konsolideret

ikke-finansiel redegørelse, der indeholder oplysninger i det omfang, det er nødvendigt for forståelsen af koncernens udvikling, resultat, situation og dens aktivitets påvirkning, som minimum vedrørende miljøspørgsmål, sociale spørgsmål og personalespørgsmål samt spørgsmål vedrørende respekt for menneskerettighederne, bekæmpelse af korruption og bestikkelse, herunder:

a) en kort beskrivelse af koncernens forretningsmodel
b) en beskrivelse af koncernens politikker i forhold til disse spørgsmål, herunder de due diligence-procedurer, der er gennemført
c) resultatet af disse politikker
d) de væsentligste risici, som er forbundet med disse spørgsmål i forhold til koncernens aktiviteter, herunder, hvor det er relevant og proportionalt, dens forretningsforbindelser, produkter eller tjenesteydelser, som kan forventes at ville have negative påvirkninger på disse områder, og hvordan koncernen håndterer disse risici
e) ikke-finansielle nøgleresultatindikatorer, som er relevante for den specifikke forretningsaktivitet.

Hvis koncernen ikke forfølger politikker på et eller flere af disse områder, skal den ikke-finansielle redegørelse indeholde en klar og begrundet forklaring på, hvorfor den ikke forfølger sådanne politikker.

Den konsoliderede ikke-finansielle redegørelse, der er omhandlet i første afsnit, skal også i givet fald indeholde henvisninger til og yderligere forklaringer på beløb, der er anført i de konsoliderede regnskaber.

Medlemsstaterne kan tillade, at oplysninger vedrørende truende udvikling eller anliggender under forhandling udelades i undtagelsestilfælde, når det er den behørigt begrundede holdning hos medlemmerne af virksomhedens administrations-, ledelses- og tilsynsorganer, der handler inden for de beføjelser, der er tillagt dem efter national ret, og kollektivt har ansvar for holdningen, at offentliggørelsen af sådanne oplysninger vil være til væsentlig skade for koncernens handelsmæssige position, forudsat at en sådan udeladelse ikke forhindrer en rimelig og afbalanceret forståelse af koncernens udvikling, resultat, situation og dens aktivitets påvirkning.

Når offentliggørelse af de oplysninger, der er nævnt i første afsnit, kræves, skal medlemsstaterne fastsætte, at modervirksomheden kan henholde sig til nationale, EU-baserede eller internationale rammer, og at modervirksomheden i givet fald skal præcisere, hvilken ramme den har henholdt sig til.

2. En modervirksomhed, der opfylder kravet i stk. 1, anses for at have opfyldt kravet i forbindelse med analysen af ikke-finansielle oplysninger i artikel 19, stk. 1, tredje afsnit, og artikel 29.

3. En modervirksomhed, som desuden er dattervirksomhed, er fritaget for kravet i stk. 1, hvis den pågældende modervirksomhed og dens dattervirksomheder er medtaget i den konsoliderede ledelsesberetning eller den særskilte rapport for en anden virksomhed, der er udarbejdet i overensstemmelse med artikel 29 og nærværende artikel.

4. Har en modervirksomhed udarbejdet en særskilt rapport vedrørende det samme regnskabsår, uanset om det er gjort på grundlag af nationale, EU-baserede eller internationale rammer, som dækker de oplysninger, som kræves i den konsoliderede ikke-finansielle redegørelse, der er omhandlet i stk. 1, kan medlemsstaterne fritage denne modervirksomhed for kravet om udarbejdelse af en konsolideret ikke-finansiel redegørelse i henhold til stk. 1, forudsat at denne særskilte rapport:

a) er offentliggjort sammen med den konsoliderede ledelsesberetning i overensstemmelse med artikel 30, eller
b) offentliggøres inden for en rimelig tidsfrist, som ikke må være længere end seks måneder efter balancetidspunktet, på modervirksomhedens websted, og at der henvises til den i den konsoliderede ledelsesberetning.

Stk. 2 finder tilsvarende anvendelse på modervirksomheder, der udarbejder en særskilt rapport som omhandlet i nærværende stykkes første afsnit.

5. Medlemsstaterne sikrer, at revisoren eller revisionsfirmaet kontrollerer, om den i stk. 1 nævnte konsoliderede ikke-finansielle redegørelse eller den i stk. 4 nævnte særskilte rapport er blevet udarbejdet.

6. Medlemsstaterne kan kræve, at oplysningerne i den i stk. 1 nævnte konsoliderede ikke-finansielle redegørelse eller den i stk. 4 nævnte særskilte rapport kontrolleres af en uafhængig udbyder af erklæringsopgaver.«

4) Artikel 33, stk. 1, affattes således:

»1. Medlemsstaterne sikrer, at medlemmerne af virksomhedens administrations-, ledelses- og tilsynsorganer, der handler inden for de beføjelser, der er tillagt dem efter national ret, kollektivt har ansvar for at sikre, at:

a) årsregnskaberne, ledelsesberetningen, redegørelsen for virksomhedsledelse, hvis denne fremlægges særskilt, og den i artikel 19a, stk. 4, omhandlede rapport, og
b) det konsoliderede regnskab, de konsoliderede ledelsesberetninger, den konsoliderede redegørelse for virksomhedsledelse, hvis denne fremlægges særskilt, og den i artikel 29a, stk. 4, omhandlede rapport

udarbejdes og offentliggøres i overensstemmelse med kravene i dette direktiv og i givet fald med de internationale regnskabsstandarder, der er vedtaget i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1606/2002.«

5) I artikel 34 tilføjes følgende stykke:

»3. Denne artikel finder ikke anvendelse på den i artikel 19a, stk. 1, nævnte ikke-finansielle redegørelse og den i artikel 29a, stk. 1, nævnte konsoliderede ikke-finansielle redegørelse eller på de i artikel 19a, stk. 4, og artikel 29a, stk. 4, nævnte særskilte rapporter.«

6) I artikel 48 indsættes følgende stykke før sidste stykke:

»Rapporten skal under hensyntagen til udviklingen i OECD og resultaterne af relaterede EU-initiativer overveje indførelsen af et krav til store virksomheder om hvert år at udarbejde en landeopdelt rapport for hver af de medlemsstater og tredjelande, hvori de driver virksomhed, som mindst skal indeholde oplysninger om overskud, skat betalt af overskud samt modtagne offentlige tilskud.«

Artikel 2

Vejledning om rapportering

Kommissionen udarbejder ikke-bindende retningslinjer for metodologien for rapportering af ikke-finansielle oplysninger, herunder generelle og sektorbaserede ikke-finansielle nøgleresultatindikatorer, med henblik på at fremme virksomhedernes relevante, hensigtsmæssige og sammenlignelige offentliggørelse af ikke-finansielle oplysninger. Kommissionen hører med henblik herpå relevante interessenter.

Kommissionen offentliggør retningslinjerne senest den 6. december 2016.

Artikel 3

Revision

Kommissionen sender en rapport om gennemførelsen af dette direktiv til Europa-Parlamentet og Rådet, som bl.a. behandler dets anvendelsesområde, navnlig med hensyn til store, ikke-børsnoterede virksomheder, dets effektivitet og niveauet af den ydede vejledning og de fastsatte metoder. Rapporten offentliggøres senest den 6. december 2018 og ledsages om nødvendigt af lovgivningsmæssige forslag.

Artikel 4

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 6. december 2016. De underretter straks Kommissionen herom.

Medlemsstaterne fastsætter, at de love og bestemmelser, der er omhandlet i første afsnit, finder anvendelse på alle virksomheder, som er omfattet af artikel 1, fra det regnskabsår, som begynder den 1. januar 2017, eller i løbet af kalenderåret 2017.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale love og administrative bestemmelser, som de vedtager på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 5

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Artikel 6

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 22. oktober 2014.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

B. DELLA VEDOVA

Formand

1) EUT C 327 af 12.11.2013, s. 47.
2) Europa-Parlamentets holdning af 15. april 2014 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 29. september 2014.
3) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19).
4) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

Bilag 4

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2013/50/EU

af 22. oktober 2013

om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og Kommissionens direktiv 2007/14/EF om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i direktiv 2004/109/EF

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 50 og artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank[1)],

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg[2)],

efter den almindelige lovgivningsprocedure[3)], og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Efter artikel 33 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF[4)] skulle Kommissionen aflægge beretning om anvendelsen af direktivet til Europa-Parlamentet og Rådet, herunder om det hensigtsmæssige i at bringe fritagelsen for eksisterende gældsbeviser til ophør efter den i artikel 30, stk. 4, foreskrevne tiårsperiode, og om de mulige konsekvenser af anvendelsen af direktivet for Europas finansielle markeder.

(2) Den 27. maj 2010 vedtog Kommissionen en beretning om anvendelsen af direktiv 2004/109/EF, hvori der blev påpeget områder, hvor den ordning, der er indført ved direktivet, kan forbedres. Beretningen viser navnlig, at der er behov for at forenkle visse udstederforpligtelser med henblik på at gøre de regulerede markeder mere attraktive for små og mellemstore udstedere, der rejser kapital i Unionen. Desuden bør effektiviteten af den eksisterende gennemsigtighedsordning forbedres, navnlig hvad angår offentliggørelse af oplysninger om virksomheders ejerforhold.

(3) I sin meddelelse af 13. april 2011 med titlen »Akten for det indre marked — Tolv løftestænger til at skabe vækst og øget tillid — Sammen om fornyet vækst« påpegede Kommissionen, at det er nødvendigt at gennemgå direktiv 2004/109/EF med henblik på at gøre kravene til børsnoterede små og mellemstore virksomheder mere rimelige, samtidig med at der opretholdes samme grad af investorbeskyttelse.

(4) Ifølge Kommissionens beretning og Kommissionens meddelelse bør den administrative byrde ved forpligtelserne i forbindelse med optagelse til handel på et reguleret marked reduceres for små og mellemstore udstedere for at forbedre deres adgang til kapital. Forpligtelserne til at offentliggøre foreløbige ledelseserklæringer eller kvartalsrapporter udgør en stor byrde for mange små og mellemstore

udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på regulerede markeder, og de er ikke nødvendige for investorbeskyttelsen. Disse forpligtelser tilskynder desuden til kortsigtede resultater og modvirker langtidsinvesteringer. For at fremme bæredygtig værdiskabelse og langsigtede investeringsstrategier er det væsentligt at reducere det kortsigtede pres på udstedere og give investorer et incitament til at anlægge et mere langsigtet perspektiv. Kravet om offentliggørelse af foreløbige ledelseserklæringer bør derfor afskaffes.

(5) Medlemsstaterne bør ikke have mulighed for i deres nationale lovgivning at pålægge et krav om at offentliggøre periodiske finansielle oplysninger hyppigere end årsrapporter og halvårsrapporter. Medlemsstaterne bør imidlertid kunne stille krav om, at udstederne offentliggør yderligere periodiske finansielle oplysninger, hvis et sådant krav ikke udgør nogen væsentlig økonomisk byrde, og hvis de krævede yderligere oplysninger står i et rimeligt forhold til de faktorer, der bidrager til investorbeslutninger. Dette direktiv berører ikke yderligere oplysninger, som kræves i EU-sektorlovgivning, og navnlig kan medlemsstaterne kræve, at finansielle institutioner offentliggør yderligere periodiske finansielle oplysninger. Endvidere kan et reguleret marked kræve, at udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel herpå, offentliggør yderligere periodiske finansielle oplysninger i alle eller nogle af dette markeds segmenter.

(6) For at skabe yderligere fleksibilitet og dermed mindske de administrative byrder bør tidsfristen for offentliggørelse af halvårsrapporter forlænges til tre måneder efter udløbet af regnskabsperioden. Da den periode, hvor udstederne kan offentliggøre deres halvårsrapporter, udvides, må det forventes, at markedsdeltagerne er mere opmærksomme på små og mellemstore udstederes rapporter, hvorved disse udstedere bliver mere synlige.

(7) For at sikre større gennemsigtighed i forbindelse med betalinger til myndigheder bør udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og som har aktiviteter i udvindingsindustrien eller i virksomheder inden for skovning af primærskove, hvert år i en særskilt beretning offentliggøre de betalinger, der er foretaget til myndigheder i de lande, hvor de driver virksomhed. Beretningen bør indeholde tilsvarende typer af betalinger som dem, der offentliggøres i forbindelse med gennemsigtighedsinitiativet for udvindingsindustrien (Extractive Industries Transparency Initiative (EITI)). Offentliggørelsen af betalinger til myndigheder bør stille oplysninger til rådighed for civilsamfundet og investorer med henblik på at holde myndigheder i lande med mange naturressourcer ansvarlige for deres indtægter fra udnyttelsen af disse ressourcer. Initiativet er også et supplement til EU-handlingsplanen for retshåndhævelse, god forvaltningspraksis og handel på skovbrugsområdet (EU FLEGT) og bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 995/2010 af 20. oktober 2010 om fastsættelse af krav til virksomheder, der bringer træ og træprodukter i omsætning[5)], som stiller krav til forhandlere af træ og træprodukter om at udøve behørig omhu for at forhindre, at træ og træprodukter fra ulovlig skovhugst i at får adgang til EU-markedet. Medlemsstaterne bør sikre, at medlemmerne af virksomhedens ansvarlige organer, der handler inden for de beføjelser, der er tillagt dem efter den nationale lovgivning, har ansvar for efter bedste overbevisning og evne at sikre, at beretninger om betalinger til myndigheder udarbejdes i overensstemmelse med kravene i dette direktiv. De detaljerede krav er fastlagt i kapital 10 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer[6)].

(8) For at fremme gennemsigtighed og investorbeskyttelse bør medlemsstaterne kræve, at følgende principper finder anvendelse på indberetning af betalinger til myndigheder i overensstemmelse med kapitel 10 i direktiv 2013/34/EU: væsentlighed (der er ikke krav om, at en betaling, hvad enten den foretages som en enkelt betaling eller en række med hinanden forbundne betalinger, tages i betragtning i beretningen, hvis den er på under 100 000 EUR inden for et regnskabsår); indberetning for hver myndighed og projekt for projekt (indberetning om betalinger til myndigheder bør foretages for hver myndighed og

projekt for projekt); universalitet (der gøres ingen undtagelser, f.eks. for udstedere, der er aktive i visse lande, som har forvridende virkning og gør det muligt for udstederne at udnytte lemfældige gennemsigtighedskrav); fuldstændighed (alle relevante betalinger og indtægter, som betales til myndigheder, skal indberettes i overensstemmelse med kapitel 10 i direktiv 2013/34/EU og dertil hørende betragtninger).

(9) Den finansielle innovation har ført til oprettelse af nye typer finansielle instrumenter, der eksponerer investorer økonomisk over for selskaber, og som ikke er omfattet af bestemmelser om offentliggørelse i direktiv 2004/109/EF. Disse instrumenter kan anvendes til hemmeligt at erhverve aktieposter i selskaber, hvilket kan føre til markedsmisbrug og give et falsk og misvisende billede af ejerforholdene i børsnoterede selskaber. For at sikre at udstedere og investorer har fuldt kendskab til virksomhedernes ejerskabsstruktur, bør definitionen af finansielle instrumenter i nævnte direktiv omfatte alle instrumenter med ensartede økonomiske virkninger for besiddelser af aktier og besiddelser af rettigheder til at erhverve aktier.

(10) Finansielle instrumenter, hvis økonomiske virkninger svarer til besiddelser af aktier og besiddelser af rettigheder til at erhverve aktier, som kræver kontant afregning, bør beregnes på »deltajusteret« grundlag ved at multiplicere det nominelle antal underliggende aktier med instrumentets delta. Delta angiver, hvor meget et finansielt instruments teoretiske værdi varierer i tilfælde af kursudsving i det underliggende instrument, og giver et nøjagtigt billede af eksponeringen for indehaverens underliggende instrument. Denne tilgang er valgt for at sikre, at oplysningerne om det samlede antal stemmerettigheder, der er til rådighed for investor, er så nøjagtigt som muligt.

(11) For at sikre tilstrækkelig gennemsigtighed i større besiddelser bør der desuden, hvis en indehaver af finansielle instrumenter udøver sin ret til at erhverve aktier, og de samlede besiddelser af stemmerettigheder, der er knyttet til de underliggende aktier, overstiger anmeldelsestærsklen, uden at det ændrer den samlede procentdel af de tidligere anmeldte besiddelser, kræves en ny anmeldelse for at offentliggøre ændringen i besiddelsernes karakter.

(12) En harmoniseret ordning for anmeldelse af større besiddelser af stemmerettigheder, særlig med hensyn til sammenlægningen af aktiebesiddelser med besiddelser af finansielle instrumenter, forventes at forbedre retssikkerheden, øge gennemsigtigheden og reducere den administrative byrde for grænseoverskridende investorer. Medlemsstaterne bør derfor ikke kunne indføre strengere regler end dem, der er fastsat i direktiv 2004/109/EF, med hensyn til beregningen af anmeldelsestærskler, sammenlægning af besiddelser af stemmerettigheder, der er knyttet til aktier, med besiddelser af stemmerettigheder, der er knyttet til finansielle instrumenter, og undtagelser fra anmeldelseskravene. Af hensyn til de forskelle, der findes i ejerskabskoncentrationen i Unionen, og de selskabsretlige forskelle i Unionen, som fører til, at det samlede antal aktier adskiller sig fra det samlede antal stemmerettigheder for nogle udstederes vedkommende, bør medlemsstaterne dog fortsat have mulighed for at fastsætte både lavere og yderligere tærskler for anmeldelse af besiddelser af stemmerettigheder og for at kræve tilsvarende anmeldelser i forbindelse med tærskler baseret på kapitalbesiddelser. Endvidere bør medlemsstaterne fortsat have mulighed for at fastsætte strengere forpligtelser end dem, der er fastsat i direktiv 2004/109/EF, med hensyn til indholdet (af f.eks. oplysninger om aktionærernes hensigter), proceduren og tidspunktet for anmeldelse og for at kræve yderligere oplysninger om større besiddelser, som direktiv 2004/109/EF ikke indeholder bestemmelser om. Navnlig bør medlemsstaterne også fortsat kunne anvende love eller administrative bestemmelser, der er vedtaget i relation til overtagelsestilbud, fusionstransaktioner og andre transaktioner, som påvirker ejerskabet af eller kontrollen med selskaber under tilsyn fra de af medlemsstaterne udpegede myndigheder i medfør af artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF af 21. april 2004 om overtagelsestilbud[7)], som indebærer strengere krav til offentliggørelse end kravene i direktiv 2004/109/EF.

(13) Tekniske standarder bør sikre ensartet harmonisering af ordningen for anmeldelse af større besiddelser og en passende grad af gennemsigtighed. Det vil være effektivt og hensigtsmæssigt at lade Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010[8)], få til opgave at udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som ikke indebærer politikbeslutninger, til forelæggelse for Kommissionen. Kommissionen bør vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder, som ESMA udarbejder med henblik på at præcisere betingelserne for anvendelse af de eksisterende undtagelser fra anmeldelseskravene for større besiddelser af stemmerettigheder. ESMA bør navnlig, ved hjælp af sin ekspertise, fastlægge undtagelsestilfælde og i den forbindelse tage hensyn til, at de muligvis kan misbruges til at omgå anmeldelseskravene.

(14) For at tage hensyn til den tekniske udvikling bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) for at specificere indholdet af anmeldelser af større besiddelser af finansielle instrumenter. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder også på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.

(15) For at fremme grænseoverskridende investeringer bør investorer have ubesværet adgang til regulerede oplysninger om alle børsnoterede selskaber i Unionen. Det eksisterende net af officielt udpegede nationale mekanismer for den centrale opbevaring af regulerede oplysninger gør det imidlertid ikke nemt at finde frem til sådanne oplysninger i hele Unionen. For at sikre grænseoverskridende adgang til oplysningerne og for at tage hensyn til den tekniske udvikling på de finansielle markeder og det kommunikationsteknologiske område bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på fastlæggelse af minimumsstandarder for udbredelse af regulerede oplysninger, adgang til regulerede oplysninger på EU-plan og mekanismerne for den centrale opbevaring af regulerede oplysninger. Kommissionen bør også tillægges beføjelse til med bistand fra ESMA at træffe foranstaltninger med henblik på at forbedre den måde, hvorpå nettet af officielt udpegede nationale opbevaringsmekanismer fungerer, og til at udarbejde tekniske kriterier for adgang til regulerede oplysninger på EU-plan, specielt vedrørende driften af en central adgangsportal til søgning af regulerede oplysninger på EU-plan. ESMA bør udvikle og drive en webportal, der kan fungere som en europæisk elektronisk adgangsportal (»adgangsportalen«).

(16) For at forbedre overholdelsen af kravene i direktiv 2004/109/EF og for at følge op på Kommissionens meddelelse af 9. december 2010, »Udvidelse af sanktionsordningerne i sektoren for finansielle tjenesteydelser«, bør beføjelserne til at pålægge sanktioner styrkes, og de bør opfylde visse væsentlige krav vedrørende adressaterne, de kriterier, der skal tages hensyn til ved anvendelsen af en administrativ sanktion eller foranstaltning, de vigtigste beføjelser til at pålægge sanktioner og størrelsen af de administrative bøder. Disse beføjelser til at pålægge sanktioner bør mindst kunne anvendes ved overtrædelse af vigtige bestemmelser i direktiv 2004/109/EF. Medlemsstaterne bør også kunne udøve dem i andre tilfælde. Medlemsstaterne bør navnlig sikre, at de administrative sanktioner og foranstaltninger, der kan anvendes, giver mulighed for at pålægge bøder, som er tilstrækkeligt store til at have afskrækkende virkning. I tilfælde af overtrædelser begået af juridiske enheder bør medlemsstaterne kunne sørge for, at der indføres sanktioner over for medlemmerne af den pågældende juridiske enheds administrations-, ledelses- eller tilsynsorganer eller andre, som kan drages til ansvar for de pågældende overtrædelser på de betingelser, der er fastsat i national ret. Medlemsstaterne bør også kunne fastsætte bestemmelser om suspension af eller om muligheden for at suspendere udøvelsen af stemmerettigheder for indehavere af aktier og finansielle instrumenter, som ikke overholder anmeldelseskravene. Medlemsstaterne bør kunne fastsætte, at suspension af stemmerettigheder kun finder anvendelse på de groveste overtrædelser. Direk-

tiv 2004/109/EF bør henvise til både administrative sanktioner og administrative foranstaltninger for at omfatte alle tilfælde af manglende overholdelse, uanset om de i national ret betegnes som en sanktion eller en foranstaltning, og det bør ikke berøre bestemmelser i medlemsstaternes nationale ret om strafferetlige sanktioner.

Medlemsstaterne bør kunne fastsætte bestemmelser om yderligere sanktioner eller foranstaltninger og større administrative bøder end dem, der er fastsat i direktiv 2004/109/EF, da ordentlige og gennemsigtige markeder kræver sanktioner med tilstrækkeligt afskrækkende virkning. Bestemmelserne vedrørende sanktioner og dem vedrørende offentliggørelsen af administrative sanktioner danner ikke præcedens for anden EU-lovgivning, særlig ikke for grovere lovovertrædelser.

(17) For at sikre at beslutninger, der pålægger en administrativ foranstaltning eller sanktion, virker afskrækkende på offentligheden som helhed, bør de normalt offentliggøres. Offentliggørelse af beslutninger er også et vigtigt middel til at oplyse markedsdeltagerne om, hvilken adfærd der betragtes som en overtrædelse af direktiv 2004/109/EF, og til at fremme god opførsel blandt markedsdeltagerne. Hvis offentliggørelsen af en afgørelse ville være en alvorlig trussel mod det finansielle systems stabilitet eller en igangværende officiel efterforskning eller, i det omfang, hvor dette kan fastslås, ville påføre de involverede institutter eller enkeltpersoner uforholdsmæssig stor skade, eller hvis offentliggørelsen af personoplysninger, såfremt sanktionen pålægges en fysisk person, ved en obligatorisk forhåndsvurdering af proportionaliteten af en sådan offentliggørelse viser sig at være ude af proportioner, bør den kompetente myndighed dog kunne beslutte at udsætte sådan offentliggørelse eller at offentliggøre oplysningerne anonymt.

(18) For at tydeliggøre behandlingen af ikkebørsnoterede værdipapirer repræsenteret ved aktiecertifikater, som er optaget til handel på et reguleret marked, og for at undgå mangler i gennemsigtigheden bør definitionen af »udsteder« specificeres yderligere, så den også omfatter udstedere af ikkebørsnoterede værdipapirer repræsenteret ved aktiecertifikater, som er optaget til handel på et reguleret marked. Definitionen af »udsteder« bør desuden ændres for at tage hensyn til det forhold, at udstedere af værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked, i nogle medlemsstater kan være fysiske personer.

(19) Efter direktiv 2004/109/EF er udstederens hjemland for så vidt angår tredjelandsudstedere af gældsbeviser, hvis pålydende værdi pr. enhed er under 1 000 EUR, eller af aktier, den medlemsstat, der henvises til i artikel 2, stk. 1, litra m), nr. iii), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF[9)]. For at præcisere og forenkle fastlæggelsen af sådanne tredjelandsudstederes hjemland bør definitionen heraf ændres, så det fastlægges, at hjemlandet skal være den medlemsstat, som udstederen har valgt blandt de medlemsstater, hvor udstederens værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked.

(20) Alle udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked i Unionen, bør være underlagt tilsyn fra en kompetent myndighed i en medlemsstat for at sikre, at de overholder deres forpligtelser. Udstedere, som efter direktiv 2004/109/EF skal vælge hjemland, men ikke har gjort det, kan undgå tilsyn fra en kompetent myndighed i Unionen. Direktiv 2004/109/EF bør derfor ændres, så der fastsættes et hjemland for udstedere, som ikke har meddelt de kompetente myndigheder noget valg af hjemland inden for en frist på tre måneder. I sådanne tilfælde bør hjemlandet være den medlemsstat, hvor udstederens værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked. Hvis værdipapirerne er optaget til handel på et reguleret marked i mere end én medlemsstat, er alle disse medlemsstater hjemlande, indtil udstederen vælger og oplyser om et enkelt hjemland. Dette ville tilskynde disse udstedere til at vælge hjemland og oplyse de relevante kompetente myndigheder om valget, og i mellemtiden ville de kompetente myndigheder ikke længere mangle de fornødne beføjelser til at gribe ind, indtil en udsteder har oplyst om sit valg af hjemland.

(21) Efter direktiv 2004/109/EF gælder udstederens valg af hjemland i tre år for så vidt angår udstedere af gældsbeviser, hvis pålydende værdi pr. enhed er 1 000 EUR eller derover. Når en udsteders værdipapirer ikke længere er optaget til handel på det regulerede marked i udstederens hjemland og forbliver optaget til handel i et eller flere værtslande, har den pågældende udsteder imidlertid ikke nogen forbindelse med det oprindeligt valgte hjemland, når det ikke er den medlemsstat, hvor udstederen har sit vedtægtsmæssige hjemsted. En sådan udsteder bør kunne vælge et af sine værtslande eller den medlemsstat, hvor udstederen har sit vedtægtsmæssige hjemsted, som sit nye hjemland inden udløbet af fristen på tre år. Den samme mulighed for at vælge et nyt hjemland vil også gælde en tredjelandsudsteder af gældsbeviser, hvis pålydende værdi pr. enhed er under 1 000 EUR, eller af aktier, hvis værdipapirer ikke længere er optaget til handel på det regulerede marked i udstederens hjemland, men fortsat er optaget til handel i et eller flere værtslande.

(22) Der bør være overensstemmelse mellem direktiv 2004/109/EF og direktiv 2003/71/EF for så vidt angår definitionen af hjemland. For at sikre at det er den mest relevante medlemsstat, der fører tilsyn, bør direktiv 2003/71/EF ændres, så der er mulighed for større fleksibilitet i situationer, hvor værdipapirer tilhørende en udsteder, der er registreret i et tredjeland, ikke længere er optaget til handel på det regulerede marked i dennes hjemland, men derimod er optaget til handel i en eller flere andre medlemsstater.

(23) Kommissionens direktiv 2007/14/EF[10)] indeholder især regler om anmeldelse af udstederens valg af hjemland. Disse regler bør indføjes i direktiv 2004/109/EF. For at sikre at de kompetente myndigheder i værtslandet eller værtslandene og den medlemsstat, hvor udstederen har sit vedtægtsmæssige hjemsted, hvis denne medlemsstat hverken er hjemland eller værtsland, underrettes om udstederens valg af hjemland, bør alle udstedere pålægges at meddele deres valg af hjemland til den kompetente myndighed i deres hjemland, de kompetente myndigheder i samtlige værtslande og den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor de har deres vedtægtsmæssige hjemsted, hvis den er en anden end deres hjemland. Reglerne om anmeldelse af valg af hjemland bør ændres i overensstemmelse hermed.

(24) Kravet efter direktiv 2004/109/EF om offentliggørelse af nye udstedelser af lån har ført til mange praktiske gennemførelsesproblemer og anses for at være kompliceret at anvende. Desuden overlapper dette krav delvist kravene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF af 28. januar 2003 om insiderhandel og kursmanipulation (markedsmisbrug)[11)] og tilfører ikke markedet mange yderligere oplysninger. Derfor og for at fjerne unødvendige administrative byrder for udstederne bør dette krav afskaffes.

(25) Kravet om meddelelse af ændringer af en udsteders stiftelsesoverenskomst eller vedtægter til de kompetente myndigheder i hjemlandet overlapper det lignende krav efter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/36/EF af 11. juli 2007 om udøvelse af visse aktionærrettigheder i børsnoterede selskaber[12)], og kan skabe forvirring om den kompetente myndigheds rolle. Derfor og for at fjerne unødvendige administrative byrder for udstederne bør dette krav afskaffes.

(26) Et harmoniseret elektronisk format for rapportering vil være til stor gavn for udstedere, investorer og kompetente myndigheder, da det vil gøre rapporteringen nemmere og lette tilgængeligheden, analysen og sammenligneligheden af årsrapporterne. Derfor bør det fra den 1. januar 2020 være obligatorisk at udarbejde årsrapporter i et fælles elektronisk rapporteringsformat, forudsat at ESMA har foretaget en cost-benefit-analyse. ESMA bør udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som Kommissionen kan vedtage, med henblik på nærmere at beskrive det elektroniske rapporteringsformat med behørig henvisning til nuværende og fremtidige teknologiske muligheder, som f.eks. eXtensible Business Reporting Language (XBRL). ESMA bør, når den udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, foretage åbne offentlige høringer af alle berørte aktører, foretage en grundig vurdering af de mulige virkninger af vedtagelsen af de forskellige teknologiske muligheder og gennemføre passende

afprøvninger i medlemsstaterne, som den aflægger rapport om til Kommissionen, når den forelægger udkastet til reguleringsmæssige tekniske standarder. Når ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for de formater, der skal anvendes for banker og finansielle formidlere og forsikringsselskaber, bør den samarbejde regelmæssigt og tæt med Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010[13)], og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010[14)], for at tage hensyn til de særlige kendetegn ved disse sektorer, sikre tværsektoriel sammenhæng i arbejdet og nå frem til fælles holdninger. Europa-Parlamentet og Rådet bør kunne gøre indsigelse mod de reguleringsmæssige tekniske standarder i henhold til artikel 13, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1095/2010, i hvilket tilfælde disse standarder ikke bør træde i kraft.

(27) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger[15)] og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger[16)] finder i alle enkeltheder anvendelse på behandlingen af personoplysninger i forbindelse med dette direktiv.

(28) Dette direktiv overholder de grundlæggende rettigheder og de principper, som anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder som fastsat i traktaten, og det skal gennemføres i overensstemmelse med disse rettigheder og principper.

(29) Målet for dette direktiv, nemlig at harmonisere gennemsigtighedskravene vedrørende oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af dets omfang eller virkninger bedre nås på EU-plan. Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

(30) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter[17)] har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelse af sådanne dokumenter er berettiget.

(31) Direktiv 2004/109/EF, 2003/71/EF og 2007/14/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændringer af direktiv 2004/109/EF

I direktiv 2004/109/EF foretages følgende ændringer:

1) I artikel 2 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 foretages følgende ændringer:

i) Litra d) affattes således:

»d) »udsteder« en fysisk person eller en offentlig- eller privatretlig juridisk enhed, herunder en stat, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked.
I tilfælde af aktiecertifikater, der er optaget til handel på et reguleret marked, er udstederen den, der har udstedt de værdipapirer, som aktiecertifikaterne repræsenterer, uanset om disse værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked eller ej«.

ii) I litra i) foretages følgende ændringer:

i) Nr. i), andet led, affattes således:

»– når udstederen er registreret i et tredjeland, den medlemsstat, som udstederen har valgt blandt de medlemsstater, hvor udstederens værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked. Valget af hjemland er fortsat gældende, medmindre udstederen har valgt et nyt hjemland i henhold til nr. iii) og har oplyst om valget i overensstemmelse med andet afsnit i dette litra«.

ii) Nr. ii) affattes således:

»ii) for så vidt angår udstedere, der ikke er omfattet af nr. i), den medlemsstat, udstederen har valgt blandt den medlemsstat, hvor vedkommende har sit vedtægtsmæssige hjemsted, hvor det er relevant, og de medlemsstater, hvor udstederens værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked. Udstederen må kun vælge én medlemsstat som hjemland. Dette valg gælder i mindst tre år, medmindre udstederens værdipapirer ikke længere er optaget til handel på noget reguleret marked i Unionen, eller medmindre udstederen bliver omfattet af nr. i) eller iii) i løbet af treårsperioden«.

iii) Følgende nummer tilføjes:

»iii) for så vidt angår udstedere, hvis værdipapirer ikke længere er optaget til handel på et reguleret marked i udstederens hjemland som defineret i nr. i), andet led, eller nr. ii), men i stedet er optaget til handel i en eller flere andre medlemsstater, et sådant nyt hjemland, som udstederen kan vælge blandt de medlemsstater, hvor udstederens værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og, hvor det er relevant, den medlemsstat, hvor udstederen har sit vedtægtsmæssige hjemsted«.

iv) Følgende afsnit tilføjes:

»En udsteder skal offentliggøre sit hjemland, jf. nr. i), ii) eller iii), i overensstemmelse med artikel 20 og 21. Endvidere skal en udsteder oplyse om sit hjemland til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor udstederen har sit vedtægtsmæssige hjemsted, når det er relevant, til den kompetente myndighed i hjemlandet og til de kompetente myndigheder i samtlige værtslande.

Hvis udstederen undlader at offentliggøre sit hjemland som defineret i nr. i), andet led, eller nr. ii) inden for en frist på tre måneder fra den dato, hvor udstederens værdipapirer første gang optages til handel på et reguleret marked, er hjemlandet den medlemsstat, hvor udstederens værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked. Når udstederens værdipapirer er optaget til handel på regulerede markeder, der er beliggende i eller udøver virksomhed i mere end én medlemsstat, er disse medlemsstater udstederens hjemlande, indtil udstederen har truffet valg om et enkelt hjemland og har offentliggjort dette.

For en udsteder, hvis værdipapirer allerede er optaget til handel på et reguleret marked, og hvis valg af hjemland, jf. nr. i), andet led, eller nr. ii), ikke er blevet offentliggjort inden den 27. november 2015, begynder fristen på tre måneder den 27. november 2015.

En udsteder, der har foretaget valg af hjemland, jf. nr. i), andet led, eller nr. ii), og har meddelt dette valg til de kompetente myndigheder i hjemlandet inden den 27. november 2015, er undtaget fra kravet efter andet afsnit i dette litra, medmindre denne udsteder vælger et andet hjemland efter den 27. november 2015.«

iii) Følgende litra tilføjes:
»q) »formel aftale« en aftale, som er bindende i henhold til de gældende retsregler.«

b) Følgende stykke indsættes:

»2a. Alle henvisninger til juridiske enheder i dette direktiv forstås som omfattende registrerede virksomhedssammenslutninger uden status som juridisk person og truster.«

2) I artikel 3 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Hjemlandet kan stille strengere krav til en udsteder end de i dette direktiv fastsatte krav, idet det dog ikke kan stille krav om, at udstedere skal offentliggøre periodiske finansielle oplysninger hyppigere end de i artikel 4 omhandlede årsrapporter og de i artikel 5 omhandlede halvårsrapporter.«

b) Følgende stykke indsættes:

»1a. Uanset stk. 1 kan hjemlandene kræve, at udstedere offentliggør yderligere periodiske finansielle oplysninger hyppigere end de i artikel 4 omhandlede årsrapporter og de i artikel 5 omhandlede halvårsrapporter, når følgende betingelser er opfyldt:

– de yderligere periodiske finansielle oplysninger udgør ikke nogen uforholdsmæssig stor økonomisk byrde i den pågældende medlemsstat, især ikke for de berørte små og mellemstore udstedere, og
– indholdet af de krævede yderligere periodiske finansielle oplysninger står i et rimeligt forhold til de faktorer, der bidrager til investeringsbeslutninger, som investorerne i den pågældende medlemsstat træffer.

Før medlemsstaterne træffer beslutning om at kræve, at udstedere offentliggør yderligere periodiske finansielle oplysninger, vurderer de både, om disse supplerende krav kan føre til, at der fokuseres for meget på udstedernes kortsigtede resultater, og om de kan få negativ indvirkning på små og mellemstore udstederes mulighed for at få adgang til de regulerede markeder.

Dette berører ikke medlemsstaternes mulighed for at kræve, at udstedere, som er finansielle institutioner, offentliggør yderligere periodiske finansielle oplysninger.

Hjemlandet må ikke stille strengere krav til de i artikel 10 eller 13 omhandlede aktionærer, fysiske personer eller juridiske enheder end dem, der er fastsat i dette direktiv, undtagen når:

i) der fastsættes lavere eller yderligere anmeldelsestærskler end dem, der er fastsat i artikel 9, stk. 1, og der kræves tilsvarende anmeldelser i forbindelse med tærskler baseret på kapitalbesiddelser
ii) der gælder strengere krav end dem, der er fastsat i artikel 12, eller
iii) der anvendes love eller administrative bestemmelser, som er vedtaget i relation til overtagelsestilbud, fusionstransaktioner og andre transaktioner, der påvirker ejerskabet af eller kontrollen med selskaber, under tilsyn fra de af medlemsstaterne udpegede myndigheder i medfør af artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF af 21. april 2004 om overtagelsestilbud[18)].

3) I artikel 4 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Udstederen offentliggør årsrapporten senest fire måneder efter udgangen af hvert regnskabsår og sikrer, at den forbliver offentligt tilgængelig i mindst ti år.«

b) Følgende stykke tilføjes:

»7. Med virkning fra den 1. januar 2020 udarbejdes alle årsrapporter i et fælles elektronisk rapporteringsformat, forudsat at Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) (ESMA), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010[19)], har foretaget en cost-benefit-analyse.

ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at specificere det elektroniske rapporteringsformat med behørig henvisning til nuværende og fremtidige teknologiske muligheder. Inden vedtagelsen af udkastene til reguleringsmæssige tekniske standarder udfører ESMA en passende vurdering af mulige elektroniske rapporteringsformater og gennemfører passende afprøvninger i marken. ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2016.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i andet afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

4) Artikel 5, stk. 1, affattes således:

»1. En udsteder af aktier eller gældsbeviser offentliggør så hurtigt som muligt efter udløbet af den relevante periode, dog senest tre måneder herefter, en halvårsrapport for regnskabsårets første seks måneder. Udstederen sørger for, at halvårsrapporten forbliver offentligt tilgængelig i mindst ti år.«

5) Artikel 6 affattes således:

»Artikel 6

Beretning om betalinger til myndigheder

Medlemsstaterne kræver, at udstedere inden for udvindingsindustrien eller skovning af primærskove som defineret i artikel 41, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer[20)] hvert år udarbejder en beretning om betalinger til myndigheder i overensstemmelse med kapitel 10 i nævnte direktiv. Beretningen skal offentliggøres senest seks måneder efter udgangen af hvert regnskabsår og forblive offentligt tilgængelig i mindst ti år. Betalinger til myndigheder indberettes på koncernniveau.

6) I artikel 8 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Artikel 4 og 5 finder ikke anvendelse på følgende udstedere:

a) stater eller en stats regionale eller lokale myndigheder, offentligretlige internationale organer, som mindst én medlemsstat er medlem af, Den Europæiske Centralbank (ECB), den europæiske finansielle stabilitetsfacilitet (EFSF) oprettet ved EFSF-rammeaftalen og andre mekanismer oprettet med henblik på at opretholde Den Europæiske Monetære Unions finansielle stabilitet ved at yde midlertidig finansiel bistand til de medlemsstater, der har euroen som valuta, og medlemsstaternes nationale centralbanker, uanset om disse udsteder aktier eller andre værdipapirer, og

b) udstedere, der kun udsteder gældsbeviser optaget til handel på et reguleret marked, hvor den pålydende værdi pr. enhed er mindst 100 000 EUR, eller, hvis der er tale om gældsbeviser i en anden valuta end euro, hvor værdien af pålydendet pr. enhed på udstedelsesdagen svarer til mindst 100 000 EUR.«

b) Stk. 4 affattes således:

»4. Uanset denne artikels stk. 1, litra b), finder artikel 4 og 5, i hele gældsbevisernes løbetid, ikke anvendelse på udstedere, der udelukkende udsteder gældsbeviser, hvis pålydende værdi pr. enhed er mindst 50 000 EUR, eller, hvor der er tale om gældsbeviser i en anden valuta end euro, hvis værdien af pålydendet pr. enhed på udstedelsesdagen svarer til mindst 50 000 EUR, hvis disse allerede er optaget til handel på et reguleret marked i Unionen inden den 31. december 2010.«

7) I artikel 9 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 6 affattes således:

»6. Denne artikel finder ikke anvendelse på stemmerettigheder i et kreditinstituts eller investeringsselskabs handelsbeholdning som defineret i artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/49/EF af 14. juni 2006 om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag[21)], forudsat at:

a) stemmerettighederne i handelsbeholdningen ikke overstiger 5 %, og
b) stemmerettigheder, der er knyttet til aktier i handelsbeholdningen, ikke udøves eller på anden måde anvendes til at gribe ind i udstederens ledelse.

b) Følgende stykker indsættes:

»6a. Denne artikel finder ikke anvendelse på stemmerettigheder knyttet til aktier, der erhverves til stabiliseringsformål i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EF) nr. 2273/2003 af 22. december 2003 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF med hensyn til tilbagekøbsprogrammer og stabilisering af finansielle instrumenter[22)], forudsat at stemmerettigheder, der er knyttet til disse aktier, ikke udøves eller på anden måde anvendes til at gribe ind i udstederens ledelse.

6b. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere den metode, der under hensyntagen til artikel 12, stk. 4 og 5, skal anvendes til at beregne 5 %-tærsklen i stk. 5 og 6, også når der er tale om en koncern.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 27. november 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

8) I artikel 12, stk. 2, affattes indledningen således:

»Anmeldelse til udstederen skal ske omgående, dog senest fire handelsdage efter den dato, hvor aktionæren eller den fysiske person eller juridiske person som omhandlet i artikel 10«.

9) I artikel 13 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Anmeldelseskravene i artikel 9 finder også anvendelse på fysiske personer eller juridiske enheder, som direkte eller indirekte besidder:

a) finansielle instrumenter, der i henhold til en formel aftale giver indehaveren ubetinget ret til at erhverve eller valgfrihed med hensyn til retten til at erhverve allerede udstedte aktier med stemmerettigheder fra en udsteder, hvis aktier er optaget til handel på et reguleret marked

b) finansielle instrumenter, der ikke er omfattet af litra a), men som er baseret på de aktier, der er omhandlet i litra a), og som har økonomiske virkning, der ligner virkningen af de i litra a) omhandlede finansielle instrumenter, uanset om de giver ret til fysisk overdragelse eller ej.

Anmeldelsen skal indeholde en opdeling efter arten af de finansielle instrumenter, der besiddes i overensstemmelse med første afsnits litra a), og finansielle instrumenter, der besiddes i overensstemmelse med første afsnits litra b), idet der skelnes mellem finansielle instrumenter, som giver ret til fysisk overdragelse, og finansielle instrumenter, som giver ret til kontant afregning.«

b) Følgende stykker indsættes:

»1a. Antallet af stemmerettigheder beregnes på grundlag af det fulde nominelle antal aktier, der ligger til grund for det finansielle instrument, men hvis det finansielle instrument udelukkende giver mulighed for kontant afregning, beregnes antallet af stemmerettigheder på deltajusteret grundlag ved at multiplicere det nominelle antal underliggende aktier med instrumentets delta. Med henblik herpå sammenlægger og anmelder indehaveren alle finansielle instrumenter, der har samme underliggende udsteder. Kun lange positioner tages i betragtning ved beregningen af stemmerettigheder. Lange positioner må ikke nettes med korte positioner, der har samme underliggende udsteder.

ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere:

a) den metode, der skal anvendes til beregning af det i første afsnit omhandlede antal stemmerettigheder, når der er tale om finansielle instrumenter, som er baseret på en kurv af aktier eller et indeks, og
b) metoderne til bestemmelse af delta med henblik på beregning af stemmerettigheder vedrørende finansielle instrumenter, der udelukkende giver mulighed for kontant afregning, som krævet i første afsnit.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 27. november 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i nærværende stykkes andet afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

1b. I forbindelse med stk. 1 anses følgende for at være finansielle instrumenter, forudsat at de opfylder en eller flere af betingelserne i stk. 1, første afsnit, litra a) eller b):

a) værdipapirer
b) optioner
c) futures
d) swaps
e) fremtidige renteaftaler
f) differenceaftaler, og
g) alle andre kontrakter eller aftaler med lignende økonomiske virkninger, som kan afvikles fysisk eller afregnes kontant.

ESMA opretter og ajourfører periodisk en vejledende liste over finansielle instrumenter, som er underlagt anmeldelseskrav i henhold til stk. 1, idet der tages hensyn til den tekniske udvikling på de finansielle markeder.«

c) Stk. 2 affattes således:

»2. Kommissionen tillægges beføjelse til ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 27, stk. 2a, 2b og 2c, og med forbehold af betingelserne fastsat i artikel 27a og 27b at vedtage foranstaltninger med henblik på at fastlægge indholdet af den anmeldelse, der skal foretages, anmeldelsesperioden, og hvem der skal modtage anmeldelsen som omhandlet i stk. 1.«

d) Følgende stykke tilføjes:

»4. Undtagelserne i artikel 9, stk. 4, 5 og 6, og i artikel 12, stk. 3, 4 og 5, finder tilsvarende anvendelse på anmeldelseskravene i denne artikel.

ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere, i hvilke tilfælde de i første afsnit omhandlede undtagelser finder anvendelse på finansielle instrumenter, som besiddes af en fysisk person eller en juridisk enhed, som udfører kundeordrer eller imødekommer kundeanmodninger om at udføre handler på et andet grundlag end ejerskab, eller afdækker positioner, der er resultatet af sådanne handler.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 27. november 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i andet afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

10) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 13a

Sammenlægning

1. Anmeldelseskravene i artikel 9, 10 og 13 finder også anvendelse på en fysisk person eller en juridisk enhed, hvis det antal stemmerettigheder, der direkte eller indirekte besiddes af en sådan person eller enhed i henhold til artikel 9 og 10, sammenlagt med det antal stemmerettigheder, der er knyttet til finansielle instrumenter, som besiddes direkte eller indirekte i henhold til artikel 13, når op på, overstiger eller falder under tærsklerne i artikel 9, stk. 1.

Den i dette stykkes første afsnit krævede anmeldelse skal indeholde en opdeling i antal stemmerettigheder, der er knyttet til aktier, som besiddes i overensstemmelse med artikel 9 og 10, og stemmerettigheder, som er knyttet til finansielle instrumenter som omhandlet i artikel 13.

2. Stemmerettigheder i forbindelse med finansielle instrumenter, som allerede er anmeldt i overensstemmelse med artikel 13, skal anmeldes på ny, hvis den fysiske person eller juridiske enhed har erhvervet de underliggende aktier og erhvervelsen medfører, at det samlede antal stemmerettigheder knyttet til aktier, som er udstedt af samme udsteder, når op på eller overstiger tærsklerne fastsat i artikel 9, stk. 1.«

11) Artikel 16, stk. 3, udgår.

12) Artikel 19, stk. 1, andet afsnit, udgår.

13) Artikel 21, stk. 4, affattes således:

»4. Kommissionen tillægges beføjelse til ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 27, stk. 2a, 2b og 2c, og med forbehold af betingelserne fastsat i artikel 27a og 27b at vedtage foranstaltninger med henblik på at fastsætte følgende:

a) minimumsstandarder for udbredelse af regulerede oplysninger, jf. stk. 1
b) minimumsstandarder for den centrale opbevaringsmekanisme, jf. stk. 2
c) regler for at sikre interoperabilitet mellem de informations- og kommunikationsteknologier, som de i stk. 2 omhandlede mekanismer anvender, og for adgang til de deri omhandlede regulerede oplysninger på EU-plan.

Kommissionen kan ligeledes opstille og ajourføre en liste over medier til udbredelse af oplysninger til offentligheden.«

14) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 21a

Europæisk elektronisk adgangsportal

1. Der oprettes en webportal, der fungerer som en europæisk elektronisk adgangsportal (»adgangsportalen«) senest den 1. januar 2018. ESMA udvikler og driver adgangsportalen.

2. Systemet til sammenkobling af de officielt udpegede mekanismer skal bestå af:
– de i artikel 21, stk. 2, omhandlede mekanismer
– den portal, der fungerer som den europæiske elektroniske adgangsportal.

3. Medlemsstaterne sikrer adgang til deres centrale lagringsmekanismer via adgangsportalen.«

15) Artikel 22 affattes således:

»Artikel 22

Adgang til regulerede oplysninger på EU-plan

1. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at udforme og præcisere følgende tekniske krav vedrørende adgangen til regulerede oplysninger på EU-plan:
a) de tekniske krav vedrørende den kommunikationsteknologi, som de i artikel 21, stk. 2, omhandlede mekanismer anvender
b) de tekniske krav til driften af den centrale adgangsportal til søgning af regulerede oplysninger på EU-plan
c) de tekniske krav vedrørende de i artikel 21, stk. 2, omhandlede mekanismers anvendelse af en entydig identifikator for hver udsteder
d) det fælles format for de i artikel 21, stk. 2, omhandlede mekanismers levering af regulerede oplysninger
e) den fælles klassificering af regulerede oplysninger hos de i artikel 21, stk. 2, omhandlede mekanismer og den fælles liste over forskellige former for regulerede oplysninger.

2. Ved udarbejdelsen af udkastene til reguleringsmæssige tekniske standarder tager ESMA hensyn til de tekniske krav til systemet til sammenkobling af selskabsregistre, der er indført ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/17/EU af 13. juni 2012[23)].

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 27. november 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i nærværende stykkes første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

16) I artikel 23, stk. 1, tilføjes følgende afsnit:

»De oplysninger, der er omfattet af kravene i tredjelandet, registreres i overensstemmelse med artikel 19 og offentliggøres i overensstemmelse med artikel 20 og 21.«

17) I artikel 24 indsættes følgende stykker:

»4a. Med forbehold af stk. 4 tillægges de kompetente myndigheder alle de undersøgelsesbeføjelser, der er nødvendige, for at de kan varetage deres funktioner. Disse beføjelser udøves i henhold til national ret.

4b. De kompetente myndigheder udøver deres beføjelser til at pålægge sanktioner i overensstemmelse med dette direktiv og med national ret på én af følgende måder:
– direkte

– i samarbejde med andre myndigheder
– på deres eget ansvar ved delegation til sådanne myndigheder
– ved anmodning til de kompetente retslige myndigheder.«

18) I artikel 25, stk. 2, tilføjes følgende afsnit:

»De kompetente myndigheder samarbejder ved udøvelsen af deres beføjelser til at pålægge sanktioner og deres undersøgelsesbeføjelser for at sikre, at sanktionerne eller foranstaltningerne får de ønskede virkninger, og koordinerer deres indsats i forbindelse med sager på tværs af grænserne.«

19) Efter artikel 27b indsættes følgende overskrift:

»KAPITEL VIA

SANKTIONER OG FORANSTALTNINGER«.

20) Artikel 28 affattes således:

»Artikel 28

Administrative foranstaltninger og sanktioner

1. Uden at dette berører de kompetente myndigheders beføjelser i henhold til artikel 24 og medlemsstaternes ret til at fastsætte og pålægge strafferetlige sanktioner, fastsætter medlemsstaterne bestemmelser om administrative foranstaltninger og sanktioner, der finder anvendelse på overtrædelser af de nationale bestemmelser til gennemførelse af dette direktiv, og træffer alle nødvendige foranstaltninger til sikring af, at de gennemføres. Disse administrative foranstaltninger og sanktioner skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

2. Med forbehold af artikel 7 sikrer medlemsstaterne, at der i tilfælde af overtrædelse af bestemmelser vedrørende juridiske enheder kan indføres sanktioner på de betingelser, der er fastsat i national ret, over for medlemmerne af den pågældende juridiske enheds administrations-, ledelses- eller tilsynsorganer eller over for andre fysiske personer, som er ansvarlige for overtrædelsen i henhold til national ret.«

21) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 28a

Overtrædelser

Artikel 28b finder som minimum anvendelse på følgende overtrædelser:

a) udstederen har ikke inden for den fastsatte tidsfrist offentliggjort de oplysninger, der kræves i henhold til de nationale bestemmelser vedtaget til gennemførelse af artikel 4, 5, 6, 14 og 16
b) den fysiske eller juridiske person har ikke inden for den fastsatte tidsfrist anmeldt erhvervelsen eller afhændelsen af større besiddelser i overensstemmelse med de nationale bestemmelser vedtaget til gennemførelse af artikel 9, 10, 12, 13 og 13a.

Artikel 28b

Beføjelser til at pålægge sanktioner

1. I tilfælde af de i artikel 28a omhandlede overtrædelser har de kompetente myndigheder beføjelse til mindst at pålægge følgende administrative foranstaltninger og sanktioner:

a) en offentlig meddelelse, hvori den ansvarlige fysiske person eller juridiske enhed og overtrædelsens art nævnes
b) en afgørelse, hvorved det påbydes den ansvarlige fysiske person eller juridiske enhed at bringe den udviste handlemåde, der udgør en overtrædelse, til ophør og at afholde sig fra at gentage en sådan handlemåde
c) administrative bøder på
   i) for juridiske enheder
      – op til 10 000 000 EUR eller op til 5 % af den samlede årsomsætning ifølge det senest tilgængelige årsregnskab, som ledelsesorganet har godkendt; hvis den juridiske enhed er et moderselskab eller et datterselskab af et moderselskab, som skal udarbejde konsoliderede regnskaber i henhold til direktiv 2013/34/EU, er den relevante samlede omsætning den samlede årsomsætning eller den tilsvarende type indkomst i henhold til de relevante regnskabsdirektiver ifølge det senest tilgængelige konsoliderede årsregnskab, som det øverste moderselskabs ledelsesorgan har godkendt, eller
      – op til det dobbelte af den fortjeneste, der er opnået, eller af det tab, der er undgået, som følge af overtrædelsen, såfremt fortjenesten eller tabet kan beregnes

      alt efter, hvilket beløb der er størst
   ii) for fysiske personer:
      – op til 2 000 000 EUR, eller
      – op til det dobbelte af den fortjeneste, der er opnået, eller af det tab, der er undgået, som følge af overtrædelsen, såfremt fortjenesten eller tabet kan beregnes
      – alt efter, hvilket beløb der er størst.

I medlemsstater, hvor euroen ikke er den officielle valuta, beregnes den værdi, der i national valuta svarer til euro, på grundlag af den officielle valutakurs på ikrafttrædelsesdatoen for Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/50/EU af 22. oktober 2013 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og Kommissionens direktiv 2007/14/EF om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i direktiv 2004/109/EF[24)].

2. Uden at dette berører de kompetente myndigheders beføjelser efter artikel 24 og medlemsstaternes ret til at pålægge strafferetlige sanktioner, sikrer medlemsstaterne, at deres love eller administrative bestemmelser giver mulighed for at suspendere udøvelsen af stemmerettigheder, der er knyttet til aktier, i tilfælde af overtrædelser som omhandlet i artikel 28a, litra b). Medlemsstaterne kan fastsætte, at suspension af stemmerettigheder kun finder anvendelse på de groveste overtrædelser.

3. Medlemsstaterne kan fastsætte yderligere sanktioner eller foranstaltninger og højere niveauer for administrative bøder end dem, der er fastsat i dette direktiv.

Artikel 28c

Udøvelse af beføjelser til at pålægge sanktioner

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder ved valget af arten og fastsættelsen af størrelsen af administrative sanktioner eller foranstaltninger tager højde for alle relevante omstændigheder, herunder hvor det er relevant:
a) overtrædelsens grovhed og varighed
b) den ansvarlige fysiske persons eller juridiske enheds grad af ansvar
c) den ansvarlige fysiske persons eller juridiske enheds finansielle styrke, f.eks. med udgangspunkt i den ansvarlige juridiske enheds samlede omsætning eller den ansvarlige fysiske persons årsindkomst

d) den ansvarlige fysiske persons eller juridiske enheds fortjeneste eller undgåede tab, såfremt disse beløb kan beregnes
e) tabene for tredjeparter, som følger af overtrædelsen, såfremt de kan beregnes
f) den ansvarlige fysiske persons eller juridiske enheds vilje til at samarbejde med den kompetente myndighed
g) overtrædelser, som den ansvarlige fysiske person eller juridiske enhed tidligere har begået.

2. Behandlingen af personoplysninger, der er indsamlet med henblik på udøvelse af tilsyns- og undersøgelsesbeføjelser i henhold til dette direktiv, udføres i overensstemmelse med direktiv 95/46/EF og forordning (EF) nr. 45/2001, når det er relevant.

22) Før artikel 29 indsættes følgende overskrift:

»KAPITEL VIB

OFFENTLIGGØRELSE AF BESLUTNINGER«.

23) Artikel 29 affattes således:

»Artikel 29

Offentliggørelse af beslutninger

1. Medlemsstaterne fastsætter, at de kompetente myndigheder hurtigst muligt offentliggør alle beslutninger om sanktioner og foranstaltninger, som pålægges for overtrædelse af dette direktiv, herunder som minimum oplysninger om overtrædelsens art og identiteten på de fysiske personer eller juridiske enheder, som er ansvarlige for overtrædelsen.

De kompetente myndigheder kan dog udsætte offentliggørelsen af en beslutning eller offentliggøre beslutningen anonymt på en måde, som er i overensstemmelse med national ret under en af følgende omstændigheder:

a) hvis offentliggørelsen af personoplysninger, såfremt sanktionen pålægges en fysisk person, ved en obligatorisk forhåndsvurdering af proportionaliteten af en sådan offentliggørelse anses for at være ude af proportioner
b) hvis offentliggørelsen vil være en alvorlig trussel mod det finansielle systems stabilitet eller en igangværende officiel efterforskning
c) hvis offentliggørelsen i det omfang, hvor dette kan fastslås, ville påføre de involverede institutter eller enkeltpersoner uforholdsmæssig stor og alvorlig skade.

2. Hvis der indgives klage over en beslutning, som er offentliggjort efter stk. 1, er den kompetente myndighed forpligtet til enten at medtage oplysninger herom i offentliggørelsen på offentliggørelsestidspunktet eller at ændre offentliggørelsen, hvis klagen er indgivet efter den første offentliggørelse.«

24) Artikel 31, stk. 2, affattes således:

»2. Når medlemsstaterne vedtager foranstaltninger i henhold til artikel 3, stk. 1, artikel 8, stk. 2 eller 3, eller artikel 30, underretter de straks Kommissionen og de andre medlemsstater om disse foranstaltninger.«

Artikel 2

Ændringer af direktiv 2003/71/EF

I direktiv 2003/71/EF foretages følgende ændringer:

I artikel 2, stk. 1, litra m), affattes nr. iii) således:

»iii) for alle udstedere registreret i tredjelande af værdipapirer, der ikke er omhandlet i nr. ii), den medlemsstat, hvor værdipapirerne efter hensigten skal udbydes til offentligheden for første gang efter datoen for ikrafttrædelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/50/EU af 22. oktober 2013 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og Kommissionens direktiv 2007/14/EF om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i direktiv 2004/109/EF[25)], eller hvor den første ansøgning om optagelse til handel på et reguleret marked indgives, efter valg foretaget af udstederen, udbyderen eller den person, der anmoder om optagelse, med forbehold af efterfølgende valg foretaget af udstedere registreret i et tredjeland, i følgende tilfælde:

– hvis hjemlandet ikke var bestemt efter deres valg, eller
– i overensstemmelse med artikel 2, stk. 1, litra i), nr. iii), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked[26)].

Artikel 3

Ændringer af direktiv 2007/14/EF

I direktiv 2007/14/EF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 2 udgår.

2) Artikel 11, stk. 1 og 2, udgår.

3) Artikel 16 udgår.

Artikel 4

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden for et tidsrum på 24 måneder efter datoen for dets ikrafttræden. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale foranstaltninger, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 5

Revision

Senest den 27. november 2015 aflægger Kommissionen beretning om anvendelsen af dette direktiv til Europa-Parlamentet og Rådet, herunder om dets indvirkning på små og mellemstore udstedere, og om anvendelsen af sanktioner, navnlig hvorvidt de er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, og vurderer, hvordan den valgte metode til beregning af antallet af stemmerettigheder i forbindelse med de i artikel 13, stk. 1a, første afsnit, i direktiv 2004/109/EF, omhandlede finansielle instrumenter fungerer, og om den er effektiv.

Beretningen ledsages, hvis det er hensigtsmæssigt, af et lovgivningsmæssigt forslag.

Artikel 6

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Artikel 7

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 22. oktober 2013.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

V. LEŠKEVIČIUS

Formand

1) EUT C 93 af 30.3.2012, s. 2.
2) EUT C 143 af 22.5.2012, s. 78.
3) Europa-Parlamentets holdning af 12.6.2013 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 17.10.2013.
4) EUT L 390 af 31.12.2004, s. 38.
5) EUT L 295 af 12.11.2010, s. 23.
6) EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19.
7) EUT L 142 af 30.4.2004, s. 12.
8) EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84.
9) EUT L 345 af 31.12.2003, s. 64.
10) EUT L 69 af 9.3.2007, s. 27.
11) EUT L 96 af 12.4.2003, s. 16.
12) EUT L 184 af 14.7.2007, s. 17.
13) EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12.
14) EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48.
15) EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.
16) EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.
17) EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.
18) EUT L 142 af 30.4.2004, s. 12.
19) EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84.
20) EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19.
21) EUT L 177 af 30.6.2006, s. 201.
22) EUT L 336 af 23.12.2003, s. 33.
23) EUT L 156 af 16.6.2012, s. 1.
24) EUT L 294 af 6.11.2013, s. 13.
25) EUT L 294 af 6.11.2013, s. 13.
26) EUT L 390 af 31.12.2004, s. 38.

Bilag 5

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 1977/91/EØF af 13. december 1976, for så vidt angår stiftelsen af aktieselskabet samt bevarelsen af og ændringer i dets kapital, EF-Tidende 1977, nr. L 26, side 1, som ændret senest ved Rådets direktiv 1992/101/EØF af 23. november 1992, EF-Tidende 1992, nr. L 347, side 64, dele af Rådets direktiv 1978/660/EØF af 25. juli 1978 om årsregnskaberne for visse selskabsformer, EF-Tidende 1978, nr. L 222, side 11, som ændret senest ved Rådets direktiv 2006/99/EF af 20. november 2006, EU-Tidende 2006, nr. L 363, side 137, dele af Rådets direktiv 1978/855/EØF af 9. oktober 1978 om fusioner af aktieselskaber, EF-Tidende 1978, nr. L 295, side 36, dele af Rådets direktiv 1982/891/EØF af 17. december 1982 om spaltning af aktieselskaber, EF-Tidende 1982, nr. L 378, side 47, dele af Rådets direktiv 1983/349/EØF af 13. juni 1983 om konsoliderede regnskaber, EF-Tidende 1983, nr. L 193, side 1, som ændret senest ved Rådets direktiv 2006/99/EF af 20. november 2006, EU-Tidende 2006, nr. L 363, side 137, dele af Rådets direktiv 1989/666/EØF af 21. december 1989 om offentlighed vedrørende filialer oprettet i en medlemsstat af visse former for selskaber henhørende under en anden stats retsregler, EF-Tidende 1989, nr. L 395, side 36, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF af 21. april 2004 om overtagelsestilbud, EU-Tidende 2004, nr. L 142, side 12, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse

Lovforslaget

§ 1

I årsregnskabsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1253 af 1. november 2013, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 1367 af 10. december 2013 og senest ved § 46 i lov nr. 1284 af 9. december 2014, foretages følgende ændringer:

1. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 1982/891/EØF af 17. december 1982 om spaltning af aktieselskaber, EF-Tidende 1982, nr. L 378, side 47, dele af Rådets direktiv 1989/666/EØF af 21. december 1989 om offentlighed vedrørende filialer oprettet i en medlemsstat af visse former for selskaber henhørende under en anden stats retsregler, EF-Tidende 1989, nr. L 395, side 36, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF af 21. april 2004 om overtagelsestilbud, EU-Tidende 2004, nr. L 142, side 12, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og om ændring af direktiv 2001/34/EF, EU-Tidende 2004, nr. L 390, side 38, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF af 17. maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, om ændring af Rådets direktiv 1978/660/EØF og om ophævelse af Rådets direktiv 1984/253/EØF, EU-Tidende 2006, nr. L 157, side 87, dele af Rådets direktiv 2006/99/EF af 20. november 2006, om tilpasning af visse direktiver vedrørende selskabsret på grund af Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse, EU-Tidende 2006, nr. L 363, side 137, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/35/EU af 5. april 2011, om fusioner af aktieselskaber, EU-Tidende 2011, nr. L 110, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/30/EU af 25. oktober 2012, om samordning af de garan-

med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og om ændring af direktiv 2001/34/EF, EU-Tidende 2004, nr. L 390, side 38 (gennemsigtighedsdirektivet) og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF af 17. maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, om ændring af Rådets direktiv 1978/660/EØF og om ophævelse af Rådets direktiv 1984/253/EØF, EU-Tidende 2006, nr. L 157, side 87.

tier, der kræves i medlemsstaterne af de i artikel 54, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser, for så vidt angår stiftelsen af aktieselskabet samt bevarelse af og ændringer i dets kapital, med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde, EU-Tidende 2012, nr. L 315, side 74, dele af Rådets direktiv 2013/24/EU af 13. maj 2013, om tilpasning af visse direktiver vedrørende selskabsret på grund af Republikken Kroatiens tiltrædelse, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 365, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013, om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF, EU-Tidende 2013, nr. L 182, side 19, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/95/EU af 22. oktober 2014, om ændring af direktiv 2013/34/EU for så vidt angår offentliggørelse af ikke-finansielle oplysninger og oplysninger om mangfoldighed for visse store virksomheder og koncerner, EU-Tidende 2014, nr. L 330, side 1, og som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/102/EU af 7. november 2014, om tilpasning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer på grund af Republikken Kroatiens tiltrædelse, EU-Tidende 2014, nr. L 334, side 86, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/50/EU af 22. oktober 2013, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og Kommissionens direktiv 2007/14/EF om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i direktiv 2004/109/EF, EU-Tidende 2013, nr. L 294, side 13.«

§ 2. For hvert regnskabsår skal de virksomheder, der er nævnt i § 3, stk. 1, aflægge et årsregnskab efter denne lov. Medmindre andet følger af §§ 18, 22, 78, 102 eller 109, skal årsregnskabet suppleres med

1)-3) - - -

Stk. 2-4. - - -

2. I *§ 2, stk. 1, 2. pkt.,* indsættes efter »§§«: »9 a,«.

§ 4. Virksomheder, som er omfattet af lov om visse erhvervsdrivende virksomheder § 3 ---, kan undlade at aflægge årsrapport efter denne lov, jf. dog stk. 4-6, hvis virksomheden i to på hinanden følgende regnskabsår på balancetidspunktet ikke overskrider to af følgende størrelser:

1)-3) - - -

3. I *§ 4, stk. 1,* ændres »stk. 4-6« til: »stk. 4-7«.

Stk. 2. Ved beregningen af størrelserne i stk. 1 finder § 7, stk. 3, anvendelse.

Stk. 3. - - -

4. I *§ 4, stk. 2,* indsættes efter »§ 7, stk. 3«: »og 4«.

Stk. 4. Undtagelsen i stk. 1 gælder dog ikke for en virksomhed, der er modervirksomhed for en koncern, for hvilken den skal aflægge koncernregnskab efter denne lov, jf. § 7, stk. 4.

5. I *§ 4, stk. 4,* ændres »§ 7, stk. 4« til: »§ 7, stk. 5«.

6. I *§ 4* indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»*Stk. 5.* Stk. 1 finder ikke anvendelse for virksomheder, som har kapitalandele, gældsinstrumenter eller andre værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land.«

Stk. 5. - - -

Stk. 5 og 6 bliver herefter stk. 6 og 7.

Stk. 6. Ønsker virksomheden en årsrapport, som er aflagt frivilligt efter stk. 5, offentliggjort i Erhvervsstyrelsen, skal virksomheden indsende årsrapporten til styrelsen som bilag til den i stk. 3 nævnte undtagelseserklæring. ---

7. I *§ 4, stk. 6, 1. pkt.,* der bliver stk. 7, 1. pkt., ændres »stk. 5« til: »stk. 6«.

§ 5. Et interessent- eller kommanditselskab, der er omfattet af § 3, stk. 1, nr. 2, kan --- indsende undtagelseserklæring i henhold til § 146, stk. 1, hvis

1)-2) ---

3) koncernregnskabet er udarbejdet efter reglerne i denne lov eller, hvis interessenten, komplementaren eller den pågældende modervirksomhed er udenlandsk, efter reglerne i Rådets direktiv 83/349/EØF med senere ændringer --- og

4) ---

Stk. 2-4. ---

§ 6. En dattervirksomhed, der i regnskabsåret ikke har haft aktivitet, kan --- indsende undtagelseserklæring i henhold til § 146, stk. 4, hvis

1)-2) ---

3) koncernregnskabet er udarbejdet efter reglerne i denne lov eller, hvis den pågældende modervirksomhed er udenlandsk, efter reglerne i Rådets direktiv 83/349/EØF med senere ændringer ---

4)-6)

Stk. 2. ---

8. I *§ 5, stk. 1, nr. 3,* og *§ 6, stk. 1, nr. 3,* ændres »Rådets direktiv 83/349/EØF« til: »Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU«.

§ 5. - -

Stk. 1-4. ---

9. I *§ 5* indsættes som *stk. 5*:

»*Stk. 5.* Stk. 1-3 finder ikke anvendelse for interessent- og kommanditselskaber, som har kapitalandele, gældsinstrumenter eller andre værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land.«

§ 6. En dattervirksomhed, der i regnskabsåret ikke har haft aktivitet, kan --- indsende undtagelseserklæring i henhold til § 146, stk. 4, hvis

1) dattervirksomhedens regnskab ved fuld konsolidering eller ved indregning og måling til regnskabsmæssig indre værdi indgår i et koncernregnskab, der er aflagt af en modervirksomhed eller af en højere liggende modervirksomhed i stedet,

10. *§ 6, stk. 1, nr. 1,* affattes således:

»1) dattervirksomhedens regnskab indgår ved fuld konsolidering i et koncernregnskab, der er aflagt af en modervirksomhed,«.

2) modervirksomheden eller den højere modervirksomhed henhører under lovgivningen i et EU/EØS-land,

11. I *§ 6, stk. 1, nr. 2,* udgår »eller den højere modervirksomhed«.

3)-4) ---

5) modervirksomheden har erklæret, at den indestår for dattervirksomhedens forpligtelser, indtil dattervirksomheden har indsendt årsrapport for et senere regnskabsår ---

12. I *§ 6, stk. 1, nr. 5,* ændres »forpligtelser« til: »eksisterende forpligtelser samt forpligtelser, som opstår i perioden«.

6) ---

Stk. 2. ---

§ 7. ---

Stk. 2. Ved afgørelsen af, hvilken regnskabsklasse en virksomhed skal følge, anvendes følgende størrelsesgrænser:

1) Små virksomheder:

Virksomheder, som i to på hinanden følgende regnskabsår på balancetidspunktet ikke overskrider to af følgende størrelser:

a) En balancesum på 36 mio. kr.,

b) en nettoomsætning på 72 mio. kr. og

c) ---

2) Mellemstore virksomheder:

Virksomheder, der ikke er små virksomheder, og som i to på hinanden følgende regnskabsår på balancetidspunktet ikke overskrider to af følgende størrelser:

a) En balancesum på 143 mio. kr.,

b) en nettoomsætning på 286 mio. kr. og

c) ---

§ 7. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Ved beregning af størrelserne i stk. 2 gælder følgende:

1) ---

2) Nettoomsætningen er defineret i bilag 1, C, nr. 11. ---

3) ---

13. *§ 7, stk. 2, nr. 1, litra a* og *b,* affattes således:

»a) En balancesum på 44 mio. kr.,

b) en nettoomsætning på 89 mio. kr. og«

14. *§ 7, stk. 2, nr. 2, litra a og b*, affattes således:

»a) en balancesum på 156 mio. kr.,

b) en nettoomsætning på 313 mio. kr. og«.

15. I *§ 7, stk. 3, nr. 2, 1. pkt.,* ændres »nr. 11« til: »nr. 13«.

16. I *§ 7* indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»*Stk. 4.* Virksomheder, hvis finansielle indtægter eller indtægter fra investeringsvirksomhed mindst svarer til nettoomsætningen, jf. bilag 1, C, nr. 13, skal ved beregningen af størrelsesgrænserne i stk. 2 anvende nettoomsætningen med tillæg af finansielle indtægter og indtægter fra investeringsvirksomhed. Som indtægter af investeringsvirksomhed anses positive værdireguleringer omfattet af § 38,

stk. 1, samt realiserede gevinster ved salg af investeringsejendomme.«

Stk. 4 og 5 bliver herefter stk. 5 og 6.

Stk. 4. ---

Stk. 5. I stedet for at følge reglerne i det afsnit, som virksomheden i det mindste skal følge i henhold til stk. 1 og 4, kan virksomheden vælge systematisk og konsekvent at følge alle eller nogle af reglerne i et eller flere efterfølgende afsnit (regnskabsklasser).

17. I *§ 7, stk. 5,* der bliver stk. 6, ændres »stk. 1 og 4« til: »stk. 1 og 5«.

§ 8. Virksomhedens ledelse, jf. bilag 1, A, nr. 5, skal aflægge årsrapport for virksomheden.

Stk. 2. ---

18. I *§ 8, stk. 1,* ændres »nr. 5« til: »nr. 6«.

§ 9. Når årsrapporten er udarbejdet, skal alle medlemmerne af de ansvarlige ledelsesorganer underskrive den og datere underskriften. De skal give deres underskrift i tilknytning til en ledelsespåtegning, hvori de erklærer,

1)-2) ---

19. I *§ 9, stk. 1, 2. pkt.,* indsættes efter »ledelsespåtegning,«: »jf. dog § 9 a,«.

20. I *§ 9* indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Underskrives årsrapporten digitalt, jf. § 153 c, bortfalder kravet i stk. 1 om, at underskriften og underskriftens datering skal gives i tilknytning til ledelsespåtegningen. Underskriverens navn skal dog fremgå tydeligt i tilknytning til ledelsespåtegningen.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

Stk. 3. Bestemmelsen i stk. 2 gælder ikke for virksomheder, der alene udsteder gældsinstrumenter, som er optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land, og hvis pålydende værdi pr. enhed udgør mindst 50.000 euro, eller hvis pålydende værdi pr. enhed på udstedelsesdagen svarer til mindst 50.000 euro, når gældsinstrumenterne er udstedt i en anden valuta end euro.

21. I *§ 9, stk. 3,* der bliver stk. 4, ændres »stk. 2« til: »stk. 3«.

22. I *§ 9, stk. 3,* der bliver stk. 4, ændres to steder »50.000 euro« til: »100.000 euro«.

23. I *§ 9, stk. 3,* der bliver stk. 4, indsættes efter »en anden valuta end euro«: », jf. dog stk. 5«.

24. I *§ 9* indsættes efter stk. 3, der bliver stk. 4, som nyt stykke:

»Stk. 5. Stk. 3 gælder ikke for virksomheder, som alene udsteder gældsinstrumenter, der er optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land inden den 31. januar 2010, hvis den pålydende værdi pr. enhed er mindst 50.000 euro, eller hvis den pålydende værdi pr. enhed på udstedelsesdagen svarer til mindst 50.000 euro, når gældsinstrumenterne er udstedt i en anden valuta end euro. 1. pkt. finder anvendelse i hele gældsinstrumenternes løbetid.«

Stk. 4 og 5, der bliver stk. 5 og 6, bliver herefter stk. 6 og 7.

25. Efter § 9 indsættes:

»§ 9 a. Består virksomhedens ansvarlige ledelsesorgan kun af ét medlem på tidspunktet for årsrapportens godkendelse, kan virksomheden undlade at medtage en ledelsespåtegning i årsrapporten, medmindre virksomheden er omfattet af regnskabsklasse D. Virksomhedens indberetning af årsrapporten til Erhvervsstyrelsen i styrelsens digitale indberetningsløsning anses da som dokumentation for, at ledelsesmedlemmet har godkendt årsrapporten.

Stk. 2. Indeholder virksomhedens årsrapport ikke en ledelsespåtegning, jf. stk. 1, skal de i § 9, stk. 6 og 7, omhandlede erklæringer gives i ledelsesberetningen.«

§ 10 a. ---

26. I *§ 10 a* indsættes som *stk. 2*:

»Stk. 2. Indeholder virksomhedens årsrapport ikke en ledelsespåtegning, jf. § 9 a, stk. 1, skal de i stk. 1 omhandlede oplysninger gives i ledelsesberetningen.«

§ 11. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Hvis anvendelse af bestemmelserne i denne lovs §§ 1921, 23-76, 79-101, 103-107 og 115-134 i særlige tilfælde vil stride mod kravet i stk. 1, 1. pkt., skal de fraviges, således at dette krav opfyldes. ---

27. I *§ 11, stk. 3, 1. pkt.,* ændres »denne lovs §§ 19-21, 23-76, 79-101, 103-107 og 115-134« til: »denne lov«.

§ 13. ---

Stk. 2. Regnskabsår, opstilling og klassifikation, konsolideringsmetode, indregningsmetode og målegrundlag samt den anvendte monetære enhed må ikke ændres fra år til år (reel kontinuitet). Ændring kan dog ske, hvis der derved bedre opnås et retvisende billede, eller, hvis ændringen er nødvendig for at overholde nye regler ved overgang til ny regnskabsklasse, ved lovændring, ved nye forskrifter i henhold til lov eller ved nye standarder efter § 136.

28. I *§ 13, stk. 2,* indsættes som *3. pkt.*: »§ 11, stk. 3, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse.«

Stk. 3. Bestemmelserne i stk. 1, nr. 6-9, og stk. 2 kan fraviges i særlige tilfælde. I så fald finder § 11, stk. 3, 2. pkt., tilsvarende anvendelse.

29. *§ 13, stk. 3,* ophæves.

§ 18. --- Hvis en statsautoriseret eller registreret revisor har underskrevet en påtegning eller erklæring til årsrapporten, skal påtegningen henholdsvis erklæringen indgå i denne. ---.

30. I *§ 18, 2. pkt.,* ændres »statsautoriseret eller registreret« til: »godkendt«.

§ 19. ---

31. I *§ 19* indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Aktiver og forpligtelser i åbningsbalancen skal måles efter enten overtagelsesmetoden eller sammenlægningsmetoden, jf. §§ 122 og 123. Den valgte metode skal anvendes systematisk og konsekvent for alle aktiver og forpligtelser.«

Stk. 2. ---

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

Stk. 3. Indregnede forhold, der ikke vedrører de erhvervsmæssige aktiviteter, skal klassificeres således, at de tydeligt fremstår adskilt fra de erhvervsmæssige aktiviteter i balance og resultatopgørelse.

32. *§ 19, stk. 3,* der bliver stk. 4, affattes således:

»*Stk. 4.* Indregner en virksomhed, der ejes personligt af en eller flere indehavere, aktiver og forpligtelser samt indtægter og omkostninger, der ikke vedrører de erhvervsmæssige aktiviteter, skal disse klassificeres således, at de tydeligt fremstår adskilt fra de erhvervsmæssige aktiviteter i balance og resultatopgørelse.«

§ 20. ---

Stk. 2. En virksomhed, der ejes personligt af en eller flere indehavere, kan undlade at indregne de af indehaverens aktiver og forpligtelser, som ikke vedrører de erhvervsmæssige aktiviteter.

33. I *§ 20, stk. 2,* indsættes efter »forpligtelser«: »samt indtægter og omkostninger«.

§ 22. En virksomhed, der er omfattet af regnskabsklasse B, skal udarbejde en årsrapport, der i det mindste består af en ledelsespåtegning, balance, resultatopgørelse, noter, herunder redegørelse for anvendt regnskabspraksis og opgørelser over bevægelserne i egenkapitalen, samt en ledelsesberetning. Hvis en revisor har afgivet en revisionspåtegning eller anden erklæring til årsrapporten, jf. §§ 135 og 135 a, skal revisionspåtegningen eller erklæringen indgå i årsrapporten. Ud over reglerne i §§ 11-17 finder § 19, stk. 1 og 3, § 20, stk. 2, samt §§ 23-77 anvendelse, jf. dog § 137 vedrørende muligheden for at aflægge årsrapport efter internationale regnskabsstandarder.

34. *§ 22, stk. 1,* affattes således:

»En virksomhed, der er omfattet af regnskabsklasse B, skal udarbejde en årsrapport, der i det mindste består af en ledelsespåtegning, jf. dog § 9 a, stk. 1, balance, resultatopgørelse, noter, jf. dog § 22 b, stk. 1, og en ledelsesberetning. Har en godkendt revisor afgivet en revisionspåtegning eller anden erklæring til årsrapporten, jf. §§ 135 og 135 a, skal revisionspåtegningen eller erklæringen indgå i årsrapporten. §§ 11-17, § 19, stk. 1, 2 og 4, § 20, stk. 2, §§ 22 a, 22 b og 23-77 finder anvendelse, jf. dog § 137.«

Stk. 2-3. ---

35. I *§ 22* indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Første gang en virksomhed ikke længere anvender en eller flere af undtagelserne i § 22 b, kan virksomheden for de poster i resultatopgørelsen, som påvirkes af, at § 37 finder anvendelse, opgøre sammenligningstal for resultatopgørelsen efter § 24 for perioder, der ligger før regnskabsåret, efter den hidtil anvendte metode.«

§ 22. ---

36. Efter § 22 indsættes før overskriften før § 23:

»Undtagelse for mikrovirksomheder

§ 22 a. Mikrovirksomheder kan anvende undtagelserne i § 22 b, jf. dog stk. 3. Ved mikrovirksomheder forstås meget små virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, der i to på hinanden følgende regnskabsår på balancetidspunktet ikke overskrider to af følgende størrelser:

1) En balancesum på 2.700.000 kr.

2) En nettoomsætning på 5.400.000 kr.

3) Et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede i løbet af regnskabsåret på 10.

Stk. 2. Ved beregning af størrelsesgrænserne i stk. 1 finder § 7, stk. 3 og 4, tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Uanset at størrelsesgrænserne i stk. 1 er opfyldt, kan undtagelserne i § 22 b ikke anvendes af følgende virksomheder:

1) Virksomheder, der besidder kapitalandele i andre virksomheder, og som udøver betydelig ind-

flydelse på en eller flere af disse virksomheders driftsmæssige eller finansielle ledelse.

2) Virksomheder, som udelukkende beskæftiger sig med at anbringe deres midler i værdipapirer og fast ejendom eller i andre aktiver alene med det formål at fordele investeringsrisikoen og lade deres selskabsdeltagere drage økonomisk fordel af resultaterne af forvaltningen af deres aktiver.

3) Virksomheder, der er forbundet med virksomheder omfattet af nr. 2, som har fast kapital, såfremt de forbundne virksomheder alene har til formål at erhverve fuldt indbetalte kapitalandele, der er udstedt af disse investeringsvirksomheder.

4) Virksomheder, der på balancetidspunktet har rettigheder eller forpligtelser som følge af indgåede aftaler om afledte finansielle instrumenter.

§ 22 b. Mikrovirksomheder, jf. § 22 a, er ved udarbejdelsen af årsregnskabet undtaget fra at give følgende oplysninger i noterne:

1) Oplysninger om anvendt regnskabspraksis, jf. § 53.

2) Oplysninger om gæld, der forfalder til betaling mere end 5 år efter balancetidspunktet, jf. § 63.

3) Oplysninger om visse særlige poster, jf. § 67 a, nr. 1 og 2.

4) Oplysninger om det gennemsnitlige antal heltidsbeskæftigede i regnskabsåret, jf. § 68.

Stk. 2. En virksomhed, som anvender en eller flere af undtagelserne i stk. 1, skal oplyse dette i noterne.

Stk. 3. § 11, stk. 2 og 3, finder ikke anvendelse på årsregnskaber, hvor en eller flere af undtagelsesmulighederne i stk. 1 er anvendt.

Stk. 4. §§ 37-38 finder ikke anvendelse for virksomheder, der anvender en eller flere af undtagelserne i stk. 1.«

§ 23. ---

Stk. 2. --- Nye arabertalsposter kan tilføjes, hvis deres indhold ikke er dækket af en eksisterende post.

37. I *§ 23, stk. 2, 3. pkt.,* indsættes efter »post«: », jf. dog stk. 6«.

Stk. 3. Arabertalsposterne kan sammendrages, hvis sammendragningen fremmer overskueligheden.

Stk. 4. Opstilling og benævnelse af arabertalsposter skal tilpasses, når virksomhedens særlige karakter gør det påkrævet.

Stk. 5. ---

38. I *§ 23, stk. 3,* indsættes efter »overskueligheden«: », jf. dog stk. 6«.

39. I *§ 23, stk. 4,* indsættes efter »påkrævet«: », jf. dog stk. 6«.

40. I *§ 23* indsættes som *stk. 6*:

»*Stk. 6.* Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler, der begrænser mulighederne for at fravige skemaerne for balance og resultatopgørelse i henhold til stk. 2, 2. og 3. pkt., samt stk. 3 og 4, i det omfang dette er nødvendigt for, at årsrapporter m.v. kan indberettes digitalt.«

§ 26. ---

Stk. 2. Forudbetalinger fra kunder kan på en synlig måde modregnes inden for aktivposten »Varebeholdninger« henholdsvis posten »Igangværende arbejder for fremmed regning«, i det omfang forudbetalingerne vedrører de pågældende poster.

Stk. 3. ---

41. *§ 26, stk. 2,* ophæves.

Stk. 3 bliver herefter stk. 2.

§ 30. Indtægter og omkostninger, der hidrører fra begivenheder, som ikke hører under den ordinære drift, og som derfor ikke forventes at være tilbagevendende, skal klassificeres som ekstraordinære indtægter og omkostninger.

42. *§ 30* ophæves.

§ 31. Ledelsens forslag til beslutning om anvendelse af virksomhedens overskud eller dækning af underskud skal placeres i tilknytning til resultatopgørelsen, jf. dog § 56, stk. 3, 2. pkt. og som en særlig post i egenkapitalen under »Overført overskud eller underskud«, jf. bilag 2, skema 1 eller 2, jf. dog § 48.

43. *§ 31* affattes således:

»**§ 31.** Ledelsens forslag til beslutning om anvendelse af virksomhedens overskud eller dækning af underskud skal placeres i tilknytning til resultatopgørelsen. Ledelsens forslag til udbytte skal fremgå som en særlig post i egenkapitalen under "Overført overskud eller underskud", jf. bilag 2, skema 1 eller 2.

Stk. 2. Er der foretaget udlodning af ekstraordinært udbytte i regnskabsåret, skal dette fremgå særskilt af resultatdisponeringen. Er der foretaget udlodning af ekstraordinært udbytte efter regnskabsårets udløb, skal dette fremgå i tilknytning til resultatdisponeringen.«

§ 33. --- Virksomheden kan endvidere undlade at indregne udviklingsprojekter og internt oparbejdede immaterielle rettigheder såsom patenter, koncessioner, varemærker og lignende rettigheder. ---

44. *§ 33, stk. 1, 3. pkt.,* affattes således:

»Virksomheden kan endvidere undlade at indregne internt oparbejdede udviklingsprojekter og heraf følgende immaterielle rettigheder såsom patenter og lignende rettigheder.«

45. I *§ 33* indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Uanset stk. 1 kan eventualaktiver først indregnes, når det er overvejende sandsynligt, at de vil resultere i, at fremtidige økonomiske fordele vil tilflyde virksomheden.«

Stk. 2-3. ---

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

§ 34. Virksomheden kan indregne kapitalandele i virksomheder ved pro rata-konsolidering, jf. § 124, hvis den leder disse virksomheder sammen med en eller flere andre virksomheder og den hæfter fuldt ud for alle eller kun for en forholdsmæssig del af den fælles ledede virksomheds forpligtelser. Virksomheden medtager posterne i den fælles ledede virksomheds regnskab i forhold til dens ejerandel af den fælles ledede virksomheds egenkapital. Virksomheden skal indregne og måle posterne efter sin egen regnskabspraksis.

46. *§ 34* ophæves.

§ 36. ---

47. I *§ 36* indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Ved overtagelse af en bestående virksomhed finder §§ 121-123 tilsvarende anvendelse.«

§ 37. --- Denne måles til den salgsværdi, der kan konstateres for de pågældende aktiver eller forpligtelser på et velfungerende marked. --- Eksisterer der heller ikke et velfungerende marked for disse bestanddele, skal dagsværdien så vidt muligt måles til en tilnærmet salgsværdi ved hjælp af den for aktivet eller forpligtelsen relevante kapitalværdi, hvis denne kan beregnes ved hjælp af almindeligt accepterede værdiansættelsesmodeller og -teknikker. ---

48. I *§ 37, stk. 1, 2.* og *4. pkt.,* ændres »velfungerende« til: »aktivt«.

Stk. 2. ---

Stk. 3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse på

49. I *§ 37, stk. 3, nr. 3,* ændres »kapitalandele og« til: »kapitalandele,«.

1)-2) ---

3) egne kapitalandele og

4) andre finansielle instrumenter, som Erhvervsstyrelsen ved bekendtgørelse har undtaget fra bestemmelserne i stk. 1 eller 2.

50. *§ 37, stk. 3, nr. 4*, ophæves, og i stedet indsættes:

»4) egenkapitalinstrumenter udstedt af virksomheden,

5) kontrakter om betinget vederlag for erhvervelse af virksomhed i forbindelse med en virksomhedssammenslutning,

6) råvarebaserede kontrakter, som giver parterne ret til at afregne kontant eller i andre finansielle instrumenter, og som derfor anses som afledte finansielle instrumenter, og som

a) er indgået for at sikre og fortsat sikrer virksomhedens forventede krav med hensyn til køb, salg eller anvendelse,

b) fra første færd blev indgået med henblik herpå, og

c) forventes at blive afregnet ved levering af råvaren, og

7) andre finansielle instrumenter med sådanne særlige egenskaber, at instrumenterne i overensstemmelse med, hvad der er almindeligt accepteret, indregnes og måles anderledes end andre finansielle instrumenter.«

51. I *§ 37* indsættes som *stk. 4* og *5*:

»*Stk. 4.* Uanset stk. 1-3 kan virksomheden undlade at måle kapitalandele, som ikke er optaget til handel på et aktivt marked, til dagsværdi.

Stk. 5. Uanset stk. 1-4 kan virksomheden indregne og måle finansielle aktiver og forpligtelser i overensstemmelse med de internationale regnskabsstandarder, der er vedtaget af Kommissionen i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) Nr. 1606/2002 af 19. juli 2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder, samt efterfølgende ændringer, som vedtages af Kommissionen i overensstemmelse med den nævnte forordning. Anvender virksomheden denne mulighed, skal der gives de oplysninger om finansielle aktiver og forpligtelser, som er krævet i de nævnte standarder.«

52. Efter § 37 indsættes:

»**§ 37 a.** Finansielle aktiver og forpligtelser eller bestanddele heraf kan uanset § 37, stk. 2, måles til dagsværdi, når de er effektivt sikret af et sikringsinstrument, der i henhold til § 37, stk. 1, skal måles til dagsværdi.«

§ 38. Virksomheder, der som hovedaktivitet udøver investeringsvirksomhed, kan efter første indregning løbende regulere de i stk. 2 nævnte aktiver, som er omfattet af investeringsaktiviteten og dermed forbundne finansielle forpligtelser, til dagsværdi.

53. *§ 38, stk. 1,* affattes således:

»Efter første indregning kan investeringsejendomme løbende reguleres til dagsværdi.«

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder anvendelse på investeringer i finansielle aktiver, investeringsejendomme, råstoffer og lignende materielle aktiver samt finansielle forpligtelser, der er forbundet dermed. Anvendelse kan ske på samtlige investeringsaktiver eller på enkelte kategorier af investeringsaktiver samt de finansielle forpligtelser, der er forbundet dermed.

54. *§ 38, stk. 2,* ophæves.

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 2 og 3.

Stk. 3. Virksomheder, der som hovedaktivitet omdanner levende dyr eller planter biologisk med henblik på salg, forarbejdning, forbrug eller avl af yderligere dyr og planter, kan efter første indregning løbende regulere disse aktiver til dagsværdi.

55. I *§ 38, stk. 3,* der bliver stk. 2, udgår »som hovedaktivitet«.

Stk. 4. Bestemmelserne i § 37, stk. 1, 2.-4. pkt., finder anvendelse på stk. 1 og 3.

56. *§ 38, stk. 4,* der bliver stk. 3, affattes således:

»*Stk. 3.* § 37, stk. 1, 2.-5. pkt., finder tilsvarende anvendelse på stk. 1 og 2.«

§ 40. Kostprisen for anlægsaktiver skal indeholde alle omkostninger, der er foranlediget af anskaffelsen indtil det tidspunkt, hvor aktivet er klar til at blive taget i brug, eller som direkte kan henføres til det fremstillede aktiv. ---

57. I *§ 40* indsættes efter 1. pkt.:

»Kostprisen for anlægsaktiver kan desuden indeholde de omkostninger, der indirekte kan henføres til det pågældende anlægsaktiv, hvis omkostningerne vedrører fremstillingsperioden.«

§ 41. Virksomheden kan vælge at opskrive materielle anlægsaktiver og kapitalandele i dattervirksomheder og associerede virksomheder til dagsværdi. Immaterielle anlægsaktiver kan ikke opskrives.

58. *§ 41, stk. 1,* affattes således:

»Virksomheden kan opskrive immaterielle og materielle anlægsaktiver og kapitalandele i dattervirksomheder og associerede virksomheder til dagsværdi. Immaterielle anlægsaktiver kan dog alene opskrives, hvis de handles på et aktivt marked.«

Stk. 2. Bestemmelserne i § 37, stk. 1, 2.-4. pkt., finder anvendelse, dog således at genanskaffelsesværdi eller nettorealisationsværdi kan anvendes, hvis en tilnærmet salgspris ikke kan opnås.

59. I *§ 41, stk. 2,* og *§ 43 a, stk. 6, 3. pkt.,* ændres »§ 37, stk. 1, 2.-4. pkt.,« til: »§ 37, stk. 1, 2.-5. pkt.,«.

§ 43 a. ---

Stk. 2-5. ---

Stk. 6. --- Kapitalandele i virksomheder omfattet af § 114, stk. 2, nr. 3, kan dog måles til dagsværdi efter § 37, stk. 1, 2.-4. pkt. ---

§ 41. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. ---

1)-2) ---

3) ---, eller

60. I *§ 41, stk. 3, nr. 3,* udgår »eller«.

4) tilbageføres på grund af ændret regnskabsmæssigt skøn, jf. § 52.

61. I *§ 41, stk. 3, nr. 4,* ændres »§ 52.« til: »§ 52, eller«.

62. I *§ 41, stk. 3, 3. pkt.,* indsættes som *nr. 5*:

»5) reduceres i værdi som følge af afskrivninger.«

§ 42 Anlægsaktiver, der ikke løbende reguleres til dagsværdi efter §§ 37 eller 38, skal nedskrives til en lavere genindvindingsværdi.

63. I *§ 42, stk. 1,* ændres »§§ 37 eller 38« til: »§§ 37, 37 a eller 38«.

§ 42. ---

Stk. 2. ---

64. I *§ 42* indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Den i stk. 1 nævnte lavere værdi kan ikke opretholdes, når begrundelsen for nedskrivningen ikke længere består. Nedskrivning på goodwill kan dog ikke tilbageføres.«

§ 43. ---

Stk. 2. Afskrivninger skal beregnes under hensyntagen til aktivets forventede restværdi efter afsluttet brugstid målt til værdien på tidspunktet for brugstidens begyndelse.

65. I *§ 43, stk. 2,* udgår »målt til værdien på tidspunktet for brugstidens begyndelse«.

Stk. 3. Uanset stk. 1 må immaterielle anlægsaktiver ikke afskrives over en periode, der overstiger 20 år.

66. *§ 43, stk. 3,* affattes således:

»*Stk. 3.* I særlige tilfælde, hvor en virksomhed ikke er i stand til pålideligt at skønne over brugstiden for goodwill og udviklingsomkostninger, skal denne antages at være 10 år.«

§ 44. Kostprisen for omsætningsaktiver skal indeholde de omkostninger, der er foranlediget af anskaffelsen, eller som direkte kan henføres til det fremstillede aktiv. Distributions-omkostninger må ikke indgå i kostprisen. Herudover kan renter af kapital, der er lånt til at finansiere fremstilling af varer, og som vedrører fremstillingsperioden, indregnes i kostprisen.

67. *§ 44* affattes således:

»**§ 44.** Kostprisen for omsætningsaktiver skal indeholde de omkostninger, der er foranlediget af anskaffelsen, eller som direkte kan henføres til det fremstillede aktiv.

Stk. 2. Kostprisen for omsætningsaktiver kan desuden indeholde de omkostninger, der indirekte kan henføres til det pågældende omsætningsaktiv, hvis omkostningerne vedrører fremstillingsperioden. Herudover kan renter af kapital, der er lånt til at finansiere fremstilling af varer, og som vedrører fremstillingsperioden, indregnes i kostprisen.

Stk. 3. Distributionsomkostninger må ikke indregnes i kostprisen, jf. stk. 1 og 2.«

§ 46. Varebeholdninger kan opskrives til genanskaffelsesværdi. Andre omsætningsaktiver, som ikke løbende reguleres til dagsværdi efter §§ 37 eller 38, kan opskrives til dagsværdi. Bestemmelserne i § 37, stk. 1, 2.-4. pkt., og § 41, stk. 3, finder anvendelse.

Stk. 2. Omsætningsaktiver, der ikke løbende reguleres til dagsværdi efter §§ 37 eller 38, skal nedskrives til en lavere nettorealisationsværdi.

68. *§ 46* affattes således:

»**§ 46.** Omsætningsaktiver, der ikke løbende reguleres til dagsværdi efter §§ 37, 37 a eller 38, skal nedskrives til en lavere nettorealisationsværdi.

Stk. 2. Den i stk. 1 nævnte lavere værdi kan ikke opretholdes, når begrundelsen for nedskrivningen ikke længere består.«

§ 47. Forpligtelser, der er uvisse med hensyn til størrelse eller tidspunkt for afvikling, skal indregnes i balance og resultatopgørelse som hensatte forpligtelser. Herunder skal indregnes udskudt skat, garantiforpligtelser og pensionsforpligtelser, der påhviler virksomheden.

69. I *§ 47, stk. 1,* indsættes som *3. pkt.*:

»Hensatte forpligtelser til omstrukturering skal indregnes, når der er truffet beslutning om omstrukturering, og processen med at gennemføre omstruktureringen er påbegyndt.«

Stk. 2. Hensatte forpligtelser kan måles til dagsværdi. Bestemmelserne i § 37, stk. 1, 2.-4. pkt., finder anvendelse.

70. *§ 47, stk. 2,* affattes således:

»*Stk. 2.* Hensatte forpligtelser, som ikke vedrører indkomstskatter, kan måles til kapitalværdi.«

Gældsforpligtelser

§ 48. Uanset definitionen på forpligtelser, jf. bilag 1, C, nr. 5, kan virksomheden indregne ledelsens forslag til udbytte som en forpligtelse under posten »Forslag til udbytte for regnskabsåret«.

71. *Overskriften* før § 48 og *§ 48* ophæves.

§ 49. --- Indtægter efter § 37, stk. 1 og 2, samt § 38, stk. 1 og 3, anses altid for indtjent. ---

72. I *§ 49, stk. 1, 3. pkt.,* ændres »§ 38, stk. 1 og 3,« til: »§ 38, stk. 1 og 2,«.

Stk. 2. Beløb, der opstår som følge af nedenstående, må ikke indregnes i resultatopgørelsen, men skal indregnes direkte på egenkapitalen:

1) Opskrivning efter §§ 41 og 46, tilbageførsel af en sådan opskrivning og omklassifikation af beløb til hensatte forpligtelser, som hidrører fra en sådan opskrivning,

2) indtægter og omkostninger ved køb og salg af egne kapitalandele, i det omfang kapitalandelene ikke indregnes i balancen,

3)-4) ---

5) ændring af metoder og grundlag for indregning henholdsvis måling samt af den anvendte monetære enhed, jf. § 13, stk. 2, og

6) tilbageførsel på grund af fundamentale fejl, jf. § 52, stk. 2.

Stk. 3. ---

§ 50. ---

§ 51. Ændrer virksomheden metoder for indregning, grundlag for måling eller den anvendte monetære enhed, skal de poster i årsregnskabet, der berøres heraf, ændres i overensstemmelse med de nye metoder henholdsvis grundlag ved indregning direkte på egenkapitalen primo. Herunder skal sammenligningstal ændres i overensstemmelse med de nye metoder.

Stk. 2. Ændrer virksomheden indregningsmetoder for at kunne opskrive aktiver, behandles de heraf følgende opskrivninger efter § 41, stk. 3, og indregnes direkte på egenkapitalen.

Stk. 3. ---

§ 52. ---

73. I *§ 49, stk. 2, nr. 1,* ændres »§§ 41 og 46« til: »§ 41«.

74. I *§ 49, stk. 2, nr. 2,* udgår », i det omfang kapitalandelene ikke indregnes i balancen«.

75. I *§ 49, stk. 2, nr. 5,* ændres »jf. § 13, stk. 2, og« til: »jf. § 13, stk. 2,«.

76. I *§ 49, stk. 2, nr. 6,* ændres »fundamentale« til: »væsentlige«.

77. I *§ 49, stk. 2, nr. 6,* ændres »jf. § 52, stk. 2,« til: »jf. § 52, stk. 2, og«.

78. I *§ 49, stk. 2,* indsættes som *nr. 7*:

»7) aktuarmæssige gevinster og tab, som indgår i opgørelsen af pensionsforpligtelsen.«

79. I *§ 50* indsættes som *stk. 2:*

»*Stk. 2.* Bruttoværdien af de modregnede beløb skal oplyses i noterne.«

80. *§ 51, stk. 1* og *2,* affattes således:

»Ændrer virksomheden regnskabspraksis, skal de poster i årsregnskabet, der berøres heraf, ændres i overensstemmelse med den nye praksis ved indregning af effekten af ændringen direkte på egenkapitalen primo regnskabsåret. Sammenligningstal skal ændres i overensstemmelse med den nye praksis.

Stk. 2. Ændrer virksomheden regnskabspraksis for at kunne opskrive aktiver efter § 41, stk. 1, skal der ske indregning direkte på egenkapitalen. Opskrivninger skal behandles efter § 41, stk. 3. Sammenligningstal skal ikke tilpasses.«

Stk. 2. Var årsregnskabet vedrørende tidligere regnskabsår urigtig i en sådan grad, at årsregnskabet ikke ville have givet et retvisende billede (fundamentale fejl), skal den beløbsmæssige effekt af korrektionen indregnes direkte på egenkapitalen primo, og sammenligningstallene for tidligere år skal tilpasses.

81 *§ 52, stk. 2,* affattes således:

»*Stk. 2.* Indeholder årsregnskabet vedrørende tidligere regnskabsår væsentlige fejl, skal den beløbsmæssige effekt af korrektionen indregnes direkte på egenkapitalen primo regnskabsåret, og sammenligningstallene for tidligere år skal tilpasses.«

82. Efter § 52 indsættes i *kapitel 7*:

»**§ 52 a.** Noter til årsregnskabet skal præsenteres i samme rækkefølge som de poster i resultatopgørelsen og balancen, de vedrører.«

§ 53. ---

Stk. 2. Af redegørelsen skal for de relevante poster i det mindste fremgå:

1) Indregningsmetoderne og målegrundlag for aktiver og forpligtelser, herunder om, hvorvidt renter indregnes i kostprisen, og efter hvilke metoder og grundlag der foretages op-, ned- og afskrivninger samt op- og nedreguleringer. Herunder skal nævnes:

a) For finansielle aktiver og forpligtelser, der måles til kapitalværdi eller amortiseret kostpris, skal forudsætningerne for den valgte beregningsmetode oplyses.

b) For investeringsaktiver og biologiske aktiver, der måles til dagsværdi efter § 38, skal forudsætningerne for den valgte beregningsmetode oplyses.

c) Afskrivningsmetode, skøn over restværdi og brugstid i forbindelse med afskrivning af anlægsaktiver. Overstiger afskrivningsperioden for immaterielle anlægsaktiver 5 år, skal det oplyses og begrundes konkret og fyldestgørende.

d) Metoder for indregning og måling af nettoomsætning, uanset om virksomheden undlader at oplyse nettoomsætningen, jf. § 32.

2)-3)---

4) Hvis forslag til udbytte indregnes som forpligtelse efter § 48.

5) ---

83. *§ 53, stk. 2, nr. 1, litra a-c,* ophæves, og i stedet indsættes:

»a) De værdiansættelsesmodeller og -teknikker, som er anvendt ved opgørelsen af dagsværdien, når aktiver eller forpligtelser måles til dagsværdi, jf. §§ 37-38, og dagsværdien ikke måles på grundlag af observationer på et aktivt marked.

b) Afskrivningsmetode, skøn over restværdi og brugstid i forbindelse med afskrivning af anlægsaktiver. Afskrivningsperioden for goodwill skal begrundes.«

Litra d bliver herefter litra c.

84. *§ 53, stk. 2, nr. 4,* affattes således:

»4) Indregningsmetoderne og målegrundlag anvendt ved virksomhedssammenslutninger.«

§ 54. Ændres regnskabsmæssige skøn, jf. § 52, skal de ændrede skøn forklares, ligesom den beløbsmæssige indvirkning på aktiver, passiver, den finansielle stilling og resultatet så vidt muligt skal oplyses. Tilsvarende gælder, hvis indregning og måling af aktiver og forpligtelser ændres som følge af fejl, herunder fundamentale fejl.

85. I *§ 54, 2. pkt.,* ændres »fejl, herunder fundamentale fejl« til: »væsentlige fejl«.

Bevægelser på egenkapitalen

§ 56. Virksomheden skal oplyse om bevægelser på egenkapitalen i en summarisk egenkapitalopgørelse, jf. stk. 2 og 3, eller i en fuldstændig egenkapitalopgørelse, jf. stk. 4. Indholdet af bevægelserne i egenkapitalopgørelsen efter stk. 2 og 3 eller 4 skal fremgå af benævnelsen eller af noterne.

Stk. 2. Den summariske egenkapitalopgørelse skal for den samlede egenkapital indeholde oplysning om

1) størrelsen primo regnskabsåret,

2) tilgang i løbet af regnskabsåret,

3) afgang i løbet af regnskabsåret og

4) størrelsen ultimo regnskabsåret.

Stk. 3. I opgørelsen efter stk. 2 skal særskilt fremgå til- og afgang i posten »Reserve for opskrivninger« samt beløb, som indregnes direkte på egenkapitalen i henhold til § 49, stk. 2, nr. 3 og 4. Endvidere skal ledelsens forslag til beslutning om anvendelse af overskud eller dækning af tab fremgå af opgørelsen, hvis dette ikke er oplyst i tilknytning til resultatopgørelsen, jf. § 31.

Stk. 4. Den fuldstændige egenkapitalopgørelse skal for hver post under egenkapitalen indeholde de i stk. 2 nævnte oplysninger. For virksomhedskapitalen skal de i stk. 2 nævnte oplysninger gives for de 4 foregående regnskabsår, hvis der i denne periode har været bevægelser på posten.

86. *Overskriften* før § 56 og *§ 56* ophæves.

§ 58. Op- eller nedskriver virksomheden aktiver, som ikke løbende reguleres til dagsværdi, jf. §§ 37 og 38, skal følgende beløb oplyses:

1) For anlægsaktiver, forskellen mellem de enkelte opskrevne posters værdi og den værdi, posten ville have haft, hvis opskrivning ikke havde været foretaget.

87. *§ 58* affattes således:

»**§ 58.** Opskriver virksomheden anlægsaktiver, som ikke løbende reguleres til dagsværdi efter §§ 37-38, skal følgende oplyses:

1) Den regnskabsmæssige værdi i balancen, som ville have været indregnet, hvis opskrivning efter § 41, stk. 1, ikke havde været foretaget.

2) Årets tilbageførsler af op- og nedskrivninger på omsætningsaktiver.

3) Årets nedskrivninger af omsætningsaktiver, som overstiger normale nedskrivninger.

2) Om posten »Reserve for opskrivning« under egenkapitalen:

a) Størrelsen primo regnskabsåret,

b) tilgang i løbet af regnskabsåret,

c) årets tilbageførsler af tidligere års opskrivninger,

d) årets afskrivninger,

e) afgang i løbet af regnskabsåret og

f) størrelsen ultimo regnskabsåret.«

88. Efter § 58 indsættes:

»**§ 58 a.** Måles aktiver eller forpligtelser til dagsværdi, jf. §§ 37-38, og måles dagsværdien ikke på grundlag af observationer på et aktivt marked, skal der oplyses om de centrale forudsætninger, som er anvendt ved beregningen.

Stk. 2. Oplysningerne i stk. 1 kan gives samlet for en kategori eller en gruppe af aktiver, hvis de centrale forudsætninger for dagsværdiberegningen i kategorien henholdsvis gruppen af aktiver ikke afviger væsentligt indbyrdes.

§ 58 b. For afledte finansielle instrumenter, som løbende måles til dagsværdi, jf. § 37, stk. 1, skal der oplyses om omfanget og karakteren af instrumenterne, samt væsentlige betingelser, som kan få betydning for beløbet, tidspunktet og sikkerheden for fremtidige pengestrømme.

Stk. 2. Oplysningerne i stk. 1 kan gives samlet for ensartede afledte finansielle instrumenter.

§ 58 c. Virksomheden skal oplyse om de positive og negative forskelsbeløb, som konstateres ved første indregning af kapitalandele efter § 43 a. Forskelsbeløbene beregnes efter § 121, jf. §§ 122 og 123.«

§ 64. Virksomheden skal oplyse om sine eventualforpligtelser. Herunder skal den angive beløbene for henholdsvis pensions-, kautions- og garantiforpligtelser, diskonterede veksler og andre eventualforpligtelser, som ikke er indregnet i balancen. Oplysningerne skal gives for hver kategori.

89. *§ 64* affattes således:

»**§ 64.** Virksomheden skal oplyse om den samlede størrelse af sine eventualforpligtelser, herunder leasing-, kautions- og garantiforpligtelser samt andre eventualforpligtelser, som ikke er indregnet i balancen.

Stk. 2. Har virksomheden indgået leje- eller leasingkontrakter, skal forpligtelserne i henhold til kontrakterne særskilt angives, medmindre de er indregnet i balancen.

Stk. 3. De i stk. 1 og 2 omhandlede forpligtelser over for en modervirksomhed og dennes øvrige dattervirksomheder skal oplyses særskilt, specificeret for hver kategori.

Stk. 4. Har virksomheden stillet pant eller anden sikkerhed i aktiver, skal den oplyse dette og herunder angive det samlede omfang af pantsætningerne samt de pantsatte aktivers samlede regnskabsmæssige værdi.

Stk. 2. Har virksomheden stillet pant eller anden sikkerhed i aktiver, skal den oplyse dette og angive det samlede omfang af pantsætninger og sikkerhedsstillelser samt angive den regnskabsmæssige værdi af de pantsatte aktiver henholdsvis de aktiver, der er stillet sikkerhed i.

Stk. 3. Forpligtelser, som nævnt i stk. 1, samt pantsætninger og sikkerhedsstillelser, som nævnt i stk. 2, over for tilknyttede henholdsvis associerede virksomheder skal oplyses særskilt.«

§ 67. ---

90. Efter § 67 indsættes før overskriften før § 68:

»Resultatopgørelsen

§ 67 a. Virksomheden skal oplyse om størrelsen og arten af indtægts- eller omkostningsposter, som er særlige på grund af deres størrelse eller art. Der skal herunder gives oplysning om årets

1) tilbageførsler af nedskrivninger på omsætningsaktiver,

2) nedskrivninger på omsætningsaktiver, som overstiger normale nedskrivninger,

3) nedskrivninger på anlægsaktiver og

4) tilbageførsler af nedskrivninger på anlægsaktiver.«

§ 68. (Ophævet)

91. Efter overskriften efter § 67 indsættes:

»**§ 68.** Virksomheden skal angive det gennemsnitlige antal beskæftigede i regnskabsåret.«

§ 71. Virksomheden skal oplyse navn og hjemsted for de modervirksomheder, der udarbejder koncernregnskab for den største henholdsvis mindste koncern, hvori virksomheden indgår som dattervirksomhed. Det skal endvidere oplyses, hvor de pågældende udenlandske modervirksomheders koncernregnskaber kan rekvireres.

92. *§ 71* affattes således:

»§ 71. Virksomheden skal oplyse navn og hjemsted for den modervirksomhed, der udarbejder koncernregnskab for den mindste koncern, hvori virksomheden indgår som dattervirksomhed.«

§ 72. Virksomheden skal oplyse navn, hjemsted og retsform for hver dattervirksomhed, associeret virksomhed og for hvert interessent- eller kommanditselskab, i hvilket virksomheden er interessent eller komplementar.

93. *§ 72* ophæves.

Stk. 2. Virksomheden skal endvidere for hver dattervirksomhed og associeret virksomhed oplyse,

1) hvor stor en andel virksomheden ejer og

2) størrelsen af egenkapital og resultat ifølge den senest godkendte årsrapport.

Stk. 3. Oplysningerne om egenkapital og resultat i stk. 2, nr. 2, kan undlades, hvis

1) den pågældende datter- eller associerede virksomhed ikke er forpligtet til at offentliggøre årsrapport og virksomheden ejer mindre end 50 pct. af egenkapitalen,

2) den pågældende datter- eller associerede virksomheds regnskab indgår ved konsolidering i virksomhedens koncernregnskab eller

3) virksomheden indregner kapitalandelene i den pågældende datter- eller associerede virksomhed til dennes regnskabsmæssige indre værdi.

Stk. 4. Oplysningerne i stk. 1 kan udelades, hvis de kan volde betydelig skade for virksomheden selv eller de i stk. 1 omhandlede virksomheder. Udeladelse af oplysninger af denne grund skal nævnes.

§ 73. Har et aktieselskab, et anpartsselskab, et partnerselskab (kommanditaktieselskab) eller en erhvervsdrivende fond et tilgodehavende hos medlemmer af ledelsen, skal virksomheden angive summen af disse tilgodehavender fordelt på hver ledelseskategori. ---

94. I *§ 73, stk. 1, 1. pkt.,* ændres »et aktieselskab, et anpartsselskab, et partnerselskab (kommanditaktieselskab) eller en erhvervsdrivende fond« til: »en virksomhed«.

§ 73. --- For hver kategori skal angives de væsentligste vilkår, herunder rentefod, og de beløb, der er tilbagebetalt i året. ---

Stk. 2. ---

95. I *§ 73, stk. 1,* indsættes efter 2. pkt.:

»Herudover skal for hver kategori oplyses om nedskrivninger på indregnede beløb, og om der er givet afkald, herunder delvist afkald, på indregnede beløb.«

Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse for ledelsesmedlemmer i modervirksomheder.

Stk. 4. Stk. 1-3 finder tilsvarende anvendelse for personer, der står de omhandlede ledelsesmedlemmer særligt nær.

96. *§ 73, stk. 3* og *4,* ophæves.

Virksomhedskapitalen m.v.

§ 75. Består virksomhedskapitalen i et aktie- eller anpartsselskab af flere klasser, skal disse speci-

97. *Overskriften* før § 75 og *§§ 75* og *76* ophæves.

ficeres. Antallet af aktier eller anparter og deres pålydende værdi skal angives for hver klasse. For aktieselskaber skal i alle tilfælde angives antal og pålydende værdi.

Stk. 2. De faktiske omkostninger ved stiftelse af et aktieselskab og ved forhøjelse af aktiekapitalen skal oplyses i førstkommende årsrapport.

§ 76. Ejer en virksomhed egne kapitalandele, skal den oplyse

1) antal og pålydende værdi med angivelse af procentdel af virksomhedskapitalen af egne kapitalandele i virksomhedens beholdning,

2) antal og pålydende værdi med angivelse af procentdel af virksomhedskapitalen af de egne kapitalandele, der er erhvervet henholdsvis afhændet i regnskabsåret, samt størrelsen af den samlede købesum henholdsvis salgssum og

3) årsagen til regnskabsårets erhvervelser af egne kapitalandele.

Stk. 2. Tilsvarende oplysninger skal gives for de egne kapitalandele, virksomheden har erhvervet til sikkerhed.

Virksomhedens væsentligste aktiviteter

§ 76 a. Der skal gives en beskrivelse af virksomhedens væsentligste aktiviteter. Udarbejder virksomheden ledelsesberetning, jf. § 77, kan beskrivelsen af disse placeres i ledelsesberetningen.

Ledelsesberetning

§ 77. Er der sket væsentlige ændringer i virksomhedens aktiviteter og økonomiske forhold, skal årsregnskabet suppleres med en ledelsesberetning, der redegør for disse ændringer.

98. *Overskriften* før § 76 a, *§ 76 a, overskriften* før § 77 og *§ 77* ophæves, og i stedet indsættes:

»Ledelsesberetningen

§ 76 a. Ledelsesberetningen skal

1) beskrive virksomhedens væsentligste aktiviteter og

2) redegøre for eventuelle væsentlige ændringer i virksomhedens aktiviteter og økonomiske forhold.

§ 77. Ejer en virksomhed egne kapitalandele, skal den oplyse

1) antal og pålydende værdi eller, ved kapitalandele uden pålydende værdi, den bogførte pariværdi med angivelse af, hvilken procentdel virksomhedens beholdning af egne kapitalandele udgør af virksomhedskapitalen,

2) antal og pålydende værdi eller, ved kapitalandele uden pålydende værdi, den bogførte pariværdi med angivelse af, hvilken procentdel virksomhedens beholdning af egne kapitalandele udgør af virksomhedskapitalen, der er erhvervet henholds-

vis afhændet i regnskabsåret, samt størrelsen af den samlede købesum henholdsvis salgssum og

3) årsager til erhvervelser af egne kapitalandele i regnskabsåret.

Stk. 2. Stk. 1 gælder tilsvarende for egne kapitalandele, virksomheden har erhvervet til sikkerhed.«

§ 78. En virksomhed, der er omfattet af regnskabsklasse C, skal udarbejde en årsrapport, der i det mindste består af en ledelsespåtegning, balance, resultatopgørelse, pengestrømsopgørelse, noter, herunder redegørelse for anvendt regnskabspraksis og opgørelse over bevægelserne i egenkapitalen, samt en ledelsesberetning. Når et årsregnskab og et eventuelt koncernregnskab er revideret, indgår revisionspåtegningen m.v. i årsrapporten, jf. § 135, stk. 1 og 5. Ud over reglerne i §§ 11-17 finder § 19, stk. 1 og 3, og § 20, stk. 2, anvendelse. Endvidere finder reglerne i §§ 23-76 og 79-101 anvendelse. Kommer regler i §§ 23-76 i strid med regler i §§ 79-101, har reglerne i §§ 79-101 forrang. Ønsker virksomheden at aflægge årsrapport efter internationale regnskabsstandarder, finder § 137 anvendelse.

99. *§ 78, stk. 1,* ophæves, og i stedet indsættes:

»En virksomhed, der er omfattet af regnskabsklasse C, skal udarbejde en årsrapport, der i det mindste består af en ledelsespåtegning, jf. dog § 9 a, stk. 1, balance, resultatopgørelse, egenkapitalopgørelse, pengestrømsopgørelse, noter og en ledelsesberetning.

Stk. 2. Når et årsregnskab og et eventuelt koncernregnskab er revideret, indgår revisionspåtegningen m.v. i årsrapporten, jf. § 135, stk. 1 og 5.

Stk. 3. §§ 11-17, § 19, stk. 1, 2 og 4, § 20, stk. 2, §§ 23-30, 32-39, § 40, 1. og 3. pkt., §§ 41-43, § 44, stk. 1 og 3, §§ 45-64, 66-70, 73, 74, 77-77 b, 78 a og 80-101 finder anvendelse.

Stk. 4. Kommer regler i §§ 23-30, 32-39, § 40, 1. og 3. pkt., §§ 41-43, § 44, stk. 1 og 3, §§ 45-64, 66-70, 73, 74, 77-77 b og 78 a i strid med regler i §§ 80-101, har reglerne i §§ 80-101 forrang.

Stk. 5. Ønsker en virksomhed at aflægge årsrapport efter de internationale regnskabsstandarder, finder § 137 anvendelse.«

Stk. 2-3. ---

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 6 og 7.

§ 78. ---

100. I *§ 78, stk. 3,* der bliver stk. 7, indsættes efter »regnskabsklasse A eller B,«: »eller som er ophørt med at anvende § 78 a,«.

101. Efter § 78 indsættes:

»Undtagelse for mellemstore dattervirksomheder

§ 78 a. Dattervirksomheder, der i henhold til § 7 er mellemstore virksomheder, kan uanset § 7, stk. 1, nr. 3, vælge at aflægge årsrapport efter bestemmelserne for regnskabsklasse B, jf. afsnit III, bortset fra bestemmelserne i §§ 22 a og 22 b, hvis

1) dattervirksomhedens regnskab indgår ved fuld konsolidering i et koncernregnskab, der er aflagt af en modervirksomhed,

2) modervirksomheden henhører under lovgivningen i et EU/EØS-land,

3) koncernregnskabet er udarbejdet efter reglerne i denne lov eller, hvis den pågældende modervirksomhed er udenlandsk, efter reglerne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU med senere ændringer, og det er revideret og offentliggjort efter de nævnte regler,

4) alle dattervirksomhedens virksomhedsdeltagere har erklæret sig indforstået med fremgangsmåden for det pågældende regnskabsår,

5) modervirksomheden har erklæret, at den indestår for dattervirksomhedens eksisterende forpligtelser samt forpligtelser, som opstår i perioden, indtil dattervirksomheden har indsendt årsrapport, for et senere regnskabsår, hvor undtagelsen ikke er anvendt, og denne årsrapport er modtaget og offentliggjort efter reglerne i kapitel 19 og 20, og

6) det oplyses i såvel dattervirksomhedens årsrapport som i det omhandlede koncernregnskab, at dattervirksomheden har aflagt årsrapport under henvisning til denne paragraf.

Stk. 2. Dattervirksomheder, der anvender undtagelsen i stk. 1, kan lade revisionen af årsregnskabet og et eventuelt koncernregnskab udføre efter Erhvervsstyrelsens erklæringsstandard for små virksomheder, jf. § 135, stk. 1, 2. pkt.

Stk. 3. Dattervirksomheder, der anvender undtagelsen i stk. 1, skal indsende deres årsrapport sammen med de i § 146 a nævnte dokumenter.«

§ 79. Resultatopgørelsen skal opstilles i overensstemmelse med bilag 2, skema 5 eller 6.

102. *§ 79* ophæves.

§ 80. Virksomheden skal oplyse om de aktiviteter (ophørende aktiviteter), der i henhold til en samlet plan skal afhændes, lukkes eller opgives, forudsat de kan udskilles fra de øvrige aktiviteter. Herunder skal så vidt muligt oplyses, med hvilke beløb de ophørende aktiviteter indgår i posterne »Nettoomsætning«, »Årets resultat«, »Anlægsaktiver« og

103. *§ 80* affattes således:

»**§ 80.** Virksomheden skal i en linje i henholdsvis resultatopgørelsen og balancen særskilt præsentere de aktiviteter, der i henhold til en samlet plan skal afhændes, lukkes eller opgives, medmindre de ikke kan udskilles fra de øvrige aktiviteter.

»Omsætningsaktiver«, jf. dog § 81, for så vidt angår nettoomsætning.

§ 81. § 32 om undtagelser for oplysning om nettoomsætning m.v. gælder ikke for store virksomheder. Disse skal derfor i resultatopgørelsen vise nettoomsætningen tillige med de i bilag 2, skema 5, opregnede poster nr. 2-5 eller de i bilag 2, skema 6, opregnede poster nr. 2, 3 og 6.

§ 103. Uanset virksomhedens størrelse skal resultatopgørelsen vise nettoomsætningen tillige med de i bilag 2, skema 5, opregnede poster nr. 2-5, eller de i bilag 2, skema 6, opregnede poster nr. 2, 3 og 6.

§ 82. Virksomheden skal i kostprisen for de anlægs- og omsætningsaktiver, den har fremstillet, jf. §§ 40 og 44, indregne de omkostninger, der indirekte kan henføres til det pågældende produkt, hvis omkostningerne vedrører fremstillingsperioden.

§ 83. Store virksomheder skal indregne udviklingsprojekter, der tilsigter at udvikle et bestemt produkt eller en bestemt proces, som virksomheden har til hensigt at fremstille henholdsvis benytte i produktionen. Herunder hører patenter, koncessioner og andre immaterielle aktiver, som følger af et udviklingsprojekt.

Stk. 2. De poster, som er sammendraget i en linje i henholdsvis resultatopgørelsen og balancen efter stk. 1, skal specificeres i noterne.«

104. I *§ 81, 2. pkt.,* og *§ 103* ændres »skema 5« til: »skema 3«.

105. I *§ 81, 2. pkt.,* og *§ 103* ændres »skema 6« til: »skema 4«.

106. *§ 82* affattes således:

»**§ 82.** Virksomheden skal i kostprisen for de varebeholdninger, den har fremstillet, indregne de omkostninger, der indirekte kan henføres til varebeholdninger, hvis omkostningerne vedrører fremstillingsperioden.«

107. I *§ 83, 2. pkt.,* udgår », koncessioner«.

108. I § 83 indsættes som *stk. 2:*

»Stk. 2. Indregnes udviklingsprojekter, jf. stk. 1, skal et beløb svarende til de indregnede udviklingsomkostninger indregnes direkte i posten »Reserve for udviklingsomkostninger« under egenkapitalen. § 41, stk. 3, 2. og 3. pkt., finder tilsvarende anvendelse på denne reserve.«

109. Efter § 86 indsættes i *kapitel 10*:

»Egenkapitalopgørelsen

§ 86 a. Egenkapitalopgørelsen skal for hver post oplyse

1) størrelsen primo regnskabsåret,

2) tilgang i løbet af regnskabsåret,

3) afgang i løbet af regnskabsåret og

4) størrelsen ultimo regnskabsåret.

Stk. 2. Indholdet af årets bevægelser på egenkapitalopgørelsen skal fremgå af benævnelsen eller af noterne.

Stk. 3. I opgørelsen efter stk. 1 skal særskilt fremgå til- og afgange i posterne »Reserve for opskrivninger« og »Reserve for udviklingsomkostninger« samt beløb, som indregnes direkte på egenkapitalen i henhold til § 49, stk. 2, nr. 3 og 4.

Stk. 4. Ledelsens forslag til beslutning om anvendelse af overskud eller dækning af underskud skal fremgå af opgørelsen.«

§ 87. Ud over de i § 53 krævede oplysninger skal redegørelsen for anvendt regnskabspraksis oplyse:

1) Indregningsmetoder og målegrundlag for indirekte produktionsomkostninger, der indregnes under aktiver.

2) Indregningsmetoder og målegrundlag for kapitalandele i dattervirksomheder og associerede virksomheder.

3) Indregningsmetoder og målegrundlag for pengestrømsopgørelsen, herunder oplysning om, hvad virksomheden henregner til likvider. Det skal særskilt oplyses, hvis virksomheden har undladt at udarbejde pengestrømsopgørelse i medfør af § 86, stk. 4.

4) Metoder til opgørelse af nøgletal, der indgår i ledelsesberetningen.

110. *§ 87* affattes således:

»§ 87. Ud over de i § 53 krævede oplysninger skal redegørelsen for anvendt regnskabspraksis indeholder oplysning om indregningsmetoder og målegrundlag for pengestrømsopgørelsen, herunder oplysning om, hvad virksomheden henregner til likvider. Det skal særskilt oplyses, hvis virksomheden har undladt at udarbejde pengestrømsopgørelse i medfør af § 86, stk. 4.

Stk. 2. Virksomheden skal i ledelsesberetningen oplyse om de anvendte metoder til opgørelse af de nøgletal, der indgår i ledelsesberetningen.«

Bevægelser på egenkapitalen

111. *Overskriften* før § 87 a affattes således:

»Virksomhedskapitalen«.

§ 87 a. Virksomheden skal udarbejde en fuldstændig egenkapitalopgørelse i overensstemmelse med § 56, stk. 4, jf. stk. 1, 2. pkt.

112. *§ 87 a* affattes således:

»§ 87 a. Består virksomhedskapitalen i et kapitalselskab af flere klasser, skal disse specificeres, jf. stk. 2 og 3.

Stk. 2. Antallet af aktier eller anparter og deres pålydende værdi skal angives for hver klasse. Ved kapitalandele uden pålydende værdi skal den bogførte pariværdi angives for hver klasse.

Stk. 3. For aktieselskaber skal angives antal og pålydende værdi eller, ved kapitalandele uden pålydende værdi, den bogførte pariværdi.

Stk. 4. Er der i et aktieselskab, anpartsselskab eller et partnerselskab tegnet nye kapitalandele i regnskabsåret, skal antallet og den pålydende værdi eller, ved kapitalandele uden pålydende værdi, den bogførte pariværdi, oplyses.«

§ 88. ---

113. Efter § 88 indsættes:

»**§ 88 a.** Virksomheden skal oplyse om de særlige forudsætninger, som ligger til grund for indregning og måling af udviklingsprojekter og skatteaktiver.

§ 88 b. Har virksomheden finansielle anlægsaktiver, der måles til kostpris, hvor de pågældende aktiver er indregnet til en højere værdi end dagsværdien, skal virksomheden give oplysning om aktivernes dagsværdi, den indregnede værdi og årsagen til, at der ikke er foretaget nedskrivninger. Der skal endvidere gives oplysning om, hvilken dokumentation der ligger til grund for antagelsen om, at den bogførte værdi vil blive genindvundet.

Stk. 2. Oplysningerne kan gives samlet for ensartede grupper af anlægsaktiver.«

§ 93. Har virksomheden optaget lån mod udstedelse af konvertible gældsbreve, skal der for hvert lån angives det udestående beløb, ombytningskursen og den fastsatte frist for ombytning til kapitalandele. ---

114. I *§ 93, stk. 1, 1. pkt.,* ændres »og den fastsatte frist for ombytning til kapitalandele.« til: », den fastsatte frist for ombytning til kapitalandele og eventuelle øvrige rettigheder, som er knyttet hertil.«

115. I *§ 93* indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»*Stk. 2*. Stk. 1, 1. pkt., finder tilsvarende anvendelse på øvrige rettigheder udstedt af virksomheden, som vil kunne medføre afgang af eksisterende eller udstedelse af nye kapitalandele i virksomheden. Oplysningerne skal gives for hver rettighed.«

Stk. 2. --- Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

116. Efter § 93 indsættes før overskriften før § 94:

»Hensatte forpligtelser

§ 93 a. For udskudt skat, jf. § 47, skal i det mindste oplyses om beløbet

1) ved foregående regnskabsårs slutning,

2) indregnet i resultatopgørelsen i regnskabsåret,

3) indregnet direkte på egenkapitalen i regnskabsåret og

4) på balancetidspunktet.«

§ 94 a. ---

Stk. 2. --- Store virksomheder skal tillige oplyse om de risici og fordele, der er forbundet med arrangementerne, og den finansielle indvirkning heraf.

117. I *§ 94 a, stk. 2, 2. pkt.,* ændres »Store virksomheder« til: »Virksomheden«.

118. Efter § 94 a indsættes før overskriften før § 95:

»**§ 94 b.** Oplysningerne om eventualforpligtelser, jf. § 64, stk. 1, skal gives særskilt for kautions- og garantiforpligtelser samt andre eventualforpligtelser, som ikke er indregnet i balancen.

Stk. 2. For leasingaftaler, der oplyses i overensstemmelse med § 64, stk. 1, skal forpligtelserne i henhold til aftalerne oplyses særskilt, medmindre forpligtelserne er indregnet i balancen.«

§ 95. Virksomheden skal forklare

1) ekstraordinære indtægter og omkostninger, jf. § 30, og

2) indtægter og omkostninger, der hidrører fra ændring af regnskabsmæssigt skøn, jf. § 52.

119. *§ 95* affattes således:

»**§ 95.** Virksomheden skal redegøre for indtægter og omkostninger, der hidrører fra ændring af regnskabsmæssigt skøn, jf. § 52.«

120. Efter § 95 indsættes:

»**§ 95 a.** Virksomheden skal oplyse om ledelsens forslag til beslutning om anvendelse af virksomhedens overskud eller dækning af underskud. Ledelsens forslag til udbytte skal fremgå som en særlig post i egenkapitalen under »Overført overskud eller underskud«, jf. bilag 2, skema 1 eller 2.

Stk. 2. Er der foretaget udlodning af ekstraordinært udbytte i regnskabsåret, skal dette oplyses. Er der foretaget udlodning af ekstraordinært udbytte efter regnskabsårets udløb, skal dette ligeledes oplyses.

Stk. 3. Afgivelsen af oplysningerne efter stk. 1 og 2 fritager virksomheden for at give de i § 31 krævede oplysninger.«

§ 96. Store virksomheder skal angive nettoomsætningens fordeling på forretningssegmenter og geografiske segmenter, hvis forretningssegmenterne henholdsvis de geografiske segmenter afviger indbyrdes. ---

Stk. 2-3. ---

§ 97. ---

§ 98. Virksomheden skal give oplysninger efter § 76 for kapitalandele i virksomheden, der besiddes af dattervirksomhederne til eje eller sikkerhed, eller som er erhvervet eller afhændet af dattervirksomhederne i regnskabsåret.

121. *§ 96, stk. 1, 1. pkt.,* affattes således:

»Store virksomheder skal oplyse nettoomsætningens fordeling på aktiviteter samt på geografiske markeder, hvis disse aktiviteter henholdsvis markeder afviger betydeligt indbyrdes med hensyn til tilrettelæggelsen af salget af varer og tjenesteydelser.«

122. Efter § 97 indsættes:

»§ 97 a. Virksomheden skal oplyse navn, hjemsted og retsform for hver dattervirksomhed, associeret virksomhed og for hvert interessent- eller kommanditselskab, i hvilket virksomheden er interessent eller komplementar.

Stk. 2. Virksomheden skal endvidere for hver dattervirksomhed og associeret virksomhed oplyse,

1) hvor stor en andel virksomheden ejer og

2) størrelsen af egenkapital og resultat ifølge den senest godkendte årsrapport.

Stk. 3. Oplysningerne i stk. 2, nr. 2, kan undlades, hvis den pågældende dattervirksomhed eller associerede virksomhed ikke er forpligtet til at offentliggøre årsrapport og virksomheden ejer mindre end 50 pct. af egenkapitalen.

Stk. 4. Oplysningerne i stk. 1 kan udelades, hvis de kan volde betydelig skade for virksomheden selv eller de i stk. 1 omhandlede virksomheder. Anvendelse af 1. pkt. skal oplyses.

§ 97 b. Virksomheden skal oplyse navn og hjemsted for de modervirksomheder, der udarbejder koncernregnskab for den største henholdsvis mindste koncern, hvori virksomheden indgår som dattervirksomhed. Det skal endvidere oplyses, hvor de pågældende udenlandske modervirksomheders koncernregnskaber kan rekvireres.«

123. I *§ 98* ændres »§ 76« til: »§ 77«.

§ 98 a. Virksomheden skal angive det gennemsnitlige antal beskæftigede i regnskabsåret.

Stk. 2. Virksomhedens personaleomkostninger skal specificeres i lønninger, pensioner og andre omkostninger til social sikring, medmindre dette fremgår af resultatopgørelsen.

Stk. 3. De tilsvarende oplysninger og beløb, jf. stk. 1 og 2, for det foregående regnskabsår skal angives.

124. *§ 98 a* affattes således:

»**§ 98 a.** Virksomhedens personale-omkostninger skal specificeres i lønninger, pensioner og andre omkostninger til social sikring, medmindre dette fremgår af resultatopgørelsen.«

§ 98 c. Virksomheden skal oplyse om transaktioner med nærtstående parter, jf. stk. 2, hvis transaktionerne ikke er indgået på normale markedsvilkår. Oplysningerne skal omfatte beløbet for sådanne transaktioner, karakteren af forholdet til den nærtstående part og andre oplysninger om transaktionerne, som er nødvendige for at forstå virksomhedens finansielle stilling.

Stk. 2-6. ---

125. *§ 98 c, stk. 1,* affattes således:

»Har der fundet transaktioner sted mellem virksomheden og dens nærtstående parter, jf. stk. 2, skal virksomheden oplyse om arten af forholdet mellem virksomheden og de nærtstående parter og give de oplysninger om transaktioner og mellemværender, der er nødvendige for en forståelse af forholdets mulige påvirkning af årsregnskabet. Oplysningerne skal som minimum omfatte

1) transaktionernes art og beløbsmæssige størrelse,

2) den beløbsmæssige størrelse af mellemværender samt betingelser for disse,

3) årets nedskrivninger af tilgodehavender fra nærtstående parter og

4) den akkumulerede nedskrivning på eksisterende tilgodehavender.«

126. I *§ 98 c* indsættes som *stk. 7*:

»*Stk. 7*. Oplysningerne efter stk. 1 kan begrænses til at omfatte transaktioner, som ikke er gennemført på normale markedsvilkår. Anvendelse af 1. pkt. skal oplyses.«

127. Efter § 98 c indsættes før overskriften før § 99:

»**§ 98 d.** Der skal gives en beskrivelse af arten af betydningsfulde hændelser, som er indtruffet efter regnskabsårets udløb, og den finansielle virkning heraf.«

§ 99. Ledelsesberetningen skal

1) beskrive virksomhedens hovedaktiviteter,

2)-4) ---

128. I *§ 99, stk. 1, nr. 1,* ændres »hovedaktiviteter« til: »væsentligste aktiviteter«.

5) omtale betydningsfulde hændelser, som er indtruffet efter regnskabsårets afslutning,

6)-11) ---

§ 99 a. Store virksomheder skal supplere ledelsesberetningen med en redegørelse for samfundsansvar, jf. stk. 2-8. Ved virksomheders samfundsansvar forstås, at virksomheder frivilligt integrerer hensyn til blandt andet menneskerettigheder, sociale forhold, miljø- og klimamæssige forhold samt bekæmpelse af korruption i deres forretningsstrategi og forretningsaktiviteter. Har virksomheden ikke politikker for samfundsansvar, skal dette oplyses i ledelsesberetningen.

Stk. 2. Redegørelsen skal indeholde oplysning om:

1) Virksomhedens politikker for samfundsansvar, herunder eventuelle standarder, retningslinjer eller principper for samfundsansvar, som virksomheden anvender.

2) Hvordan virksomheden omsætter sine politikker for samfundsansvar til handling, herunder eventuelle systemer eller procedurer herfor.

3) Virksomhedens vurdering af, hvad der er opnået som følge af virksomhedens arbejde med samfundsansvar i regnskabsåret, samt virksomhedens eventuelle forventninger til arbejdet fremover.

Stk. 3. Hvis virksomheden har politikker for at respektere menneskerettighederne og for at reducere klimapåvirkningen ved virksomhedens aktiviteter, skal redegørelsen efter stk. 1 udtrykkeligt indeholde oplysninger om disse politikker. Hvis virksomheden har sådanne politikker, finder stk. 2 tilsvarende anvendelse. Har virksomheden ikke sådanne politikker, skal dette oplyses i ledelsesberetningen.

Stk. 4. Redegørelsen skal gives i tilknytning til ledelsesberetningen. Virksomheden kan dog i stedet vælge at give redegørelsen

1) i en supplerende beretning til årsrapporten, jf. § 14, hvortil der henvises i ledelsesberetningen, jf. stk. 5, 1. pkt., eller

129. *§ 99, stk. 1, nr. 5,* ophæves.

Nr. 6-11 bliver herefter nr. 5-10.

130. *§ 99 a* affattes således:

»**§ 99 a.** Store virksomheder skal supplere ledelsesberetningen med en redegørelse for samfundsansvar, jf. stk. 2-9. Ved virksomheders samfundsansvar forstås, at virksomheder integrerer hensyn til blandt andet menneskerettigheder, sociale forhold, miljø- og klimamæssige forhold samt bekæmpelse af korruption i deres forretningsstrategi og forretningsaktiviteter.

Stk. 2. Redegørelsen skal som minimum indeholde følgende, jf. dog stk. 3, 6 og 7:

1) Der skal gives en kort beskrivelse af virksomhedens forretningsmodel.

2) Der skal gives oplysning om virksomhedens politikker for samfundsansvar, herunder om eventuelle standarder, retningslinjer eller principper for samfundsansvar, som virksomheden anvender. Der skal som minimum oplyses om politikker for miljø, herunder for at reducere klimapåvirkningen ved virksomhedens aktiviteter, sociale forhold samt medarbejderforhold, respekt for menneskerettigheder, anti-korruption og bestikkelse. For hvert politikområde skal det oplyses, om virksomheden har en politik på det pågældende område, og hvad politikken i givet fald går ud på.

3) For hvert politikområde, jf. nr. 2, skal det oplyses, hvordan virksomheden omsætter sin politik for samfundsansvar til handling, og der skal oplyses om eventuelle systemer eller procedurer herfor. Der skal endvidere gives oplysning om anvendte processer for nødvendig og omhu (”due diligence”), hvis virksomheden anvender sådanne processer.

4) Der skal gives oplysning om de væsentligste risici i relation til virksomhedens forretningsaktiviteter, herunder, hvor det er relevant og proportionalt, i relation til virksomhedens forretningsforbindelser, produkter og tjenesteydelser, som indebærer en særlig risiko for negativ påvirkning af de

2) på virksomhedens hjemmeside, hvortil der henvises i ledelsesberetningen, jf. stk. 5, 2. pkt.

Stk. 5. Erhvervsstyrelsen fastsætter regler om offentliggørelse af redegørelsen for samfundsansvar i en supplerende beretning til årsrapporten og revisors pligter i forhold til de oplysninger, som offentliggøres heri, jf. stk. 4, nr. 1. Erhvervsstyrelsen fastsætter regler om offentliggørelse af redegørelsen for samfundsansvar på virksomhedens hjemmeside, herunder regler om virksomhedens opdatering af oplysningerne på hjemmesiden og revisors pligter i forbindelse med de oplysninger, som offentliggøres på hjemmesiden, jf. stk. 4, nr. 2.

Stk. 6. For virksomheder, som udarbejder koncernregnskab, er det tilstrækkeligt, at oplysningerne efter stk. 1-3 gives for koncernen som helhed.

Stk. 7. En dattervirksomhed, som indgår i en koncern, kan undlade at medtage oplysningerne i sin egen ledelsesberetning, hvis modervirksomheden opfylder oplysningskravene efter stk. 1-3 for den samlede koncern.

Stk. 8. En virksomhed, der oplyser om samfundsansvar efter internationale retningslinjer eller standarder, kan undlade at give de oplysninger, som er anført i stk. 1-3.

Stk. 9. Erhvervsstyrelsen fastsætter regler om, under hvilke betingelser en virksomhed kan oplyse om samfundsansvar efter internationale retningslinjer eller standarder og undlade at give de oplysninger, som er anført i stk. 1-3.

i nr. 2 nævnte områder. Der skal herunder gives oplysning om, hvordan virksomheden håndterer de pågældende risici. Oplysningerne skal gives for hvert enkelt politikområde.

5) Der skal gives oplysning om virksomhedens anvendelse af eventuelle ikke-finansielle nøglepræstationsindikatorer, som er relevante for specifikke forretningsaktiviteter.

6) Der skal gives oplysning om virksomhedens vurdering af, hvilke resultater der er opnået som følge af virksomhedens arbejde med samfundsansvar i regnskabsåret, samt virksomhedens eventuelle forventninger til arbejdet fremover. Oplysningerne skal gives for hvert enkelt politikområde, jf. nr. 2.

Stk. 3. Har virksomheden ikke politikker for samfundsansvar på de i stk. 2, nr. 2, anførte områder, skal dette oplyses i ledelsesberetningen med angivelse af grundene hertil for hvert enkelt af de anførte områder.

Stk. 4. Redegørelsen skal gives i tilknytning til ledelsesberetningen. Virksomheden kan dog i stedet vælge at give redegørelsen

1) i en supplerende beretning til årsrapporten, jf. § 14, hvortil der henvises i ledelsesberetningen, i henhold til regler udstedt i medfør af stk. 8, 1. pkt., eller

2) på virksomhedens hjemmeside, hvortil der henvises i ledelsesberetningen, i henhold til regler udstedt i medfør af stk. 8, 2. pkt.

Stk. 5. For virksomheder, som udarbejder koncernregnskab, er det tilstrækkeligt, at oplysningerne efter stk. 1-3 gives for koncernen som helhed.

Stk. 6. En dattervirksomhed, som indgår i en koncern, kan undlade at medtage oplysningerne i sin ledelsesberetning, hvis en modervirksomhed opfylder oplysningskravene efter stk. 1-3.

Stk. 7. En virksomhed kan undlade at udarbejde en redegørelse om samfundsansvar efter stk. 2, hvis virksomheden oplyser om sine politikker for samfundsansvar efter internationale retningslinjer eller standarder, der indeholder de i stk. 2 anførte oplysninger. Stk. 3 finder tilsvarende anvendelse, hvis oplysningerne ikke dækker de i stk. 2 anførte politikområder.

Stk. 8. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om offentliggørelse af redegørelsen for samfundsansvar i en supplerende beretning til årsrapporten og revisors pligter i forhold til de oplysninger, som offentliggøres heri, jf. stk. 4, nr. 1. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om offentliggørelse af redegørelsen for samfundsansvar på virksomhedens hjemmeside, herunder regler om virksomhedens opdatering af oplysningerne på hjemmesiden og revisors pligter i forbindelse med de oplysninger, som offentliggøres på hjemmesiden, jf. stk. 4, nr. 2.

Stk. 9. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om, på hvilke betingelser en virksomhed kan oplyse om samfundsansvar efter internationale retningslinjer eller standarder.«

§ 99 b. Store virksomheder, der har opstillet måltal for andelen af det underrepræsenterede køn i det øverste ledelsesorgan, skal redegøre for status for opfyldelsen af det opstillede måltal, herunder for, hvorfor virksomheden i givet fald ikke har nået den opstillede målsætning, jf. dog stk. 3. For redegørelsen finder § 99 a, stk. 4-8, tilsvarende anvendelse.

131. I *§ 99 b, stk. 1, 2. pkt.,* ændres »§ 99 a, stk. 4-8,« til: »§ 99 a, stk. 4-9,«.

Stk. 2. Store virksomheder, der er forpligtet til at udarbejde en politik for at øge andelen af det underrepræsenterede køn på virksomhedens øvrige ledelsesniveauer, skal redegøre for politikken, jf. dog stk. 4. § 99 a, stk. 2-8, finder tilsvarende anvendelse.

132. I *§ 99 b, stk. 2, 2. pkt.,* ændres »§ 99 a, stk. 2-8,« til: »§ 99 a, stk. 2-9,«.

133. Efter § 99 b indsættes:

»**§ 99 c.** Store virksomheder med aktivitet inden for efterforskning, prospektering, opdagelse, udvikling og udvinding af mineral-, olie- og naturgasforekomster m.v. eller skovning af primærskove, skal supplere ledelsesberetningen med en beretning om betalinger til myndigheder, jf. dog stk. 4. Med myndigheder forstås i denne forbindelse enhver national, regional eller lokal myndighed i Danmark eller i udlandet, herunder en tjenestegren, et organ eller en virksomhed, der er kontrolleret af den pågældende myndighed på samme må-

de, som en dattervirksomhed er kontrolleret af en modervirksomhed.

Stk. 2. Beretningen skal indeholde følgende oplysninger vedrørende betalinger, som er foretaget i regnskabsåret, jf. dog stk. 4, 6 og 7:

1) De samlede betalinger foretaget til hver myndighed.

2) De samlede beløb pr. type af betaling til hver myndighed vedrørende

a) produktionsrettigheder,

b) skatter og afgifter på virksomhedens indtægt, produktion eller overskud, bortset fra skatter og afgifter på forbrug,

c) royalties,

d) udbytte,

e) underskrifts-, opdagelses- og produktionsbonusser,

f) licensafgifter, lejeafgifter, adgangsgebyrer og andre vederlag for licenser eller koncessioner og

g) betalinger for forbedringer af infrastruktur.

Stk. 3. Når betalingerne er henført til et bestemt projekt, skal der tillige gives oplysninger om de samlede beløb pr. type af betaling som nævnt i stk. 2, nr. 2, der er foretaget til hvert enkelt projekt. Endvidere skal de samlede betalinger til hvert enkelt projekt oplyses.

Stk. 4. Virksomheden kan undlade at medtage en betaling på under 750.000 kr. i beretningen. Det gælder uanset, om betalingen er foretaget som en enkeltstående betaling eller som en række med hinanden forbundne betalinger, når den samlede række af betalinger ikke udgør over 750.000 kr. i regnskabsåret.

Stk. 5. Beretningen om betalinger til myndigheder skal gives i tilknytning til ledelsesberetningen. Virksomheden kan dog i stedet vælge at give beretningen om betalinger til myndigheder

1) i en supplerende beretning til årsrapporten, jf. § 14, hvortil der henvises i ledelsesberetningen, i henhold til regler udstedt i medfør af stk. 9 eller

2) på virksomhedens hjemmeside, hvortil der henvises i ledelsesberetningen, i henhold til regler udstedt i medfør af stk. 9.

Stk. 6. For virksomheder, som udarbejder koncernregnskab, er det tilstrækkeligt, at oplysningerne efter stk. 1-3 gives for koncernen som helhed.

Stk. 7. En virksomhed, som er omfattet af stk. 1, og som er en dattervirksomhed af en modervirksomhed, der henhører under lovgivningen i et EU/EØS-land, kan undlade selv at udarbejde en beretning om betalinger til myndigheder i det omfang, de efter stk. 1-3 krævede oplysninger indgår i modervirksomhedens beretning om betalinger til myndigheder.

Stk. 8. Erhvervsstyrelsen fastsætter regler om, at virksomheder, der er omfattet af stk. 1 eller § 128, stk. 1, og som udarbejder og offentliggør en beretning om betalinger til myndigheder, som vurderes at svare til kravene i denne lov, fritages for kravene i stk. 1-7. Fritagelsen omfatter dog ikke forpligtelsen til at offentliggøre den pågældende beretning.

Stk. 9. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om offentliggørelse af beretningen om betalinger til myndigheder i en supplerende beretning til årsrapporten og revisors pligter i forhold til de oplysninger, som offentliggøres heri, jf. stk. 5, nr. 1. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om offentliggørelse af beretningen om betalinger til myndigheder på virksomhedens hjemmeside, herunder regler om virksomhedens opdatering af oplysningerne på hjemmesiden og om revisors pligter i forbindelse hermed, jf. stk. 5, nr. 2.«

§ 101. Ledelsesberetningen skal indeholde en oversigt over

1) årets nettoomsætning, resultat af ordinær primær drift, resultat af finansielle poster, resultat af ekstraordinære poster, årets resultat, balancesum, investeringer i materielle anlægsaktiver, egenkapital og de nøgletal, som efter virksomhedens forhold er nødvendige, og

2) de i nr. 1 nævnte tal for de fire foregående regnskabsår. ---

Stk. 2. ---

134. I § 101, stk. 1, nr. 1, udgår »resultat af ekstraordinære poster,«.

Stk. 3. Uanset stk. 2 kan en mellemstor virksomhed dog undlade at tilpasse sammenligningstal for

135. I *§ 101, stk. 3, 1. pkt.,* ændres »en mellemstor virksomhed« til: »virksomheden«.

2.-4. foregående regnskabsår i oversigten efter stk. 1, hvis virksomheden har ændret regnskabspraksis. ---

Stk. 4. ---

§ 102. En virksomhed, der er omfattet af regnskabsklasse D, skal udarbejde en årsrapport, der i det mindste består af en ledelsespåtegning, balance, resultatopgørelse, pengestrømsopgørelse, noter, herunder redegørelse for anvendt regnskabspraksis samt opgørelse over bevægelserne i egenkapitalen samt en ledelsesberetning. Når et årsregnskab og et eventuelt koncernregnskab er revideret, indgår revisionspåtegningen m.v. i årsrapporten, jf. § 135, stk. 1 og 5. Reglerne i §§ 11-17, § 19, stk. 1 og 3, § 20, stk. 2, og §§ 23-76, §§ 79-95, § 96, stk. 1 og 2, §§ 97-101 og 103-108 finder anvendelse, jf. dog § 137. Kommer regler i §§ 23-76 i strid med regler i §§ 79-95, § 96, stk. 1 og 2, og §§ 97-101, har reglerne i §§ 79-95, § 96, stk. 1 og 2, og §§ 97-101 forrang. Kommer reglerne i §§ 23-76 eller §§ 79-95, § 96, stk. 1 og 2, og §§ 97-101 i strid med regler i §§ 103-108, har reglerne i §§ 103-108 dog forrang. Hvor reglerne i §§ 79-95, § 96, stk. 1 og 2, og §§ 97-101 indeholder forskelle i kravene til mellemstore og store virksomheder, skal en virksomhed, der er omfattet af regnskabsklasse D, uanset virksomhedens egen størrelse følge reglerne for store virksomheder.

Stk. 2-3. ---

§ 106 a. Ud over oplysningerne i § 96, stk. 1, skal virksomheden vise opdelingen på forretningssegmenter eller geografiske segmenter, hvis forretningssegmenterne henholdsvis de geografiske segmenter afviger indbyrdes, af

1) det ordinære resultat før finansielle indtægter og omkostninger,

136. *§ 102, stk. 1,* ophæves, og i stedet indsættes:

»En virksomhed, der er omfattet af regnskabsklasse D, skal udarbejde en årsrapport, der i det mindste består af en ledelsespåtegning, balance, resultatopgørelse, egenkapitalopgørelse, pengestrømsopgørelse, noter og en ledelsesberetning.

Stk. 2. Når et årsregnskab og et eventuelt koncernregnskab er revideret, indgår revisionspåtegningen m.v. i årsrapporten, jf. § 135, stk. 1 og 5.

Stk. 3. §§ 11-17, § 19, stk. 1, 2 og 4, § 20, stk. 2, §§ 23-30, 32-39, § 40, 1. og 3. pkt., §§ 41-43, § 44, stk. 1 og 3, §§ 45-64, 66-70, 73, 74, 77-77 b, 80-95 a, § 96, stk. 1 og 2, §§ 97-101 og 103-108 finder anvendelse, jf. dog § 137.

Stk. 4. Kommer regler i §§ 23-30, 32-39, § 40, 1. og 3. pkt., §§ 41-43, § 44, stk. 1 og 3, §§ 45-64, 66-70, 73, 74 og 77-77 b i strid med reglerne i §§ 80-95 a, § 96, stk. 1 og 2, og §§ 97-101, har reglerne i §§ 80-95 a, § 96, stk. 1 og 2, og §§ 97-101 forrang.

Stk. 5. Kommer regler i §§ 23-30, 32-39, § 40, 1. og 3. pkt., §§ 41-43, § 44, stk. 1 og 3, §§ 45-64, 66-70, 73, 74, 77-77 b, 80-95 a, § 96, stk. 1 og 2, og §§ 97-101 i strid med reglerne i §§ 103-108, har reglerne i §§ 103-108 forrang.

Stk. 6. Hvor reglerne i §§ 80-95 a, § 96, stk. 1 og 2, og §§ 97-101 indeholder forskelle i kravene til mellemstore og store virksomheder, skal en virksomhed, der er omfattet af regnskabsklasse D, uanset virksomhedens egen størrelse følge reglerne for store virksomheder.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 7 og 8.

137. *§ 106 a* ophæves.

2) summen af de aktiver, der er anvendt i virksomhedens primære omsætningsskabende aktiviteter, og

3) summen af de forpligtelser, der er opstået som følge af virksomhedens primære omsætningsskabende aktiviteter.

Stk. 2. Opdelingen i stk. 1 skal vises for den af de to dimensioner af segmenter, forretning eller geografi, som i virksomhedens interne organisations- og ledelsesstruktur og dens interne økonomiske rapporteringssystem til virksomhedens øverste ledelse er den primære.

Stk. 3. En virksomhed, der er modervirksomhed i en koncern, kan undlade at vise de i stk. 1 og 2 nævnte oplysninger i årsregnskabet, hvis virksomheden aflægger koncernregnskab, hvori der gives segmentoplysninger efter stk. 1 og 2.

§ 107 a. Et selskab, som har en eller flere aktieklasser med tilknyttede stemmerettigheder optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land, skal supplere ledelsesberetningen med oplysninger, som skaber gennemsigtighed omkring selskabets forhold med det formål at fremme den frie omsætning af selskabets aktier. Oplysningerne skal omfatte følgende:

1) Forhold vedrørende selskabets kapitalstruktur og ejerforhold, herunder

a)-b) ---

c) specifikation af de forskellige aktieklasser som anført i § 75, stk. 1, hvis selskabet har flere aktieklasser, og

d) ---

Stk. 2. Selskaber, som er omfattet af stk. 1, kan undlade at give oplysninger efter § 75, stk. 1, og § 104 i noterne.

§ 109. ---

Stk. 2. Undtagelsen i § 110 finder ikke anvendelse på modervirksomheder, der er omfattet af regnskabsklasse D, eller hvis en dattervirksomhed af den pågældende modervirksomhed er omfattet af regnskabsklasse D. Endvidere finder undtagelsen i § 112 ikke anvendelse på modervirksomheder, der

138. I *§ 107 a, stk. 1, nr. 1, litra c,* ændres »§ 75, stk. 1,« til: »§ 87 a,«.

139. I *§ 107 a, stk. 2,* ændres »§ 75, stk. 1, og § 104« til: »§§ 87 a og 104«.

140. *§ 109, stk. 2,* ophæves, og i stedet indsættes:

»*Stk. 2.* § 110 finder ikke anvendelse på modervirksomheder, der er omfattet af regnskabsklasse D, eller hvis en dattervirksomhed af den pågældende modervirksomhed er

1) omfattet af regnskabsklasse D,

2) et kreditinstitut som defineret i artikel 4, nr. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv

har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land.

§ 110. En modervirksomhed kan undlade at aflægge koncernregnskab, jf. dog § 109, stk. 2, hvis koncernvirksomhederne på balancetidspunktet tilsammen ikke overskrider to af følgende størrelser:

1) En balancesum på 36 mio. kr.,

2) en nettoomsætning på 72 mio. kr. og

3) ---

Stk. 2. Beregningsreglerne i § 7, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse på den samlede koncern, dog således at balancesum og nettoomsætning beregnes som summen af alle koncernvirksomhedernes balancesummer henholdsvis nettoomsætninger. Tilsvarende gælder med hensyn til det gennemsnitlige antal af heltidsbeskæftigede i regnskabsåret.

Stk. 3. ---

§ 111. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Endvidere kan en modervirksomhed, der er en erhvervsdrivende fond, undlade at udarbejde koncernregnskab, hvis

1) ---

2) koncernregnskabet er udarbejdet efter årsregnskabsloven, Rådets direktiv 1983/349/EØF med senere ændringer eller --- 3)-6) ---

§ 112. En modervirksomhed kan undlade at aflægge koncernregnskab, jf. dog § 109, stk. 2, hvis 2006/48/EF, og som ikke er omhandlet i direktivets artikel 2, eller

3) et forsikringsselskab som defineret i artikel 2, stk. 1, i Rådets direktiv 91/674/EØF.

Stk. 3. Endvidere finder § 112 ikke anvendelse på modervirksomheder, der har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land.«

141. *§ 110, stk. 1, nr. 1* og *2,* affattes således:

»1) En balancesum på 44 mio. kr.,

2) en nettoomsætning på 89 mio. kr. og«.

142. *§ 110, stk. 2,* ophæves, og i stedet indsættes:

»*Stk. 2.* § 7, stk. 3 og 4, finder tilsvarende anvendelse på den samlede koncern. Balancesum og nettoomsætning skal dog opgøres efter §§ 119 og 120.

Stk. 3. I stedet for at anvende den i stk. 2, 2. pkt., anførte beregningsmåde kan modervirksomheden beregne balancesum, nettoomsætning og gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede i regnskabsåret som summen af alle koncernvirksomhedernes balancesummer, nettoomsætninger og heltidsbeskæftigede. Ved beregning af balancesum og nettoomsætning forhøjes beløbsstørrelserne i stk. 1, nr. 1 og 2, med 20 pct.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

143. I *§ 111, stk. 3, nr. 2,* ændres »Rådets direktiv 1983/349/EØF« til: »Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU«.

den selv er en dattervirksomhed af en højere modervirksomhed, der henhører under lovgivningen i et EU/EØS-land, og

1) ---

2) den højere modervirksomhed udarbejder koncernregnskab i overensstemmelse med lovgivningen i den medlemsstat, hvortil den højere modervirksomhed henhører, og koncernregnskabet er revideret af personer, der er autoriseret i medfør af denne medlemsstats lovgivning.

144. I *§ 112, stk. 1, nr. 2,* indsættes efter »koncernregnskab«: »og konsolideret ledelsesberetning«.

Stk. 2. En modervirksomhed kan endvidere undlade at aflægge koncernregnskab, jf. dog § 109, stk. 2, hvis ---

1) den lavere modervirksomheds øverste ledelse ikke senest 6 måneder før regnskabsårets udløb fra minoritetsdeltagere har modtaget krav om aflæggelse af koncernregnskab, og

145. I *§ 112, stk. 2, nr. 1,* ændres »koncernregnskab, og« til: »koncernregnskab,«.

2) den højere modervirksomhed udarbejder koncernregnskab i overensstemmelse med Rådets direktiv 1983/349/EØF med senere ændringer eller efter regler, der i det mindste er ligeværdige med reglerne for konsoliderede årsregnskaber i det nævnte direktiv, og er revideret af personer, der er autoriseret i medfør af den nationale lovgivning, hvorunder den højere modervirksomhed henhører.

146. *§ 112, stk. 2, nr. 2,* ophæves, og i stedet indsættes:

»2) den højere modervirksomhed udarbejder koncernregnskab og konsolideret ledelsesberetning i overensstemmelse med

a) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU med senere ændringer,

b) efter regler, der i det mindste er ligeværdige med reglerne for konsoliderede årsregnskaber i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2013/34/EU med senere ændringer,

c) de internationale regnskabsstandarder, der er vedtaget af Kommissionen i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarder, samt efterfølgende ændringer, som vedtages af Kommissionen i overensstemmelse med den nævnte forordning, eller

d) regler, der af Kommissionen er vurderet at være ligeværdige med reglerne for konsoliderede årsregnskaber i de internationale regnskabsstandarder, og

3) koncernregnskabet er revideret af personer, der er godkendt i medfør af den nationale lovgiv-

ning, hvorunder den højere modervirksomhed henhører.«

Stk. 3. For de i stk. 1 og 2 omhandlede undtagelser kræves endvidere, at

1) den lavere modervirksomheds eget og dens dattervirksomheders regnskaber ved fuld konsolidering eller ved indregning og måling til regnskabsmæssig indre værdi indgår i koncernregnskabet for den højere modervirksomhed, jf. dog § 114,

2) ---

147. *§ 112, stk. 3, nr. 1,* affattes således:

»1) den lavere modervirksomheds eget regnskab og dens dattervirksomheders regnskaber indgår ved fuld konsolidering i koncernregnskabet for den højere modervirksomhed, jf. dog § 114,«.

3) den lavere modervirksomhed til Erhvervsstyrelsen indsender det i stk. 1 henholdsvis stk. 2 nævnte koncernregnskab samt de oplysninger, styrelsen måtte kræve, jf. § 147.

148. *§ 112, stk. 3, nr. 3,* affattes således:

»3) den lavere modervirksomhed til Erhvervsstyrelsen sammen med sin egen årsrapport indsender det i stk. 1 eller 2 nævnte koncernregnskab, ledelsesberetning og tilhørende revisionspåtegning samt de oplysninger, styrelsen måtte kræve, jf. § 147.«

§ 113. Hvis en modervirksomhed kan undlade at aflægge koncernregnskab, men alligevel aflægger et sådant, der ikke udelukkende anvendes til virksomhedens eget brug, finder bestemmelserne om koncernregnskaber i kapitel 14 anvendelse. Dog kan modervirksomheden anvende reglerne for årsregnskaber i regnskabsklasse B på koncernregnskabet, hvis den kunne undlade at aflægge koncernregnskab efter § 110. Kapitalandele i associerede virksomheder skal dog i koncernregnskabet indregnes og måles til disse virksomheders indre værdi ved anvendelse af bestemmelserne i § 43 a, stk. 2-6.

149. *§ 113* affattes således:

»**§ 113.** For koncerner, som efter eliminering, jf. § 120, opfylder størrelsesgrænserne for mellemstore virksomheder, jf. § 7, stk. 2-4, skal koncernregnskabet i det mindste udarbejdes efter reglerne for mellemstore virksomheder i regnskabsklasse C.

Stk. 2. For koncerner, som efter eliminering, jf. § 120, opfylder størrelsesgrænserne for store virksomheder, jf. § 7, stk. 2-4, skal koncernregnskabet i det mindste udarbejdes efter reglerne for store virksomheder i regnskabsklasse C. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse for koncerner, som efter eliminering, jf. § 120, opfylder størrelsesgrænserne for små virksomheder, jf. § 7, stk. 2-4, men som ikke kan undlade at udarbejde koncernregnskab i henhold til § 110.

Stk. 3. Er modervirksomheden omfattet af regnskabsklasse D, skal koncernregnskabet udarbejdes efter reglerne i regnskabsklasse D uanset koncernens størrelse.

Stk. 4. Aflægger en modervirksomhed, som kan undlade at aflægge koncernregnskab, alligevel et koncernregnskab, der ikke udelukkende anvendes til virksomhedens eget brug, finder bestemmelserne om koncernregnskaber i kapitel 14 anvendelse. Modervirksomheden kan dog anvende reglerne

for årsregnskaber i regnskabsklasse B på koncernregnskabet, hvis modervirksomheden kunne undlade at aflægge koncernregnskab efter § 110. Kapitalandele i associerede virksomheder skal dog i koncernregnskabet indregnes og måles til disse virksomheders indre værdi ved anvendelse af bestemmelserne i § 43 a, stk. 2-6.«

§ 116. ---

Stk. 2. Ligger en konsolideret dattervirksomheds balancedag tre måneder eller mindre forud for modervirksomhedens balancedag, kan dattervirksomheden indgå i konsolideringen på grundlag af sit årsregnskab. Ligger en konsolideret dattervirksomheds balancedag mere end tre måneder forud for modervirksomhedens balancedag, skal dattervirksomheden indgå i koncernregnskabet på grundlag af et særligt regnskab udarbejdet efter denne lovs bestemmelser pr. modervirksomhedens balancedag.

150. I § 116, stk. 2, indsættes to steder efter »forud for«: »eller efter«.

§ 118. Koncernregnskabets balance, resultatopgørelse og pengestrømsopgørelse skal opstilles efter reglerne for årsregnskaber i regnskabsklasse C, jf. § 78, medmindre andet følger af 2. pkt. eller stk. 2-4. ---

Stk. 2-3. ---

151. I *§ 118, stk. 1, 1. pkt.,* indsættes efter »resultatopgørelse«: », egenkapitalopgørelse«.

Stk. 4. Minoritetsinteressernes forholdsmæssige andel af dattervirksomhedernes egenkapital opføres som en særskilt hovedpost mellem »Egenkapital« og »Forpligtelser«. Minoritetsinteressernes forholdsmæssige andel af dattervirksomhedernes resultat opføres som en særskilt post i resultatopgørelsen.

152. *§ 118, stk. 4,* affattes således:

»Stk. 4. Minoritetsinteressernes forholdsmæssige andel af dattervirksomhedernes egenkapital opføres som en særskilt hovedpost under »Egenkapital«. Minoritetsinteressernes forholdsmæssige andel af dattervirksomhedernes resultat skal opføres som en særskilt post i ledelsens forslag til beslutning om anvendelse af virksomhedens overskud eller dækning af underskud.«

§ 120. Følgende poster skal elimineres:

1)-2) --- og

3) gevinster og tab som følge af transaktioner mellem de konsoliderede virksomheder, som indgår i posternes bogførte værdi.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1, nr. 3, kan i særlige tilfælde fraviges, hvis transaktionen er sket på

153. *§ 120, stk. 2*, *§ 121, stk. 3,* og *§ 122, stk. 1, 2. pkt.,* ophæves.

normale vilkår i et velfungerende marked og eliminering desuden ville medføre uforholdsmæssigt store omkostninger.

§ 121. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Sammenlægningsmetoden efter § 123 kan endvidere finde anvendelse, hvis modervirksomheden ved etableringen af koncernforholdet

1) har samme dagsværdi som dattervirksomheden,

2) efter erhvervelsen besidder mindst 90 pct. af stemmerettighederne og af den pålydende værdi af den erhvervede virksomheds virksomhedskapital og

3) har opnået besiddelsen i kraft af en ordning, der indebærer, at

a) hverken de hidtidige virksomhedsdeltagere tilsammen eller de virksomhedsdeltagere tilsammen, der ved ordningen har modtaget kapitalandele i bytte for deres rettigheder i dattervirksomheden, får bestemmende indflydelse over modervirksomheden,

b) de hidtidige virksomhedsdeltagere og de virksomhedsdeltagere, der ved ordningen har modtaget kapitalandele i bytte for deres rettigheder over dattervirksomheden, skal have samme rettigheder og

c) det kontante vederlag ikke overstiger 10 pct. af den pålydende værdi af de modtagne kapitalandele.

§ 122. --- Herunder skal forventede omkostninger til omstrukturering i den erhvervede virksomhed indregnes som hensatte forpligtelser.

Stk. 2. ---

154. I *§ 122* indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Ved vurderingen af, hvilken virksomhed der er den erhvervende virksomhed, tages der udgangspunkt i de faktiske forhold. Hvor det ikke er åbenbart, hvem der er den reelle erhverver, kan den formelt erhvervende virksomhed anses som erhverver.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

Stk. 3. Et efter stk. 2 fremkommet positivt forskelsbeløb behandles som goodwill, jf. § 43. Et efter stk. 2 fremkommet negativt forskelsbeløb indregnes som en særskilt periodeafgrænsningspost under forpligtelser med en passende benævnelse. Beløbet indregnes i resultatopgørelsen i takt med realiseringen af de forhold, som ligger til grund for forskelsbeløbet, dog højst over 20 år.

Stk. 4. ---

155. *§ 122, stk. 3,* der bliver stk. 4, affattes således:

»*Stk. 4.* Et efter stk. 3 fremkommet positivt forskelsbeløb behandles som goodwill, jf. § 43. Et efter stk. 3 fremkommet negativt forskelsbeløb indtægtsføres i resultatopgørelsen.«

§ 123. Efter sammenlægningsmetoden aflægges koncernregnskabet for den periode, hvori sammenlægningen er sket, som om virksomhederne havde været sammenlagt fra og med den tidligste regnskabsperiode, der indgår i regnskabet. Forskellen mellem det beløb, der vederlægges som virksomhedskapital, samt eventuel overkurs med tillæg af et eventuelt kontant vederlag og den regnskabsmæssige indre værdi i dattervirksomheden tillægges henholdsvis fratrækkes på tydelig vis i de reserver, der kan anvendes til at dække underskud.

156. *§ 123* affattes således:

»**§ 123.** Efter sammenlægningsmetoden aflægges koncernregnskabet for den periode, hvori sammenlægningen er sket, som om virksomhederne havde været sammenlagt fra den tidligste regnskabsperiode, der indgår i regnskabet.

Stk. 2. Virksomheden kan dog i stedet vælge at anse sammenlægningen som sket på erhvervelsestidspunktet.

Stk. 3. Forskellen mellem det beløb, der vederlægges som virksomhedskapital, samt eventuel overkurs med tillæg af et eventuelt kontant vederlag og den regnskabsmæssige indre værdi i dattervirksomheden tillægges henholdsvis fratrækkes på tydelig vis i de reserver, der kan anvendes til at dække underskud.«

§ 125. ---

Stk. 2. Af redegørelsen om anvendt regnskabspraksis skal endvidere fremgå:

1)-3) ---

4) Manglende eliminering efter § 120, stk. 2.

157. *§ 125, stk. 2, nr. 4,* ophæves.

§ 126. Følgende krav finder tilsvarende anvendelse på koncernregnskabet:

1) Oplysning om eventualforpligtelser m.v., jf. §§ 64, 94 og 94 a,

2) oplysning om nærtstående parter m.v., jf. § 69, stk. 3 og 4, § 71, § 98 a og § 98 c, stk. 1, 2 og 4,

3) oplysning om egne kapitalandele, jf. § 76, stk. 1, nr. 1,

4) opgørelse over bevægelserne på egenkapitalen, jf. § 87 a,

5) oplysning om anlægsaktiver, jf. § 88,

158. *§ 126, stk. 1,* affattes således:

»Følgende krav finder tilsvarende anvendelse på koncernregnskabet:

1) Oplysning om opdeling af nettoomsætningen på aktiviteter og geografiske segmenter, jf. § 96, stk. 1.

2) Oplysning om revisionshonorar, jf. § 96, stk. 2.

3) Oplysning om særlige indtægts- eller omkostningsposter, jf. § 67 a.

6) oplysning om eventualaktiver, jf. § 90 b,

7) oplysning om gældsforpligtelser, jf. § 92,

8) opdeling af nettoomsætningen på forretningssegmenter og geografiske segmenter, jf. § 96, stk. 1, og

9) oplysning om revisionshonorar, jf. § 96, stk. 2.

4) Oplysning om ledelsens forslag til beslutning om anvendelse af virksomhedens overskud eller dækning af underskud, jf. § 95 a.

5) Oplysning om anlægsaktiver, jf. §§ 58-58 c og 88-88 b.

6) Oplysning om eventualaktiver, jf. § 90 b.

7) Oplysning om virksomhedskapitalen, jf. § 87 a.

8) Oplysning om forpligtelser, jf. §§ 92-93 a.

9) Oplysning om eventualforpligtelser m.v., jf. §§ 64 og 94-94 b.

10) Oplysning om nærtstående parter m.v., jf. § 68, § 69, stk. 3 og 4, §§ 73, 97 b og 98 a og § 98 c, stk. 1, 2, 4 og 6.

11) Oplysning om betydningsfulde hændelser, som er indtruffet efter regnskabsårets udløb, jf. § 98 d.«

Stk. 2. ---

Stk. 3. --- Endvidere finder kravet i § 106 a tilsvarende anvendelse, hvis modervirksomheden er omfattet af regnskabsklasse D.

Stk. 4. ---

159. *§ 126, stk. 3, 2. pkt.,* ophæves.

160. I *§ 126* indsættes som *stk. 5-7*:

»*Stk. 5.* Oplysningerne, jf. stk. 1, skal præsenteres i samme rækkefølge som de poster i resultatopgørelsen og balancen, de vedrører.

Stk. 6. Det gennemsnitlige antal beskæftigede i pro rata-konsoliderede virksomheder skal oplyses særskilt.

Stk. 7. Der skal gives oplysninger om de ændringer i reserverne, som følger af anvendelsen af § 123, samt navn og hjemsted for de virksomheder, der i årets løb er indregnet og målt efter § 123.«

§ 128. ---

Stk. 2. Bestemmelserne om ledelsesberetningen, jf. §§ 99-101, finder tilsvarende anvendelse, jf. dog stk. 4. Er modervirksomheden omfattet af reglerne i regnskabsklasse D, finder § 107, § 107 b, stk. 1, nr. 6, og stk. 3 og 4, tilsvarende anvendelse på koncernregnskabet, jf. dog stk. 4. Oplysninger efter § 99, stk. 1, nr. 11, kan undlades.

Stk. 3. ---

161. *§ 128, stk. 2,* ophæves, og i stedet indsættes:

»*Stk. 2.* §§ 76 a, 77, 99-99 b, 100 og 101 finder tilsvarende anvendelse. Oplysninger efter § 99, stk. 1, nr. 10, kan dog undlades.

Stk. 3. Er modervirksomheden omfattet af reglerne i regnskabsklasse D, finder § 107 og § 107 b, stk. 1, nr. 6, og stk. 3 og 4, tilsvarende anvendelse på koncernregnskabet, jf. dog stk. 5.«

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 4 og 5.

Stk. 4. Modervirksomhedens og koncernens ledelsesberetninger kan sammendrages, hvis det uden vanskeligheder er muligt at finde de af denne lov krævede oplysninger, der ikke er blevet overflødige som følge af sammendraget, jf. dog § 22, stk. 2, § 78, stk. 2, og § 102, stk. 3. ---

162. I *§ 128, stk. 4, 1. pkt.,* der bliver *stk. 5*, *1. pkt.,* ændres »§ 22, stk. 2, § 78, stk. 2, og § 102, stk. 3« til: »§ 22, stk. 4, § 78, stk. 6, og § 102, stk. 8«.

163. Efter § 128 indsættes i *kapitel 14:*

»**§ 128 a.** Store modervirksomheder, som er omfattet af § 7, stk. 2, nr. 3, og modervirksomheder omfattet af regnskabsklasse D skal udarbejde beretning om betalinger til myndigheder, jf. § 99 c, stk. 2, hvis virksomheden selv eller en dattervirksomhed har aktiviteter, som er omfattet af § 99 c, stk. 1. Beretningen skal gives, som om de konsoliderede virksomheder tilsammen var én virksomhed.

Stk. 2. I det omfang modervirksomheden indregner deltagelse i fælles ledede virksomheder pro rata, jf. § 124, skal betalinger, som er omfattet af stk. 1, i disse virksomheder tilsvarende indgå i beretningen pro rata.

Stk. 3. For beretningen om betalinger til myndigheder efter stk. 1 finder § 114, stk. 2, tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. En modervirksomhed, der har aktiviteter omfattet af § 99 c, stk. 1, kan undlade at udarbejde beretning efter stk. 1, hvis den selv er en dattervirksomhed af en højere modervirksomhed, der henhører under lovgivningen i et EU/EØS-land.

Stk. 5. En modervirksomhed, der er omfattet af stk. 1, og som ikke udarbejder koncernregnskab, skal give beretningen i sin egen årsrapport.«

§ 129. --- Reglerne for modervirksomheden finder anvendelse på den fortsættende virksomhed, og reglerne for dattervirksomheder finder anvendelse på den ophørende virksomhed.

Stk. 2. ---

§ 134 a. ---

Stk. 2. ---

164. *§ 129, stk. 1, 2. pkt.,* affattes således:

»Reglerne for modervirksomheden finder anvendelse på den erhvervende virksomhed, og reglerne for dattervirksomheder finder anvendelse på den virksomhed, som erhverves.«

Stk. 3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 gælder ikke for virksomheder, der alene udsteder gældsinstrumenter, der er optaget til handel på et reguleret

165. I *§ 134 a, stk. 3,* ændres to steder »50.000 euro« til: »100.000 euro«.

marked i et EU/EØS-land, og hvis pålydende værdi pr. enhed er på mindst 50.000 euro, eller hvis pålydende værdi pr. enhed på udstedelsesdagen svarer til mindst 50.000 euro, når gældsinstrumenterne er udstedt i en anden valuta end euro.

166. I *§ 134 a, stk. 3,* indsættes efter »en anden valuta end euro«: », jf. dog stk. 4«.

167. I *§ 134 a* indsættes som *stk. 4*:

»Stk. 4. Stk. 1 og 2 gælder ikke for virksomheder, som alene udsteder gældsinstrumenter, der er optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land inden den 31. januar 2010, hvis den pålydende værdi pr. enhed er på mindst 50.000 euro, eller hvis den pålydende værdi pr. enhed på udstedelsesdagen svarer til mindst 50.000 euro, når gældsinstrumenterne er udstedt i en anden valuta end euro. 1. pkt. finder anvendelse i hele gældsinstrumenternes løbetid.«

§ 135. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Ved beregningen af størrelserne i stk. 1, 3. pkt., finder § 7, stk. 3, anvendelse.

168. I *§ 135, stk. 4,* indsættes efter »§ 7, stk. 3«: »og 4«.

§ 135 a. ---

Kun statsautoriserede eller registrerede revisorer, kan revidere årsregnskaber og koncernregnskaber, som er omfattet af revisionspligten i § 135, stk. 1, 1. pkt., og afgive en udtalelse om ledelsesberetningen m.v., jf. § 135, stk. 5, 3. og 4. pkt. ---

Stk. 2. ---

169. I *§ 135 a, stk. 1, 1. pkt.*, ændres »Kun statsautoriserede eller registrerede revisorer« til: »Kun revisorer, som er godkendt hertil i henhold til revisorloven«.

§ 136. --- Standarderne kan inden for rammerne af Rådets direktiver 78/660/EØF og 83/349/EØF med senere ændringer fastsætte de undtagelser fra bestemmelser, der er omfattet af fravigelsespligten efter § 11, stk. 3, og hvor fravigelsen anses for nødvendig for en praktisk og hensigtsmæssig anvendelse af bestemmelserne. ---

Stk. 2-3. ---

170. I *§ 136, stk. 1, 2. pkt.,* ændres »Rådets direktiver 78/660/EØF og 83/349/EØF« til: »Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU«.

§ 137. ---

171. Efter § 137 indsættes i afsnit IX:

»**§ 137 a.** Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om, at visse bestemmelser i denne lov kan fraviges, når dette er nødvendigt for at anvende internationale regnskabsstandarder, som er specielt tilpasset små og mellemstore virksomheders behov.«

§ 138. ---

Stk. 4. Indsender en virksomhed frivilligt en årsrapport efter § 4, stk. 6, 1. pkt., og er denne revideret, skal virksomheden sikre, at revisors påtegning indgår i dokumentet.

172. I *§ 138, stk. 4,* ændres »§ 4, stk. 6, 1. pkt.,« til: »§ 4, stk. 7, 1. pkt.,«.

§ 141. ---

Stk. 2. --- Er virksomheden fritaget for revisionspligt, finder § 9, stk. 4, § 10 a og § 135 a, stk. 1, 2. pkt., tilsvarende anvendelse. ---

173. I *§ 141, stk. 2, 4. pkt.,* ændres »§ 9, stk. 4,« til: »§ 9, stk. 6,«.

§ 144. Er den udenlandske virksomhed en dattervirksomhed, kan filialbestyrerne i stedet for den i § 143 nævnte årsrapport indsende modervirksomhedens koncernregnskab til Erhvervsstyrelsen i henhold til § 146, stk. 5, hvis

1) …

2) koncernregnskabet er udarbejdet i overensstemmelse med Rådets direktiv 83/349/EØF med senere ændringer om konsoliderede regnskaber ---

3)-7) ---

Stk. 2. ---

174. I *§ 144, stk. 1, nr. 2,* ændres »Rådets direktiv 83/349/EØF med senere ændringer om konsoliderede regnskaber« til: »Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU med senere ændringer«.

Indsendelse af undtagelseserklæring m.v. for virksomheder som udnytter undtagelserne i §§ 4-6, 112 og 144

175. *Overskriften* før § 145 affattes således:

»Indsendelse af undtagelseserklæring og supplerende dokumenter m.v. for virksomheder, som anvender undtagelserne i §§ 4-6, 78 a, 112 og 144«.

§ 146. ---

176. Efter § 146 indsættes:

»**§ 146 a.** Dattervirksomheder, der anvender undtagelsen i § 78 a, stk. 1, skal indsende årsrapporten til Erhvervsstyrelsen i henhold til § 138 suppleret med

1) det i § 78 a, stk. 1, nævnte koncernregnskab eller

2) en henvisning til koncernregnskabet, der er indeholdt i en årsrapport, som styrelsen har modtaget til offentliggørelse.

Stk. 2. Der skal indsendes de erklæringer, der er nævnt i § 78 a, stk. 1, nr. 4 og 5.

Stk. 3. Erklæringerne i henhold til stk. 2 skal kun indsendes for det første regnskabsår, for hvilket erklæringerne afgives.«

§ 148. Statslige aktieselskaber skal indsende selskabets halvårsrapport, så den er modtaget i Erhvervsstyrelsen senest 2 måneder efter udløbet af den pågældende 6-måneders-periode.

Stk. 2. ---

177. I *§ 148, stk. 1,* ændres »2 måneder« til: »3 måneder«.

Bilag 1, A

1-7 ---

178. I *bilag 1, A,* indsættes før nr. 1 som nyt nummer:

»1. Aktivt marked:

Et marked, hvor transaktioner med aktivet eller forpligtelsen finder sted med tilstrækkelig hyppighed og i et tilstrækkeligt omfang til løbende at give prisfastsættelsesoplysninger.«

Nr. 1-7 bliver herefter nr. 2-8.

Bilag 1, B

1-4. ---

5. Associeret virksomhed:

En virksomhed, som ikke er en dattervirksomhed, men i hvilken en anden virksomhed og dennes dattervirksomheder udøver en betydelig indflydelse på virksomhedens driftsmæssige og finansielle ledelse. ---

6. ---

179. I *bilag 1, B, nr. 5, 1. pkt.,* indsættes efter »dennes dattervirksomheder«: »besidder kapitalandele og«.

Bilag 1, C

1-3. ---

180. I *bilag 1, C,* indsættes efter nr. 3 som nye numre:

»4. Kortfristede aktiver:

Et aktiv skal i bilag 2, skema 2, klassificeres som kortfristet, hvis det opfylder et af følgende kriterier:

a) Det forventes realiseret, eller det besiddes med salg eller forbrug for øje, som led i virksomhedens normale driftscyklus.

b) Det besiddes primært med handel for øje.

c) Det forventes realiseret inden for 12 måneder efter balancedagen.

d) Det er i form af likvider, medmindre det er underlagt en begrænsning, som gør, at det ikke kan

omsættes eller anvendes til at indfri en forpligtelse i mindst 12 måneder efter balancedagen.

5. Langfristede aktiver:

Aktiver, som ikke anses for kortfristede aktiver, jf. nr. 4, anses som langfristede aktiver.«

4-12. --- Nr. 4-12 bliver herefter nr. 6-14.

181. *Bilag 2* affattes som bilag 1 til denne lov.

§ 2

I selskabsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 322 af 11. april 2011, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 616 af 12. juni 2013 og senest ved § 47 i lov nr. 1284 af 9. december 2014, foretages følgende ændringer:

1. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 1968/151/EØF af 9. marts 1968, for så vidt angår offentlighed vedrørende visse selskabsformer, EF-Tidende 1968, nr. L 065, side 8, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/58/EF af 15. juli 2003, EU-Tidende 2003, nr. L 221, side 13, dele af Rådets direktiv 1982/891/EØF af 17. december 1982 om spaltning af aktieselskaber, EF-Tidende 1982, nr. L 378, side 47, dele af Rådets direktiv 1989/666/EØF af 21. december 1989 om offentlighed vedrørende filialer oprettet i en medlemsstat af visse former for selskaber henhørende under en anden stats retsregler, EF-Tidende 1989, nr. L 395, side 36, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF af 21. april 2004 om overtagelsestilbud, EU-Tidende 2004, nr. L 142, side 12, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/56/EF af 26. oktober 2005, om grænseoverskridende fusioner af selskaber med begrænset ansvar, EU-Tidende 2005, nr. L 310, side 1, dele af Rådets direktiv 2006/99/EF af 20. november 2006, om tilpasning af visse direktiver vedrørende selskabsret på grund af Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse, EU-Tidende 2006, nr. L 363, side

1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 1968/151/EØF af 9. marts 1968, for så vidt angår offentlighed vedrørende visse selskabsformer, EF-Tidende 1968, nr. L 065, side 8, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/58/EF af 15. juli 2003, EF-Tidende 2003, nr. L 221, side 13, dele af Rådets direktiv 1977/91/EØF af 13. december 1976, for så vidt angår stiftelsen af aktieselskabet samt bevarelsen af og ændringer i dets kapital, EF-Tidende 1977, nr. L 26, side 1, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/68/EF af 6. september 2006, EU-Tidende 2006, nr. L 264, side 32, dele af Rådets direktiv 1978/660/EØF af 25. juli 1978 om årsregnskaberne for visse selskabsformer, EF-Tidende 1978, nr. L 222, side 11, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/51/EF af 18. juni 2003, EF-Tidende 2003, nr. L 178, side 16, dele af Rådets direktiv 1978/855/EØF af 9. oktober 1978 om fusioner af aktieselskaber, EF-Tidende 1978, nr. L 295, side 36, dele af Rådets direktiv 1982/891/EØF af 17. december 1982 om spaltning af aktieselskaber, EF-Tidende 1982, nr. L 378, side 47, dele af Rådets direktiv 1983/349/EØF

af 13. juni 1983 om konsoliderede regnskaber, EF-Tidende 1983, nr. L 193, side 1, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/51/EF af 18. juni 2003, EF-Tidende 2003, nr. L 178, side 16, dele af Rådets direktiv 1984/253/EØF af 10. april 1984 om autorisation af personer, der skal foretage lovpligtig revision af regnskaber, EF-Tidende 1984, nr. L 126, side 20, dele af Rådets direktiv 1988/627/EØF af 12. december 1988 om offentliggørelse af oplysninger ved erhvervelse og afhændelse af en betydelig andel i et børsnoteret selskab, EF-Tidende 1988, nr. L 348, side 62, dele af Rådets direktiv 1989/666/EØF af 21. december 1989 om offentlighed vedrørende filialer oprettet i en medlemsstat af visse former for selskaber henhørende under en anden stats retsregler, EF-Tidende 1989, nr. L 395, side 36, dele af Rådets direktiv 1989/667/EØF af 21. december 1989 på selskabsrettens område om enkeltmandsselskaber med begrænset ansvar, EF-Tidende 1989, nr. L 395, side 40, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF af 21. april 2004 om overtagelsestilbud, EU-Tidende 2004, nr. L 142, side 12, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/56/EF af 26. oktober 2005, EU-Tidende 2005, nr. L 310, side 1, om grænseoverskridende fusioner af selskaber med begrænset ansvar, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/36/EF af 11. juli 2007 EU-Tidende 2007, nr. L 184, side 17, om udøvelse af visse aktionærrettigheder i børsnoterede selskaber, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/63/EF af 13. november 2007, EU-Tidende 2007, nr. L 300, side 48, om ændring af Rådets direktiv 78/855/EØF og 82/891/EØF for så vidt angår kravet om udarbejdelse ved en uafhængig sagkyndig af en beretning i forbindelse med en fusion eller spaltning af aktieselskaber og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/109/EF af 16. september 2009, EU-Tidende 2009, nr. L 259, side 14, om ændring af Rådets direktiv 77/91/EØF, 78/855/EØF og 82/891/EØF samt direktiv 2005/56/EF for så vidt angår rapporterings- og dokumentationskrav i forbindelse med fusioner og spaltninger.

137, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/36/EF af 11. juli 2007, om udøvelse af visse aktionærrettigheder i børsnoterede selskaber, EU-Tidende 2007, nr. L 184, side 17, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/63/EF af 13. november 2007, om ændring af Rådets direktiv 78/855/EØF og 82/891/EØF for så vidt angår kravet om udarbejdelse ved en uafhængig sagkyndig af en beretning i forbindelse med en fusion eller spaltning af aktieselskaber, EU-Tidende 2007, nr. L 300, side 48, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/102/EF af 16. september 2009, på selskabsrettens område om enkeltmandsselskaber med begrænset ansvar, EU-Tidende 2009, nr. 258, side 20, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/109/EF af 16. september 2009, om ændring af Rådets direktiv 77/91/EØF, 78/855/EØF og 82/891/EØF samt direktiv 2005/56/EF for så vidt angår rapporterings- og dokumentationskrav i forbindelse med fusioner og spaltninger, EU-Tidende 2009, nr. L 259, side 14, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/35/EU af 5. april 2011, om fusioner af aktieselskaber, EU-Tidende 2011, nr. L 110, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/30/EU af 25. oktober 2012, om samordning af de garantier, der kræves i medlemsstaterne af de i artikel 54, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser, for så vidt angår stiftelsen af aktieselskabet samt bevarelse af og ændringer i dets kapital, med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde, EU-Tidende 2012, nr. L 315, side 74, dele af Rådets direktiv 2013/24/EU af 13. maj 2013, om tilpasning af visse direktiver vedrørende selskabsret på grund af Republikken Kroatiens tiltrædelse, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 365, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013, om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF, EU-Tidende 2013, nr. L 182, side 19, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/50/EU af 22. oktober 2013,

om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og Kommissionens direktiv 2007/14/EF om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i direktiv 2004/109/EF, EU-Tidende 2013, nr. L 294, side 13.«

§ 38. Kravet om udarbejdelse af en vurderingsberetning efter § 36, stk. 1, gælder ikke ved indskud af:

1) Aktiver, som er individuelt målt og præsenteret i et års- eller koncernregnskab for det forudgående regnskabsår, der er udarbejdet ---, eller i et regnskab for en udenlandsk virksomhed, der er udarbejdet efter reglerne i Rådets fjerde direktiv af 25. juli 1978 (78/660/EØF) med senere ændringer eller i Rådets syvende direktiv af 13. juni 1983 (83/349/EØF) med senere ændringer ---

2) ---

Stk. 2-3. ---

2. I *§ 38, stk. 1, nr. 1, 2. pkt.,* ændres »Rådets fjerde direktiv af 25. juli 1978 (78/660/EØF) med senere ændringer eller i Rådets syvende direktiv af 13. juni 1983 (83/349/EØF)« til: » Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU«.

§ 139 a. ---

1) ---

2) det centrale ledelsesorgan udarbejde en politik for at øge andelen af det underrepræsenterede køn på

kapitalselskabets øvrige ledelsesniveauer, jf. dog stk. 3-6.

3. I *§ 139 a, stk. 1, nr. 2,* ændres »stk. 3-6« til: »stk. 4-7«.

Stk. 2. Store kapitalselskaber er selskaber, der overskrider to af følgende kriterier i 2 på hinanden følgende

regnskabsår:

1) En balancesum på 143 mio. kr.,

2) en nettoomsætning på 286 mio. kr. og

3) ---

4. *§ 139 a, stk. 2, nr. 1* og *2,* affattes således:

»1) En balancesum på 156 mio. kr.,

2) en nettoomsætning på 313 mio. kr. og«.

Stk. 3. ---

5. I *§ 139 a* indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»*Stk. 3.* Ved beregning af størrelserne i stk. 2 finder årsregnskabslovens § 7, stk. 3 og 4, anvendelse.«

Stk. 3-6 bliver herefter stk. 4-7.

§ 3

I lov nr. 712 af 25. juni 2014 om erhvervsdrivende fonde foretages følgende ændringer:

§ 34. Kravet om udarbejdelse af en vurderingsberetning efter § 33, stk. 1, gælder ikke ved indskud af:

1) Aktiver og forpligtelser, som er præsenteret individuelt i et års- eller koncernregnskab ---, eller i et regnskab for en udenlandsk virksomhed, der er udarbejdet efter reglerne i Rådets fjerde direktiv af 25. juli 1978 (78/660/EØF) om årsregnskaber for visse selskabsformer med senere ændringer eller i Rådets syvende direktiv af 13. juni 1983 (83/349/EØF) om konsoliderede regnskaber med senere ændringer.

1. I *§ 34, stk. 1, nr. 1,* ændres »Rådets fjerde direktiv af 25. juli 1978 (78/660/EØF) om årsregnskaber for visse selskabsformer med senere ændringer eller i Rådets syvende direktiv af 13. juni 1983 (83/349/EØF) om konsoliderede regnskaber« til: »Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU«.

§ 41. ---

1) ---

2) udarbejde en politik for at øge andelen af det underrepræsenterede køn på fondens øvrige ledelsesniveauer, jf. dog stk. 4 og 5.

2. I *§ 41, stk. 1, nr. 2,* ændres »stk. 4 og 5« til: »stk. 5 og 6«.

Stk. 2. Store erhvervsdrivende fonde er fonde, der overskrider 2 af følgende kriterier i to på hinanden

følgende regnskabsår:

1) En balancesum på 143 mio. kr.,

2) en nettoomsætning på 286 mio. kr. og

3) ---

3. *§ 41, stk. 2, nr. 1* og *2,* affattes således:

»1) En balancesum på 156 mio. kr.,

2) en nettoomsætning på 313 mio. kr. og«.

Stk. 3. ---

4. I *§ 41* indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»*Stk. 3.* Ved beregning af størrelserne i stk. 2 finder årsregnskabslovens § 7, stk. 3 og 4, anvendelse.«

Stk. 3-5 bliver herefter stk. 4-6.

§ 18 a. ---

1) ---

2) det centrale ledelsesorgan udarbejde en politik for at øge andelen af det underrepræsenterede køn på virksomhedens øvrige ledelsesniveauer, jf. dog stk. 3-5.

Stk. 2. Store virksomheder er virksomheder, der overskrider to af følgende kriterier i 2 på hinanden følgende

regnskabsår:

1) En balancesum på 143 mio. kr.,

2) en nettoomsætning på 286 mio. kr. og

3) ---

Stk. 3. ---

Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998 (finalitydirektivet), EF-Tidende 1998, nr. L 166, side 45, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/34/EF af 28. maj 2001 (betingelses- og oplysningsdirektivet), EF-Tidende 2001, nr. L 184, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/47/EF af 14. juni 2002 (collateraldirektivet), EF-Tidende 2002, nr. L 168, side 43, Europa-Parlamentets og Rådets

§ 4

I lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, jf. lovbekendtgørelse nr. 1295 af 15. november 2013, som ændret ved § 2 i lov nr. 616 af 12. juni 2013, foretages følgende ændringer:

1. I *§ 18 a, stk. 1, nr. 2*, ændres »stk. 3-5« til: »stk. 4-6«.

2. *§ 18 a, stk. 2, nr. 1* og *2,* affattes således:

»1) En balancesum på 156 mio. kr.,

2) en nettoomsætning på 313 mio. kr. og«.

3. I *§ 18 a* indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»*Stk. 3*. Ved beregning af størrelserne i stk. 2 finder årsregnskabslovens § 7, stk. 3 og 4, anvendelse.«

Stk. 3-5 bliver herefter stk. 4-6.

§ 5

I lov om værdipapirhandel m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 831 af 12. juni 2014, som ændret ved § 2 i lov nr. 1490 af 23. december 2014, foretages følgende ændringer:

1. I fodnoten til lovens titel ændres », og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/73/EU af 24. november 2010 (ændring af prospektdirektivet), EU-Tidende 2010, nr. L 327, side 1.« til: », dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/73/EU af 24. november 2010 (ændring af prospektdirektivet), EU-Tidende 2010, nr. L 327, side 1, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/50/EU af 22. okto-

direktiv 2003/6/EF af 28. januar 2003 (markedsmisbrugsdirektivet), EU-Tidende 2003, nr. L 96, side 16, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF af 4. november 2003 (prospektdirektivet), EU-Tidende 2003, nr. L 345, side 64, Kommissionens direktiv 2003/124/EF af 22. december 2003, EU-Tidende 2003, nr. L 339, side 70, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF af 21. april 2004 (overtagelsesdirektivet), EU-Tidende 2004, nr. L 142, side 12, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 (MiFID-direktivet), EU-Tidende 2004, nr. L 145, side 1, Kommissionens direktiv 2004/72/EF af 29. april 2004, EU-Tidende 2004, nr. L 162, side 70, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 (gennemsigtighedsdirektivet), EU-Tidende 2004, nr. L 390, side 38, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/31/EF af 5. april 2006 (udsættelsesdirektivet), EU-Tidende 2006, nr. L 114, side 60, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/44/EF af 6. maj 2009 (ændring af finality- og collateraldirektiverne), EU-Tidende 2009, nr. L 146, side 37, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/73/EU af 24. november 2010 (ændring af prospektdirektivet), EU-Tidende 2010, nr. L 327, side 1. I loven er der medtaget visse bestemmelser fra Kommissionens forordning nr. 1031/2010/EU af 12. november 2010 (CO_2-auktioneringsforordningen), EU-Tidende 2010, nr. L 302, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 236/2012/EU af 14. marts 2012 (shortsellingforordningen), EU-Tidende 2012, nr. L 86, side 1, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 648/2012/EU af 4. juli 2012 (EMIR-forordningen), EU-Tidende 2012, nr. L 201, side 1. Ifølge artikel 288 i EUF-Traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningens umiddelbare gyldighed i Danmark.

§ 27. ---

Stk. 2-12. ---

ber 2013 (ændring af gennemsigtighedsdirektivet), EU-Tidende 2013, nr. L 294, side 13.«

2. I § 27 indsættes som stk. 13 og 14:

»*Stk. 13.* En udsteder, som nævnt i stk. 7, med aktivitet inden for udvindingsindustrien eller skov-

ning af primærskove, skal senest 6 måneder efter udgangen af hvert regnskabsår offentliggøre en af det øverste ledelsesorgan godkendt beretning om betalinger til myndigheder. Betalinger til myndigheder opgøres på koncernniveau. Udstederen skal sikre, at beretninger er tilgængelige for offentligheden i mindst 10 år. §§ 99 c og 128 a i årsregnskabsloven finder anvendelse på beretninger fra udstedere med registreret hjemsted her i landet. Beretninger for udstedere med registreret hjemsted i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, skal være udarbejdet i overensstemmelse med lovgivningen, som gennemfører kapitel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, i det land, hvor udstederen har sit registrerede hjemsted.

Stk. 14. Finanstilsynet kan fastsætte regler om, hvilke krav beretninger for udstedere med registreret hjemsted i et andet land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, skal opfylde.«

§ 84 d.---

Stk. 2-5. ---

Stk. 6. Hvis en udsteder af værdipapirer undlader at efterkomme et påbud om offentliggørelse af oplysninger, der er meddelt i henhold til § 93, stk. 3, kan Finanstilsynet offentliggøre oplysningerne. Offentliggørelse efter 1. pkt. kan ske i sager omfattet af § 27, stk. 1, 7 og 8, § 27 a, stk. 1-3, § 28 og § 29, stk. 1, og sager omfattet af regler udstedt i medfør af § 30.

3. I § 84 d, stk. 6, 2. pkt., ændres »§ 27, stk. 1, 7 og 8« til: »§ 27, stk. 1, 7, 8 og 13«.

4. Efter § 84 k indsættes:

»**§ 84 l.** Finanstilsynet offentliggør på sin hjemmeside i de sager, der er nævnt i stk. 2, påtaler, påbud, politianmeldelser, administrative bødeforelæg og tvangsbøder meddelt i henhold til § 83, stk. 1, § 93, stk. 3, og § 95 samt navnet på virksomheden eller personen. 1. pkt. gælder tilsvarende for påtaler, påbud, politianmeldelser, administrative bøde-

forelæg og tvangsbøder truffet af Finanstilsynets bestyrelse i de i stk. 2 nævnte sager.

Stk. 2. Offentliggørelse, jf. stk. 1, skal ske i sager om overtrædelse af reglerne om offentliggørelse af beretninger om betalinger til myndigheder, jf. § 27, stk. 13, og regler udstedt i medfør af § 27, stk. 14, og § 30.

Stk. 3. Offentliggørelse efter stk. 1 skal udskydes eller ske i anonymiseret form, hvis offentliggørelsen vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden eller personen, hvis efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse, hvis offentliggørelse vil true den finansielle stabilitet, eller hvis samfundsmæssige hensyn til offentliggørelse af en persons navn må vurderes ikke at være proportionale med hensynet til personen.

Stk. 4. Indbringes påtalen, påbuddet eller tvangsbøden nævnt i stk. 1, jf. stk. 2, for Erhvervsankenævnet eller domstolene, skal dette fremgå af offentliggørelsen. Status og det efterfølgende resultat af Erhvervsankenævnets eller domstolens afgørelse skal ligeledes offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside hurtigst muligt. Er en sag som nævnt i stk. 1, jf. stk. 2, overgivet til politimæssig efterforskning, og er der faldet helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, skal dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside hurtigst muligt.

Stk. 5. Offentliggørelse efter stk. 1-4 skal ske hurtigst muligt efter, at virksomheden eller personen er underrettet om påtalen, påbuddet, politianmeldelsen, det administrative bødeforelæg eller tvangsbøden og skal fremgå af Finanstilsynets hjemmeside i mindst 5 år fra offentliggørelsen. Offentliggørelse, som vedrører personer, skal dog kun fremgå af Finanstilsynets hjemmeside, så længe op-lysningerne anses for nødvendige i forhold til de samfundsmæssige hensyn bag offentliggørelsen.«

§ 93. Overtrædelse af § 8, stk. 1, § 9, stk. 4, § 10, stk. 1, §§ 10 b og 10 c, § 11, § 11 a, stk. 1, § 12 a, § 12 b, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., stk. 3-6 og 10, § 12 c, § 12 d, stk. 1, § 12 f, stk. 1, nr. 1, § 14, stk. 1, 1. pkt., § 15, stk. 3, § 16, stk. 2, 3. pkt., og stk. 3, § 18, § 18 a, stk. 1 og 2, § 18 b, stk. 1 og 2 og stk. 3,

5. I § 93, stk. 1, 1. pkt., ændres »§ 27, stk. 1, stk. 2, 1.-3. pkt., og stk. 7 og 8,« til: »§ 27, stk. 1, stk. 2, 1.-3. pkt., og stk. 7, 8 og 13,«.

2. og 3. pkt., § 19, § 20, stk. 4, 2. pkt., stk. 5 og stk. 6, 1. pkt., § 21, stk. 1 og 2 og stk. 3, 2. pkt., § 23, stk. 1 og 3, § 24, stk. 1, § 25, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, § 27, stk. 1, stk. 2, 1.-3. pkt., og stk. 7 og 8, § 27 a, stk. 1-3, § 28, § 28 a, stk. 1, 1. og 2. pkt., stk. 3, 3. pkt., og stk. 6, § 28 b, stk. 1, § 29, stk. 1 og 2, § 31, stk. 1, § 32, stk. 1-3, § 33, stk. 2 og 4, § 33 a, stk. 1 og stk. 2, 2. pkt., § 33 b, stk. 1 og 2, § 37, stk. 1-5, stk. 6, 1. pkt., stk. 7, 1. pkt., og stk. 8 og 9, § 40, stk. 2, § 41, stk. 1, 2. pkt., § 42, stk. 1 og stk. 2, 2. og 3. pkt., § 42 a, § 42 b, stk. 1, § 42 c, § 42 d, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, § 42 e, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, 2. pkt., § 44, stk. 1 og 3, § 45, stk. 1, § 46, stk. 1, § 51, § 52, stk. 1, 2. pkt., § 60, stk. 1, 2. pkt., § 75, stk. 2, 2. pkt., § 76, stk. 2, og § 84 c, stk. 1, 1.-5. pkt., og stk. 3, 3.-7. pkt., samt artikel 42 i Kommissionens forordning (EU) nr. 1031/2010 af 12. november 2010 om det tidsmæssige og administrative forløb af auktioner over kvoter for drivhusgasemissioner og andre aspekter i forbindelse med sådanne auktioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet straffes med bøde. På samme måde straffes grov eller gentagen overtrædelse af § 23, stk. 6, § 52, stk. 1, 1. pkt., og § 60, stk. 1, 1. pkt.

Stk. 2-8. ---

§ 6

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2015, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 5 træder i kraft den 26. november 2015.

Stk. 3. § 1 har virkning for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2016 eller senere, jf. dog stk. 4-6.

Stk. 4. Uanset stk. 3 kan virksomhederne anvende § 1 for et regnskabsår, der slutter den 31. december 2015 eller senere, når dette sker systematisk og konsekvent.

Stk. 5. Uanset stk. 3 har § 1, nr. 130, først virkning for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2018 eller senere, for store virksomheder omfattet af regnskabsklasse C samt for virksomheder omfattet af regnskabsklasse D, som på balancetidspunktet har haft et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede i løbet af regnskabsåret på mindre end

500. Indtil da finder den hidtil gældende § 99 a anvendelse for disse virksomheder, idet redegørelsen i henhold til § 99 a, stk. 3, for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2016 eller senere, dog tillige skal suppleres med oplysninger om politikker for miljøforhold, hvis virksomheden har politikker for miljøforhold. Har virksomheden ikke sådanne politikker, skal dette oplyses i ledelsesberetningen. For virksomheder omfattet af regnskabsklasse D, som på balancetidspunktet har haft et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede på 500 eller derover, har § 1, nr. 130, dog virkning for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2016, jf. stk. 3.

Stk. 6. Stk. 5 finder tilsvarende anvendelse på modervirksomheder, som aflægger koncernregnskab, idet antallet af heltidsbeskæftigede medarbejdere skal forstås som antallet af medarbejdere i koncernen som helhed.

Stk. 7. § 5, nr. 2, har virkning for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2016 eller senere.

§ 7

Stk. 1. Ændringer af metoder for indregning og måling af aktiver og forpligtelser, som følger af § 19, stk. 2, § 36, stk. 2, §§ 121-123 og § 129, stk. 1, som affattet ved § 1, nr. 31, 47, 153-156 og 164, kan uanset årsregnskabslovens § 51, stk. 1, som affattet ved § 1, nr. 80, ske således, at alene forhold, der indtræffer fra det første regnskabsår, som begynder den 1. januar 2016 eller senere, indregnes efter de nye regler.

Stk. 2. Indregning af beløb i posten "Reserve for udviklingsomkostninger" under egenkapitalen i henhold til § 1, nr. 108, kan uanset årsregnskabslovens § 51, stk. 1, som affattet ved § 1, nr. 80, ske således, at der alene for de udviklingsomkostninger, der indregnes første gang i balancen i regnskabsår, der begynder den 1. januar 2016 eller senere, skal ske en tilsvarende indregning i posten "Reserve for udviklingsomkostninger".

Stk. 3. Virksomheder, der har anvendt den hidtil gældende § 38 i årsregnskabsloven for andre investeringsaktiver end investeringsejendomme, kan uanset årsregnskabslovens § 51, stk. 1, som affattet ved § 1, nr. 80, anse den indregnede dagsværdi i årsrapporten for det sidste regnskabsår, som be-

gynder før den 1. januar 2016, som ny kostpris for aktiver i årsrapporten for det efterfølgende regnskabsår. Der skal i sådanne tilfælde ikke ske ændring af sammenligningstal i resultatopgørelsen.

Stk. 4. Virksomheder, der har udskudt indregning af visse pensionsforpligtelser m.v. efter korridormetoden, som beskrevet i den tidligere internationale regnskabsstandard IAS 19, kan uanset § 1 anvende den hidtidige praksis for indregning og måling af pensionsforpligtelser m.v. for regnskabsår, der begynder før den 1. januar 2021.

Stk. 5. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om yderligere overgangsbestemmelser ud over de i stk. 1-4 nævnte i det omfang, det er nødvendigt for at lette overgangen til at anvende bestemmelserne i § 1.

§ 8

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Loven kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Stk. 3. § 5 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

Bilag 1

Bilag 2 til årsregnskabsloven

Skemaer for balancer og resultatopgørelser

1. Skema for balance i kontoform (regnskabsklasse B, C og D)

AKTIVER

ANLÆGSAKTIVER

I. Immaterielle anlægsaktiver

1. Færdiggjorte udviklingsprojekter, herunder koncessioner, patenter, varemærker og lignende rettigheder, der stammer fra udviklingsprojekter

2. Erhvervede koncessioner, patenter, licenser, varemærker samt lignende rettigheder

»Bilag 2

Skemaer for balancer og resultatopgørelser

1. Skema for balance i kontoform (regnskabsklasse B, C og D)

AKTIVER

ANLÆGSAKTIVER

I. Immaterielle anlægsaktiver

1. Færdiggjorte udviklingsprojekter, herunder patenter og lignende rettigheder, der stammer fra udviklingsprojekter

2. Erhvervede koncessioner, patenter, licenser, varemærker samt lignende rettigheder

3. Goodwill

4. Udviklingsprojekter under udførelse og forudbetalinger for immaterielle anlægsaktiver

II. Materielle anlægsaktiver

1. Grunde og bygninger

2. Produktionsanlæg og maskiner

3. Andre anlæg, driftsmateriel og inventar

4. Materielle anlægsaktiver under udførelse og forudbetalinger for materielle anlægsaktiver

III. Finansielle anlægsaktiver

1. Kapitalandele i tilknyttede virksomheder

2. Tilgodehavender hos tilknyttede virksomheder

3. Kapitalandele i associerede virksomheder

4. Tilgodehavender hos associerede virksomheder

5. Andre værdipapirer og kapitalandele

6. Andre tilgodehavender

7. Egne kapitalandele

8. Tilgodehavender hos virksomhedsdeltagere og ledelse

OMSÆTNINGSAKTIVER

I. Varebeholdninger

1. Råvarer og hjælpematerialer

2. Varer under fremstilling

3. Fremstillede varer og handelsvarer

4. Forudbetalinger for varer

II. Tilgodehavender

1. Tilgodehavender fra salg og tjenesteydelser

2. Igangværende arbejder for fremmed regning

3. Tilgodehavender hos tilknyttede virksomheder

4. Tilgodehavender hos associerede virksomheder

5. Andre tilgodehavender

3. Goodwill

4. Udviklingsprojekter under udførelse og forudbetalinger for immaterielle anlægsaktiver

II. Materielle anlægsaktiver

1. Grunde og bygninger

2. Produktionsanlæg og maskiner

3. Andre anlæg, driftsmateriel og inventar

4. Materielle anlægsaktiver under udførelse og forudbetalinger for materielle anlægsaktiver

III. Finansielle anlægsaktiver

1. Kapitalandele i tilknyttede virksomheder

2. Tilgodehavender hos tilknyttede virksomheder

3. Kapitalandele i associerede virksomheder

4. Tilgodehavender hos associerede virksomheder

5. Andre værdipapirer og kapitalandele

6. Andre tilgodehavender

7. Tilgodehavender hos virksomhedsdeltagere og ledelse

OMSÆTNINGSAKTIVER

I. Varebeholdninger

1. Råvarer og hjælpematerialer

2. Varer under fremstilling

3. Fremstillede varer og handelsvarer

4. Forudbetalinger for varer

II. Tilgodehavender

1. Tilgodehavender fra salg og tjenesteydelser

2. Tilgodehavender hos tilknyttede virksomheder

3. Tilgodehavender hos associerede virksomheder

4. Andre tilgodehavender

5. Krav på indbetaling af virksomhedskapital og overkurs

6. Krav på indbetaling af virksomhedskapital og overkurs
7. Tilgodehavender hos virksomhedsdeltagere og ledelse
8. Periodeafgrænsningsposter

III. Værdipapirer og kapitalandele

1. Kapitalandele i tilknyttede virksomheder
2. Egne kapitalandele
3. Andre værdipapirer og kapitalandele

IV. Likvide beholdninger

PASSIVER

EGENKAPITAL
I. Virksomhedskapital

II. Overkurs ved emission

III. Reserve for opskrivninger

IV. Andre reserver
1. Reserve for nettoopskrivning efter den indre værdis metode
2. Reserve for egne kapitalandele
3. Reserve for udlån og sikkerhedsstillelse
4. Reserve for ikke indbetalt virksomhedskapital og overkurs
5. Reserve for iværksætterselskaber
6. Øvrige lovpligtige reserver
7. Vedtægtsmæssige reserver
8. Øvrige reserver

V. Overført overskud eller underskud

HENSATTE FORPLIGTELSER

1. Hensættelser til pensioner og lignende forpligtelser
2. Hensættelser til udskudt skat
3. Andre hensatte forpligtelser

6. Tilgodehavender hos virksomhedsdeltagere og ledelse
7. Periodeafgrænsningsposter

III. Værdipapirer og kapitalandele

1. Kapitalandele i tilknyttede virksomheder
2. Andre værdipapirer og kapitalandele

IV. Likvide beholdninger

PASSIVER

EGENKAPITAL
I. Virksomhedskapital

II. Overkurs ved emission

III. Reserve for opskrivninger

IV. Andre reserver
1. Reserve for nettoopskrivning efter den indre værdis metode
2. Reserve for udlån og sikkerhedsstillelse
3. Reserve for ikke indbetalt virksomhedskapital og overkurs
4. Reserve for iværksætterselskaber
5. Reserve for udviklingsomkostninger
6. Øvrige lovpligtige reserver
7. Vedtægtsmæssige reserver
8. Øvrige reserver

V. Overført overskud eller underskud

HENSATTE FORPLIGTELSER

1. Hensættelser til pensioner og lignende forpligtelser
2. Hensættelser til udskudt skat
3. Andre hensatte forpligtelser

GÆLDSFORPLIGTELSER (KORT- OG LANGFRISTEDE)

1. Gæld til realkreditinstitutter
2. Anden gæld, der er optaget ved udstedelse af obligationer
3. Kreditinstitutter i øvrigt
4. Konvertible og udbyttegivende gældsbreve
5. Modtagne forudbetalinger fra kunder
6. Leverandører af varer og tjenesteydelser
7. Gæld til tilknyttede virksomheder
8. Gæld til associerede virksomheder
9. Selskabsskat
10. Anden skat
11. Periodeafgrænsningsposter
12. Forslag til udbytte for regnskabsåret

LANGFRISTEDE GÆLDSFORPLIGTELSER

1. Gæld, der er optaget ved udstedelse af obligationer
2. Konvertible og udbyttegivende gældsbreve
3. Gæld til kreditinstitutter
4. Modtagne forudbetalinger fra kunder
5. Leverandører af varer og tjenesteydelser
6. Vekselgæld
7. Gæld til tilknyttede virksomheder
7. Gæld til associerede virksomheder
9. Anden gæld, herunder skyldige skatter og skyldige bidrag til social sikring
10. Periodeafgrænsningsposter

KORTFRISTEDE GÆLDSFORPLIGTELSER

1. Gæld, der er optaget ved udstedelse af obligationer
2. Konvertible og udbyttegivende gældsbreve
3. Gæld til kreditinstitutter
4. Modtagne forudbetalinger fra kunder
5. Leverandører af varer og tjenesteydelser
6. Vekselgæld
7. Gæld til tilknyttede virksomheder
8. Gæld til associerede virksomheder
9. Anden gæld, herunder skyldige skatter og skyldige bidrag til social sikring
10. Periodeafgrænsningsposter

2. Skema for balance i kontoform – opdeling i lang- og kortfristede aktiver og passiver (regnskabsklasse B, C og D)

AKTIVER

LANGFRISTEDE AKTIVER

I. Immaterielle aktiver

1. Færdiggjorte udviklingsprojekter, herunder patenter og lignende rettigheder, der stammer fra udviklingsprojekter
2. Erhvervede koncessioner, patenter, licenser, varemærker samt lignende rettigheder
3. Goodwill
4. Udviklingsprojekter under udførelse og forudbetalinger for immaterielle aktiver

II. Materielle aktiver

1. Grunde og bygninger
2. Produktionsanlæg og maskiner
3. Andre anlæg, driftsmateriel og inventar
4. Materielle aktiver under udførelse og forudbetalinger for materielle aktiver

III. Finansielle aktiver

1. Kapitalandele i tilknyttede virksomheder
2. Tilgodehavender hos tilknyttede virksomheder
3. Kapitalandele i associerede virksomheder
4. Tilgodehavender hos associerede virksomheder
5. Andre værdipapirer og kapitalandele
6. Andre tilgodehavender
7. Tilgodehavender hos virksomhedsdeltagere og ledelse

KORTFRISTEDE AKTIVER

I. Varebeholdninger

1. Råvarer og hjælpematerialer
2. Varer under fremstilling
3. Fremstillede varer og handelsvarer
4. Forudbetalinger for varer

II. Tilgodehavender

1. Tilgodehavender fra salg og tjenesteydelser
2. Tilgodehavender hos tilknyttede virksomheder

3. Tilgodehavender hos associerede virksomheder

4. Andre tilgodehavender

5. Krav på indbetaling af virksomhedskapital og overkurs

6. Tilgodehavender hos virksomhedsdeltagere og ledelse

7. Periodeafgrænsningsposter

III. Værdipapirer og kapitalandele

1. Kapitalandele i tilknyttede virksomheder

2. Andre værdipapirer og kapitalandele

IV. Likvide beholdninger

PASSIVER

EGENKAPITAL

I. Virksomhedskapital

II. Overkurs ved emission

III. Reserve for opskrivninger

IV. Andre reserver

1. Reserve for nettoopskrivning efter den indre værdis metode

2. Reserve for udlån og sikkerhedsstillelse

3. Reserve for ikke indbetalt virksomhedskapital og overkurs

4. Reserve for iværksætterselskaber

5. Reserve for udviklingsomkostninger

6. Øvrige lovpligtige reserver

7. Vedtægtsmæssige reserver

8. Øvrige reserver

V. Overført overskud eller underskud

LANGFRISTEDE FORPLIGTELSER

1. Pensioner og lignende forpligtelser

2. Udskudt skat

3. Andre hensatte forpligtelser

4. Gæld, der er optaget ved udstedelse af obligationer

5. Konvertible og udbyttegivende gældsbreve

6. Gæld til kreditinstitutter

7. Modtagne forudbetalinger fra kunder

8. Leverandører af varer og tjenesteydelser

9. Vekselgæld

10. Gæld til tilknyttede virksomheder

11. Gæld til associerede virksomheder

12. Anden gæld, herunder skyldige skatter og skyldige bidrag til social sikring

13. Periodeafgrænsningsposter

KORTFRISTEDE FORPLIGTELSER

1. Pensioner og lignende forpligtelser

2. Andre hensatte forpligtelser

3. Gæld, der er optaget ved udstedelse af obligationer

4. Konvertible og udbyttegivende gældsbreve

5. Gæld til kreditinstitutter

6. Modtagne forudbetalinger fra kunder

7. Leverandører af varer og tjenesteydelser

7. Vekselgæld

9. Gæld til tilknyttede virksomheder

10. Gæld til associerede virksomheder

11. Anden gæld, herunder skyldige skatter og skyldige bidrag til social sikring

12. Periodeafgrænsningsposter

2. Skema for balance i beretningsform (regnskabsklasse B, C og D)

ANLÆGSAKTIVER

I. Immaterielle anlægsaktiver

1. Færdiggjorte udviklingsprojekter, herunder koncessioner, patenter, varemærker og lignende rettigheder, der stammer fra udviklingsprojekter

2. Erhvervede koncessioner, patenter, licenser, varemærker samt lignende rettigheder

3. Goodwill

4. Udviklingsprojekter under udførelse og forudbetalinger for immaterielle anlægsaktiver

II. Materielle anlægsaktiver

1. Grunde og bygninger

2. Produktionsanlæg og maskiner

3. Andre anlæg, driftsmateriel og inventar

4. Materielle anlægsaktiver under opførelse og forudbetalinger for materielle anlægsaktiver

III. Finansielle anlægsaktiver

1. Kapitalandele i tilknyttede virksomheder

2. Tilgodehavender hos tilknyttede virksomheder

3. Kapitalandele i associerede virksomheder

4. Tilgodehavender hos associerede virksomheder

5. Andre værdipapirer og kapitalandele

6. Andre tilgodehavender

7. Egne kapitalandele

8. Tilgodehavender hos virksomhedsdeltagere og ledelse

OMSÆTNINGSAKTIVER

1. Råvarer og hjælpematerialer

2. Varer under fremstilling

3. Fremstillede varer og handelsvarer

4. Forudbetaling for varer

II. Tilgodehavender

1. Tilgodehavender fra salg og tjenesteydelser

2. Igangværende arbejder for fremmed regning

3. Tilgodehavender hos tilknyttede virksomheder

4. Tilgodehavender hos associerede virksomheder

5. Andre tilgodehavender

6. Krav på indbetaling af virksomhedskapital og overkurs
7. Tilgodehavender hos virksomhedsdeltagere og ledelse
8. Periodeafgrænsningsposter

III. Værdipapirer og kapitalandele

1. Kapitalandele i tilknyttede virksomheder
2. Egne kapitalandele
3. Andre værdipapirer og kapitalandele

IV. Likvide beholdninger

KORTFRISTEDE GÆLDSFORPLIGTELSER

1. Gæld til realkreditinstitutter
2. Anden gæld, der er optaget ved udstedelse af obligationer
3. Kreditinstitutter i øvrigt
4. Konvertible og udbyttegivende gældsbreve
5. Modtagne forudbetalinger fra kunder
6. Leverandører af varer og tjenesteydelser
7. Gæld til tilknyttede virksomheder
8. Gæld til associerede virksomheder
9. Selskabsskat
10. Anden skat
11. Periodeafgrænsningsposter
12. Forslag til udbytte for regnskabsåret

OMSÆTNINGSAKTIVER MED FRADRAG AF KORTFRISTEDE GÆLDSFORPLIGTELSER

AKTIVER I ALT MED FRADRAG AF KORTFRISTEDE GÆLDSFORPLIGTELSER

LANGFRISTEDE GÆLDSFORPLIGTELSER

1. Gæld til realkreditinstitutter
2. Anden gæld, der er optaget ved udstedelse af obligationer
3. Kreditinstitutter i øvrigt
4. Konvertible og udbyttegivende gældsbreve

5. Modtagne forudbetalinger fra kunder
6. Leverandører af varer og tjenesteydelser
7. Gæld til tilknyttede virksomheder
8. Gæld til associerede virksomheder
9. Selskabsskat
10. Anden skat
11. Periodeafgrænsningsposter

HENSATTE FORPLIGTELSER

1. Hensættelser til pensioner og lignende forpligtelser
2. Hensættelser til udskudt skat
3. Andre hensatte forpligtelser

EGENKAPITAL

I. Virksomhedskapital

II. Overkurs ved emission

III. Reserve for opskrivninger

IV. Andre reserver

1. Reserve for nettoopskrivning efter den indre værdis metode
2. Reserve for egne kapitalandele
3. Reserve for udlån og sikkerhedsstillelse
4. Reserve for ikke indbetalt virksomhedskapital og overkurs
5. Reserve for iværksætterselskaber
6. Øvrige lovpligtige reserver
7. Vedtægtsmæssige reserver
8. Øvrige reserver

V. Overført overskud eller underskud

3. Skema for resultatopgørelse i beretningsform, artsopdelt (regnskabsklasse B)

3. Skema for resultatopgørelse i beretningsform, artsopdelt (regnskabsklasse B, C og D)

(* ud for posten indikerer, at posten kan sammendrages, jf. § 32. Bruttofortjeneste/Bruttotab i parentesen skal i så fald placeres i stedet)

1. Nettoomsætning *

2. Ændring i lagre af færdigvarer og varer under fremstilling *

3. Arbejde udført for egen regning og opført under aktiver *

4. Andre driftsindtægter *

5. Eksterne omkostninger *

a) Omkostninger til råvarer og hjælpematerialer *

b) Andre eksterne omkostninger *

(Bruttofortjeneste/Bruttotab)

6. Personaleomkostninger

a) Lønninger

b) Pensioner

c) Andre omkostninger til social sikring

7. Af- og nedskrivninger af materielle og immaterielle anlægsaktiver

8. Nedskrivninger af omsætningsaktiver, bortset fra finansielle omsætningsaktiver

9. Andre driftsomkostninger

10. Indtægter af kapitalandele i tilknyttede og associerede virksomheder

a) Indtægter af kapitalandele i tilknyttede virksomheder

b) Indtægter af kapitalandele i associerede virksomheder

11. Indtægter af andre kapitalandele, værdipapirer og tilgodehavender, der er anlægsaktiver

12. Andre finansielle indtægter fra tilknyttede virksomheder

13. Andre finansielle indtægter

14. Nedskrivning af finansielle aktiver

15. Øvrige finansielle omkostninger

a) Finansielle omkostninger, der hidrører fra tilknyttede virksomheder

b) Andre finansielle omkostninger

16. Ordinært resultat før skat

(* ud for posten indikerer, at små og mellemstore virksomheder kan sammendrage posten, jf. §§ 32 og 81. Bruttofortjeneste/Bruttotab i parentesen skal i så fald placeres i stedet)

1. Nettoomsætning *

2. Ændring i lagre af færdigvarer og varer under fremstilling *

3. Arbejde udført for egen regning og opført under aktiver *

4. Andre driftsindtægter *

5. Eksterne omkostninger *

a) Omkostninger til råvarer og hjælpematerialer *

b) Andre eksterne omkostninger *

(Bruttofortjeneste/Bruttotab)

6. Personaleomkostninger

a) Lønninger

b) Pensioner

c) Andre omkostninger til social sikring

7. Af- og nedskrivninger af materielle og immaterielle anlægsaktiver

8. Nedskrivninger af omsætningsaktiver, der overstiger normale nedskrivninger

9. Andre driftsomkostninger

10. Indtægter af kapitalandele i tilknyttede og associerede virksomheder

a) Indtægter af kapitalandele i tilknyttede virksomheder

b) Indtægter af kapitalandele i associerede virksomheder

11. Indtægter af andre kapitalandele, værdipapirer og tilgodehavender, der er anlægsaktiver

12. Andre finansielle indtægter fra tilknyttede virksomheder

13. Andre finansielle indtægter

14. Nedskrivning af finansielle aktiver

15. Øvrige finansielle omkostninger

a) Finansielle omkostninger, der hidrører fra tilknyttede virksomheder

b) Andre finansielle omkostninger

16. Skat af årets resultat

17. Ekstraordinære indtægter
18. Ekstraordinære omkostninger
19. Ekstraordinært resultat før skat
20. Skat af årets resultat
21. Andre skatter
22. Årets resultat

4. Skema for resultatopgørelse i beretningsform, funktionsopdelt (regnskabsklasse B)

(* ud for posten indikerer, at posten kan sammendrages, jf. § 32. Bruttofortjeneste/Bruttotab i parentesen skal i så fald placeres i stedet)

1. Nettoomsætning *
2. Produktionsomkostninger *
3. Bruttoresultat
(Bruttofortjeneste/Bruttotab)
4. Distributionsomkostninger
5. Administrationsomkostninger
6. Andre driftsindtægter *
7. Andre driftsomkostninger
8. Indtægter af kapitalandele i tilknyttede og associerede virksomheder
a) Indtægter af kapitalandele i tilknyttede virksomheder
b) Indtægter af kapitalandele i associerede virksomheder
9. Indtægter af andre kapitalandele, værdipapirer og tilgodehavender, der er anlægsaktiver
10. Andre finansielle indtægter fra tilknyttede virksomheder
11. Andre finansielle indtægter
12. Nedskrivning af finansielle aktiver
13. Øvrige finansielle omkostninger
a) Finansielle omkostninger, der hidrører fra tilknyttede virksomheder
b) Andre finansielle omkostninger
14. Ordinært resultat før skat
15. Ekstraordinære indtægter
16. Ekstraordinære omkostninger
17. Andre skatter
18. Årets resultat

4. Skema for resultatopgørelse i beretningsform, funktionsopdelt (regnskabsklasse B, C og D)

(* ud for posten indikerer, at små og mellemstore virksomheder kan sammendrage posten, jf. §§ 32 og 81. Bruttofortjeneste/Bruttotab i parentesen skal i så fald placeres i stedet)

1. Nettoomsætning *
2. Produktionsomkostninger *
3. Bruttoresultat *
(Bruttofortjeneste/Bruttotab)
4. Distributionsomkostninger
5. Administrationsomkostninger
6. Andre driftsindtægter *
7. Indtægter af kapitalandele i tilknyttede og associerede virksomheder
a) Indtægter af kapitalandele i tilknyttede virksomheder
b) Indtægter af kapitalandele i associerede virksomheder
8. Indtægter af andre kapitalandele, værdipapirer og tilgodehavender, der er anlægsaktiver
9. Andre finansielle indtægter fra tilknyttede virksomheder
10. Andre finansielle indtægter
11. Nedskrivning af finansielle aktiver
12. Øvrige finansielle omkostninger
a) Finansielle omkostninger, der hidrører fra tilknyttede virksomheder
b) Andre finansielle omkostninger
13. Skat af årets resultat
14. Andre skatter
15. Årets resultat«.

17. Ekstraordinært resultat før skat

18. Skat af årets resultat

19. Andre skatter

20. Årets resultat

5. Skema for resultatopgørelse i beretningsform, artsopdelt (regnskabsklasse C og D)

(* ud for posten indikerer, at posten kan sammendrages, jf. § 32. Bruttofortjeneste/Bruttotab i parentesen skal i så fald placeres i stedet)

1. Nettoomsætning *

2. Ændring i lagre af færdigvarer og varer under fremstilling *

3. Arbejde udført for egen regning og opført under aktiver *

4. Andre driftsindtægter *

5. Eksterne omkostninger *

a) Omkostninger til råvarer og hjælpematerialer *

b) Andre eksterne omkostninger *

(Bruttofortjeneste/Bruttotab)

6. Personaleomkostninger

a) Lønninger

b) Pensioner

c) Andre omkostninger til social sikring

7. Af- og nedskrivninger af materielle og immaterielle anlægsaktiver

8. Nedskrivninger af omsætningsaktiver, bortset fra finansielle omsætningsaktiver

9. Andre driftsomkostninger

10. Indtægter af kapitalandele i tilknyttede og associerede virksomheder

a) Indtægter af kapitalandele i tilknyttede virksomheder

b) Indtægter af kapitalandele i associerede virksomheder

11. Indtægter af andre kapitalandele, værdipapirer og tilgodehavender, der er anlægsaktiver

12. Andre finansielle indtægter fra tilknyttede virksomheder

13. Andre finansielle indtægter

14. Nedskrivning finansielle aktiver

15. Øvrige finansielle omkostninger

a) Finansielle omkostninger, der hidrører fra tilknyttede virksomheder

b) Andre finansielle omkostninger

16. Resultat før skat og ekstraordinære poster

17. Skat af ordinært resultat

18. Ordinært resultat efter skat

19. Ekstraordinære indtægter

20. Ekstraordinære omkostninger

21. Ekstraordinært resultat før skat

22. Skat af ekstraordinært resultat

23. Ekstraordinært resultat efter skat

24. Andre skatter

25. Årets resultat

6. Skema for resultatopgørelse i beretningsform, funktionsopdelt (regnskabsklasse C og D)

(* ud for posten indikerer, at posten kan sammendrages, jf. § 32. Bruttofortjeneste/Bruttotab i parentesen skal i så fald placeres i stedet)

1. Nettoomsætning *

2. Produktionsomkostninger *

3. Bruttoresultat

(Bruttofortjeneste/Bruttotab)

4. Distributionsomkostninger

5. Administrationsomkostninger

6. Andre driftsindtægter *

7. Andre driftsomkostninger

8. Indtægter af kapitalandele i tilknyttede og associerede virksomheder

a) Indtægter af kapitalandele i tilknyttede virksomheder

b) Indtægter af kapitalandele i associerede virksomheder

9. Indtægter af andre kapitalandele, værdipapirer og tilgodehavender, der er anlægsaktiver

10. Andre finansielle indtægter fra tilknyttede virksomheder

11. Andre finansielle indtægter

12. Nedskrivning af finansielle aktiver

13. Øvrige finansielle omkostninger

a) Finansielle omkostninger, der hidrører fra tilknyttede virksomheder

b) Andre finansielle omkostninger

14. Ordinært resultat før skat og ekstraordinære poster

15. Skat af ordinært resultat

16. Ordinært resultat efter skat

17. Ekstraordinære indtægter

18. Ekstraordinære omkostninger

19. Ekstraordinært resultat før skat

20. Skat af ekstraordinært resultat

21. Ekstraordinært resultat efter skat

22. Andre skatter

23. Årets resultat